

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HE S I O D I A S C R A E I

QVAE EXTANT

CVM NOTIS EX QVIBVSDAM
AVCTORIBVS SELECTIS

ACCEDIT

P A S O R I S I N D E X

OPERA ET STUDIO

CORNELII SCHREVELII

NVNC DENVO

AD EDITIONEM ROBINSONII

RECENSUIT

INTERPRETATIONEM LATINAM

EMENDAVIT

NOTASQUE SVAS ADIECIT

IO. TOB. KREBSIUS

A. M.

L I P S I A E

SVMPTIBVS IO. GODOFR.

ANNO MDCCXLVI

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

520 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL. 60637

ACQUISITIONS

DEPARTMENT

1170

1170

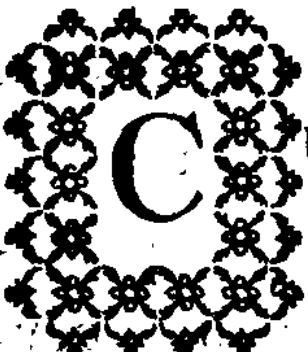
1170

1170

1170

PRAEFATIO.

Cum me Dyckius, vir honestus, et de re litteraria optimis quibusque libris imprimendis optime merendi studiosus, certiore fecisset de Hesiodo denuo edendo, rogassetque, ut eius rei curam in me reciperem, et, si quid in promptu haberem, huic Poetae illustrando id adderem; etsi ea res non satis commode mihi accidebat, quod me ab aliis operibus, paene absolutis, abstraheret, tamen, cum hoc studio meo iuventutis, graecarum litterarum amantis, rationibus consulere me quodammodo posse intelligerem, facile me induci passus sum, ut ipsius voluntati concederem locum. Relictis autem omnibus id imprimis curae habui, ut mihi traditam editionem, (est autem Schreueliana hic Lipsiae ante quindecim annos edita) ad quam haec nova erat typis exscribenda,

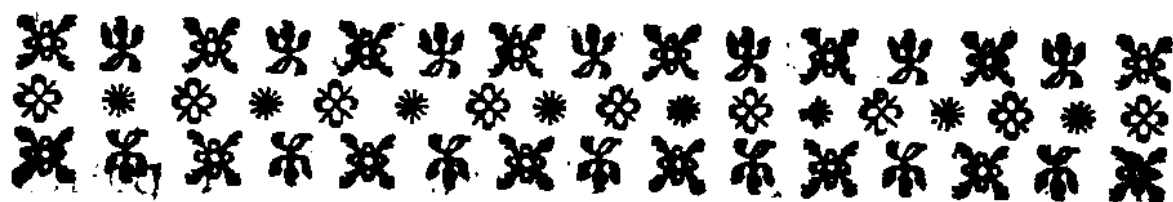
PRAEFATIO.

a vitiis, quibus innumeris scatebat, purgarem, et ad editionem Robinsonii, a liberalitate VIRI MAGNIFICI KAPPIE, PATRONI mei OPTIMI, mihi commodatam, corrigerem. Ex interpretatione latina, quae, si qua alia, certe erat infectissima et maxime insulsa, ingentem vim crassorum errorum sustulimus, quo tutius nunc iuventus, si in graecis haereat, ad eius opem decurrere possit. Notas denique quasdam de nostro addidimus, quales scilicet pro huius temporis et penuria et iniquitate (verfamur enim nunc in calamitosissimo belli strepitu) scribere potuimus: plures facile addere potuissimus, nisi rationibus ementium consulendum nobis fuisset. Caeterum vehementer optamus, ut ex tenui hac nostra opella utilitas aliqua ad iuventutem redundet. Cui voto nostro si Deus responderit, fatis amplum praemium laboris nostri tulisse nos existimabimus.

Scrib. Lips. a. d. XIIX. Dec.

clōlōCCXLV.

HE-

HESIODI VITA.

EX LILII GYRALDI,

DE POETARVM HISTORIA,

DIALOGO II.

De Homero iam satis. A quo non longe abfuit senex rusticana agrestique facie. Iamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem et aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio et Seneca et Pausania testibus, vter aetate praecesserit: qua de re et dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, et Cyrillus libro primo contra Iulianum Caesarem, centesimo, inquit, LX. et quinto anno post captam Troiam, Homerum et Hesiodum

fuisse

fuisse dicunt, et reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summo opere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere; quam opinionem & Philostratus habuisse videtur. Et Velleius, non damnandus historicus, (tametsi quidam insulse nullum fuisse Velleium suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est,

HESIODI VITA.

est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Graeca epigrammata, tale est:

*Hesiodus posuit Musis, Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero, si mavultis, hoc est:

*Ἡσίοδος Μέσσης Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι, θεῖον Ὀμηρον.*

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacon attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus, in Oelyci Thessali exequiis, & Amphidamantis Chalcidenfis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps iudicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad huiusmodi interrogationes & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpreta-

* 4

mur,

HESIODI VITA.

mur, ὥς Φασι Λέσχας, non ὥς Φησι Λέσχης,
ut passim legitur: non tamen decerno,
conscius & Lesches nomen esse proprium
Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuerit,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

*Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt, Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium affecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῆσά μοι ἔννεπ' ἐκείνα τὰ μήτ' ἐγένοντο παῖ-
οιθεν,

Μήτ' ἔσαι μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

HESIODI VITA.

Ἄλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ κυναχίποδες
 ἵπποι
 Ἀρματα συνλίσσων ἐπεγόμενοι περὶ νηὸς.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem, Chalcidis regem, fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανίδε ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite, minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit, Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quominus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque litteris, (quod ajunt,) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur παρὰ τὸ ἥσιν ἔδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire vo-

HESIODI VITA.

lueritis, qua id ratione factum intellige-
tis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit
Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Ste-
phano traditum est. Valerius quoque
Probus, non alium quam Hesiodum in-
telligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus
ætates ex metallis commentus est; ut li-
quido videtur in eo, quod Ἑσίοδος inscri-
bitur, poemate. Natus ergo Hesiodus
Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui
ex Melanopo Ithagæno Critonis filio na-
tus erat, matre vero Pycimede: qui utri-
que parentes, ære alieno oppressi, cum
unde dissolverent nomina, non habe-
rent, in Ascram, Bœotiæ vicum, demi-
grarunt, ubi est puer Hesiodus educatus,
atque inde Ascræus cognominatus. Plu-
tarchus ex Ephori Cumæi sententia
refert, Attelen, Mæona, & Diun, Cu-
mæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem
nauticam exercuisse comperi, ob eam
quam attulimus causam, in Ascram mi-
gravit, ubi (ait) Pycimedem uxorem du-
xit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui
dum

HESIODI VITA.

dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut, qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa δαφνηφόρον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

*Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vesca, & æternum sit mihi virginitas.*

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτόν appellare, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

- - - Venturi præscia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent,

HESIODI VITA

sent, felicitatem significabant; si, siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia, si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, a δα particula intensiva, & φωνέω verbo, quod *voco* & *cano* significat, quod laurus, in igne posita, crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, a λα, ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, quæ a nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ἑρωτικῶν*, & Constantini librum XI. de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id cum alii, tum ipse

HESIODI VITA.

ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis, esset fœtura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Cremenem, Phrygiæ filiam, & ex ea Stesichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, sique responsum foret, ut Nemeæ Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane

HESIODI VITA.

phane & Ganetore Phylgei liberis. interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Crementem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est; id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phylgei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bæoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimeus & Antiphus, in Molycrian ex Naupecto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero, Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphi-

phi.

HESIODI VITA

phinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in litus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehenfi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, quæ de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportatâ ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

*Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὅσέα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδῃ, τῷ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σοφίης.*

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit,
ut-

HESIODI VITA.

utcumque potero: &, non diu cunctatus,
sic cœpit:

Fertilis Ascrea quidem patria est: verum morientis

Pugnaces Minyæ candida membra tenent.

Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,

Spectatosque viros iudicio sophia.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus: Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

*Salve cui pubes, timulusque bis obtigit unus,
Tu sapis, Hesiode, quantum homini sapere est.*

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

*Χαῖρε δὲς ἡβήσας, καὶ δὲς τὰ Φε ἀντιβόλῃσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.*

Verum jam tempus est, inquam, ut, quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus,
si

HESIODI VITA.

si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in *Ἐργοῖς* verba *μήτ' ἐμὸς υἱός*. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit, ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, *Ἥολος μεγάλας*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bæoticis Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post hæc Astronomica scripsit, tum Hypotheses, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles

* * *

&

HESIODI VITA.

& Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroïdas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus, ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroïbus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Paulanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum *ῥαψῳδικῶς*, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Deo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

In Deo tum primum ego Mæonidesque Poëta

Lusimus inque novis carmen cantavimus hy-
mnis

Auricomum Phæbum, quem Latona edidit
alma.

Sed

HESIODI VITA.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suavisque sua lingua:

Ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον, ἔχῳ καὶ Ὅμηρος
αἰοῖδοι

Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥαψάντες αἰ-
δὴν,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάερον, ὃν τέκε Δῆ-
τώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur, poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cuiuspiam alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scripsit idem de Medicina, qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. Quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de tempo-

* * 2 rum

HESIODI VITA.

rum connexionē, deque infantium statū differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt, qui Hesiodum scribant, autorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Pilo, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicon ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

- - - Sed proximus illi:
*Hesiodus memorat divos, divumque parentes,
 Et Chaos enixum terras, orbemque sub illo,
 Infantem, & primam titubantia sidera cor-
 pus,*

*Titanas juvisse senis cunabula magni,
 Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
 Atque iterum patris nascentem corpora Bac-
 chum,*

*Omniaque immenso volitantia corpora munda,
 Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
 Militiamque soli, quod colles Bacchus ama-
 ret,*

Quod

HESIODI VITA.

adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si, quæ de Diis cecinit, sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtrektoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittem, Siagro Poeta laceffit, Pindarus ab Amphimane Coe, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio

HESIODI VITA.

lio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon, genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poetæ.

At de Hesiodo iam
satis.

Ἐκ τῶν Σειδᾶ.

Ex Suida.

Ησιόδος Κυμαῖος. νέ-
ος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ
τῷ πατρὶς Δίῃ, καὶ
μητρὶ Πυκιμήδῃ, ἐν
Ἄσκει τῆς Βοιωτίας.
Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι
τῷ Δίῃ τῷ Ἀμπελίδῃ τῷ
Μελανόπῃ, ὃν Φασίτι-
νες τῷ Ὀμήρῃ προπά-
τορος εἶναι πάππον, ὡς
ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιό-
δῳ τὸν Ὀμηρον. ἑκάτε-
ρον δὲ ἀπὸ τῷ Ἀλάν-
τος κατὰγεσθαι. ποιή-
ματα δὲ αὐτῷ ταῦτα,

Hesiodus Cumæus.
Cæterum a patre
Dio & Pycinède ejus
matre, in Ascra, trans-
latus eo, vixit. Genus
ac familiam illius ab
Ampelide Dio, Mela-
nopi filio deducunt.
Quem nonnulli Home-
ri abavum fuisse volunt.
Ut Hesiodi consobrini
filius fuerit Homerus.
Utrumque autem ab At-
lante volunt oriundum
esse. Ejus autem hæc

Θεογονία, Ἔργα καὶ
Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυ-
ναικῶν κατάλογος ἐν
βιβλίοις ἐ. Ἐπικήδει-
ος εἰς Βάτταχόν τινα
ἐρώμενον αὐτῷ. Περὶ
τῶν Ἰδαίων Δακτύλων
καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτε-
λεύτησε δὲ ἐπιξενώθεις
παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτι-
μένῳ. οἱ νύκτωρ δόξαν-
τες ἀναιρεῖν Φθορέα
ἀδελφῆς ἐαυτῶν, ἀνεί-
λον τὸν Ἡσίοδον ἄκον-
τες. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρου
κατὰ τινὰς πρεσβύτε-
ρος, κατὰ δὲ ἄλλους,
σύγχρονος. Πορφύριος
καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώ-
τερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν
ὀρίζονται.

sunt poëmata: Deorum
generatio, Opera & Di-
es, Scutum, Mulierum
Catalogus, libris quin-
que. Epicedium Ba-
trachi, quem in deli-
ciis habuit: De Da-
ctylis Idæis. Alia item
multa. Obiit autem,
cum ad Antiphum &
Ctimenum hospes di-
vertisset. Qui cum no-
ctu sororis suæ supra-
torem tollere se existi-
marent, Hesiodum igna-
ri sustulere. Fuit au-
tem Homero, ut qui-
busdam videtur, anti-
quior. Alii eadem tem-
pestate vixisse autumant.
Porphyrius & alii cen-
tum omnino post annis
floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίου τῷ
Ἀλικαρνασσεύς.

*Ex Halicarnassensi Dio-
nyfio.*

Ἡσίοδος μὲν γὰρ
ἐφρόντισεν ἡδονῆς
καὶ ὀνομάτων λείότη-
τος, καὶ συνθέσεως
ἡμιμελῆς.

Hesiodo autem ma-
gna voluptatis fu-
it cura, tum æquabilem
dictionem accuratam-
que amat compositio-
nem.

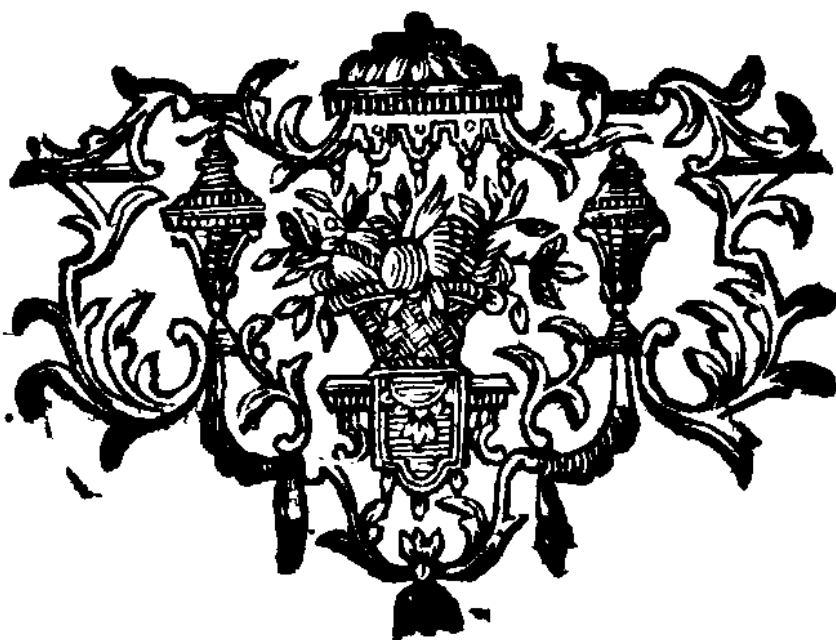
Velle-

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos, distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius Lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

14.2

T

• **1997** – **1998** – **1999** – **2000** – **2001** – **2002** – **2003** – **2004** – **2005** – **2006** – **2007** – **2008** – **2009** – **2010** – **2011** – **2012** – **2013** – **2014** – **2015** – **2016** – **2017** – **2018** – **2019** – **2020** – **2021** – **2022** – **2023** – **2024** – **2025** – **2026** – **2027** – **2028** – **2029** – **2030** – **2031** – **2032** – **2033** – **2034** – **2035** – **2036** – **2037** – **2038** – **2039** – **2040** – **2041** – **2042** – **2043** – **2044** – **2045** – **2046** – **2047** – **2048** – **2049** – **2050** – **2051** – **2052** – **2053** – **2054** – **2055** – **2056** – **2057** – **2058** – **2059** – **2060** – **2061** – **2062** – **2063** – **2064** – **2065** – **2066** – **2067** – **2068** – **2069** – **2070** – **2071** – **2072** – **2073** – **2074** – **2075** – **2076** – **2077** – **2078** – **2079** – **2080** – **2081** – **2082** – **2083** – **2084** – **2085** – **2086** – **2087** – **2088** – **2089** – **2090** – **2091** – **2092** – **2093** – **2094** – **2095** – **2096** – **2097** – **2098** – **2099** – **2100** – **2101** – **2102** – **2103** – **2104** – **2105** – **2106** – **2107** – **2108** – **2109** – **2110** – **2111** – **2112** – **2113** – **2114** – **2115** – **2116** – **2117** – **2118** – **2119** – **2120** – **2121** – **2122** – **2123** – **2124** – **2125** – **2126** – **2127** – **2128** – **2129** – **2130** – **2131** – **2132** – **2133** – **2134** – **2135** – **2136** – **2137** – **2138** – **2139** – **2140** – **2141** – **2142** – **2143** – **2144** – **2145** – **2146** – **2147** – **2148** – **2149** – **2150** – **2151** – **2152** – **2153** – **2154** – **2155** – **2156** – **2157** – **2158** – **2159** – **2160** – **2161** – **2162** – **2163** – **2164** – **2165** – **2166** – **2167** – **2168** – **2169** – **2170** – **2171** – **2172** – **2173** – **2174** – **2175** – **2176** – **2177** – **2178** – **2179** – **2180** – **2181** – **2182** – **2183** – **2184** – **2185** – **2186** – **2187** – **2188** – **2189** – **2190** – **2191** – **2192** – **2193** – **2194** – **2195** – **2196** – **2197** – **2198** – **2199** – **2200** – **2201** – **2202** – **2203** – **2204** – **2205** – **2206** – **2207** – **2208** – **2209** – **2210** – **2211** – **2212** – **2213** – **2214** – **2215** – **2216** – **2217** – **2218** – **2219** – **2220** – **2221** – **2222** – **2223** – **2224** – **2225** – **2226** – **2227** – **2228** – **2229** – **2230** – **2231** – **2232** – **2233** – **2234** – **2235** – **2236** – **2237** – **2238** – **2239** – **2240** – **2241** – **2242** – **2243** – **2244** – **2245** – **2246** – **2247** – **2248** – **2249** – **2250** – **2251** – **2252** – **2253** – **2254** – **2255** – **2256** – **2257** – **2258** – **2259** – **2260** – **2261** – **2262** – **2263** – **2264** – **2265** – **2266** – **2267** – **2268** – **2269** – **2270** – **2271** – **2272** – **2273** – **2274** – **2275** – **2276** – **2277** – **2278** – **2279** – **2280** – **2281** – **2282** – **2283** – **2284** – **2285** – **2286** – **2287** – **2288** – **2289** – **2290** – **2291** – **2292** – **2293** – **2294** – **2295** – **2296** – **2297** – **2298** – **2299** – **2300** – **2301** – **2302** – **2303** – **2304** – **2305** – **2306** – **2307** – **2308** – **2309** – **2310** – **2311** – **2312** – **2313** – **2314** – **2315** – **2316** – **2317** – **2318** – **2319** – **2320** – **2321** – **2322** – **2323** – **2324** – **2325** – **2326** – **2327** – **2328** – **2329** – **2330** – **2331** – **2332** – **2333** – **2334** – **2335** – **2336** – **2337** – **2338** – **2339** – **2340** – **2341** – **2342** – **2343** – **2344** – **2345** – **2346** – **2347** – **2348** – **2349** – **2350** – **2351** – **2352** – **2353** – **2354** – **2355** – **2356** – **2357** – **2358** – **2359** – **2360** – **2361** – **2362** – **2363** – **2364** – **2365** – **2366** – **2367** – **2368** – <

II

3

72

1

1

Taũt'

Ταῦτ' ἄρα φρασσάμενος, γλυκερῆς φίλος ἤλι-
θα Μῆσσης,
Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βέλτις Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἶδς ἔησθα, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
Ποίμνην ἢ δ' ἀγέλην τῆς Ἐλικωνιάδος.
Ενθά σε βεκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
Πηκτίδι σῇ φίλην τερπόμενον κραδίην·
Ἡ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἴγας,
Ἡ τάχα καὶ λεπιδὲς πηγαίμενον δόνακας,
Εν τε πόης ραδινῆσι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Οἷα φίλῃ λιγυρῶν σήθεα μηλονόμων.
Καὶ τοισκῆπτρον ἔδον Μυσσέων βασιλῆα γενέσθαι,
Ἄυτοφυὲς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε πάτερ τοίδεσσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αἰδοπόλε.

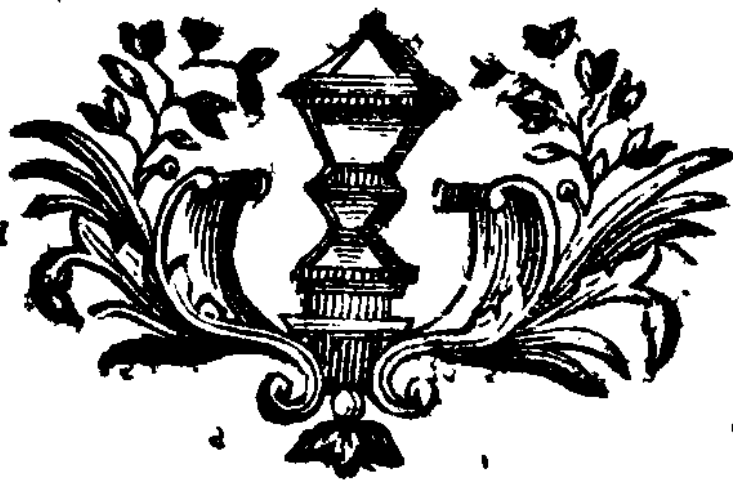
In eundem.

Ὑψαγόραν ποῖ αἰοδὸν ἀναζητῆντος Ἀρης,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δαίξατο Μαιονίδην.
Δεινὸς Ἀρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ εἰ πολέμους τε,
μαίχας τε·
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τῷ δ' ἄρα γινόμενοιο πάλα κλύε πότνια Δηῶ,
Βῇ δ' ἵμεν ὑψηλῆς ἄγχεα Περὶης.
Ενδ' ἄρα οἱ κλυτότοχος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δαίξατο δ' Ἡσίοδον.
Ἡσί-

Ἡσίωδον Φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κόμῃ
 Βοσκόμενον. Μισῶν ἄγχ' Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 Καὶ προτέρων ὀρμαῖς καὶ μένος ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότεις, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλισσας
 Ἐκ Διὸς ἐρανίης σήματα, τάς τ' ἐρίδας.
 Ὡς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνὰ γαῖαν ἐσσῶν,
 Ὃς γ' ἐπιμωμητὴν ἦνεεν, ὃς δ' ἀγαθήν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραίῃ τοὶ ἐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
 Μῆδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
 Μισάων ὑποφῆτα παλαιγενές. ἦτοι ἔκλυθες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δῆνεα καὶ πρᾶπίδας,
 Τείρεα πάντα μαθῶν, τάπερ ἐρανὸς ἐξεφαί-
 νωται,
 Καὶ Κρονίδε βαλαῖς, καὶ Φάος ἡελίς,
 Τὴν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν
 ἀρέρης,
 Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
 Ἀρκάδες ἰλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔσσης
 Πάντα Σεληναίης γνῆς πόρον Ἡσίωδος.

ARGVMENTVM
IN
HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIËS.

ἩΣΙΟΔΟΥ.) Super Homeri atque Hesiodi æta-
te, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur,
uter natu prior. Dubium tamen non est, quin ali-
quo tempore eodem vixerint.

ἈΣΚΡΑΪΟΥ.) Sacerdos fuit templi Musarum
in Helicone monte Bootie, in Ascra pago ad radi-
cem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam
e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,
lib. 2. Georg. vers. 176.

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἐρῶν καὶ Ἡμέραν.) Non dubium est, quin idem
Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem ex-
presserit, hoc versu:

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic ti-
tulus: nam per Opera significat, agriculturam esse ar-
tem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa
actione per agatur. Per Dies autem innuit, suo tempo-
re singula facienda esse. In priori igitur Operum li-
bro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obi-
ter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit,
ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero
& ignaviam vitandam. In secundo autem artem
agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut volun-
tarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίθεν, αἰοιδῆσι κλείεσσαι,
 Δεῦτε δὴ, ἐννέπετε σφέτερον παῖές ὑμνεῖσσαι.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοῖτε φατοῖτε,
 Ῥητοὶ τ' ἀρρητοῖ τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.

Ῥεῖα

1. Μοῦσαι.) Diores & Eoles dicunt Μῶσαι, quibus familiare est vertere α in ω. Hinc appellatas volunt eas a verbo μῶ, quod est quero, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario περὶ Φιλαδελφίας, dicit, μῆσας nominatas, ut ὁμῶς ἔσας, idque δι' ἑνωσίαν αἰετὶ καὶ Φιλαδελφίαν, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Musæ, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ, conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera sine altera manca sit, Πιερίη-

θεν, construitur cum δεῦτε adverbio hortantis. Musæ huc adeste ad me ex Pieria. Θεν vero est particula finalis, de loco. Μῶσαι.) Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Musas: posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.) Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. Δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum, & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μαινθανε δὴ Μῶσαι. Τυνεύεσσαι.) Id est, celebrantes, est activæ significationis, quamquam aliqui

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Musa Pierides, carminibus gloriam conciliare solita,
Agite sane, vestrum patrem celebrate,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt cla-
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate. (rique
Faci-

aliqui neutraliter expo-
nant, quæ estis celebres
aut inclytæ.

3. "Ον τε δία.) Enumerat
pias quasdam sententias de
Deo. Porro in ον potest
intelligi, inquit Tzetzes,
τρόπον, more Attico, ut sit
δι' ον τρόπον, quomodo, cur:
quod nonnulli interroga-
tive; alii vero absque in-
terrogatione intelligunt.
Alii non minus commode
exponunt, δι' ον vel καὶ ον
Δία, secundum quem Jo-
vem gubernantur homines.
* Miræ sunt, ne dicam ine-
ptæ, particulæ δία interpre-
tationes hic allatæ. δία h. l.
est per. viri enim docti, qui
δία, accusativo junctum,
nunquam per significare
contendunt, humaniter er-
rant. vide-Longin. p. 31. &
39. Edit. Tollii, & inpri-

mis Schol. Aristoph. ad
Plut. v. 93. Sensus est: per
quem Jovem s. cujus benefi-
cio homines sunt &c. KREB-
SIVS.

4. Διὸς μεγάλου.) Re-
sponsio Musarum. Sic apud
Homerum Διὸς δ' ἐτελείετο
βελή. Subintelligitur hic
γίγνεται, aut simile verbum.
Διὸς.) Musarum responsio,
vel, ut alii volunt, poëta
ipse respondet ceu a Musis
edoctus. * Hæ notulæ, cu-
juscunque sunt, non unius
assis sunt æstimandæ. Aequè
minus in hoc, ac Homeri lo-
co *Ιλιάδ. α.* est responsio.
Hi duo versus sine inter-
rogatione legendi, & ita
exponendi: *Per quem Jo-
vem homines cum obscuri,
tum clari sunt: cum nobi-
les, tum ignobiles, Jovis
magni voluntate.* Locus,

ῥεῖα μὲν γὰρ βριαίει, ῥεῖα δὲ βριαίοντα χαλέπτει
 ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀδὴλον ἀέξει
 ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθεὶ ἰδὼν αἶῶν τε· δίκη δ' ἰθύνε θέμιστας
 Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθήσάμην. 10
 Οὐκ ἄρα μῆνον ἔην ἑριδῶν γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύο. τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι νοήσας,
 Ἥ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἥ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 Σχέλι' ἔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀν-
 αγκῆς

15

Ἀθ.

huic perquam similis, est
in Theogon. v. 429.

Ως δ' ἐθέλει μεγάλως πα-
ραγίνεται, ἢ δ' ὀνύησιν.

Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετα-
πρέπει, ὃν κ' ἐθέλῃσιν.

Cui vero vult, magnifice
præsto adest Jupiter, at-
que juvat. Inque concio-
ne inter homines eminet,
quem voluerit; quem ipsum
quoque locum viri quidam
docti secus acceperunt. K.

5. Ῥεῖα μὲν.) Contractio
est in voce ῥεῖα, ut Iliad. ρ.
Virgil. quoque dixit *alva-
ria* pro *alvearia*. vid. Guil.
Canterum lib. 7. cap. 17.
Æsopus (teste Laertio)
quum rogaretur, quid age-
ret Deus; respondit: τὰ

μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ
ταπεινὰ ὑψοῖ.

6. Ἀρίζηλον.) Eum vo-
cat, qui dignus est æmu-
latione atque imitatione.

7. *Κάρφει.) Vulgo red-
ditur, contrahit. Sed Pro-
clus hic erat audiendus,
qui exponit κάρφειν, ἐντελῆ
καὶ ταπεινὸν ποιεῖν: quare
reddendum, deprimit, hu-
mitemque reddit. K.

9. Κλυθεὶ.) Invocatio ad
Jovem. Θέμιστας vocat præ-
cepta de moribus. *Immo
potius θέμιστας sunt *judicia*,
ut recte Enarratores Græ-
ci. Sic in Theogon. v.
85. de Rege, διακρίνοντα θέ-
μιστας Ἰθάησι δίκην ἀδμι-
nistrantem *judicia justitia*.

Sen-

*Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit pravum, & superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & juste rege judicia
Tu: Ego vero Persæ vera dicere queam.*

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo: alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna, diversa autem sentientem
animum habent.*

*Nam hæc bellum exitiosum & discordiam auget
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed neces-
sario*

A 3

Immor-

Sensus hujus loci est: *Iu-
ste dirige judicia s. præsis
judiciis, ut jus ad justitiæ
normam dirigatur, & ex-
erceatur.* K.

10. Ἐγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ.)
Propositio est. Ego Per-
sæ consulam optima. Jam
κα potentialis particula ad
μυθῆσαιμην, referenda est,
quasi dicat: Tum vera di-
xero fratri meo, ubi tu le-
ges gubernaveris Jupiter,
& affueris mihi præscri-
benti præcepta de moribus,
* Dan. Heinſius pro Πέρσῃ
legit Πέρσῃ vocandi casu:
quod ipsum quoque in
MS. suo invenisse se testa-
tur Grævius, verba autem
καλῶσι ἰδὼν αἰῶν τε non, ut

vulgo sit, ad Jovem, sed
ad Persam fratrem referen-
da. Totus autem locus ex
Heinſii Græviique senten-
tia interpungendus, & ex-
ponendus: καλῶσι ἰδὼν αἰῶν
τε. δὲ καὶ δ' ἰθὺν δέμους Τόνῃ,
ἰγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ ἐν ἡτύμα μν-
θῆσαιμην. Vide & atten-
de Persa, & ex justitia ju-
dica: ego vero, o Persa, tibi
vera seu justa præcipiam. K.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem
narrat contentionem au-
gendæ rei familiaris: alte-
ram vituperandam, quum
per injuriam & scelus cu-
mulantur opes: alteram di-
gnam laude. Ἐν, ἦν, pro
ἰσιν, Attice.

15. Οὐτὶς τήν γε φιλα.)
Osten.

Ἀθανάτων βελήσιν ἔρην τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἑτέραν, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν αἰμείνω,
 Ἥ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
 Εἰς ἕτερον γὰρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 Πλάσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτεύει,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
 Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκλονι τέκλων, 25
 Καὶ πῖαχὸς πῖαχῶ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῶ.
 Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἐνικαάτ' θεο θυμῶ.
 Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργα θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὅπι πλεύοντ', ἀγορῆς ἐπακτὸν ἔοντα.

Ωρη

Ostendit, non fieri per se,
 ut hæc contentio tantope-
 re diligatur ab hominibus,
 cum tamen sit noxia: sed
 per accidens; quia scilicet
 non possint discernere a
 vere expetendis ea, quæ
 falso boni speciem præ se
 ferunt: idque naturæ quo-
 dam fato.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζησι.) In-
 terpretibus autem, qui ver-
 ba illa ad Jovem referunt,
 non ad τὴν ἔρην, nescio quid
 in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Iner-
 tem, qui manus nulli ope-
 ri admovet. παλάμη enim

& manum, & ipsum opus
 significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις.) Pro-
 bat artificum inter se æmu-
 lationes. Hos duos versus
 Plato in Lyside, & Arist. 5.
 Polit. & 2. Rhet. & Galen.
 ad priorem noxiam con-
 tentionem referunt. Plu-
 tarchus autem bonæ illi &
 salutari cum Poëta nostro
 attribuit.

25. Κοτέει, φθονέει.) Ver-
 ba hæc pertinent hic ad lau-
 dem: probat enim illam
 æmulationem artificum,
 qua alter altero citius di-
 tesce-

*Sunt autem alium consilium litteram velint molestam.
 Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
 Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in æthere habitans,
 Terræ in radicibus, & inter homines, longe meliorem.
 Hæc quantumvis inertem tamen ad opus excitat.
 In alterum enim quispiam intuens, opere vacans,
 Divitem, & ipse festinat arare atque plantare,
 Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus
 Ad divitias festinantem. bona vero hæc contentio boni
 Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (iubus
 Et mendicus mendicæ invidet, & poeta poeta.
 O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo:*

*Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 liter spectantem, concionam auditorem factum. (ducat,*

10110 A 4 Cui

tescere conatur. Mira hu-
 jus loci suavitas, dum artifi-
 ges aliquot nominatim ex-
 primit. * Vir quidam Do-
 ctus in Observ. Miscell. T.
 I. Vol. II. p. 315. pro *περὶ
 αὐτῶν περὶ αὐτῶν* legi vult, *πε-
 ρὶ αὐτῶν περὶ αὐτῶν*. Con-
 tra omnes codd. eam tan-
 tum ob causam, quia sic ver-
 sum hunc laudat, Aristote-
 les. Sed ea causa est nulla,
 cum satis constet, veteres
 aliorum *ῥήσας* sæpe addu-
 xisse ita, ut non tam ver-
 borum, ordinisque ipso-
 rum, quam sensus ratio-
 nem haberent. K.

. 27. *Ω Πέρην*.) Alloqui-
 tur fratrem, & jam tradi-
 tam doctrinam ad ejus
 emendationem accommo-
 dat: eumque dehortatur a
 contentionibus forensibus,
 quia infeliciter circa eas
 versetur, cui singulis tem-
 poribus sui proventus non
 adfuerint.

. 28. *Κακόχαρος*.) Epithe-
 ton aptissimum inhonestæ
 contentionis, quia malis
 gaudeat, vel quod mali ea
 gaudeant, ambigua enim
 hujus vocis significatio.

. 29. * *Ἀγορῆς ἱκανότατος*
ἀγορῆς

Ὡρη γάρ τ' ὀλίγη πέλασσαν αἰετῶν τ' αἰγορέων 30
 Ὡς τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπητανός κατ' αἰετῶν
 ἄρσος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος αἰκτὴν.

Τῷ κεκορεσσάμενος, νεύκεα καὶ δῆριν ἐφέλλοις
 Κτήρεσσ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' ἐκέτι δεύτερον ἔσθαι
 Ὡδ' ἔρδειν· αἰετὰ αὖθις διακρινώμεθα νεῖκος 35

Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσὶν ἄρισαι.

Ἢδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἐδάσσαμέθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἄρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγας, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλεις δικαίως,
 Νήπιοι ἐδ' ἴσασιν ὅσω πλέον ἡμῖν πάντος, 40

αἰγορή h. l. non est forum, ut inepte reddebatur faci-
 auscultatorem, sed, ut recte
 Enarratores Græci, ῥήμα-
 τα, φωνή, ἢ γὰρ φιλονεικίας δι-
 ἀγορῆ. Sermones, rumores,
 ἔ' contentiones, quæ in fo-
 ro moventur, αἰγορῆς ἐπα-
 κτός igitur est, homo con-
 tentionum, contentionumque
 in foro audiendarum cupi-
 δης, ut dudum Grævius ad
 h. l. docuit. K.

30. (Ὡρη.) Ætiologia est
 præcedentis adhortationis.
 Ille forum & litigium vita-
 re debet, qui sibi non est
 conscius magnarum divitia-
 rum. Non absurdum ergo
 erit legere ὦρη cum aspira-
 tione, ut significet tempus,

& sensus tum erit: Ille li-
 tes diu sustentare non po-
 terit, cui non est bene in-
 structa & opulenta domus.
 (Ὡρη.) Absque aspiratione,
 pro ὦροντίς. Sed Stephanus
 non videtur satis conveni-
 re cum præcedentibus: nisi
 si ὦρη ὀλίγη πέλασσαν accipia-
 mus, pro ὀλίγη δὲ ὦρη δὲ πέ-
 λασσαν; non enim negat Hes-
 iodus id fieri (quum potius
 de hoc ipso fratrem repre-
 hendat) sed debere fieri
 negat.

32. Δημήτερος αἰκτὴν.)
 Idem quod βίος, id est vi-
 ctus, cibus. Δημήτηρ αἰ-
 κτὴν dicitur. Ceres, quasi
 γημήτης, hoc est, terræ ma-
 ter, mutato γ in δ.

*Cura enim parva esse debet litiumque & fori,
Cui non est victus domi in amplexu repositus.
Aestate collectus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixam moueas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis iudiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam, nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
Rapiebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt iudicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,*

A 5

Nr

* Homer. Iliad. N°v. 327.
Ἰνὴτός τ' ἂν καὶ ἴδοι Δημή-
τερος ἀκτὴν: ubi Schol. Δη-
μήτερος ἀκτὴν exponit τὸν
εἶτόν: ἐπὶ καταπασσόμενος
καὶ ἀλάμενος ἄρτος γίνεται.
KREBSIVS.

33. Τῷ πενήρυσσας.)
Concessio ironica: Quando
ditatus es & abundas jam re
familiari, nec animus a
malo revocari potest, age
per me licebit, litiges
quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ἀπέτι δεύτερον.)
Antiqui, cum striete ali-
quem cogerent, unam con-
ditionem proponebant, cui
adstringebant eum: cum
minus cogerent, sed plus
permitterent, secundam sta-
tuebant, usitata formula,

τῷτο δεύτερον ἔσαι: id est, si
primum non placet, lice-
bit & secundum. Δεύτερον
ἔσαι, nihil aliud est, quam
ἔξαιν, & potentiam denotat,
seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς ἀσπ' ἀρεταί.)
Ita enim senserunt viri sa-
pientes, esse animis nostris
innatam rationem æqui &
boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας
vocat præfectos singula-
rum urbium, quemadmo-
dum & Homerus.

40. Νήπιοι.) Mediocri-
tatem commendat, ac redar-
guit iudices & gubernato-
res, qui indulgent suis cu-
piditatibus & a vitæ frugali-
tate digrediuntur ad πλεό-
νησιν

'Οὐδ' ὅσον ἐν μαλαίῃ τῇ καρδίᾳ σφιδέλω μέγ' ὄνειαρ
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώπων. (.)
 'Ρηιδίως γὰρ κενὶ καρδίᾳ ἡμῶν ἐργάσασθαι,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνὶ αὐτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εἶναι
 Αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῆ καταθεῖο, 42.
 Ἔργα βῶαν δ' ἀπόλοιστο καὶ ἡμιόνων τάλαιεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολώσάμενος φρεσὶν ἡσὺν, 43.
 Ὅττι

νεξίαν injustam: & osten-
 dit primum ipsos ignora-
 re vim & utilitatem justitiæ
 longe potiore, quam in-
 justitiæ & πλεονεξίας: dein-
 de etiam non considerare,
 quanta sit commoditas te-
 nuis & frugalis victus. In-
 telligit ergo per ἡμῶν, me-
 dium inter lucrum & da-
 mnum, quod est justum, &
 honestius atque utilius παν-
 τος, id est, toto: quo & sua
 pars retinetur, & alterius
 p̄d se pertrahitur. Plato 5.
 abolit. & 3. Legum; intelli-
 git de mediocritate, in sta-
 tibus civilibus ample-
 ctenda.

* Ego subscribo sen-
 tentiæ Platonis de Legg.
 Lib. III. & Aristotelis IV.
 Politic. quorum uterque
 existimat, præstare dimi-
 dium, si scilicet moderate
 utare; toto, hoc est, ma-
 gnis divitiis, si eas luxu

perdas. Videtur consilium
 Hesiodi in hoc dicto esse
 hoc, ut admonere fratrem;
 melius esse dimidiam pos-
 sessionem quiete & secure
 habere, quam totam liti-
 bus, contentionibusque
 quærere. K.

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν.)
 Pro ἔκρυψαν, Attice, occu-
 luerunt. Causam hujus
 ignorantie ostendit esse vo-
 luntatem Dei, qui voluerit
 abscondi ab intelligentia
 communi hominum, hanc
 faciliorem vitæ rationem.

43. 'Ρηιδίως.) Illius pri-
 mæ & melioris vitæ ratio-
 nem commendat, ita ut
 ostendat in ea servata, pos-
 se facile quemque, non ad-
 modum industrium, vel
 unius diei labore efficere,
 quod sufficiat in integrum
 annum. Innuat ergo Poëta
 facilitatem victus quærendi
 apud priscos; illi non ara-
 bant,

*Neque quam magnum in málva & asphodélo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim aliqui vel uno die tantum acquisivisses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque clavum quidem in fumo poneret,
Opera vero bona cessarent multorumque laboriorum.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,*

Quia

bant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὡς τί τί κ' αἶς.) Venustissimo idiomate αἶς αἶς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλείστοι, quibus opponebatur αἶς αἶς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεὺς.) Longam

fabulam recenset de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidisse ignem id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem; & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secun-

Ὅττι μιν ἔξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τένεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Κρύψε δὲ πῦρ τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο 50
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
 Ἐν κόιλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμαῖς φρένας ἠπερο-
 πεύσας, 55
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἢ ἀνδράσιν ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, εἶν κακὸν ἀμφαγα-
 πῶντες. (ῶντες.
 Ὡς ἔφαθ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε παῖηρ ἀνδρῶν τε θεῶν
 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα βῶ
 Γαῖαν

cundum quosdam intelli-
gitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.) Jupiter abscondit ignem, cuius beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κόιλῳ.) Ignem ferulis optime servari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις.) Est quædam

νεμεσητική approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsideratum in successu suorum conatum lætitia.

58. Ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

59. * Ἐκ δ' ἐγέλασσε.) Vir quidam doctus in Observ. Miscell. Tom. I. Vol. II. p. 315. Origenis auctoritate inductus, legere mallet ἐνέλασσε, quam lectionem animo

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristia mala.
 Abscondit vero ignem : quem rursus egregius Japeti filius
 Surripuit ad hominum usum Jove a consulto.
 In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter :
 Japetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes gnem furatus, quodque animum meum de-
 ceperis,
 Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, situm malum vehementer aman-
 tes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deumque.
 Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime

Terram

animo Jovis tunc temporis
 magis convenire putat, ob
 superius χολωσάμενος. Sed
 id quidem nihil efficit. Sæ-
 pe enim risus tribuitur
 animo, diverso licet affe-
 ctu occupato. Locus, huic
 simillimus, Clerico jam huc
 adductus, est apud Virgi-
 lium Aeneid. X. v. 742.

Ad quem subridens mista
 Mezentius ira.

ad quem dignus qui confe-
 ratur Cerda. Bene etiam ad
 hunc Hesiodi locum Scho-
 liastes : Οὐμῶν μὲν περι-
 φρονέμενος, γελᾷ δὲ πάλιν.

τῇ ἑλπίδι τῆς τιμωρίας. Ira-
 scitur offensori despectui
 habitus, ridet autem ob
 spem ultionis mox sumen-
 dae. K.

60. "Ηφαιστος.) Recenset
 jam, quomodo Pandora
 condita sit. M. Garbitius
 sensum hujus fabulæ sic ex-
 plicat : Hominem prius ha-
 buisse sinceriores & pu-
 riores naturam, simpli-
 ciusque vixisse. Postquam
 vero lascivia mentis ipsius
 contra voluntatem Dei sibi
 vendicarit ingenii & cogni-
 tionis vim exercitatiores,
 inde

Γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδὴν,
 Καὶ θένος, αἰθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὤπα εἵσκειν.
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδασκῆσαι πολυδαίδαλον ἴσον ὑφαίνειν.
 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇ Ἀφροδί-
 την, 65

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρου μελεδῶνας.
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦτος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.

Ως

inde quasi transformatum in aliam naturam, & πρᾶσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminata, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium, & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὤπα εἵσκειν. MS. Palat. Παρθενικῆς, id est, παρθένα, ut habent glossæ.

63. * Παρθενικῆς) Antea legebatur παρθενοκαῖς. Sed recepi lectionem, quam Grævius in quibusdam Codd. invenit, & Proclus quoque habet, tanquam convenientiorem huic loco. Παρθενικῆς ἥδος referendum est ad Pandoram, non ut vulgo faciunt, ad Deas. K.

66. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est, inge-

Textam aquæ miscere, hominisque imponere vocem.
 Errobatur, quæ mortalibus vero Deabus facie similem reddere
 Virginis pulchritudinem formamque peramabilem: ac Minervam
 Opera docere, ingeniose telam texere:
 Et venustatem ætatemque fundere capiti auream Vene-
 rem.

Et desiderium uehemens, & ornandi corporis curam.
 Indere vero impudentem mentem, & fallaces mores
 Mercurium iussit nuntium Argicidam.

Sic

ingeniosos pallidos & ex-
 tenuatos esse. Aliam etiam
 interpretationem addit Pro-
 clus, quam nonnullos asse-
 quutos non esse animadver-
 to: γυνήκεες μελεδῶνας, in-
 quit, ὡς τὰ γυνήια κοσμήσας.
 τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλύ-
 νειν οἱ γυναῖκες ποιεῖν ἔλεγον,
 de curatura, quæ bonam
 virginum naturam corrup-
 pit, ἐν τῷ καλλωπίζαν, Pro-
 clum agere existimo. Ste-
 phanus mallet leg. γυνήκο-
 ρες. Illa enim etymologia
 nimium longe petita esse
 videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιά-
 ζας ἄχρι πόρε.

* Non multum sani inest
 iis, quæ ad horum verbo-
 rum illustrationem hic af-
 feruntur. γυνήκοραι μελεδῶ-
 νες sunt curæ, quas femi-
 næ colendo ornandoque cor-

pori impendant. Stephani
 conjectura γυνήκορες nulla
 veri specie est commenda-
 bilis. Poteratne illi igno-
 tum esse, κορεῖν sæpe esse,
 curare, purgare, ornare?
 unde in Actibus Apost. XIX,
 35. Ephesus dicitur νεωκό-
 ρος Ἀρτέμιδος, quasi ædituus
 Dianæ. K.

67. Ἐν δὲ θέμει.) Impu-
 dentiam intelligit, quæ
 utrique interpretationi,
 quam attulimus, commodè
 applicari potest. Solent
 enim homines voluptati-
 bus dediti, nullam prorsus
 honestatis rationem habe-
 re: itemque negotiatores &
 πλεονέκται variis artibus &
 dolis lucrum captare.

68. Ἐρμῆν ἡγῶγε.) Mer-
 curium finxerunt nuntium
 Deorum, quod ejus motus
 sit

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπὶ θοῖο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήσας το
 Παρθένω αἰδοίῃ ἱμελῶν, Κρονίδεω δὲ Βελῶς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ γὰρ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθώ.
 Ὅρμας χρυσείας ἔδρσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
 ὤρεα καλλιόμοι σέφον ἄνθεσιν εἰαρινόισι. 73
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμον Παιλῶς Ἀθήνη.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σήθεσσι διαῖκτορες Ἀργεϊφόντης.
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίας τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βελῆσι βαρυκτύπε· ἐν δ' ἄρα Φωνὴν
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδῶρην· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν αἰλφηςῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε παῖδ' ἑκλυσὸν Ἀργεϊφόντην,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον. 84 Ἐπι-
 μηθεύς 85

sit maxime admirabilis, &
 quod ejus varia ratio sit
 in genituris.

72. Ζῶσε.) Hoc potest de
 bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειθώ.) Elo-
 quentia Dea ab antiquis ha-
 bita, quam Græci peculiari
 templo & ceremoniis tole-
 bant.

79. * Φωνὴν Θῆκε.) Reddi-
 tur vulgo: vocem imposuit.
 Sed quid attinebat Mercu-
 rium demum id facere,

Ἐφρά-
 quod antea quam fecisse
 dicebat Vulcanus? quid mul-
 ta? Φωνή, hic est, ὄνομα, no-
 men ipsi imposuit Mercu-
 rius: quod sequentia con-
 firmant, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυ-
 ναῖκα πανδῶρην. Sed hoc
 Grævius jam dudum mo-
 nuit. K.

81. Πανδῶρην.) Quidam
 (ut ante monuimus) volu-
 ptatem exponunt. Alii va-
 riam quandam ingenii &
 mentis industriam propo-
 sitam,

*Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Vulcanus
Virgini verecunda imaginem Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea casta Minerva.
Circum vero Charitesque Deae, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horae pulchricomae coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
At in pectore illi nuncius Argicida (nervia
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Condidit, Jovis consilio tonantis, sed nomen illi (ce
Imposuit Deorum praece, appellavit autem mulierem hanc-
Pandoram: quia omnes caelestium domorum incolae
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem abjolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem Deorum celerem nuncium. Neque Epi-
metheus*

Cogi-

fitam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipso-
rum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens vitio naturae.

82. 'Αλφησιων.) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine; & qui curiosi sunt. 'Αλφησιωνες indagatores exponunt, sed id accipiendum est in

malam partem pro curiosis, quia sic sunt hominum ingenia, ut praesentia fastidiant, cupiant & adfectent alia. Sicut & pisces αλφησιωνες vocant, quia statim adnatare solent, si quid adjeceris in piscinam. Porro gravissime ista curiositas reprehenditur ab Horat. lib. I. Ep. 14. vers. pen.

*Optat ephippia bos piger,
optat arare caballus.*

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς.) Mit-
B titur

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
δέξαθαι παρ' Ζηνὸς Ὀλυμπίῃς, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπῃ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

Πρὶν μὲν γὰρ ζῶεσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' αἰθρώπων 90
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
Νέσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' αἰδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκει.

Ἀλλὰ

titur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius,

- - Nocet empty dolore
voluptas.

*86. Μήποτε δῶρον δέξαθαι παρ' Ζηνὸς.) Adducit hunc locum Plutarchus in libello de audiendis Poëtis, ubi contendit, nomen Jovis h. l. usurpari de Fortuna potentia. Sed quid de judicio Plutarchi de hoc, & Ho-

meri locis, in quibus nomen Διὸς s. Ζηνὸς pro Τύχῃ sumendum putat, sit statuendum, dicemus in Animadversionibus nostris ad aureum illum Plutarchi libellum, qui, Θεῶν δίδοντας, mox in adsp̄ctum prodibit. K.

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ particulae, quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulo post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε πόνων, ponant.

*In quibusdam legitur ἄτερ κακῶν, quæ lectio Grævio quoque probatur: etsi in eare Stephanus incuriaë librariorum accusat. Sine causa: nam & sic metro sua integritas

*Cogitavit quod illi praecepisset Prometheus, ne quando
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (minus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.*

*Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant homines
Seorsim a malis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescent.*

Sed

gritas constat, cum prima
in κακῶν ob alterum κ,
quod pronunciando du-
plicatur, possit produci:
plane ut v. 113. ubi in qui-
busdam MS. legitur ἄτερ
πόνων, sine τῶν τε. ubi Tze-
zes πόνων δὲ τὸ πο κοινή
ἐστὶ συνδραβή. ὑπὸ γὰρ τῆς
ἀμεταβόλης ἐκτείνεται. At-
tamen cum in plerisque
Codd. legatur Νόσφιν ἄτερ
τε κακῶν, neque sine ulla
necessitate legem metricam
neglexisse Poëtas credibile
sit, eam lectionem exhiben-
dam curavi. K.

92. *Γῆρας ἔδωκαν.) Vir
quidam doctus in observ.
Miscell. Tom. I. Vol. II.
p. 316. pro γῆρας ex Orige-
ne κῆρας legendum, sequen-
temque versum delendum
censet. In quo assentientem
sibi habet alium virum do-

ctum, qui l. c. tradit in an-
tiquo codice κῆρας legi, se-
quentemque versum desi-
derari. Sed ad hæc regeri-
tur Tom. I. Vol. III. p. 77.
earundem Observatt. faci-
lius creditu esse, oscitan-
tes librarios κ pro γ posu-
isse, quam ut scriberent γ pro
κ, & postea integrum
versum de suo addidisse.
Addatur & hoc, γῆρας sen-
sum multo commodiorem
efficere quam κῆρας, cum
Morbos adferre mortem lo-
cutio sit inepta; sed senectu-
tem accelerare eos usitatus
esse. Denique senectutem
h. l. figurate adhiberi, &
significare, infirmitates se-
nectutis, quæ dicantur mor-
bis accelerari. K.

93. Αἰψα.) Κακότης hic
pro malo externo accipi-
tur.

Ἄλλα γυνὴ χεῖρεσσι πίθη μέγα πῶμ' ἀφελῶσα,

Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ. 95

Μένη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοις

Ἐνδον ἔμιμνε πίθη ὑπὸ χεῖλεσιν, ἐδὲ θύραζε

Ἐξέπτη πρόθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,

Αἰγίοχῃ βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο. (ταμ. 100

Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλη-

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι

Σιγῇ. ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

Οὕτως

* Plutarchus *de Audiendis Poëtis* observat, vocem κακότητος interdum significare κακίαν καὶ μοχθηρίαν ψυχῆς, *malitiam, pravitatemque animi*, quod confirmat illo Hesiodio *Ἔργ.* v. 287.

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλίδαι.

Interdum autem κάκωσιν ἢ δυσυχίαν, *calamitatem & miseriam*, in quam rem adducit hunc ipsum Hesiodium versum, ita tamen, ut Homero adscribat. Et legitur sane apud Homer. *Ὀδυσσ.* T. v. 360. K.

94. Ἄλλα γυνή.) Proverb. Γυναικῶν ὄλεθροί. *Mulier, id est, appetitiva & feminea*

affectio, & publica indulgentia δημαγωγική & ψυχαγωγική atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublatā disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat, neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Πρόσθω γὰρ.) *Ratio folius*

Sed mulier manibus vasis magnum operculum cum dimo-
visset,

Dispersit: hominibus autem immisit curas graves.

Sola vero illic spes in non fracta pyxide

Intus mansit dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim iniecit operculum dolii,

Ægiocchi consilio Jovis nubicoga.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdum quam nocte

Utro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

B 3

Sie

folius spei in pyxide reli-
ctæ. Magnum certe Dei do-
num spes, quo solo affectu
homines inter tot ærumnas
sustentantur & aluntur, &
sine cujus condimento o-
mnia non solum fatua, vel
etiam insuavissima sunt.

99. * Hunc versum delen-
dum censet Heinsius, suf-
fragante Grævio, ea ratione
inductus, quia Plutar-
chus, hunc locum *in consolatione*
ad Apollonium adducens,
eum omittit: quæ ratio an
satis gravis sit, judicent me
acutiores. K.

102. * Ἐφ' ἡμέρη.) Græ-
vius corrigit ἰφ' ἡμέραι. Sine
idonea causa. Nam quod
sux emendationi confir-

mandæ adducit Plutar-
chus, qui *in consolatione*
ad Apollonium ita locum
hunc laudat, nihil valet.
Satis enim constat, veteres
sæpissime aliorum loca lau-
dasse ita, ut ipsa non in-
spexerint, sed ut memoria
sugesserit, sensum potius,
quam ipsa verba referre
contentos. Quod si ex ci-
tatione aliorum omnia ve-
terum loca essent emen-
danda, quis corrigendi finis
esset? K.

104. Σιγῇ, ἰπὰ φωνῇ.)
Verissime contra Hesiodum
dicit Plutarchus in præce-
ptis sanitatis; non omnes
morbos folere tacite & fur-
tim invadere ipsos, homi-

nes

Οὕτως ἔτι πρὸς ἐς Διὸς νόον ἐξάλεαθαι. 105

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισαμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
Χρῦσεον μὲν πρῶτις γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔραιῳ ἐμβασίλευεν·

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· ἐδέ τι δειλὸν

Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πίδαας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἑκτοθεν ἀπάντων· 115

[Ἀφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι]

Θνη-

nes; sed plurimi καθάπερ
προαγγέλας καὶ προδρόμας καὶ
αὐρηκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ
δυσκινήσεις.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quin-
que ætates jam fingit: quo
commento significat, natu-
ram & mores subinde dete-
riorēs fieri, & vitia homi-
num augeri. Hanc descri-
ptionem ætatum omnes fe-
re Latini Poætæ imitati sunt.
Ἐκκορυφώσω, significat ex-
positionem ordine factam
& integram, neque tamen
prolixam.

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.)
Sequitur ætatum descriptio,
qua monstrat, omnia satis
in pejus ruere.

109. Χρῦσεον.) Aureum,
ut inquit Plato, propter
præstantiam naturæ, mo-
rum & vitæ.

112. Ὡς τε.) Cognoverat
fortasse Poëta aliquid de vi-
ta primorum parentum in
paradiso: & ideo respici-
ens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ'
ἔζων. Lege Θεοὶ ζώσκον.
Ut paulo ante v. 90.

113. *Νόσφιν ἄτερ τε πόνων.)
Vir quidam doctus Observ.
Miscell. Tom. I. Vol. II.
p. 317. pro ἄτερ τε legen-
dum contendit ἄτερθε, quod
idem sit ac χωρὶς. Nisi quis
cum Gujeto malit ἄτερ γε.
Nulla ratione, si quid vi-
deo, satis gravi permotus.
KREBSIUS.

Sic nequaquam licet Jovis decretum evitare.

*Ceterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero prae cordis imposito tuis.*

*Ut simul nati sunt Dii mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt caelestium domorum incolae.*

Et ii quidem sub Saturna erant, cum in caelo regnarent

Et ut Dii vivebant, securo animo praediti,

Plane absque laboribus & aerumna: neque molesta

Senecta aderat; semper vero pedibus ac manibus sibi si-

Delectabantur in conviviis extra mala omnia: (miles

[Abundantes pomis, cari beatis Diis.]

B 4

Morie-

115. Ἐν Θαλίῃσι.) Ἐσθλαῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν αἰ. Θανασίαν voce Θαλίᾳ designant, quod Latini Divum epulas dicunt. Vocant enim Θαλίᾳς sacras epulas, ἀπὸ τῆς Θάλλειν, id est, florere.

* Quod Hensius hic de αἰ. Θανασίᾳ, per vocem Θαλίᾳς indicat, tradit, id, more ipsius, argute magis, quam vere dictum. Θαλαῖα h. l. sunt epulae, instructae ex rebus iis, quas terra non culta, & jussa, sed sua sponte proferebat. Priscis Græcis Θαλίᾳς dicebantur, convivia laute instructa, quia ad ea conveniebant in hono-

rem Deorum: quod me docuit Athenæus Lib. II. c. 3. Θαλίᾳς ἀνόμαστον, ὅτι Θεῶν χάριν ἡλίσσοντο καὶ συνήσαν. τῆτο γὰρ ἐστὶ τὸ δαῖτα Θαλαῖαν. Inde pro quibuscunque epulis lautioribus. confer. Plutarch. Sympot. Lib. IX. πρόβλημ. 15. & Bisetum ad Aristoph. Nub. v. 308. K.

* Ἀφρασί) Hunc versum, qui & nunc in editionibus tantum non omnibus desideratur, inferendum curavi; auctoritate Diodori Siculi permotus, qui eum Libr. V. Bibliothecæ antecedenti versui adjungit: eum quoque exhibet Robinsonius, & Grævius jam dudum

Θνησκον δ' ὡς ὑπνῶ δεδμημένοι· ἔθλα δὲ πάντα
 τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄερα
 αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελήμοι
 ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐθλοῖσιν πολέεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένος κατὰ γαῖα κάλυ-
 ψεν, 120

τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι, Διὸς μεγάλα δια βελαῖς,
 ἔθλοι, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 οἳ ῥά φυλάσσεσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 ἥερα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν
 πλατοδοταὶ καὶ τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον. 125
 δεῦτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 χρυσέω ἔτε φυὴν ἐναλίγκιον, ἔτε νόημα.
 ἅλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 ἐτρέφετ' αἰτάλλων μέγα νήπιος ὥ ἐν οἴκῳ. 130
 ἅλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἦβης μέτρον ἴκοιτο,
 παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

Ἄφρα-

quod restituum cen-
 suit. K.

117. Καρπὸν δ' ἔφερα.) Sic
 Virgil. i. Georg. v. 127.

ipsaque tellus

Omnia liberius nullo po-
 scente ferebat

Zeῖδωρος.) Elegans epithe-
 ton terræ, quod vitæ neces-
 saria det. Sic etiam Venus
 dicitur ζεῖδωρος. Plinius vult
 sic terram dictam, quod
 zeam proferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia

non multum discrepant ab
 iis, quæ sacra scriptura tra-
 dit de bonis Angelis. Δαίμο-
 νες, quasi δαήμονες, quod Dii
 omnia sciant. Vide Macro-
 bium Saturnal. i. cap. 13.

* Plutarchus de oraculo-
 rum defectu hos duos ver-
 sus ita adducit:

τοὶ μὲν δαίμονες ἐθλοὶ ἐπι-
 χθόνιοι τελέθουσιν,

ἄγνοί, ἀλεξίκακοι φύλακες
 θνητῶν ἀνθρώπων.

Eodem

*Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant; fructum autem ferebat fertile aruum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique pro arbitrio
Tranquilli res suas curabant cum bonis multis.*

*Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem daemones facti sunt, Jovis magni confilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium homi-
num:*

*Qui quidem observant & iusta & prava opera,
Caligine induti, passim oberrantes per terram,
Opum datores, atque uno regium honorem consecuti sunt.*

*Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt caelestium domorum incolae,
Aureo neque corporis habitu simile, neque ingenio.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens valde rudis domi suae:
Cum vero adolevisset, & pubertatem attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes*

B 5

Ob

Eodem modo leguntur apud Aristidem & Platonem: quorum auctoritate permotus Grævius eam lectionem vulgatæ præferendam putat. Cæterum de Geniorum natura multis disputat Plutarchus libro citato, K.

125. Πλατὸν δὲ τὰ.) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præfessent.

126. Διῶτις.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod argenteum vocat: & eo deterius priori fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. Ἄλ' ἐκαστὸν μὲν παῖς)
Ἄλ' eleganter hoc loco pro αἰὲς ὅμως ponitur.

131. Ἡβὴς μέτρον.) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμή dicitur.

Ἀφραδίαις ὕβριν γὰρ αἰτάσθαιλον ἐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχεν ἔδ' αἰθανάτες θεραπεύειν
 Ἡθελον, ἔδ' ἔρδειν μακάρων ἱεραῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135
 Ἡθέμις ἀνθρώποισι κατ' ἥθεα. τὲς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμενος ἔκρινε τιμαῖς
 Οὐκ ἐδίδεν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 Αὐταῖς ἐπεὶ καὶ τὸ γένος κατὰ γαῖαν κάλυψε,
 Τοῖ μὲν ἐπιχθόνιοι μακάρες θνητοὶ καλέονται 140
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 Χάλκεον ποίησ', ἐκ ἀργυρῶ ἔδεν ὁμοῖον, (πων
 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρης
 Ἔργ' ἔμελε φρονέεντα, καὶ ὕβριες· ἔδέ τι σῖτον 145
 Ἡδιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερὸφρονος θυ-
 μον,

Ἀπλα-

135. Οὐδ' ἔρδειν.) Ἐρδειν,
 non raro apud Græcos ca-
 pitur pro sacrificare, ut fa-
 cere apud Latinos. Virgil.
Cum faciam vitula pro
frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε)
 Significat propter impieta-
 tem & neglectam religio-
 nem mortuos esse: docet-
 que ob id factum, ut non
 converterentur quidem in
 divinos spiritus, ut illi pri-
 ores, sed tamen essent bea-
 ti, & sub terra degerent.

140. Ἐπιχθόνιοι.) Lege
 Ἐπιχθόνιοι.

*Τοῖ μὲν ἐπιχθόνιοι.) Hunc
 locum, paullo obscurio-
 rem, ita exponit Grævius:
 Hi beati mortales secundi
 sunt terrestres, scilicet dæ-
 mones: hoc est secundi gra-
 dus, inferiores illis dæmo-
 nibus, qui ex aurei sæculi
 θνητοῖς sunt orti. Qui qui-
 dem non regium honorem
 sunt adepti, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ
 καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ, sunt ta-
 men & hi in dignitate con-
 stituti. K.

142. Ζεὺς δὲ.) Tertium
 genus hominum æri com-
 parat, immane, ferox, &
 omni-

*Ob stultitias. Injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem terrestres beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vebemens & robustum: quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum ani-
mum,*

In

omnino Martium; fortasse
Gigantes intelligit.

144. 'Εκ μελιῶν.) Fingit
natos ex arboribus, ut signi-
ficet duritiem & feritatem
animorum, utpote qui toto
impetu ad armorum & bel-
licorum instrumentorum
usum ferebantur.

145. Οὐδὲ γὰρ σίτον.) Non
frumentum ederunt, sed
primi pecudes laniarunt, &
carne vesci cœperunt, quod
antea magnum nefas est cre-
ditum. Sic enim de bove
aratore ait Varro: *Ab hoc*

*antiqui ita manus absti-
neri voluerunt, ut capite
sancierint, si quis occidis-
set. Et apud Homerum,
cum socii Ulyssis boves so-
lis mactasse dicuntur, in-
telligi debent, boves arato-
res, quos violare impietas
erat.*

146. 'Αἰὲν ἀδάμντους ἔχον.)
Pulchra descriptio virium
corporis est, & volebat
significare mirabilem duri-
tiem in illorum animis fu-
isse, quod a civilibus discor-
diis, quæ florentissimas res-
publicas evertere solent,
impias

Ἀπλάστοι μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Ταῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῶ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' ἐκ ἔσκε σίδη-
 ρος. 150

Καί τοι μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερᾷ Αἴδαο,
 Νώνυμοι θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλῃς περ ἐόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον Φάος ἡελίοιο. (155
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Αὔθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, εἰ καλέονται
 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὸς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ, 160
 Τὸς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι
 γαίῃ,

Ωλε-

impias manus non cohi-
 buerint.

149. Ταῖς δ' ἦν &c.) Vidi
 Vett. Codd. in quibus &
 ipsis ita scriptum esset: sed
 quamvis paulo ante in ἔτεα
 producat, ut producen-
 dum erit in τεύχεα post συν-
 ἴσθιν, credibile est tamen,
 Hesiodum τεύχεα scri-
 psisse.

152. Εὐρώεντα.) Gatake-
 rus mallet hoc verti, situ

obsitum potius, quam la-
 tum.

* Ejusdem sententiæ Græ-
 vius est, qui *squalidum* red-
 di vult: quos si sequeris,
 derivabis ab εὐρώς *situs*,
squalor: neque tamen illi
 inepti, qui *latum*, *amplum*
 reddunt. Sæpe enim εὐρώς
latus, *amplius*, unde Hesy-
 chius εὐρώεντα exponit πλα-
 τεά: quo sensu deducenda
 vox ab εὐρός *latitudo*, ut do-
 cet Eustath. ad *Iliad.* T. p.
 962. Edit. Rom. K.

*Inconditi: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant aenea arma, aeneaque domus:
Æra vero operabantur: nigrum enim nondum erat
ferrum.*

*Et hi quidem, manibus suis interfecti,
Descenderunt amplam in domum horribilis Plutonis,
Ignobiles: mors vero, tametsi terribiles erant,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori ætate, per inmensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septem portas habentes Thebas, Cad-
meam terram,*

Per-

155. 'Αντὰρ ἱερὸν.) Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. 'Ανδρῶν.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati

essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

161. Τὰς μὲν ἱερὰς.) Heroica ætas continet Argonautas, & res gestas ad Theben & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recenset.

'Επταπύλου.) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι, a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

Ωλεσε μαρναμένους μῆλων ἕκην' Οἰδιπόδαο.
 Τὸς δὲ καὶ ἐννήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς Τροίην ἀγαγὰν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοί τ' ἔς μὲν θανάτῳ ἔλεος ἀμφεκάλυψε. 165
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθ' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένεασσε παλῆρ' ἐς πείρατα γαίης,
 [Τηλῆ' ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.]
 Καὶ τοὶ μὲν ναίεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἦρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
 Τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει Ζεῖδωρος ἄρερα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετέναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐς ἰσιδήρεον ἔδ' ἐποτ' ἡμαρ
 Παύσσονται καμᾶτ' καὶ οἰζύος, ἔδ' ἐτι νύκτωρ 175
 Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τῷτο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 πων,

Εὐτ'

162. Μῆλων.) Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisca reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

*Τηλῆ') Hunc versum, antea in hac editione desideratum, exhibendum curavi, ob rationes, a Grævio redditas.

Inferendum quoque curavit Robinsonius suæ editioni. K.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium, lib. 6. c. 23. & Homerum Odysseæ δ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην.) Hesiodus hoc libro injustitiæ penam constituit τὸν Ὠκεανόν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit

Perdidi: pugnantes propter oves Oedipi.

Alios vero in navibus per ingentem maris amplitudinem,

Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricornæ:

Ubi mors quoque oppressit ipsos. (ens

lis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribu-

Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines,

[Procul ab immortalibus: Saturnus horum Rex est.]

Et hi quidem habitant securum animum habentes

In beatorum insulis juxta Oceanum profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.

O utinum ego quinto non interesssem (natus!

Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea

Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die

Quiescent a labore & miseria, aut nocte

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,

Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium

hominum,

Cum

ponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ἐπιθυμίαν & τὸ ἐπιθυμητικόν, Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita Heroum καὶ τῶν μακάρων animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra ἐπιθυμίαν sint; qua quī carent, ῥᾶτα ὄντα dicuntur.

171. Τρις τῇ ἔτει.) Elegantius Palatinus: Τρις ἔ.

τειος, id est, ποδαίς, inquit interpres. Et sic τρις infra vers. 594.

172. Μηκέτ.) Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. Vox ὠφθαλόν usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis,

Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 'Ουδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ἔδ' ἐτι παῖδας, 180
 'Ουδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 'Ουδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσῃσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα ἰὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι, ἔδ' ἐ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἔδ' ἐ μὲν οἷ γε 185
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
 Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις εὐόρκῃ χάρις ἔσσεται, ἔτε δικαίῃς.
 Οὕτ' ἀγαθῶ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 'Ανέρα τιμήσῃσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσαι. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοι-

181. Οὐδὲ ξείνος.) Eleganter hunc locum expressit Ovid. lib. i. Met.

- - Non hospes ab hospite tutus,

Non socer a genere, fratrum quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τῆ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

ὦ Λύκιον πόσε φεύγετον;
 αἰδῶς, νῦν θοοὶ ἔστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopu-

lus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἐπέεσσι.

185. Θεῶν ὅπιν) "Οπιν Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti,

Cum vix nati canescant.

Neque pater liberis similis, neque liberi patri,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, ut antebac:

Statim vero senescentes debonorare solent parentes.

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impii, neque Deorum iram veriti, neque hi sane

Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet:

Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,

Neque boni: magis vero maleficum & injurium

Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor

Non erit. Ladetque malus meliorem virum,

Verbis

ti, quibus jus est in manibus, qui neque jus, neque leges norunt.

189. "Τῆρον.) Pro ὑβρισήν, ut Latinis scelus pro scellesto.

* Proclus ad h.l. ὑβριν, ἀντὶ τῆ ὑβρισήν καὶ κακῶργον ἄνθρωπον. τειᾶτον καὶ τὸ παρ' Ἐυριπίδῃ ἐν Θυέστῃ. Πόλεμον, ἀντὶ τῆ ἱρισικόν, πολέμιον. Robinsonius in Notis ad h.l. scribit, se dubitare, an ullis exemplis probari possit, πόλεμον etiam pro πολέμιον. Sed quam dubitandi causam habeat vir doctus non video. Quasi non sitatissimum Græcis ἡ πόλεμος duo

substantiva ponere ita, ut alterum munus adjectivi sustineat. Sophocl. in Ajac. v. 59. μανίσσι νόσοις, morbis furiosis. Oed. Tyran. v. 21. μαντεῖα σποδῶ pro μαντικῇ. quod cum quidam non intelligerent, scripserunt μανταίας. in Electr. v. 182. Κρίσας ἀπτή pro κρισσή. Callimach. Hymno in Del. Φυγῶ ἐπὶ πρύμνῃ pro Φυγηνῶ. Ubi quoque male Faber, deletο τῇ jota, scribebat Φυγῶ, Dorice pro Φυγᾶ. Sed de hoc loquendi more Græcorum, ad quem viri quoque docti non semper attendisse videntur, pluribus, in juvenum gratiam, disputabimus in

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῶται.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν

Δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ συγ- 195
ρώπῃς. (δείης,

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυ-
Λευκοῖσιν Φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροῶ καλόν,

Ἀθανάτων μετὰ Φῦλ' ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπων,

Αἰδῶς καὶ Νέμεσις τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακῶ δ' ἐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω Φρονέεσσι καὶ 200
αὐτοῖς.

Ωδ'

in Lectionibus nostris Sophocleis. K.

192. Ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῶται.)

Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὄρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῶται, pro ὁμῶται δ' ἐπὶ ὄρκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemefin Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos ab-

sterreri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic, vere philosophicus, etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

197. *Προλιπόντ'.) Adducit hunc Hesiodi locum Scholiastes Sophoclis ad Oed. Colon. v. 1746. ob figuram loquendi scriptoribus Atticis frequentatissimam, quæ de feminis in Duali adhibent genus Masculinum: ut in illo Sophoclis loco, ἰδοῖτε καὶ παῖδας; ubi Schol. αἰνῶτε ἰδεῖσθαι καὶ παῖδας. καὶ δὲ τῷ χῆματι χρῆται αὐτῶς.

*Verbis injustis alloquens, pejerabit vero:
Lipor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens comitabitur in-
viso vultu.*

*Tum demum ad cælum a terra spatiosa
Candidis vestibus, tectæ corpus pulchrum,
Ad Deos abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves
Mortalibus hominibus: mali vero non erit remedium.*

*Sed nunc fabulam a brutis desumptam regibus narrabo,
quantvis ipsi sapiant.*

Sic

ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρρε-
μὰ τιθεῖς. καὶ ἐν Ἠλέντρῳ
Ὡ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβη-
κόσι ποτὶ,
Ψυχῆς ἀφαιρήσαντε πρὸς
σαύτην φόνα.

καὶ πάλιν,

Ὅρα, κακῶς πράσσοντε, μὴ
μάζω κακὰ κτησώμεθα.

καὶ Ὅμηρος,

Τῶγε βήτην τρήρωσι πε-
λαῖσι ἰθὺμαθ' ὁμοῖα.

καὶ Ἡσίοδος

- - Ἀθανάτων μετὰ φῦλον
ἴσαν προλιπόντ' ἀνδρώπαι,
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις.

Ex quibus & illud intelli-
gitur, Scholiasten hunc He-
siodi locum paullo aliter
legisse, ac nunc exhibe-
tur. K.

199. Κακὰ δ' ἐκ Ἰσσιταῖ

ἀλκή.) Id est, in tantum ma-
litia invalescet, ut plane
nullum vel remedium vel
auxilium hisce tantis malis
expectandum, (id enim
ἀλκή significat). Et per-
spexerunt sapientes, omnia
in rebus humanis mala cor-
rigi non posse, nec jus ci-
vile corrigit omnia. Multa
enim toleranda & dissimu-
landa veniunt, non quod
laudem mereantur; sed
quod sine maximo incom-
modo e medio tolli neque-
ant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Nar-
rat apologum, quo notat,
potentiorum mores adver-
sus inferiores. αἶνος fabulam
ejusmodi significat, quæ fi-
gurate & tecte contineat ad-

Ωδ' ἱρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
 Ὑψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς.
 Ἡδ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
 Μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Δαιμονίη, λίλέλακας; ἔχεινύ σε πολλὸν ἀρείων. 205
 Τῇδ' εἰς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ ἀείδον ἔδσαν.
 Δείπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.
 † Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερί-
 ζειν.

† Νίκης τε ζέρεται, πρὸς τ' αἰχέσιν ἄλγεα πάχει.
 Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις. 210
 Ω Πέρση, σὺ δ' ἄκχε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
 Ὑβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ. ἐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Ἐγκύρσας ἀτήσιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσ-

monitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βχσιλεῦσ'.) Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes; vocat hanc aviculam ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇδ' εἰς.) Tyrannica vox plane proverbialis, de alterius vi-

ta pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis iusta sint ea, quæ postules, tamen penes me est jus de te statuendi, quid velim.

206. * Τῇ δ' εἰς.) Redditur hac vadis. male, reddendum, hac via incedere debes. Est hic usus præsentis temporis frequentissimus. Supra vers. 30. ὥρη ὀλίγη πέλεται pro πέλεται δὲ, exigua cura esse debet. Neque aliter in sacris litteris. Matth. III. πᾶν δένδρον, μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκκόπηται καὶ αἰς πῦρ βάλλεται.

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.

Illam vero misere, curvis confixa unguibus,

Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est:

Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.

† *Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus contendere:* (titur,

† *Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores pa-*

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero cole justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciosa est misero homini. nam nec dives

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

C 3

Melior

Βάδραγ, h. e. exscindi, & in ignem conjici debet. Et sic infinitis locis aliis. K.

208. *Αφρων) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet, non esse reluctandum potentioribus.

*Αφρων.) Hunc versum cum sequenti obelis suis notavit Aristarchus, eam ob causam, quod sententiæ & ἐπιμύθια non convenient brutis. Illius sententiæ subscribit Grævius; qui propterea versum, paullo post sequentem, his duobus an-

teponendum censet, ita ut hi duo versus, tanquam ἐπιμύθιον & epiphonema tribuantur Hesiodi. Quam transpositionem versuum invenisse se in MS. Vossiano idem Vir doctus testatur. K.

211. *Ω Πέρση) Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὅς περ opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiat pro insolentia, quæ comitatur divitias.

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει 215
 Ἐς τέλος ἐξελεύσεται. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Ἀυτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόδος ἐλκομένης ἢ κ' ἀνδρῶν
 ἄγωσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
 Ἡδ' ἔπεται κλαίεσθαι πόλιν τε καὶ ἡθεὺς λαόν, 220
 Ἥερα ἔσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρεσθαι,
 Οἳ τὲ μιν ἐξελεύσονται, καὶ ἐκ ἰθείαν ἐνειμάν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνεσι δίκαις,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' αἰνὰ γῆν κερотреόφος, εἰδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδέ ποτ' ἰθυοδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτῃ θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.) Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perducere non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec injustitia. Atque hoc significare voluit, cum inquit, ἐς τέλος ἐλεύσεται. Ἰσχαν vero est prævalere, obtinere.

216. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat

miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Ἀυτίκα.) Commemoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὄρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιαῖς lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόδος.) Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta

*Melior ad justā : Justitia enim injuriam vincit,
Ad finem progressa : Stultus vero malo suo discit.
Continuo enim sequitur jurisjurandi Deus injusta judicia:
Justitiæ vero aspera est semita tractæ quocunque homines
duxerint*

*Donis corrupti, pravis judiciis cum judicarint causas.
Hæc vero sequitur deflens urbemque & sedes populorum,
Caligine induta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte jus reddunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax vero per terram alma; neque unquam ipsis
Molestum bellum immittit late cernens Jupiter,
Nec unquam justos homines infestat fames,
Neque noxa: convivium autem celebrant.*

C 4

Fert

coacta, pro fraudibus accu-
santium, & judicium.

220. 'H δ' ἐπερὰ.) Sub-
intelligendum fortassis κα-
τὰ ἡδέα, id est, cætus, con-
ventus, statuta, & alia pra-
va, quæ sunt in consuetu-
dine civili.

* Erravit vir doctus, qui
ἡδέα h.l. cætus, statuta pu-
tat. Poteratne ipsi ignotum
esse κατὰ ἡδέα sexcenties Græ-
cis esse loca consueta, ubi
commoramur, sedes, habi-
tacula? sic supra v. 167.

Τοῖς δὲ δῖχ' ἀνδρῶν βίον
τοῦ καὶ ἡδὲ ὀπασσας,

*Iis autem seorsim ab ho-
minibus vitam & se-
des dedit. K.*

223. Οἱ δὲ δίκας.) Eru-
ditissime insignia justitiæ
præmia & commoda enu-
merat. Eadem fere recen-
set Homerus in clypeo
Achillis.

229. Θάλλει.) Uterque
codex Palatinus.

236.

Τοῖσι φέρεσσι μὲν γαῖα πολὺν βίον ἔρεσι 230
δὲ δρυς

Ἀκρῇ μὲν τε φέρεσσι βαλάνεσσιν, μέσση δὲ μέλισσας·
Εἰροπόκοι δ' ἔϊες μάλλοις καταβεβρίθασιν·
Τίττεσσι δὲ γυναῖκες εὐκότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται· καρπὸν δὲ φέρεσσι ζείδωρος ἄραρα. 235
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ χέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
Πολλάκι καὶ ζύμπασα πόλιν κακῶ ἀνδρὸς ἀπήυρα,
Ὅστις ἀλιτρεῖται, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάεται.
Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρο-
νίων, 240

Λιμὸν ἔμῃ καὶ λοιμὸν. ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίττεσσι. μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδομοσύνησιν Ὀλυμπίῃ· Ἄλλοτε δ' αὐτὸς
Ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἣ ὄγε τείχος,
Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν. 245
Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην. Ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἑόντες
Ἄθαι-

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Anti-
thesi quadam confert inju-
storum poenas ad præmia
justorum. Sunt autem o-
mnia illa nata ex legibus
naturæ; quia recta ratio
dicat, sceleratis & flagitio-
sis hominibus nullum ma-
lum fore impunitum, &
mala non esse commit-
tenda.

238. Πολλάκι.) Hæc sen-
tentia totidem fere verbis
est in Ecclesiaste: *Sæpe uni-
versa civitas mali viri pa-
nam luit.* Ἐπαυρᾶν, dici-
tur luere peccata. Ἐπαυρᾶν)
Apud Æschinem in oratione
adversus Ctesiphontem legi-
tur ἀπηύρα. Eustathius item
in lib. α. Iliad. legit, docens,
Homerum ἔπαυρᾶν ponere
pro

*Fert quippe iis terramultum victum: in montibus vero
quercus*

Summa quidem fert glandes, media vero apes:

Lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:

Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;

Florentque bonis perpetuo: neque navibus

Navigant: fructum vero profert sæcundus ager.

Quibus vero injuria mala curæ est, pravaque opera,

lis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter.

Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,

Qui peccat, & iniqua machinatur.

*Illis autem cœlitus magnum importare solet malum Sa-
turnius,*

Famem simul & pestem: intereunt vero populi;

Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiæ,

Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus

Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut ille murum,

Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi

Pœnam hanc, prope enim inter homines versantes

C 5

Dii

pro eodem, ubi dicit, ἡ
πάρτες ἐπαύρωνται βασιλῆος.
Tzetzes quoque, & vet. cod.
Palatinus, ut & Eustathius,
ἀπὸ τῆς αἰτίας scribing.

241. Λιμὸν ὅμῃ & λοιμὸν)
Poëtæ constanter observa-
runt, semper pestilitatem
sequi caritatem annonæ.

244. Ἡ τῶν γε.) Hæc &
similia procul dubio ab He-

bræis & doctrinæ Mosis &
Prophetarum desumpta sunt,
apud quos crebræ sunt hu-
jusmodi comminationes.

* "Ὅ γε τῶν γε.) In edit.
Clerici editur τῶν γε. quod
sine dubio in locum ὅ γε fuit
acceptum, quia redundare
videbatur. male. Vocem e-
nim, ὅ γε, ita usurpatam, sin-
gularem vim habere, Ro-
bin-

Ἀθάνατοι λεύσσεσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ 250
 Ἀθάνατοι Ζηνός, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἳ ἔα φυλάσσεσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένος ἐς Δίκην, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 255
 Καί ῥ' ὅπότ' ἀντίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοιάζων,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὃφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος αἰταθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
 Ἀλλήπαρ κλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνατε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λά-
 θεθε.

Οἳ αὐτῷ κακὰ τέυχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τῷ βελεύσαντι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καί

binsonius ad h. l. exemplis
 cum ex Hesiodo, tum Ho-
 mero petitis ostendit. K.

249. Τρίβουσι.) Emphasis
 huius vocis significat ejus-
 modi odio inter se mutuo
 exasperari homines, ut po-
 tentior impotentiozem pla-
 ne conterat, & ad nihilum
 redigat.

254. Ἡ δέ τε παρθένος.)
 Facit nunc proferopœiam,

cum fingit justitiam federe
 juxta Jovem, atque illum
 adhortari, ut justis det præ-
 mia, de sceleratis vero su-
 mat pœnas.

255. * Κυδρή τ') Recepi
 lectionem, quam nobis ser-
 vavit Proclus. ἀπὸ τῆ κυδρῆς,
 inquit, γίνεται κυδρὸς, ἢ κυ-
 δρῆ, ὡς ἀπὸ τῆ ἔχθρας ἔχθρῆς.
 legebatur antea κυδρῆ, quæ
 vox non unius affis est. K.

259. Βασιλῆων.) Synize-
 sis

*Dii vident, quotquot pravis iudiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum vindictam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum atrice
Dii Jovis custodes mortalium hominum:
Qui iudicia observant, & prava opera,
Caligine induti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Jove prognata,
Augusta & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipsam læserit contumelia afficiens,
Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquitatem ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio deflectunt iudicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hæc caventes, o reges, corrigite sententias
Donivori, injustorumque iudiciorum prorsus obliviscami-
mini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir alii mala fabricans:
Malumque consilium ei, qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,*

Et

*sis τῷ ἡ καὶ τῷ υ. in Palat.
supra ἡ adscriptum erat t.*

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.)
Apostrophe ad iudices, ut
recte judicent; neque fru-
stra est, quod hæc sæpius ite-
rando inculcat. Nam eam
esse humanæ mentis mali-
tiam, ut difficillime ad ea,
quæ recta sunt, feratur, om-
nes passim viri sapientes
viderunt. Et subiecit gno-
mas aliquot, quas dubium

non est, ex legibus naturæ,
tanquam ex fonte, proma-
nasse. Ταῦτα.) Principes
dehortatur ab injustitia, tri-
bus peculiaribus argumen-
tis, quorum primum est.

263. Οὐ γὰρ.) Quæ sen-
tentia mire convenit cum
istâ,

*Incidit in foveam, quam
fecit.*

Alterum, v. 22. a pruden-
tia & animadversione divi-
na.

Καὶ νῦν ταῦδ', αἷ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρεσθαι, εἰ δέ ἐλήθης
 Οἷν δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει. 270
 Ἀλλὰ ταῦγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία Τερπικέ-
 ραυνον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καὶ νῦν δίκης ἐπάκβε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμ-
 παν·

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς, 275
 Ἔδειν ἀλλήλους, ἐπεὶ ὃ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται· εἰ γάρ τις κ' ἐθέληται δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδοι εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας 280
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας, νήκεσθον
 αἰάσθῃ,

Τῷ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπιθε λείπεται·
 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκῃ γενεῇ μετόπιθεν ἀμείνων.

Σοί

na, Tertium, v. 24. ab ab-
 surdis, & indignitate rei.

268. Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ', &c.)

Ἄποπον argumentum, id est,
 ab absurdo, quasi dicat, ni-
 hil referret quales essemus,
 si non essent constitutæ pœ-
 næ & præmia. Atqui sunt
 pœnæ & præmia. Itaque
 nihilum refert. In vulg.

edit. Νῦν δ' ἐγὼ) Quo er-
 rore deceptus Ceporinus,
 putat in ἐγὼ litteram ε, mi-
 nisterio δ' adjutam produci.
 Idem vero ex multis aliis
 mendis, quæ in vulg. He-
 siodi editionibus habentur,
 regulas colligit falsas.

272. ὦ Πέρση.) Denuò
 fratrem ad justitiam colen-
 dam

*Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet:
 Quale hoc quoque iudicium civitas intus exercent.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
 Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
 Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
 Sed hæc nunquam arbitror facturum Jovem fulmine gau-
 dentem.*

*O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone,
 Et justitiæ quidem obtempera, violentiæ vero obliviscere
 protsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent:
 Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 Est. Si quis enim velit vera in publico dicere
 Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:
 Qui vero testimoniis volens pejerans
 Mentietur, adversus justitiam delinquens, sine spe reme-
 dii læditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
 Viri autem justæ progenies apud posteros præstantior.
 Certe.*

dam adhortatur, argumen-
 to sumpto a natura homi-
 nis.

273. Καὶ τοὺς δίκους, &c.) Di-
 cit, hominibus quasdam
 sententias esse insitas, seu
 divinitus inscriptas in ani-
 mis, quæ doceant nos recta:
 in bestiis non sunt ejusmo-

di sententiæ, quæ indicent,
 quid sit faciendum.

282. Ἀμύνητον γένος.)
 Posteritas quæ propemo-
 dum obliteratur. Neque
 enim tantum sumitur sup-
 plicium de ipso, sed de
 ipsius etiam liberis: nam
 illi postea deterius habe-
 bunt.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλαὶ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι 285
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλιστα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
 Ῥηϊδίη δ' ἡπείτα πέλει χαλεπή περ ἔσσαι. 290
 Οὗτος μὲν πανάριςτος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 †Φρασσάμενος· ἰάκ' ἐπειτα καὶ ἐς ἔλος ἦσιν ἀμείνω.
 Ἐσθλὸς δ' αὖ καὶ κείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθεται·
 Ὃς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλεσ' ἀκέων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ. 295
 Ἀλλὰ σύγ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο Πέρση, δῖον γένος, ὃφρά σε λιμὸς
 Ἐχθαί-

284. Σοὶ δ'.) In sequen-
 tibus Poëta laboris & in-
 dustriæ fructus, incommo-
 da vero & opprobria igna-
 viæ, variis argumentis de-
 clarat. Hortatur ergo ad la-
 borem, & ita eum proponit,
 ut sit conjunctus cum vir-
 tute & justitia. Estque egre-
 gia hæc sententia: *Mala, &*
improbitas, ubique pro fo-
ribus sunt.

285. Κακότητα.) Hic pro
 malo interno accipitur.

286. * Ὀλίγη μὲν ὁδὸς.)
 Si hæc verba ita, ut vulgo
 eduntur, leguntur! ταυτο-
 λογίαν habent maxime in-

gratam, cum ὀλίγη & ἐγγύθι
 ναίει unum idemque sit.
 Quare ambabus amplector
 alteram lectionem, quam
 vir quidam doctus in Ob-
 servatt. Miscell. Tom. I.
 Vol. I. p. 318. e Platone pe-
 titam exhibuit,

Ῥηϊδίως. ΛΕΙΗ μὲν ὁδὸς,
 μάλιστα δ' ἐγγύθι ναίει.
 quod & sequentibus ὄρθιος
 & τρηχὺς melius respon-
 det. K.

287. Τῆς δ') Argumen-
 tum a natura virtutis. Ita
 enim laborem proponit, ut
 conjungat eum virtute &
 justitia. Hunc locum imita-

*Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
 Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera: ubi vero ad summum veneris,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 † Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit,
 Qui vero nec sibi sapit, neque alii parere
 In animum inducit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, divinum genus, ut te Fames*

Oderit,

tus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μαγὸς δὲ καὶ ὁρδιος αἴμος.) Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄκρον ἵκηται.) Duplex lectio est. Sunt enim qui ἵκηται: sunt qui ἵκηται, legant. Quod si legas ἵκηται, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὔτος.) Triahominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio

hunc locum pæne ad verbum expressit: Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat, quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

296. Ἀλλὰ οὐ γὰρ ἡμετέρας. &c.) Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur a locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt autem

Ἐχθαίρη, Φιλήν δὲ εὐσέφανος Δημήτηρ
 Δίδοι, βίον δὲ τήν πῖμπλησι καλήν.
 Λιμός γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ. 300
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφίνεσσι κοθέροισι ἵκελος ὄρμην,
 Οἷ τε μελισσᾶων κάματον τρύχουσιν ἀεργοί,
 Ἐσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραῖα βίον πλήθωσι καλῖαι. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος αἰθανάτοισιν
 Ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς. μάλα γάρ συγέσθιν ἀεργός.
 Ἔργον δ' ἔδδεν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργός 310
 Πλατεῦντα· πλέτω δ' ἄρετή καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαί.

autem Dii ignavos. Addidit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλήν δὲ εὐσέφανος.)

Alii: δὲ σ' εὐσέφανος.

302. Κοθέροις.) Κόθερος, a κεύθω, abscondo, & ἔρ', cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi sæpe μέτριον dicunt id, quod in unaquaque re bona ma-

ximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere; Ἀμέτριον σοφίας, multum sapientiae. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium defleceret.

* Nihil hic vidit vir doctus. ἔργα μέτρια, h. l. sunt opera, quae viros honestos decent. Bene Tzezēs μὴ ἀπρεπῇ. Jubet Hesiodus fratrem suum curare opera honesta, atque adeo animum ab ignavia, alienique intervertendi studio abducere.

Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames namque semper ignavo comes est vivo.
 Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicumq; otiosus
 Vivit, fucis aculeo carentibus similis cupiditate,
 Qui apum laborem absument otiosi
 Vorantes: tibi vero opera decentia obire gratum sit,
 Ut tibi æstate collecto victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt divites & opulenti.
 Et laborans multo etiam carior jam immortalibus
 Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quodsi laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
 Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
 Deo

cere. Neque μετρίως apud
 Platonem est, optime, &
 verissime dicere, sed loqui
 convenienter, apte, & ut
 ipsius rei dignitati conve-
 nit, ut dudum vidit ὁ πάνυ
 Grævius. K.

309. Ἔργον.) Est occu-
 patio contra fratris & mul-
 torum stultam opinionem.

311. * Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ
 κῦδος ὁπηδᾷ.) Mire in his
 verbis laborat Clericus pa-
 ter, quomodo Hesiodus di-
 cere possit, virtutem esse di-
 vitiarum comitem & quasi
 pedissequam. Multa ad id
 defendendum affert, sub-

tiliter excogitata: sed sub-
 tilitas in aliam occasionem
 differenda. Audiamus Ply-
 tarchum, optimum horum
 verborum interpretem: qui
 in libello, de Audiendis Po-
 etis, vocem ἀρετῆς diver-
 simode capi ostendit: in
 quam rem tradit hæc: ὅταν
 ὁ νέος ἀναγινώσκει τό, τε

Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος
 ὁπηδᾷ.

Μὴ καθήδω τὰς πλασίας ἐκ-
 πεπληγμένους, καὶ τεθνηπῶς,
 καθάπερ ὄνιον ἐνθὺς ἀργυρίᾳ
 τὴν ἀρετὴν ἔχοντας; μὴδ'
 ἐπὶ τύχῃ καθάδω τὴν αὐτῇ
 φρόνησιν αὐξάνῃ ἢ κολάσῃ νο-

Δαίμονι δ' οἷς ἔηθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίη, ὥς σε κέλεύω.
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῆ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδῶς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίνην, θάρσος δὲ πρὸς ὀλ-
 βον.

Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. θεῖσδοτα πολλὸν
 ἀμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὀλβον ἔληται,
 Ἡ οὖν ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, (οἷά τε πολλὰ 320
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάσῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μιῦθ' οἱ δὲ οἶκοι
 Ἄνέρι

μίζων, ἀλλ' ἀντὶ δόξης ἢ δυ-
 νάμεως, ἢ εὐτυχίας, ἢ τινος
 ὁμοίᾳ τῇ ἀρετῇ κεχρησθαι
 τὸν ποιητὴν ἡγόμενος. Cum
 Juvenis legit hoc: *Divi-
 tias virtus & gloria sequun-
 tur, ne desideat, divites
 cum stupore admirans &
 suspiciens, quasi vero ii pe-
 cunia virtutem emere pos-
 sint, aut suae prudentiae in-
 crementum, decrementum-
 que in fortunæ sit potesta-
 te. Verum hoc judicet,
 virtutis voce pro gloria,
 potentiae, secundarum re-
 rum, aut similis alicujus
 rei nota poetam fuisse u-*

*sum. Dignus quoque, qui
 ad h. l. conferatur T ezes:
 quorum sententiae non du-
 bito quin quisque luben-
 tius subscribat, quam Ro-
 binsonio, qui ἀρετὴν h. l.
 formam pulchritudinem si-
 gnificare dicit. K.*

312. Δαίμονι.) Occurrit
 objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν.)
 Hesychius ματασίφρονα ex-
 ponit, ὁ κέφας ἔχων τὰς
 φρένας.

315. Αἰδῶς.) Occupatio
 item est, non esse turpe
 laborare, praesertim egen-
 ti.

*Deo autem similis fueris. Laborare (inquam) melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet :
Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem ad paupertatem, audacia ad divitias
(ducit).*

*Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ multo
meliores.*

*Si quis enim & manibus per vim magnas opes paraverit,
Aut lingua prædatus fuerit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia vicerit)
Facile & illum pessumdant Dii, minuuntur vero familiæ
Viro*

ti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos.* Hunc versum, sicut & proxime sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Iliad. α.

317. Ἀνολέειν.) Vet. Palat.

Θάρσος δὲ πρὸς ὅλγον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' ἔχ' ἄρπακτά.) Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur*: honeste parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γὰρ τις.) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

323. Πᾶσα τὴν μὴ μαυρῶσι.) Validissimum argumentum est, quo absterrentur homines a malefactis, videlicet metu poenarum.

Ἄνερὶ τῷ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρέονον ὀλβος ὀπηδεῖ.

Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην, ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει· 325

Ὅς τε κασιγνήτοιο ἔξ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,

Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχε, παρακαίρια ῥέζων.

Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ
τέκνα·

Ὅς τε γονῆα γέροντα, κακῷ ἐπὶ γήραος ἐδῶ,

Νεκείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 330

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν

Ἔργων ἀντ' αἰδίκαν χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' αἰσιφρονα θυ-
μόν·

Καὶ δδύναιμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Ἀγνῶς ἢ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν. 335

Ἀλλοτε δὴ σπονδῆς θυέεσσι τεύλασκεσθαι,

Ἥ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλ-
θῃ·

Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσιν·

Ὅφρ' ἄλλων ἀνῆ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

Τὸν

324. Παῦρον.) Male par-
tum, male disperit. Et, de
male questis non gaudet
tertius hæres.

325. Ἴσον.) Supplicem an-
tiquitatis nefas erat non so-
lum lædere, sed & ope pri-
vare. Jus etiam hospitii sa-
crofanctum habebatur : un-
de Jupiter ξένιος. Sequitur
catalogus præceptorum de
variis officiis.

328. Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς)
Et sacra scriptura horren-
dum supplicium iis mina-
tur, qui pueros lædunt. Est
enim alioqui ea ætas ob-
noxia malo. Bis autem pec-
cant, qui lædunt orphanos.
Ἀλιτράνεται.) In v. Pal. in
alio ἀλιταίνων.

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος ἐδῶ.)
Antithesi quadam præcepta
decalogi refert. Nam cum

*Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
 Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo af-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit, (ficiar:
 Furtivi causa concubitus uxoris, scelerata patrans:
 Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos li-
 beros:*

*Quique parentem senem, misera in senectute,
 Probris affecerit gravibus incessens verbis:
 Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum ani-
 mum.*

*Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
 Caste & pure, splendidaque femora adurito.
 Interdum certe libaminibus atque odoramentis placa,
 Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus
 venerit:*

*Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
 Ut aliorum emas agrum, non tuum alius.*

D 3

Ami-

in decalogo doceamus, pa-
 rentes esse honorandos,
 eamque ob causam addita
 sit promissio: nihil præci-
 pitur hic aliud, quam non
 esse contumelia & probris
 afficiendos. Est autem ele-
 gans metaphora, ἐπὶ γῆρας
 ἰδῶν, id est, in limine sene-
 ctæ, pro extrema senectæ.

334. Καθύναμι.) Præ-
 ceptum de cultu divino.

Primus est, hostiarum fe-
 mora pinguedine obducta
 cremare. Secundus, liba-
 re, cum vinum effunditur.
 Tertius, suffitum facere.

339. Ὅφρ' ἄλλων ὠνῇ κλη-
 ρον.) Hoc est, ut aliorum
 juves rem familiarem, pos-
 sessionem &c.

* Male hæc a viro docto
 capta. Sensus est: ut alio-
 rum agrum emas, non alius

tuum

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἔχ- 340
θρὸν εἶσαι.

Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρεῖμ' ἐγγχώριον αἶψα γένη-
ται,

Γείτονες ἄζωσοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ'
ὄνειαρ.

Ἐμμορὲ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐδλῆ. 345

Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδῆναι,

Λύτῳ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶκε δύνηαι.

Ὡς ἂν χρηρίζων, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον ἔυρης.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἰτήσιν. 350

† Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.

† Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

† Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' ἔτις ἔδωκεν.

Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.

Ὡς

τιμῆ. Κλῆρος h. l. est ager, facultates, quarum maxima pars consistebat in agris. K.

340. Τὸν φιλέον τ' &c.)

Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora a primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem compa-

rata sit, nemo ignorat, quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec poëta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus in-

in-

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.

Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat. Si enim tibi aliquod negotium rusticum inexpectatum eveniat,

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.

Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.

Nactus est rem bonam, quicumque nactus est vicinum bo-

Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (num.

Recte quidem a vicino mutuum accipe, recteque redde,

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Ut indigens etiam in posterum promptum invenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.

† Amantem te ama, & invisentem te invise.

† Et da ei, qui dederit, neque da, qui non dederit.

† Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

D 4

Qui-

insuetis & improvisis. Ἐυχώριον ἄλλο.) Elegan. Nimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλω.

342. * Χρῆμα' ἐυχώριον.) Vulgo redditur, res fortuita. Sed malim cum Grævio interpretari, opus rusticum, quod ad agricolas pertinet, de qua re plura ad h. l. Grævius.

343. Ἀγῶσι.) Id est, si-

ne mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρεῖν δαί, dimensum accipere, vel mutuo.

354. Δὲς ἀγαθῇ &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad libe-

Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δόϊη, 355
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.

Ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐόν τό τ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ κατὰ θεῖο,
Καὶ θαμὰ τῷ ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ 360
γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' εἰσὶν φέροι, ὃδ' αἰλύζεται αἰδοπα λιμόν.
Οὐδὲ τόγ' ἐν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
Ἐθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι πῆμα δὲ θυμῷ,
Χρηίζειν ἀπεόντος ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα. 365
Ἀρχομένε δὲ πίθῃ, καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσοῦσι φείδεσθαι δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίσσις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὤλεσαν ἀνδρας. 370
Μηδὲ

liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut beneficiamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non inepte ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsentī copia frui, & semper aliquid

habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platōnem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἰδοπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένε.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo facu-

*Quicumque etenim vir libens dat, et si multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.*

*Qui vero libens rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen cruciat suum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
serit.*

*Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem. (bet.
Neque vero quod domi repositum est, virum sollicitum ha-
Domini melius esse : quoniam obnoxium quod foris est.
Bonum quidem de praesenti capere : noxa vero animo
Egere absente : id quod te cogitare jubeo.
Quin relinquitur dolium, & fere est epotum, saturare,
Medio parce : sera vero in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens testem adhibeto.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.*

D 5

Ne

faculentum est : in medio
autem purum. Ergo in
medio probatur parsimo-
nia.

367. Δαλή.) Proverbium
in eos qui omissis demum
occasionibus incipiunt sa-
pere. Δαλή δ' ἐνὶ πνυθμένῃ
φασώ. Alii legunt δανή. Sed
sicut Poëtis δαελινὸν μετα
πλειονασμῷ Ἰωνικῷ est δαλι-
νόν : sic δαλὸν μετὰ συγκο-
πῆς, idem est, quod *serum*.

368. Μιδὸς δ' ἀνδρί.) Mer-
cenarios benigne tractan-

dos dicit ; mercedemque
sufficientem solvendam iis,
quos conduxisti ; ita illi
vicissim operam dabunt, ut
respondeant in laborando.

369. Καὶ τι.) Non teme-
re ulli fidendum monet, ita
ut etiam cum fratre jocans,
testem adhibeas. Vel, se-
cundum quosdam, ut etiam
cum fratre caute agas, fide
quadam interposita, non
aperte quidem, sed quasi
per jocum, sine offensione
fra-

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοσόλος ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλεσσα, τεὴν διφῶσαι καλήν.
 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι
 Μυνογενὴς δὲ παῖς σώζοι πατρώϊον οἶκον (σι. 375
 Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλῆτος ἀέζεται ἐν μεγάροισι
 Γηραιὸς δὲ θάνοισι ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ῥεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
 Πλείων μὲν πλεύνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλέτε θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ σῇσι.
 Ὡδ' ἔρδειν ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380
 Πληϊάδων Ἀτλαγενεάν ἐπιτελλομενάων,
 Ἀρχεῖδ' ἀμητῆ' ἀρότοιο δέ, δυσσομενάων.
 Αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 Κεκρύ-

fratris, & aliqua diffidentiae
 tuae indicatione.

371. Πυγοσόλος.) De me-
 retrice intelligit, quae im-
 modicae elegantiae cultus sit
 dedita.

374. Μυνογενὴς δὲ παῖς
 σώζοι.) Eo admonemur,
 juxta vetus proverbium:
Oculo domini saginari e-
quum.

* Si hi versus eo, quo
 vulgo exhibentur, ordine
 leguntur, sensum non satis
 commodum habent. Sub-
 scribo igitur D. Heinsio, qui
 ita locum exhibet:

Μυνογενὴς δὲ παῖς σώζοι
 πατρώϊον οἶκον,

Γηραιὸς δὲ θάνοισι ἕτερον
 παῖδ' ἐγκαταλείπων

Φερβέμεν. ὥς γὰρ πλῆτος
 ἀέζεται ἐν μεγάροισι. K.

375. Φερβέμεν.) Pueri φέρ-
 βεσθαι dicuntur, dum in te-
 nera illa aetate sunt, qua
 crescunt, nutriunturque, ut
 & βόσκεισθαι. Heinsius vult,
 ut sequens versus huic an-
 teponatur.

376. Γηραιὸς δὲ θάνοισι.)
 Duplex sensus horum ver-
 suum. Prior ratio est, quo
 major liberorum grex re-
 linquitur, hoc felicius pro-
 cedere rem familiarem. Al-
 tera est, quod res domesti-
 ca non unius tantum opera
 potest augeri. Siquidem

Ne vero mulier te animo nates exornans, (meretrix) deciblande garriens, tuum inquirens sinum. (piat, Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus. Unicus vero filius servet paternam domum Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus. Senex autem moriaris, alium filium relinquens. Facile vero & pluribus praeberit Jupiter ingentes opes. Major autem plurium cura, major quoque accessio. Tibi vero si opes animus appetit intra sese, Sic facito: operamque operæ subinde addito. Pleiadibus Atlante natis exorientibus, Incipe messem; arationem vero, occidentibus. Haec quidem noctesque & dies quadraginta

La-

unus vir, nullus vir; ut habet proverbium.

379. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis, vel παρασκευὴ ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditescas, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed saepe cadendo.*

381. Πλειάδων.) Hoc loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agri-

cola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμηκῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Ἀῖ δ'.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrans; quod

Κεκρύφαται αὐτίς δὲ περιπλομένεσ' ἐνιαυτῷ
 Φαίονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρε. 385
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάωσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα
 Πόντε κυμαήεντος ἀπὸ προθι πόντος χῶρον
 Ναίωσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἀμαίειν, εἴχ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος ὥς τοι ἔκαστα
 Ὡρεῖ ἀέζηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσσης ἀλλοτρίεσσι οἴκῃς, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες. ἐγὼ δέ τοι ἐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο, νήπιε Πέρση, 395
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο
 Μὴ ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζη-

quod est a Majo usque ad
 Junium. Post menses ergo
 duos mane cernuntur, ubi
 longius jam Sol discefferit
 a Tauro. Deinde mense
 Octobri post matutinum
 occasum, noctu rursus cer-
 nuntur. Neque est sic ac-
 cipiendum, quod post oc-
 casum matutinum, post au-
 tumnum lateant, nam ita
 noctu cernerentur. Nunc
 Poëta nec noctu, nec inter-
 diu conspici dicit. Id fit
 in æstate, dum Sol propius
 Taurum versatur.

384. Περιπλομένεσ'. Epith.
 anni, α περιπλομένη, id est,

existo: vel πολέω, verto:
 vel a περιπλᾶμαι. Gellius 3.
 c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) El-
 liptica oratio est, vult enim
 dicere, illis, qui prope ma-
 re habitant, quippe valles
 concavas, &c. hæc lex ser-
 vanda est.

387. Ἄγχεα.) Palustrem
 terram significat.

389. Γυμνόν.) Vult ut hos
 labores perficiat mature &
 ante sævitiem hyemis, at-
 que licite & festinanter, ad
 egestatem & ejus molestias
 vitandas. Hic versus in
 Homeri & Hesiodi certai-
 mine

*Latent : rursus vero revolutis anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique arborum est lex, quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito, si quidem matura omnia voles
 Opera ferre Cereris: ut tibi singula
 Matura crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (donabo,
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
 Neque amplius mutuo dabo. Labora, stolide Persa,
 Opera, quæ hominibus Dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens*

Quæ-

mine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνὸν τ' ἀμείαν ὄραν ὥρια πάντα πέλωνται. in MS. P. ἀμείαν, id est, συναθροίζαν ἢ θερίζαν. Εἰ χ' ὥρια πάντ'.) "Ὁριον non est semper τὸ κατ' ὥραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

* Ad hunc locum respexit Virgilius: *Nudus ara, sere nudus, hyems ignava colono. Ubi Servius: id est, adeo sereno cælo, ut vestimentis non egeas.* Γυμνὸς autem, & nudus, ut hoc in tironum gratiam addam, dicitur in ea re de homine, qui, sola tu-

nica indutus, vestibus exterioribus caret; ut homines vulgo opus facere solebant. Cujus rei imaginem exhibuit Ampliff. Cuper. Observatt. I. 7. ex quo more exponenda illa D. Matthæi XXIV, 18. ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἔραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, qui in agro colendo occupatus est, ne domum redeat, vestem exteriorem sumpturus. KREBSIUS.

396. Ἔργα, τὰτ' ἀνδρώποισι.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labo-

Ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δῖς μὲν γὰρ ἢ τρεῖς τάχα τεύξεαι ἢν δ' ἔτι λυ-
πῆς,

Χρῆμα μὲν ἔπρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλ' 400
ἀγορεύσεις.

Ἀχρεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἀνώγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτισα, γυναῖκά τε, βῆν τ' ἀροτῆρας,
Κτητὴν ἔγαμετήν, ἥτις καὶ βυσὶν ἔποιτο.

Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι. 405

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,

Ἥ δ' ὥρη παρὰ μείβηται, μινύθη δέ τοι ἔργον.

Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἔννηφον.

Οὐ γὰρ ἐτώσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλλιήν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμενος μελέτη δέ τοι ἔργον 410
ἰφέλλει.

Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαιαίαι.

Ἦμος

labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulo inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honeste vivat, nisi simul laboret. Διατεκμαίρομαι, est ordinio, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis

& cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτισα.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, qui generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτητὴν.) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeco-

Quæras victum per vicinos, hi vero negligent.

Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,

Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo

Cogitare debiti que solutionem, famisque evitacionem.

Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,

Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur:

Instrumenta vero domi omnia apta para:

Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas,

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.

Ne vero differas inque crastinum, inque perexdinum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator: studium vero tibi opes auget.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.

Quoniam

Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτητὴν δ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' εἰς οἶκον.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse

dicit, quam si servetur ordo.

407. Ἡ δ' ἔρη παραμάχηται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μὴ δ' ἀναβάλλειν.) Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc senten-

Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡλίοιο
 Καύματος ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
 Ζηνὸς ἐριθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῦς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ 415
 Βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἦμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Ὑλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπη-
 χυν,
 Ἀξονάθ' ἐπιπόδην μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον ἔτω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδάσσω ἀμά-
 ξη,

Πόλλ'

tentiam dixit l. i. de Rem.
 Am.

*Qui non est hodie, cras
 minus aptus erit.*

Ἐννηθεν.) Ab ἔνῃ, id est, po-
 stremus dies mensis.

412. Ἦμος δὴ λήγει.) Se-
 cundum præceptum, de
 aratro faciendo, & quando
 cædenda sit materia ad rem
 rusticam. Orditur autem
 a chronographia. Ἰδαλίμῳ
 καῦμα, τὸ ἰδραποῖον expo-
 nunt, id est, æstus, qui su-
 dorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται &c.)
 Id est, remisso æstu respi-

rat corpus. Nam propter
 æstum & calorem corpora
 torpent.

415. Σείριος.) Stella est in
 ore canis majoris, ad latus
 Austri, vicina Leoni, dicta
 quod nimio calore exsiccat
 & debilitet vires humanas.

417. Πλάον.) Ubi sol ac-
 cesserit Scorpionem, Canicu-
 la mane aliquantisper ante
 solem, ortu Heliaco, con-
 spicitur: Orto autem sole
 statim labitur sub terram.

* Πλάον δὲ τε νυκτὸς
 ἐπαυρεῖ) Reddebatur: nocte
 autem magis fruatur. po-
 te-

*Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
 A calore sudorifero, per autumnum pluyente
 Jove præpotente, movetur vero humanum corpus
 Multo levius. (nam tunc Sol
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte laborat.)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Materia, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
 Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum curru,*

Mul-

teratne imperitius? reddendum, nocte autem magis laborat, majores capit labores. Subintellecto τῇ καμάτῃ. τὸ ἐπαυρᾶν est ἀδιάφορον & cum in bonam, tum malam partem sumitur, pro diversa voce ἀγαθόν, κακόν subintellecta. Idem lapsus interpretis in illo Homérico Ἰλιάδ. α. Ἰὼ πάντες ἐπαυρωνταί βασιλῆος, quod reddidit, ut omnes fruuntur rege, cum esset reddendum, ut omnes puniantur ob regem. Genitivus dependet a τῇ ἔνικα,

aut simili particula subintellecta. K.

418. Ἦμος ἀθηπτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀθηπτοτάτη, i. e. incorruptissima, ἀθήνω, i. e. mordeo, quæ non mordentur a vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδην.) Per Ὀλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δειπνώρω.) Αδῶρον, id
 E

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλῃ καὶ λαΐ φέρεσθ' ἐν γούρῳ, 425
 ὅτ' ἂν εὖρης,

Ἐἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄεθρον,
 Πρίννιον ὅς γάρ βυσιν ἀρεὴν ὀχυρώτατος ἐστίν·
 Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.

Δοιὰ δὲ θέσθαι ἀροῖρα, πονησάμενος καὶ αὖ οἶκον, 430

Ἀυτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔτω.

Εἴ χ' ἕτερον γ' ἀξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο.

Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες.

Δρυὸς ἔλυμα, πρὶν δὲ γούρῳ. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γάρ θένος ἐκ ἀλα- 435
 παδόν)

Ἡδὴς μέτρον ἔχοντε τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμμένῳ ἀροτρον

Ἀξισαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτάσιον αὐτῷ λίποιεν.

Τοῖς δ' αἶμα τεσσαρακονταετῆς αἰζιπὸς ἔπειτο,

Ἄρσεν δεσπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον, 440
 "Οσ κ'

Id est, palmus, quod mune-
 rum datio δωρον, appelletur:
 id autem geritur per pal-
 mam manus.

428. Ἀθηναίης.) Sic vo-
 cat Cererem, quod ipsa
 Athenienses, adeoque o-
 mnes homines, de frugí-
 bus docuerit.

* Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς.)
 Reddebatur, Atticae Cereris
 famulus. Satis inscite, quis
 iste famulus? Poteratne in-
 terpres Latinus ignorare

Ἀθηναίαν esse Minervam,
 eamque a veteribus tan-
 quam praesidem omnium
 artificum, inprimisque ar-
 tis fabricae magistrum cele-
 brari? Ἀθηναίης igitur δμῶς
 h. l. est τέκτων s. faber. K.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἀρο-
 τρα.) Indicat, patrem fami-
 lias oportere bene instru-
 ctum esse, ne quis casus per
 inopiam suppellectilis remo-
 retur rusticum laborem.

*Multa præterea curva ligna : ferta autem burim, cum in-
veneris,*

*Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
Iligneam. Hæc enim bobus ad arandum firmissima est :
Nempe quum Palladis famulus dentali infigens
Clavis conjungens adaptaverit remoni.
Bina vero facito aratra, laborans domi,
Non compositum & compactile : quoniam multo optimum
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias. (sic
E lauro autem vel ulmo firmissima stiva sunt.
E quercu dentale, ex ilice burim, boves vero duos novennes
Masculos comparato (borum enim robur non imbecil-
lum est.)
Juventutis mensuram habentes, hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum, octo frustorum,*

Quæ

431. Αἰρέτων.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum : vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' αὖτα νεο-
γυνοῦταις.) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bo-
bus præficere noluerit,

quanto minus Ecclesiasti-
cis & rebus publicis præ-
ficeret?

440. Ὀκτάβλωμον.) Octo
morsuum, a βλωμός mor-
sus, ita tamen, ut unum
frustum habeat binos mor-
sus. Servum intelligit ro-
bustum, qui integrum pa-
nem in 4. partes divisum
absumat in cœna, vel cui
opus sit pane, cujus qua-
drantes octonis bolis seu
partibus consent.

Ὅσ' κ' ἔργα μελετῶν ἰθὺσαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων τῷδ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσσωθαι, καὶ ἐπισπορῆν αἰεεσσάαι.
 Κερσοτερος γάρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν Φωνὴν γεράνε ἐπακέσσης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,
 Ἥ τ' αἰροτοῖο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
 Δεικνύει ὁμβρηῆ· κραδίη δ' ἔσται ἀνδρός ἀδέστεω.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἐνθὸν ἔοντας. 450
 Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἶπεν, βόε δὸς καὶ ἀμαίξω.
 Ῥηίδιον δ' αἰπαινῆσθαι, παρὰ δ' ἔργῳ βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἀμα-
 ξαν,

Νήπιος· ἐδὲ τόγ' οἶδ' ἑκατὸν δέ τε δέρας ἀμαίξης.
 Τῶν πρόθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκήσας θέσθαι. 455
 Εὖτ' ἂν δὲ πρώτισ' αἰροτὸς θνητοῖσι φα-
 νείη,

Δὴ τότε· ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτός,
 Αὖθι καὶ διερὴν αἰρόων, αἰροτοῖο καὶ ὥρην,
 Πρωτὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν αἶεθραι.

Εἶαρι

441. Ὅσ' κ'.) Aetatis, quam
 in servo requirit, rationes
 addit admodum graves, sen-
 titque multum fitum esse
 in maturitate ætatis.

444. Ἐπισπορῆν.) Quasi
 superfeminatio, quæ usur-
 pari solet, cum prior semen-
 tis non est rite peracta.

446. Φράζεισθαι.) Tempus

arandi indicat per clangor-
 em gruum avolantium, id-
 que (ut Poëtae fingunt) in
 Ægyptum, ubi belligeran-
 tur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηῆ.) MS. Πα-
 lat. & alii, ὁμβρηῆ. Κρα-
 δὴν δ' ἔσται ἀνδρός.) Id est,
 torret eum, cui non sunt bo-
 ves,

Qui quidem opus curans rectum sulcum dicat,
 Non amplius respectans ad cōataneos, sed in opere
 Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam.
 Junior enim vir equalium desiderio flagrat.
 Considera vero, cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis;
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat imbriferæ: cor autem rodit viri bobus carentis,
 Tunc sane pasce camuros boves, domi manentes.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, (& dicere,) boves occupati sunt.
 Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabri-
 care currum,
 Stultus: & hoc nescit centum esse lingua plaustri.
 Horum ante curam habere oportet ut sibi acquirat.
 Cum primum igitur arationis tempus mortalibus appa-
 ruerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
 Summo mane festinans, ut implantur tibi arva.

E 3

Vere

ves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. 'Pῆδ'ior) Occupatione negligentiam & inscientiam rusticorum taxat, qui non considerant, quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera

posse aliquem petere & negare.

456. Εἴτ' αἶν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

460.

Εἵαρι πολὲν θέρους δὲ νεωμένη ἔσ' ἀπατήσῃ. 460

Νεῖον δὲ σπείρειν ἔτι καφίζεσσαν ἄρῃαν.

Νεὶος ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτῃρα.

Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἄγνῃ,

Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν αἶκτῃν.

Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρῶν, ὅταν αἶκρον ἐχέλῃς 465

Χεῖρῃ

460. Εἵαρι.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νεῖον.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiore fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis feritur. Καφίζεσσαν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρη.) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκηλήτῃρα, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

463. Διὶ χθονίῳ.) Redditur

vulgo, *Jovi terrestri*. Sed quis sit ille Jupiter terrestris ego cum ignarissimis scio. Ζεὺς χθόνιος, qui & βασιλεὺς χθόνιος dicitur, est Pluto, cujus sedes sub terra sunt. Χθόνιος enim dici de eo, quod sub terra est, diu docuit maximus Salmasius ad *Consecrat. Templ. in Agr. Herod. p. 116. in Crenii Museo Philolog. Tom. II. Apud Sophocl. in Ajax. vers. 847. occurrit Βρῦμης χθόνιος*, quod male reddunt, *Mercurius terrestris*. Dicitur Mercurius χθόνιος eam ob causam, quia, deducendis ad orcum mortuorum animis, sæpe apud inferos commoratur. Cæterum quare Pluto ab agricolis fuerit invocandus, docet ad h. l. Grævius. Scilicet id exinde exponendum, quod in Plutonis ditione, potestateque terram, & omnia, quæ sub ea sunt, esse, illum-

Vere ventito, astate vero iterata non te fallit.

Novalem vero serito adhuc levem terram. (est

Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix.

Supplica vero Jovi infero, Cererique casta,

Ut matura grandescant, Cereris sacra munera.

Ut primum incipias arare, cum extremum stiva.

E 4

Ma-

illumque ipsum crediderint veteres esse auctorem, munificumque datorem divitiarum omnium, quæ e terra proveniant. K.

464. ἱερὸν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusinia Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

* Hic male Interpretis partes vir doctus egit. quid enim sibi vult, cum per ἱερὸν hic intelligi aram dicat? cave cum audias. De ara quadam æque minus ac de Mysteriis Eleusiniis hic cogitavit Hesiodus. Decepit forte virum doctum ἱερὸν τῷ θεῷ junctionum. sed id quidem nullam crucem ei figere debebat; dictum

enim pro ἱερὸν θεῷ. Apud Sophoclem in Ajac. v. 501. δάλας προσθή. quod quoniam non erat publici saporis, mutari oportuit in δαλαία: Male, ut ad illum locum pluribus dicemus. Constat enim Græcos adjectivum desinentis in -ας genus masculinum & femininum eodem modo efferre. conf. Schol. Aristoph. ad Nub. v. 53. Cæterum quod idem vir doctus putat, sacra Eleusinia fuisse conspirationes & fœdera quædam, in eo vereor, ut multis sententiam suam sit probaturus. Sed de ea re fuse doctæque nuper egit amicissimus Bachius noster, in perquam eleganti dissertatione *Pro Mysteriis Eleusiniis*. K.

465. Ἀρχόμενος.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτω, stiva, quia αὐτῇ ἐχέτω ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467.

Χεὶρὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυν ἐλκόντων μεσάβων· ὃ δὲ τυτθὸς ὅπιθεν
 Δμωὸς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ αἰρίση
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη γὰρ κακίση. 470
 Ὡδὲ κεν αἰδρυσὴν εἰσάχυσ· νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπιθεν Ὀλύμπιος ἐδὴλὸν ὀπάζοι·
 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσων, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἔοντος.
 Εὐσχθέων δ' ἵξεαι πολὺν ἔαρ· ὃ δὲ πρὸς ἄλλους 475
 Δὺγάσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς αἰρόης χθόνα διάν,
 Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
 Ἀντίοι

467. Ἐνδρυν.) Καρδία δένδρον, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palat. Ἐνδρυν, id est, δρυῖνον, vel αὐτὸν τὸν ἱσοδοῖα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ αἰρίση.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam distet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλος αὐτὸς.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex pa-

trum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insoleamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus, benedictionem, non nisi a Deo, expectet.

473. Ἐκ δ'.) Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

*Manu capiens stimulum boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus ligonem tenens negotium avibus faceffat,
 Semina abscondens. rectus ordo enim optimus
 Mortalibus hominibus est; confusio vero pessima.
 Sic quidem ubertate spicæ mutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit.
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Bene instructus cibus autem provenies ad cauum ver, neque
 Respicias: tui vero alius vir indigus erit. (ad alios
 Si vero brumâ araveris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,*

E 5

Ex

474. Ἐπὶ μέρων.) Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολὺν ἔαρ.) Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et ἐνωχέων cum ω in antepenultima scribendum, concidit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam supra.

477. Εἰ δέ.) Improbatur hic arationem dilatatam ad solstitium hybernium.

478. Ἡμερος.) Ob culmorum brevitem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur, ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

* Ἡμερος ἀμύσας.) Red-

ditur sedens metes. ratio ejus rei in hac notula redditur, ob culmorum brevitem scilicet, & paucitatem: egregie sane, & nollem factum! Neque tamen subscribere possum sententiæ Grævii, qui ad h. l. ita scribit: Ἡμερος ἀμύσας est, tempore messis, cum alii occupantur & exercentur in demetendis & congerendis frugibus, otiosum esse, nihil habere quod agas, quia ager nullos tulit fructus, ob serotinam arationem. Nam quod vir doctus eo loco multus est in significato τῆς ἡδου pro otiosum esse probando, eo non efficit quod debe-

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, ἔμῃλαι χαίρων.
 Οἷσις δ' ἐν Φορμῷ παῦροι δέ σε θήσονται. 480
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνός νόος Αἰγίοχοιο
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' αἰρέσεις, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
 Ἦμος κίκκυζ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπειτε βροτῆς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῆμος Ζεὺς ὑοι τρίτῳ ἡματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν, μήτ' ἀπολείπων
 Οὕτω κ' ὄψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο μηδέ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν μήθ' ὤριος ὄμβρος, 490
 Πὰρ δ' ἰθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπαλέα λέσχην,
Ωρη

debebat: de eo enim nemo, opinor, dubitat. Sed an ἡμενος ἀμῆσαι significare possit, tempore messis otiosus eris, de eo ego quidem vehementer dubito. Amplector potius sententiam Clerici, ita hunc locum exponentis: *Metes otiose. Nam non erit, cur festines.* Vide ipsum pluribus ad h. l. de ea re disputantem. K.

480. Οἷσις δ' ἐν Φορμῷ.) Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calathō, non onusto plauistro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμῷ, e-

nim dicitur, quidquid consultum est, Φορμῷ, stragulum factum ex juncis.

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορῶν, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variae sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' αἰρέσεις.) Si vero sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod

*Ex adversa parte manipulos ligans cum labore, nec valde
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient. (gaudens
Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:*

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fue-

Quando cuculus canit quercus in frondibus (rit:

Primum, delectatque mortales in immensa terra,

Tunc Jupiter pluât triduo, neque desinat,

Non utique supra bovis ungulam, neque infra:

Ita & serus arator primo aratori aqualis fuerit,

Animo autem bene omnia serva: neque te lateat

Neque ver exoriens canis, neque tempestitiva pluvia,

Præteri autem æariam officinam, & calidam tabernam,

Tem-

quod humor tam facile non
lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εἶ πύ-
να.) Admonet rursus dili-
gentiæ: solet enim Poëta
subinde morales sententias
aspergere, præcipue de se-
dulitate, cujus usus & vis
in omnes vitæ partes se ex-
tendit. Nam, ut res dili-
gentia crescunt, ita socor-
dia decrescunt.

491. Πὰρ δ' ἔστι.) Id est,
παράτρεχε, παρέχε, ut gloss.
& præteri interpretandum
potius, quam accede: li-
cet utramque interpretatio-
nem Proclus admittere vi-
deatur. Monet enim dili-
gentem agricolam, ne vel

tempus hybernium, more
vulgi, ociosis & inanibus
confabulationibus trans-
igat, sed tum etiam rem
familiarem promoveri stu-
deat. Per χάλαρον θυκον in-
telligit officinas ferrarias,
in quas antiquitus in Græ-
cia pauperiores & ociosi
solebant convenire ad col-
locutiones frivolas, sicut
apud Romanos in tosti-
nis. Pro ἐπ' αἰέας, ut con-
stet versus, quidam legunt,
ἐπ' αἰέας, neutro genere,
in locis calidis, ab αἰεός.
Doctiss. G. Caeteris ἀπαλείας
uno verbo, quem vide lib. 5.
c. 23. Αἰέας quondam di-
cebantur conventicula Phi-
loso-

Ωρη χειμερίη, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 Ἰσχάνει. ἔνθα κ' ἄοικνος ἀνὴρ μέγας οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακῷ χειμῶνος ἀμνηχανίη καταμάσῃ
 Σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδας χειρὶ 495
 πιέζοις

Πολλὰ δ' αἰεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μένων,
 Χρηίζων βίοτοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῳέσσι, θέρους ἔτι μέσσερόντος, 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἔσσειται, ποιῶδε καλίας.
 Μῆνα δὲ Ληναίωναι, κακ' ἥματα, βέδρα πάντα,
 Τῶτον ἀλεύαθαι καὶ πηγάδας, αἷτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο, δυσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅς

lofophorum: deinde quia
 inter ipsos plerumque de
 rebus levissimis agitabatur,
 factum est, ut mendicorum
 conventus etiam hoc nomi-
 ne vocarentur: Atque inde
 etiam ipsæ nugæ λέσχαι δι-
 ctae sunt. Ἐπ' ἀλέα.) Eu-
 stathii lectionem ἐπ' ἀλέα,
 propter teporem, seu tepo-
 ris captandi gratia, con-
 firmat simile hemistichium
 infra.

495. Λεπτῇ δ.) Aristot. i.
 sect. Problem. scribit, fame
 diutina laborantibus pedes
 intumescere. Superiores

autem partes eadem ratione
 extenuantur & macrescunt.
 Huc alludit Poëta, cum ju-
 bet cavere, ne pedem tume-
 factum tenui manu demul-
 cere oporteat.

* Unde in Scuto Hercul.
 v. 264. γανοπαχῆς, fame
 confecta, ἔξ exhausta, ubi
 conferendus Grævius.

496. Πολλὰ.) Verissimum
 est Columellæ dictum, Ho-
 mines nihil agendo, male
 agere discunt.

497. * Κακὰ προσελέξατο
 θυμῷ.) Vulgo redditur:
 mala animum suum incre-
 pat.

*Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te male hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu
premas.*

*Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala versat in animo.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media,
Non semper æstas erit, facite tuguria.
Mensem vero Lenæonem, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: Et glacies, quæ quidem, super terram
Flante borea, molesta existunt:*

Qui

pat. inepte. Critici anti-
qui hic erant audiendi, qui
προσλέγειν θυμῷ κακῷ, ex-
ponunt κακὰ ἐννοῶν ἐν ταῦτῃ
ψυχῇ. Cogitare de malis
artibus victus comparandi.
Reddendum igitur: Mala
in animo suo versare solet.
Hæc enim est Aoristorum
vis. Sic v. 675. ἔθηκεν pone-
re solet. infinitisque locis
aliis. K.

500. Δείκνυς δὲ θυμῷ εἰσι.)
Spargit rem in personas, at-
que ita a temporis circum-
stantia auget. In media æ-
state certa opera præscribe.

Sequitur ratio, quia non
semper æstas erit. Hæc sen-
tentia speciem proverbii
habet, qua monemur, oc-
casionem temporis non esse
negligendam.

502. Μῆνα.) Hyemis tem-
pus, & mensem, Boreali
frigore gravissimum, co-
piose & eleganter descri-
bit. Ληναιῶν, mensis Janua-
rius est. Lenæa enim Bac-
chi feræ & Pythia sub id
tempus agebantur, cum vi-
ni primitias libabant. Βέδο-
ς vocat frigora, quæ ad-

urunt

Ὃς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφος ἐυρέϊ πόντῳ 505
 Ἐμπνεύσας ὦρινε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικέμεις, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρεος ἐν βήσσης πιλναῖ, χθονὶ πελυδοτείρη
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ Φρίσσης, ἔρας δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιον· αἶμα δ' ἀνὰ νυκτὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δαυσυτέρων περ ἐόντων.
 Καί τε διὰ ῥινὸς βοὸς ἔρχεται, ἐδὲ μιν ἴσχει.
 Καί τε δι' αἶγας αἶψι τανύτριχα πάτα δ'
 ἔτι,

Οὐνεκ' ἐπηταναι τρίχες αὐτῶν, ἐξ ἀσπίδος 515
 Ἴς ἀνέμῳ βορέῃ· τροχάλον δὲ γέροντα τίθῃσι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρους ἐξ ἀσπίδος;
 Ἦτε δόμων ἔνδοθεν φίλη παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσε· Ἀφροδίτης·
 Εὐτε λοεσσαμένη τέρενα χρῶσα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρῖσαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκῳ
 Ἥματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςσεος ὅν πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι·

Ἄλλ'

urunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὃς τε.) Naturam vini, effectus Boreæ, prolixè declarat.

516. Τροχάλον.) Inclinatū, contractū vel pro-

perantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. Τροχάλον.) Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit, incurvum senem Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maxime gaudeat sole & fugiat frigus; unde

Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet: constringitur autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
 Eae etiam quorum villis cutis densa est, sed & has
 Frigidus valde perflat, villosas licet pelles habentes.
 Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges
 non item

Eo quod densi ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreae: incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quae in aedibus caram apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureae Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Uncta, noctu cubat intra domum (arrodit,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:

Sed

unde notum est illud: apri-
 ci meminisse senes.

518. "Ἡμετέριον.) Curam
 virginum in honestioribus
 familiis exponit, quae domi
 asservabantur, nec in publi-
 cum prodibant.

522. "Ὁστὸν αἰνέσει.) Polypi
 haec natura est, teste Plin.

lib. 9. c. 19. ut fame labo-
 rans sibi pedes arrodant; quo
 maxima hyemis saevitia no-
 tatur: & quia vehementer
 frigore laeditur, latet pluri-
 mum in antro suo. Vocat
 hanc speciem polyporum
 αἰνέσειον, quod cartilaginem
 pro spina habeat.

Ἄλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδράων δῆμὸν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾷται, βραδίου δὲ Πανελλήνεσσι Φαείνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλίσαντες ἀνὰ δρυὰ βησσήεντα
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῷτο μέμηλιν,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινὰς πευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλαφὺ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶϊσσι,
 Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα εἶαγε, κάρη δ' εἰς ἔδαος ὀράται.
 Τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νύφαι λευκῇν.
 Καὶ τότε ἔσσαδαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖναν μὲν μαλακὴν, καὶ τερμίνεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ παλὴν κρύκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, αἰετῶμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφικταμένοιο.
 Ἀρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκᾶσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύος ὄριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῥάπτειν νεύρῳ βοός, ὅφρ' ἐπὶ ἅμῳ
 Ὑετῆ ἀμφὶ βάλῃ ἀλεὴν κεφαλήφι δ' ὑπερθεῖν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' ἔατα μὴ καταδεύῃ

Ψυχρῇ

525. Ἄλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopes, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

528. Μυλίσαντες.) Μύλη dentem molarem significat; a quo fit verbum μυλίσω; quod significat, dentes com-

cutio, strideo propter frigus.

531. Γλαφύ.) Pro γλαφύρον. Τρίποδι βροτῶ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. Βασιτικά ἀνιγμᾶτα.

534. Καὶ τότε ἔσσαδαι.) Versatur per omnes circum-

*Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem Græcis lucet.
Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicubæ
Misere dentibus stridentes per quercetum cliuofum
Fugiunt; & passim omnibus id curæ est,
Quæ testæ inquirentes densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utique tripedi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput terram spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Lenam mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in paucum multum tramam subteminis intexe.
Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis vi occisi
Aptos ligato, pedulibus intus condensans.
Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,
Contra pluviam injicias munimentum. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum: ut aures ne humefiant:*

Fri-

cumstantias corporis, & monet, propter frigus ar-
cendum crasso panno &
multis pilis intertextis u-
tendum esse.

535. Χλαῖνόν τε.) Χιτῶν
interior vestis erat, supra
quam utebantur pallio.

536. Κρόνα.) Προ προ-
κίδα.

539. Ἰφιπλάμενοι.) Quem
fuit difficile prosternere:
vel qui fuit robustus cum
prosterneretur.

543. Τετῶ.) Ad pluviam
propulsandam: ut ἀλεῖν sit
ab ἀλεύεσθαι. Gloss. MS.
Palat. τῶ ὁμῶς περιθῆς ἀ-
λεωρῆν, ad propulsandam
pluviam. Quare expun-

F

gen-

Ψυχρὴ γάρ τ' ἦώς πέλεται βορέαο πεσόντος· 545

Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν ἄσερόεντος

Ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.

Ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,

Ἵψ' ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ.

Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' αἴησι, 550

Πυκνὰ θρηϊκίῃ βορέῃ νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δὲ νέεσθαι,

Μήποτέ σ' ἔρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ.

Χρῶτά τε μυδάλέον θείῃ, κατὰ θ' εἵματι δεύσῃ.

Ἄλλ' ὑπαλεύεσθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος ἔλος 555

Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀν-

θρώποις.

Τῆμος θ' ἥμισυ βεσ', ἐπὶ δ' αἰέρι καὶ πλέον εἴη

Ἀρμαλιῆς· μακραί γὰρ ἐπὶ ῥέθοι εὐφρόναι εἰσὶ.

[Ταῦτα φυλασσόμενος, τελελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν

Ἰσθῆναι νύκτας τε καὶ ἡμέματα, εἰσόκεν αὖθις 560

Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.]

Εὖτ' αὖ δ' ἐξήκοντα, μετὰ τροπᾷς ἡελίοιο,

Χειμέ-

genda erit illa interpreta-
tio, quæ habet ἀλέην, *tempo-
rem*.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἦώς.)
Enumerat jam causas plu-
viæ. Quemadmodum enim
vapor ex olla in operculo
repercussus in aquam re-
solvitur: sic vapor ex ter-
ra in nubibus repercussus
in aquam resolvitur, & de-
inde decidit. Postea quid

ventus sit, dicit, nimirum
nubium agitatio.

547. Ἄηρ πυροφόρος.) Va-
por ex terra in nubibus re-
percussus, & in aquam re-
solutus, decidit; humectat
autem aër sata & arva.

555. Μεῖς γὰρ.) Repetit
admonitionem de vitando
hoc mense Januario: cujus
difficultates hactenus de-
scripsit.

*Frigida enim aurora est Boreæ cadente:
Matutinus vero super terram a cælo stellifero
Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thræcio Boreæ nubes excitante.
Hunc antevergens, opere perfecto, domum redi,
Ne quando te cælitus tenebrosa nubes opprimat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet,
Sed evitato. mensis enim gravissimus hic
Hybernus, gravis ovibus, difficilisque homini-
bus.*

*Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimonia: longæ enim noctes succurrunt illis.
[Hæc observans, totum in annum
Æquato noctesque & dies, donec rursus
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.]
Quum autem sexaginta, post versiones Solis,*

Hyber-

557. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφραναι.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα Φυλασσόμενος.) Absolvit hætenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus,

Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡματα, δὴ ῥα τότε αἴσῃ
 Ἀρκτῦρος προλίπων ἱερὸν ῥέον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπὶ ἑλῆλαι ἀκροκνέφαιος. 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογὴ Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
 Ἐς Φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἱσταμένοιο.
 Τὴν φθάμενος οἴνας περιλαμένον ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπότε ἂν Φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀνφυλαΐβαινη,
 Πληϊάδας Φεύγων, τότε δὴ σκάφος ἐκέτι οἰνέων. 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν,
 Φεύγειν δὲ σκιερὰς θώκας, καὶ ἐπ' ἧῶ κοῖτον,
 Ὄρη ἐν ἀμῆτι, ὅτε τ' ἥελιος χροῶα κάρφῃ.
 Τημέτος σπύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρθρ' ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. 575
 Ὅς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ὅς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει δὲ καὶ ἔργον.
 Ὅς ἦτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθε
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγαὶ βασὶ τίθησιν.
 Ἥμος

nuncia veris, primum apparere incipit.

* Ταῦτα φυλασσόμενος.)
 Hunc versum cum duobus sequentibus expungendos censuit olim Plutarchus, &, si Grævii iudicio standum est, rectius abessent.
 KREBSIUS.

564. Ἀρκτῦρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονίς.) Hirun-

dinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς Φάος.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὅπότε.) Messis tempus describit. Per Φερέοικον intelligit testudinem, quod

*Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis venit. hirundo
 In lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prævertens vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo a terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum
 Tempore messis, quando Sol corpus attenuat,
 Tunc festina, & domum fruges congere,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit victus.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero juga bobus imponit.*

F 3

Quint

quod domum suam circum-
 ferat. Alii aliud animalcu-
 lum intelligunt, quod pro
 vitando Solis æstu solebat
 ascendere plantas & vir-
 gulta.

572. Φρύγαν.) Prohibet
 tempore messis somnum ad
 multam lucem protrahere.
 Καὶ ἐν τῇ ποίτῳ.) Ubi ut
 quinta versus regio spon-
 deum habet pro dactylo,
 ita in superiori hemistichio
 anapæstum habet pro dacty-

lo seu spondeo: quomodo
 & prima regio apud Home-
 rum, Βορέης καὶ Ζέφυρος:
 item. Πάλεος καὶ μνηστῆρες &
 apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in
 istis potest statui; ut in Ho-
 merico illo,

Θάηκεας ῥήξαν δῆλον αἰμ-
 φι σήδεσσι.

Qua de re monuit etiam
 Hephæstio.

Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθῆ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ 580
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ἄρη,
 Τῆμος πίοταταί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
 Μαχλόβλαιαι δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γένεα Σείριος ἄζει, 585
 Λυαλέος δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τὸτ' ἦδη
 Εἴη πετραίη τε σκίη, καὶ βύβλιος οἶνος,
 Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυ-
 μενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἶθοπα πινέ- 590
 μεν οἶνον,
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 Ἀντίον ἀκράεος ζεφύρεα τρέψαντα πρόσωπον,
 Κρήνης τ' αἰενάει καὶ ἀπορρέυτῃ, ἢ τ' αἰθόλωτος
 Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνον
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 595
 Δ-

580. Ἥμος δὲ σκόλυμος.)
 Hesiodus æstatem consti-
 tuit ἐπὶ σκολύμῃ καὶ τέτ-
 λιγι: Ita loquuntur ele-
 ganter οἱ χαρίεντες, id est,
 tempore cardui & cicadae,
 vel dum carduus & cicada
 est. Ἥμος δὲ σκόλυμός τ'.)
 Æstatis a solstitio descri-
 ptio. Primum ponit pro-
 gnosticum maximi æstus,
 deinde quid faciendum sit.
 Græci post ver statim inci-
 piunt messem. Deinde se-

quitur solstitium æstivale,
 tunc nos habemus messem.
 587. Βύβλιος.) Byblinum
 vinum dicitur a Byblia re-
 gione Thraciæ, ubi nobi-
 lissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa e-
 nim caro est valde laudata,
 quod facilis sit concoctum.
 Estque in æstate istis cibis
 utendum, qui facile conco-
 qui possunt. Itaque & hu-
 jus mentionem hic facit
 Poëta. Αἶθοπα.) Vinum
 rubrum

*Quum vero scolymusque floret, & canora cicada
 Arbore insidens stridulum fundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum.
 Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sol exsiccat,
 Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
 Sit in antro umbra, & Byblinum vinum,
 Polentaque pastoritia, lacque caprarum non amplius la-
 Etantium*

*Et bovis quæ frondibus pascitur, caro nondum enixæ,
 Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vi-
 num,*

*In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra purum zephyrum obverso vultu,
 Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
 Tres aquæ partes prius infunde, quartam vero partem vini
 Famulis autem impera Cereris sacrum munus (admisce.*

F 4

Tri-

rubrum pinguius est, &
 magis alit, tenuiusque est,
 & facilius penetrat.

592. Ἀρτίον ἀγούτος ἀνέ-
 µα.) Inter cæteras volupta-
 tes non postrema est, si quis
 in æstate sub umbra gratam
 auram captet, ita ut faciem
 versus leviter susurrantem
 ventum vertat. Erit major
 hæc voluptas, si adfuerint
 rivuli perpetuo scaturien-
 tes, quibus semper multum
 delectati sunt Poætæ. Ἀνέ-

µα.) Pro eo diserte Palat.
 ἑρπύρα legit & gloss. ἀδὲς
 ἀνέµα.

594. Τρεῖς δ' ὕδατος.)
 Græci nunquam merum bi-
 bere solebant. Athenæus
 hanc dîkuendi vini consue-
 tudinem fuisse dicit, ut ad
 duos vini cyathos quinque
 aquæ adderent: nonnun-
 quam ad quatuor vini cya-
 thos, duos aquæ.

595. Ἀνωσι δ' ἐκτερεῖται.)
 Servavit hunc ordinem

Poë-

Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα Φανῇ θένος Ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν εὐάσει καὶ εὐτροχάλῳ ἐν αἰλῳῇ.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὶ νῦν δὴ
 Πάντα βίον κατὰ θηαι ἐπ' ἄρμενον ἐνδοθεν οἴκῃ,
 Θῆτάτ' ἄοικον ποιῆσαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον 600
 Δίξασθαι κέλομαι. χαλεπῇ δ' ὑπόπορτις ἔριθός.
 Καὶ κύνα κερχαρόδοντα κομῆν μὴ φείδῃς σίτῃ.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιλος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι, καὶ συρφετὸν, ὃ φράτοί εἰη
 Βεαὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηστάνειν. αὐτὰρ ἐπεὶ τα 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρα-

Poëta, ut a vere describe-
 ret, quicquid singulis anni
 temporibus fieri conveni-
 ret: nunc subjicit præcep-
 tum de tritura, quæ fit in
 mense Augusto, cum mane
 ortu Heliaco paulisper ante
 Solem emergens Orion cer-
 nitur. Addit etiam locum,
 in quem sit reponenda area,
 nimirum qui sit ventis ex-
 positus, & quia fruges de-
 bent torreri a Sole, ergo
 necesse est locum esse ex-
 positum Soli.

596. Εὖτ' ἂν.) Id incidit
 in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ.) Monet men-
 surandas esse fruges, ut sciat
 agricola, quantum ex agro
 redeat.

600. Θῆτα ἄοικον.) Con-
 ducendum suadet mercena-
 rium aliquem, qui possit re-
 bus domesticis vacare, qui
 non habeat multa, quæ sibi
 ipsi domi agat. Fieri enim
 non potest, ut multa simul
 bene agere possimus. Ea-
 dem ratio habenda ancillæ,
 ut non habeat liberos. Sub-
 jecit deinde præceptum de
 Cane, quem vocamus custo-
 dem rei familiaris. Θῆτα.)
 Venet. & Steph. exempl.
 edit. Θῆτ', reponendum ex
 MSS. Palat. Θῆτά τ' & ita
 legisse Moschopulum li-
 quet.

702. Κερχαρόδοντα.) A so-
 no factum videtur. Sunt au-
 tem

*Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.*

*Mensura vero diligenter recondito in vasis, sed postquam
Omnem victum deposueris conditum intra domum,*

*Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem, quæ liberos habet ancil-*

*Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo: (la.
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat,*

Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit

Bobus ac mulis annum pabulum, sed postea

Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

F 5

Cælum

tem canes asperrimis den-
tibus, & omnium firmissi-
me tenent semel in fauces
recepta.

603. *Ἡμπερίνοτρος.*) Fu-
rem intelligit.

604. *Συρφετόν.*) Intelli-
git non tantum paleas, sed
& folia vitium, quercuum,
tum vero herbas, aliaque id
genus, quæ pecoribus in
hyeme possint esse non in-
commodum pabulum.

606. *Δούλας ἀναψύζας.*) Fe-
riandum esse a labore non
tantum homini, verum e-
tiam pecori. Sunt enim re-
cuperandæ vires, alioqui
nemo tam ferreus esse po-

terit, qui sufficeret conti-
nuis laboribus, juxta illud
Nasonis:

*Quod caret alterna re-
quie, durabile non est.*

*Hæc repurat vires fessa-
que membra levat.*

Γένηται.) Usitatum est Poëtis
usurpare hoc vocabulum
pro potentia, viribus, &
robore Vel quia fessis ge-
nua labant, & fatigatio ma-
xime in his sentitur; ideo
dixit, famulis carâ genua
esse reficienda.

607. *Ἔστ δὲ.*) Tempus
vindemiæ describit.

Οὐρανὸν, Ἀρκτῆρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυσ.
 Δῆξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας. 610
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσ-
 σαι.

Δῶρα Διωνύσε πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληϊάδες θ', Ὑάδες τε τό τε θένος Ὠρείωνος
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' αἰρότ' ἐμνημόνευον εἶναι
 Ὠραῖς· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη. 615
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλας ἴμερος αἰρῇ,
 Εὖτ' ἂν Πληϊάδες, θένος ὄβριμον Ὠρείωνος
 Φεύγσαι, πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρ' ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάν-

610. Δῆξαι.) Hoc intelli-
 gunt nonnulli de quadam
 certi vini præparatione, in
 qua rationem faciendi uvas
 passas complexus sit. Alii ge-
 nerale præceptum esse pu-
 tant de modo vindemiandi
 pro temporibus & locis il-
 lis optimo.

611. Συσκιάσαι.) Intelli-
 git autem, ex aprico in lo-
 cum non expositum Soli au-
 ferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ.) Re-
 dit ad arationem & ad hye-

mem. Sunt vero ea repe-
 tenda, quæ supra de aratio-
 ne diximus. Nam pro qua-
 litate & natura soli proscin-
 ditur ager. Feracius solum
 ut minimum ter arari solet.
 Nam mense Octobri mane
 cum Tauro occidunt Pleia-
 des & Hyades, item Orion :
 sed principio noctis rursus
 apparent. Pleiades sunt in
 postrema parte Tauri, Hy-
 ades vero in fronte, quas
 Latini *Siculas* vocant.

615. Πλειῶν δὲ κατὰ χθον-
 ος.

*Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe & fer domum uvas.*

Exponito vero Soli decem dies totidem noctes.

*Quinque autem in locum opacum repone, sexto in vasa
haurito*

*Dona latitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque, Hyadesque, ac robur Orionis*

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tempestivæ, ita annus in opere rustico bene dispositus sit.

Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,

Quando utique Pleiades, robur validum Orionis

Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

Tunc certe variorum ventorum strident flamina:

Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:

Terram autem exercere memento ita, ut te jubeo.

Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus

Undi-

ρὸς.) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est: & ibi Incipit: Μηναὶ δὲ Ἀπριλίου. Ita ut tota agriculturæ doctrinæ in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλεῖων δὲ κατὰ χρόνον ἀρμενος εἶη. quod interpretes Latini ineptissime

vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torfit omnes illud κατὰ χρόνον, quæ verba absolvent agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δὲ σι) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. Prohibet, sub Autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt propter tempestatem maris,

Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰέντων,
Χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.

Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντ' αἰεὶ ἐγκάτ' θεοοῖκω, 625

Ἐυκόσμως σολίτας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.

Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπιῶ κρεμάσασθαι.

Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσάκειν
ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δὲ τε φόρτον

Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι, 630

Ὡς περ ἐμὸς τε πατήρ καὶ σὸς, μέγαν ἠπὶ Πέρσῃ,

Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίῃ κεχρημένος ἐὼλῃ.

Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πάντον ἀνύσας,

Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νῆϊ μελαίνῃ.

Οὐκ ἄφενος φεύγαι, ἐδὲ πλετόν τε καὶ ὄλβον, 635

Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.

Νάσσαιτο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, ἐδὲ ποτ' ἐὼλῃ.

Τὴν δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνήμενος εἶναι

Ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιχα. 640

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίῳ θέσθαι.

Μεί-

maris, infaniunt enim ven-
ti, &, quemadmodum Vir-
gilius ait, lib. i. Æneid.
vers. 87. *Qua data porta
vivunt.*

624. Χεῖμαρον.) Clavum
significat, quo foramen in
navis carina obstruitur, quo
amoto naves in siccum tra-
ξα aquam in sentinā col-
lectam emittunt.

625. Ἐγκάτ' θεο.) MS.
ἐνικάτ' θεο.

626. Νηὸς πτέρ' α.) Remos
intelligit.

631. Ὡς περ.) Exemplum
patris sui proponit, quem
dicit ex patria profugisse
non propter invidiam ex
opibus conflata, sed pro-
pter paupertatem.

633. Καὶ τῇδ' ἦλθ.) Signi-
ficat

*Undiquaq; ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.*

*Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigrada.*

Clavum vero fabrefactum super funum suspendito.

*Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum
veniat.* (nus

*Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero o-
Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,*

*Quemadmodum meusque Pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.*

*Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cum Æolide relicta, in navi nigra:*

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Æscra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

Tu vero, o Persa, operum memor esto

Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, magna vero onera imposito.

Majus

ficat hic, se in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in littorali Asia.

636. Ἄλλ' κακὸν πένην.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe ac-

cidit, ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Τὴν δ, ὧ Πέρση.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, o Persa, ut suo quæque tempore facias, alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ἑλγην.) Medio-

Μείζων μὲν Φέρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 Ἔσσεται, εἴ κ' αἰετοὶ γε κακὰς ἀπέχων αἴητας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας αἰεσίφρονα θυμὸν,
 Βάληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, ἔτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ,
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν 650
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα
 πολλὰ

* Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά μ' ἐφημι
 Ὕμνω

diocritatem tutiorem esse
 dicit.

* Νῆ' ὀλίγην.) De hoc
 versu multis disputavimus
 in Commentariolis nostris
 ad Plutarchi libellum *de*
audiendis Poëtis, quæ huc
 transferre non necesse est.
 Plutarchus τὸ μὲν αἶν sumi
 vult pro ἱπαινεῖν, h. e. *re-*
jicere, recusare. alii aliter.
 Mihi hoc Hesiodium sim-
 plicissime sumendum vide-
 tur, ut illud Virgilianum:

Laudato ingentia rura
exigua colito. K.

646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.)
 Si volueris, inquit, debi-

tum effugere & injucun-
 dam famem, ostendam tibi
 modum, quando commo-
 dum sit navigare, & quan-
 do non; licet navigationis
 peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Removet
 a se reprehensionem ob im-
 peritiam. Hic videmus, σο-
 φίζαν primo usurpatum fu-
 isse cum laude, pro docere,
 & tradere aliquid eruditius
 præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ
 Αὐλίδος.) Commemorat hic,
 quomodo victor extiterit
 carminibus in Chalcide, &
 Musis suis in Helicone vi-
 ctoria-

*Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos contineant flatus.*

*Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo
Volueris & debita effugere, & famem moleſtam,
Oſtendam tibi rationes ſonori maris,
Eſi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi tranſmiſi latum mare,
Niſi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expeſtata tempeſtate, magnum collegerunt exercitum
Græcia e ſacra ad Trojam pulchris fœminis prædi-
tam.*

*Illuc ego ad certamina ſtrenui Amphidamantis
Chalcidemque trajeci. prædicta vero multa
Præmia poſuerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
or Carmi-*

ſtoriale præmium dedica-
rit, ut dignum erat homine
Poëta. Aulis civitas litto-
ralis eſt in Bœotia, non pro-
cul ab Helicone: Chalcis
eſt urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Am-
phidamas rex Eubœæ in
bello adverſus Erythræos
occuſus fuit: in cujus obi-
tum filii ejus certamina edi-
xerunt. Apparet ſane, He-
ſiodum Homero poſterio-
rem fere centum annis fu-
iſſe: proinde cum eo in
hoc certamine non certa-
vit.

* Quod dicit vir doctus,

ſatis apparere Homero Heſi-
odum centum fere annis po-
ſterio-rem eſſe, id nondum
eſt conſectum, ſed de eo ad-
huc ſub judice lis. conſ. in
eam rem Robinſonii Diſ-
ſertationem Heſiodo præ-
miſſam. K.

653. * Τα δὲ προπεφραδ-
μένα.) reddebatur; præde-
liberata vero multa certa-
mina inſtituerunt. Immanj
errore. Προπεφραδμένα non
ſunt prædeliberata, ſed,
ut bene doctiſſimus Tzezes,
προκεκηρυγμένα, per præcones
indicta. Neque ἔθλα ſunt
certamina, id enim ἔθλοι
de-

Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτάεντα. 655
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μέσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τίσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυχόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
 Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαξαν ἀθέσφατον ὕμνον 660
 αἰεῖδεν.

Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπαῖς ἡλίοιο,
 Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους καματώδους ὥρης,
 Ὠραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, ἔτε κε νῆα
 καυάζαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνδοσίχθων 665
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πῖντος ἀπήμων,
 Εὐκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 ἔλκέμεν ἐς πόντον, φόρῳ δ' εὖ πάντα λίθεσθαι. 670
 Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιά τε δεινὰς αἰήτας,
 Ὃς τ' ὥριε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 Πολ-

denotat, sed præmia certaminis. Jam dudum Ampliff. Cuper. Observatt. Lib. III. c. 20. hos interpretis errores notavit. K.

660. Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαξαν.) Significat, divinitus esse doctos Poëtas, quod hi, qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint,

opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato, quem furorem recte φυσικαῖς ἀρεταῖς dixerunt.

661. Ἡματα.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet. Suspectum nobis esse non debet hoc τροπαῖς, quod ultimam habeat brevem, sic enim

*Carminē victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicavi,
 Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
 Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
 Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi,
 Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.*

*Dies quinquaginta post versiones Solis,
 Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
 Tempestitiva est mortalibus navigatio: nec certe navem
 Fregeris, neque homines perdidit mare,
 Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,
 Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
 Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilesque aurae, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
 Trabito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
 Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem
 imbrem,
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
 Qui concitat mare, comitatus Jovis imbre*

Mul-

enim paulo post νότος τε
 δαίς αἴρας, & hujusmodi
 alia alibi. Sic apud Theo-
 critum τὰς τέχνας ἱγέρει, &
 alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbia-
 lis est hic versiculus, & val-
 de pius, quò admonemur,
 quidquid nobis adversum

aut prosperum accidit, Deo
 adscribendum esse.

668. Εὐκρίτες αἴρας.) Sic
 vocat faciles & leves flatus,
 ut sunt Etesiae, & similes
 placidi.

672. Μὴδὲ μέγαν οἶνον.)
 Monet, tempestitivo domum
 esse redeundum: Nam o-
 culus domini pascit equum,

Πολλῷ ὀπωρῶν χαλεπὸν δέ τε πόνον ἔθηκεν 675

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·

Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ἔσον τ' ἐπιβᾶσα κερῶν

Ἰχθυὸς ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ Φανείῃ

Ἐν κριάδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβάϊός ἐσι θάλασσαν,

Εἰαρινὸς δ' ἔτος πέλεται πλόος· ἔμιν ἔγωγε 680

Αἴνῃμ'· ἔ γάρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

Ἀρπακτής· χαλεπῶς κε φύγοις κακοί· ἀλλὰ νυ

καὶ τὰ

Ἄνθρωποι ῥέξουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο·

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐσι θαιεῖν μέλα κύμασιν· ἀλλὰ σ' 685

ἄνωγα

Φράζεσθαι τὰδε πάντα μετὰ Φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·

Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·

Δεινὸν γὰρ πάντα μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.

Δεινὸν γ' ἐπ' ἅμαξαν ὑπέρβειν ἄχθος αἰέρας, 690

Ἄξονα καυᾶξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖν.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι·

Μήτε

ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

679. Ἄλλος.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosa, sed quæ ta-

men est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ,

686. Ὅσσ' ἀγορεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero ὥς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navi-

*Multo autumnali : difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus,
 Nempe cum primum, quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu : tum sane pervium est mare.
 Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
 Probo : neque enim meo animo grata est,
 Quia occasio ipsius invadenda. ægre quidem effugeris
 malum, sed tamen & hæc
 Homines faciunt stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
 Considerare hæc omnia in animo, quæcunque tibi consulo.
 Ne vero intra naves omnem substantiam cævas pone :
 Sed plura relinquito : pauciora vero imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere :
 Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus im-
 ponens,
 Axem fregeris, onera vero intereant.
 Modum serva : tempus vero in omnibus optimum
 Mature autem uxorem tuam ad domum ducito.*

Neque

navibus committas ; sed retine quædam, & viliora impone : ne si navem fregeris, de toto victu pericliteris. Generaliter vero, mediocritatis laudem continet.

692. Μέτρα.) Epiphonemate generali concludit,

modum esse servandum. Μέτρα Φιλάσσειδαι.) Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τὸν ὠρεῖον πλῆν.

693. Ὠρεῖος) Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δ' ἐτοιῶριος 695
ἔστος.

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώη, πέμπτω τέ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἠθεῖα κεδναὶ διδάξης.
Τὴν δὲ μάλισα γαμεῖν, ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' αἰ
γῆ-
μης.

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζοιτ' ἀμεινον 700
τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς ὃ ἔργων ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμὸν περ ἔοντα
Εὖει ἄτερ δαλῆ, καὶ ὡμῶ γήραι θῆκεν.
Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρεων πεφυλαγμένος
εἶναι

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσαι ἐταῖρον. 705
Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης·
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
Ἡ τι

694. Τριηκόντων.) Alii
τριήκοντα.

696. Τέτορ'.) Pollux qua-
tuordecim exponit. Plato
& Aristot. constituunt pu-
ellæ decimum octavum an-
num nubendi.

699. Μη γείτοσι χάσματ' αἰ.)
Propter tuum infortunium
& malum. Hoc est, ne jo-
cus fias, quod talem duxeris
uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.)
Commendat bonam mulie-

rem hic versus, quam etiam
sacræ litteræ non vulgariter
prædicant.

702. Δειπνολόχης.) Quæ
comestationibus clam in-
dulget, & quæ passim adit
convivia. Ἡτ' ἀνδρα καὶ ἰ-
φθιμον.) Efficat, ut etiam
validus vir ante tempus
senescat.

703. Ἄτερ δαλῆ.) Sine fa-
ce, id est, clam, etiam si fo-
ris nihil appareat. Et cru-
dam

*Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempesti-
væ hæ.*

*Mulier autem quartodecimo anno pubescat, quinto deci-
mo nubat.*

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.

*Eam vero potissimum ducito, quæ te propè habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludi-
bria ducas.*

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona: rursus vero mala non gravius aliud,

Comessatrice: quæ virum, licet robustum,

Torret sine face, & crudæ senectæ tradere solet:

Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,

Neque fratri aequalem facito amicum:

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne vero mentiaris dicis gratia. Sin autem cæperit

G 3

Aut

dam senectutem, τὴν παρὰ
καρπὸν vocat & præcocem.

* Θῆκεν.) Recepi lectio-
nem Robinsonii, ex MSto
prolatam, Stobæo etiam,
Tzezi & Proclo confirma-
tam. δῶκεν, quod vulgo edi-
tur, sensum minus commo-
dum habet. K.

704. Εὖ δ'.) De religio-
ne præcipit. "Οπι, in Deo
significat inspectionem &
gubernationem rerum, ju-

stamq; indignationem con-
tra impios: In homine au-
tem respectum ad Dei me-
tum & reverentiam.

705. Μὴδ'.) Præceptum
plenum humanitatis, nul-
lam amicitiam præponen-
dam esse sanguinis con-
junctioni.

707. Μὴδὲ ψεύδεσθαι γλῶσ-
σῃς.) Hoc est, ne præ te fe-
ras benevolentiam simula-
tam, nec aliud sentias &
aliud dicas. Et ne simules,

ne.

Ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τήνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὖθις
 Ἡγῆτ' ἐς φιλότῃα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παραχῆν, 710
 Δέξαθαι. δειλότεοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῖται· σὲ δὲ μή τι νέον κατελεγχέτω εἶδος·
 Μηδὲ πολύζεινον, μηδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐθλῶν νεκεσῆρα.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομένην πενήνῃ θυμοφθόρον 715
 ἀνδρὶ

Τέτλαθ' ὄνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

Φει-

ne præ te feras linguæ quan-
dam gratiam.

708. Ἡ τι ἔπος εἰπὼν.)

Si quis aut. verbis offendet
alium, aut manibus vim in-
feret, memor sit, quod re-
talietur injuria multipli-
citer.

709. Δὶς εἰς α.) Jubet of-
fensionem amici duplici
vindieta pensare, idque eo,
ut agnoscat delictum: &
tum si in gratiam redire
velit, benigne recipiendum
docet. Alii sic intelligunt,
ac si in genere diceret, nul-
lum peccatum impunitum
relinqui.

712. Σὲ δὲ.) Tu vites
omnia, quæ in amicis im-
probandur, nec prodas ani-
mum tuum minus, quam

conveniat integrum. Vel,
vide ne vultus tuus præ fe-
ferat simultatem, sed ex
animo ejicias omnem pri-
stinarum injuriarum me-
moriæ.

713. Μηδὲ πολύζεινον.) U-
traque extrema liberalita-
tis fugienda monet. Est au-
tem hic intelligenda prisca
illa hospitalitas, quæ erat
sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.)
Admonet, malorum consue-
tudinem esse fugiendam:
corrumpunt enim bonos
mores colloquia prava.
Proveniunt autem duo ma-
la ex malorum commercio.
Primum quia nos induimus
mores istius, quocum vivi-
mus. Secundo etiam fa-
mam

*Aut verbum aliquod loqui ingratum, aut facere,
 Bis tantum punire memineris: Sin vero rixus
 Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
 Suscipe, miser namque vir amicum alias alium
 Facit: te vero ne quid animum coarguat vultus.
 Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
 Neque unquam miseram pauperiem, animi consumptri-
 cem, homini
 Sustineas exprobrare. divitum munus immortalium.
 Lingua certe thesaurus inter homines optimus.*

G 4

Par-

nam propriam profitui-
 mus. Μηδ' ἰσθλῶν κακότη-
 ρα.) Id est, ne facias convi-
 tium bonis, quia virtus est
 honore afficienda. Sed im-
 possibile est in benefactis
 invidiam effugere, quem-
 admodum nec corpus um-
 bram potest declinare.

715. Μηδὲ ποτ' ἐλομένην.)
 Docet hoc loco, nemini ex-
 probrandam esse paupertate-
 tem; ratio est, quod sit do-
 num Dei, esse divitem vel
 pauperem.

* Μηδὲ ποτ'.) Adducit
 hos duos versus Plutarchus
 in sæpius jam laudato li-
 bro de audiendis Poëtis, &
 de his verbis μακάρων δό-
 σιν αἰδὼν ἰόντων ita differit,
 Διδάσκοντι νῦν τὸ τυχερὸν ἄ-

ρηκεν, ὡς εἰς ἄξιον ἐγκαλεῖν
 τοῖς διὰ τὴν τύχην πενομένοις,
 ἀλλὰ τὸν μετ' ἀργίας καὶ
 ῥαθυμίας καὶ μαλακίας καὶ
 πολυτελείας τυποῖαν αἰσχρίαν
 καὶ ἰπνονάδισον ἔσσαν. Divi-
 nitus datum vocat id,
 quod fortuna obtigit: in-
 nuens, non esse eos culpan-
 dos, qui fortunæ injuria
 pauperes sunt: cum igna-
 via potius, socordia, molli-
 tie & luxu conjunctas di-
 vitias in turpibus, & vi-
 tuperatione dignis haben-
 das. Et in sequentibus ob-
 servat, cum nondum τύχης
 vocabulum fuisset in usu,
 Veteres Fortunæ vim Jo-
 vis, aut aliorum Deorum
 nomine designasse. K.

717. Γλῶσσης τοι θεαυ-
 ρός.)

Φειδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μῆζον ἀκῆσαις.
 Μηδὲ πολυζέινε δαιτὸς δυσπένφαλος εἶναι 720
 Ἐκ κοινῷ πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλι-
 γίση.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' αἰεὶς.
 Μηδ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν. 725
 Αὐτὰρ ἐπὴν κε δῦη, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόν-
 ται

Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδῷ προβάδην ἐρήσης,
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τρι νύκτες ἑάσσειν.
 Ἐξόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἥ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς. 730
 Μηδ'

ρός.) Generalis hæc sententia est. Linguae thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπης: & mox ἀκῆσαις. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακὸν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certe τι aptius esset, quam τε, quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τῷ ε, quam τῷ ι.

720. Δυσπένφαλος.) Mo-

rosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ.) Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est allegoriæ, ut in Mόyse: *Bovi trituvanti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, *Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis*; significat,

*Parcæ, plurima vero gratia ejus, quæ modum servat.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico morosum te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.*

*Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.*

*Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed etiam postquam occidit, memor ejus rei, usque ad
orientem,*

*Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir & prudens,
Aut ad parietem accedens bene septæ caulæ,*

G 5

Neque

ficat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animum a contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἐντ'.) Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil propterve & irreverenter agendum.

726. 'Ανιόντα.) Al. 'Ανιόντος.

729. 'Εξήμερος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium

designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

730. * 'Αυλῆς.) Reddebatur *atrii*. non satis accurate. 'Αυλαὶ antiquis dicebantur loca subdialia, aperta, quæ vento exposita erant. unde locus διαυλίζαν dicitur, qui ventum ab utraque parte admittit; ut docet Athenæus Lib. V. c. 5. in his locis apertis, quæ ante domos erant, quoniam pecudes continebantur, factum est, ut αὐλή denotet *caulam*. qua notione h. l. fumen-

Μηδ' αἰδοῖα γοιῇ πεπαλαγμένους ἔνδοθεν οἴκῳ
 Ἑστῆ ἔμπελαδὸν παραφανέμεν, ἀλλ' ἀλέαθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφῳ ἀκονοσήσαντα
 Σμερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖρόεν ὕδωρ 735
 Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξηιδῶν εἰς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτος,
 Τὰδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλαίῃ 740
 Ἄϋον ἀπὸ χλωρῆς τάμνειν αἶθωνι σιδῆρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν
 Πινόν-

sumendum. Denique αὐλαὶ
 dicebantur palatia, domus
 potentum hominum. cujus
 denominationis Athenæus
 l. c. duplicem reddit ratio-
 nem, aut quia ante domos
 divitum ejusmodi loca sub-
 dialia fuerint, aut quia in
 iis locis regii stipatores sta-
 tionem suam habuerint,
 ibique dormiverint. conf.
 ad illum Athenæi locum
 Casaubonus. K.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A con-
 gressu uxoris ne ad sacra ac-
 cedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hi-
 lariore convivio, non a
 tristioribus sacris, acceden-
 dum ad uxorem docet.

* Τάφῳ.) Reddebatur
 bustum. male. τάφος h. l.
 est περιδάπνον, filicernium
 f. cæna funebris. Hesychius
 τάφος τὸ γινόμενον περιδάπνον
 ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχομένων τι-
 μῇ. Τάφος est convivium
 quod in mortuorum hono-
 rem celebratur. K.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων πο-
 ταμῶν.) Poëtæ senserunt,
 vim quandam numinis esse
 infusam in omnes res; ita-
 que & omnibus fluminibus
 suos deos finxerunt, qui il-
 la agitarent & moverent,
 ob quam causam & sacra
 illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντίζοιο.)
 Ungues non esse præciden-
 dos

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

Neque a feralibus epulis reversus

Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.

Nec unquam perenniun fluviorum limpidam aquam

Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra

Manus lotus amœna aqua limpida. (fluente,

Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,

Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu, Deorum in celebri convivio,

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem

Biben-

dos in convivio, præsertim solenni. Πέτροςον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἶνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in computationibus. Tætzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem to-

ti, ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

* Μηδέ ποτ'.) Plutarchus in Libello de audiendis Poëtis eo loco, ubi præcipit causam dictorum esse quærendam, inter cætera & hæc addit: ἀλλ' οἱ ποδοὶ τῶν μὲν τοιούτων ταῖς αἰτίαις πικρῶς ἀπαστῆσι, καὶ διαπυνθάνονται, πῶς λέλειπται.

Μηδέ ποτ' οἶνοχόην τεθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν. Τῶν δὲ μειζύων ὑβασανίως παραδέχονται τὴν πίσιν. Sed plerique nimis curiose causas inquirunt, quomodo & cur dictum sit,

Ne

Πινότων ὅλοη γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξενον καταλένπεν,
 Μήτοι ἐφεζομένη κρᾶζη λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντας
 Ἔειπεν, μηδὲ λόεσθαι ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινή
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παιῖδας δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιῇ.
 Μηδὲ δυαδεκάμηνον ἴσον καὶ τῷτο τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικείῳ λειτρώ χροῖα Φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα. λευγαλέη γάρ ἐπὶ χρόνον ἐς ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινή μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδήλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 Μηδέ

*Ne cum vina bibunt, su-
 pra cratera tenebis
 Tu cyathum.*

*Gravioribus autem sine ul-
 lo examine assentiuntur.*
 Ex quo loco apparèt, Plu-
 tarchum existimasse, eum,
 qui in hujus dicti causa
 quærenda nimis curiose la-
 bore, tempus operamque
 perdere, cum res sit nullius
 aut exiguæ certe utilitatis.
 Et quamquam hoc Hesio-
 dum dictum apud eundem
 Plutarchum in *Convivio se-
 ptem sapientum* ita a quo-
 dam exponitur, quasi præ-
 cipiatur, poculum s. cya-
 thum non quiescere debe-

re, ne mora inter bîben-
 dum fiat (quam legem illi,
 qui largius vino invitare se
 volebant, sibi ipsi posuisse
 videntur) tamen non credi-
 derim Hesiodum hoc dicto
 id præcipere voluisse, qui
 potius existimen, hoc &
 plura alia, hic allata, dictum
 inter aniles superstitiones
 esse referendum. K.

744. Μηδὲ δόμον.) Spar-
 tam quam nactus es, orna.
 In quocunque genere ver-
 feris, in illud incumbe, &
 in eo persevera.

745. Κορώνη.) Fama fini-
 stra & maligna potest intel-
 ligi.

*Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crociter stridula cornix.
Neque a pedatis ollis nondum dedicatis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
Neque super bustis locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim suo tempore & hujus rei
Pæna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.*

Nec

ligi. Λακέρυζα, pro κλάρυζα, garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπό.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρόποδας ἀνεπιρρέκτας intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi, nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice pro-

hibet ignaviam, otium & delicias in prole XII. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καταδίζαν.) Pueri autem δυνωδεκαταῖοι & δυνωδεκάμηνοι omnia communia cum matribus habebant, διαίταν, τροφήν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo, ne ejusmodi puerulos matrum λατροῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia δηλύνεσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προ- 755
ρεόντων,

Μηδ' ἐπὶ κρηναῶν ἔρεϊν, μάλα δ' ἐξαλέαθαι.

Μηδ' ἐναποψύχειν τὸ γὰρ ἔτοι λωϊόν ἐστιν

ᾧ δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο Φήμην.

Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κέφη μὲν αἶραι

ῥεῖα μάλ', ἀργαλήν δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' 760
ἀποθέσθαι.

Φήμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπύλνυται, ἣν τινὰ πολλοὶ
Λαοὶ φημίζεσι. θεὸς γύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ΕΡΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

755. Μηδὲ ποτ') Hi recte
in fontes immingere dicun-
tur, qui sacram doctrinam
commaculant.

756. Μηδ' ἐπὶ κρηναῶν.)
Hic versus in Ald. & aliis
editionibus deest; quem ta-

men agnoscunt Scholiastæ,
vel alio loco poni volunt,
nempe versu 733: ut in edi-
tione Stephani, & hic, & ibi
positus est.

758. Δεινὴν.) Boni no-
minis præcipuam curam
haben-

*Nec unquam in alveo fluviorum mare influen-
tium,*

Neque super fontes mejito: quin valde evitato.

Neque incacato. id enim nibilo est melius

Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est, quæ celeriter quidem excitatur

*Facillime, molesta vero portatu, difficilisque de-
positu.*

Fama vero nullu prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

OPERV M FINIS.

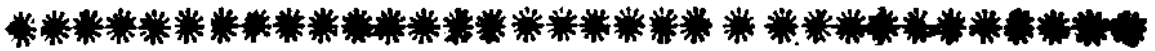
habendam esse vult, quia
(versu sequenti) nulla fama
prorsus evanescat tanquam
inanis, & non omnino de
nihilo sit, quod vulgo fer-
tur, famæ enim vim quan-
dam divinam etiam inesse.

Ex hoc loco desumfit Vir-
gilius descriptionem famæ,
4. Æneid. v. 173.

Famâ matum, &c.

762. Φημιζσοι.) Ita C.V.
alii Φημιζσοι, 9, v. τοι.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGVMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero infania,

non

Ηῤατα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ
μοῖραν,

Πεφραδόμεν δμῶεσσι τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥδ' ἀρμαλὴν δατέασθαι.

Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγασιν·

Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητίεντος. 5

Πρῶτον ἔνη· τετράς τε, καὶ ἑξόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ·

Τῇ

2. Πεφραδόμεν δμῶεσσι, τριηκάδα μηνός.) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim

populus in feriis, ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν.) Quidam Scholiaſtes

HESIODI ASCRAEI DIES.

ARGVMENTVM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis
usui fit, & nostra causa a Deo condita. Itaque
discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex
aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam
quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum
morbo: sed superstitiosa observatione aucta
sunt. Nam inde apparet, non esse certam ratio-
nem discriminis dierum apud Hesiodum, quod
ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum de-
corum

Præcipe servis: tricesimam mensis optimam

Ad opera inspicienda, demensumque dividendum:

Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versen-

Hi dies enim sunt Jove a prudente. (tur.

Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:

Hæc

liastes hunc versum aliter
intelligit, & ita interpre-
tatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας
κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέ-
ρας· ἥτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ
ἐπίσαντα συνόδον, καὶ μετ'
ἀκριθείας γινωμένην.

6. Πρῶτον ἔνη.) Atheni-
enses mensem, qui apud

eos est 30. tantum dierum,
in tres decades dividunt,
quarum primam nominant
ἱσαμένη μηνός, secundam με-
σάντος, tertiam φθίνοντος.
Deinde primæ decadis di-
em primam καμηνίαν, se-
cundam δευτέραν ἱσαμένην,
tertiam τρίτην ἱσαμένην, &

H

ita

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Ὀγδοάτη ἑνάτη τε, δύο γε μὲν ἡμαίαι μηνὸς (770)
 Ἐξοχ' αἰεζομένοιο βροτῆσιν ἔργα πένεθαι.
 Ἐνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ', ἅμφω γε μὲν ἔσθλαι. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εἴφρονα καρπὸν αἰμᾶ-
 θαι.

Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' αἰμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ' αἰεσιπότητος ἀράχνης
 Ἡματός ἐκ πλείε, ὅτε ἰδρὶς σωρὸν αἰμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν εἴσαιτο γυνή, προβάλοίβ' τε ἔργον. 15
 Μηνὸς δ' ἰσαμένε τρισκαιδεκάτην ἀλέαθαι
 Σπέρμαίος ἄρξαθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψαθαι αἰρίση.
 Ἐκλήδ' ἡ μέσση μάλ' αἰσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀν-

ita deinceps usque ad δε-
 κατήν ἰσαμένε. Secunda de-
 cadis diem primam πρώτην
 ἐπὶ δέκα, secundam δευτέραν
 ἐπὶ δέκα usque ad αἰκοτήν
 sive αἰκάδα, id est, xx. diem.
 Tertia primam πρώτην ἐπὶ
 αἰκάδι: vel Solonis inven-
 to, numeros dierum ad Lu-
 næ decrementum minuen-
 do, ἐνάτην φθίνοντος, secun-
 dam ὀγδόην φθίνοντος, ter-
 tiam ἐξδόμην φθίνοντος, us-
 que ad τριακάδα, id est 30.
 diem, quam etiam ἔνην καὶ
 νέαν vocabant, id est, vete-
 rem & novam: quo nomi-
 ne etiam instantis mensis
 prima dicebatur: itemque
 prima dies Lunæ jam appa-

rentis, & tertia a coitu di-
 gressæ. Cæterum Hesio-
 dus hic, nec singulatim o-
 mnes dies, aut ex ordine,
 nec iisdem etiam appella-
 tionibus commemorat, sed
 repetit quosdam bis aut ter,
 nonnullis interim velut με-
 ταδέπων ἢ ἀπηρίων præter-
 missis: quod suo quoque
 loco notabimus. Ἐνη igi-
 tur primus dies est, pro ἔνη
 καὶ νέα, nempe metri cau-
 sa. Hunc dicit esse sacrum:
 sunt enim omnia initia sa-
 cra: τετραὶς pro τετάρτῃ,
 quartus dies, qui itidem
 sacer est, quia eo die prodit
 a coitu Lunæ, primumque
 tunc conspicitur.

*Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, ambæ dies mensis,
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hæc quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus me-
tendis.*

*Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die adulto, quum & prudens (formica) acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:*

Viri.

8. Ὀγδοῦντη.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia lunæ.

10. Ἐνδεκάτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficium vocant.

11. Ἡ μὲν οἷς.) Per synæresin pro οἷς.

13. Τῇ.) Id est, ταύτη. Ἀερσιπότῃτος, pro ἀερσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἡ κατὸς.) Quidam legunt ἐκπλάς, unico vo-

cabulo, & dicunt, ita vocari xxii. diem, quasi cum-
latum & adauctum.

16. Μηνίς.) Ait, xviii. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Vetant enim sementem facere in solo humidiorē iusto. Contra plantas serere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαίδεκάτην μηνὸς Ἰσταμῆνα, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἐκτῇ.) Præter vulgatum morem vocat decimum sextum diem, ἕκτῃ μῆσιν, quum alias dicatur ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. Est autem

Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἐ σύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ' ἔτ' ἄρ' γάμει ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἔκτη κέρησι γενέσθαι

Ἀρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον, ἥπιον ἤμαρ.
 Ἐθλή δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεά θ', αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' 25
 ὁαρισμούς.

Μηνὸς δ' ὀγδοάτη καπρον καὶ βῆν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἐρῆας δὲ δωδεκάτη ταλαεργές.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἤματι, ἴσθρα φῶτα (790)
 Γείνασθαι μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἐθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κέρη δέ τε τετραῖς 30
 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα, καὶ ἐρῆας ταλαεργές
 Πρῆνυν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετραδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσαμένε τε
 Ἄλ-

hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι ἔτ' ἄρ' γάμει ἀντιβολῆσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam

humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσθαι. MSS. Γείνασθαι μάλα.

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτη.) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco ἐνισχύειν, non occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μισθῶτος, die-

*Viripara bona: puella vero non utilis est,
Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda,
Nec prima quidem sexta puella gignenda
Apta est, sed hœdis castrandis & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiendo pastoralis benigna dies est,
Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta collo-
quia.*

*Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.*

*Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim animo sapiens est.*

*Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
Media, hac vero & oves, & curvipedes camuiros boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos*

*Cicurato, manum imponens. Teneto vero memoria,
Quarto die ut vites finientis & inchoantis mensis*

H 3

Dolo-

diebus τὰ φθίνοντες conti-
nuo insequentibus. Βικαδὶ
δ' ἐν μεγάλῃ.) In vigesima
die dicit prudentem virum
nasci, & qui bona indole
præditus sit. Ἴσορα eum
vocat, qui multa scit &
vidit.

29. Γίνεσθαι.) Hic pro πε-
πυκασμένος nonnulla exem-
plaria habent πεπνυμένος.

30. Κάρη δὲ τε τετράς.)
Vocat diem decimum quar-
tum, τετράδα μέσσην, qui
puellæ gignendæ bonus est,

quia Luna tum abundat hu-
more, ejusque lumen est
gelidum magis, & calor
temperatior, quapropter
etiam animantia, cum tunc
propter humoris abundan-
tiam mitiora sint, facilius
cicurantur.

34. Τετράδ'.) Quartam
diem a fine mensis & deci-
mumquartum, vel (ut alii
volunt) quartum & vige-
simum quartum improbat.
tunc enim & oppositio &
interlunium lædunt corpo-
ra.

Ἄλγεα θυμοδορεῖν μάλα τοι τελεσμένον ἦμαρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι εἰς οἶκον ἀκοιτῆν,
 Οἷωνός κρινάς, οἳ ἐπ' ἔργματι τέττω ἄριστοι
 Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι. ἐπεὶ χαλεπαὶ (800)
 τε καὶ αἰναί.

Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφοπολεύειν,
 Ὀρκον τινυμένας, τὸν Ἐρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις, 40
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Εὐμαλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλας ἐν αἰλῶν
 Βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δῆρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυθαι αἰραιάς. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίτῃ δ' εἰνὰς πικναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἡδὲ φυτευέμεν, ἡδὲ γενέσθαι (810)
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί. καὶ ἔποτε πάγκασκοι ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισηνάρια μηνὸς ἀρίστην 50.
 Ἀρξασθαι τε πίδα, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βασί

ra. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam, quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus.

41. Μέσση δ'.) Monet Poëta, fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura sicior est. Prodest autem importari frumentum siccus: nam madidum importatum, statim corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ cæditur decrescen- te Luna, firmior sit; quæ vero

*Doloribus, conficere animum. valde hæc sacra est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas vero evitato: quia noxiæ sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,
 Horcum vindicantes: quem Eris peperit in perniciem
 perjuratorum*

*Media vero septima Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area
 Ventilato: roborumque selector incidito-cubicularia ligna,
 Navalique ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naves compingere tenues.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Relinendis doliis, & ad jugum collo imponendum*

H 4.

Bobus

vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆια.) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, Τῆμος ἀδνητο-
 πάτη πέλεται τμηθῶσα σι-
 δῆρψ. Sed quoniam is supra
 habetur versu 419. abunda-
 re omnino videtur.

46. Εἰνάς.) Nona dies
 media, id est, xix. meridia-
 na, melior est. Ἐπιδάελα,
 adverb. e plurali numero,
 ut πρῶτα. Quidam legunt

ἐπὶ δάελα. Derivatur a δά-
 ελον, crepusculum.

47. Πρωσίτη.) Prima no-
 na dies, scilicet a principio
 mensis, innocua est propter
 geminum aspectum, cum
 Sol abest a signis.

49. Ἀνέρι ἔποτε πύγνα-
 νοι.) Proverb. Nullus dies
 omnino malus.

50. Παῦροι.) Loquitur de
 xix. die mensis, biduo nem-
 pe ante ἔτην καὶ νέαν.

51. Ἀρζαδάη πιάθη.) Græ-
 ci-

Βροτὶ καὶ ἡμίονοις καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τετραδί δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ 55
 Μεσσή· παῦροι δ' μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἥες γινομένης· ἐπιδείσλα δ' ἐς χερεῖων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820).
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δέποι, ἀκήριοι, ἔτι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μητρὸν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τ' αὖτε πάντα
 Εἰδὼς ἐργάζεται, ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 Ὅρνεθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

cismus, pro aperire do-
lium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δὲ
τ', &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum disci-
men, pauci norunt, quis-
nam dies præstet.

55. Τετραδί.) Diem xiv.
intelligit.

56. Μεσσή. παῦροι δ' αὖτε.)
Ἐλαψίς hic est: nam ad
dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesi-
mam mensis optimam pro-

bant sequentes dies. Nam
& tempestatum & corpo-
rum maxime mutationes
fiunt principio postremæ
quartæ.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus
est præceptorum. Est igi-
tur considerandum, quid
religio præcipiat, deinde
quid oriatur ex causis na-
turalibus. Quod enim se-
cus se habet, superstitio
est.

59. Αἶ

Bobus & mulis & equis celeribus.

*Navem multa transtra habentem celerem in nigrum
Trahito. Sed pauci veracem dicunt. (pontum*

*Quarta vero aperi dolium, præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam
Aurora oriente. pomeridiana vero est deterior.*

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Ceteræ autem intercidentes sunt, nihil significantes, nihil

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt. (ferentes.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

FINIS.

59. Αἰδ.) Μετὰ δὲ πρὸς pro-
miscuum sonat. Ἀνήριοι
autem videtur Politianus
vertisse emortuos dies. Et
Hom. somnia vocat ἀνήρια,
quasi dicas inania.

60. Ἀδρ.) Hic videmus
Hesiodum non ubique se-
cutum certam rationem, sed
in plerisque superstitionem
& consuetudinem homi-
num.

61. Ἀδρ.) Proverbium:
Dies noverca & parens.

62. Τάων.) Bene, inquit,
habebit, qui servaverit dis-
crimina rerum. Adjecit
tamen correctionem, quod
alii alias probent ac lau-
dent. Verum iste inculpa-
bilis, i. e. ille non peccabit,
qui non violabit ea, quæ re-
ligiose & utiliter constitu-
ta sunt. Nam Dii favent iis,
qui natura recte utuntur.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπίς Ἡρακλέους.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis Scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit, quam de fratricidis pœnas sumisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Jupiter & Amphitryó: hic reversus a prælio, ille vero homini-

Η* οἷη, προλιπῶσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν,
 * Ἠλυθ' ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρεύονα
 Ἀλκμήνῃ, θυγατρὶ λαοσσόῃ Ἠλεκτρεύωνος.
 Ἡ δὲ γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 Εἰδὲί τε μεγέθει τε. νόον γε μὲν ἔτις ἔριζε 5
 Τάων

I. * Η οἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est exposi-

tum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli

HESIODI ASCRAEI SCVTVM HERCVLIS.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

minibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem : qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium : qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur, scuto per Vulcanum facto, Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnans in cruce vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

*A*ut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta martium Amphitryonem
Alcmena, filia bellicosi Electryonis.
Quæ mulierum genus superabat mollium (certabat
Formaque & proceritate. mente utique ulla cum ea
Illa-

tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam *μεγάλας ἡοίας*, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes : in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis pro-

Τάων, ὥς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.

Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
Τοῖον ἄηθ', οἷον τε πολυχρύσε Ἀφροδίτης.

Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίσκεν αἰκοί-
την,

Ὡς ἔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10

Ἡμὴν οἷ πατέρ' ἐθλὸν ἀπέκτανεν, Ἴφι δαμαίσσας,
Χωτάμειας περὶ βυσί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδας
γαῖαν,

Ἐς Θήβας ἰκέτευσε Φερεσσακέας Καδμείας.

Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναίε σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτῇ.

Νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρε, ἔγάρ οἱ ἦεν 15

Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρε Ἡλεκτρυώνης,

Πρὶν γε φόνον τίσαιτε κασιγνήτων μεγαθύμων

Ἡς

proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡοίαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, Ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut Ἡοίην posteriores Poætæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἡοῶν fragmentum est, quod

hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quam plurimis, continetur: itaque & ab Ἡ οἷη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta a com-
men-

*Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumben-
Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus (tes
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conju-
gem,*

*Perinde ut nulla unquam coluit mulierum mollium,
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum
Ira commotus propter boves: relicta autem ille patria tel-
lure*

*Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge, (ipsi
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quam eadem ultus esset fratrum magnanimorum
Sua*

mendatione Alcmenæ, quæ
Amphitryonem patris inter-
fectorem Thebas secuta est.

* De initio hujus opu-
sculi agit quoque vir qui-
dam doctus in Observat.
Miscell. Tom. I. Vol. III.
p. 81. Mihi non displicet sen-
tentia Clerici, qui existimat,
hæc verba ἢ οἷον continere
ἀνέδοσι, comparationis, cu-
jus ἀπόρασις cum Poematis
initio perierit. Cum enim
in antecedentibus fuerit τοῖον
μὲν, secutum probabile est
τοῖον & deinde ἢ οἷον. K.

7. Κυανεύων.) Religio fuit
in versu, qui tam male ha-

beret, mutare quicquam vi-
ris doctis, quod ignorarent
rationes Poëticas. Legen-
dum κυανεύων.

13. Ἐς Θήβας ἰκέτευσι.)
Ἰκετεύων, hoc loco γενίξων,
μετακινίξεναι ἐπὶ βοηθείᾳ. ἰ-
κέτευσε ἔς Θήβας Καδμείας,
nihil aliud est, quam ἔς
Θήβας ἐπὶ βοηθείᾳ τὰς Καδ-
μείας ἐπώχρητο: Thebanos
auxilii causa petebat: Vel
Thebas, imploraturus au-
xilium Cadmeorum, pro-
ficiscebatur. Quæ ἰκετεία
veteribus & ducibus erat
usitatissima.

15. Νόσφι.) Declarat oc-
casio-

Ἦς αἰλόχευ, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς γάρ οἱ διέκετο, θεοὶ δ' ἐπιμαίετ' ἦσαν. 20
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπέεγέτο δ' ὅττι τά-
χιστα

Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
Τῶ δ' ὅμα, ἱέμενοι πολέμοιο τε Φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείον-
τες,

Λοκροὶ τ' αἰγχεμαχοὶ καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
Κυδίοων λαοῖσι πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἀλῆν μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφησῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυ-
τεύσῃ.

Ὡς το δ' αἶπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδο- 30
μεύων,

Ἰμεύρων φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς
Ἐννύχιος τάχα δ' ἔξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς·
Ἐνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γάρ νυκτὶ τανυσφύρε' Ἠλεκτρυώνης 35
Εὐνῇ

casionem suscepti belli ab
Amphitryone.

22. Ὁ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.)
Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον
designat, sicut ex imitatio-
ne Græcorum apud Latinos
sæpe, & præcipue Hora-

tium: *Quicquid corrigere
est nefas*, ὅπερ διορθώσασθαι
ἀδύνατον, & per consequens,
ὅπερ μὴ καθορθώσασθαι ἀνά-
γκη ἔχει, vel ἀναγκᾶν ἔχει.
Cæterum vox δίοθεν ad jura-
mentum spectat quod præ-
cesserat. Quicunque ergo
jura-

*Sua conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celer-
vime*

*Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbibat.
Hunc autem una, cupidi bellicue praelique,
Bæotii equitando insignes, super clypeis spirantes, (scil-
robur,)*

*Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans filius Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus malorum depulsato-
rem generaret.*

*Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
vens,*

*Desiderans concubitus elegantis mulieris (rursum
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum pulchra Electryonide*

Leſto

juramento se obstringit, il-
lum urget Διὸς θέμις, aut
θέμις διόθεν: quare jusju-
randum, Jovis jurandum
dixerunt veteres.

29. Φυτίσση.) Legitur
etiam Φυτίσση.

32. * Τυφάσιον.) Cum
Typhaonii montis in Boeo-
tia nusquam alibi occurrat
mentio, τιλφώσιον ὄρος au-
tem, mons Tilphosius, Cle-
ricus h. l. pro τυφάσιον le-
gi vult, τιλφώσιον. Sed vi-
de quid pro vulgata asse-
ren-

Εὐνῇ καὶ Φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' αἶψ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρεύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ἐνδε δόμονδε.
 Οὐδ' οὐ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 ὦρετ' ἰέναι, πρὶν γ' ἧς αἰλόχε ἐπιβήμεναι 40
 εὐνῆς.

Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀγῆρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητος
 Νέσθε ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατερεῖ ὑπὸ δεσμῷ.
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυ-
 πεύσας,

Ἀσπασίως τε Φίλως τε εὖ δὲ δόμον εἰσαφίκανε. 45
 Παννύχιος δ' αἶψ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Τερπόμενος δώροισι πολυχρῦσθ' Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
 Θήβῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμᾶ φρονέοντε, (κασιγνήτῳ γε μὲν ἦσιν.) 50
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακλεΐην
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαῖνεφείῃ Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆᾶ γε δορυσσάῳ Ἀμφιτρεύωνι,
 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μι- 55
 γείσα.

Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων
 Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὖρε

renda attulerit vir quidam
 doctus in Observat. Miscell.

Tom. I. Vol. I. pag. 350.

KREBS.

36. Εὐνῇ.) Sunt exempl.

quæ habent Εὐνῇ ἐν Φιλό-
 τητι.

42. * Ὑπεκπροφύγῃ.)

Non exprimitur vis harum
 particularum, verbo adun-
 ctarum

*Leſto & concubitu mixtus eſt, perfecitque deſiderium:
Eadem autem & Amphitryo bellicoſus illuſtris heros,
Perfecto magno opere, rediit domum ſuam.*

*Neque ille ad ſamulos & paſtores agreſtes (Etum.
Perrexit ire, antea quam ſuæ conjugis conſcendiſſet le-
Tale ſiquidem corde deſiderium ceperat paſtorem popu-
lorum,*

*Sicut quando quiſpiam magno affectu effugit malum
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo domum ſuam re-
verſus eſt,*

*Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando ſe muneribus aureæ Veneris. (primo,
Illa autem a Deo pariter compreſſa, & ab homine longe o-
Thebis ſeptem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haud quaquam ſimiles, (quamquam fratres eſſent,)
Alterum ſiquidem deteriorem, alterum autem longe præ-
Magnum ac validum, Herculem. (ſtantiorem virum,
Hunc quidem compreſſa a pluvie auctore Jove,
Iphicleum autem haſtarum a concuſſore Amphitryone,
Diverſa ſobole: alterum quidem, cum viro mortali con-
cumbens (cum:*

*Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni-
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.*

Inve-

<i>Etarum in interpretatione, magno affectu effugit, red- dendum, ſi quis vix ac ne vix quidem effugerit, de vi diverſarum particularum,</i>	<i>cum verbo compoſitarum, cujus rei exempla multa apud Homerum, agit Lon- ginus περὶ ὕψους Sect. X. p. 84. Ed. Toll. K.</i>
--	--

Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, αἶτον πολέμοιο,
 Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ- 60

νοιο,

Ἐσαότ' ἐν δὲ φρῶ χθόνα δ' ἐκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῇσι κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆες.
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,
 Ἴππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων, 65
 Ἐλπίομενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον, ἡνίοχόν τε.
 Χαλκῶ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχωλέων ἐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παιγασαίῃς 70
 Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεῷ τευχέων τε, καὶ αὐτῷ·
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείῳ
 Ἐτλη θνητὸς εἶν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμῃς Ἰολαίῃς;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι 75
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σίβαροῖσι μέλεσσιν·
 Ὃς ῥα τέθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.

Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ τι μὲν ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχου-
 σιν,

Ἦλινεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θῆβην 80
 Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βαῶν ἑνεκ' εὐρυμετώπων·
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἠνίοχην τανύπεπλον.
 Οἱ ῥά μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρεί-
 χον,

Ἦ,

*Iuvenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
 Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum
 resonabant,*

*Equis festinantibus, gaudebat autem Cygnus egregius,
 Sperans se Jovis filium, strenuum, aurigamque
 Ferro interemiturum esse, & inclyta arma despoliaturum,
 Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit Herculem.*

*Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso; (illi
 Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem
 Sustinuisset mortalis obviam ire
 Præter Herculem & præclarum Iolaum?
 Illorum enim & vis magna & manus invictæ
 Ex humeris natæ erant una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.*

*O heros Iolaë, mortaliū longe carissime omnium,
 Utique in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
 Postquam occiderat Eleftryonem, propter boves latas ha-
 bentes frontes: (sibus.
 Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam ve-
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præ-
 buerunt,*

Ἡ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρύθι μάλλον. 85
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρα· Ἡλεκτρυώνη
 Ἡ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γενόμεθ', ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιοι, ἔτε νήμα,
 Σὸς τε πατήρ κ' ἐγώ. τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρως τε 90
 τοκῆας,

Ὡίχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυθῆα,
 Σχέτλιος· ἥ περ πολλὰ μετεσυναχίζετ' ἀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων· ἥ δ' ἔπαλιν ἀγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλης.
 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἠνία φαινηκόεντα 95
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ Φρεσὶ θάρσος αἰέξων,
 Ἰθὺς ἔχεν θοὸν ἄρμα, κ' ὠκυπόδων θένος ἵπ-
 πων,

Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον· Ἀρεὸς ἀνδρὸφόνιο,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμάνεταί· ἱερὸν αἶσος
 Φοῖβε· Ἀπόλλωνος ἐκατηδελέταο ἀνάκτορος. 100
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός περ ἐὼν αἵεταί· πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀμώμητος Ἰόλαος·
 Ἡ θεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλῇ, καὶ ταύρας Εὐνοσίγαιας,
 Ὃς Θήβης κρηδόμενον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν· 105
 Οἶον

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa exemplaria & quaedam MSS. pro δόμον hic habent ἄρα, non sine magno fædoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo, quo nos fecimus,

vel sic: Ὃς προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφετέρως.

92. Σχέτλιος.) Hic etiam pro μάλα, e Palat. cod. reposuimus πολλὰ, ut constet versus.

Quatenus fas est supplicibus, colueruntq; ex animo magis
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua: moxque nos revoluto anno
 Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
 Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus nocentem Eurystheum,
 Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
 Culpam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
 Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu celeriter accipe habenas rutilantes
 Equorum alipedum: magnamque mente fiduciam concipiens, (tum,
 Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-
 Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
 Phœbi Apollinis longe jaculantis regis. (nemus
 Enim vero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.

Hunc contra allocutus est egregius Iolaus:
 O venerande, certe multum pater hominum atque Deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

I 3

Quem

94. Ἀντάρ.) Pro ἐπὶ τῷ Ἀ-
 λειῷ, legitur etiam ἐπὶ τῷ Ἀλ-
 MS. Palatin. priori assen-
 titur.

103. ἦ ὦ ἦ.) Ita C. Palat.
 Alii ὦ ὦ ἦ.

105. Ὅς ὁ ἑβρῆς.) Fuit &

Thebe in Ægypto, a Busi-
 ride rege condita, ambitu
 centum quadraginta stadio-
 rum, centum portis insignis.
 Præterea etiam Thebe in
 Bœotia fuit a Cadmo Age-
 noris filio condita., quare
 Am-

Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν
τε

Σάς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα κλέος ἔθλόν ᾶρῃαι.
Ἄλλὰ γε, δύσσεο τέυχ' ἄρήϊα, ἔφρα τάχιστα
Δίφρεσ' ἐμπελάσαντες, Ἀρήϊός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεθ'. ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱόν, 110
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται. ἀλλὰ μιν οἶω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαιο,
Οἳ δὴ σφι χεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα σῆσειν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοί-
νης.

Ὡς Φάτο. μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακληεῖη, 115
Θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἦρως ᾧ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, ἐκέτι τηλῆ
Ἵσμίνη τρηχέῃ σὺ δ', ὥς πάρος ἦδα δαί-
φρων,

Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρεΐονα κυανοχαί- 120
την

Πάντη ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.

Ὡς εἰπὼν, κνήμῖδας ὀρειχάλκοιο Φαιινῆ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θάωρηκα περὶ στήθεσσι νῆδυον
Καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
Παιλαῖς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε

Τὸ

Amphio muris ornavit,
Bacchi & Herculis patria.

116. Θυμῷ.) Nonnulli
codices habent μυθῷ.

114. Φίλτερα.) Palatin.
Φίλτερα.

118. Ἰόλαε.) Nomen pe-
ritissimi aurigæ, quasi di-
cas,

*Quemadmodum & hunc mortalem validumque ma-
gnumque*

*Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere armis Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugituum duos filios inculpati Alcide,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituire: quæ res ipsis multo gratior quam
epula.*

*Sic ait. Arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero, quemadmodum antea fuisti bel-
licosus,*

*Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis
obsitum*

Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.

*Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis indixit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat.
Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cæperat*

I 4

Pri-

cas, ἰὸς τᾷ λαῷ, jaculum seu
telum populi.

122. Ὀρχαλκοιο.) Ori-
chalcum, æs montanum.
Schol. Hesiodi scribit esse

æs candidum, quod in mon-
tibus inveniatur, aut mate-
riam quandam metallicam,
ære pretiosiore.

123. Ἡφαιστ.) Vulcani,
quæ

Τὸ πρῶτον τρονέοντας ἐφορμήσασθαι αἰέθλας.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὅμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἴσοι 130
 Τριγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δαίκρυσιν
 μῦρον.

Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες. αὐτὰρ ὅπιοθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 Ἦσαν. ὁ δ' ἔβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἶλετο 135
 χαλκῷ.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἶρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον. ἔδ' ἐτις
 αὐτὸ

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέ- 140
 θαι.

Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἑην, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυάνε δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.

Ἐν

quæ vox quibusdam vide-
 tur orta ex *Tubalkain*, de
 quo Genes. IV. v. 22. sic
 dicta ab ἄπτω accendo, &
 αἰπόω destruo.

130. Καββάλετ'.) Est alia
 lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν,
 ut est in Palat. habet δέ τοι
 ἔσσαν.

136. * Ἀδάμαντος.) Notent
 tirones hoc enallages exem-
 plum. Dicendum enim fu-
 erat ἀδαμαντίνην, ut δαιδα-
 λήν. Sed huius generis
 exempla apud optimum
 quemque obvia. Homer.
Ιλιάδ. ζ. v. 180.

Ἦ δ' ἄρ' ἔην θᾶεν γένος,
 ἔδ' ἀνθρώπων.

Pro

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros malorum depulsores ferrum

Fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram

Rejecit in tergum, in hac multæ erant sagittæ

Horrendæ, mortis, vocem eripientis, datrices.

Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant :

Mediæ autem politæ erant, longæ : sed a tergo

Nigræ aquilæ contectæ alis

Erant. ille autem validam hastam præfixam æve corripuit :

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, firmam temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.

At manibus clypeum accepit varium totum, quem nemo quisquam

Neque perripisset jaciendo, neque comminisset, mirum visu. (ebore,

Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque

Et electro lucidus erat, auroque fulgido

Splendens : cæruleæ laminæ erant ductæ.

I 5

In

Pro ἀνδρῶνινον, de quo cum non cogitaret Barnesius, ut centena alia in Homero, ita & hoc, Codicibus non addicentibus, mutavit in ἀνδρῶνων. K.

ptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo. Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆ ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

139. Χρῆσι.) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descri.

143. Κυάνη.) Aliis κυανῆ. vñ.

148.

Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἔην φόβος, ἔτι Φα-
τεις,

Ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορ- 145
κός.

Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σόμα λευκά θεόν-
των,

Δεινῶν, ἀπλήταν. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῃ.

Δεινὴ Ἐρις πεπότητο, κορύσσεται κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φω-
τῶν

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν. 150

Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα δύνεσ' αἶδος εἰσω

Ἀυτῶν ὅσ' ἑα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης

Σειρίε ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἷη.

Ἐν δὲ προΐωξις τε παλῖωξις τε τέτυκτο.

Ἐν δ' ὁμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τ' ἔδε- 155
δήει.

Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνεον. ἐν δ' ὀλοὴ κῆρ,

Ἄλλων

148. * Δεινὴ Ἐρις.) In hac clypei descriptione Clericus reprehendit duo: primo, quod plures imagines in hunc Clypeum ab Hesiodo fuerint congestæ, quam contineri in eo potuisse verosimile sit. Deinde, quod in eo finxerit αὐτόματα seu res se ipsas moventes. Primam dubitationem jam dudum sustulit Cl. Boivinius in dissertatione de Clypeo Homérico: alteram remo-

vet Robinsonius in notis ad h. l. ita, ut doceat, in harum rerum, quæ se ipsas movere dicantur, descriptione intelligendum esse, ὥστε, Ἰκελος &c. ita ut δεινὴ Ἐρις πεπότητο significet, calata erat imago contentionis volitantis: cf. virum laudatum ad h. l. K.

153. Κελαινῇ.) Quidam malunt, μελαινή: eadem tamen significatione.

*In medio autem draconis erat terror, haudquaquam
effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candican-
tibus,
Sævis, magnis, super terribilem autem frontem
Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas homi-
num,
Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris
Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum in-
Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta, (tro
Sole sub torrido, in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio factæ
erant. (indignatione.)
In eo tumultus, horror, & homicidium ardebant (sc. ira,
In eo contentio quoque, & motus furebant: in eo perni-
ciosa Parca,*

Vi-

154. Εν δὲ) Est hic ὑπο-
τύπωσις acerrimæ pugnæ.
προίωξις, q. d. prosecutio,
vel propersecutio: Interpr.
ἐν τέτοις φησὶν ἦν καὶ προ-
δίωξις καὶ ὁπισθοδίωξις, ὥς τινες
διὰ ἰζωγραφήναι. καὶ γὰρ
οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκοντες,
καὶ καλῶνται τῷτο προίωξις,
ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλῶνται
τῷτο παλίωξις. Igitur πα-
λίωξις est, quum ii qui fu-
gerant, eos, qui fugarant
atque vicerant, versa Mar-

tis alea, insectantur. Huic
loco similis est ille apud
Virg. cum Trojana pubes
pugnæ ciet simulacra sub
armis:

*Inde alios ineunt cursus
aliosque recursus*

Adversis spatiis. - -

*Et nunc terga fugæ mu-
dant, nunc spicula
vertunt*

Inferfi &c.

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεῖτατον, ἄλλον αἶστον,
 Ἄλλον τεθνεῶτα, κατὰ μέθον ἔλκε ποδοῖιν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι Φω-
 τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, κυναρχῆσι τὲ βεβριθυῖα. 160
 Ἐν δ' ὀφίαν κεφαλαὶ δεινῶν ἔσταν ἔτι Φαττειῶν
 Δάδεκα. ταὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώ-
 πων,

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὲ φέρουσιν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν κυναρχὴ πέλεν, εὖτε μά-
 χοιτο

Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔργα. 165
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρά-
 κῃσι

Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεαι,
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλῆνων ἔσαν, ἥδ' ἑλεόντων
 Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχες ἦισαν· ἔδ' ἐν νύτῳ γε 170
 Οὐδέτεροι τρεῖτην Φρίσσον γε μὲν αὐχένας
 ἀμφω.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κᾶπροι
 Δοιοί, ἀπ' ἀράμειοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 Αἶμ' ἀπελείβει· ἔραξ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξερί-
 ποντες,

Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγαιρέθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν

165. Θωῦτά ἔργα.) Sunt
 cum Palat. qui legant θαυμα-
 τά. Τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔρ-

γα.) Videtur legisse Diaco-
 nus, θαυματά, quod glossa
 sua satis declarat.

*Vivum alium tenens recens vulnegratum, alium autem
illasum,*

Alium mortuum, per pugnam trahabat pedibus.

*Vestem autem habebat circum humeros cruentam sangui-
ne virorum,*

Sævum videns, clamoribusque vehementer strepens.

*In eo autem & serpentum capita sævorum erant, haud
quaquam effabilem,*

Duodecim; quæ perterrefaciebant super terram homines,

Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.

*Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
pugnabat (opera.*

Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda

*Porro veluti puncta quædam apparebant sævis draco-
nibus*

Ceruleæ per terga, denigratæque erant illis maxillæ.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum

Mutuo se se aspicientium, irascentiumque & ruentium,

Quorum etiam turmatim ordines incedebant, neq; vero hi,

*Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla
amborum.*

Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, spoliati vita, deorsumque ipsis niger

Cruor destillabat in terram. Ipsi autem, cervicibus dejectis

Facebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi adpugnandum,

Utrique, agrestesque sues, trucesque leones.

In

167. Κούρεα.) Idem Palat.
& quædam alia exempl. ha-
bent Κούρεοι.

176. Τοῖ δ'.) Alii malunt
ἀόρεόν τε, & irascebantur, seu
incendebantur. & ita Palat.

Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
 Καίνεα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Περὶθόοντα,
 Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Προλοχόν 180
 τε,

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπὶ κέλον ἀθανάτοισιν
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγέρεθοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστήν, 185
 Ἀρκτόν θ', Οὐρίον τε, μελαγχαιήν τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίικτην, ὥσεί ζωὴ περ ἔόντες,
 Ἐγχεσὶν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνώντο. 190
 Ἐν δ' Ἀρεὸς βλοσυροῖο ποδώκεος ἔσασαν ἵπποι
 Χρῦσοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος ἄλιος Ἀρης
 Αἰχμήν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶ λῆσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικέει, ὥσεί ζωὴς ἐναρίζων,
 Δίφρῳ ἐμδεδαῶς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε 195
 ἔσασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχην ἐθέλῃσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχου' ἐν χερσὶ, χρυσεῖν τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ὥχετο Φύλοπιν 200
 αἰνὴν.

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱός

Χρυ-

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀρκτόν.) Alia exempl. habent Θάριον τε.

189. * Συναίικτην) Vir quidam

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Caneus rex, Dryasque, Piritheusque,
 Hoplausque, Exadiusque, Phalerusque, Prolochusque,
 Mopsusque Ampycides, Titaresius filius Martis,
 Theseusque Ægides, similis immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex altera parte contra hos congrega-
 Magnus Petraeus, atque Asbolus augur, (bantur,
 Arctusque, Hirciusque, nigerque pilis Mimas,
 Ex duo Peucida, Perimedes, Dryalusque.
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
 essent.*

*Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
 Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Micronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque vivos spoliaret,
 Currui insists, juxta autem Pavorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Jovis filia Agelea Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet ciere.
 Hastam habens in manibus, aureamque galeam,
 Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in præ-
 lium sævum.*

*At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
 Dulce personabat Latona & Jovis filius*

Aurea

*dam doctus in Observatt. busdam Codd. οὐκ ἔστιν.
 Miscell. Tom. I. Vol. I. KREBSIUS.
 p. 416. mallebat ex qui- 202. (ἰσχυρῶς.) Deest for-
 tasse*

Χρυσείῃ Φόρμυγι θεῶν δ' ἔδος αἶγνυτ' Ὀλύμπου.
 Ἐν δ' αἶγορῃ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἔσεφάνωτο,
 Ἀθανάτωκ'. Ἐν αἶγῳνι θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
 Μῆσαι Πιερίδες λιγυρὰ μελπομέναις εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορέως αἰραιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτρῆς ἐτέτυκτο πανέφθε κασσιτέροιο,
 Κλυζομένῳ ἱκελος πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτῷ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυαῖοντες, 210
 Νηχομένοις ἱκελοι ὄιοι δ' ἀναφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκλαῖς
 Ἦτο ἀνὴρ αἰλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, ἀπορρίψοντι ἑοικώς. 215
 Ἐν δ' ἦν ἡκόμθ' Δαναῆς ἱέκος ἱππότηα Περσεύς,
 Οὗτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσσὶν, ἔθ' ἐκὰς
 αὐτῷ.

Θαῦμα μέγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρητο.
 Τῷ γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλύος Ἀμφιγυῆς
 Χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πλερίενλα πέδιλα. 220
 Ὡμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελαίνδετον ἄορ ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμώνος, ὃ δ' ἄστε νόημ' ἐπο-
 τᾶτο.

Πᾶν δ' μετὰφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρε

Γορ-

tasse articulus, ὃ ante Λητῆς,
 vel simile quippiam, ad ex-
 plendum versum; non ali-
 ter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδος αἶγνός Ὀ-
 λυμπος.) Scribendum omni-
 no existimo: θεῶν δ' ἔδος
 αἶγνυτ' Ὀλύμπου. Græcis α-

γνυδαί, Latinis frangere,
 est ἡχώ τινα ἀποτελαῖν, so-
 nitum edere. Unde *fracti*
fluctus Horatio dicuntur.
 Et ne quis dubitet, infra
 dicitur περὶ δὲ σφῶν αἶγνυτο
 ἡχώ. ubi Diaconus inter-
 pretatur: ἐκλάτο ἢ ἡχώ,
 sicut

*Aurea cithara. Deorum autem sedes resonabat Olympis
Ibi & cœtus, circum autem splendor immensus fusus erat /
Immortalium. In certamine Deæ autem incipiebant can-
Mnsæ Pierides, suave canentibus similes.* (tum

*In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat purissimo e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac utque illac ferebantur piscibus inbiantes,
Natantibus similes, Duo autem fursum efflantes
Argenti delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projectura similis.*

*In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe
separatus ab illo: (tur.*

*Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam niteba-
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.*

*Ex humeris autem circa cum nigro capulo nigra ensis
pendebat*

Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri

Gor-

sicut hoc loco, ἄγνυτ' ὄλυμ-
πος, nihil aliud est.

204. *^ωΟλβος.) Cleri-
cus legi mallet ὄχλος, con-
jectura satis infelici. ὄλβος
h. l. denotat felicissimam il-
lam Deorum conditionem,
quæ εὐδαιμονία alias dici-

tur. Sensus est: Circum-
fusa erat immensa beati-
tudo, sive, immensa pompa,
splendor. K.

216. 'Εν δ' ἦν.) Perseum
clypeo antevolantem fin-
git.

222. Χάλκεον.) Quædam
K exempl

Γοργῶς ἀμφὶ δὲ μιν κίβδισις θῆε, θαῦμα
ιδέσθαι,

Ἄργυρῇ θύσανοι δὲ κατηρεῦντο φαεινοὶ 225

Χρῦσοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνάκτος
Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὶς ζόφον αἶνόν ἔχουσα.

Αὐτὸς δὲ σπένδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικώς

Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταῖ δὲ μετ' αὐτὸν

Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ὧ φαταὶ ἐρρώοντο, 230

Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωρῷ ἀδάμαντος

Βαινυσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλα ὄρυμαγδῶ

Ὀξέα καὶ λιγέως ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε

Δοιῶ ἀπῆwareῦντ', ἐπικυρτάοντε κάρηνα.

Δίχμαζόν δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσον 235
ὀδόντας,

Ἄγρια δερκομένω. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι

Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων

Ἄνδρες ἐμαρνάδην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων

Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πρᾶθῆεν μεμαῶτες. 240

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες

Μάρινανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων

Χάλκεον ὄξυ βόων. κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,

Ζωῇσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτῷ Ἡφαίστιο·

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας ἴε μέμαρπον, 245

Ἄθροοι ἐκτοθεν πυλέων ἔσαν, αἶν δὲ θεοῖσι.

Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι

Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐλῆς

Κῆ-

exempl. habent, νόημα πο-
ταῖτο. Palat. νόημ' ἐπ' ἴατο.

227. Κεῖτ'.) Orci galeam
invisibilem facit.

Gorgonis. ipsum autem caput pera erat inclusum, mirum
 Argentea, fimbriaeque dependebant lucida (visu,
 Aurea, sava autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea noctis caliginem gravem habens.
 Ipse autem fugienti & formidanti similis
 Persens Danaides currebat. post ipsum vero
 Gorgones inaccessae & ineffabiles ruebant.
 Cupientes ipsum apprehendere: in pallido autem chalybe
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, incurvantes capita.
 Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentibus,
 Crudele tuentes. supra sava autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes,
 Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnan-
 cientes

Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
 Vehementer acute clamabant, lacerabanturque genas,
 Vivis similes, opera inclyti Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti
 Conferti extra portas ibant, sursumque Diis (erant,
 Manus tendebant beatissimis, pro suis liberis
 Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post
 ipsos autem

Par-

242. Μαῖρανθ'.) Quidam
 legunt ἀπὸ πύργων.

245. "Ανδρες.) Alii malunt
 γῆρας τ' ἐμὲ μαρτυροῦν.

Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 Δεινωποὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ' ἄπληοί τε 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' αἶρ' ἱέντο
 Ἄϊμα μέλαν πίεεν· ὃν δὲ πρῶτον μεμιάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεέτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δε κατέειεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἰδὲ φρένας εὖτ' ἀρέ- 255
 σάντο

Ἄϊματος ἀνδρομέης, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰῶσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσασαν. ἡ μὲν ὑφῆσ-
 σων,

Ἄτροπος, ἔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμ-
 πης

Τῶν γε μὲν αἰαλάων προφερέης τ' ἦν, πρε- 260
 σβυτάτη τε.

Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δυναὶ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι.
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει ἐπισφυγερῇ τε καὶ αἰνῇ,
 Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα, 265
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζε, ἡ δὲ ἄπλητον σπασαρυῖα
 Εἰσῆκει. πολλὴ δὲ κόνις κατενύνοθεν ὦμος,
 Δάκρυσι μύδαλέη· παρὰ δ' εὐρυργὸς πόλις 270
 ἀνδρῶν.

Χρύ-

252. Αἶμα.) Legitur etiam melius fuit versus. Et
 μαίρποιεν, sed cum μεμιάποιεν supra etiam est ἱέντα μα-
 πία.

*Parcæ nigrae candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
cupiebant*

*Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Facentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam
exsatiassent*

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant ite-
rum ire.*

*Clotho & Lachesis ipsis æstabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima.
Omnes autem circum unum virum pugnam acerbam insti-
tuerant: (sentes.*

*Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
Inter se autem ungues manusque audaces conferebant.
Juxta autem & Tristitia stabat, ærumnosa & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta,
Crassis genibus: longique ungues a munibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram, ipsa autem terribiliter den-
tes stringens*

*Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. Iuxta autem turrita civitas hominum.*

K 3

Aurea

πλῆν. & vers. 304. ἱμῶν
μακίαν.

259. Ἀτρώπος.) Vel, ἡδ.
ἔρα ἦν, ut Palat.

Χρύσειαι δὲ μιν ἔχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χο-
ροῖς τε

Τέρψην ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρεσ' ἐπ' ἀπήνης
Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύ- 275
Φαζε

Χερσὶν ἐνὶ δμῶων, ταὶ δ' ἀγλαΐη τε θαλυῖαι
Πρόθ' ἔκιοι, τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
Αἱ δ' ὑπὸ Φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρᾳ θε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῇ,
Τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
Τοί γε μὲν αὖ γελοῶντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἑκάστος
Πρόθ' ἔκιοι. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροὶ τε
Ἀγλαΐαι τ' ἔχον. τοὶ δ' αὖ προπαύροιθε πό- 285
λῆος

Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
Ἦρεικαν χθόνα διῶν, ἐπισολαΐδην δὲ χιτῶνας
Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἦν βαθὺ λήϊον. οἷγε μὲν
ἡμῶν

Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σαχύων, ὥσιν Δημήτερος αἰκτὴν. 290
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι θεόν, καὶ ἔπιτνον ἀλωῇ.
Οἱ

276. Χερσίν.) Vel ἀγλαΐ-
αις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli
codices habent κορωνιόεντα,

q. d. fastigiatos culmos. In-
terpr. ῥαβδώδη, καὶ δι' εὐκαρ-
πίαν εὐογκά.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἐπι-
πλαν

*Aureæ autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ, hominesque in voluptatibus & choreis
Obletationem capiebant. Alii siquidem fabrefacta in
curru (tur.*

*Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitaba-
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate flo-
Præibant, quas chori saltantes sequebantur. (rentes
Atque hi quidem canoris tibiis mittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur echo.
Illæ autem ad cytharæm ducebant chorum amabilem,
Inde rursus ex alia parte iuvenes conieffabantur ad
fistulam:*

*Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contraxidentes. Sub tibicine autem singulî
Procedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civi-
tatem*

*Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, oruateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat magnus ager, segetibus
consitus, ubi alii quidem metebant*

*Mucronibus acutis incurvos culmos,
Gravidos spicis, veluti Cereris donum, (arcam:
Alii autem in manipulos ligabant & projiciebant in*

K 4

Rur-

πλον Palat. & alii legunt
ἐπιπλον.

* ἐπιπλον.) Secutus sum
lectionem Robinsonii, a

Grævio jam ex Codd. ex-
hibitam ἐπιπλον, quod ve-
teres Critici exponunt, ἐπι-
πλον ἐπὶ τῇ ἄλῳ, extende-
runt

Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, ὀρεπαίνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάεας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητήρων
Λευκὰς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλαν ἀπὸ ὄρ-
χων,

Βριθόμενων Φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. 295
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάεας ἐφόρουν. παρὰ δέ σφισιν
ὄρχος

Χρῦσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
Σειόμενος Φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.

[Τῷ γε μὲν ἔν παΐζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]

Βριθόμενος σταφυλῆσι μελάνθησάν γε μὲν 300
αἶδε.

Οἷ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν. οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
Ἄνδρες θηρευταὶ, καὶ καρχαρόδαντες κύνες προῖ,
Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι
Ἰὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἶε- 305
θλοῖς

Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίσσαν ὠκέας ἱππεύς,
Ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
Ἀρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' αὐτευν.
Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῖαν εἶχον πόνον. ἔδ' ἐ ποτέ σφιν 310
Νίκη ἐπηνύσθη, αἶψ' ἀκριτον εἶχον αἶέθλον.
Τοῖσι δὲ κ' προῦκετο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνας,
Χρῦσεος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.

Ἄμ-

tunt manipulos in area.
Qui vulgatam ἑπισλον tu-
entur, exponunt, arcam s.
horreum implent. K.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc
& quarto deinceps versu
pro ἑς ταλάεας est in non-
nullis

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes. (ceptos,

*Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus ac-
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,*

Gravidis foliis, & argenteis capreolis. (tium

*Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos ordo vi-
Aureus erat (inclyta opera prudentis Vulcani)*

Agitatus foliis, & argenteis perticis.

[Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque]

Oneratus uvis, quæ ipsæ nigrae erant.

*Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii au-
tem dimicabant* (tur

Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venaban-

Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

*Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
præmiis* (curribus

*Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in
Aurigæ stantes immittebant veloces equos,*

Habenas laxantes, illi autem subsultantes volabant

Currus compacti, rotarumque modioli valde resonabant.

*Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque
enim dum ipsis*

Victoria expedita erat, sed anceps habebant certamen.

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus in stadio,

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.

K 5

Cir.

nullis codicibus, ἢ πάλαι-
ποις.

sus Grævio videtur irre-
ptitius. K.

304. Ἰέμενος.) Legitur in

299. * Τῷ γι.) Hic ver-

Palatin. ἀπαλύξαι.

Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἑοικώς·
 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ' 315
 αὐτόν

Κύννοι ἀεριστόται μεγάλ' ἤπυνον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ἔδιδά βελαῖς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἄρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος 320
 υἱὸς

Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππεῖς θόρε δίφρῳ,
 Εἵκελος αἰετοπῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 Κῆφα βιβάς· τῷ δ' ἠνίοχος κρατερός· Ἰόλαος
 Δίφρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰσύνετο κάμπυλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις 325
 Ἀθήνη,

καὶ σφέας θαρσύνου' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλετοῖο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσω-
 σων.

Κύννον τ' ἐξαναρεῖν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύ-
 σαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν. 330
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύννον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τό μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βροτολογιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντας σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' ἐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ. 335
 Αψ

326. Καὶ σφίσι.) Alias
 φωνάσκου'.

330. Ἄλλο.) Legitur e-
 tiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερῶ.

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inun-
danti similis.

Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum
autem

Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces lasci-
viebant,

Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Aptans manibus, quem quidem Jovis fortis filius
Factabat facile: equestrem autem assiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, agida tenentis.

Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope autem ipsis advenit Dea caesiis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:

Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis im-
perat,

Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo fortissime mortu-
lium.

Postquam jam Cygnum dulci vita spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipsae autem homines perimentem Martem accedentem ob-
servans,

Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro;

Re-

333. Αὐτός.) Quædam ex- habent, ἐπὶ νῆα pro ἐπὶ
emplaria, inter quæ Palat. οὐρα.

344.

Ἄψ δ' ἀναχάσασθαι, ἐπεὶ ἔνυ τοι αἴσιμόν ἐστιν
Οὐθ' ἵππευς ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖε θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἑσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος 340
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὁμο-
κλῆς

Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσεύσασα. περισονάχιζε δὲ γαῖα.

Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱκελοι πυρὶ ἢ θυέλλῃ, 345
Κύνος θ' ἵππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.

Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἥχώ.

Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη.

Κύνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας 350
ἵππευς,

Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνε καὶ οἰζύος ἴδριες εἰμέν;

Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἥδ' ἐκελεύθε

Εἴκε παρὲξ ἵεναι. Τρηχῖνα δὲ τοι παρελαύνω

Ἐς Κήυκα ἀνακταῖ· ὁ γάρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ

Τρηχῖνος προβέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα 355
καὶ αὐτός.

Τῇ γάρ ὀπυῖεις παῖδα Θεμισονόην κυανῶπιν·

Ὡ πέπον, ἔμην γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέ-

344. Αἰγίδ'.) Περισονάχι-
σε, idem eod.

355. * Προβέβηκε.) Red-
dendum: Trachinem im-
perio suo tenuit, ἔσ' adhuc

tenet. Hæc genuina est hu-
jus Temporis vis; sic apud
Homer. *Ιλιάδ.* α. v. 37. ὃς
χεύσων ἀμφιβέβηκας, qui
Chrysen tinctus es, ἔσ' adhuc
tue-

*Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Celeriter. Tunc igitur generosus Iolans
Horrendum equos increpuit. illi autem a conminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea cæsis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti
Acutum binnivere, circaque ipsos resonabat echo.
Atque hunc prior alloquebatur Hercules:*

*Cygne ignave, cur nobis immittis veloces equos,
Viris, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum age currum bene politum, atque e via
Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachinis imperium tenet. Tu vero satis hoc scis etiam
ipse:*

*Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigricu-
lam.*

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Pro-

*tueris. Ad quem locum di-
gnus est, qui legatur accu-
ratissimus Clarcus. K.*

*In Solonis legibus oppone-
bantur. βίαν (male legitur
Γείαν) & ὀπλίαν. Hesych.
βίαν τὸ βίω μίγνυδαι, τὸ δὲ
κατὰ νόμον ὀπλίαν.*

356. Τῷ γὰρ ὀπλίᾳ παῖδα.)

364.

Ἀρκέσες, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τέ ἐ Φημί καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐγχεος ἡμετέρου, εἴθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος 360
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἡρείσατο γαίῃ,
 Οὐταμένε σάκεος· τὸ δὲ τέττατον, ἤλασας
 μηρόν,

Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
 Περηνῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ. 365
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν αἰθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'. εἰ δ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπείθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἵππευς.
 Δὴ τότε αἶψ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' 370
 ἐπὶ γαῖαν

Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίῳ ἀνακτος.
 Ἠνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλιτέριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε ποσ' εὐρεῖα χθών,
 Ὡς δ' ὅτ' αἶψ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῳ
 Πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέ- 375
 σωσι,

Πολλαὶ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦκαι,
 Ἀγχειροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Παῖ-

364. Παντὶ.) Notandum
 est hic σάκος poni priori
 longa, ut & infra vers. 461.
 quum tamen alibi soleat He-
 siodius alios Poëtas in corri-
 pienda illa syllaba sequi.

* Causa, quare prima in
 σάκος produci possit, est in
 τῷ κ. quod quoniam pro-
 nunciando quodammodo
 duplicatur, præcedentem
 syl-

*Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur pugnando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties pericu-
lum fecisse*

*Hasta nostra, quando pro Pylo arenosa
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra.
Vulnerato clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Omnibus visibus incumbens, magnumque illius clypeum
perforavi.*

*Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit
hasta impetu.*

*Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam volebat
Huic obtemperans retinere trabentes currum equos.*

*Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis. (terram,*

Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autem irrudentibus sonitu pedum concitata est la-

Ut autem ab alto vertice montis magni (a terra.

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus alticomæ, multæ item piceæ

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.

Tota

syllabam efficit longam,
quod ipsum quoque de
litteris μ , π , ρ & aliis est
notandum, de quo cum
viri docti non cogitarent,
sæpe sunt lapsi. K.

372. 'Ηνίοχοι.) Scribe cum
Palat. $\chi\mu\pi\lambda\eta\eta$.

374. 'Ως δ' ὄτρ.) Compa-
ratio hæc est Homero fre-
quens.

Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἴα- 380
ωλκός,

Ἄρνη τ', ἥδ' Ἑλίη, Ἀνθραϊά τε ποιήεσσα,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχόν. οἱ δ' ἀλαλητῶ
Θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Καὶ δ' ὃν ἄρ' ἀπ' ἔρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵμα-
τοέσσας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἑὼν μεγαθαρσέϊ παιδί. 385
Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῶν μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγες δέ τε λευκὸν ὀδόντα
Δοχμῶθεις, ἀφρὸς δέ περὶ σόμα μασιχόωντι
Λαίβεται, ὅσσοι δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι 390
εἴκτην,

Ὀρθαῖς δ' ἐν λοφῇ φρίσσει τρίχας, ἀμφὶ τε
δειρήν.

Τῶ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππεύς θόρε δίφρου.

Ἦμος δὲ χλοερῶν κυανόπτερος ἤχεται τέττιξ

Ὅζω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν

Ἀρχεται, ὃν τε πόσις ἢ βρώσις θῆλυς ἐέρση, 395

Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδήν

Ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ἐπότε χροῖα Σείριος ἄζει.

Ἦμος δὲ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,

Τῆς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ἄμφακες αἰόλονται,

Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄ- 400

χθος

Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρῶρει.

Ὡς δὲ λέοντες δύο, ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο

Ἀλλή-

*Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Iadlus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
clamore*

*Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit pro-
dens Jupiter,*

*Et a cælo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
Aper dentes habens exsertos fertur impetu ad pugnan-
dum*

*Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Incurvatus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Erectis autem in vertice horret setis, circaque collum;
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru,
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cuius & potus & cibus herbas vegetans ros est
Atque per totum diem, & mane fiardit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
Quando item & milio aristæ surgunt,
Quæ æstate seminant, cum uva acerba colorem
mutant,*

*Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiâ & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excita-
batur.*

Ut autem leones duo, pro occisa cerva

Sibi

399. Τὰς τοὺς Σίγν.) Ἐνὰ γὰρ τὸν Παλᾶτον.

Ἀλλήλοισι ποτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄρα βός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἷδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλο- 405
 χεῖλαι,

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην·
 Αἶγος ὀρεσσινέμεν ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζηῖός αἰνῆρ
 Ἰῶ, ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
 Χώρῃ αἰδρεῖς ἑὼν· οἳ δ' ὀτραλέως ἐνῴησαν, 410
 Ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύαν ἔθεντο.
 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγ-
 χος.

Οὐδ' ἔρριξεν χαλκέν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακλῆει
 Μεσσηγύς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενεῖς
 Ἥλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κί· σετένοντε
 Ἀνδροφόνος μελὴν. μέγα γὰρ θένος ἔμπεσε 420
 Φωτός.

Ἡριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἥριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 Ὡς ἔριπ' ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα
 χαλκῷ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 Ἀυτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας, 425
 Δει-

415. Οὐδ'.) Scholiastes χαλκός, ut de hasta intel-
 Græcus Tzetzes scribit, Se- ligatur, nam sentum, in-
 leucum quendam legere quit, non erat xneum.

*Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sevusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
tium;*

*Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris
Rype in excelsa, magno clangore dimicant,
Capra montivaga gratia, aut fera cerva
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acrem instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona
Dei.*

*Contra autem Amphitryoniades Hercules,
Inter galeam & clypeum hasta longa
Cervicem nudatum celeriter infra mentum
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea, valde enim robustus inciderat vir.
Cecidit autem, veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, iēta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma va-
riegata ære,
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem ob-
servans,*

Sæ-

423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε &c.) λυτελής. Nec discedit mul-
Τεύχεα ποικίλα sunt, sicut tum Diaconus, qui interpr.
Terentio vesti varia, ἢ πο- κακὰ δουπισμένα ἐν χαλκῷ.

Δεινὸν ὄρῳ ὅσσοιαι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὃς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπνήρα.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελευνὸν πίμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινὸν, πλευραῖς τε καὶ ὤμους 430
 Οὐρῇ μασιγῶν, ποσσὶ γλάφει· ἐδὲ τις αὐτῷ
 Ἔτλη ἐς ἅντα ἰδὼν σχεδὸν ἔλθειν, ἐδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖος αἶε' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔση Ἄρης· ἐπὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 Ἐσσυμένως, ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμε- 435
 νος κῆρ.

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρῃ πρηῶνος ὄρεσσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἦχη
 Ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 Ὑψηλός, τῷ δὲ συνενέικεται, ἐνθα μιν ἴχει. 440
 Τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισαίματος ἔλιος Ἄρης
 Κεκλήγως ἐπόρεσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίη ἤλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγίῳ ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσ- 445
 ηύδα·

Ἄρης, ἐπίσχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας
 αἰάπτεις.

Οὐ γάρ τοι θέμις ἐσὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκαρδίου υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρεως μεγαλήτορα 450
 θυμόν.

Ἀλλὰ

*Sæuum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem vitam abstulit:
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
 Ac cæsis intuens oculis sæuum, costasque & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adverso aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades infatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
 Celeriter. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem, quando a magna rupes cacumine præcipi-*

tans,

*Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu currum gravans perniciosus Mars
 Vociferans irruit; ille autem prompte venientem ex-*

cepit.

*Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis.
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem,
 Sæva autem torve intuens verbis volucris allocu-*

ta est:

*Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas:
 Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,
 Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris*

mibi.

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:

L 3

Sed

Ἄλλὰ μέγα ἰάχων Φλογὶ εἵκελα τεύχεα
πάλλων,

Καρπαλίμως ἐπόρθε βίη Ἡρακλεΐη,
Κακτάμεναι μεμαώς. καὶ ῥ' ἐμβαλε' χάλκεον
ἔγχος

Σπερχνόν, ἐξ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεώτος,
Ἐν σάκει μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεζαμένη ἀπὸ δίφρου,
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ
ὄξυ,

Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλεΐῃ κρατερόφρονι. τὸν δ'
ἐπιόντα

Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
Οὐτας' ἐπικρατέως. διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
Δέραιτι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ
ἵππους

Ἠλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυ-
δείης

Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον αἶψα δ' 465
ἔπειτα

Ἴππους μασιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος
ἵκοντο

Ἴπποισι ὠκυπόδεσσιν. αὐτὰρ γλαυκῶπις 470
Ἀθήνη

Ἐξί-

*Sed magno fremitu flamma simili arma vi-
brans,*

Celeriter invasit Herculem,

Occidere festinans; & conjecit aratam hastam

*Magno impetu, ob suum filium irascens mor-
tuum,*

In clypeum magnum. At procul casta Minerva

Hastæ impetum avertit, protendens se a curru,

*Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladiō
acuto,*

*Irruit contra Herculem magnanimum, at illum acco-
dentem*

Amphitryoniades sepe insatiabilis bellis

Femore nudatum clypeo sub variegato

Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,

*Hastæ perumpens, in terra autem prostravit mediæ
Martem,*

At illi Pavor & Metus agilem currum & equos

Adegerunt celeriter propius, & a terra lata

*In curru posuerunt & variegatum, æque inde celo-
riter*

*Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
pum.*

Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,

*Cygnō despoliato armis ab humeris pulchris de-
tractis*

*Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachi-
nam venerunt*

Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva

Ἔξικετ' Ὀυλυμπόνδε μέγαν καὶ δώματα πα-
τρός.

Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπαίρων,
Οἳ ῥ' ἐγγυὺς ναῖον πόλιος κλειτῆ βασιλῆος,
Ἄνθην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ'
Ἰαωλκόν,

Ἄρην τ' ἠδ' Ἑλικὴν πολλὸς δ' ἠγάγετο 475
λαός,

Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεῶσι.

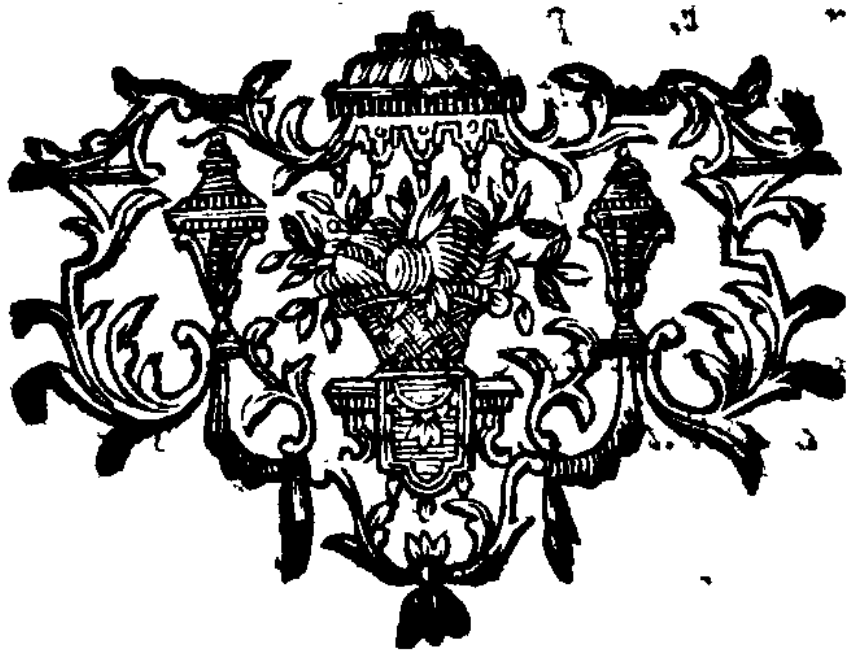
Τῇ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,

Θμβρῶ χειμερίῳ πλήθει τῶς γαίῃ μιν
Ἀπόλλων

Λητοίδης ἦνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας

Ὅσις ἄγοι Πυθόιδε, βίη σὺλασκε δακεύων. 480

Τ Ε Δ Ο Σ.

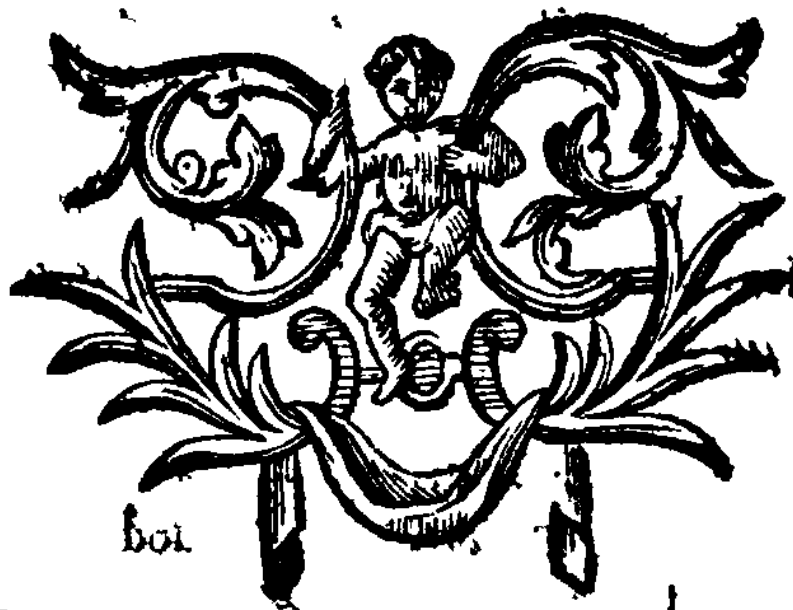
*Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infi-*
nitus.

*Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Antben, Myrmidonumque civitatem, celebremque Ja-*
olcum,
Arnenque & Halicem. multus autem congregabatur po-
pulus,

Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
Anaxius,

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsi Apollo.
Latona filius iussit; propterea quod inclytas heratombas
Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζά-
 θεόν τε,

Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πρὸς ἀπαιλοῖσιν
 Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριθενέος Κρονίωνος,
 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο, 5

Ἡ Ἰππεκρήνης, ἥ Ὀλμειῶ ζαθέσιο,

Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χορὸς ἐνδοιήσαντο,

Καλὸς, ἱμερόεντας ἐπερρώσαντο δὲ πρῶσιν.

Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἥρι πολλῶ

Ἐννύχιαι ψείχον, περικαλλέα ὄσσαν ἰῆσαι, 10

Ἑμνεῦσαι Δία τ' Αἰγίοχον καὶ πότνιαν

Ἥρην

Ἀργεῖην, χρυσέῃσι πεδίλοις ἐμδεβαῦϊαν,

Κέρην, τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθή-
 νην,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐνιοσίγαιον, 15

Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικεβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

Ἥδην

5. Καί τε.) In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο & vers. sequenti quidam dividunt Ἰππεκρήνης.

9. *Ἡρί πολλῶ.) Recepi lectionem a Robinsonio ex quibusdam MSS. prolatam.

Pleraque Edd. exhibent πολλῶ. quod sine dubio inde ortum est, quod putarunt, qui & Pavonis error est (vid. Vann. Crit. p. 108.) ἀήρ caligo genere masculino non usurari. Ea autem

* * * * *

HESIODI ASCRAEI

DEORVM GENERATIO.

A Musis Heliconiadicis incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque:

Et circa fontem cæruleum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenerum corpus in Permessi aqua,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitatae, velatae aëre multo,
Noctu incedunt, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque agida tenentem, & venerandam
Junonem

Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiocchi Jovis, cæruleos oculos habentem
Minervam:

Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themis venerandam, & blandis oculis Venerem,
He-

tem est lex Critica, eaque
certissima, quæ ex duabus
lectionibus minus usitatam
jubet præferri. *ἀνρ* enim si
caliginem denotat, etiam
masculino genere efferri,
docet Eustathius ad *Iliad.* c.

v. 776. etsi negari nequit,
sæpius, si pro caligine su-
mitur, genere fœminino u-
surpari; adeo ut doctissi-
mus Robinsonius humani
quid passus videatur, cum
ad h. l. scribit, *ἀνρ* sæpius
gene.

Ἦθην τε χρυσοσέφονα, καλήν τε Διώνην,
 Ἡώ τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέ- 20
 λαιναν

Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
 Αἶνύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόνδε δὲ με πρῶτις αἰ θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Ἀγχιόχοιο. 25
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες
 αἶον,

Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ἑμοῖα
 Ἰδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλῃ Διὸς ἀρτιέπειαι,
 Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον, 30
 Δρέψασθαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδήν,
 Θεῖην, ὥς κλείοιμι τὰτ' ἐσόμενα, πρὶτ' ἑόντα.
 Καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 Σφᾶς δ' αὐταῖς πρῶτόν τε καὶ ὕπερον αἰὲν αἰεῖν.
 Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὸν ἢ περὶ πέτρην; 35
 Τύνη, Μασαίων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπῃσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
 Εἰρεῦσαι, τὰτ' ἑόντα. τὰτ' ἐσόμενα, πρὶτ' ἑόντα,
 Φωνῇ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάρματος ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελαῖ δέ τε δώματα πατρὸς 40
 Ζηνὸς

genere masculino usurpari.
 KREBS.

32. Θάην.) Magis place-

ret altera lectio, ὥς κλείοιμι,
 si cum ea stare posset ver-
 sus, quod infra quoque
 Poëta utatur verbo κλείειν.
 Quid

*Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dionen,
 Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
 Lutronamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
 Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
 Aliorumque immortalium sacrum genus semper existen-
 tium.*

*Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem Helicone sub divino.
 Hoc uitem me primum Deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiochi:
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres so-
 lum,*

*Scimus mendacia multa dicere veris similia:
 Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

Sic dixerunt filia magni veridicæ.

*Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
 Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
 Divinam, ut canerem tam futura quam præterita.
 Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum
 Se vero primo, & postremo semper decantare.*

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

*O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
 Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
 Voce concinentes; illarum vero indefessa fuit vox
 Ab ore suavis. vident autem domus patris*

Jovis

*Quid si vero legamus ἐξ
 πλαίσιμι.*

** Quam conjecturam
 protulit vir doctus, eam*

*ex MSS. confirmat Robin-
 sonius, eamque, tanquam
 sensui magis convenien-
 tem, recepi in textum;
 sen-*

Ζηνὸς ἐριγδύποιο θεῶν ὅπιν λειριόεσση
 Σκιοναμένη· ἥχεῖ δὲ κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
 Δώματα αἰθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσσαν ἰῆσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
 Ἐξ ἀρχῆς, ἕς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτι- 45
 κτον,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐσάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζήνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Ἀρχομέναι θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγασαί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσον φέρτατός ἐσι θεῶν, κράτείτε μέγιστος.
 Ἀέθρις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γι- 50
 γάντων

Ἵμνεῦσαι, τέρπεσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγίοχοιο.
 Ταῖς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγῆσαι
 Μνημοσύνη. γενοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέεσσα,
 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμη- 55
 ράων.

Ἐννέα

sensus est, ut caperem.
 KREBSIUS.

καὶ λήγασιν αἰοιδῆς subintel-
 lige, αὐτὸν ὑμνεῦσαι.

48. Ἀρχόμεναι.) Altera
 lectio, λήγασαι, videretur
 fortassis melius convenire,
 si mensura versus ferre
 posset. Sensus certe est
 manifestus, idem nempe
 qui est vers. 34. Σφαῖς δ'
 αὐτὰς πρῶτον τε καὶ ὕστερον
 αἰδὲν αἰδάν. qui commode
 effici non potest, si legamus
 λήγασαι, nisi ita exponamus:

* Λήγασαι.) Viris doctis
 quibusdam hæc lectio cru-
 cem fixit, quoniam, servata
 ea, metrum laborare puta-
 runt. Itaque Guietus le-
 gendum contendit λήγασαι,
 quod etiam quædam Edd.
 sunt secutæ. male. Sensus
 enim non postulat, sed ne-
 cessario exigit λήγασαι, qui
 est hic: Iterum Jovem
 Mæsa celebrant & inci-
 pien-

*Jovis valde tonantis, Dearum voce a sitavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emit-*
tenres,

*Deorum genus venerandum inprimis celebrant cantilena
Ab exordio, quos Tellus & Cælum Latum genuerunt,
Quæque ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursus Jovem, Deorum patrem atque etiam*
hominum,

*Incipientesque canunt Dea, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio ma-*
ximus.

*Porro & hominum genus, fortunæque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
Musæ Olympiades, filia Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, collibus Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.*

No-

pientes & finientes can-
tum. quomodo Virgilius:
A re principium, tibi de-
finet. Frigidissimus autem
elicietur sensus, si Guietum
sequare. Sed quomodo
metro constabit, inquis,
integritas sua, hac lectione
servata? Doctissimus qui-
dem Jensus in Lect. Lu-
cian. p. 181. hunc locum
inter ea affert; quibus effi-
ciat, diphthongos etiam
ante consonantes corripi.

Sed hæc sententia, Casau-
bono quoque & Salmasio
quondam probata, jam du-
dum a Francio, Bentleio,
& novissime ab Arnolfo est
confutata: qui in Animad.
Critic. p. 29. seqq. omnia
loca, a Jensio l. c. allata
examinat & refellit, in qui-
bus & hunc Hæsiodium a
fictitia illa licentia poëti-
ca ita vindicat, ut dicat,
priores duas syllabas in
æoidῆς per Synizesin esse,

tan-

Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' αἰθαιάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ἔτε δὴ δ' ἐν αὐτὸς ἦν, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέεθην.
 Ἡ δ' ἔπεκ' ἐν ἑαυτῇς ὁμόφροναι, ἦσαν αἰοιδῇ βῶ
 Μέμβλεται, ἐν γῆθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέσας.
 Τυτθὼν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος
 Ὀλύμπου.

Εἰθὰ σφιν λιπαροὶ τε χρροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάρεις, καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλίῃς ἐρατὴν δὲ διὰ τόμα ὄσσαν ἰῆσαι, ὅς
 Μέλπονται πάντων τε κόμης, καὶ ἦθεα κεδναὶ
 Ἀθαιάτων κλοῖαν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰῆσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπὸν ἀγαλλόμεναι, ὅπῃ
 καλῇ,

Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνεύσας ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῶπος ὀρώρει, 70
 Νισσομένων πατέρ' εἰς ὄν, ὃ δ' ἐρανῶ ἐμβασι-
 λεύει.

Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἢδ' αἰθαλέντα κεραυνόν,
 Καίρει νικήσας πατέρας Κρόνον· εὖ δὲ ἔκαστα
 Ἀθαιάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμαῖς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσοι αἰεῖδον, Ὀλύμπιοι δώματ' 75
 ἔχουσαι,

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλῃ Διὶς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλασπ' τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρα-
 νίη τε,

Καλ-

tanquam unam, pronun-
 ciandas, & ita effici ver-
 sum Spondaicum : Cujus

sententiae subscribo. KREB-
 SIVS.

61.

*Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscen-
dens.*

*Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
tempora*

*Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice nivosi cæli,
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.*

*Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
emittentes.*

*Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
Immortali cantilena: undique vero resonabat terra
atra*

*Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus
excitabatur,*

Euntium ad patrem suum, ille autem in cælo regnat.

Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,

Vi superato patre Saturno. bene autem singula

Immortalibus disposuit simul & ordinavit honores.

Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos tenentes:

Novem filiæ magno e Jove prognatæ:

Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,

Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,

Cal-

61. Μέμελεται.) Ald. edit.
habet μέλεται: Germ. μέλ-
λειται: Venet. μεμέληται.

Sed notum est ex Homero
μεμέληται contrahi in μέμ-
λειται.

Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προΦερεσάτη ἐστὶν αἰπασέων.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδέϊοσιν ὀπηδεῖ 80
 Ὅντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Γενόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρσιν ἔερσην,
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ σώματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ
 λαοὶ

Πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι, διακρίνονται θέμιστας 85
 Ἰθέησι δίκησιν. ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νῆκος ἐπισαμένως κατέ-
 παυσε.

Τένεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τε-
 λεῦσι

Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' αἰνὰ ἄψυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται
 Αἰδοῖ μελιχίῃ μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν
 Οἷα τοι Μῆσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν
 Ἐκ γὰρ Μῆσάων καὶ ἐκηβέλα Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες αἰοῖδοι ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισαί. 95
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μῆσαι
 Φιλεῦνται γλυκερὴ οἱ ἀπὸ σώματος ῥέει αὐδή·
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοιδὸς
 Μῆσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων 100
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς, οἱ Ὀλυμπον
 ἔχουσιν,

Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, ἐδέ τι κηδέων
 Μέ-

*Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Jovis filia magni,
 In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum,
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, reddentem jus
 Rectis judiciis. hic autem secure in concione verba fa-
 ciens,*

*Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea etiam reges prudentes sunt, quod populis
 Damno affectis in foro res iterum integras restituant
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, veluti Deum, venerantur
 Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos
 Tale Musarum ingens munus hominibus,
 A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
 Amant: suavis ei ab ore fluit vox.
 Quod si enim quis, luctum habens recenti dolore saucio
 animo,
 Tristetur, animo dolens, Poëta vero
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum in-
 colunt;
 Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam
 dolorum*

Memi-

*nem tanquam verissimam, a Grævio vindicatam, re-
 cepi. K.*

Μέμνηται Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν αἰοιδήν.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων, 105
 Οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ἧς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε
 Πόντος·

Εἶπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοί, καὶ Πόντος ἀπείριτος, οἶδματι θύων,
 Ἄστρα τε λαμπρόαυτα, καὶ ἔρανος εὐρύς 110
 ὕπερθεν,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, θωτῆρες ἑάων.
 Ὡς τ' ἀφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμαῖς διέλοντο,
 Ἦδ' καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔχον Ὀλυμ-
 πον.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσα, ὀλύμπια δώματ' ἔχε-
 σαι,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένητ' 115
 αὐτῶν.

Ἦτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένητ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖα εὐρύςφρονος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης·
 Ἦδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βελήν·
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε, μέλαινά τε Νύξ ἐγέ-
 νοντο.

Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο·
 Οὗς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μι- 125
 γείσα.

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρα-

*Munus : citò anim. deflexerunt eum alio dona
Deorum.*

*Salvete natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cælum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxe-
rint,*

*Atque quomodo primum multa juga habentem tenuerint
cælum.*

*Hæc mihi dicite Musæ, cælestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit il-
lorum.*

*Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lata, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosa:
Atque Amor, qui pulcherrimas inter immortales
Deos,*

*Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum*

*Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
Ex nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo concubitu mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi*

Οὐρανὸν ἀσερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα κα-
λύπτοι,

Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Γεῖνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλης
Νυμφέων, αἳ ναῖσιν ἀν' ἔρεα βησσήεντα. 130
Ἥ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἴδματι
Δύον,

Πόντον, ἄτερ Φιλότῆτος ἐφ' ἡμέρᾳ αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θεῖάν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
Φοῖβην τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἔρατεινήν.
Τὸς δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος αἰγκυλο-
μήτης.

Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆς.
Γεῖνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἥτερ' ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργὴν ὀβριμό- 140
δυμον.

Οἱ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μῆνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔγεν' ἄρα
σφέων

Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ. 145
Ἴσχυς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ἐκ ὀνομασθῆαι,
Κοτ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimo-
niis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro
Στερόπην.

*Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit præterea montes altos, Decorum grata do-
micilia*

*Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amere suavi. cæterum deinde
Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices
habentem,*

*Cæumque, Ereumque, Hyperionemque, Japerumque,
Theamque, Rheamque, Themineque, Mnemosynenque
Phæbenque aurea corona insignem, Tetbynque ama-
bilem.*

*Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
Sævisissimus inter liberos: floridum autem odio prosequer-
batur parentem.*

*Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenque & Argen forti animo præ-
ditum:*

*Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.*

*Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti;*

Roburque & vires, & fraudes erant in operibus.

Alii rursus e Tellure & Cælo prognati sunt,

Tres filii magni, & prævalidi, nefandi,

M 4

Cot-

145. Κυκλοπῆς.) Al. ἰών, al. ἰών. patet autem legen-
dum esse ἰών, pro ἰών per diæresin.

Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανος
τέκνα.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο 150

Ἀπλασοὶ κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.

Ἰσχύς δ' ἀπλατος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,

Δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχθοντο 159

τοκῇ

Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,

Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φάος ἐκ ἀνέεσκε,

Γαίης ἐν κευθμῶνι κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐρανίς· ἥ δ' ἐντὸς σοναχίζετο Γαῖα πελώρη,

Στεινομένη. δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο 160

τέχνην.

Αἶψα δὲ ποιήσασα γείος· πολὺν ἀδάμαντος,

Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε πασι Φί-

λοισιν.

Εἶπε δὲ θαρσύνεσσε Φίλον τετιημένη ἦτορ·

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλε, αἶκ' ἐθέλητε

Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα 165

λώβην

Ἵμετέρῃ. πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.

Ὡς Φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, εἰδὲ τις

αὐτῶν

Φθέγγετο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλα-

μήτης.

Ἀψ αὐτὶς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.

Μῆτερ, ἐγώ κεν τὸτό γ' ὑποχόμενος τελέ-

σαιμι

Ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμη ἐκ ἀλεγίζω

Ἡμε-

*Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpere-
bant*

*Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in
statura.*

*Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, a suo infestabantur parente
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-
batur,*

*Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris: malo autem oblectabatur
opere*

*Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Dolens: dolosam vero malamque excogitavit ar-
tem.*

*Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris li-
beris.*

*Dixit autem apimum addens, caro mœrens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera.*

*Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quis-
piam illorum*

*Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
nus versutus*

Rursus verbis compellavit matrem venerandam:

*Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim detestabilem nihil curo*

Ἡμετέρῃς πρότερος γὰρ αἰεὶ κέα μήσατο ἔργα.
Ὡς Φαίτο γήθησεν δὲ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πε-
λώρη.

Εἷος δέ μιν κρύψασα λίχῳ. ἐτέθηκε δὲ χειρὶ
Ἄρπην καρχαρόδοντα δόλον δ' ὑπεθήκατο 175
πάντα.

Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμ-
φὶ δὲ Γαίῃ.

Ἰμείρων Φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύαθη
Πάυντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεο 180
πατρός.

Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω· τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρὸς·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσυσσεν αἱματίεσ-
σαι,

Πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομέων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐρήνυς τε κρατερὰς, μεγάλας τε 185
Γίγαντας,

Τεύχεσι λαμπομένους, δόλῃχ' ἔγχεα - χερσὶν
ἔχοντας,

Νύμφας θ' αἷς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονος
γαῖαν.

Μήδεά θ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι.
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ Πόντῳ·
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πρὸν χρόνον ἀμφὶ 190
δὲ λευκός.

Ἀφρός ἀπ' αἰθανάτῃς χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἐπλετο. ἔνθεν ἔπειτα περὶ ῥύτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ

Nostrum. prior enim sava meditatus est opera.

*Sic dixit: gavisâ est autem valde animo Tellus
ingens.*

*Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit ve-
ro manui*

*Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undi-
que vero Telluri*

*Flagrans desiderio concubitus incumbibat, & sane exten-
sus est*

*Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, sui que genitalia
patris*

*Festinanter demessuit, rursusque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam
terram*

*Testesque, postquam ut prius (scil. dictum) resecuit
ferro,*

Projecit e continenti undis agitatum in pontum.

*Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca
vero alia*

*Spuma ab immortalî corpore oriebatur: in ea autem
puella.*

*Innutrita est: primum vero ad Cythera divina
Vehebatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.*

Pro-

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέζετο. τὴν δ' Ἀφρο- 195
δίτην,

Ἀφρογενῇ τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν
Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, ἔνεκ' ἐν Ἀφρῶ
Θρέφθη ἅταρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κύθη-
ροις.

Κυπρογενῇ δ', ὅτι γέντο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ
Ἦδ' Ἀφρομένην, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη 200
τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἰμερος ἔσπετο καλός,
Γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἴση.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίης τ' ὁάρας. μειδήματά τ' ἐξαπα- 205
τας τε,

Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητα τε, μελιχίην τε.

Τὸς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπικλήσιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἅταρ θαλὴν μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπιθεν 210
ἔσεσθαι.

Νύξ δ' ἔτεκε συγερύν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον τέκε δ' Ὑπνον ἔτικτε δὲ Φῦλον
Ὀνείρων.

Οὕτῃ κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἑρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀἶζυν ἀλγινόεσσαν.
Ἐπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτῇ 215
Ὠκεανοῖο

Χρύν.

*Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem
ipsam,*

*Spuma proguatam Deam, & decoram pulchris fertis Cy-
theream,*

*Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem, quod appulit Cythera:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
pulcher.*

*Natam primum, & Deorum ad cætum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cælius, quos genuit ipse.
Dictabat porro, festinantes ex protervia magnam pa-
trasse*

*Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam
atram,*

*Et Mortem: peperit etiam Somnum, peperit vero agmen
Somniorum:*

*Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum*

Aurea

*centes. sed judicet lector, num potior sit in-
terpretatio extendentes, scilicet manum.*

Χρύσεια καλὰ μέλεσι, φέροντά τε δένδρεα καρ-
πον.

Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐγαίνετο νηλεσποίνες,
Κλωθῶ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον αἶτε βρο-
τοῖσι

Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιδασίας ἐφέ- 220
πασαι,

Οὐδέποτε λήγῃσι θεῶν δεινοῖο χόλοιο,
Πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅσις ἀμάρτη
τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νύξ ὅλοή· μετὰ τήν δ' Ἀπάτην τέκε, καὶ Φιλότητά,
Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
Ἄυτάρ Ἔρις συγερῇ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεντα,
Ἵσμινάς τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν 230
Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμῶσση.
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέεσι γέροντα,
Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος· ἐδὲ θεμισέων 235
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
Αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγῆνορα
Φόρκυν,

Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπαῖρην,
Εὐρυδίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεῶων 240
Πόν-

240. Μεγήρατα.) Alii legunt μεγήρατα τέκνα, id est,
μεγάλα,

*Aurea pulchrâ curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clothoque, Lachésinque & Atropen: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque, Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinant Dea a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
peccarit.* (iubus,

*Peperit præterea & Nemésin, cladem mortalibus homi-
Nox perniciofa: post hanc Fraudem enixa est, & Concu-
bitum,*

*Seriumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mo-
lestum,*

*Oblivionemque, Famemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Furgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:*

*Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pon-
Maximum natu filiorum: sed vocant senem, (tus,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.*

*Deinde rursus Thaumantein magnum & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto formosam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ
Dearum*

Ponto

μεγάλα, ἰπέρατα, ἢ ὑπερκαρήφανα τέκνα, διὰ τὸ πάθος.

Πόντῳ ἐν αἰτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠὺκόμοιο,
 Κέρης Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ', Εὐκράτη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόη, Σπειώ τε, Θοή, Θαλίη τ' ἐρέεσσα, 245
 Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυή,
 Πασίδη τ', Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυσ,
 Δωτώ τε, Πρωτῶ τε, Φέρυσσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδής Γαλαΐτεια, 250
 Ἴπποδόη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυσ,
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα πρηῦναι, καὶ εὖσφύρω Ἀμφιτρίτη
 Κυμῶτ', Ἡϊόνη τε, εὖσέφανός θ' Ἀλιμήδη, 255
 Γλαυκονόμη τε Φιλομμειδής, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λεαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαιομέδεια
 Πελυνόμη τε, καὶ Λύτονη, καὶ Λυσισάνασσα,
 Εὐάρνη τε Φυήν τ' ἐρατὴν, καὶ εἶδος ἄμωμος
 Καὶ Ψαμάδη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Με- 260
 νίππη

Νησῶ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμισῶ τε, Προνόη τε
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐτὰ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θυγατρες 265
 Ἥγάγετ' Ἠλέκτρην ἥ δ' ἀκείαν τέκεν Ἴρι,
 ἠὺκόμης θ' Ἀρπυίας, Ἀελλῶ τ', Ὀκυπέτην τε,
 Αἳ ἔ' ἀνέμων πνοίῃσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὀκείης

*Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchra,
 Filia Oceani ultimi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisqne, Galeneque, Glauceque,
 Cymotboë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratiofa, & Eulimene & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice rofeis lacertis pradita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Nefæaque, & Actæa, & Protomedia.
 Doris, & Panope, & fpeciofa Galaten,
 Hippotboëque amabilis, & Hippone rofeis lacertis præ-
 dita,*

*Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus vebementium ventorum, una cum Cymatolege,
 Facile mitigat, & cum pulcbros talos habente Amphitrite:*

*Cymoque, Ejoneque, pulcbreque coronata Halimede,
 Glauconomeque bilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
 Polynomeque, & Autonoe, & Lysianaffa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpata formæ.
 Et Pſamathe decora corpore, divinaque Menippe:
 Neſoque, Eupompeque, Themiftoque, Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis,
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatae ſunt
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumaf vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves aſſequuntur*

Ὠκείης πτερύγεσσι μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυ δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαί- 270
ρηος.

Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, τῷς δὴ Γραίας καλέεσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
Γοργᾶς θ', αἱ ναῖεσι πέρην κλυτῷ Ὠκεανοῖο,
Ἐχαιτῇ πρὸς νυκτός· ἴν' Ἑσπερίδες λιγύ- 275
φωνοι.

Σθανώ τε, Ἐυρυάλη τε, Μέδουσά τε λυγρὰ πα-
θῆσα.

Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' αἰθάνατοι καὶ ἀγήρω
λί δύο. τῇ δὲ μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδείρο- 280
τόμησεν,

Ἐξέθαρε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος·
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανῷ περὶ πηγᾶς
Γαίνεθ' ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
Χ' ὧ μὲν ἀποπτάμενος, πρελιπὼν χθόνα μητέ-
ρα μῆλων,

Ἴκετ' ἐς αἰθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
Βροντὴν τε Σερσπὴν τε Φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακλεΐης,
Βασίπαρ' εἰλιπόδεσσι, περιβρύτῳ εἴν' Ἐρυθείῃ. 290
Ἡμα-

269. Μεταχρόνια.) In ca-
lum volabant: caelum enim
etiam χρόνον dici annotat

Schol. Sed sunt, qui le-
gant μεταχθόνια, ut sit re-
lictā terra.

*Pernicibus alis. sublimes enim feruntur.
 Phorco post hæc Ceto Græas peperit formosa.
 A partu canas, quas ob id Græas vocant
 Immortalesque Dii, huiusque incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad occasum: ubi Hesperides ar-
 guta,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non
 obnoxia
 Duæ: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fon-
 tes
 Natus esset: hic, quod ensẽ aureum tenebat manibus
 suis.
 Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre peco-
 rum,
 Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit Hercules,
 Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:*

Die

270. Καλλίρ.) Al. καλλι-
 γήνος.

288. Μίχθης.) Versus

hic in omnibus exemplari-
 bus collocatus reperitur 9.

vers. superius, post illum

ἤματι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβαῖς πόρον Ὠκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας, καὶ βεκόλον Ἐυρυτίωνα.
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Ἄ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν 295
 εἰκὸς

Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναῖαν.
 Ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμησὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης 300
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐςὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλῷ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀν-
 θρώπων

Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἥ δ' ἔρυσ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ
 Ἐχιδναίᾳ.

Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγῆρατος, ἤματα 305
 πάντα.

Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγῆμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινὸν θ', ὑβρισην τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κέρῃ.
 Ἥ δ' ὑπεκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηγυονῆϊ
 Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ἔτι φα- 310
 τειὸν,

Κέρβερον ὠμησὴν, Ἄϊδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.

Τὸ

Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
 pertinere nullo modo possit.
 Nam tres tantum traduntur
 Gorgones, Stheno, Euryale,

& Medusa, neque in his re-
 censetur Calliroë. Quo-
 circa nos, G. Canterum se-
 quiti

*Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacrum, mensus iter Oceani,
Orthroque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.*

*Ipsa insuper peperit aliud monstrum, ingens, nihil
simile*

*Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo; divinam animo infraeta Echid-
nam:*

*Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque ma-
gnumque,*

*Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra,
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque homi-
nibus:*

*Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur apud Syros sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympa & senii.expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem ajunt mixtum esse concubitu,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ
puella.*

*Ille vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, dirum,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem magna voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.*

N 3

Ter

quiti, versum illum huc
transulimus. Nam hoc
cum historia plane conve-
nit, quæ tota repetitur Κύρη

δ' Ὠκεανῶ, supra in Aspide,
vers. 142.

297. Σπῆ.) Alii rectius
legunt

Τὸ τρίτον, ὅδ' ἔρην αὐτὶς ἐγένεατο λύγρ' εἰδυῖαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἄπλητον κοτέεσσα βίη Ἡρακλεΐη. 315
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολαίῳ,
 Ἡρακλῆς, βελήσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέεσαν αἰμαϊμάκετον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατε- 320
 ρὴν τε.

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέ-
 οντος,

Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέεισα πυρὸς μένος αἰδομένοιο.

Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε, καὶ ἐὼλὸς Βελλερο- 325
 φόντης.

Ἡ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὀρθρῶ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾷόν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παρὰ κοιτίς,
 Γυνοῖσιν κατένεασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' ἀν- 330
 θρώπων,

Κοιρανέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος·
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.

Κητώ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ Φιλότῃτι μινγεῖσα,
 Γείνα-

legunt σπάς, σπῆος, ἑος, τῆ, antrum.

321. Χαροποῖο.) Χαροπός, lætitiæ cordis vultu pro-
 dens. Peculiariter autem

χρῶμα quoddam dicitur
 χάροπον & χαροποί, qui eo
 sunt præditi. Is color pu-
 tatur esse cæsius vel cæru-
 leus, vel etiam fulvus, ut
 hic

Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυ- 335
λάσσει.

Τῆτο μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γένος ἐσὶ.
Τηθύς δ' Ὀκεανῶ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φαῖσιν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, 340
Νέσσον τε, Ῥοδίων θ', Ἀλῖάκμονά θ', Ἐπτάπο-
ρόν τε

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμῶντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρέϊτην τε Κάϊκον,
Σαγγαρίον τε μέγαν, Λαδωναί τε, Παρθένιον τε.
Εὐήνον τε, καὶ Ἀρδησκον, Θείον τε Σκάμανδρον. 345
Τάκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἷ' κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κερίζουσιν, Ἀπόλλωνι ζὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς ταύτην δὲ Διὸς παρὰ μοῖραν
ἔχουσι,

Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῆς, 350
Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόῃ τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε, Πασιδόῃ τε,
Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἔρατῇ τε Διώνῃ,
Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδῶρῃ,
Κερκῆϊς τε Φυὴν ἔρατῇ, Πλευρώ τε βοῶπις, 355
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάτῃ τε, Ξάνθῃ τε,

Πε-

345. Εὐήνον.) In nonnul-
lis exemplaribus est Ἀλδι-
σκος, pro Ἀρδησκος.

356. Ἀκάτῃ.) Ab ἀκάζω

acuō, accentus retrahitur,
discriminis causa, ἀκατός, ἢ
ὄν, sic ἔρατός amabilis: at
quum est nomen viri, re-
trahi-

*Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.*

Hoc quidem Cetus & Phorcynis genus est.

*Tetbys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vorti-
ces habentem*

*Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulcherrimum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloiū limpidum,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptapo-
rumque*

*Granicumque, & Æsepum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
Euemumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.*

*Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per ter-
ram*

*Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pitboque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Pasithoëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis oculis,
Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,*

N 5

Petræ.

trahitur accentus, Ἐπειρος, Rom. XVI, 23. vel ab ἄκασος, η, ov, non ornatus, καίω, orno. Joh. Tzetzes: ἀκασή,

ἡ θεραπεία, sanatio, ἀντομαί, medeor. ἀνισή, ἔ, ἔ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

Πετραίη τ' ἐρέεσσα, Μενεδώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεδώ τε κροκόπε-
πλος.

Κρυσίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ὠκυρόη τε· 360
Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἡ σφέων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
σέων.

Αὐται δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κέρα· πολλὰ γέ μιν εἰσι καὶ ἄλλα·
Τρεῖς γάρ χιλιάδ' εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναί,
Αἵ ῥ' οὖ πολυσπερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
Πάντη ὁμῶς ἐφέπῃσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῆδ' ῥέοντες,
Υἱὲς Ὠκεανῷ, τὲς γένετο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρα ἐνί-
σπιν·

Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναμετάωσι. 370
Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
Ἡώ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνεται,
Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἔραν' εὐρὺν ἔχουσι,
Γαίαν θ', ὑπευνηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ
Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τίκτεν, Φιλότῃ μιγείσα, 375
Ἀστειῶν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δίω θεάων,
Πέρ-

363. *Πρεσβύταται.) Red-
ditur: maiores nativ. male.
πρεσβύταται, h. l. sunt ma-
xime veneranda, praestan-
tissima. Sæpe eo sensu
apud Poëtas imprimis ea
vox. Homer. Ilind. d. v. 59.

Καὶ μὲ πρεσβυτάτην τέκα-
το κρότος ἀγκυλομήτης.
Ubi Scholia recte, ἐντιμιο-
τάτην. & sic Ὀδυσσ. N. v.
142. aliisque locis multis.
Interpretes sæpe in ea vo-
ce sunt lapsi. K.

*Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Præstantissimæ filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt pulchræ filiæ Oceani,
 Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tetys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum pro-
 loqui:*

*Sed singuli noverunt, quicunque circumhabitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lu-
 nam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in concubitu.
 Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima
 Dearum,*

Per-

370. Οἱ δὲ θεοὶ.) Legi-
 tur etiam ὅσοι περιπατῶσι.

375. Κρίω.) Omnino le-
 gendum est & corrigend-
 dum, Κρίω δ' Εὐρυβίῃ: ut
 sit sensus, Eurybiam pepe-
 rissē Crio &c. Nam vir

Creus recensetur supra in
 catalogo filiorum Cæli &
 Terræ, vers. 134. Eurybiæ
 autem mulieris sit mentio,
 v. 259. ubi Εὐρυβίῃ ex Pon-
 to, & terra prognata dici-
 tur. Porro in hoc versu

pro

Πέρσῃν θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδοσύνῃσιν.
 Ἄσραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέσῃν Ζέφυρον, Βορέην τ' ἀΐψεροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃτι θεῶν θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
 Τῆς δὲ μετ' αἰθέρα τίκτεν Ἑωσφόρον ἡριγένεια,
 Ἄσρα τε λαμπετόωντα τά τ' ἔρανος ἐσεφάνωλαι.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανῶ θυγατρὶς, Πάλλαντι μι-
 γείσα,

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτος, ἡδὲ Βίην, ἀριδείκεται γείνατο 385
 τέκνα,

Τῶν ἑκ' ἑς' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, ἔδ' ἐτις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κένοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἄλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβέλευσε Στύξ ἄφθιτος, Ὠκεανίνῃ,
 Ἡματιτῶ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος αἰετο- 390
 πητῆς

Ἀθανάτης ἐκάλεσσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπερβραῖσεν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Ἐξέμεν, ἣν τόπᾶρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ', ἕσις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνῳ ἡδ' 395
 ἀγέραςτος,

Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστὶ.
 Ἥλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος, Ὀλυμπόνδε
 Σὺν σφοῖσι παῖδεσσι, φίλῃ διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν

pro τίκτεν, legitur etiam
 τέκεν ἐν Φιλότῃτι.

377. Πέρσῃν θ'.) Legitur
 etiam ὅς πᾶσι.

379. Ἀργέσῃν.) Alias λα-
 ψεροκόλευθον.

393. Μὴ τιν'.) Ἀπερβραῖ-
 σαι

*Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Celerem Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane-
 genita,
 Astraque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, formosam in ædibus,
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios.
 Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præit:
 Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem ha-
 bent.*

*Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
 Titanes pugnet,
 Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
 Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Satur-
 no & immunis,
 Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis cari per consilia patris.
 Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
 Ipsam*

car reposuimus pro ἀπο-
 πρία, Hefychium secuti.
 Videtur autem hic capi vox
 illa pro vi spoliare, vel

simpliciter pro adimere.
 Sunt tamen, qui malunt
 pro carere accipere.

Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμενον 400
ὄρκον,

Παῖδας δ' ἤματα πάντα εἰς μετ' ἀναιέτας εἶναι
Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει,
Φοῖβη δ' αὖ Κοῖε πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνὴν.

Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶ ἐν Φιλότητι, 405
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπῳ
Γεῖνατο δ' Ἀσερίην εὐώνυμον, ἣν ποτὶ Πέρσης
Ἠγάγετ' εἰς μέγα δῶμα, Φίλην κεκλήσθαι 410
ἄκοιτιν.

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάν-
ταν

Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ αἰτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀσερόεντος ὑπ' Οὐρανῷ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλις. 415

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε περὶ τίς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,

Κικλήσκει Ἑκάτην πολλή τ' οἱ ἔσπετο τιμὴ

Ῥεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέχεται εὐχαῖς.

Καὶ τε οἱ ὄλβον ὀπάζοι ἐπεὶ δύναιμις γε πάρ- 420
εἰν.

Ὅσοι γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,

Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τέτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.

Οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, ἐδὲ τ' ἀπήύρα

Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν.

Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο 425
θασμός.

Οὐδ'

*Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,*

*Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
Perfecit: ipse autem præpotens est, atque regem agit.
Phæbe porro Cæi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in concubitu,
Latonem cæruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quum olim Perses
Duxit in amplam domum, cara ut esset uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida
dona,*

*Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
Uno etiam stelligero a Cælo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime.
Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestriam homi-
num*

*Faciens sacra fausta secundum patrios mores expiat,
Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor
*Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.
Quotquot enim Terra Cæloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem
omnium.*

*Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque
privavit*

*Eorum, quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.*

Nec

Οὐδ' ὅτι μενογενὴς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρανῳ, ἡδὲ θαλάσσῃ.
 Ἄλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ωἷ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἡδ' ὀνίησιν,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέ- 430
 λησιν.

Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἄνθρωποι, ἐνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι,
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται ἡδ' ὀνίησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆεσσι παρεσάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπήμελον ἐργάζονται, 440
 Εὐχονται δ' ἑκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ ἔννοσιγαίῳ,
 Ῥηϊδίῳ δ' ἄγρην κῦδρὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλυσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἶζειν,
 Βεκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλα- 445
 τέ' αἰγῶν,

Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλυσσα.
 Ἐξ ὀλίγων βριαίει, καὶ πολλῶν μέiona θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μενογενὴς ἐκ μητρὸς ἔββα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεραίεσσι.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κροτορόφον, οἷ μετ' 450
 ἐκείνην

Ὀφθαλ-

438. ῥεῖα.) Quidam ma-
 lunt, φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι
 δὲ κῦδος.

450. * Κροτορόφον, οἷ)
 Illud οἱ non habere vide-
 tur,

*Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cælo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsum.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat,
Inque concione inter homines eminet, quem scilicet vo-*
luerit.

*Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos sedet.*

*Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque iuvat.*

*Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:

*Et his, qui glaucum mare tempestuosum exercent,
Votaque faciunt Hecatae, & valde sonanti Neptuno.*

*Facile etiam prædam incluta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaue bouum, gregesque, & greges magnos capra-*
rum,

*Gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
Ex paucis copiosos facit, & ex multis pauciores reddit.*

*Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus,
Fecit autem ipsam Saturnius alumnæ juvenum, qui
post ipsam*

Oculis

tur, quo referatur. Sed no-
tent tirones referri ad $\alpha\pi\sigma\tau\omicron\iota$,
quod inclusum est in $\tau\omicron\alpha\ \alpha\alpha$.

$\rho\omicron\tau\rho\omicron\phi\omicron\tau$, idem enim est ac
si dixisset $\tau\rho\omicron\phi\omicron\tau\ \alpha\pi\sigma\tau\omicron\iota$.
KREBS.

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο Φαίος πολυδερκέος Ἡῆς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κερτρίφος αἰδέ τε τιμαί.
 Ῥεῖα δ' ὑποδηθεῖσα Κρένω τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἑσίην, Δήμητρα, καὶ Ἡρην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰθήν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δάματα 455
 ναίει,

Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τὸς μὲν κατέπειε Κρόνος μέγας, ὅς τις ἕκα-
 στος

Νηδυός ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἴκοιτο. 460
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἑραυνῶνων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀσερόντας,
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἑόντι, Διὸς μεγάλης διὰ β8- 465
 λείας.

Τῷ ἔγχε ἔκ ἀλαοσκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἔς κατέπειε. Ῥεῖν δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλῃς λιτάνευε τοκῆας
 Τὸς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσερόντα, 470
 Μῆτιν συμφράσσεσθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆσας
 Παῖδας φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων, ὃς κατέπειε μέγας Κρόνος ἀγκυλομή-
 της,

Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 Ἀμφὶ Κρόνα βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ κρατεροθύμῳ,
 Περμ-

*Oculis aspexerunt lumen multa conuientis Auroræ.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-*
dentem,

*Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & a tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-*
cunque

Ex utero sacro matris ad genua venerat:

*Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cæli
Alius inter Immortales haberet regium decus.*

*Audierat enim ex Terra, & Cælo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,*

*Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.
Ideoque hic non vanam speculationem habuit, sed infi-*
dias struens (vis.

Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gra-
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque vi-
rorum

*Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terræque, & Cælo stellato,*

Consilium ut suggererent, quo pacto clam pareret

Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.

Illi vero filia dilectæ auscularunt & morem gesserunt,

Et ei commemorarunt, quæcunque fati constitutum esset
fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 'Οππότε' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέειναι,
 Ζῆνα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη.
 Κρήτη(ἐν) εὐρέη τραφέμεν αἰτισταλλέμεναί τε. 480
 "Ενθα μὲν ἴκτο Φέρεσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῶσα.
 "Αντρω ἐν ἡλιδαίῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 "Αργαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυά- 485
 λίζεν

Οὐρανίδη μέγ' ἀνάκτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἔλῶν χείρεσσιν ἐὼν ἐγκαίθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· ὃδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 "Αντὶ λίθου εἰς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής.
 Δείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ 490
 δαμάσσαις

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν αἰθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα
 γυῖα.

Ἡὔξετο τοῖο ἀνάκτος ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 "Ον γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλο- 495
 μήτης,

Νικηθεῖς τέχνῃσι βίηφί τε παίδος ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοισι ὑπὸ Παρνησσοῖο,
 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτας ὅλοῶν ἀπὸ δεσμῶν

Οὐρα-

480. Κρήτη.) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493.

*Miserunt autem in Lyctum, Creta ad pinguem tractum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata ad educandum & enutriendum.*

*Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram
Primum ad ipsum Lyctum: abscondit autem ipsum ma-
nibus prehensum*

Antro in excelsso, divina sub latebris terræ,

Aigæo in monte denso sylvofo.

*Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in ma-
nus dedit*

Cæli filio præpotenti, Deorum priori regi.

Quem tum arreptum manibus suam condidit in alvum,

Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum

Pro lapide suus filius invictus & securus

Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum

*Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
raturus.*

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: revolutis autem anno,

Terræ consilio astuto circumventus,

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,

Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

Ilum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spacio-

Pytho in divina, in anfractu Parnassi, (sum

*Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.*

Solvit vero patruos noxis a vinculis

Οὐρανίδας, ἧς δῆσε πατὴρ αἰσιφροσύνησιν,
 Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ σεροπνὴν τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
 Τοῖς πίσυρος, θνητοῖσι καὶ αἰθανάτεσσιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανὴν
 Ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ἑμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡδὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδας.
 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον, ἥδ' Προμη- 510
 θεά

Ποίκιλον, αἰνολόμητιν ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένητ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον. ὕβρισιν δὲ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κε- 515
 ραυνῶ,

Εἴνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλη.
 Ἀτλας δ' ἔβρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
 Ἑσηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταύτην γάρ οἱ μῆραν ἐδάσσατο μητίετα 520
 Ζεὺς.

Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον αὐτὰρ ὄγ'
 ἥπαρ
 Ἥθιεν ἀθάνατον τὸ τ' αἶξετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτός, ὅσον πρόπαν ἡμαρ ἔδοι τανυσίπτει- 525
 ρος ὄρνις.

Τὸν

503. Οἳ οἱ.) Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἐπιμνήσαντο.

*Cæligonas, quod vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus im-
 Puellam porro Japetus pulchram Oceanidem (perat.
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 Peperit præterea gloria præsignem Menætium, atque
 Prometheus.*

*Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.*

*Primus enim Jovis fidam suscepit mulierem
 Virginem. Flagitiosum vero Menætium late videns
 Jupiter*

*In Erebum detrussit, feriens ardente fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, e regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.*

*Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero firmissimis compedibus Promethea ver-
 situm,*

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc hepar
 Comedebat immortale: quin ipsum crescebat tantum
 ubique (avis.*

Nocturn, quantum tota die edisset extentas alas habens

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλιφύρεσ ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων.
 Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντος,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροισιν ἐπὶ χθόνα πελυβοτείρῃ.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.
 Καὶ περ χωόμενος, παύσθῃ χίλῃ, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βελαῖς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀν- 535
 θρωποι

Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν πρίφρονι θυμῷ
 Δασσάμενος πρῆθῃκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ
 Ἐν ῥηνῷ κατέθῃκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 Εὐθετίσας κατέθῃκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 Ὡς Φαίτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα 545
 εἰδώς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἥ κ' ἐπιμειδήσας (δολίης δ' ἐλήθετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδισε, μέγιστε θεῶν αἰεγεγενετῶν,
 Τῶν δ' ἔλευ ὀπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αἰνώγει.
 Φῆ

532. * Ταῦτ' ἄρ'.) In his
 duobus versibus ταυτολο-
 γία est maxime ingrata,
 eamque ob causam Guicetus
 priorem versum suppositi-

tium putat. Robinsonius
 ex codice quodam exhibet
 locum ita, ut duo versus
 in unum coalescant.

Ταῦτ'

*Hunc quidem Alcmenæ formosæ fortis filius
 Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:
 Non invito Jove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset (rem.
 Major etiam quam antea super terram multos pascen-
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotente Jove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
 homines*

*Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino: (gni adipe
 In altera rursus ossa alba bovis dolosa arte
 Rite disponens recondidit, tegens candida arvina.
 Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque
 Deorumque:*

*Japetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens: (dolosa autem non immemor erat artis)
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.*

O 5

Dixit

*Ταῦτ' ἄρ' αἰσόμενος καίδη
 χόλον, ὅν πρὶν ἐπαχεν.
 Quo facto ταυτολογία tol-
 litur. K.*

537. Δασσάμενος.) Finis

hujus versus sic legitur in
 Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς
 νόον ἱξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς
 nullo modo ferri potest. de
 ἱξα-

Φῆρα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μή- 550
δεα εἰδώς

Γνώρ', εἰδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν·
Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλκι-
φαι.

Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυ-
μὸν,

Ὡς ἴδεν ὅσέα λευκὰ βοός, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
Ἐκ τῆ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώ-
πων.

Καίισ' ὅσέα λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν,
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
Ὡπέπον, ἐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560
Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.

Ἐκ τῆτε δ' ἠπείτα δόλῳ μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδε μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο, 565

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεόφθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψίδρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,

Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώ- 570
ποισι.

Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεα διὰ βελαίς.

Ζῶ-

ἐξαπατίσκειν autem (quod tanquam ab ἐξαπατάω de-
ductum

*Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aeterna
consilia sciens*

*Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
cipiebat animo*

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.

*Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat ani-
mum,*

Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.

Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

*Hunc autem valde indignatus allocutus est nubicogus
Jupiter:*

Japetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosæ oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignem insatiabilem

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem

In concava ferula. momordit vero imo animo

*Jovem in alto tonantem, & ad iram ipsius animus
commotus est,*

*Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splen-
dorem.*

Proptinus autem pro igne struxit malum hominibus.

Et terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxit

ductum videtur) lectori judicium relinquimus.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφείῃ ἐδῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρην
 Δαίδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα 575
 ἰδέσθαι.

Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάινε νεοθηλῆος ἀνθεσι ποίης
 Ἰμερτὲς παρέθηκε καρήατι Παλλάς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα
 ἰδέσθαι,

Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· (χάρις δ' αἰπελάμπετο
 πολλῇ,

Θαυμασίη) ζωῶσιν ἑοικότα φωνήεσσιν.

Λύτ' αἶρ' ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγα- 585
 θοῖο,

Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κίσμω ἀγαλλομένην γλαυκάπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτεις τε θεὸς, θνητὲς τ' ἀν-
 θρώπους,

Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590

Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος, καὶ Φῦλα γυναικῶν

Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,

Οὐλομένης πενίης ἐ σύμφορα ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς

576. Ἀμφί.) Pro νεοθη-
 λῆος quidam reponunt νεοθη-
 λῆας, ut jungatur cum ποίης.

599. Οὐλομένης.) Men-

dose prorsus legitur hic
 versus in nonnullis exem-
 plar. cum injuria tam me-
 tri, quam sensus ipsius, hoc
 modo:

Cinxit vero & adornavit Dea castis oculis Minerva
 Candida veste: a capite vero calyptram
 Ingeniose factam manibus imposuit, mirum visu:
 Circum vero eiserta recens florentis e floribus herbae
 Amœna imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inchoytus Vulcanus,
 Elaborans inanibus, gratificans Jovi patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira visu.
 Belluæ quas Continens plurimas alit, atque Mare,
 Ex illis multas in ea posuit. (gratia vero resplendebat
 magna,
 Mirabilis) animantibus similes vivis.
 Ceterum postquam effecit pulchrum malum, pro bono,
 Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
 Ornatu gestientem caesia Palladis forti patre pro-
 gnata.
 Admiratio autem cepit immortalesque Deos, mortales-
 que homines,
 Ubi viderunt dolum exitiosum, inexplicabilem homini-
 bus.
 Ex illa enim genus est mulierum tenerarum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocuummentum ingens mortales inter homines habi-
 tant,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.

Ac

modo: Οὐλομένης περιτῆς ἀ-
 σύμφοροι, ἀδ' ἀπόροι. Per-
 peram etiam ἀσύφορα ex-
 ponitur in vulgat. interpr.

comoda, cum significet,
 comitantia, ut in illo ejus-
 dem Poëtæ loco in "Erg.
 vers. 300. Διμὸς γὰρ τοῖς
 πάροις.

Ὡς δ' ὁπότε ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595
 Αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἡμάτια σπεύδουσι, τιθεῖσι τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἔντοθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.
 Ὡς δ' αὐτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖ- 600
 κας

Ζεὺς ὑψιδρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
 Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέριμνα ἔργα γυναι-
 κῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκόμοιο; ὃδ' ἔβιό τε ἐπιδευῆς 605
 Ζῶει, ἀποφθιμένον δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα
 Χηρωσαί. ὧ δ' αὖτε γάμῳ μετὰ μοῖρα γέηται,
 Κεδὴν δ' ἔχεν ἄκοιτιν, ἀρδαρυῖαν πραπίδεςσι,
 Τῷ δὲ αἶψ' αἰῶνος κακὸν ἐδῶλ' ἀντιφερῖζε
 Ἕμμενα. ὃς δὲ κε τέτμη' ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
 Ζῶει ἐνὶ σῆθεσιν ἔχων ἀλίαςον ἀνίην
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀντίκεσον κακὸν ἔσιν.
 Ὡς ἔκ' ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον, ἔδδ' παρελθεῖν,
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' 615
 ἀνάγκης

Καὶ πολυίδριν ἔόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἥνο.

πάμπ. &c. Est ergo sensus; quia non cessantur
 pati-

*Ac veluti cum in alveariis tectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum,
 Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna laborant, & faciunt favos albos,
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Jupiter altitonans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono,
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit se-
 nectam,*

*Caret senectutis suæ fomento, si non sine opibus
 Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat
 Ut adsit. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis
 feminam:*

*Vivit in pectore gestans perpetuum mærorem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Adeo non licet Jovis fallere consilium, neque effugere.
 Neque enim Japetionides nulli injurius Prometheus
 Illius evitavit gravem iram, sed necessario
 Quamvis multiscium existentem magnum vinculum
 coërcet.*

*Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyga, ligavit forti vinculo,*

For.

paupertatem, sed luxus sunt afflicta.

650.

Ἦνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
 Καὶ μέγεθας· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυο- 620
 δείης,

Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐσχατῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
 Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχον-
 τες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ, 625
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς Φάος αὐτίς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.

Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πάνον θυμαλγὴν ἔχοντες,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο, 630

Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα,
 Οἱ ἔα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὴν ἔχον- 635
 τες,

Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοί.

Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις, ἔδδ' τελευτῇ
 Οὐδετέροις, ἴσον δ' τέλος τέτατο πτολέμοιο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τε ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ 640
 ἔδδαι,

Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέζετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀγλαὰ
 τέκνα,

ἽΟΦΕ'

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes.

Sedens in extrema plaga magna in finibus Terra,
Usque valde morientes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in concubitu,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum,

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.

Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.

Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:

Hi quidem ab alta Oebry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores honorum,

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,

Continue pugnant, decem totos annos.

Neque ullis erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: aequaliter autem extendebatur bellum,

Sed quando jam illis praeuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,

Omnium in pectoribus augebatur animus generosus.

Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:

Audite me, Terraque & Cali inclyti liberi,

"Ὀφρ' εἶπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται. 645
 "Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνόμεθ' ἡμᾶται πάντῃα.
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσαι Κρόνῳ ἐκγεγόμεθα.
 "Τμῆς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας αἰάπτες
 φαίετε Τιτῆεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ, 650
 Μνησάμενοι Φιλίππητος ἐνὸς, ὅσσοι παθόντες
 "Ἐς Φάος ἀψ' ἀφίκεσθε θυσηλεγέος ἀπὸ δεσμῶ,
 "Ἡμετέρας διὰ βελαῖς, ἀπὸ ζέφου ἡερέεντος.
 "Ὡς Φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόντος
 αἰμύμων·

Δαιμόν', ἐκ ἀδάητα πιφάσκεαι. ἀλλὰ καὶ 655
 αὐτοὶ

"Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπιδες, περὶ δ' ἔσι νόημα,
 "Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν αἰρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Σῆς δ' ἐπιφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζέφου ἡερέεντος
 "Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 "Ἠλύθαμεν, Κρόνῳ οἷε ἄναξ, ἀνάελπτα πα- 660
 θόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόω, καὶ ἐπίφρονι βελῇ
 "Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κράτεράς ὑσμίνας.

"Ὡς Φατ'. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐσάων,
 Μῦθον ἀκέσαντες. πολέμῳ δ' ἐλίλαετο θυ- 665
 μός

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε μάχην δ' ἀμέγαρτον
 ἔγχειραν

Πάν-

650. Φαίετε.) Pro ἐναν-
 τίῳ potest etiam legi ἐναν-
 τίων.

652. Ἐς Φάος.) Pro ἀπὸ
 legitur etiam ὑπὸ: & for-
 tasse rectius, ut ejus aspi-
 ratio

Ut dicam quæ me animus in pectore jubet.

*Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio, pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.*

*Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiae placidae, & quæ perpeffi
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia, a caligine obscura.*

Sic dixit. illum vero rursus excepit Cottus egregius:

*Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus, quod excellas prudentia & intellectu,
Depulsor immortalibus damni fueris horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
Ideoque nunc intento a nimo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,*

Pugnantes cum Titanibus per acra praelia.

Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

*Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam exciturunt.*

Omnes

ratio fulciat præcedentem lectio Σῆς δ' ἐκφραστὴν
syllabam. α.

658. Σῆς δ'.) Est & alia

659. "Αψοφδέρ δ'.) Con-
P 2 junxi-

Πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 Τιτῆνες τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε Φόωσδε,
 Δεινοί τε κρατεροί τε, βίηκ' ὑπέρσπλον ἔχον· 670
 τες.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλῇ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσθαι ἐν δαί λυγρῇ,
 Πέτρας ἡλιβάτας σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκάρτύναιτο Φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε, βίης θ' ἅμα ἔργαν ἔφαινον
 Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περικέχε πόντος ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσενε δ' ἔρηνος εὐρύς
 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς 680

Ὀλυμπος

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠέρεντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωῇ
 Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σονέεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρηνον ῥεσερόεντα 685
 Κεκλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν εὖν μένος· ἀλλὰ νυ τῷ γε
 Εἶθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρηνος ἦδ' ἀπ'

Ὀλύμπῳ

Ἀσράπτων ἔσειχε συναχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς

junximus δὲ cum præce- delictet sit adverbium mo-
 denti voce ἀφ' ὧν, ut vi- tus, non autem conjunctio
 δὲ,

Omnes, fœminaque & mares, die illo,
 Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
 Omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
 Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
 Alacriter, manumque virumque simul opus ostentabant
 Utrique, horrende verò insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum
 cœlum

Quassatum, & penitus concutiebatur amplus Olympus
 Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum acris frager,
 Immodici tumultus, ictuumque fortium.
 Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum cla-
 more.

Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed
 ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam a cœlo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

P 3

Manu

N, quæ jam est in præceden-
 ti versu.

675. Πέτρους.) Pro σίβας-
 γῆς, Steph. editio σίβας,
 quæ

Χειρὸς ἀπὸ σίβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόων-
τες

Ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα Φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
Καιομένη· λάκα δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος
ῦλη.

Ἐξεε δὲ χθονὶν παῖσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
Πόντος τ' ἀτρυγέτος· τὰς δ' ἄμφεπε θερμὸς
αὐτμῆ

Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἥερα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος· ὅσσε δ' ἄμερθε καὶ ἰφθίμων περ εὐόν-
των

Λύγῃ μαρμαίρυσσα κεραυνῷ τε σεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἶσατο 700
δ' ἄντα

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔασιν ὅσσαν ἀκῆσαι.
Λύταις ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεῖν
Πίλνατο, τοῖος γάρ κε μέγιστος δῆπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τῇ δ' ὑψόθεν ἐξεργπόντος.
Τόσσος δῆπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων. 705
Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον,
Βροντὴν τε, σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυ-
νόν,

Κῆλα Διὸς μεγάλιοι· φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτοβος δ' ἀπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔξ- 710
γων.

Ἐκλίν-

quæ minus placet. vide
vers. 715.

703. Πίλνατο.) Legitur

hic etiam, μέγας ὑπὸ δῆπος,
aspiratione præpositionis
fulcimente ultimam sylla-
bam

*Mans a robusta, sacram flammam circumvolantia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna
sylva.*

*Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
Pōntusque immensus: circumdedit autem calicibus vapor
Titanes terrestres: flammis vero ad aërem divinum
pervenit*

*Magna. oculos vero visa privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit inferorum sedes,
videbatur autem coram*

*Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & cælum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
batur,*

*Hac quidem diruta, illo autem ex alto diruente,
Tentus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepi-
tu excitabant,*

*Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamo-
remque,*

*In medium utrorumque: strepitus autem ingens exci-
tabatur*

Stupenda pugna: robur autem exferebatur operum.

P 4

Incli-

banī praeccedentis dictio-
nis, ut jam antea vidimus
v. 642. & q̄s.

706. Σὺ δ.) Quidam
malunt τοφραγγοῦ, quam
dictionem Hesych. exponit

Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἰπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕμιναις·
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δαμῆσαν ἔγειραν,
 Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Εὐγης τ' αἶατος πολέ-
 μοιο.

Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χει-
 ρῶν

Πέμπον ἱπασσυντέρας· κατὰ δ' ἐσκήκασαν βε-
 λέεσσι

Τιτῆνας· καὶ τὲς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερδυμὲς περ ἑόντας,
 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανος ἔς' ἀπὸ γαίης.

Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἤερόντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκ-
 μων

Οὐρανὸθεν κατίων, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκ-
 μων

Ἐκ γαίης κατίων, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται ἀμφὶ δὲ μὲν

Τραιορχεὶ κέχυται περὶ δειρήν, αὐτὰρ ὑπερθεῖ
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνας ὑπερβόρῃσι πρέοντι
 Κεκρύφαται, βελλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χάρω ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἰσχυρά γαίης.

Τοῖς
 ἰδώντι, id est, iactabant, ciebant, moychant, Sed
 vide-

Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,

Fortiter pugnabant in forti praelio,

Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,

Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.

Hi sane trecentas petras robustis e manibus

Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus, superbos licet existentes,

Tantum infra sub terram, quantum cælum distat a terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.

Novem enim noctes ac dies ferrea incus

Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:

Novem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox

Tripliei ordine fusa est circa collum. sed superne

Terræ radices creverunt & infructuosi maris.

Illic Dii Titanes sub caligine obscura

Abconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,

Loco in squalido, ubi vastæ ultima terra.

Τοῖς ἐκ ἐξίτον ἐσι πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν·
 Χαλκείας· τῆχος περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγά-
 θυμος

Ναῖεσιν, Φύλακες πισοὶ Διὸς αἰγίοχοιο. 735

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡερσέντος,
 Πόντε τ' αἰτρυγέτοιο, καὶ ἑρᾶνδ' ἀσέρσέντος,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ.
 Χάσμα μέγ'· ἔδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς 740
 ἐνιαυτὸν

Οὐδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔνθοοθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλήν· δεινὸν τε καὶ αἰθανάτοισι θεοῖσι
 Τῆτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745
 Τῶν πρόθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' ἑρᾶνὸν εὐρύν
 Ἐσηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσπον ἴδουσι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαν ἔδῃν
 Χάλκεον· ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύρα- 750
 ζεν

Ἔρχεται, ἔδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔργει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοοθεν ἔῃσα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἥ δ' αὖ δόμος ἐντὸς ἔῃσα,
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὅδῃ, ἔς' ἂν ἴκηται,
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι Φαίος πολυδερκὲς ἔχουσα 755
 Ἡ δ' Ὀπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὀπνος

His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus

Ferreas : murus etiam circumdatus utrimque.

*Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidei Jovis Aegiochi.*

Ibidem terræ tenebricosa, & Tartari caliginosi,

Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:

*Hiatus ingens. nec vero quisquam toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit.*

Sed sane buc & illuc ferret impetuosa procella

Molesta : horrendumque etiam immortalibus Diis

*Hoc monstrum : & noctis obscuræ domus horrenda
Stans, nubibus obtecta nigris.*

Has ante Japeti filius sustinebat cælum latum,

Stans, capiteque & indefessis manibus

Firmiter, ubi Noxque & Dies appropinquant

*Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
limen*

Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras

*Egreditur, neque unquam utrasque domus intus co-
hibet :*

Sed semper altera saltem extra domos existens,

Terram super movetur : altera rursus in domo existens,

Expectat sui tempus horam itineris, donec veniat.

Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,

Illæ vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,

Nox noxia, nube tecta atra.

Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,

Ἵππας καὶ Θάνατος, δαίμοι θεοὶ ἐδὲ πατ' αὐτὰς
 Ἥλιος Φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσανιών, ἐδ' ἐρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσ-

σης

Ἦσυχος ἀντρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χαλκῆον δὲ οἴητος
 Νηλεὺς ἐν σήθεσσι· ἔχει δ' οὐ πρῶτα λά- 765
 βησιν

Ἀνθρώπων ἔχθρος δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 Ἐνθα θεῶν χθονίᾳ προΐθεν δόμοι ἠχέεντες
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέῳ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 Ἐσῆσσι θεὸς δὲ κύων προπάροιθε Φυλάσσει,
 Νηλεΐδης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει, ἐς μὲν ἰόντας 770
 Σαίνει ὁμῶς ἐρῇ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἐκ αὐτῆς ἔῃ πάλιν, αἰεὶ δὲ δοκεύων
 Ἐδίει οὐ κε λάβησι πυλῶν ἐκτοθεν ἰόντα
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέῳ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθαίδε ναίεταί τε συχερῇ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη, νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ', ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίσσι ἀργυρέοισι πρὸς ἑρανὸν ἐσήρικται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πίδαας ὠκέα 780
 Ἴρις

Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὀρηταί·
 Καί ῃ ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόν-
 των,

Zeus

Somnus & Mors, graves Di: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,

Cælum scandens, nec cælitis descendens.

Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.

Alterius vero ferrum quidem cor, æream vero ei
pectus

Crudele in præcordiis: tenet autem quem primum ar-
ripuerit

Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis & terribilis Proserpina
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntibus qui-
dem

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed obser-
vans

Devorat, quemcunque prenderit postas extra euntem
Fortisque Plutonis & terribilis Proserpina.

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ædes in-
colit

Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.

Et sane quisquis mentiatur cælestes domos tenentium,
Jupi-

Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεί-
και

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχῶ πολυώνυμον ὕδωρ 785
Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλυδαίοιο,
Ἵψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱερῆ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασα.
Ἐνεία μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θα- 790
λάσσης

Δίνης ἀργυρῆς εἰλυγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Ἥ δέ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσπεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσση
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϊτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν 795
Οὐδέ ποτ' αἰμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυ-
δος

Στρωτοῖς ἐν λεχέσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα κα-
λύπτει.

Αὐτὰρ ἐπὴν νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος 800
ἄθλος.

Ἐννείητες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἑόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βυλὴν ἐπιμίσγεται, εἰδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐνεία πάντ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας αἰθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον 805
ὕδωρ,

Ὠγύγιον, τὸ δ' ἦσι κατακυφίλει διὰ χῶρα.

[Ἐν-

793. Ὅσπεν.) Ἀπολείψει, ab ἀπολάβη. Quidam ta-
men

*Jupiter tum Irim mittit Deorum magnum iusjuran-
dum ut ferat*

*E longinquo in aureo vase aquario celeberrimam
aquam*

Frigidam, quæ e petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortum in mare cadit.

Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.

Quisquis perjurium libans iuxaverit

Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,

Facet spiritus expers integrum per annum:

Neque ambrosiæ & nectaris fruitur

Cibo, sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per an-
num,*

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.

Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,

*Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versa-
tur, neque ad epulas,*

Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum

*Cum cæteribus immortalium, qui cælestes domos inco-
lunt.*

*Tale itaque iusjurandum constituerunt Dii Srygis per-
ennem aquam,*

Magnum, quæ tranat valde asperum locum.

[Ibi

*men ab ἀσολαίῳ deducunt, & relinquentes expo-
nunt.*

[Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος,
Πόντος τ' ἀτρυγέτιος καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε συγέσαι θεοὶ 810
περ.]

Ἐνθα δὲ μαρμαίρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος ἔδος
Ἀσεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ὠρηρῶς,
Λύτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοθεν ἀπάντων,
Τιτῆνες ναίεσι, πέρην χάεος Ἰοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἔρισμαράγῳ Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κερκοὶ 815
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἔοντα,
Γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐινοςίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ἔπυϊεν, θυγατέρα ἦν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' ἔρανθ' ἐξέλασε 820
Ζεὺς,

Ὀπλότακον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν Φιλότῃτι, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.
Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῷ ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς θεῶν· ἐκ δὲ οἱ
ὤμων

Ἦν ἑκατὸν κεφαλὰν Ἰφίος, δεινοῖο δράκοντος· 823

Γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δὲ οἱ ὄσσαν
θεσπέσιος κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρ-
τυσε.

Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένον,
Φω-

807. * Ἐνθα δὲ γῆς.) Hic
& tres sequentes versus e
superioribus repetiti sunt,

post versum enim 734. col-
locandi. Sed hinc fortasse
tollendi. Guictus.

[Ibi autem terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi, & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,]
 Illic splendidaque portæ, & æreum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Caterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarij
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cortex atque Gyges. Briareum quippe, fortis cum
 esset,
 Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit autem Cymopoliam, ut duceret in uxorem, filiam
 suam.
 Ast ubi Titanes e Cælo expulit Jupiter.
 Minimum natus peperit filium Typhoëum Terra ma-
 gna,
 Tartari in concubitu, per auream Venerem.
 Cujus manus quidem operantur. ob robur semper,
 Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentia: præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis mica-
 bat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernen-
 tis.

Voces

811. "Ε, 9α δὲ.) Legitur & λαῖνος.

825. "Η.) Nonnulli le-

gunt προτεροῖο δράκοντος.

828. Πασίαν.) Legitur &

πασίαν.

Q

830.

Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοῖην ὑπ' ἰᾶσαι ἀθέσφατον. ἄλλοτε 830
 μὲν γάρ

Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνίμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρε ἐριδύχεω μένος ἄσχετον ὅσσαν ἀγανρῆ·
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος.
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα, θαύματ'
 ἀκῆσαι.

Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἦχεεν ἔρεα 835
 μακρά.

Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὕβριμον ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ Οὐρανὸς εὐρύς 840
 ὑπερθεν,

Πόντος τ', Ὠκεανῶ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ'
 Ὀλυμπος

Ὅρνυμένοιο ἀνακτος ἐπεξενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πίν-
 τον,

Βροντῆς τε, σεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πε- 845
 λώρε,

Πρησῆρων ἀνέμων τε, κεραυνῶ τε φλεγέθοντος.
 Ἐξε

830. Παντοῖην ὑπ' ἰᾶσαι.)
 Si ἴημι scribitur, cur non
 ἰᾶσαι hic scriptum est?
 (quod consentaneum est):

cur non ὅφ' ex ὅπ' factum
 est? Mihi quoque id mi-
 rum videri fateor; sed ex
 consensu omnium quos vi-
 di

*Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum
enim*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum
rursum*

*Tauri valde mugientis robore indomiti vocem fe-
rocis:*

Interdum rursus leonis sævum animum habentis:

Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.

Et sane evenisset res inevitabilis die illo,

Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,

*Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorum.
quo.*

*Graviter autem intonuit atque fortiter. vicem vero
terra*

Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne,

Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.

*Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit
Olympus*

Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.

*Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pon-
tum,*

Tonitruque, & fulguris igne ab ista immani,

Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.

dicodicum hanc lectionem
reliqui: præsertim quum
jam antea in quodam Ho-
meri hymno αἱ Ἀγῆαι,

idem iisdem in vocibus
observassem. Ibi enim le-
gitur, αἱ δ' ἀμείνων ἐν
ἰσῆαι, non ὅφ' ἰσῆαι. Steph.

Ἔζεε δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ ἔρανος, ἥ δὲ θάλασσα
 οὐκ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτάς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύμα-
 τα μακρὰ

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων ἑνοσίεσσι δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τρέσσ' Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν 850
 ἀνείσσω.

Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἀσβέσθ' κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 Ζεὺς δ' ἔπει ἐν κόρῳ γενεὴν ἑὸν μένος, εἶλετο δ'
 ὄπλα,

Βροντὴν τε, σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλέντα κεραυνόν,
 Πλῆξεν ἅπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος ἀμφὶ δὲ 855
 πάσας

Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλαῖς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐταῖς ἔπει δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἦριπε γυῖωθεῖς, σενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀννακτος,
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδῶνις παιπαλδέσσης 860
 Πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα.
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήων ὑπὸ τ' εὐτρήτῃ χαλάνοιο
 Θωρήματα, ἢ σιδήρεος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν.
 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίσθ' παλαίμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἔφη δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ τυφώος ἔς' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀέν-
 τιστον

Νόσφι

850. Τρέσσ'.) Melius fortasse sic, quam ut alia exempl.
 habent

*Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca fluctus
magni (batur.*

*Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis orie-
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesque sub tartarum detrusi, circa Saturnum,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumisit quo
arma,*

*Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.
Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamina autem fulmine iecto profliebat a rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar,
Quod arte juvenum & in magnum foramen habente
catino*

*Calefactum, vel ut ferram, quod solidissimum est,
Montis in cavitatibus, victum ab igne quod omnia
comburit,*

*Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mæstus in Tartarum va-
stum. (tium,*

Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flan-

Q 3

Exce-

*habent, Τῆς αἰῶνος, cum qua lectione versus consta-
re non potest.*

Νόσφι Νότη, Βορέω τε, καὶ ἀργέσειω Ζεφύ- 870
ροιο.

Οἳ γε μὲν ἐκ Θεόφιν γενεῇ θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλα μαψαῦρα ἐπιπνέουσι θάλασσαν,

Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλη.

Ἄλλοτε δ' ἄλλα ἄεισι, διασκιδνάσι τε νῆας, 875

Ναύτας τε φθείρουσι. κακῶ δ' ἔ γίνεται αἰκὴ

Ἀνδράσιν, οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν

Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

Πιμπλεῦσαι κύνιος τε καὶ ἀργαλέε κολοσυρτῶ. 880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσ-
σαν,

Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρῖναντο βίηφι,

Δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν,

Γαίης φραδομοσύνησιν, ὀλύμπιον εὐρύσπα Ζῆν',

Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς. 885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο
Μῆτιν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

Δίμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν 890

Γαίης

870. Νόσφι.) Malim Ζε-
φύρα τε cum plerisque aliis.
Nam superius vers. 379. se-
paravit quoque Zephyrum
ab Argeste. Aut igitur hic

legendum Ζεφύρα τε, aut
superius conjungenda hæc
duo Ἀργέστην & Ζεφύρον.

875. * Ἄλλοτε δ' ἄλλαν
ἄεισι.) Ita legendum Aeolice
pro

Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.

Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.

*Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi sæviunt turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,
Nantasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris, qui illis occurrerint in ponto.*

*Iidem rursus per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo procreatorum homi-
num,*

Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt et,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munera.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit
Metin,*

*Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæcis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonebus, in suam condidit alvum,*

Q 4

Tellu-

pro αἴσι. ostendit Auctor
Etymologici, τὸ γ' τῶν πλη-
θυντικῶν αἴσιν, Ἀιολικώτε-
ρον. ἔχρην γὰρ αἴσι, αἴσις
ἰασι. Ἀλλοτε δ' αἴσαι αἴσι.

Quod etiam sequens ἀσκη-
δῶσι confirmat. vulgo edi-
tur αἴσι; quod ferri non
potest. K.

884. Γαίης.) Versus hic
est

Γαίης Φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανῷ ἀπερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιλήϊδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχη, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενεταίων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
 Πρώτην γὰρ κῆρην γλαυκώπιδα Τριτογέ- 895
 νειαν,

Ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βελήν·
 Αὐταὶρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀν-
 δρῶν

Ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόθεν ἐὼν ἐγκαίθετο
 νηδύν,

Ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε θοοῖα
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀδρᾶς,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν·
 Αἴτ' ἔργ' ἀραίισι καταθνητοῖσι βροτοῖσι
 Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτρεσπον' αἴ τε 905
 διδῶσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπα-
 ρήας,

Ὠκέανῳ κῆρην, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκο- 910
 μενάων

Αὐσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.
 Αὐταὶρ

est hypermeter in nonnullis exempl. quæ habent,
 αἴσ Ζῆνα.

Telluris consiliis, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

*Primum quidem virginem castis oculis apud Tritonem
genitam,*

Par habentem patri robur, & prudens consilium:

Ceterum deinde sane filium Deorum regem & virorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

*Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ven-
trem,*

Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:

*Quæ operibus venustatem conciliant mortalium bo-
minum.*

*Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Jupiter,*

Clothoque, Lachésinque, & Atropon: quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

*Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
habentes,*

Oceani filia, peroptabilem formam habens:

Aglaiam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:

Quarum e palpebris amor destillat contuentium

*Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspi-
ciunt.*

Q 5

Por-

903. Αἴτ'.) Quidam scribunt ὑπαίσει, spiritu leni:
nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa fa-
ciunt:

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 ἥ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεύς
 ἤρπασεν ἥς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα
 Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
 ἣς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐνθά, τῆσιν ἄδον θαλία, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἔραυνώνων,
 Γένεατ' αἶρ', αἰγίοχοιο Διὸς Φιλότῃτι μιγῆῖσα. 920
 Λοιοδοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποήσατ' ἀκοίτιν.
 Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἀρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθῆσ' ἐν Φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκάπιδα Τριτογένειαν,
 Δεινὴν, ἐγρεκύδομον, αἰγέστρατον, ἀτρυτώνην, 925
 Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχα τε.
 Ἥρην δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἔ Φιλότῃτι μιγῆῖσα
 Γένεατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρυσεν ὤπαρακοίτη)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἔραυνώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπε' Ἐννοσιγαίῃς 930
 Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν' ἔχων, παρὰ μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ
 ἄνακτι

Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρηϊ
 Ῥωτοόρῳ Κυθήρῃα Φόβον καὶ Δαῖμον ἔτικτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδράων πρηνέας κλονέεισι Φά- 935
 λαγγας

Ἐν

cijunt : quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Dex.

*Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quae peperit Proserpinam formosam, quam Pluto
 Rapuit sua a matre, dedit autem sapiens Jupiter.
 Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricornam,
 Ex qua Musae aureis articulis ornatae natae sunt
 Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem, & Dianum sagittis gaudens*

*dentem,
 Suavissimam prolem pra' omnibus caelicolis,
 Peperit sane, Aegiocho Jovi concubitu mixta.
 Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
 Hac autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta concubitu Deorum regi & hominum.
 Ipse vero ex capite, caesis oculis praeditam Tritogeniam,
 Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,*

*Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
 pugnaeque.*

*Juno autem Vulcanum inclytum, sine concubitu
 Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
 Pra' omnibus, artibus ornatum, caelicolis.
 Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem re-*

*gem
 Incolit aureas aedes, magnus Deus. sed Marti
 Clypeos dissecanti Venus Terrorem & Metum peperit,
 Graves, quique virorum densas turbant phalanges*

In

927. * Οὐ φιλότητι.) Recepi emendationem Cuperi,
 sensu postulante, antea legebatur ἐν φιλότητι. K.

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἀρηϊ πτολιπόρῳ,
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἀκοῖτιν.
 Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβάσα.
 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν. 940
 Μιχθεῖς ἐν Φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖν,
 Μιχθεῖς ἐν Φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀγλαίην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς, ἀμφι- 945
 γυῖς,

Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀρτιάδην,
 Κέρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγέρω θῆκε Κρονίων.
 Ἦδην δ' Ἀλκμήνης καλλιφύρεα ἄλκιμος υἱός, 950
 Ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας σόνοντας ἀέθλους,
 Παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χρυσοπιδίλῃ,
 Αἰδοίην θέτ' ἀκοῖτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι
 Ὀλβιος, ὅς μ' ἐργὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγέρας ἥματα πάντα 955
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίη
 Περσηῖς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς Φαεσιμβρότεα Ἡελίοιο,
 Κέρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 Γῆμε θεῶν βέλησιν, Ἰδυίαν καλλιπάρην. 960
 Ἡ δὲ οἱ Μήδειαν εὖσφυρον ἐν Φιλότῃ
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσά διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
 Τμεῖς

938. Ζηνί.) Alii Φαίδι-
 μον Ἑρμῆν.

954. Ὀλβιος.) Legitur
 quoq; ἀθανάτοισι τελέσας.

*In bello horrido una cum Marte urbes devastante,
 Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercu-
 Praeonem Deorum, sacrum lectum conscendens. (rium,
 Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
 Alcmene vero peperit Herculem,
 Mixta in concubitu Jovis nubicogi. (dicans
 Aglaïam vero Vulcanus perceleber, utroque pede clau-
 Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
 Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
 Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Sa-
 turnius. (lius,
 Heben autem Alcmenae pulchros talos habentis fortis fi-
 Hercules peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nupto: (utentis,
 Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
 Habitat illaesus & expers senii omnibus diebus,
 Soli autem indefesso peperit inclita Oceanis
 Perseis Circenque, & Aëtem regem.
 Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani ultimi fluxii (ditam.
 Duxit, Deoram ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
 Hac autem ei Medeam pulchram in concubitu
 Peperit, subacta per auream Venerem.*

Vos

961. 'H de oi.) : in par- ratione sequentis dictio-
 ticula de sustentatur aspi- nis.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρει', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἅλμυρός ἐνδοθι πόντος.

Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι 965

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγυίοχοιο,
 Οὔσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γέναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγένεατο, δῖα θεάων,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970

Νειᾷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 Ἐωλὸν ὅς ἐστι ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θα-
 λάσσης,

Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ὃ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἰάφνειον ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Καδμῷ δ' Ἀρμονίῃ, θυγατρὶ χρυσεῖς Ἀφρο- 975
 δίτης,

Ἰνῷ καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπαῖρην,
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 Γένεατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

Κέρη δ' Ὠκεανῷ Χρυσάορι καρτεροθύμῳ.

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχρῦσε' Ἀφροδίτης, 980

Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον αἰπάντων,

Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληεῖ,

Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτων εἰν Ἐρυθεῖ.

Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέρνοια χαλκοκορυτῆν,

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα. 985

Ἀντάρτοι κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.

Τὸν ῥα νέον, τέρεν ἄνθρωπος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,

Παῖδ'

986. * Φυτήσατο.) Qui-
 dam legunt φυτεύσατο, quod

metro repugnat, cum pri-
 ma in φυτεύσατο sit brevis.

*Vos quidem nunc valete, cælestes domos tenentes,
 Insulaque, & continentes terra, & salsus intus Pontus.
 Nunc autem Dearum cætum cantate, blandiloquæ
 Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiocchi,
 Quæcunque mortales apud viros cubantes
 Immortales, pepererunt Diis similem prolem.*

*Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,
 Jasio heroi mixta jucundo concubitu
 Novali in ter proscisso, Cretæ in fertilissimo agro,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus
 venerit, (tem.*

*Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitas
 Cadmo præterea Harmonia, filia aureæ Veneris.*

*Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,
 Autonoeque, quam duxit Aristæus densa cæsariæ præ-
 ditus, (Thebis,*

*Peperit, & Polydorum in mœnia pulchra habentibus
 Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo,
 Mixta in concubitu abundantis auro Veneris.*

*Calliroë peperit filium mortalium robustissimum omnium
 Geryonem, quem interfecit Hercules,*

Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.

*Titbono vero Aurora peperit Memnona ærea galea mu-
 Æthiopum regem, & Emathionem regem. (nitum,*

*Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaëtonem, Diis similem virum, (pubertatis,
 Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ
 Puerum.*

*Et si enim apud Tragicos exemplis aliquot ostende-
 interdum producat, quod mus in lectionibus nostris
 Sopho-*

Παῖδ' ὀπίκαλ' φρονέοντα φιλομμηδῆς Ἀφρο-
δίτη

᾿Ωρετ' ἀντρεψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν αἰετογενετάων,

᾿Ηγε παρ' Αἰήτε, τελέσας σονόεντας ἀέθλους,
Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερ- 995
ῆναρ,

᾿Υβριτῆς Πελῆος, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τὸς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογή-
σας,

᾿Ωκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρην,
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.

Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσοι ποιμένι λαῶν, 1000
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρρεσιν ἔτρεφε χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλη δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κῆρα ἀλίϊο γέροντος,

᾿Ητοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε, δῖα θεάων,
Αἰακῶ ἐν Φιλότῃτι, διὰ χερσὴν Ἀφροδίτην. 1005

Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γέναιτ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Αἰνεῖαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσέφανος Κυθήρεια,

᾿Αγχίσῃ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι,

᾿Ιδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε, ὑληέσσης. 1010

Κίρκῃ δ', Ἥελίῃ θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,

Γέναιτ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν Φιλότῃτι,

Ἀγχιον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,

Οἱ

Sophocleis, tamen nescio,
an apud alios occurrat. K.

1003. Αὐτὰρ.) Reperitur
etiam Νηρηίδας.

1013.

*Puerum juvenilia sapientem amans risus Venus,
 Celeriter abripuit & ipsum in templis
 Æditum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
 Filiam vero Aëtæ a Jove nutriti regis
 Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
 Abduxit ab Aëtæ, peractis gravibus certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator
 Quibus peractis, ad Jolcum rediit multa perpeffus,
 Veloci in nave vehens blandis oculis præditam puellam,
 Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sane hæc subacta ab Jasone pastore populorum,
 Medem peperit filium, quem in montibus educabat
 Chiron*

*Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
 Ceterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dea-
 rum;*

*Æaci in concubitu, per auream Venerem. (bens,
 A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes ha-
 Peperit Achillem prosternentem viros, leonis animo præ-
 ditum.*

*Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchisæ heroi mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus, habentis multa juga, sylvoſa.
 Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
 Peperit Ulyſſis ærumnoſi in concubitu,
 Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,*

Qui

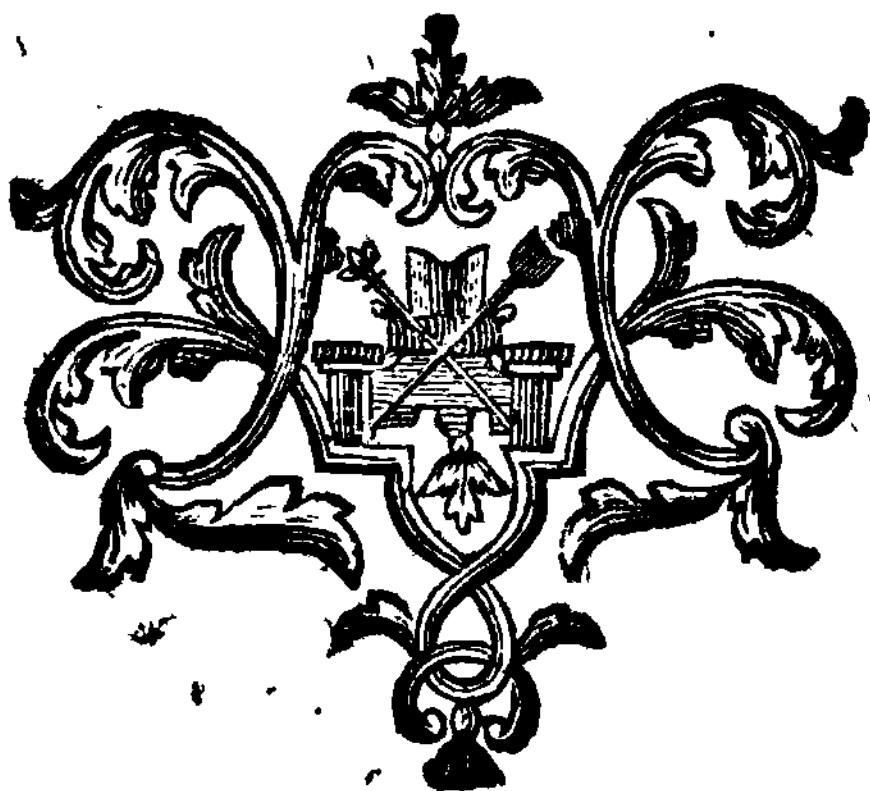
1013. "Αγρίον.) In nonnul- ba, ἀγρίονα, & κριτερόν, scri-
 lis codicibus hæc duo ver- buntur ut propria nomina.

Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχᾶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον. 1015
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγῆς' ἐρατῇ Φιλότῃ.

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὖνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Φῶλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι 1020
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς ἀγχιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

*Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.*

*Nausitboum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato concubitu.*

*Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.*

*Nunc vero fæminarum agmen cantate suaviloque
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiocchi.*

F I N I S

Theogoniz Hesiodi.

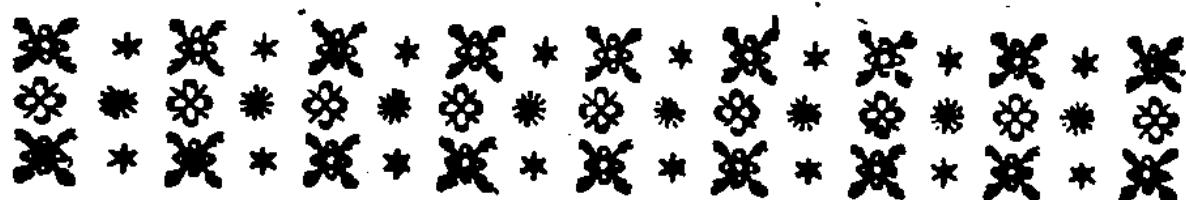

Π Ρ Ο Λ Ε Γ Ο Μ Ε Ν Α

De quorundam versuum dimensione,
nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt *ceu contracta*, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥᾶ μὲν γὰρ βριάα, ῥᾶ δὲ βριάοντα χαλῆπτα. Hic prius ῥᾶ proferendum ῥά. ε. 30. Ὀρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νακίων. τ' ἀγορέων τε. Hic metrum postulat, ut pro νακίων dicas νακίων, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορών. Iones nimirum non contrahunt. Et pro ναίκα in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum ναίη. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρῶτισα μένος. Legendum hic χρυσῆν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτεια, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producit. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est ancipis. Sic α. 5. ἄδᾳ τε μεγέθα τε, ubi prius τε producit, & est quasi cæsura. τε, enim prius, cum ἄδᾳ cohaeret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆι lege, scil. in dimensione, Ἡρακλῆ. 9. 93. pro Μισάων, lege Μισῶν, pro ἀψευδέα, lege ἀψευδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionisimus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδῳ, sed Πηληϊάδῃ, vel Πηληϊάδῳ, per syncopen τῷ ἐψιλῷ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλειάδης (ὁ υἱὸς τῷ Πηλέϊ) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηληϊῶδης, α, ε & per novam τῷ α epenthesin, Πηληϊάδης, α, ὁ, pro Πηληϊάδῃ vero Ionice Πηληϊάδῳ. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo, ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex.gr. α mutant in η. dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργα. rejiciunt fere ubique augmenta verborum; & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur. IN.

INDEX VOCABVLORVM, QVÆ IN HESIODO OCCVRRVNT.

*In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam
usi sumus; ut Th. designat Thema. p. præteritum.
a. aoristum. f. futurum. m. medii, f. g. fæminini ge-
neris. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu
scutum. θ. θεογονίαν.*

A *Quæ, nom. pl. n. g.
ab ὃ quod: articulus
postpositivus. ε. 365.*

*ἄπτε, ἀπταί, ab ἄπτος,
ε, ὃ, ἦ, non tangendus, ex
α priv. & ἄπτω vel ἰάπτω,
& per pleonasmum τῆ α,
ἀάπτω. lædo, noceo. f.
ῥω. ε. 147. α. 75. θ. 649.*

*Ἀάθη, 3. sing. a. i. pass. ab
ἄτω lædo, F. ἄσω. quod
fit ex ἀάω. hinc a. i.
ἀάδην pro ἡδην. tollitur
augmentum, & ε poëtice
reduplicatur. Th. ἀτάω,
ῶ, f. ἦσω, lædo, noceo. ε.
281.*

*Ἀᾶσι, flant. 3. pl. ab ἄη, flo,
ut ἰσημι, ἰσᾶσι. Th. ἄω,
flo, spiro. θ. 875.*

*Ἀαται, saturatur, 3. per-
son. ab ἄημι. in. pass.
ἄαμαι expleor, satior, ad
formam τῆ ἰσᾶμαι. Th.
ἄω, f. ἦσω. flo, spiro. α.
101.*

*Ἀάτοι, ε, ὃ καὶ ἦ. insatiabi-
lis, innoxius. Th. ἀτάω,
ῶ, f. ἦσω, lædo. θ. 714.*

*Ἀέττω, gen. Ionicus pro
ἀέτετ, ab ἀέτης, ε. ba-
bus carens. ex α priv. &
βῆς, βοῦς, ὃ, ἦ, vacca, bos,
taurus. ε. 449.*

*Ἀγαγών, part. a. 2. Attice
pro ἀγών, ab ἄγω, ducō. f.
ἔγω. p. ἦχα. a. 2. ἦγον,
Att. ἦγαγον. ε. 164.*

*Ἀγαθός, ἦ, ὄν, bonus, a, um.
dat. pl. ἀγαθοῖσι, parago-*

ge Ionica, pro ἀγαθοῖς.
comp. ἀμείνων, βελτίων,
κρείσσων, ἀρείων, λωίων.
Superl. βέλτιστος, κράτι-
στος, ἄριστος, λῶστος. ε. 24.
234.

Ἀγαίεται, 3. pers. ind. ab
ἀγαίομαι. ἱκασcor, ἰνυί-
deo. ε. 331. Th. ἀγῶ, ᾧ, f.
ἦσω. demirror.

Ἀγακλυτός, adject. ex ἄγαν
nimis & κλυτός celebris.
a κλύω, pro quo etiam
κλύμι audio, ἀγακλυτοῖ-
σιν, dat. pl. Ion. θ. 1015.

Ἀγαννίτατον, superl. ab ἀγα-
νός, ᾧ, ὁ placidus, ex α
epitativo & γάνος, εἶ, τὸ,
lætitia, gaudium. θ. 408.

Ἀγαλλόμενος, præf. part.
passiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ,
p. κα. οἶνο. ἀγάλλομαι
exulto: ad formam τῷ
ἀγαλλιάμαι, exulto, ab
Hebræo חָגַל. ἀγαλλόμε-
ναι, præf. part. f. g. pl.
num. α. 86.

Ἀγαυή, nomen fœminæ,
splendida, a masculino
ἀγαυός, admirabilis,
splendidus. Th. ἀγῶ
mirror. θ. 246.

Ἀγαυήν, nomen mulieris.
vide paulo ante ἀγαυή.
θ. 976.

Ἀγαυός, ᾧ, ὁ. nobilis,
admirabilis. ab ἀγῶμαι

admiror. ἀγαυῶν, gen.
pl. θ. 461. 632.

Ἀγαυρῶ, ferocis. gen. sing.
Th. γαῦρος, α, ὁ. super-
bus, elatus: ἀγαυρός val-
de superbus. α non est
privativum, sed intensi-
vum. θ. 832.

Ἀγγεῖ pro ἄγγεα, vasa. nom.
pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl.
Th. ἄγγος, εἶ, τὸ, vas
quodlibet. ε. 611.

Ἀγγελος, α, ὁ. nuntius. ε. 45.
ἀγγελίῃ, proprie res quæ
nuntiatur. θ. 781. ab ἀγ-
γέλλω, nuntio. f. λῶ, p.
ἡγγελα, a. i. ἡγγαλα.

Ἀγγεσιν, vide paulo ante
ἄγγε. ε. 473. 598.

Ἀγε, Adverb. hortantis, ab
ἄγε, præf. imperat. act.
verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἀγαραν, 3. pl. a. i. act. Ion.
pro ἡγαραν, ab ἀγείρω,
congrego. Poëtæ metri
causa tollunt augmen-
tum. f. εῖω. p. ἡγερα.
Att. ἀγήγερα. a. i. ἡγα-
ρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. greges.
ἢ ἀγέλη, grex. ab ἄγω.
Grex agitur. sic Latine
agmen ab agendo. pro-
prie pecudes aguntur,
homines vero ducuntur.
α. 268. θ. 445.

Ἀγε-

***Ἀγελείη**, pro ἀγελεία, ας, ἡ.
Ion. *prædatrix*. ab ἄγω
& λεία, ας, ἡ. *præda*. α.
197. §. 318.

***Ἀγέραςος**, α, ὁ, ἡ. *impunis*,
præmio carens. ex α privat.
& γέρας, τος, τὸ, *præ-*
mium, *munus*. §. 395.

***Ἀγιδαι**, præf. inf. pro im-
per. verbi ἄγω, *duco*. f.
ἄξω. p. ἤχα. a. 2. ἤγον.
ε. 693. 798.

***Ἀγέστρατος**, ὁ, ἡ. *dux exerci-*
tus. *Minervæ epitheton*.
ab ἄγω, *duco*, & στρατός,
ἔ, ὁ, *exercitus*. §. 925.

***Ἀγήνορα**, acc. sing. *fortem*,
ab ἀγήνωρ, ορας, ὁ, *stre-*
nuius. compositum ex
ἄγων valde & ἀνὴρ *vir*.
ε. 7. §. 641.

***Ἀγήραος**, α, ὁ καὶ ἡ, *senii ex-*
pers. μὴ γηράσκων. com-
positum ex α privat. &
γήρας, ατος, τὸ, *senectus*.
§. 305. 955.

***Ἀγήρω**, acc. sing. 4. simpli-
cium, ab ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ,
senii expers. Et ἀγήρῳ,
nomin. plur. 4. simpl.
Ex α privat. & γήρας,
ατος, τὸ, *senectus*. §.
277. 949.

***Ἀγνεα**, pl. nun. *vallēs*, ab
ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*. ε. 387.

***Ἀγκυλομήτης**, α, ὁ. *versip-*
pellis, qui profert obli-

qua, non recta consilia,
compositum ex ἀγκύλος
obliquus, & μήτις, εως, ἡ,
consilium. ὁ ἀγκύλα, τε-
τίσι, σκολιὰ βαλεόμενος.
ε. 48. §. 19. 473. 495 &c.

***Ἀγκυλοχάλας**, nom. pl. *re-*
randi rostri. ex ἀγκύλος
inflexus, *curvus*, & χά-
λος, εος, τὸ, *labrum*, a
nominativo singulari
ἀγκυλοχάλης, α, ὁ, pro
quo etiam legitur ἀγκυ-
λόχαλοι, *eutra habens*
labra. α. 405.

***Ἀγλαΐα**, nom. pl. *volupta-*
tes, *gaudia*. ab ἀγλαΐα,
splendor, *ornatus*, ab
ἀγλαός, ἔ, ὁ, *splendidus*.
α. 285.

***Ἀγλαά**, *splendida*. Th.
ἀγλη, ης, ἡ. *fulgor*, *splen-*
dor. ε. 335. §. 412.

***Ἀγνή**, dat. sing. ab ἀγνός,
ἔ, ὁ. *castus*. ε. 463.

***Ἀγνυτ'** pro ἄγνυτο, 3. sing.
imp. passivi, ab ἄγνομαι
frango, pro quo etiam
dicitur ἀγνύω. Th. est
ἄγω. f. ἄξω, &c. *frango*.
α. 279. 348.

***Ἀγνός**, castus, adverb. ab
ἀγνός *castus*. ε. 335. α. 203.

***Ἀγοι**, *portaret*, præf. act. opt.
ab ἄγω *porto*. ἄγοντα, acc.
sing. præf. part. act. vide
supra ἀγαγών. α. 480.

* *Ἀγορεύω*, f. *εὐσω*, p. *ευκα*, publice & in foro dico, & per syn. speciei, aperte dico. i. 278. 400.

* *Ἀγορά*, ᾤς, ἡ. forum, ab ἀγείρω congrego. in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. i. 686.

* *Ἀγορέων*, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. i. 30. a nomine ἀγορά, ἡ, forum. Th. ἀγείρω congrego, ut supra, & ἀγορή, Ionice pro ἀγορά. ἀγορήφι, in foro, φι est paragoge poetica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. §. 89.

* *Ἀγραιοί*, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρός, ἄ, ὁ, ager, & αὐλή, ἡ, ἡ, atrium, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὑπαιθρον. item stabulum, septum. hinc ἀνλίξομαι, stabulor: item pernocto, unde est ἀργαυλία, ruri pernocto. §. 26.

* *Ἀγρην*, Ion. pro ἄγρην ab ἄγρᾱ, ας, ἡ, captura, venatio. §. 442.

* *Ἀγρία*, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ, ager. α. 236.

* *Ἀγρίον*, acc. est nomen proprium viri. Ἀγρίος, α, ὁ. §. 1013.

* *Ἀγροιώτας*, acc. pl. ab ἀγροϊότης, α, ὁ, agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ, rus. α. 39.

* *Ἀγροκύνδοιμος*, α, ὁ. qui in agris tumultuatur. ab ἀγρός, ἄ, ὁ, ager, & κύνδοιμος, ἄ, ὁ, tumultus. §. 925.

* *Ἀγρομένοισιν*, dat. pl. part. præf. Ion. syncope, pro ἀγαρομένοις ab ἀγείρω congrego. f. *ερῶ*. p. ἤγερα & Attic. ἀγήγερα. α. i. ἤγερα. §. 92.

* *Ἀγροτέρης*, feræ, gen. cas. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος. Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ, ager. α. 407.

* *Ἀγχι*, pro ἄγχι prope. construitur cum Genitivo: est Adv. i. 637.

* *Ἀλχίμαχοι* vel ἀλχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

* *Ἀγχιμόλον*, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμόλος, α, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens, ex ἄγχι prope, & μόλις,

μολέω, seu μάλω, venio.

α. 325.

*Αγχίστη, dativus singul. ab

Αγχίστης, α, ό. nomen vi-
ri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d.

ἄγχι τῆς ἰσότητος. §. 1009.

*Αγαμέμνων, præf. part. pass.

verbi ἀγαμέμνω, ἔμηναι, de-

miror. Th. ἀγάω, ἦσιν,

idem. §. 619.

*Αγων, vehens. part. præfens.

ab ἄγω duco, veho. vide

ἀγαγών. §. 998.

*Αγω, duco, f. ἄξω, p. ἤχα.

a. 1. ἤξα. a. 2. ἤγον. ε. 206.

*Αγώνι, dat. sing. ab ἀγών,

ἄγος, ό, certamen. §. 435.

α. 205.

*Αγώσιν, 3. pl. subj. ab ἄγω

duco, veho, traho. f. ἔω.

ε. 218.

*Αδαίητα, indocta, acc. pl. n.

g. ab ἀδαίητος, incognitus.

Th. δαίω scio, disco.

§. 655.

*Αδάμαντον, pro ἀδάμαντα.

Declinatur duobus mo-

dis, vel ἀδάμαντος, α, vel

ἀδάμας, αντος, ε, nomen

clarissimæ gemmæ per

metaph. ponitur pro fer-

ro. ἀδάμαντος genitivus

ab ἀδάμας, αντος, ε. ex α,

quod hic idem valet

quod δος, & δαμάω do-

μο. ε. 146. α. 137. §. 188.

239.

*Αδικοτάτη, ε. 418. est su-

perlativus, a positivo

ἀδικτος, α, ε, η, proprie

morfui non obnoxius:

hie vero caricem minime

sentiens. a δίκνω mordeo.

f. δίζομαι. a. 2. ἔδανον. p.

δέδηχα. unde etiam est

nomen δίζ vermis, qui

lignum corrumpit. ἰψ

(ab ἰπτω noceo) vermis

qui cornua lædit. ἰξ (ab

ἴκω advenio) vermis, qui

palmitibus obest. σῆς (a

σῆπω putrefacio) vermis

qui vestes depravat. τρώξ

(a τρώγω) qui vitiat le-

gumina. ψήν, qui ficus

arrodit, &c.

*Αδηλος, α, ό καί η. non ma-

nifestus, obscurus. Th.

δηλος, α, ό, manifestus.

ε. 6.

*Αδίκος, α, ό καί η. injustus.

ἀδικώτερος, comp. Th.

δίκη, η, justitia. ε. 258.

270.

*Αδμήτη, nomen mul. q. d.

indomita, a δαμάω, do-

μο. §. 349.

*Αδόν, pro ἡδόν. 3. pl. a. 2.

act. ab ἀδέω, placeo, f.

ἦσιν, p. ἦκα. at ἄδω, sa-

τιτρο, expleo. §. 917.

*Αδυσίνη, η, ubertas copia.

ab ἀδύος, α, ό, dives, cras-

sus, magnus. ε. 471.

- Ἄδωτη, dat. sing. ἀδότης, *ε*, ὅ. *qui nihil dat*. Ratio compositionis plane insolens, ex *α* priv. & δότης, *ε*, ὅ, *qui dat*. Th. δίδωμι do. *ε*. 353.
- Ἄεθλον, *ε*, τδ, certaminis præmium. ab ἄεθλος seu ἄθλος, *ε*, ὅ, *certamen*. *ε*. 652. *α*. 94.
- Ἄεθλεύωσιν, colluctentur. 3. plur. præf. subj. act. ab αἰεθλεύω. f. εὐσω. p. κα. idem quod αἰεθλέω, *pingno, dimico*. vide ἄεθλον. *θ*. 435.
- Ἄε, adverb. semper. *θ*. 388.
- Ἀεγενετῶν, Genit. pl. Æolicus, ab αἰγενέτης, *ε*, ὅ, sempiternus. ex αἰ & γενετός, *qui genitus est*. Th. γένομαι, nascor. f. γενήσασθαι. *α*. 2. m. ἔγενόμην. *θ*. 548.
- Ἀείδαν. præf. inf. αἰδόν, 3. pl. imperf. act. pro ἡιδόν, ab αἰδῶ *canto*. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ἄδω. f. ἄσω. p. ἦκα. *ε*. 660. *θ*. 1.
- Ἀἶρα, *α*. 1. act. inf. ab αἰρώ tollo. f. αἶρω. *α*. 1. ἦρα. hinc αἶρας. *α*. 1. part. act. αἰρούμεναι, plur. part. præf. f. g. *ε*. 759. 538.
- Ἀσπετα, acc. sing. ab ἀσπής, *έος, ὅ, ἦ, durus, asper*. Th. ἄκω, *cedo*, f. ζω. *θ*. 166.
- Ἀέκητι, *non invito*, adverb. ab αἰκῶν *invitus*. Th. ἐκῶν, ὄντος, ὅ, *spontaneus*. *θ*. 529.
- Ἀΐσατε. 2. pl. a. 1. act. imperat. ab αἰδῶ, f. σω. p. κα. *canto*. *θ*. 965.
- Ἀΐαν, dat. sing. ab αἰάα, *ης, ἦ, turbo, procella, ex αἰω spiro & αἰέω convolvō*. *θ*. 874.
- Ἀελλῶ, nomen mul. q. d. *procellosa*. *θ*. 267.
- Ἀεναόντων, gen. pl. in nom. αἰναίων, ὄντος, *perpetuo fluens*. alii legunt αἰναίων, ὄντος. ex αἰ *semper* & ναίω, *fluo*. Th. ναίω, *habito*. *ε*. 548.
- Ἀενάς, genit. g. f. ab αἰναός. *perennis*. Poët. pro αἰναός, ex αἰ *semper* & ναίω *fluo*. αἰναίων. gen. pl. *ε*. 593.
- Ἀέντων, gen. pl. part. præf. activi, ab ἄημι *flō*, ad formam τιθεῖς, ἔντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἴσημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. *ε*. 623.
- Ἀΐζα, 3. præf. ab αἰέζω *augeo*, pro quo in prosa αὐξάνω

αὐξάνω & αὕζω. f. ἤσω.
p. ηὔξηκα. ε. 6. αἰέζομαι,
η, εταμ, pass. αἰέζετο. im-
perf. αἰεζόμενοι. gen. Ion.
part. præs. ε. 6. 771. 9.
195. 444.

*Αεργός, ε, ό. iners. αεργῶ,
dativ. hinc αεργίη, inertia,
Ionice, pro αεργία, as, η,
pigritia. ab αεργός, pro
quo in prosa αεργός. Th.
ἔργον, opus. *Prosa* di-
citur quasi *profusa*; ora-
tio vero ligata, quæ cer-
tis numeris astricta est.
quale est poëma. ε. 301.
309. 310.

*Αερισπότης, nom. pl. *alte*
volantes. Epitheton
cygnorum, compositum
ex αἶψω, in altum tollo,
& πέτομαι, volo. decli-
natur duobus modis.
αερισπότης, ε, ό. prim.
simplic. & in quinta sim-
plicium, αερισπότης, ητος,
ό, in aere suspensus. α.
316. ε. 775.

*Αεσίφρονα, acc. sing. *stoli-*
dum. ε. 313. a nominati-
vo αεσίφρων, ονος, ό, η. ex
ἄω, flo, & φρήν, ενός, η,
mens. qui ventosa mente
præditus, inconstans &
temerarius est, & proin-
de *stultus*. hinc αεσιφρο-
σύνησιν, dat. pl. Ionic. pro
αεσιφροσύνη. ab αεσιφρο-

σύνη, stultitia. 9. 502.

*Αζαλείοιο. α. 153. Genitivus
Ion. pro αζαλεία, ab αζα-
λέος, ε, ό, aridus, torri-
dus. Thema est ἄζω tor-
refacio, arefacio.

*Αζα. 3. pers. præs. verbi
ἄζω, ficco. ε. 585. α. 397.

*Αζηταμ, præs. sub. *tristetur*,
ab ἄζομαι, proprie *exa-*
resco: per metaph. *cura*
ἔ *maior* conficior. α.
585. 9. 99.

*Αζώ, cum aspero spiritu,
veneror. σέβομαι. unde
ἀζόμενος. 9. 532.

*Αζωσοι, pl. num. *discincti*,
scil. ut eo sint expedi-
tiores: ex α privat. &
ζωτός, *cinctus*, quod est
a ζωννύω vel ζώννυμι, *cin-*
go, in fut. ζώσω, in præ-
t. ἔζωκα. in passivo præ-
t. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3.
sing. ἔζωσαμ. hinc est
ζωτός, *cinctus*, ζωστήρ,
ἥρος, ό, *cingulum*, bal-
theus. ε. 343.

*Αηδόνα, acc. sing. ab αἰδών,
όνος, η, *luscini* ab αἰδω
cano, pro quo in prosa
ἄδω. α. 201.

*Αηθ' pro ἄητο, *spirabat*,
imperfect. abjecto ο μι-
κρῶ per apostrophum,
& τ mutato in θ, propter
seq. aspiratam. Them.
est ἄω flo. f. ἤσω. unde
for-

formatur ἄημι & pass.
ἄημαι. α. 8.

Ἄηρ, αἴρος, δ, aer, ab ἄω in
f. g. significat caliginem.
ε. 547.

Ἄησι, 3. singul. ab ἄημι flo.
hinc αἶσι, flant. 3. plur.
ut ἔημι, ἰσῶσι. Th. ἄω.
flo. ε. 514. 9. 875.

Ἄητας, accus. plur. a sing.
ἄητη, ης, ἡ, flatus. in
nom. pl. αἷηται, flamina.
Th. ἄω. flo. ε. 619. 643.
673.

Ἀθάναται, pl. num. f. g. 9.
968. Græci non dicunt
ἄθνητες, sed ἀθάνατος, ὁ
καὶ ἡ, ex α negativo &
θάνατος. Sic in Nov. Test.
αἰώνιος, & ὁ, ἡ, & αἰώνιος in
fig. αἰωνία. Regula. Adje-
ctiva composita, nec non
quandoq; derivata, sunt
generis communis. Ἀθα-
νάτης, pro ἀθανάταις, Ion.
ε. 62, & ἀθανάτοιο, pro
ἀθανάταις, ut & ἀθανάτοι-
σιν, dat. pl. Ion. pro ἀθα-
νάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, &, ineffabilis.
compositum ex α privati-
vo & θέσφατος pro
θεόσφατος, a Deo pro-
nunciatus: prout dici-
mus θεόδοτος, divinitus
datus. ἀθέσφατος etiam
idem quod nefandus:
sed sæpius in bonam

partem accipitur, & tum
α non est privativum,
sed intensivum, ut ε. 660.
ἐδίδκξαν ἀθέσφατον ὕμνον
αἰεῖσαν, docuerunt divi-
num carmen canere. ε.
660. ex φατός dicendus,
hoc a Φάω, dico. idem
quod Φημί. 9. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. Minerva. Di-
citur etiam Ἀθήνη, quasi
ἀθήλη, ex α priv. & θηλή,
papilla, mamma apex,
quod Minerva prognata
ex cerebro Jovis, (ut
fabulantur) non fuerit
alita aliorum more. Ἀ-
θήναι, ὤν, αἰ, Athenæ,
acceperunt nomen a Mi-
nervæ fictitii huius ido-
li æde & cultu. Ἀθήναι
alio nomine Ἀκτὴ, ἡς, ἡ,
litus, quod in litore ma-
ris fuerit condita, unde
πολλῆτις Ἀττικὴ (pro Ἀκ-
τικῇ) civis Attica. α. 126.
ε. 428.

Ἀθλ', pl. num. pro ἄθλα,
a singul. ἄθλον, &, τὰ,
præmiū certaminis, sed
ἄθλος, &, ὁ, est ipsum cer-
tamen. Vnde supra ἄε-
θλος, &, ὁ. ε. 754. 9. 800.

Ἀθόλωτος, &, illimis, limpi-
dus. ex α priv. θολός, &,
ὁ, limus, fæx, sordes,
unde est θολώω turbo:
θολωτός turbatus. ε. 593.

Ἀθρόος,

- **Ἀθρόος**, *α, δ.* confertus, in unum collectus. *α.* 246.
- Ἄι** art. præposit. ab ἡ, hæc, *δ, τὸ. ε.* 36. 767.
- Ἄι**, artic. postp. ab ἡ, *δς, δ,* quæ, qui, quod. *θ.* 268.
- Ἀΐακς**, genit. ab **Ἀΐακός**, *ς, δ.* Æacus. ab **Ἀΐαξ**, **Ἀΐακος**, *δ,* vel **Ἄϊας**, **Ἄϊαντος**, *δ,* quæ idem significant, nomen Herois. *Ajax. θ.* 1005.
- Ἄϊαν**, pro **γαῖαν**, terram, Poëtice, a **γαῖα**, seu **γαίη**, *ἡ. ε.* 124. 253.
- Ἄϊα**, acc. ab **Ἄϊξ**, **αἰγός**, *ς, ἡ,* caper, capra. *ε.* 514. *α.* 407.
- Ἀϊαίδης**, acc. a nominativo, **Ἀϊαίδης**, *ς, ὅ,* ab **Ἀϊγιός**, *ς, δ,* nomen viri. **Ἀϊαίδης** ergo est patronymicum, sicut a **Πηλεΐδης** dicitur **Πηλεΐδης**. *α.* 182.
- Ἄϊαγροι**, pl. nom. a sing. **Ἄϊαγρος**, *ς, ἡ,* populus nigra. Alii etiam vertunt **ulnium**. *ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως. α.* 377.
- Ἀϊγίς**, acc. sing. **αἰγίδα**. per apostrophum *α* abjicitur. ab **αἰγίς**, **ίδος**, *ἡ,* pellis caprina, munimentum pectoris. Alii putant **scutum** fuisse pelle ista obductum. Th. **αἰξ**, **αἰγός**, *ς, ἡ,* caper vel capra. *α.* 344. 444.

- Ἀϊγίοχαιος**, gen. Ionic. pro **αἰγίοχης**, a nominativo **αἰγίοχος**, *ς, δ.* epitheton Jovis, sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit a capra, (*ὅχῃ* sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. *ε.* 481. 659. *α.* 322. *θ.* 13. 1021.
- Ἀϊγυπιός**, ab **αἰγυπιός**, *ς, δ,* vultur, avis prædatrix & rapax, a **γύψ**, **γυπός**, *ς, δ,* vultur. *α.* 405.
- Ἄι δ'**, sunt duæ voces, **αἰ**, est art. præpositus, **δ'** per apostroph. pro **δι** vero. *ε.* 821.
- **Ἄϊδαο**, Genitivus Æolicus pro **αἰδῶς**, a nominativo **αἰδῶς**, *ς, ὅ,* orcus, inferni. q. d. **αἰδῶς**, ἡ **ἰός**, *ς, ὅ,* obscurus. ex *α* non, & **αἰδῶ** video. *ε.* 152. *θ.* 455.
- Ἄϊδε**, a nominativo **αἰδῶς**, *ς, δ,* **ἰδῶς**. *α.* 280. 300.
- **Ἄϊδες**, obscurum, adject. generis neutrius, ab **αἰδῶς**, *ς, ὅ,* Th. **αἰδῶ**, video, f. **αἰδομαι**, *α.* 2. **Ἄϊδον**, & **ἰδον**. *α.* 477.
- **Ἄϊδω**, Genit. Ionicus pro **αἰδῶς** ab **αἰδῶς**, *ς, ὅ,* infernus. in prosa dicitur, **αἰδῶς**, *ς, ὅ,* orcus, tartarus. *θ.* 311. 768. 850.
- **Ἀἰθῆλα**,

Ἀἰδηλα, acc. pl. arcana, ab
αἰδηλος *tenebricosus*. Th.
αἰδης, &, εἰ, *infernus*. ε.
754.

Ἀἰδιον, ab αἰδιος, *perpetuus*.
Th. αἰεῖ *semper*. α. 310.

Ἀιδνῆς, dat. pl. Ionic. pro
αἰδναῖς, ab αἰδνός, ἡ, ον,
tenebricosus, ab αἰδω, vi-
deo. §. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. *reverentia*,
ab αἰδω, ἰος, ἡ, *pudor*. §.
92. hinc

Αἰδοῖα, τὰ. *pudenda*. α. 354.
ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. *veneranda*. ε.
71. αἰδοίῃσι. dat. pl. Ion.
Th. αἰδώς, ὅος, ἡ. *pudor*.
ε. 255. §. 80.

Ἀἰδος, gen. sing. ab αἰς, αἰδος.
ὁ. *orcus* idem quod αἰδης,
&, ὁ, vide supra αἰδός δε,
adorcum. Subintelligi-
tur δόμον. α. 151. 254.

Ἀἰδρείησι. η. 683. dat. pl. Ion.
pro αἰδρείαις, ab αἰδρεία, ἡ,
inscitia ab αἰδρεῖς, εως, ὁ καὶ
ἡ, *sciens*. Th. ἴσῃμι, *scio*.
hinc

Ἀιδρεῖς, *ignarus*. vide Th.
ἴσῃμι *scio*. α. 410.

Αἰδῶ, *pudorem*. acc. sing.
αἰδῶα, αἰδῶ, ab αἰδώς, *pu-*
dor. ε. 322.

Αἰδωνεύς, εὖος, εἰ. idem quod
αἰδης, &, ὁ. *Pluto*. §. 913.

Αἰδώς, *pudor*. ex α priv. &

αἰδω *video*. quorum nos
pudet, ea non aspici-
mus. ε. 190. 198. 315.

Αἰαγενεαίων. §. 893. *sempi-*
ternarum. gen. pl. Æol.
pro αἰαγενεαίων. ab αἰα-
γενέτης, &, ὁ, *sempiter-*
nus. ab αἰεῖ, *semper*, &
γείνομαι, *nascor*. §. 893.

Αἰεῖ pro αἰεῖ, *semper* Poëti-
ce, & αἰέν. ε. 114. & 296.
§. 21. &c.

Αἰεῖ ναόντων, ex αἰεῖ *semper*,
poët. pro αἰεῖ, & ναίω,
fluo. ε. 548.

Αἰετόν, *aquilam*, pro αἰετόν
metri causa, αἰετός, &, ὁ.
§. 523.

Αἰζήσιος, *juvenilis*, ab αἰζήσιος,
&, ὁ. *juvenis*, q. d. αἰ-
ζέων, *semper fervens*. α.
408. ε. 493.

Αἰζήων, *juvenum*, gen. pl.
ab αἰζήσιος, &, ὁ. pro quo
& αἰζήσιος, *juvenis*. §. 863.

Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτα,
ab Αἰήτης, &, ὁ. *nomen vi-*
ri. §. 992.

Αἰή dat. Ion. ab αἰά, pro
γαῖα, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτα, Αἰήτην. Vi-
de Αἰήταο. §. 958. 994.

Αἰῖ, quæ, pro αἰτε *quæque*.
ab εἰ, ἡ, ὁ. *articuli postp.*
§. 2.

Αἰθήρ, ἔρος, αἰθέρι, ὁ. *æther*.
ε. 18. §. 124.

Αἰθίο.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab **Αἰθίοψ**,
 οπος, ὅ, Æthiops. q. d.
 αἰθῶν τὴν ὄψιν, ab ὤψ,
 vultus. Th. ὀπτομαι, vi-
 deo, & αἰθῶ, uro. imp.
 ἦθον, ardebant. §. 985.

Αἰδομένοιο, ardentis, præf.
 part. gen. Ion. ab αἰθῶ,
 ardeo, αἰδομένοισι, αἰδο-
 μένων, num. pl. part.
 præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰδοπα, acc. sing. ab αἰθίοψ,
 οπος, ὅ, καὶ ἦ, niger ab
 αἰθῶ, uro, & ὤψ, vultus.
 Th. ὀπτομαι, f. ὀψομαι, p.
 ὤμμα. ε. 36.

Αἰθῶνι, dat. ab αἰθῶν, ὤντος,
 ὅ, niger. Th. αἰθῶ, uro.
 ε. 741.

Αἶψ', pro αἶψε. Dorice pro
 αἶ μὲν. αἶψε δύνῃσαι, si qui-
 dem pollis. ε. 207. 348.

Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τος,
 τὸ, sanguis. α. 174. 159.
 252. 256.

Αἱματόεσσα, cruenta. pl.
 num. ab αἱματόεις, ὀεσσα,
 ὀεν. Th. εἰσ αἶμα, ατος,
 τὸ, sanguis. §. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion.
 αἱμύλος, ὅ καὶ ἦ, blandus.
 αἱμύλος idem. ε. 78.
 Thema αἱμύλλω. ε. 372.
 §. 890.

Αἶναι, pl. f. g. αἶνός gravis.
 differt ab αἶνος laus, ac-
 centu. ε. 800.

Αἶνᾶ, laudat, ab αἶνέω, lau-
 do. f. ἦσω vel ἔσω. p. ἦνε-
 κα. aor. i. ἦνεσα. aor. i.
 imperat. αἶνεσον. Th.
 αἶνος, α, ὅ, laus. ε. 822.

Αἶνείας, α, ο, Æneas. §. 1008.

Αἶνῃμ', pro αἶνῃμι, proho,
 & hoc pro αἶνέω, laudo.
 f. ἔσω, vel ἦσω. p. εκα.
 Th. αἶνος, laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab
 αἶνος, α, ὅ. ε. 200. α. 227.

Αἶνῃ, gravis, a masculino,
 αἶνός, ἦ, ὄν, gravis, hor-
 ribilis. ε. 160. hinc αἶνα-
 τάτῳ, dat. sing. superl.
 α. 397. §. 852.

Αἶνυτα, 3. sing. imp. medii, a
 Th. αἶνυμαι, capio. α. 41.

Αἶνυλδα, acc. singul. ab
 Αἶνυλις, ἴδος, nomen re-
 gionis, ab αἶνυλος, α, ὅ, να-
 τινος. hinc, αἶνυλλω, νατιο.
 ε. 634.

Αἰώλλοντα, mutant colo-
 rem. 3. pl. ind. præf. pass.
 ab αἰώλλω. vario. f. λῶ.
 p. κα. αἰώλος, α, ὅ, varius.
 α. 399.

Αἰπόλιν, α, τὸ. grex capra-
 rum, ab αἰπόλος, α, ὅ,
 caprarius. περὶ τὰς αἶγας
 πολῶν. Th. πολέω verso,
 proprie qui versatur cir-
 ca capras. Nam α, prima
 syllaba est ex αἰξ, αἰγός,
 ἦ, capra. §. 446.

Αἰπὶν,

Αἰπὺν, acc. sing. ab αἰπύς, εὐς, ὅ, *altus*. f. ἡ αἰπύα, τὸ αἰπύ. ε. 83. §. 589. 682.
Αἰεῖν, *ceperit*. 3. sing. præf. aet. subj. ab αἰεῖω *capio*. f. ἦσω. p. κα. α. 2. ἔλουν. ε. 616.

Αἷς, *quibus*, dat. plur. ab ἡ, quæ. §. 215.

Αἶσα, ἡ, *parca fors*, it. *fatium*, *officium*, quasi αἶ ἴση, *semper equalis*. §. 422. ε. 576.

Αἰσηπός, nomen fluvii. §. 342.

Αἰσιμον, αἰσιμος, ε, ὅ, *fatalis*, ab αἶσα *fatum*: item quod μόρσιμος, a μόρος, ε, ἰ. α. 336.

Αἰσανίδης, Filius Æsonis, cognomen viri. §. 993. 999.

Αἰσσοῦντο, 3. plur. imperf. med. a verbo αἶσσω, *impetu feror*, *agitor*. f. ἔω. p. κα. §. 150. 671.

Αἰσχέειν, dat. pl. ab αἰσχος, εος, τὸ, *turpitudine*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui se non continent, sunt turpes, ε. 209.

Αἶψ', ε. 92. αἶψε. §. 218. 220.

Αἶτῃς, 2. person. subj. ab αἶτέω. *peto*. f. ἦσω. p. ἦτηκα. ε. 406.

Αἶχμή, ἥς, ἡ, *cuspis*, die Spitze. αἶχμῃς, dat. pl.

Ion. pro αἶχμαῖς. α. 289. 193.

Αἶχμητῶν, gen. pl. Æolice pro αἶχμητῶν, ab αἶχμητής, ᾧ, ὅ, *bellator*. Th. αἶχμή, ἡ, *cuspis*. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα, *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἶψηροκέλευθον, epitheton Boreæ. αἶψηροκέλευθος, ε, ὅ, ἡ, *celeriter viam conficiens*. ex αἶψηρός *velox*. Th. αἶψα cito & κέλευθος, ε, ἡ, *via*. §. 379.

Ἀἶων, præf. part. verbum Poëticum. ab αἶω, *audio*. ε. 9.

Αἰῶνος, gen. sing. ab αἰών, ῶνος, ὅ, *ævum*. item in f. g. ἡ αἰών *vita*. α. 331.

Ἀνάμαντι, dat. sing. ab ἀνάμας, αντος, ὅ, *indefessus*. compositum ex α privativo, & κάμνω *defatigor*. f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. §. 956.

Ἀνάματος. §. 824. ε, ὅ, ἡ, *indefessus*. ἀναμάτοιο pro ἀναμάτε, gen. Ion. ἀναμάτῃσι, dat. pl. Ionice f. g. Th. κάμνος. §. 566. 747.

Ἀνάτη, nomen mulieris, ab ἀνάτω, *acuo*. Th. ἀκῆ, ῆς, ἡ, *cuspis*. §. 356.

Ἀναχῆ-

¹Ἀναχήμενος, ex animo dolens, præsens med. part. ab ἀνάχημι pro ἀναχέω, tristitia afficio. Th. ἄχος, ιος, τὸ, dolor. §. 99.

²Ἀναχαιτόν, acutum, part. præt. pass. ab ἀναχέω αἰνό. ἀναχήμενος pro ἡναχημένος, augmento abjecto & syncope facta ἀναχήμενος. Th. ἀκὴ, ἦς, ἡ, cuspis, vel ἄχος, ιος, dolor. α. 135.

³Ἀνάχων, animo maestus. ab ἀνάχω, dolore afficio, ex Th. ἄχος, ιος, τὸ, dolor. §. 868.

⁴Ἀκηδὴς, ἑὸς, ὁ ἀγὶ ἡ, negligens, ex α privat. & κῆδος, ιος, τὸ, cura. §. 489. ἀκηδία, acc. sing. α. 112. §. 61.

⁵Ἀκήριος, pl. sine sorte. ex α priv. & κῆρ, κηρὸς, ἡ, fors, fatum. ε. 821.

⁶Ἀκινήτοις, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. κινέω, ᾧ, f. ἤσω, moveo. ε. 748.

⁷Ἀκίωτατοι, firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab ἄκιος, incorruptus, ex α privat. & κίς, κίος, ὁ,

vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδηνκτοράτη. §. 433.

⁸Ἀκμων, ονος, ὁ, incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνων, quod nullis ictibus defatigetur. §. 722.

⁹Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, α, ὁ, maritus. α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ, marita. ex α quod est non privat. sed conjunctiv. ab ἅμα, simul, una, & κοιτῆς, ἡς, ἡ, lectus, a κᾶμαι, jacco, cubo. ε. 798. §. 410. 911.

¹⁰Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρητος, insatiabilis, cum gen. ex privativa part. α, & κορητός, a κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ὑμ, satio. α. 346. 433. 459.

¹¹Ἄκου, audi, præt. imperat. ἀκούσας, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris. ε. 211. 719.

¹²Ἀκούσαντες, pl. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἤκου & Att. ἀκήκου. §. 665.

¹³Ἀκρη, Ion. pro ἄκρη, summa. neut. ἄκρον, ἀκρότατον, in superl. α. 231. 679. α. 33. §. 7. 62.

¹⁴Ἀκρως, α, ὁ ἀγὶ ἡ, anceps, dubium. Th. κρίνω, scerno, judico. α. 311.

Ἀκρονέφαιος, *vespertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & νέφας, ατος, τὸ, *caligo*, item *crepusculum*. ε. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. θ. 249.

Ἀκτὴ, *litus*. ἀκταῖς dat. pl. *litonibus*, ab ἄγω, *frango*, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτὴν, *munus*, *donum*. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτῆς, ὁ, *cibus*.

Ἀκτίνεσσι, dat. pl. *Poëticus*, ab ἀκτίν, ἴνος, ἦ, *radius solis*. ab ἄγνυμι *frango*, *radiorum solarium* est *refractio*. θ. 760.

Ἄλα, accus. sing. *mare*, ἦ ἄλς, *mare*: ὁ ἄλς, *sal*. solo genere differunt. θ. 791.

Ἄλαδ' pro ἄλαδε, *ad mare*. δὲ postpositum accusativo, valet *ad* ε. 629. 755.

Ἀλάληται, *errant*, 3. sing. verbi passivi, a verbo ἀλάεμαι, ὤμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται. ε. 100.

Ἀλαλητῶ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, ε, ὁ, *clamor militum*, dicentium ἀλα-

λῆ: Gallice *alarme*. Th. ἀλαλή, ἦς, ἦ, ἀλαλα. α. 382. differt ab ἀλάλητος, *inenarrabilis*.

Ἀλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω Th. ἀλκή, ἦς, ἦ, *robur*, *vires*. θ. 527.

Ἀλασκοπιήν, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαός, *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*, unde est σκοπή & σκοπία, ᾤς, ἦ, *specula*. θ. 466.

Ἀλαπαδὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, *evacuo*. ε. 435.

Ἄλατος, ε, ὁ, καὶ ἦ, *gravis*, *non oblivioni tradendus*. Dorice, pro ἄλτος, ἀλήθω, f. σω. *lateo*. θ. 467.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo*, *frigeo*. ε. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. θ. 214. 226.

Ἄλεια, ας, ἦ, Ionice ἀλέη, ἦς, ἦ, *calor*, seu *tepor*, qui est ex Sole. ἐπ' ἀλεια λέσχη. ε. 491.

Ἄλειαθα,

Ἀλῆαδαι, *virato*. a. i. med.
 infin. pro Ἀλῆσαδαι,
 pro quo Ἀλῆαδαι &
 Ἀλῆαδαι, per geminam
 syncop. (sic Rom. 3. v.
 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῖσαι)
 ab Ἀλῆω μοῖα, f. ἔω, p.
 ἔκα. item ῥιτο, ῥαυθῶ. i.
 732. 444. 778. pro Ἀλῆω
 dicitur etiam Ἀλῆω,
 itemque Ἀλῆω, effugio.
 i. 826. est verſus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σκ. p. κκ. εὐο,
 ab Ἀλέγω. hinc Ἀλέγονται.
 i. 249. §. 171.

Ἀλεῖω, *evito*. Vid. in
 Ἀλῆαδαι.

Ἀλῆη. Vide paulo ante Ἀλῆα

Ἀλεξίᾱρη, *imprecationum
 expultrix*, ex Ἀλέξω vel
 Ἀλεξίω, arceo, depello, &
 ἄρα, ἄς, ἡ, *dira impre-
 catio*. est vox media, quæ
 modo in bonam partem
 accipitur & vertitur *pre-
 catio*, modo in malam,
 ut hic. i. 462.

Ἀλαφαρ, κτος, τὸ, *pinguedo*.
 Ἀλάφω. f. ψα. a. 2. ἡλι-
 φον. §. 553.

Ἀλῆσαδαι. Vide paulo Ἀλῆ-
 δαι. i. 503. 796.

Ἀλενόμενοι, vid. in Ἀλῆαδαι.
 i. 533.

Ἀλεωρῆ, Ionice pro Ἀλεωρῆ,
 ἄς, ἡ, *evitatio*. Th. Ἀλῆω,
 vito. i. 402.

Ἀληθα, acc. sing. ab Ἀλη-

θῆ, *veris*. hinc Ἀληθῆνη,
 Ion. pro Ἀληθῆνη. §. 28.
 i. 766. 816.

Ἀλῆκμονα, acc. sing. ab
 Ἀλῆκμων, ονος, ὅ, no-
 men fluvii, ex ἄλς, ἄλῶς,
 ἡ, mare, & ἀκμή, ῥε, ἡ,
 cuspis, vigor, incremen-
 tum. §. 343.

Ἀλῆσος, α, ὅ, xgῖ ἡ, non
 declinens. Th. λῆζω, f. σκ.
 agito. §. 611.

Ἀλιεύς, ἑος, ὅ, *piscator*.
 proprie qui in mari pi-
 scatur. per synecd. spec-
 piscator quivis. Th. ἄλς,
 ἄλῶς, ἡ, mare. α. 214.

Ἀλιμῆθη, nom. mul. q. d.
 quia curat mare. ex ἄλς,
 ἄλῶς, ἡ, mare, & μῆθοι,
 εος, τὸ, cura. §. 255.

Ἀλῆω, Poëtice, pro ἄλῆς,
 ex ἄλῶς, *marinus*. The-
 ma ἄλς. §. 1003.

Ἀλιτημένον, part. præt. pass.
 Ion. ab Ἀλῆτω, pecca. α. γι.

Ἀλιτραίνετα, 3. præt. pass.
 male agit. ab Ἀλιτραίνω,
 pecco, quod est ab Ἀλι-
 τρῶς, peccator. Th. est
 Ἀλῆτω, pecco. f. ἡσω.
 vel Ἀλῆτω, cuius aor. 2.
 ἡλῆτω. i. 239. & 328.

Ἀλκῆω, Ion. pro Ἀλκαίῃ,
 ab Ἀλκαίῳ, α, ὅ, nomen
 vini. Th. est Ἀλκήτοβυτ.
 α. 26.

- Ἀλακάδο, pro Ἀλακάδῃ, Æo-
lice, a nominativo Ἀλ-
καίδης, α, ὁ, nomen viri
ab ἄλκη, robur. α. 112.
Ἀλακμοσ, α, ὁ καὶ ἡ, robustus,
fortis. Th. ἄλκη, ἡ, ἡ,
robur. α. 320. 9. 526.
Ἀλαμῆνη, nomen feminæ.
q. d. robur Lunæ. Luna
singulares habet influxus
in feminam, nec non
in Oceanum, qui est quasi
mundi uterus. α. 3. 467. 9.
526. 950.
Ἀλατῆρα, acc. sing. ab ἄλ-
κτήρ, ἦρος, ὁ, defensor.
proprugnator. Th. ἄλκω,
ab ἄλκη, unde ἀλάλκω
profligo. α. 29. 128. 9. 657.
Ἄλλ', pro ἄλλ᾽. α. 11. 15. 35.
9. 98. &c.
Ἄλλα, nom. pl. ab ἄλλῃ,
alia. ε. 821. 9. 363. 872.
Ἀλλάων, aliatum pro ἄλ-
λων, Æolice. α. 260. ἄλ-
λων. α. 28. ἄλλῃ. ε. 260.
Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134.
ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion.
pro ἐν ἀλλήλοις inter se.
α. 347. 379. ἀλλήλας acc.
pl. α. 375. 262. Flebitur
tantum per Genitivum,
Dativum & Acc. plura-
lem, idque in tribus ge-
neribus. ε. 134. 249. 276.
Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλο. 9.
147. ἄλλον. ε. 406. 711.

- Ἄλλοιην, acc. ab ἄλλοι. ε. 812.
Ἄλλοιός, α, ὁ, diversus. ab
ἄλλοι, alius. ε. 481.
Ἄλλοι, ἄλλη, ἄλλο, alius,
α. 339. 443.
Ἄλλοτε, interdum, alias.
α. 243. 723.
Ἀλλότριος, α, ὁ. Th. est ἄλ-
λος, alienus, non pro-
prius. α. 34. 9. 599.
Ἀλμυρὸς, α, ὁ, falsus. epi-
theton Oceani. Th. ἄλς,
ἄλός, ἡ, mare. 9. 107. 964.
Ἀλοχος, α, ὁ, uxor. ἀλόχῃ,
dat. α. 87. ex α. conjuncti-
vo, quod est ex ἄμω, &
λέχος, ιος, τὸ, lectus, quod
sit in eodem lecto cum
marito. 9. 886. ε. 327.
Ἄλοσι, ιος, τὸ, lucus. ex
ἄλλομαι salio, quod ar-
bores veluti e terra pro-
filiant. α. 70. 99.
Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. Ion.
ab ἀλυκτοπέδῃ, vinculum
indissolubile, q. d. ἄλυ-
κτος πέδη, indissolubilis
pedica. ἄλυκτος, metri
causa, pro ἄλυτος, ex α.
privat. & λίσω, dissolvo.
9. 521.
Ἀλύξεται, vitabit, fugiet.
fut. 1. med. ab ἀλύσκω,
vito. f. ξω. Th. est ἀλίω,
πολό, item vito. ε. 361.
Ἀλφω, ab Ἀλφας, α, ὁ,
nomen fluvii. 9. 338.
Ἀλφειῇ

- Ἀλφειῶν, dat. pl. Poëtice & Ionice pro ἀλφειῶν, ab ἀλφειῆς, ε, εῖ, inventor. ab ἀλφίω, invenia. Th. ἄλφᾰ primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. §. 512.
- Ἄλωψ, ῥι, ῥι. Th. ἄλωψ, ω, ῥι, area. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.
- Ἄμᾰ pro ἄμα, una, cum. Dat. ἄμα βροντῇ, cum tonitru. §. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδς Æolice pro ἄμυδς, idem quod ἄμα, simul. §. 689.
- Ἀμαιμάκετος, indomiti. ἄμαιμάκετος, ε, εῖ, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν, valde, & μαιμαῖω, vehementer cupio, impetu feror. qui animo est in prælia admodum pronus. ἄμαιμάκετος πῦρ. Th. μαῖω, cupio. α. 207. §. 319.
- Ἀμαζα, ης, ῥι, currus, plaustrum, quasi dicas ἄμα ἄξονι, cum axe. ε. 424.
- Ἀμαξαν, pro ἄμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.
- Ἀμάρτη, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἀμαρτάνω, pecco. f. ἀμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἡμαρτον. ex α priv. & μάπτω, assequor. §. 222.
- Ἀμαρτίνοος, cujus mens est

- prava, ex ἀμαρτάνω pecco, & νόος, ῥι, mens. qui mente peccat. §. 511.
- Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἡμάρυσσε, splendebat, verbi ἀμαρύνω, f. ἔω, fulgeo, splendeo ex α ἐπιτυτικῷ & μάρω, splendeo. §. 817.
- Ἀμῆδα, præf. infinitivi mediæ, metere. Th. est ἀμαῖω, ῥι, f. ἡσω, meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.
- Ἀμαυροτέρη, Ionice pro ἀμαυροτέρα. obscurior ab ἀμαυρός, α, ὄν, obscurus, ex α priv. & μαίρω, splendeo. ε. 282.
- Ἀμαυρωδείη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ῥι. obfusco, obscuro. Th. ἀμαυρός, ε, εῖ, obscurus. ε. 691.
- Ἀμβροτος pro ἀναβροτός, scan- silis, pervius. sic ἀμβάλω, pro ἀναβάλλω. Th. est βάλω, εο. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. ε. 679.
- Ἀμβολιργός, ε, εῖ, dilator operum: ex ἀναβάλλω, differo, procrastino. μηδὲν ἀναβέλλόμενος, & ἔργον, ε, τὸ, opus. ε. 411.

* *Ἀμβροσίη*, dat. sing. Ion. pro *ἄμβροσίῃ*. *ἄμβροσιος* immortalis, ex α priv. & *βροτός*, ὅ, ὁ *βροταλῖς*. κατ' ἐπὶ δεξιῶν τῷ μὺ καὶ τσοκὴν τῷ ταῦ αἰνῶμα 9. 69. 796.

* *Ἀμβροτός*, ε, immortalis, pro *ἄβροτος*. Th. *βροτός*, mortalis. 9. 43.

* *Ἀμέγατος*, *ἀδύνα* invidia carens. Th. *μεγαίρω*, invideo. 9. 666.

* *Ἀμαδόμενοι*, praeſ. part. reſpondens, *ἀμαδόμενῃ*, mutantes. ab *ἀμάδω*. f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. conſtrui ſolet enim Acc. α. 117. 9. 654. 749.

* *Ἀμαλίκτων*, gen. pl. ab *ἀμαλίκτος*, ε, ὅ καὶ ἦ, asper, durus. Th. *μαλίσσω*, melitum reddo. 9. 659.

* *Ἀμεινον*, melius, comparativus ab *ἀγαθός*, bonus. ε. 312. 700. Cæteroquin *ἀμείνων* ex α epitatico & *μένος* robur: ſic *ἀρείων* eſt ex ἄρης. *ἀμείνονα*, *ἀμείνω*, acc. ſing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide *ἀγαθός*.

* *Ἀμελῶσιν*, 3. pl. ſub. negligent. ab *ἀμελέω*, negligo. hinc *ἀμελής*, ex α priv. & *μέλη*, cura eſt. ε. 398.

* *Ἀμέρομαι*, 2. ſing. a. i. ἄετ. ſubj. a verbo *ἀμέρω*, privo. f. σω. *ἀμερῶ* pro *ἡμερῶ* imperfect. Ionic. Th. *μέρω*, σῶ, privo. α. 338. 9. 698.

* *Ἀμηχανία*, Ionice pro *ἀμηχανία*, difficultas, ab *ἀμηχανός*, *ἀπιννιμε* capitis, perplexus. ex α priv. & *μηχανή*, machina. *ἀμηχανῶν*, inexplicable. ε. 494. 83. 9. 295. 310.

* *Ἀμησάς*, f. i. ind. ab *ἀμαίω*, meto. Vide paulo ante *ἀμαΐδαι*. ε. 478.

* *Ἀμητός*, ὦ, ἦ, *meſſis* tempus: ſed *ἄμητος*, ε, ὅ, *meſſis*, ab *ἀμαίω* meto. ε. 382. 573.

* *Ἀμμες*, pro *ἡμᾶς*, Æolice, nos. ab *ἐγώ*, ego. α. 87.

* *Ἀμμίαν*, pro *ἀνὰ μέσον*, in medio. α. 209.

* *Ἀμοιῶν*, *talionem*, proprie mutationem. ab *ἀμαίω*, muto. f. ψω. præt. med. *ἡμοίβα*. ε. 331.

* *Ἀμολγαίη*, lactea. ab *ἀμολγῶ* f. ξω. *mulgeo*, ich. *μελέε*. *ἀμολγός*, ὦ, ὅ, tempus, quo mulgentur vaccae. α. 588.

* *Ἀμοτον*, adv. *inſatiabiliter*, *inceſſanter*, ex α priv. & *μοτός*, ὦ, ὅ, linteum carptum, quod vulneribus inditur. α. 361.

* *Ἀμ-*

**Ἀμπαυμα*, *solacium*. pro
ἀνάπαυμαι, ατος, n. g. ab
ἀναπαύομαι, quiesco. Th.
παύω, finio, cesso. a. 2.
ἔπαον. §. 55.

**Ἀμπέλαγος*, per *pelagum*,
per syncop. pro ἀνὰ πέλ-
γος. Ἰάλασσα, mare. sed
πέλαγος, eos, τὸ, maris
profunditas. §. 190.

**Ἀμπυκίδην*, acc. a nomina-
tivo ἀμπυκίδης, α, ὁ, *Am-
pyci filius*.

**Ἀμπυκος*, α, ὁ, nomen viri,
ab ἄμπυξ, υκος, ὁ, idem
quod τὸ κάλλυντρον, ca-
liendrum, retigulum mu-
liebre. ab ἀμπέχω, cir-
cumdo. α. 181.

**Ἀμυδῖς*, *Æolic*. Adverb.
idem quod ἄμα, simul
cum. α. 345.

**Ἀμύμουνα*, acc. sing. ab ἀμύ-
μων, ονος, ῆ, irreprehen-
sibilis. idem quod ἀμώ-
μητος, ab Ἀμύμων, ονος, ὁ,
nom. viri. §. 654. & valet
idem, quod ἄμωμας, qui
nihil commisit τῆς μυ-
γμῆς, h. e. derisione di-
gnum. a μύζω, f. ξω, deri-
deo. Sic dicitur per syn-
copen τῇ γάμομα, pro
ἀμύγμων. §. 264. α. 65. 112.

**Ἀμύνοντες*, præf. part. ab
ἀμύνω, juvo. item arceo,
propello. f. νω, a. 1. ἤμυνα,
p. γκα. α. 240.

**Ἀμφ'* pro ἀμφὶ idem quod
περί, circa. e. 203. α. 128.
200.

**Ἀμφαγαπῶντες*, præf. part.
pl. num. ab ἀμφαγαπῶ.
ex ἀμφὶ & ἀγαπῶ, valde
diligō. e. 58.

**Ἀμφαράβιζον*, imp. Ion. cir-
cumstrepabant. ab ἀμφα-
ραβίζω, circumstrepo.
compositum est ex ἀμφὶ
& ἀραβίζω, quod est a Th.
ἄραβος, α, ὁ, strepitus. α.
64. alii legunt ἀμφαράρι-
ζον, ex ἀραρίζω, quod eti-
am ab ἄραβος. ibid.

**Ἀμφιᾶλυνψε*, a. 1. act. ab ἀμ-
φιαλύπτω, circumtego.
ex ἀμφὶ circa, & αλύ-
πτω, tego, f. ψω, p. κα, a. 2.
ἠπάλυνον. e. 165.

**Ἀμφεπε*, imperf. act. Ion.
verbi ἀμφίσσω, persequor,
foveo. Th. ἔπω, operor,
sequor. §. 696.

**Ἀμφί*, præpositio circa, per
τμήσιν separatim circum
e. 73. 539. α. 172.

**Ἀμφίς*, Adverb. e. 699. cir-
cum, seorsim. §. 851.

**Ἀμφιβάλη*, aor. 2. med. subj.
ab ἀμφιβάλλω, circumji-
cio, circumdo. f. λῶ, p. βέ-
βληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέ-
βολα. Th. βάλλω, jacio.
e. 543. ἀμφιβάλλει. e. 785.

Ἀμφι-βάλλω, α. 253. per
τμήσιν, βάλλω pro βάλλω.
Imperf. Ion. Th. βάλλω.
α. 254.

Ἀμφιβληστρον, s, τὸ, rete
quod a duobus utrimque
projicitur in aquam, ex
ἀμφι, circum, & βάλλω,
jacio. α. 215.

Ἀμφιγυῖαι, ενταί, ὁ, utro-
que pede claudus. Vul-
cani epithetum, ex ἀμφι
utrimque, & γυῖν, s, τὸ,
membrum, qui claudicat
ex utroque pede. ἀμφο-
τέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός.
ε. 70. α. 219. ὁ. 751. 945.

Ἀμφιδάμαντες, gen. ab Ἀμ-
φιδάμας, nomen viri. q.
d. qui utrinque domat.
ex ἀμφι & δαμάζω, do-
mo. ε. 652.

Ἀμφιδεδῆαι, est 3. singul.
plusquamperfecti medii,
a δαίω, divido, convivor,
scio, comburo. in a. 2.
aēt. ἔδαον. Hinc est præt.
med. ἔδρα. Sicut a θάλλω
τέτληα, a καίω κέκηα.
α. 62.

Ἀμφικαλύψη, 3. sing. a. 1.
aēt. subj. ab ἀμφικαλύ-
πτω. Th. καλύπτω, tego. f.
ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disce-
ptationes, quæ sunt ver-

bis ab ἀμφιλογία, ubi ex
utraque parte contendi-
tur, ex ἀμφι & λέγω, di-
co. ὁ. 229.

Ἀμφιπολεύω, f. εὐσω, obam-
bulo, comitor. Th. πο-
λεύω, verso; pro quo Poë-
tica πολεύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιρρύτω, dat. ab ἀμφιρρύ-
τοις, circumfluis, ex ἀμ-
φι, & ῥύω, pro ῥίω, fluo. f.
εὐσω, p. ῥύρευα. ὁ. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris 4.
contractorum. ex ἀμφι
& ῥίω, fluo, &c. ὁ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulie-
ris, ex ἀμφι & τρίτω, stri-
do, fut. τρίσω. a circum-
strependo. ὁ. 243. 254.
930.

Ἀμφιτρύων, ὕωνος, ὕωνος. No-
men viri. ex ἀμφι circum,
& τρύω, attero, macero,
veho. τρύμα proprie fo-
tanien, item veterator.
α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρωνιάδης, s, ὁ, filius
Amphitryonis, per epen-
thes. τῷ α. metri causa pro
Ἀμφιτρωνίδης, s, ὁ. α. 165.
416. ὁ. 317.

Ἀμφιχίαι, a. 1. aēt. infinit.
ex ἀμφι & χίω, fundo. f.
χέω. Æol. aorist. 1. aēt.
ἔχευα, & per syncopen
τῷ σ, ἔχευα & per novam
τῷ υ syncopen, ἔχεα. p.
κίχευ.

πέχευκα. perf. pass. κέ-
χυμαι. a. i. pass. ἐχύνθη.
ε. 95.

Ἀμφοτέρως, α, ον, ambo. dat.
pl. ἀμφοτέροισιν, Ionic. α.
177. 382. 9. 771. hinc.

Ἀμφοτέρωθεν, utrimque,
adv. Th. ἄμφω, ambo. 9.
733.

Ἀμφω. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἀμω-
μός, qui est absque omni
labe. ex α priv. & μῶμος,
ε, ὅ, probrium, dedecus,
item derisor. ab Hebr.
מָוֶמֶת macula. Hinc ver-
bum μωμίζομαι, ἔμαι, ca-
villor, prov. paronomas-
tasticum, Ῥᾶον μωμίζομαι
ἔμιμιζομαι. α. 102.

Ἀμύνται, 3. pl. ind. pass. ver-
bi ἀμύνω, ᾶ, f. ἤσω, meto.
9. 599.

Ἄν, vocula seu particula
potentialis. Poëtæ alio-
quin pro ea ponunt κε,
κεν. ε. 179.

Ἄν, præpositio, pro diver-
sa significatione varios
casus regens. ε. 226. 326.
9. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præf. inf. dif-
ferre, procrastinare. Th.
βάλλω, f. λῶ. jacio, ἀνα-
βάλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ηε, ἥ, necessitas, ὅπ

ἀνάγκη, necessario. ε. 15.
9. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imp.
poët. pro ἀναγόν, ab ἄγω
duco. f. ἔω p. ἤχα. α. 2.
ἤγον. α. 280.

Ἀνάελλα, plur. insperata,
ab ἀελλος, insperatus.
Th. ἑλλα, ides, ἥ. 9. 660.

Ἀναιδής, ex α priv. & αἰδώς,
ἑός, ἥ, pudor. 9. 312. 833.
ἀναιδής, ἑός, ὅ παρ' ἥ. ἀναι-
δής, dat. sing. Ionice, ut
& ἀναιδείῃφι. Φι enim per
paragogen additur. ab
ἀναιδία, imprudentia. hoc
ab ἀναιδής, ἑός, ὅ, ἥ, im-
pudens. ex α priv. & αἰ-
δώς, ἑός, ἥ, pudor, αἰδώς
vero ex α. priv. & αἶδω vi-
deo, ab intuendi fuga. ε.
357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus, ex α
priv. & αἰτία, ἥ, causa. ε. 825.

Ἄνακτα, acc. sing. ab ἄναξ,
rex, ἄνακτος. ε. 69. 9. 347.
α. 197. 226. 9. 493.

Ἀνάξειν, fut. i. act. infin. ab
ἀνάσσω, regno. f. ἀνάξω.
p. χα. α. i. ἤναξα. & Ionic.
ἄναξα, ἄναξεν. 9. 837.
Distinguitur ab ἀνάγω, f.
ἀνάξω ex sola contextus
serie. 9. 491.

Ἀνάπνευστος, non respirans,
ex α priv. & πνέω, spiro,
f. πνεύσω. 9. 797.

**Ἀνάσσειν*, præf. ind. Vide *ἀνάξεν*. §. 506.

**Ἀνασσειναι*, *quatiens*, est f. g. part. a. l. act. Poët. ab *ἀνασαι*, *quatio*. Th. est *σαι*, *moveo*. f. *σαι*. p. *σει*. *σαι*. α. 344.

**Ἀνασσειν*, Ionic. & Poëtice pro *ἡνασσειν*. 3. pl. imperf. act. ab *ἀνάσσω*, *regno*. vide *ἀνάξεν*. §. 1015. α. 328.

**Ἀναστροφῆν*, *converte*. præf. inf. act. pro imperat. Hellenismus, ab *ἀναστροφῶ*, *verto*. Th. est *εἰστροφῶ*, *verto*, f. *ψω*. p. *ἔστροφαι*. α. 2. *ἔστροφον*. hinc *εἰστροφῆ*, *ἦς*, *ῆς*, *versio*, *flexus*. & hinc *εἰστροφῶ*, *verfo*, *circumago*, Poët. *εἰστροφῶ*, *id.* α. 121.

**Ἀναυδος*, α, ε, ι, *motus*, idem quod *ἄφρωνος*. Th. *ἡ αὐδή*, *vox*. §. 797.

**Ἀνευρος*, nomen viri, sine aura, vento. Th. *αἶρα*, *aura*, *ventus*, item *torrens*, & tum est ex α *valde* & *ναίω* *fluo*. α. 477.

**Ἀναχάσσειναι*, a. l. med. in fin. Poëtice, pro *ἀναχάσσειναι* ab *ἀναχάξω*, *recedo*. Th. *χάξω*, f. *άσω*, *recedo*. α. 536.

**Ἀναφυσιώτες*, præf. part. videtur oriri a *φυσίω*, *insufflo*, hinc *φύτα*, *π*, *ῆς*, *foliis*, Blasbalg. Th. *φυσίω*,

sufflo. Sed esse a *φυσία* *anhelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro *ἀναφυσιώτες*, dicunt Poëtæ *ἀναφυσιώντες*, ab *ἀναφυσίω*, αἰ. Poëtice *ἀναφυσίω*: sicut pro *όρώ*, & *πῶ* dicunt *όρώ*, ubi ο *μ* *π* *ρ* *δ* *ν* præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. *ἀναφυσιώντας* vero ab *ἀναφυσίω*, contrahte *ἀναφυσιῶντας*, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211. —

**Ἀναψύξαι*, a. l. act. infinit. ab *ἀναψύχω*, *refocillo*, *recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. *ψύχω*, f. *ζω*, *refrigero*. ε. 606.

**Ἀδιχα*, pro *ἀνάδιχα*, *divisim*. Adverb. a *διχα*, *dupliciter*. Them. δι, *his*. ε. 13.

**Ἀδρα*, acc. sing. ε. 269. *ἀνδράσι*, dat. pl. ut & *ἀνδρεσσιν*, sed hic est Poët. & Ion. ab *ἀνὴρ*, *ὁ*, *vir*. g. *ἀνδρὸς*. pl. *ἀνδρες*. ε. 269. 19. 482. 300.

**Ἀνδρογόνο*, *viripara*, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Luna. Componitur ex *ἀνὴρ*, *ὁ*, *vir*, & *γάνομαι* *nascor*,

nascent, quod in præt.
med. habet γένεσι. inde
γένος, generatio. ε. 781.

Ἀνδραποσία, acc. pl. στρα-
τες, seu codes virorum
ab ἀνδραποσία, α. α. ἡ, in
dat. ἀνδραποσίῃ, Ion. ab
ἀνὴρ, vir, & ἀνάνω, occi-
do. f. κτενῶ, pr. act. ἐκτα-
να. præt. m. ἐκτενα. θ. 228.

Ἀνδρομέη, gen. ab ἀνδρό-
μιος, vixilis. per syn.
speciei, humanus, idem
quod βράτιος, ἀνδρώπινος.
Th. ἀνὴρ, ἀνδρός, vir.
α. 256.

Ἀνδροφόνος, genit. Ion. ab
ἀνδροφόνος, qui virum
occidit. ab ἀνὴρ, vir, &
φένω, occido, quod in
præt. med. πέφονα. α. 98.
420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro
ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι,
remitto, relaxo. f. ἀνῆ-
σω. α. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι
mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, α. i. act. ab ἀνατί-
θηναι, impono, dico. Th.
τίθηναι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, accus. part. α. 2.
act. ab ἀναιρέω, aufero,
tollo. in α. 2. act. ἀνῆλόν.
in part. α. 2. act. ἀνελών,
όντος, ὁ. ἀνείλετο, sustulit,
α. 2. med. ab ἀναιρῶμαι,
ἔμα, aufero. Th. αἰρέω,
ᾧ, capio, f. ἤσω, p. ἤρηκα.

α. 2. ἔλαν. ε. 746, θ. 553.

Ἄνεμος, α. ὁ, ventus. ἀνέμιο.
gen. Ion. ἀνέμοιο, dat. πῆ-
Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀντιζέω, α. ὁ, ἡ, impolitus,
imperfectus. ab ἐπαζέω, in
superficie rado, seu scal-
po; inde ἀντιζέω, scal-
pendo aut dolando non
perfectus. Th. ζέω, rado,
polio, f. ζέω, ε. 744.

Ἀντιθέκτων, gen. pl. πον-
δυν. confectis, vel liba-
tis, h. e. in mensa appo-
sitis. ab ἐπιθέκω, sacrifi-
co. Th. θέω, facio. f. θέω
& ἔρω, p. ἔρεχα, præt.
pass. ἔρεγμα, &c. α. i.
part. ἔρεθεις. p. m. ἔρογα
& ἔοργα. ε. 746.

Ἄνερ, acc. pro ἀνέρα. Vide
in ἀνδρα. ε. 749. 752.

Ἀνερπαμένη abripiens, α.
i. med. part. a verbo ἀνε-
ρείπομαι, ex ἀνά & ερείπω,
everto, attraho. f. ψω. θ.
990.

Ἀνεφαίνετο. imperf. ab ἀνα-
φαίνομαι, appareo, ma-
nifestus reddor. Th. φαί-
νω. f. ανῶ, in lucem pro-
fero, p. πέφαγκα. α. i.
ἔφηναι, α. 2. ἔφανον, p. m.
πέφηναι. θ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. α. 2. Att.
subduxerunt pro ἀνῆγον,
verbi ἀνάγω, subduco, f.
ἀνάξω. p. ἀνῆχα, α. i. pass.
ἀνῆ-

- ἀνέχθην. Th. ἄγω, duco. §. 626.
- Ἀνήκετος, α, ὁ καὶ ἡ ab ἀνέω sano vel ἀνέομαι, ἔμαι, f. ἔσομαι, & ἥσομαι. §. 612.
- Ἀνήκετος, acc. sing. ab ἀνέ-
ω, iners, ex α priv. & ἀνής, vir. i. 749.
- Ἀνής, vir, ἀνδρὶς, ἀνδρὶ, &c. i. 263.
- Ἀνθά, 3. person. present. ab ἀνθέω, floreo, f. ἥσω, p. κα. ab ἄνθος, ros, τὸ, flos. i. 500.
- Ἀνθα, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.
- Ἀνθεμάσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμάς, εσσα, εν, floridus. ab ἄνθεμον, α, τὸ, flos. Th. ἄνθος, ros, τὸ, flos. §. 887.
- Ἀνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, ros, τὸ, flos. i. 75. §. 279.
- Ἀνθεύσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθάσι, & hoc pro ἀνθέσι, florent. ab ἀνθέω, ὦ, f. ἥσω, floreo. Th. ἄνθης, ros, τὸ, flos. i. 225. §. 688.
- Ἀνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀντη.
- Ἀνθρωπος, α, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογῆται, quasi ὡς ἀναθρῶν ἢ ὀπαπε, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus ἀνὰ τὸ ἀνω ἀθρῶν, a sursum aspiciendo. i. 49. 470.
- Ἀνίσκει, Poëtice pro ἀνίσκει, 3. pers. imperf. ex ἀνὰ & ἵσκει in imperf. ἀνίσκει, ης, & Poëtice, ἀνίσκων, ες, α, ut ἐνίσκων, pro ἐνίσκων. Sicuti pro ἡν ἐκαστα Poëta dicunt, ἵσκων, ες, ε. Th. ἵσκει, vel ἵω, mitto. f. ἥσω. p. ἵνα. aor. 2. ἵπ. aor. 2. imperat. ες. §. 157.
- Ἀνίην, tristitiam. accus. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ, πικρὸν. §. 611.
- Ἀνίκητος, α, ὁ καὶ ἡ, invictus. a νικάω, vinco, f. ἥσω. p. νύκηνκα. α. 1. ἐνίκησα. §. 489.
- Ἀνάντα, aor. 2. part. proprie sursum euntem, h. e. orientem, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἀνω & ἄμι, eo seu ἱημι: idem quod ἄμι, hinc α. 2. aët. ἴον, ες, ε, tanquam ab ἄω, sicut a λαίπω est ἑλπιον, &c. i. 726.
- Ἀνίπλοισιν, dativus pl. Ion. ab ἀνίπλος, α, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & νίπλω, f. ψω, lavo. i. 723.
- Ἀνίσταμενος, præs. part. ab ἀνίσταμαι, exsurgō. Th. ἵστημι, sto, f. ἥσω. p. ἵστα-
κα, α. 2. ἵστην. i. 575.
- Ἀνάλ-

**Ἀνελβίη*, dat. Ion. pro *ἀνελβίᾳ*, miseria, ex α priv. & ὀλβιος, beatus. Th. ὀλβος, α, ῆ, *felicitas*. q. d. ἔλος βίος. ε. 317.

**Ἀνόσιος*, *inoſſis*, ex α privat. & ὀσίον, ἐν, τῷ, οί, *oſſis*. α. 522.

**Ἀντρίφετα*, pro *ἀντρίφει*-*τα*, percurrit. ab ἀντῆ, & τρέφω, verto, f. ψω, p. φα. α. 2. ἔτραφον. 9. 763.

**Ἀντῆ*, pro ἀντι, e regione, & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 724.

**Ἀντα*, contra. Adv. Poët. item coram. hinc ἀντάω, obviam venio. f. ἦσω. ἀντίος, idem quod ἄντα. α. 432. 9. 630.

**Ἀντιβόλησεν*, a. i. aēt. ab ἀντιβολέω, occurreo; item pasciscor. cum Genit. f. ἦσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βιάω, jacio, percutio. α. 439.

**Ἀντι*, præpositio, pro, loca. ε. 57. 9. 893.

**Ἀντίος*, Adverb. e regione, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, ex adverso stans. Th. ἀντῆ, pro. α. 479.

**Ἀντιβίην*, obviam. Adv. ab ἀντίβιος, adversus. ex ἀντῆ & βία, ας, ῆ, vic. α. 150. 163.

**Ἀντιβόλησεν*, a. i. aēt. infin. vide ἀντιβόλησεν. ε. 782.

**Ἀντίη*, Ionic. pro ἀντία, ex ἀντίος, adversus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίος. α. 361.

**Ἀντιφρίξαν*, præt. inf. proprie obvium se offerre, item contendere, f. ἴσω. p. κx. ex ἀντῆ, & φέρω, fero. f. οἴσω. α. i. ἤνευκα. 9. 609.

**Ἀντρῶν*, dat. sing. ab ἀντρον, α, τό, antrum. 9. 483.

**Ἀντρον*, pl. num. ab ἀντρον, ῶν, ῆ, proprie, ambitus rota in curris, it. orbita. α. 64.

**Ἀνύσας*, part. a. i. aēt. pro ἀνύσας, poët. ab ἀνύω vel ἀνύω & ἀνύτω, perficio. α. i. ἤνυσα. Notatur τμησις διὰ -- ἀνύσας pro ἀνύσας metri causa, επεν-
sus. ε. 633. 9. 954. ἀνύσας. ε. 393.

**Ἀνωγα*, κ. sing. præt. med. ab ἀνώγω jubeo. f. ἀνώξω. α. i. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα seu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.

**Ἀξαις*, 2. sing. a. i. aēt. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, fran-
go, f. ἄξω. α. i. ἤξα. ἄξαις, pro ἄξαις, 3. pl. a. i. aēt. opt. Æol. ἄξαις, ας, ε. in 3. pl. ἄξαις, pro ἄξαις, ας, α. ε. 432. & 438.

**Ἀξαις*

Ἀξενος, ε, poëtice pro ἄξενος, sine hospite. Th. ξενος, ε, δ, hospes, peregrinus. ε. 713.

Ἀξια, accus. sing. ab ἄξων, ονος, ο, axis. circa axem rota agitur & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422. 691.

Ἀοιδῆ, ῆς, ῆ, cantus. 9. 60. α. 282. a præt. med. ῆοιδα. Th. αἰδῶ, cano. ποιεῖς, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδός, ὤ, ὅ, cantor. Vide supra αἰοιδῆ. ε. 26. αἰοδοί. 9. 95.

Ἀοικος, ε, ὅ καὶ ῆ, domo carens, ex α priv. & οἶκος, ε, ὅ, domus. ε. 600.

Ἀοικος, ε, ὅ καὶ ῆ, impiger. ex α priv. & οἶκος, ε, ὅ, pigritia. ex α & κινέω πο-νεο. quia pigri sunt veluti trunei, & vix se movent. ε. 483.

Ἀορ, ἑορος, τό, ensis. ab αἰρέω, tollo, suspendo. α. 221. 457.

Ἀστος, ε, ὅ, illæsus, ab ἔττω, vulnero. f. ἦσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπό, ab. ε. 28. 313. 546. α. 30.

Ἀπαί, præposit. pro ἀπό sicut παρὰ pro παρὰ &c. poëtice. Alia exempla habent ἀπό. α. 409.

Ἀπαλῆ, mollia. h. e. juvenilia, ab ἀπαλός, ἄ, ὅ, se-

ner, mollis, quasi ἀφάλας, ab ἀφῆ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἀπάλαιον, dat. pl. Ion. pro ἀπάλαι. 9. 3. & 989. α. 279.

Ἀπάλαμος, iners. pro ἀπαλάματος, ex α priv. & παλάμη, ῆ. unde Latinorum palma, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, vagabitur. fut. i. med. ab ἀλῆμι, vel ἀλίσσμαι, ὦμαι, vagor, erro. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχρους, genit. ab ἀπαλόχρεος, οος, ὅ καὶ ῆ, quæ tenellum seu molle corpus habet. ex ἀπαλός, ἄ, ὅ, tener, mollis, & χροῖς, οος, ὅ, cutis. Th. χροῖα, color. ε. 517.

Ἀπαύεινδε, adverb. idem quod ἄνευ, sine, absque. 9. 386.

Ἀπανήνασαι, recusare, a. i. med. infin. ab ἀπαναίσταμαι, recusare. a. i. ἀπηρημένῃ. ex ἀπό & ἀναίσταμαι recusare, quod est ab αἰνέω, laudo; item assentior. ε. 452.

Ἀπαντα, acc. sing. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis; & in genit.

genit. ἅπαντος, ἀπάσης,
ἅπαντος, &c. gen. pl. ἅπα-
σέων, Ion. pro ἅπασῶν.
dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα,
simul & πᾶς, omnis. ε.
687. 79. 361.

Ἀπάντη, *ubique*. adverb.
Th. πᾶς, ὅ, omnis. §. 524.

Ἀπασέων, gen. pl. Ion. pro
ἅπασῶν. Vide in ἅπαντα.
§. 79.

Ἀπάτη, ἡ, *fraus*. ex α priv.
& πάτος, ε, ὅ, *via*, quum
a vera via abducimur.
Th. ἀπατάω, *decipio*.
hinc ἀπατεῶν, ὤνος, ὅ,
impostor. §. 224.

Ἀπατήσα, f. i. verbi ἀπα-
τάω, fallo, f. ἦσα. p. ἠπά-
τηκα. ε. 46.

Ἀπεδειροτόμησεν, *caput am-
putasset*, a. i. aet. indicat.
ex ἀπό, & δειροτομέω, *cer-
vicem abscindo*, ex δέρη,
ἡς, seu δειρή, ἡς, ἡ, *cervix*,
collum, & τέμνω, *feco*, in
præter. med. τέτομα, *re-
fecui*. §. 281.

Ἀπείριστος, ε, *infinite*. ex α
priv. & πείρας, ατος, τό,
finitis. α. 204. §. 878.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπεί-
ρων, ονός, ὅ καὶ ἡ, *infini-
tus*. ex α priv. & πείρας,
ατος, τό, *terminus*. i. 159.
α. 472. §. 187.

Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. aet.
indic. ab ἀποκταίνω, *occi-
do*. Th. κτείνω, *occido*.
f. κτανῶ, p. ἔκτακα. a. i.
ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. m.
ἔκτονα. α. ii.

Ἀπελάμπειτο, imper. pass.
Th. λάμπω, *splendo*. f.
ψω, p. φα. a. i. ἐλαμψα.
α. 72.

Ἀπελείβει, 3. sing. imper.
med. ab ἀπολείβομαι, *de-
stillo*. Th. λείβω, *libo*,
fundo, f. ψω. p. λείψα.
α. 174. 268.

Ἀπειμήσαντο, 3. pl. a. i.
med. ab ἀπομήμησκα, *re-
cordor*, seu ἀπομνήσκαμαι.
Th. μνήσκαμαι, *memoro*,
f. μνήσομαι, p. μίμηκα,
a. i. ἐμνήσθην. §. 593.

Ἀπείοντος, gen. part. pro
ἀπόντος, Ion. ab ἀπειμι,
absum. part. ἀπών, ἔσα,
όν. ε. 365.

Ἀπέσσαντος, ab Ἀπέσας, αν-
τος, ὅ, *nomen viri*. q. d.
qui non cecidit. §. 331.

Ἀπίσσυθεν, 3. pl. a. i. pass.
Æol. vel Boeot. pro ἀπε-
σσύθησαν, *proruperunt*,
sic ἔτυφθεν pro ἐτίφθη-
σαν. Æol. Poëtice σ du-
plicatur & σ abjicitur.
Th. σείω, *moveo*, *agito*.
f. σω. p. κα. a. i. ἔσενα.
§. 183.

Ἀπίσσυ-

Ἀπέσσυτο, β. sing. plusquā perf. pass. pro ἀπεισέσσυτο, a σένω, in præt. pass. σέσσυμαι, poëtice ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι. §. 859.

Ἀπέχων, omittant, abstinant, 3. pl. præf. subj. ab ἀπέχω, abstineo. infin. ἀπέχων. f. ἀφίξω. Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος, ὁ καὶ ἡ, illæsus. Th. πῆμα, τοι, τὸ, ποχα. unde πημαίνω, ανῶ, ποσσο, hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, illæsus. §. 955. ε. 668.

Ἀπό - - ἤμνησε, demessuit, a. i. ind. ab ἀμάω. f. ἤσω. Vide in ἤμνησε. §. 189.

Ἀρήνης, gen. ab ἀρήνη, ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπείρα, abstulit, 3. sing. imp. act. ab ἀπαυραίω eripio. Th. αὔρα, aura. ἀπαυραίω ergo est quasi τὴν αἰνίπνευσιν ἀφαιρᾶμαι, aufero respirationem, h. e. occido. α. 428.

Ἀπρωρεῦντ', pro ἀπρωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπρωρεῖτο, ab ἀπαυρεῖω, ὦ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρεῖω, ὦ, sursum tolle. f. ἔσω. α. 234.

Ἀπισία, ἡ, diffidentia. a πίσις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Ἀπλατος, pro ἀπέλατος, cui appropinquare tutum non est. a πίλας, adverb. prope *intraçtabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus, informis*. ex α priv. & πλατός *fictus*. a πλάσσω, fingo. & Att. πλάττω. ε. 147. §. 151.

Ἀπλατοι, Dorice pro ἀπλητοι, & hoc pro ἀπλητος magnitudine immensus, inaccessible. per syncopen τῆ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus, vel quidam ἀπλατος, idem esse dicunt cum ἀπλατος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverbium) prope. §. 153. & 708. α. 147. 230.

Ἀπό, a, ab, præpositio genit. regens, ἀπὸ δαιτός, a convivio h. e. post convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεῖς, part. a. i. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνός, ἔ, ὁ, nudus. ε. 728.

Ἀποδῶναι, a. i. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέωκα, a. 2. ἔδωκ'. ε. 347.

Ἀπό.

Ἀπόδρεπε, præf. imperat. *decere*, ab ἀποδρέπω, *decerpo*. f. ψω, hinc δρέπαιον, κ, τὸ, *falx*. ε. 609.

Ἀπό - - δῦσαι, *exuere*, *spoliare*, a. i. act. infinit. ab ἀποδύω, *exuo*. Th. δῦω. Linea hæc solet τμησιν notare. Vide in δῦσαι. α. 329.

Ἀπό - - ἔληται, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρέμα. Vide in ἔληται. ε. 603.

Ἀποδέδω, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, *depono*. Th. τίθημι. ε. 760.

Ἀποθρύσκωσιν, *defiliant*, 3. plur. præf. subj. Them. θρύσκω, *salio*. α. 375.

Ἀποθύμιον, *invisum*, *alienum ab animo*. ex ἀπό & θυμός, ῥ, ὅ, *animus*. ε. 708.

Ἀπό - - κέρσει, *incidit*, 3. sing. a. i. activ. ab ἀποκείρω, *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κείρω, f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσει. α. 419.

Ἀποκρίπτασκει, vel ἀποκρύπτεισκει, Ion. pro ἀπέρυπτε, 3. sing. imperf. activi α, pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω, *occulto*, *abscondo*, f. ψω, p. κέρυφα. α. 2. κρύβον. Th. κρύπτω, *abscondo*. θ. 157.

Ἀπολείψαι, part. a. i. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. φα, α. 2. ἔλειπον, p. m. λέλοιπα. θ. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præf. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, *cessare facio*. ε. 486.

Ἀπόλλυται, 3. pers. sing. ab ἀπόλλυμαι, *perreo*. aor. 2. med. ἀπώλομην, *perii*. Th. ὀλλυμι, *perdo*, f. ὀλλω, p. m. ὤλα & Att. ὀλλα, aor. 2. m. ὠλόμην. ε. 761.

Ἀπόλλων, *ωνος, ὅ*, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt: *Non semper videt Apollo*. Plato in Cratylo derivat πωρὰ τὸ ἀπαλύειν, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ Soli tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ε. 769. θ. 14347.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. opt. Vide paulo ante ἀπόλλυται. ε. 46. 346.

Ἀπό - - λύσαι, a. i. act. infin. verbi λύω solvo. vide λύσαι. α. 447.

Ἀπομείρεται, *fortitur*, 3. præf. Th. μέρω, *partior*, seu potius *μείρομαι*. præf. med. ἔμμερα, pro μέμερα, præf. pass. μεμαρμαι,

μυρμαί, & Att. εἰμυρμαί.
ε. 576. §. 801.

Ἀπονοστήσαντα, accus. part.
a. i. act. ab ἀπονοστήω, *ul-*
cunde revertor. Th. νο-
στήω, *redeo*. ἦσω. ε. 733.

Ἀποπέμπαν, remittere, præf.
inf. Th. πέμπω, mitto,
f. ψω. p. φα. ε. 87.

Ἀποπνείσσει, part. præf. f.
g. ab ἀποπνέω, pro πνέω
poët. πνέω, f. πνέσω, flo,
spiro. §. 324.

Ἀπὸ πρόθι, adverb. procul.
Th. πρό, ante. ε. 388.

Ἀποπτόμενος, a. 2. med. part.
ab ἀπὸ πίπτω, avolo, ex
ἀπὸ & ἔπι τω, volo, as,
f. πτήσεσμαι, a. 2. ἔπλην.
a. 2. m. ἐπλάμεν, part.
πλάμενος. §. 285.

Ἀποπτόντες, respuunt. 3. pl.
ind. præf. Th. πτόω, spuo.
f. πτόσω, p. ἔπτοκα, a. i.
ἔπτοκα. ε. 724.

Ἀπορρύνεσθαι, concitatz,
præf. pass. part. f. g. pl.
num. Th. ῥρύνμι, ῥρύν-
μαι, pro ῥρω, exeito, f.
ῥῶ, vel ῥω. §. 9.

Ἀπορροῦσθαι, fut. i. act. inf.
ab ἀπορροῦω, destruo, it.
carreo. Th. ῥαῖω, profl-
igo, destruo. f. σω. p. ῥ-
ωσαν. §. 393.

Ἀπορρίψοντι, projecturo,
dat. sing. f. i. part. Th.

ῥίπτω, projicio. f. ψω, p.
φα, p. m. ῥρίπαι. α. 215.

Ἀπορρύντα, gen. sing. ab ἀ-
πορρύντος, *deorsum fluens*,
ἀπορρύν. Th. ῥύω, idem
cum ῥέω. fut. ῥεύσω, fluo.
ε. 593.

Ἀπὸ -- τάμοιο. 2. sing. a. 2.
med. opt. ab ἀποτέμνω.
Vide in τάμοιο. ε. 423.

Ἀποτίννεται, 3. perf. singul.
a τίννμι & τίννμαι, idem
quod Th. τίνω, punio, ho-
noro. f. σω. ε. 245.

Ἀποτίση, luat. a. i. sub. 3.
perf. Th. τίω, punio.
ε. 258.

Ἀποτμήξας, part. a. i. act.
ab ἀποτμήγω, abscindo,
f. ξω, a. 2. pass. ἐτμάγην,
pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω,
seco. ε. 188.

Ἀπκρίμενοι, *privati*, per
syncopen pro ἀπαρισά-
μενοι, part. a. i. med. a
verbo ἀπαρίσσω, proprie
abduco in montem, Ion.
pro ἀφωρίσσω, extermino,
ab ὄρος, s, terminus, vel
ab ὄρος, eos, τὸ, & Ion.
ἔρος, eos, τὸ, *mons*. α.
173.

Ἀποφθίμενος, gen. sing. part.
præf. ἀποφθίμενος, mor-
tuis, per syncop. pro
ἀποφθίμενος, verbi ἀ-
ποφθίω, perdo, a φθίω,
ίω,

ἴσω, perdo. Th. φθίω,
corrumpro. §. 606.

Ἀποφθινύθαι, 3. pl. præf.
ind. a φθινύθω, perdo.
Th. φθίω. ε. 241.

Ἀποφθίσαι, perdidit, 3.
sing. a. i. act. opt. Æol.
pro ἀποφθίσαι, a φθίω,
perdo, pro quo etiam
dicitur φθινύθω, φθείρω.
Th. φθίω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶ-
κος, frigida domus. Th.
πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε.
523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. i.
act. indic. Th. ὄλωμι,
perdo. f. ὄλισσω. p. ὄλικα.
Att. ὄλωλικά. a. 2. m. ὠλό-
μην. p. m. ὦλα, Att. ὄλω-
λα. ε. 244.

Ἀρ, per metathesin pro
ῥα. particula expletiva,
certe, utique. §. 838.

Ἀρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα,
utique, ἄρα, αν, & ἄρα,
ἄς, ἡ, precatio: item im-
precatio. sæpe redundat,
& est μόριον συμπληρω-
ματικόν. Vide ε. 49. α.
36. 46.

Ἀρά, execratio, noxa, da-
mnum. Ionice ἀρή, ἡς.
§. 657.

Ἀραγεῖναι, pl. num. part.
præf. f. g. concutientes

non sine stridore, Dori-
ce pro ἀραγεῖναι, ab ἀρα-
γεῖω, ὦ, strepitum seu
fragorem edo, f. ἡσω. p.
κα. Th. ἄραβος, α, ὅ,
strepitus, proprie armo-
rum cadentium in ter-
ram, δᾶπος sonus cor-
porum, aut fragor aqua-
rum delabentium. φλοῖ-
στος sonus fluctuum in
mari. ἦχος sonus reci-
procus. φθόγγος sonus
vocis humanæ. βρόμος
sonus ignis crepitantis.
τόνος sonus fidium. κτύ-
πος sonus ex percussione
ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιάς, acc. pl. f. g. ab ἀραιός,
ἀ, ὄν, rarus, α, um, opp.
πυκνός, densus. ε. 807.

Ἀραξά, a. i. Ion. pro ἡραξά,
& ἡραξεν pro ἡραξεν a. i.
ind. Ion. ab ἀρίσσω, f. ἔω,
amputo, abscindo. α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part.
præt. m. ab ἄρω, ἀρω,
fut. Æol. est ἄρω (pro
ἀρῶ). unde ἄρως, ἀρῶ-
μενος, in præf. med. ἡρα-
& facta reduplicatione
ἄρηρα, Poëtice ἄραρα, ad-
aptatus fui. α. 271. 137.
§. 608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀρά, ἄς, ἡ,
precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, ε, ὅ, *araneus*, &
Ἀράχνιον, *tela aranea*.
σπικ. ε. 473. 775.

Ἀργαῖος, ε, ὄν, *Argæus*, ab
Ἄργος, εος, τὸ, nomen
urbis in Peloponneso.
§. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλία, ab
ἀργαλῆος, ε, difficilis pro
ἀλγαλῆος, ab ἄλγος, εος,
τὸ, *dolor*, priori λ mu-
tato in ρ, ad vitandam
κακοφωνίαν. Th. ἔργον,
opus. §. 739. 880. ε. 482.

Ἀργεῖην. Vide paulo ante
Ἀργαῖος. §. 12.

Ἀργαφόντης, Argi occisor,
epitheton *Mercurii*. ex

Ἄργος, nomen canis, &
φόντης per syncopen pro
φονητής, occisor, a φονέω
occido, ὅτι Ἄργον τὸν κύ-
ων ἀνέϊλε, ταντίς τε ἀλυσ-
σάωδῃ καὶ ἄτακτα ἐν θυμῷ
ματα. Est interpretatio
Tzetzi, quia Argum ca-
piem sustulit, h. e. cogita-
tiones furiosas. Th. φέ-
νω, occido. ε. 77.

Ἀργέσω, gen. Ion. pro ἀρ-
γέε, ab ἀργέσης, ε, ὅ,
piger. ab ἀργός, ε, ὅ καὶ ἡ,
otiosus, idem quod ἀερ-
γός, ex eoque factum per
crasin. Th. ἔργον, opus.
§. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργήτι. dat.
sing. ab ἀργῆς, ἥτος, ἥτι,
ἥτα, per μεταβολὴν &
συσελήν, ὅ, *candidus*.
Th. ἀργός, *albus*. §. 541.

Ἀργην, a nominativo Ἄρ-
γης, ε, ὅ. nomen propr.
Cyclopi. §. 140.

Ἀργύρεος, ἐν, εον, *argenteus*.
ab ἄργυρος, *argentum*;
ab ἀργός, est album me-
tallum. ἀργυρέης, dativ.
pl. Ionic. pro ἀργυρέαις.
α. 295. 225. §. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίην, acc. ἀδίνη, ης, ἡ,
vortex, gurges, h. e. ar-
genteos vortices haben-
tem, & ἄργυρος, ε, ὅ, ar-
gentum. §. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, *argen-
teos pedes habens*. ex ἄρ-
γυρος, *argentum*, & πέζα,
Dorice pes, vel malleolus
pedis. §. 1006.

Ἀργυρῶ, dat. singul. con-
tracte pro ἀργυρέῳ, ab
ἄργυρος, ε, ὅ, *argentum*.
ε. 143.

Ἀργυφεῖ, pro ἀργυφεῖν, dat.
sing. ab ἀργύφeos, pro ἄρ-
γυφος, alba textura con-
stans. ex ἀργός, *albus*, &
ἑφή texture, ab ἑφαίω, vel
ἑφαίω, ῶ, *texo*. §. 574.

Ἀρδησκός, ε, ὅ, nomen fluvii.
§. 345.

Ἄργον,

"*Ἀρείων*, comparat. n. g. ab *ἀρείων*, masculino, *melior in praelio* ab "*Ἀρης*, *eos, ὁ, Mars*. Th. *ἀγαθός*, bonus, *ἀρείων, ἄριστος*. ε. 157. 191. 205. α. 120.

"*Ἀρεος*, gen. sing. ab "*Ἀρης*, *Mars*. varie flectitur. in Gen. "*Ἀρεος* & "*Ἀρηος*, it. "*Ἀρης*, "*Ἀρς*, Ionic. "*Ἀρεω*. "*Ἀρες*, vocativi casus, ubi *η* mutatur in *ε* in i. contractorum. α. 98. ε. 144.

"*Ἀρέσαστο*, 3. pl. a. i. med. ab *ἀρέσσω*, placeo. f. *ἀρέσω*, aor. i. act. *ἤρεσα*. *placo*, item *placeo*. p. *ἤρεκα*. *ἀρέσσομαι* in aor. i. med. *ἤρεσάμην*, & poetice *ἀρεσάμην*, w. *placavi*. α. 255.

"*Ἀρέδαι*, a. 2. med. infin. ab *ἀρέω*, tollo, capio. f. *ἀρέω*. p. *ἤρεκα*, aor. i. *ἤρεα*, aor. 2. *ἤρον*. a. i. pass. *ἤρθην*. f. i. pass. *ἀρθήσομαι*. 9. 628.

"*Ἀρετή*, ἡ, virtus, quasi ab *ἀρέσσω*, quia per virtutem placemus. ε. 311.

"*Ἀρη*, pro "*Ἀρηα*, accus. ab "*Ἀρης*, *eos, ὁ, Mars*. α. 457. 9. 922.

"*Ἀρηαι*, ε. 630. α. 107. 2 pers. sing. aor. 2. med. Ionice pro *ἄρη*. *ἄρουαι*, *ἄρη*, *ἄρηται*. pro *ἄρη* secunda pers. *ἄρηται*. Th. *ἀρέω*. ε. 630. α. 107.

"*Ἀρηγέμεν*, Ionice pro *ἀρήγαν*, praes. inf. ab *ἀρήγω*, *auxilior*. α. 121.

"*Ἀρη*, dat. singul. ab "*Ἀρης*. "*Ἀρηφιλος* bellicosus. ab "*Ἀρης*, *Mars*, & *φίλος*, *amicus*. 9. 317.

"*Ἀρηε*, acc. pl. adject. *Μαρκυρία*. ab "*Ἀρης*, *nos, ὁ, Mars*. α. 108.

"*Ἀρη*, pro "*Ἀρηα*. Sic in Novo Test. legimus *Σωδέρην* pro *Σωδένεα*. Vide Lexicon Nov. T. α. 52, 533. 425.

"*Ἀρηεως*, p. med. ab *ἤρεα*. Vide supra *ἀραρυία*. 9. 812.

"*Ἀρης*, *Mars*, gen. "*Ἀρηος* &c. *παρὰ τὸ ἄραι*, a tollendo. Teutonice *Krieg*, *von Kriegen*. Vide in "*Ἀρεος*. α. 192.

"*Ἀρης*, gen. Ionic. pro *ἀραις*, ab *ἀρά*, *ais, ἡ, dira*, *damnum*. it. *preces*. α. 29. 128. 9. 657.

"*Ἀρητιῶδην*, ab *ἀρητιῶδης*, *α, ὁ*, nomen patronymicum. α. 57.

"*Ἀρθεῖς*, a. i. pass. part. ab *ἀρέω*, tollo, f. *ῥέω*. p. *ἤρεκα*. ε. 549.

"*Ἀραιδην*, acc. ab "*Ἀραια*, *ἡ*, nomen mulietis. 9. 947.

T 3 "*Ἀριδεί-*

**Ἀριδείκετα*, acc. pl. ex *ἀρί*, quod in compositione valet *valde*, & *δεικτά* pro *δεικτά*, ex *δείκνυμι*, ostendo. *ἀριδείκετον*, *præclarum*. *ἀριδείκετ'* vocat. pro *ἀριδείκετε*. §. 385. 343.

**Ἀρίζηλος*, quem valde æmulamur, ex *ἀρί*, valde & *ζῆλος*, *z*, *o*, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro *ἀρίδηλος* accipere, verso δ in ζ, clarus, præclarus. *z*. 6.

**Ἀρίμοισιν*, dat. pl. Ion. nomen loci, *Ἀριμοί*. §. 304.

**Ἀρισταῖος*, nomen viri. §. 977.

**Ἀριστος*, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab *ἀγαθός* bonus. in comp. *ἀρείων* melior. Th.

**Ἀρης*, Mars. *z*. 583. 692.

**Ἀρτέσι*, arcebit. f. i. ab *ἀρπύ*, f. *ἔσω*, propulso. p. *ἤρπεκα*. *z*. 358.

**Ἀρκιος*, *z*, *ὁ καὶ ἡ*, promptus, utilis, sufficiens. ab *ἀρπύ*. *z*. 368. 349. 499.

**Ἀρκτον*, Nomen proprium, acc. ab *ἄρκτος*, *z*, *ὁ καὶ ἡ*, *ursa*. per meton. adj. pars mundi borealis. *z*. 186.

**Ἀρκτῆροι*, *z*, *ursa cauda*, ab *ἄρξ*, *z*, *ἡ*, *cauda*, & *ἄρπτος*, *z*, *ἡ*, *ursa*. *z*. 608.

**Ἀρμα*, *τος*, *τὸ*, currus, ab *ἄρω*, *adapto*. *z*. 97. 324. 342.

**Ἀρμαλὴν*, acc. sing. Ion. ab *ἄρμαλῖα*, *z*, & Ion. *ἄρμαλῖης*, *ἡ*, *cibus*, *demensum*. Th. *ἄρω*, *adapto*. *z*. 558. 765.

**Ἀρμυα*, *αρία*, pro *ἀρόμενα*, sic & *ἄρμενος*, præf. part. pass. pro *ἀρόμενος*. *z*. 84. ab *ἄρω*, *apto*, fut. *ἄρω* & *ἄρω*. Sic *ἔκμενος* pro *ἐκόμενος*, ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. *z*. 405.

**Ἀρμονίη*, compages, ab *ἄρμώζω*, f. *σω*, *conciunni* *reddo*. Vide Th. *ἄρω*. §. 937. 975.

**Ἀρνας*, acc. pl. ab *ἄρε*, *ἀρνός*, *ὁ καὶ ἡ*, *agnus*. §. 23.

**Ἀρνη*, nomen urbis. *Ἀρνην*. *z*. 475.

**Ἀρνήται*, pro *ἀρνήται*, 3. sing. præf. med. sub. ab *ἀρνέομαι*, *ἔμαι*. f. *ἡσομαι*, *recuso*, *nego*. *z*. 406.

**Ἀρξάδα*, *z*. i. med. infin. ab *ἄρχω*, *incipio*. f. *ξω*. p. *ἤρχα*. aor. i. *ἤρξα*. *z*. 770.

**Ἀρόνς*,

**Ἀρόης*, οἷ, 2. sing. præf. act. subj. ab *ἀρόω*, *ᾶ*, *aro*, in fut. *ἀρόσω*, p. *ἤροκα*, a. i. *ἤροσα*. ε. 477.

**Ἀρόμμενα*, Poët. pro *ἀρόμμενα*, hoc Dorice, pro *ἀρόειν*, *arare*, præf. inf. ab *ἀρόω*, *aro*. fut. *όσω*. ε. 22.

**Ἀρόσης*, a. i. act. subj. ab *ἀρόω*, *aro*. f. *όσω*. a. i. act. *ἤροσα*. ε. 483.

**Ἀροτήρ*, ἦρος, ὅ, arator. Th. *ἀρόω*, *aro*. ε. 403.

**Ἀρόρειο*, genit. Poët. pro *ἀρόρεα*, ab *ἄρορος*, *α*, ὅ, *aratio*. sed *ἀρορίς*, *ἄ*, ὅ, *tempus arandi*. Th. *ἀρόω*, *aro*. ε. 382. 448.

**Ἀροτρα*, pl. n. g. ab *ἄροτρον*, *α*, τὸ, *aratrum*. Th. *ἀρόω*, *aro*. ε. 430.

**Ἀροῦν*, præf. inf. pro *ἀρόειν* extra crasin. *ἀρόων*, præf. part. ab *ἀρόω*, *aro*. ε. 427.

**Ἀρρη*, ἡ, *arvum*, h. e. *terra arata*, *culta*. Th. *ἀρόω*, *aro*. ε. 117. 171. 426.

**Ἀρπάζων*, præf. part. ab *ἀρπάζω*, *rapio*, f. *σω*, & Dor. *ζω*. p. *ἤροκα*. a. i. *ἤροσα*. hinc *ἀρπακτός*, *raptus*, *rapax*. ε. 38. & 682. 318.

**Ἀρπαξ*, *αγος*, ὅ, *rapax*. Th. *ἀρπάζω*. Hinc per meta-

thesin est Latinorum *rapax*. ε. 354.

**Ἀρπας*, acc. pl. ab *ἄρπη*, *ης*, ἡ, *falx*, idem quod *δριπκρον*. Th. *ἀρπάζω*, *rapio*. ε. 571.

**Ἀρπύιας*, accus. pl. *rapaces* quædam *Dæ.* ab *ἀρπύια*, *ας*, ἡ, *raptrix*. hoc ab *ἀρπάζω*, *rapio*. θ. 267.

**Ἀρρήκτοισι*, infractis, dat. pl. Ion. ab *ἄρρηκτος*, infractus. Them. *ρήσω* vel *ρήγνυμι*, *frango*, f. *ζω*. a. 2. *ἔρραγον*, p. m. *ἔρρηγα*. ε. 96.

**Ἀρρήτοι*, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex *α* priv. particula, & *ρήτος*. Th. *ρέω*, *dico*. f. *ρήσω*, p. *ἔρρηκα*. ε. 4.

**Ἀρσάμενος*, Æol. pro *ἀράμενος*, part. a. i. med. ab *ἄρω*, apto. f. *ρῶ*, a. i. *ἤρα*. α. 320.

**Ἀρσενε*, masculos. dualis numeri, ab *ἄρσην*, vel *ἄρρην*, *mas. ἄρσενος*. ε. 435. θ. 667.

**Ἀρτεμις*, *ιος*, ἡ, *Diana*, ab *Ἀρτεμι*, *ιδος*, ἡ, nomen idoli, q. d. *ἀρτεμής*, *perfectus*, vel, ut alii volunt, *παρὰ τὸ τὸν αἶερα τέλειον*. θ. 14. 918.

- Ἀρτιέπαια**, ex ἄρτος, perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπής, ἑός, ὅ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτιέπαια, veridica dicitur. §. 29.
- Ἄρτος**, s, ὅ, panis. ε. 440.
- Ἀρυσάμενος**, part. a. i. med. ab ἀρύομαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω. haurio. ε. 548.
- Ἀρχω**, impero, f. ζω. p. ἤρχα. Ἀρχομαι, incipio. imperf. ἤρχομην. perf. ἤρξαμαι. a. i. ἤρχθην. a. i. iii. ἤρξάμην. Ἀρχεῖν, pro ἀρχεῖν, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus praes. ponitur pro imper. Ἀρχώμεθ', praes. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. ἀρχή, ἡς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. §. i. 36.
- Ἀς**, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, qui, quae, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.
- Ἀσβεσος**, ὁ καὶ ἡ, qui extinguere nequit. ex α priv. & σβείσος, ex σβέννυμι. f. σβέσω. exstinguo, p. ἔσβεκα, a. i. ἔσβισα. §. 849. 852.
- Ἀσβολος**, s, ὅ, nomen proprium auguris. α. 185.
- Ἀσίη**, limosa, Ionice, προῖα, ας, ἡ, ab ἄσις, εὐς, ἡ, limus. ab ἄζω exsiccio. §. 359.
- Ἀσκητός**, ἡ, ὅ, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκήω, exerceo. ε. 544.
- Ἀσκη**, dat. pro Ἀσκη Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.
- Ἄσπον**, Adverb. propius, pro ἔγγυς, prope, in comparativo ἔγγιον, & ἔσπων, quod etiam dicitur ἄσπων. in neutro genere ἔσπον & ἄσπον. §. 796.
- Ἀσπασίως**, Adv. libenter, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι, f. ἀσπομαι, amplexor. α. 45.
- Ἀσπασός**, s, ὅ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplexor. α. 42.
- Ἀσπετος**, s, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immissus, ut ἄσπετον ὄλεθρον, ingentes opes. ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἔπομαι, sequor, consequor, assequor. ε. 377. §. 694.
- Ἀσπίδος**, gen. ac. ἀσπίδος, ἡ, scutum, hinc ἀσπίζω, scuto defendo. α. 417.
- Ἀσμι-

**Ἀστεμφής*, *Φέος*, ὁ, ἡ, pro
ἀστευβής, *immutus*: u-
 trumque est usitatum.
 Th. *ἐτέμω*, *assidue mo-*
veo. item *contumelia af-*
ficio. hinc *ἀστεμφέως*, fir-
 miter. §. 812. 748.

**Ἀστρα*, accusat. ab *ἀστήρ, ἴσρος*,
 ὁ, ein Stern. §. 381.

**Ἀστέρων*, η, ης, ἡ, nomen mu-
 lieris proprium, q. d.
Stellatam. §. 409.

**Ἀστρόν* §, pro *ἀστρόντα*,
 stellis ornatum, § pro
 τ, ob sequentem spiri-
 tum asperum, ab *ἀστέρας*,
εσσα, εν, *stellis plenus*, α,
 um. §. 127. 470. ε. 546.

**Ἀστροπή*. dat. sing. ab *ἀστρο-*
πη, fulgur. Poëtis idem
 quod *ἀστροπή*, ab *ἀστροπήω*,
fulguro. f. *φω*. in a. 2. *ἡστρο-*
πον. præf. med. *ἡστροπη*.
 Hinc est *ἀστροπή*, & poë-
 tice *ἀστροπή*, & *ἀστροπη-*
της, *fulgurator*. ab *ἀσ-*
τροπή. α, 322. §. 390. 691.

**Ἀστὴρ ἴσρος*, ὁ, Stella. ε. 415.

**Ἀστρά*, pl. ab *ἄστρον*, τὸ, α-
 strum, sidus. Th. *ἀστήρ*,
ἴσρος, ὁ, Stella. §. 110. 382.

**Ἀσραῖος*, α, ὁ, nomen propri-
 um viri. §. 376. 378.

**Ἀστὴρ εὖρος*, τὸ, *urbs*: quintæ
 simplicium. Hinc Lati-
 norum *astutus*. hinc *ἀσ-*

α, *elegans*, *bellus*, *scirus*.
 §. 91.

**Ἀσύμφορος*, *incommodus*,
noxius, a *σύμφορος*, com-
 modus. Th. *φέρω*, f. *οἶσω*,
fero. ε. 780.

**Ἀσφαλές*, tutum. n. g. hinc
ἀσφαλίας, tuto. Adv.
 Them. *σφάλλω*, *evertō*.
 §. 128. 86.

**Ἀσφοδέλη*, dat. ab *ἀσφόδιλος*,
 α, ὁ, *genus plantæ*. ε. 41.

**Ἀχίτον*, acc. ab *ἄχεται*, α, ὁ,
 qui coërceri non potest,
 ex α privat. & *ἴχω* seu
χίω, *contineo*, *coërceo*.
 Th. *ἴχω*, *habeo*. §. 832.

**Ἀταισι*, dat. pl. Ion. pro *ἄταις*
 ab *ἄτη*, ης, ἡ, *damnum*,
 ab *αἰάω*, *laedo*. ε. 411.

**Ἀτάλλων*, præf. part. ab
ἀτάλλω, *cresco*, *delicate*
more pueri alor. Th. *ἀτα-*
λός, ὦ, ὁ, *tener*, *juvenilis*.
 ε. 130.

**Ἀτάρ*, conjunctio, vel αὐ-
 τὰρ Poëtice, idem quod
 in prosa *ἀλλὰ*, *sed*, vel
ἔτι. α. 470. §. 198.

**Ἀτάρβητος*, *intrepidus*, a
ταρβίω, *perterrefacio*.
 Th. *τάρβος*, εἰς, τὸ, *ter-*
ror. α. 110.

**Ἀταρτηρὸς*, *noxius*, pro *ἀτη-*
ρὸς, ὦ, ὁ, per pleonasmum
 syllabæ *ταρ*. gen. Ion.
ἀταρτηροῖο. Th. *ἄτη*,

dampnum, & hoc ab ἀνάω,
ω, f. ἤσω, lædo. §. 610.

Ἀτάδαλος, α, ἢ καὶ ἥ, impro-
bus, ὅπερ θάλλει ἢ ἄτη,
ubi viget noxa. hinc ἀτα-
δάλια, peccatum, proter-
via, stultitia. ἀνεκ' ἀτα-
δάλιης, propter impro-
bitatem. §. 996. ε. 259.
133. §. 269. 516.

Ἀτενῆ, intento. ab ἀτενῆς,
intentus, ex α intensivo,
quod est ex ἄγαν, valde,
& τένω, tendo. f. τενῶ, p.
τέτακα. §. 661.

Ἀτεκνος, ὁ καὶ ἥ, carens sobo-
le. a τέκνον, ε, proles. Th.
τίκτω, f. τέξω, pario. a. 2.
ἔτεπον, p. m. τέτοκα. ε.
600.

Ἀτερ, sine, absque, idem
quod ἄνευ, χωρίς, δίχα. ε.
91. α. 15.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπῆς,
ἴος, ὁ καὶ ἥ, injucundus.
Th. τέρπω, delecto. ε. 645.

Ἀτη, ης, ἥ, non tantum *da-
mnum* significat, ut est
proverb. ἐγγύα, παρὰ δ'
ἄτη, sponte, præsto noxa
est: sed etiam peccatum.
Ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 119. ἄτησιν,
dat. pl. Ion. pro ἄταις.
Th. ἀπάω, ἤσω, lædo. ε.
229. 214. 350. α. 93.

Ἀτιμήσει, dehonorabunt,
ab ἀτιμάω, f. ἤσω. hoc ab

ἄτιμος, inglorius, quod
est ἀτίω, honoro, f. τίσω,
præt. act. τέτικα. præt.
pass. τέτιμαι, unde est τι-
μή. ε. 183. §. 395.

Ἀτιτάλλεμναι, Dorice pro
ἀτιτάλλων, per epenthe-
sin τῆτι, ἀτάλλων, præf.
inf. delicate nutrire. Vi-
de paulo ante ἀτάλλων.
§. 480.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτ-
λαγενῆς, ἴος, ὁ, ἥ, *Atlante*
natus, ab Ἀτλας, αὐτός, ὁ,
& γαίνομαι, nascor. §. 509.
517. ε. 381.

Ἀτλαντις, δος, ἥ, filia Atlan-
tis. §. 938.

Ἀτμῆ, dat. sing. ab ἀτμή, ἥ,
vapor. Th. ἀτμός, ἔ, ὁ,
flatus, ab ἄω, σπиро. epen-
thesis literæ τ. §. 862.

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem
bello, ab ἄτος, ὁ, ἥ, ex α
privat. & ἄδω, fatio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præf. subj.
ab ἀτρεμέω, immotus ma-
neo. f. ἤσω. Th. τρέω. f.
τρέσω, tremo. ε. 537.

Ἀτροπος, Nomen proprium
Parcæ, quæ sic dicitur a
minime parcendo, παρ'
ἀντίφρασιν. ex α priv. &
τρέπω, verito, quod non
possit verti & averti. α.
159.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro
ἀτρυ-

ἀτρύγετος. ἀτρυγετος, *sterilis, non fructuosus, ex a priv. & τρυγή, triticum, vindemia, ubi nullus est fructuum proventus. 9. 413. 808. 241. 132.*

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτρυγής, ἢ ἀτρυτος, *indomita. q. d. nullis laboribus exhausta: Epitheton Mineryæ. Them. τρύω, tero. 9. 925.*

Ἀῦ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.

Ἀυαλός, α, ὁ, *siccus, idem quod αῦος. Th. αὔω, sicco. ε. 586.*

Ἀυγάσαι, *respicies. Ionic. pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. i. med. indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Them. αὐγή, ἥς, ἡ, splendor, lux. ε. 476.*

Ἀυδή, ἥς, ἡ, *vox, quasi ab αὔω, clamo. 9. 39. ε. 61. α. 278.*

Ἀῦην, acc. ab αὔος, η, ον, *siccus. Th. αὔω, sicco. ε. 458.*

Ἀῦθ, pro αἰθ, *rursus, ab αῦ, rursus. αἰθίς, idem, quod αἰθ, iterum. Attice scribitur per θ. Ion. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. 9. 435.*

Ἀῦλας, acc. sing. pro αὔλα-

α, ab αὔλαξ, αποι, ἡ, *fulcus. Dorice αῦλαξ. ε. 441.*

Ἀύλης, genit. sing. ab αὔλη, ἡ, *caula, domus, aula. ε. 730.*

Ἀύλητῆρι, dat. sing. ab αὔλη-τῆρ, ἡρος, ὁ, *tibicen, ab αὔλος, ἡ, ὁ, tibia. α. 283.*

Ἀυλός, genit. ab Αὐλῆς. *Nomen loci. αὐλίω, tibia cano. ε. 649.*

Ἀύλῃ, genit. sing. ab αὔλος, ἡ, ὁ, *tibia. α. 181.*

Ἀῦον, acc. sing. Vide αὔην. ε. 741.

Ἀῦρα, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, *aura, ventus levior. ε. 668. 9. 872.*

Ἀῦριον, cras, adverb. μετ᾽ αὔριον, *perendie. ε. 408.*

Ἀῦσαλήν, *sicca. idem quod αὔη. vide paulo ante. α. 265.*

Ἀῦτε, adverb. *rursus. αὔτ' pro αὔτε, iterum, porro. αὔτις, rursus. Th. est αὔ, rursus. 9. 47. τ. 295. 9. 654.*

Ἀῦται, pl. num. f. g. ab αὔτος, αὔτη, τᾶτο, *hic, hæc, hoc. 9. 263. 362.*

Ἀῦτάρ, sed. Vide supra αὔτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Ἀῦτε, pro αὔ, *rursum, adv. ε. 126. 243.*

Ἀῦτιον, pro αὔτιον, *resonabant. Dorice. 3. pl. imperf. act. ab αὔτέω, clamo, ab αὔτη,*

αὐτῇ, ἡς, ἡ, *clamor*. Th.
 αὐῶ, clamo. α. 309.
 Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f.
 g. ab αὐτοῖς, ille, τῇ, τῶ. α.
 237.
 Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α.
 237. §. 64. 470.
 Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτῇ,
clamor. Th. αὐῶ. clamo.
 α. 346. 433. 459.
 Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th.
 αὐτός, ipse. ε. 70. 217.
 Αὐτίς, adverb. *rursum*. Th.
 αὐ, *rursus*. ε. 384. α. 257.
 Αὐτόγυον, α, τὸ, est pars ara-
 tri, quod vocatur *dentale*.
 est lignum, cui vomer
 includitur. Vomer est
 qui terram scindit, & li-
 ras ducit. *Buris* est cur-
 vamen aratri, quod vo-
 merem excidit: *stiva* ve-
 ro est aratri manica, cæ-
 teroquin *dentale* est eti-
 am veluti *cratis dentata*,
 qua semina arvo in-
 jecta obruuntur, liræque
 æquantur. Th. γῆς &
 γῆα, ας, ἡ, arvom. ε. 431.
 Αὐτόθι, ibi, adverb. ab αὐ-
 τός, ipse. ε. 96.
 Αὐτομάτη, sc. ἄρρα, *spontaneum arvom*, h. e. ager
 inaratus ferebat fruges,
 αὐτόματος *spontaneus*, ex
 αὐτός & μάτην, frustra,
 temere, item *sine consi-*

lio, quod sponte sua pro-
 venit. αὐτόματα, non ac-
 cersiti, sponte venientes.
 ε. 103. 118.
 Αὐτονόμη, nomen mulieris.
 Latine *libera*, *sui juris*.
 §. 258.
 Αὐτονόμη, acc. ab Αὐτονόμη, no-
 men mul. q. d. *quæ ipsa*
intelligit. αὐός, ἔς, *mens*.
 §. 977.
 Αὐτός, ipse. ε. 268. 331. α. 69.
 §. 72.
 Αὐτοσχεδόν, prope, idem
 quod σχεδόν. Adv. α. 190.
 Αὐτοφυῆς, ἑός, ἔς, ὅ, ἡ. *sua*
sponte enatus. ex αὐτός, &
 φυῶ, gigno. §. 813.
 Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός,
 ipse.
 Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 56. 291.
 294.
 Αὐτως, Adv. *frustra*, item
similiter. pro ὁσαύτως.
 Th. αὐτός, ipse. §. 402.
 600.
 Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν,
 ἑνός, ὅ, *cervix*. ε. 813.
 ΑΦ, pro ἀπὸ, ab. α. 374.
 392.
 Αφατοί, pl. num. non clari,
 qui non volant per ora
 virorum. ex α priv. &
 φάτος, dicendus. φημι,
 dico. ε. 3.
 Αφαυρότατοι, imbecillissi-
 mi. Th. ἀφαιρός, ἔ, ὅ, imbe-

imbecillis. ε. 584. φαῦρος
Dorice pro φαῦλος, vilis,
nullius pretii. Attice
φλαῦρος, α. est intensi-
vum, ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφάλετο, abstulit. 3. sing.
a. 2. med. ab ἀφαίρῃμαι,
aufero. hinc Ἀφελῶσα, f.
g. part. a. 2. act. ab ἀφαι-
ρέω, aufero. Th. αἰρέω, ca-
pio, f. ἦσω, p. ἤρηκα, a. 2.
ἄλον. 9. 443. ε. 94.

Ἀφενος, ὅ vel τὸ, divitiæ ex
uno anno collectæ, πλῆτος
ex multis annis. ε. 24. 635.
9. 112.

Ἀφθιτος, incorruptibilis,
idem quod ἄφθαρτος.
Th. φθίω, f. ἦσω, vel
φθίω, corrumpo. hinc
ἄφθιτη μῆδεα, perpetua
consilia. 9. 545. 389. 397.

Ἀφθωνος, α. invidia carens,
copiosus. Th. φθίνος, α, ὅ,
invidia. ε. 118.

Ἀφίκετο rediit, 3. sing. a. 2.
med. & ἀφίκεσθαι 2. pl. a. 2.
med. sic ἀφίκονται, 3. pl.
a. 2. med. subj. verb.
ἀφικνέομαι, pervenio Th.
ἰκνέομαι, venio. f. ἵζομαι.
præt. ἔγμαι, a. 2. med.
ἐνόμην. α. 38. 378. 9. 652.

Ἀφνεός, dives, poëtice pro
ἄφνεός. Th. ἄφενος, divi-
tiæ. ε. 453. 308. 9. 974.

Ἀφραδίαις, stultitiis. ab

ἀφραδής, inconsultus.
Hinc regulariter ἀφρά-
δια, pro quo Ionic. ἀφρα-
δία & ἀφραδίη, impruden-
tia, inopia consilii. Th.
φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενίαν, ex spuma pro-
gnatam; ab ἀφρός, spu-
ma, & γένος. hoc a γένο-
μαι, nascor. Epitheton
Veneris. Sed omnino
metrum videtur postula-
re ut sit ἀφρογενῆ. 9. 196.
(& ita quoque edendum
curavimus. K.)

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita
dicta, quod e maris spu-
ma ortum habuerit. ε. 65.
9. 989.

Ἀφρός, ἄ, ὅ, spuma. α. 389.
9. 107.

Ἀφρων, ονος, ὅ, ἡ, amens. ex
α priv. & φρήν, ενός, ἡ,
mens. ε. 208.

Ἀφύσσα, pro ἀφύσαι. a. 1.
act. infinit. ab ἀφύω, han-
-rio. f. σω. pro quo etiam
dicitur ἀφύσσω, ζω. ε. 611.

Ἀχαιοί, Achivi, quā ab
ἄχος, εος, τὸ, πᾶτον, soli-
citus. ε. 649.

Ἀχελώϊος, α, ὅ, nomen flu-
vii. 9. 340.

Ἀχέων, præf. part. dolens.
ab ἀχέω, idem quod
ἀχέω, f. ἦσω, doleo. Th.
ἄχος, εος, τὸ, dolor. ε. 397.

Ἀχέων,

- Ἀχίων, præf. part. ab ἀχέω
& ἀχεύω, idem significant.
α. 93.
- Ἀχθός, εὐς, τὸ, pondus.
ε. 690.
- Ἀχιλῆα pro Ἀχιλλεῖα poëti-
ce, ab Ἀχιλλεύς, Achilles.
q. d. ἄχος τῆ λαῶ, sollici-
tudo pro populo. §. 1007.
- Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, caligo. α.
264.
- Ἀχνύμενος, part. præf. ab
ἀχνυμαι, idem quod
ἀχέω, doleo. Th. ἄχος,
εὐς, τὸ, dolor, mæror. α.
435. ε. 623.
- Ἄχος, εὐς, τὸ, dolor. α. 457.
- Ἀχρεῖος, inutilis. Th. χρεῖα,
ας, ἡ, necessitas, utilitas.
ε. 401.
- Ἀχρηῖος pro ἀχρεῖος poëti-
ce, facta dialysi τῶν α in
ἡ. ε. 295.
- Ἀψ, retro: item statim. Ad-
verb. ἄψ ἵεναι, retroire. α.
257. §. 169.
- Ἀψευδῆα, acc. sing. ab ἀψευ-
δῆς, εὐς, ὁ, ἡ, mentiri nesci-
us, verus. Th. ψεύδω, fal-
lo, facio mentiri. f. σω.
propter dimensionem
metri hic legendum est
ἀψευδῆ. §. 233.
- Ἀψα, acc. sing. ab ἀψίς, ἴδος,
ἡ, curvatura in rota. Th.
ἄπτω, necō. ε. 424.
- Ἀψορροῶ, reciproci, refluen-

tis, ab ἀψόρροος. Dicitur
etiam ἀψορροῶς, ex ἀψ, ad-
verbio, rursus, & ῥόος flu-
xus, a verbo ῥέω, fluo. in
fut. ῥεύσω. in præterito
medioῖρροα, unde est ῥόος,
α, ὁ, & contracte, ῥῆς, flu-
xus, ῥοή, ἡ, ἡ, idem, item
fluentium. §. 776.

B.

Βάζοντ', præf. part. allo-
quentes pro βάζοντε, &
hoc pro βάζοντες, a βάζω,
loquor. f. σω & ζω. p. χα.
atque ita ponitur accusa-
tivus dualis pro accusati-
vo plurali. Sed videri
posset mendum, quia
præcedit τῆς, non τῶ.
Tum pro ἐπίεσσι esse
potest ἐπεσσι, quod æque
usitatum est. confer.
ᾠδυσσ. δ. 597. Nulla est
hic hujus anomaliz ne-
cessitas. ε. 184. 786.

Βαθύς, ἄς, ὁ, profundus, a,
um. Th. βάθος, εὐς, τὸ,
profunditas. α. 288.

Βαθυδίνην, acc. sing. βαθυδί-
νης, α, ὁ, habens vortices
profundos. Th. δίνη, ης, ἡ,
aquarum vortex, gurgēs,
& βάθος, profundus. ε.
169. §. 133. 338.

Βαθυρροῖται, Æolice pro
βαθυρ-

Βαθυρρέατα, a **βαθυρρέατης**,
 ε, ό, *profunde fluens, ex*
βαθύς, *profundus, & ρέω,*
fluo, σω. 9. 265.

Βαθυχαίτης, ε, ό, *qui den-*
sam habet caesariem. a
χαίτη, ης, ή, *proprie ju-*
ba in equo. per inetaph.
coma, caesaries. & **βαθύς**,
 α̃α, υ̃, *profundus, densus.*
 9. 977.

Βαίνοι, *ascenderit, praes. opt.*
βαίη, 3. *praes. sub. verbi*
βαίω, eo, f. **βήσομαι**, p. **βέ-**
βηκα, a. 2. **ἔβην**. ε. 326.
 569.

Βαινσίων, *euntibus, Ionice*
pro βαινσών, gen. pl. part.
praes. f. g. a βαίνων, σσα,
βαῖνον. Th. **βαίνω**, eo. α. 232.

Βαιόν, *paulisper, a βαιός, ε̃, ό,*
parvus. prov. χάρις βαιοῖ-
σιν ὀπηδᾶ, gratia com-
pendiosa consequitur.
confer ε. 141. h. e. brevia
sunt grata. ε. 416.

Βαλάνες, *acc. pl. a βάλανος, ε,*
 ό, *glans. ε. 231.*

Βάλεν, *demisit. 3. sing. a. 2.*
act. a βάλλω, jacio. f. λῶ.
pl. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον,
& βάλοιο, 3. sing. a. 2. med.
opt. βάλλεο, praes. impe-
rat. pass. pro βάλλε, Ion.
p. m. βέβολα. βάλλ'. α.
254. α. 384. ε. 432. 107. 295.

Βερεάν, *accus. sing. βαρύς,*

α̃α, υ̃, gravis. Th. βίρος,
εοι, τό, pondus, onus. ε. 16.

Βαρίθα, *gravatur, a βαρύ-*
θω, idem quod βαρύμας,
γραυσι, a βαρύς, gravis.
 Th. **βάρυς**, *onus. ε. 213.*

Βαρύκτυποι, ε, ί, *gravistre-*
pūs, graviter fremens. a
κτυπέω, factum ex τυπέω,
ρεσσηο. Th. τύπτω, verbe-
ro. ε. 79. 9. 818.

Βασιλεύμεν, *praes. inf. Ion.*
pro βασιλεύαν. a βασιλεύω,
impero. f. σω. Th. βασι-
λεύς, εοι, ό, Rex. 9. 883.

Βασιλεύς, *εοι, ό, Rex, q. d.*
βάσις τῆ λαῶ, fundamen-
tum populi. βασιλῆος,
Poëtice pro βασιλέος. 9.
886 βασιλεῖσ'. dat. pl. ε. 200

Βασιλῆϊον, *regale, pro βασι-*
λαον, Poëtica dialysi, a
βασιλεύς, Rex. ε. 125.

Βασιληῖδα, *accus. sing. a βα-*
σιληῖ, ίδος, ή, regius, a,
um. adjective capitur. 9.
462. 892.

Βεβαῶτες, *stantes. a βάω (pro*
βαίνω, eo) praet. βέβακα.
part. praet. βεβαώς, per
syncopen τῆ κάππα, vel
crasin, pro βεβηκώς. Vide
in βαίνοι, α. 307.

Βεβριθῆα, *ingravesceus,*
praet. med. part. g. f. a βρί-
θω, sunt gravis. f. βρίσω,
praet. med. βέβριθα. α. 160.

Βέλις,

Βίλια, *tela*, acc. pl. a. **βίλος**,
eos, τὸ, telum. §. 684.

Βέλτερον, melius, a **βέλτερος**.
 poëtice pro **βελτίων**,
 comp. ab **ἀγαθός**, bonus.
 superl. **βέλτιστος**, optimus.
 ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci
 regis Ephyræ filius, in-
 clyto decore conspicuus,
 & virtute maxima. Vide
 supra **Ἀργεφόντης**. §. 325.

Βένθεα, acc. pl. a **βένθος**, *eos,*
τὸ, profunditas. Th. **βά-**
θος, *eos, τὸ, idem*. §. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro
ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. a
βαίνω, eo. Vide **βαῖνοι**. ε.
 152.

Βήσσης, vallibus, & **βήσση-**
σιν, dat. pl. Ion. Th. **βῆσ-**
σαι, αἱ, *valles*. hinc **βησ-**
σῆαι, *εντος, ὁ, saltuosus*. ε.
 108. 387. §. 860. 865.

Βιβάς, ingrediens, part. a. 2.
 act. a **βίβημι**. Th. **βαίνω**,
 eo. Vide **βαῖνοι**. α. 323.

Βιβλινος οἶνος, *vinum Bibli-*
num posset videri vinum
 Phoenicium. Tzetzes
 ait: ἀπὸ **βιβλίας ἀμπέλε**
Θρακίας, a vite Thraciæ,
 quæ dicta fuit **βιβλία**. ε.
 587.

Βίη, Ion. pro **βία**, *vis, forti-*
tudo. Fortitudo Hercu-
 lis, h. e. fortis Hercules.

βίηφι, **φι** est paragoge
 poëtica & reddit vocem
ἄπλιτον, quamvis in dati-
 vo **ἰῶτα** subscriptum
 maneat. ε. 147. α. 75. §.
 496. 882.

Βίος, **βίη**, ὁ, *vita*. ε. 31. 314.
 599.

Βιώτοις, victus, gen. Ion. pro
βίοτῃ, a **βίος**, ε, ὁ, *vita*.
 Th. **βίος**, *vita*. ε. 299. 474.
 §. 605.

Βλαβερὸς, ε, ὁ, *noxius*, a
βλάπτω, *ψω, lædo*. ε.
 363.

Βλαίπτη. 3. pers. præf. sub.
 verbi **βλάπτω**, f. *ψω, lædo*,
 noceo, p. **φω**. α. 2. **ἔβλα-**
βον. α. 1. **ἔβλαψα**, hinc α. 1.
 part. **βλάψας**. ε. 256. 281.
 191. §. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. a **βλέφα-**
ρον, ε, *τὸ, palpebra*. α. 7.
 §. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen.
 Ion. pro **βλοσυρῷ**, a **βλο-**
συρὸς, ε, ὁ, *terribilis aspe-*
ctu. ὁ *τὸ βλεμμα ὑποσύ-*
ρων. Th. **σύρω**, *ρῶ, traho*.
 α. 147. 175.

Βοᾶ, reboat, nempe echo in
 sylva. 3. sing. præf. a **βοάω**,
 f. *ήσω, clamo*. ε. 509.

Βοιωτοί, Boeotii, nomen gen-
 tile. a *boum* *pastu*. α. 24.

Βολάν, *ictuum*. a gen. pl.
 Æol. pro **βολῶν**, a **βολή**,
 ἤι, ἤ

- ἦς, ἦ, ictus. Th. βάλλω, jacio. §. 683.
- Βηρέων, pro Βορέω. Æolice, a Βορέας, Latine, *Boreas*, Nordwind, & βορέω, Ion. pro Βορέω, acc. βορέην, pro αν. ε. 504. §. 379. 870.
- Βόσκει, pascunt, a βόσκω, f. ἦσω, p. βεβόσκηκα. §. 595.
- Βότευς, υος, ὁ, *botrys*, uva, acc. pl. βότευας. ε. 609. α. 294.
- Βακόλος, ε, & Dorice βωκόλος, bubulcus, hinc βωκολίας, armenta bouum. §. 445. ex βῆς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. §. 293.
- Βάδορα, *bobus nocentes*, a sing. βάδορας, ὁ καὶ ἡ, boves excorians. ex βῆς & δέρω, excorio. ε. 502.
- Βαλεύσαντι, dat. sing. a. i. part. a βάλειν, *consilium do*, f. εὔσω. Them. βελή, *consilium*. ε. 264.
- Βάληαι, a. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem a tertia βέληται extrito τῇ τ. atque ita pro βέλη usurpant βέληαι, a βέλωμαι, βέλει, volo. f. ἦσομαι, p. βεβέλημαι, a. i. pass. ἐβέληθην. ε. 645.
- Βελῆσιν, βελῆσι, dat. pl. Ion. a βέλη, ἦς, ἡ, *consilium*. ε. 16. 79. §. 318.
- Βῆς, Dorice, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βόες, acc. βῆν, *bouem*. dat. pl. βῆσιν, & βόεσσιν. gen. pl. βόων, pro una syllaba, acc. pl. βῆς, & βόας. ε. 346. 404.
- Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βόάω, ὦ. clamo. f. ἦσω. α. 243.
- Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βῆς, & ὦψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. §. 355.
- Βωτῆν, præf. inf. a βωτέω, bobus agitatiss aro. a βῆς, βόες, bos & ὠθέω, f. ἦσω, & ὠσω, trudo, pello. ε. 389.
- Βράδιον, tardius, a βραδύς, εἰς, ὁ, tardus. Comp. βραδυτερος & βράσσων pro βραδίων Superl. βραδύτατος & βράδιστος. ε. 526.
- Βράχε, 3. sing. a. 2. act. βράχω, *sonum & strepitum edo*, verbum ὀνοματοποιημένον. α. 423.
- Βριάει, 3. perf. ind. verb. βριάω, f. αἶσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5. §. 447.
- Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, ε, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium.

ex βρι particula intensi-
va valde, & Ἄρης, Mars.
q.d. valde martius. §. 714.
817.

Βρίθων, implere. Vide supra
βεβριθυῖα. βριθόμενος, ab
eodem verbo derivatur.
ε. 464. α. 300.

Βρισάρματος, ε, ὁ, qui gra-
vat currum, ex βρίθω,
gravo, & ἄρμα, τὸς, τὸ,
currus. α. 441.

Βροντή, ἡ, tonitru. Βροντής,
ἄ, ὁ, nomen viri, vel Cy-
clonis. hinc βροντάω, ἦσω,
tono. §. 72. 458. 140.
845.

Βρότεος, ε, humanus, hinc
& βροτήσιος, idem. Th.
βροτὸς, ἄ, ὁ, mortalis. ε.
15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. a βρο-
τὸς, sanie respersus, a
βρότος, sanies, tabum,
cruor, quod est mutato
accentu ob mutatam si-
gnificationem a βροτὸς,
quod sæpius legitur in
plurali numero βροταί,
mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτὸς,
ἄ, mortalis. ε. 24. 212.
§. 218.

Βροτολαιγόν, hominum pe-
stem, a λαιγός, ἄ, α, per-
niciēs, pestis, & βροτὸς,

ἄ, ὁ, mortalis. α. 333.
435.

Βρώσις, εως, ἡ, cibus, a βρώ-
σκω, βιβρώσκω, consumo,
comedo. f. βρώσω. p. βέ-
ρωκα. præter. pass. βίβρω-
μαι. unde est βρώμα αὐ-
λικόν, Hof, Biglein. a
βέρωται est βρώσις, εως, ἡ,
esca. item tineæ. βρώσιος.
§. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus al-
tis meditans, a βυσσοδο-
μεύω proprie profunde
struo, fundamenta pro-
be jacio, quod inprimis
architecti faciunt in lo-
cis palustribus. Deinde
per metaph. profunde
cogito, machinor. com-
positum ex βυσσός, ἄ, ὁ,
Ionice pro βυθός, ἄ, ὁ, fun-
dum, pars ima; & δομεύω,
pro δομέω, ædifico. Th.
δέμω, struo. in præter. med.
δέδομα, unde est δόμος,
ἄ, ὁ, domus, &c. α. 30.

Βωμός, ἄ, ὁ, ara. ab Hebr.
עֶזְרָא altare in excelsis
exstructum ab idolola-
tris. prov. φίλος μέχρι
βωμῶν, amicus usque ad
aras. α. 70. ε. 135. §. 4.

Γ.

Γαῖ, pro γᾶ, seu γαῖη,
ἡ, terra, tellus. gen.
γαίης

γαίης Ion. pro γαίας. §. 117. ε. 19. 70. 161. §. 147. 427.

Γαιήοχος, ε, ό, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γοιᾷχος, & γαῖχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. §. 15.

Γάλα, γάλακτος, τό, lac. ε. 588.

Γαλαζαίρη, nomen proprium mul. §. 353.

Γαλάτσα, nomen mul. §. 250.

Γαλήνη, nomen mul. §. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. a γαμβρός, ε, ό, gener. §. 818.

Γαμῶν, præf. inf. verbi γαμέω. f. ἦσω, uxorem ducō. ε. 697.

Γαμετή, uxor, nuptia; at γαμέτης, ε, ό, nuptiis. Th. γαμέω, ὦ, uxorem ducō. ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, nubat. præf. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμος, ί, vel γάμοι, εἶ, nuptiæ. ε. 695. §. 602.

Γαμφώνυχες, nom. pl. a γαμφώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμφός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus. Th. κάμπτω. f. ψω, p. φω, flecto, incurvo, & ὄνυξ, ὄνυξ, ό, unguis. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστήρ, έρος, ή. γαστέρες, ventres fruges consumere nati. §. 26.

Γ', pro γε, quidem, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γεγάασι, 3. pl. præf. med. a γάω, in præf. med. γέγαα. Th. γάνομαι, gignor. ε. 108.

Γέναι, pro γέναιτο, produxit. a. 1. med. in prima persona, ιγενάμην. & γέναισθαι, a. 1. med. infinit. γαίνομεθ' & γένεσθ' imperf. med. Th. γάνομαι, nascor. §. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γάτων, οἱ, ό καί ή, quasi ex γαία, terra, & έτης, ε, ό, sodalis, amicus. q. d. γάιτνες, sodales ejusdem teluris. accus. sing. γάιτονα, & γάιτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελαῖ, 3. pers. præf. a γελαίω, video, f. αἶσω. γελόωντες, pl. num. præf. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retractio accentu. §. 40. α. 283.

Γενεή, generatio, ή, Ion. pro γενεά. Th. γάνομαι, gignor. ε. 282. §. 871. α. 55.

Γεέθλη, ης, ή, idem, & ab

eodem Themate derivatur. §. 610.

Γένεθ, Ion. pro γένε, & hoc pro ἐγένε, a. 2. med. *fuiſſi*, ab ἐγενόμην, & ετο. Th. γαίνομαι, sum, nascor, f. 2. γενήσομαι. p. γεγένημαι, a. 1. m. ἐγενάμην. §. 657.

Γένεα, acc. pl. a γένεοι, & τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, οὐς, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γαίνομαι, sum, nascor. §. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt. γέντο, pro γένετο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γέγοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γαίνομαι. §. 199.

Γενετή, ἡς, ἡ, partus, generatio. Th. γαίνομαι, nascor. §. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γένεσθαι, a. 2. m. inf. a γαίνομαι, sum. fut. 1. pass. γενηθήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, εὐς, τὸ, genus. a γαίνομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρατος, οὐς, & ὡς, τὸ, *munus*. §. 449.

Γέρανοι, & ἡ, grus. §. 449.

Γέρας, ατος, οὐς, & ὡς, τὸ, *domini, munus*. gen. pl. γεράων. ε. 125. §. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, a γέρων, οντος, ὅ, senex. §. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέχ. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. §. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. a γηθέω, f. ἦσω, gaudeo, lator. Dorice γαθέω, unde Latin. *gaudeo*. hinc γηθήσεν, a. 1. ind. act. Ion. α. 116. §. 173. ε. 474.

Γῆμι, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμι, Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμεσα. Th. γαμέω, ἦσω, uxorem ducō, γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμης, a. 1. sub. §. 604. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, ὅ, ὁ, senex, a γῆρας, ατος, οὐς, ὡς, τὸ, *senectus*. ε. 376.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, a γῆρας, γήρατος, senescens. vel γῆρας, est a. 1. part. pro γηράσας a γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syntopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 186.

Γῆρας

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
ἐπὶ γῆρας ἰκέδαι, ad senec-
tutem pervenire. dat.
γῆρας. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, senescentes,
acc. pl. præf. part. a γη-
ράσκω, consenesco, f. αἴσω,
p. γεγήρακα. Γηράσκω δ'
αἰεὶ ποῦδ' αἰ διδασκόμενος.
Th. γῆρας, ατος, τὸ, senec-
tus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. a γηρο-
κόμος, qui curat & alit ali-
quem in senectute. a γῆ-
ρας, ατος, τὸ, senectus, &
κομέω, ὦ, f. ἡσω, curam ge-
ro. 3. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυο-
νεύς, εὖς, ὅ, nomen viri. 3.
287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro
γῆρύεται, a γηρύομαι, con-
quiescit. Th. γῆρυς, υος, ἡ,
γογ, guttur. ε. 258.

Γῆς. 3. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. a γίγας, αν-
τος, ὅ, gigas. a γῆ & γάω.
Nam terræ filii dicun-
tur. 3. 50. 185.

Γίνασθαι, præf. inf. active ca-
pitur, generare scil. de-
bet. Alii legunt γείνασθαι.
a. i. m. inf. a γάινωμαι, gi-
gnor. Vide γίγνεται. ε.
791.

Γίγνεται, imperf. pass. Ion. a
γίνομαι. Vide γίγνεται. α. 414.

Γινόμεναι, γινόμενον, præf.
part. a γίνομαι, nascor. ε.
819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γνῶσκο-
μαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων,
ω, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.
præt. pass. ἔγνωσμαι. ε.
279.

Γλαύκη, nomen proprium
mul. 3. 144.

Γλαυκῆν, accus. singul. ab
Adj. γλαυκός, ἡ, ὄν, cæsius,
glaucus. 3. 440.

Γλαυκίω, Poëtice pñb
γλαυκιάων, præf. part. a
γλαυκιάω, ὦ, & Poëtice
γλαυκίω, glaucis oculis
terribiliter intueor, sicut
pro δράω, ὄρω, Poëtice di-
citur ὀρόω. Th. γλαυκός,
ἡ, ὄ, glaucus, cæsius. α.
430.

Γλαυκονίμη, nomen propri-
um mul. 3. 256.

Γλαυκῶπις, idos, ἡ, cæsius ha-
bens oculos, epitheton
Minervæ, ex γλαυκός,
cæsius & ὦψ, ὠπός, ὄ, vul-
tus, acc. γλαυκῶπιν, &
γλαυκῶπιδα. Them. ὀπτο-
μαι, video. ε. 72. 3. 13.

Γλάφει, 3. præf. ind. verbū
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. α. 431.

Γλαφύρις, ἡ, ὄ, cavius: a
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. 3. 297.

Γλαφύ pro γλαφυρόν, an-
trum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὄν, dulcis, a γλυ-
κός, ἑός, ὅ, dulcis. §. 97. α.
331.

Γλώσση, & Att. Γλώττη, lin-
gua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσ-
σῃσι, pro γλώσσαις. §. 83.
& 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic.
a γναμπτός, incurvus, hoc
a γνάμπτω, incurvo. Th.
κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γινῶ, pro ἔγνω, cognovit, 3.
perf. a. 2. ind: a γινώσκω,
cognosco, f. γινώσκειν, p.
ἔγνωκα, a. 2. ἔγνω. §. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic. a
γόμφος, α, ὅ, cuneus, cla-
vus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. a γονεύς, ἑός,
ὅ, parens. γονῇ dat. sing. a
γονή, ἡς, ἡ, genitura. Th.
γαίνομαι, gignor. ε. 233. &
731.

Γόνος, α, soboles, generatio.
Th. γαίνομαι, gignor. §.
495.

Γοργαῖς, acc. pl. a γοργαῖς, ἡ, ὅ,
velox. §. 274. α. 237.

Γοργαῖς, gen. sing. pro Γορ-
γάος, a Γοργῶ, ὅος, ἡ, ἡ,
nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci
filix, Medusa, Sthenyo &
Euryale, a γοργαῖν, ὅος, ὅ,

nomen animalis noxii in
Africa. α. 230.

Γάνατα, acc. pl. & γάναθ',
pro γόνατα, a γόνυ, τὸ, ge-
nu. in genit. τῷ γόνυ &
γόνατος, & γανός. ε. 585. §.
460.

Γανοῖσιν, dat. pl. a γανός, fer-
tilis, Ionica epenth. pro
γόνος, hoc a γονή, ἡ, geni-
tura. Th. γάνομαι, gi-
gnor. §. 54.

Γανοπαχής, ἑός, ὅ καὶ ἡ, genua
pinguis. ex γόνυ genu, &
παχὺς, ἑός, ὅ, crassus. α.
266.

Γραίας, nomen mul. a γραία,
αἷς, ἡ, anus, vetula, idem
quod γραῦς, αἷς, ἡ. §. 270.

Γρηνίκον. Nom. propr. §. 342.

Γυάλοι, dat. pl. jugis. a γυά-
λον, α, τὸ, cavitas. §. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul.
§. 149. ε. 66.

Γύην, dentale. a γύης, α, ὅ,
dentale in aratro. at γύα
seu γύη, Ionic. jugerum.
ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a
γυῖον, α, τὸ, membrum.
§. 592.

Γυιόκορος, α, ὅ, membra de-
pascens, ex γυῖον, α, τὸ,
membrum, & κορέω item
κορένυμι, satio, item de-
pascor. Qui depascitur,
ille satiatur. ε. 66.

Γυιω-

Γυιωθαίς, mutilatus, a. i. part. pass. a γυιόω, f. ὠσω, claudum reddo, membra frango. Them. γυῖον, & τὸ, membrum. §. 838.

Γυμνόν, acc. a γυμνός, ᾧ, ὅ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. i. part. pass. a γυμνώω, claudendo. Th. γυμνός, ᾧ, ὅ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικίῳ, muliebri, dat. sing. a γυναικῆος, & ὅ, muliebris. hinc & γυναικῆον, & τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνή, ἡ, mulier adolescentula, genit. γυναικῆος, dat. γυναικί, accus. γυνᾱίκα, voc. ᾧ γῦναι, dat. plur. γυναιξί. ε. 94. 700. §. 513.

Δ.

Δαί, dat. sing. pro δαίῃ per apocopen, a δαίς, ἰδος, ἡ, pugna. Th. est δαίω, uro. §. 650.

Δαιδαλίω, Gen. Poëticus pro δαιδαλέα, a δαιδάλεος, artificiosus; derivatur, a Δαίδαλος, & ὅ, qui fuit ingeniosissimus & scientificus Cretensum artifex. Videtur nomen ac-

cepisse a δαίω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαΐων, gen. pl. a. δαίς, ἰδος, ἡ, fax. Th. δαίω, proprie uro. α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. a δαίω, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. §. 991. hinc δαιμόνιος, venerandus, unde δαιμόνι pro δαιμόνιε in vocat. §. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionice. §. 655.

Δαΐτω, acc. sing. a δαίς, δαιτῆς, ἡ, cibus, epulum. δαίτι. In acc. plur. δαΐτας. a δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 940. §. 802.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus, gen. δαΐφρονος, ex δαίω, discō, vel divido, & φρήν, ἄνδρ, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκνεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακνεν, momordit. a δάκνω, mordeo, f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. i. pass. ἔδηχθην. a. 2. pass. ἔδάκην. §. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma: hinc δακρυόεις, εντος, lacrymosus. α. 132. 270. §. 227.

Δαλῆ, genit. a δαλός, ᾧ, ὅ, *titio*. Them. δαίω, *uro*. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præf. part. a δαμαίω, *edomo*, δαμάσας, poëtice pro δαμαίσει, part. a. i. act. Th. δαμαίω, *domo*. §. 865. 490. α. II.

Δάμασε, a. i. Ion. a δαμαίω, *domo*, f. αῖσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti*. a δέμω vel δάμνω, pro δαμαίω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin δάμεναι, *domat*. præf. a δάμναμαι. Th. δαμαίω, *domo*. ε. 151. §. 464. 122.

Δαναίης, ἡ Δαναίη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danaï. Nomen patronymicum. Filii a patribus sua acceperunt nomina. a Δαναός, *Danaus*. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Th. δαπαναίω, ᾧ, f. ἥσω, *consumo*. ε. 721.

Δάσαντο, 3. pl. a. i. med. indic. poëtice pro ἰδάσαντο. augmentum abiecitur & ὄγμω duplicatur. a δάζομαι, *divido*. f. σομαι, a. i. m. ἰδασάμεν, hinc δασόμενοι, & δάσσαται. hinc δασμός *distributio*, item tributum, quod penditur ab hostibus, Brand

Schätzung. Th. δαίω, *divido*. §. II2. 537. 425. ε. 444.

Δασυέρων, gen. pl. a δασύερος, *hirsutum pectus habens*, ex δασύς, *densus*, & έρων, ε, τὸ, *pectus*. ε. 512.

Δατέαδαι, præf. inf. pass. *dividi*, pro δατέαδαι, *exemplaria habent δατέαδαι*, α pro ε. a δαπτόμαι, *divido*. Th. δαίω, *divido*. ε. 765. §. 606.

Δάφνη, genit. a δάφνη, ης, ἡ, *laurus*. ε. 433. §. 30.

Δαφνίος, *valde funestus, ruber*, seu δαφινός, ἡ, ὄν, *cædis avidus*. ex δαί, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, *occido*. κ. 159. & 250.

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe subjungitur particulæ μὲν, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24 34. 37. &c.

Δάσαι, attributa est, perf. pass. ind. a δάζομαι, *divido*, partior. f. δάσομαι. præf. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, *divido*. §. 789.

Δεδήη, *ardebat*. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἰδεδήη, a δαίω, *uro*. præf. med. δέδηα. pl. perf. ἰδεδήειν. α. 155.

Δεδμη-

Δεδμημένοι, præt. part. pass. *domiti*, a δέμω, *domo*, f. δειμῶ. p. δέμῃκα, præt. pass. δέδμημαι. aor. 2. ἐδέμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι. ε. 116. Th. δαμῶ, *domo*.

Δεδοκημένος, observans, a δοκᾶω, *observo*. f. ἤσω. δοκᾶζω, f. ἄσω, *observo*. α. 214.

Δεδορκῶς, intuens, præt. med. part. a δέρπω, *video*, a. i. δερκῶ. aor. 2. ἔδρακον. aor. 1. pass. ἐδέρχθην, p. m. ἡδερκα. α. 145.

Δαδίζονται, perterrebit. 3. sing. fut. med. Poët. a. δεδιττομαι, *terreo*. f. ἰζομαι. Th. δαῖδω. fut. σω. *timeo*. α. 111.

Δαδιότες, metuentes, part. præt. med. a δαῖδω, *timeo*, præterit. med. δέφα & δαῖδια, poëtice, unde part. δαδιῶς. α. 248.

Δακνύει, 3. indicat. δαῖνυ, per apocopen pro δαῖκνυσι. 3. pers. sing. Ind. a δαῖκνυμι, idem quod δακνύω. f. δαῖζω. p. χα. ε. 449. 524. 500.

Δαλός, ἄ, ὅ, *timidus*. a δαῖδω, *timeo*. ε. 711. 183. 212.

Δαῖμος, α, ὅ, nomen viri, a δαῖδω, *timeo*. α. 195. 463. 9. 934.

Δανός, ἡ, ὄν, *terribilis*, *gravis*, δανοῖσι poëtice pro δανῆ, δανῆς pro διναῖς. 9. 829. δανοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δανότατος, *acerri- mus*. superlat. ε. 367. α. 71. 129. 9. 138. 155.

Δανωποί, nom. pl. *graves aspectu*. ex δανός, *gravis*, & ὤψ, ὠπός, ὅ, *facies*. Th. ὀπτομαι, *video*. At ὤψ, ὠπός, ἡ, voc. α. 250.

Δαῖζω, f. i. δαῖζαι. a. i. inf. a δαῖκνυμι, *ostendo*. f. ζω. p. χα. ε. 646. 610.

Δακνήσας, a. i. part. a δακνέω, *cæno*. f. ἤσω. Th. δαῖκνον, α, τὸ, *cæna*. ε. 440.

Δακνολόχης, *comessatricis*, gen. sing. g. f. pro δακνολόχῃ. Adjectiva enim composita sunt g. c. δακνολόχος, α, ὅ, ἡ, *proprie qui convivii insidiatur*, h. e. qui convivia captat, *comessator*, vel quia accurate illa observat, aut loco suo curat, ex δαῖκνον, *cæna*, *convivium* & λόχος, α, ὅ, *insidiæ*. ε. 702.

Δαῖκνον, α, τὸ, *convivium*. ε. 207.

Δαρήν, accus. sing. a δαρή, ἡς, ἡ, *colūmna*, vel δέρεν. α. 391. 9. 727.

Δέκα, unde est δέκατος, decimus. f. g. δεκάτη. ε. 610. θ. 726. 789. 803.

Δεκαδάριον, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmarum est, ex δέκα, decem, & δῶρον, & τὸ, palmus, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. a δελφίν, seu δελφίς, ἴνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, ἄκλιτον & indeclinabile. θ. 260.

Δέμνια, τὰ, cubilia maritorum, a δέμνιον, & τὸ, stratum, lectus. a δέμω, edomō. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. a δένδρεον, & τὸ, arbor, lignum, poet. pro δένδρον. Sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφός, frater. θ. 216. ε. 581.

Δέξατο, a. i. med. Ion. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, recipio. f. δέχομαι. p. δέδεγμα, a. i. med. ἐδέξαμεν. θ. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὁ, ὄν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερῶν Ionice a δεξιὰ, dextraminiis: παρὰ τὸ δέχεσθαι. fut. δέξομαι. θ. 179.

Δέος, δέος, τὸ, timor. Th. δείδω. f. σω, timeo. p. δέδοικα, δέδωκα & δέδωκα. θ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἴδεον, ligabant, a δέω, vincio, f. ἤσω. α. 291.

Δερκιάωνται, pro δερκιάονται, aspiciunt, a δερκιάομαι, ὤμαι, & poetice δερκιάομαι. Th. δέρκω, video. α. 236. θ. 911.

Δερκομένω, tuentes, præf. part. dualis numeri, a δερκόμενος, δερκομένα, gen. Ion. δερκομενάων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, a δερκομένη, præf. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. θ. 910. 828. α. 236. 167.

Δέρμα, ατος, τὸ, cutis, a δέρω, excorio. Th. δέραι, ατος, τὸ, pellis, corium. ε. 511.

Δεσμέων, manipulans, præf. part. a δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. a δεσμός, ᾧ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 497.

Δεσμῶ, gen. sing. a δεσμός, ᾧ, ὁ, vinculum, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμά, hinc δεσμεύω, vincio. Th. δέω, ligo. α. 43. θ. 501.

Δέντη, 3. sing. a. i. act. subj. a δένω, humecto, rigo, f. ένσω. ε. 554.

Δεῦτε,

Διῦτε, huc, agite. adverb.
hortantis, a sing. δεῦρο,
huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, ε, ό, secundus. ε.
126. 141. §. 47.

Δέχομαι, 3. sing. a δέχομαι,
capio, f. δέξομαι, p. δίδω-
γμα. §. 800.

Δή, sane, jam. in carmine
modo postponitur, mo-
do præponitur. ε. 2. δῆ
τότε, jam tum. §. 643.

Διῦν, diu, adverb. a διῦν,
diu. §. 623.

Δηϊότητος, genit. a δηϊότης,
ήτος, ή, pugna, a δηϊός ho-
stilis: & hoc a δαίω, uro.
§. 662. 852.

Δημήτηρ, ή, nomen idoli,
q. d. γῆ μήτηρ, Ceres, δη-
μήτερος, δημητρος, δημη-
τερι, δήμητρα. §. 454. 912.
ε. 298.

Δημός, ε, ό, adeps, pingue-
do. Vide in δῆμος, ε, ό,
populus. §. 538. 541.

Δῆμος, ε, ό, populus. ε. 259.
§. 971.

Δήνεα, acc. pl. consilia, a
δῆνος, εος, τό, consilium,
vaframentum. Chaldaï-
ce dena meditari. alii ha-
bent μήτεα. §. 236.

Δήρ. §. 888.

Δή ρα. Iam. §. 883.

Δῆσιν, acc. sing. a δῆσις, ινε, ή,
lis, contentio, hinc δη-

ρίων, pugno. ε. 14. 33. α.
241. 251.

Δηρὸν, diu, adverbialiter u-
surpatur pro διῦν. §. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro εἰδη-
σε, ligavit. δῆσαι, a. 1.
med. inf. a δέω, ligo. §.
618. ε. 540.

Δή τοι, sanē. §. 1014.

Δηῶσαν, fut. 1. activ. infinit.
a δηῶω populor, occido,
pro quo Poëtæ etiam
δηῶω a δηῖος vel δαῖος,
hostilis. Th. est δαῖω, uro,
vasto, α. 67.

Δία, Jovem, accus. singul. a
Ζεὺς, διός, διῖ, διά, vocat.
Zeū, Jupiter. δι. θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, διὰ Ἑλλάς,
ex consiliis. διὰ Θρήκης,
per Thraciam. ε. 13. 505.
§. 398.

Δῖα, divina, h. e. præstan-
tissima. a Ζεὺς, διός, Ju-
piter. α. 338. §. 376.

Διαβῆς, part. a. 2. act. emen-
sus, a διαβαίνω, transeo,
fut. βήσομαι, p. βέβηκα,
a. 2. εἶδην, a. 2. part. βῆς.
§. 292.

Διαβῆ, transferit. a. 2. act.
subj. διαβῶ. Th. βαίνω,
eo. ε. 738.

Διήσιν, 3. pers. ind. sing.
perflat. ex διὰ & ἄνιμι, flo.
Th. ἴω, ἥσω, flo, spiro.
ε. 512. 517.

Διάκρο-

Διακτορες, ε, ο, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ, ορος, ο, a διάγω, traduco, transmittito. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, i. pers. pl. præf. sub. a διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. ἴω, fecerno, judico, p. κέκρινα. a. i. ἔκρινα. ε. 35. 9. 85.

Διαμπερὲς, adverb. perpetuo, ex δια, ἀνὰ & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem. ε. 234. 9. 402.

Δῖαν, acc. a δῖος, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδῶσι, dissipant. 3i pl. præf. act. a διασκίδνυμι, dissipio, ad formam ἴσημι. Th. est σκεδαίω, σκεδαίω, & σκεδάννυμι, dispergo, f. ᾠσω. 9. 875.

Διδάξῃς, a. i. sub. a διδάσκω, doceo, f. διδάχω, p. δέδοχα, a. i. ἐδίδαξα, a. i. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆται, a. i. act. infin. verbi διδάσκειν, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Δίδω, dat. pro δίδωσι, a δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ, ως, ω. α. 328. 279. 636. 9. 219.

Διδυμάωνε, geminos, dualis num. αδιδυμαίων, ονος, pro δίδυμος, ε, ο καὶ ἡ, geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, distribuit, 3. sing. a. i. med. a διεδάσσω. σ poëtice duplicatur. sic διεδάσσαο, *divisisti*, 2. sing. a. i. med. pro διεδάσσω, Ionice ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. 9. 544. 885.

Διέκαστο, constitutum erat. imperf. med. a διέκειμαι, constitutus sum. Th. κείμαι, fut. κείσομαι. jaceo. α. 20.

Διέλοντο, pro δειλόντο. 3. pl. a. 2. med. a διαίρεω, divido, f. ἦσω, p. διήρηκ, a. 2. λον. Th. αἶρέω, eligo. 9. 112.

Διερὴν, *humidam*, acc. a διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit, a. i. ind. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω. p. τέταχα. a. i. ἔταξα. ε. 274. 9. 74.

Διετεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. a. i. med. διατεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. i. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, signum. ε. 395.

Δίζεδαι,

Δίξιδαι, *inquirere*, præf. med. infinit. a δίζημαι, *quæro*, fut. δίζησομαι. Th. δίζω, *quæro*. ε. 601. 426.

Δίη, *divina*, α Ζεύς, *Jupiter*. 9. 260. 866.

Διηνεέσσιν, *longis*, dativ. pl. poëticus, a διηνεής: ex δια & ηνεής, *έος, ό & ή*, *perpetuus*. διηνεέως, *prolixè*. 9. 627. 812.

Διτ', dat. sing. α Ζεύς, *vide suo loco*. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, *justus*. ε. 268. & δίκαι' per apostrophum. ε. 278.

Δικαιοτέρον, *justius*. comp. α δίκαιος, *justus*. Them. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. α δίκη, ή, *jus*, *fas*. δίκησι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, α, *justus*. & δίκαι' per apostrophum pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, α. 1. act. infin. pro δικάσαι, α δικάζω, *jus dico*. Them. δίκη, *jus*, ή. ε. 39.

Δινέμεν, *vertere*, præf. inf. Ion. pro Æolico δινέμεναι, *communiter ducere*, α δινέω, *moveo*, f. ήσω, α δίνη, ης, ή, *vortex*. ε. 596.

Δινέοντας, accus. pl. α δινήας, *εσσα, εν*, *vorticofus*, α, um, α δίνη, ης, ή, *vortex*, *gurges*. 9. 337.

Δίνης, dat. pl. Ionic. pro δίνους, α δίνη, *vortex*. 9. 791.

Διόθεν, adv. e loco, α *Jove*. Th. Ζεύς, Διός, *Jupiter*. ε. 763.

Διός, *Jovis*, gen. α Ζεύς, *Jupiter*. Vocat. ω Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Δίων, δῖος, δῖα, *divus*, α, um. Th. Ζεῦς. 9. 991.

Διόγεντος, α *Jove generatus*, *generosus*. ex Διός & γνητός pro γενητός. Th. γίνομαι, *nascor*, f. γενήσομαι, p. γεγέννημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, α *Jove nutriti*, α διοτρεφής, *έος, ό και ή*, ex Διός, & τρέφω, αλο, f. ψω, p. τέτρεφα. α. 2. έτρεφον, p. m. τέτρεφα. 9. 962. 82. α. 118.

Δις, *bis*, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρα, gen. sing. α δίφρος, (q. δίφορος) α, ό, *locus in curru*, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. currus. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, *inquirens*, pr. part. f. g. α διφάω, *quæro*, fut. άσω. ε. 377.

Δίχ',

Δίχ', pro δίχα, *seorsim*. Th. est *dis*, bis. ε. 166.

Διώνυσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἐνυξεν, ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. θ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici. γ. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. θ. 17. 353.

Δμηθάσα, & per apostroph. δμηθάσ', a. i. part. f. g. *domita*, a δέω, (pro δαμάω, *domo*). fut. δεμῶ. præf. act. δέδμηκα. præf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. Hinc a. i. pass. ἐδμήθην, ης, η. Vide supra δαμέντες. α. 48. θ. 1000.

Δμῶας, acc. pl. a δμῶς, ὡς, ὅ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμώεσσι & δμῶς, ἧ, ὅ, idem quod δμῶς. Th. est δαμάω, *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. α. 39. 276.

Δνοφερὸς, ἢ, ὄν, tenebrosus, *δνοφερῆσι*, dat. pl. (Ion.) a δνίφος, ε, ὅ, tenebræ, caligo. θ. 107. 736. 807. 826.

Δοιά, δοιά, & δοιοί, pluralis & dual. numeri tantum. Poëtice pro δύο, vel δύο, αἰω. ε. 430.

Δοῖν, 3. pl. aor. i. opt. pro δοῖσαν a δίδωμι. f. δώσω, do. ε. 189.

Δοιώ, dual. num. Vide δοιά. α. 234.

Δοκεύων, infidiatus, part. præf. verbi δοκεύω, observo. f. εύσω. Th. δοκάζω, f. άσω, observo. α. 333. 489.

Δολίην, acc. sing. a δόλιος, dolosus. δολίη ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa* arte. Th. δόλος, ε, ὅ, dolus, fraus. θ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apost. pro δολιχά, acc. pl. n g. a δολιχός, ἢ, ὄν. θ. 186.

Δολοφρονέω, f. ήσω, *cogito fraudes*. a δόλος, & φρῆν, mens. θ. 550.

Δόλω, dat. sing. a δόλος, ε, ὅ, dolus. ε. 83. θ. 889.

Δολωθεῖς, a. i. part. a δολόω, *dolos machinor*, circumvenio. θ. 494.

Δόμεν, dare. a. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, Dorice pro δάναι. Th. δίδωμι, do, fut. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἐδών, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ε, ὅ, *domus*, a δέμομαι, *aedifico*. præf. med. δέδομα. θ. 386. hinc δόμονδε, domum versus. ε. 96. α. 38.

Δορυς-

Δορυσσοί, hastarum concussori, a δορυσσοί, ex δόρυ, lancea, & σοός, a σιών, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότε. *dante*, a δίδωμι, do, f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, munus. §. 93. 104.

Δότερα, datrix, a δοτήρ, ἥρος, dator, ό. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δᾶπος, α, ι, *fragor*, *strepitus*. §. 70. 703.

Δᾶρα, ligna, acc. pl. pro δᾶρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα a δόρυ, δόξατος, & δαρός, lignum, dat. δᾶρατι, δαρί. ε. 454. 805.

Δοχμωθῆς, sese obliquans, a. 1. part. pass. a δοχμώω. Th. δοχμός, ἡ, όν, obliquus. α. 389.

Δράκοντος, gen. a δράκων, όντος, ό, draco. α. 144. §. 322.

Δράκον, aspiciabant, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. a δέοκω, video, in a. 2. ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον, p. m. δέδορα. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. a δράκων, όντος, ό, draco. α. 233.

Δράκων, όντος, ό, draco, dat. pl. δράκονσι. §. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, a δρεπάνη. idem δρέπανον, α, τό, a δρέπω, carpo, f. δρέψω. hinc δρέψαδα, a. 1. med. inf. α. 292. §. 31. 362.

Δρέψαδα. Vide in Δρεπάνας.

Δριμύαν, acerbam, a δριμύς, αα, υ, proprie *acris gustu seu sapore*, per metaph. *gravis, molestus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, qui *quercium satis habet*. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, όντος, ό, nomen viri, a δρύς, υός, ἡ, *quercus*. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υός, ἡ, *quercus*. in acc. δρύν. hinc δρύα, accus. a δρύον, α, τό, *penitus, quercetum*. ε. 230. 528. §. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. §. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμα, a δύναμαι, *possum*. in 2. sing. δύνασαι, ad formam πρέμασαι. f. δυνήσομαι.

Δύνηαι, Ionice pro δύνη, 2. sing. praes. med. subj. usitate δύνη. aor. 1. pass. ἔδυναίθην. §. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύνει,

Δύνω, 3. pers. ind. præf. pro δύνωσι, *ingrediuntur*, a δύνω, δύω, & δύμι, subeo. f. δύσω, p. δέδυνκα, aor. 2. ἔδυν, vs, v. α. 151. ε. 614.

Δύη, 3. pers. præf. sub.verb. δύω, subeo. ε. 726.

Δύα, communiter, ἄνο. δύω Attice, gen. dual. δυοῖν, f. δυᾶν, *diarium*, dat. pl. δυοί. α. 112. ε. 12.

Δύσας, a. i. inf. aor. verbi δύω, subeo. f. σω. p. δέδυνκα. a. i. ἔδυσας. a. i. infin. aor. δύσας, pro ἀπεδύσας, per τμήσιν. α. 329.

Δυσηλεγές, molestæ. plur. num. a δυσηλεγής, ἔος, *molestus*. ex δυσ, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque *difficulter*, & ἀλέγω, curo, f. ζω. ε. 504. 9. 652.

Δυσκέλαδος, ε, ὅ, ἦ, *raucus*. Th. κέλαδος, ε, ὅ, *sonus*, vox. ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Ion. a δυσνομία, Ion. α mutatur in η, proprie *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, *difficulter* se legibus subiciunt, jugum legum excutunt. ex δυσ, & νόμος, lex. hoc a νέμω, tribuo. 9. 230.

Δυσπέμφιλος, gravis accessor. proprie *trajeētū difficilis*. ex δυσ & πέμψα, verbi πέμπω. f. ψω, mitto. ε. 720. 9. 440.

Δύσσειο, induere, Poëtice pro δύσειο, Ionice, & hoc pro δύσε, ἔδω, præf. med. imperat. a δύω. fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum δύσομαι, *induo*. ἔδυσάμην, ε, ετο, *induebam*. Th. δύνω, vel δύω, subeo. α. 108.

Δυσσομενάων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσσομένων, præf. part. a δύσομαι, mergor. idem quod δύνω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, ominoso, genit. singul. Ion. a δύσφημος, mali ominis. ex δυσ, & φάω, vel φημι, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. a δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero, ex δυσ, & φρῆν, εὐός, mens. 9. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δυσ, & φρῆν, εὐός, ἦ, mens, animus. 9. 528.

Δυσωνύμῃ, gen. sing. a δυσώνυμος, inauspicatus. ex δυσ, & ὄνομα, nomen, cui est

est infaustum nomen. §.

171.

Δωδεκάτη, duodecima, δω-
δεκατῆς, duodecimus,
& *duodecim annorum*,
a δωδεκατος *duodecimus*.
ex δύο, & δέκα, decem. ε.
749. 774. 789.

Δωδεκάμησος, ex δωδεκα,
duodecim, & μῆς, μηνός,
ὁ, mensis. ε. 750.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ), 3. sing. a. 2.
act. subj. a δίδωμι, do. ε.
352. §. 933.

Δέκα, duodecim. Th. δέ-
κα, decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro
δοῖν, a. 2. opt. act. a δίδω-
μι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶν', dedit, pro δῶκε, & hoc
pro ἔδωκε, apocope Poë-
tica, δῶκεν, pro ἔδωκεν,
3. pl. a. 1. act. indicat. ab
ἔδωκε. Them. δίδωμι, do.
α. 400. ε. 739. §. 504.

Δῶμα, αὐτός, τὸ, domus, pro
δόμημα, a δέμω, exstruo.
§. 410. ε. 8. 81. δῶμα', pro
δῶματα. §. 114.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ε, τὸ,
donum, δώρεσι, dat. plur.
ε. 612. α. 47.

Δωρίς, δωρίδος, ἡ, nomen mul.
§. 250. 241.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωρο-
φάγος, donivorus. Duo

turpissima vitia in judi-
ce, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προ-
σμποληψία. dicitur δωρο-
φάγος, qui devorat do-
na, qui bovem habet in
lingua. Active capitur,
& proinde acutus est in
penultima. Tzetzes in-
telligit τὰς ἐν τῇ λαμβά-
νειν δῶρα διαζῶντας, qui
ex illis largitionibus vi-
vunt. ad quam pestem
e medio tollendam sti-
pendia erant constituen-
da illis iudicibus digna.
ex δῶρον, donum, & φά-
γω, edo, comedo. ε. 39.
219. 261.

Δόν, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δέσις.
Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δόσω, dabo, fut. 1. act. a δι-
δωμι. Vide in δόμεν. ε. 57.
176.

Δότη, datori, dat. cas. usi-
tatius δότης, ε, ὁ, dator.
Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτήρις, nom. pl. a δωτήρ,
donator, a δίδωμι, do.
δωτήρες εἰών, datores bo-
norum. malo δωτήρες εἰών,
scil. δωρεῶν. ubi εἰών est
gen. plur. g. f. pro εἰών.
Vide infra εἰών. §. 46.
III. 633.

Δωτὶ, ὅς, ἡ, nomen mul.
§. 248.

X

Δάωσι,

Δάωσι, a. 2. subj. πρό δῶσι,
Poëtice, nova τῷ οὐ μὴ-
γάλα ἱπενθέσα. verb. δῶ-
μι, do. §. 222.

E.

E, ipsum, acc. ab εἶ, οἶ,
ἐδὲ ἐλάθω, neque ipsum
latet. ε. 266. α. 359. §. 332.

Ἐῆ, 3. pers. ind. ab εἶω, si-
no, permitto, f. εἶω, p.
εἶακα. ε. 340. §. 772.

Ἐἰω, honorum. vitiose vi-
detur quibusdam scribi
εἰω pro εἰω Æolice, ab
εἶς, ἡ, ὄν, finis. Magis ar-
ridet iis analysis, quæ de-
ducitur ab εἶς, εἶ, εἶν,
idem quod εἶς, vel ἡδύς,
bonus, subintelligi po-
test δωρεῶν, a δωρεά, do-
num. Sed, pace illorum,
subintelligi etiam potest
in εἰω (pro εἰω Æol.) τὸ
δωρεῶν. Nam omne do-
num per se intelligitur
esse bonum. Deus vero
dator & largitor dono-
rum suorum, h. e. quæ
ab ipso proveniunt &
non aliunde. Deinde
dubitamus etiam, utrum
εἶς, αἶ, ὄν, pro εἶς, sit vox
proba, nec ne. Deside-
ramus hic auctoritatem:
εἶς vero, εἶ, εἶν, finis, αἶ,
ων, esse usitatissimæ ne-

mo, qui Græcas Biblio-
thecas vel per transen-
nam inspexit, ignorare
potest. Verius ergo per
spiritum asperum scribi-
tur εἰω, quam per spiri-
tum tenuem. §. 46.

Ἐγχε, 3. sing. præter. med. pro
ἦγχε, fractus fuit, verbi
ἄγγωμι, vel ἄγω frango,
p.m. ἦγχε & εἰγχε solutio-
ne η in εα. a. 1. ἦγχε & εἰ-
γχε, a. 2. pass. ἦγχε & εἰγχε.
Errant ergo Grammatici,
qui affirmant præter. med.
item a. 1. & 2. med. nec
non futurum med. acti-
ve tantum capi, non pas-
sive. ε. 532.

Ἐγχε, ἔαρος, τὸ, ver. con-
tracte ἦρ, unde Latino-
rum ver. ε. 475. 567.

Ἐἰσας, relinque, a. 1. infin.
act. ab εἰω. ε. 340.

Ἐασιν, Ion. pro εἰσιν, sunt,
ab εἰμι, sum. ε. 728. §. 95.

Ἐαυτῇ, dat. sibi, ab εαυτῇ,
εαυτῆς, sui. §. 126.

Ἐβδόμη, ἑβδόμη ἡμέρα, ἡμῶν,
septima dies, sacra dies.
ab ἑπτά, septem. ε. 768.

Ἐβδομάτη, poëtice pro ἑ-
βδόμη. ε. 803.

Ἐβω, 3. sing. a. 2. act. a βῶ-
μι, eo, incedo. f. βήσομαι,
p. βέβηκα, a. 1. med. ἔβω.
αἶμην. εἰ δ' ἔβω, pro
ἔβω

ἔξιβη δέ, per tmesin.
α. 338. §. 194.

Ἐβήσατο, per vim ademit,
a. i. med. α βιάω. Them.
βία, ἦ. §. 423.

Ἐβάλυσε, aor. i. ind. α βε-
λεύω, consilium agito.
f. σω. Th. βελη, confi-
lium. §. 389.

Ἐβρόντησε, a. i. ind. α βρον-
τάω, tonno. Th. βροντή,
tonitru. §. 839.

Ἐγγυάλιζεν, 3. sing. a. i. aet.
indic. ab ἔγγυαλίζω, fut.
ίσω, vel ἔξω, in manus do,
α χάλας, α, το, cavitatis
manus, seu vola, idem
quod ἔγχευίζω. §. 485.

Ἐγγύς, & ἔγγυθι, poet.
comp. ἔγγυτερος, superl.
ἔγγυτατος, proximus. ε.
247. 286.

Ἐγείοντο, 3. pl. imperf. α
γείνομαι, gignor, nascor.
ἔγείοντο, 3. sing. a. i. med.
a. 2. med. ἔγειόμην, α, 3.
plur. ἔγειοντο. ε. 17. §. 46.
III. 240.

Ἐγείρει, excitat. 3. perf.
praef. ind. ab ἔγειρω, ex-
cito. ἔγειρέδην, 3. dual.
imperf. pass. poetice,
augmento abjecto pro
ἠγειρέδην, f. εἰω. p. ἠγε-
ρα, & Attice ἔγηγερα,
a. i. ἠγεραι. ε. 20. α. 176.

Ἐγέλασσε, pro ἔγέλασε, a. i.
aet. α γελάω, video. ε. 59.

Ἐγκατα, τὰ, intestina. §.
538.

Ἐγκάτθετο, condidit, per
syncopen, pro ἔγκατέθε-
το. 3. perf. sing. aor. 2.
med. verbi ἔγκατατίθη-
μι, condo, depono in.
Th. τίθημι, pono, a. 2.
med. ἔθεμην, σο, το. §.
487. 899.

Ἐγκαταλείπων, relinquens,
praef. part. Th. λείπω,
linquo, f. ψω, p. φα, p. m.
λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην.
ε. 376.

Ἐγκύρσας, illapsus. aor. α.
part. ab ἔγκύρω, incido,
f. ἔγκύρω, a. i. aet. ἐνέ-
κυρσα. Th. κύρω, f. Ἄοκ.
κύρω, incido. ε. 214.

Ἐγνω, 3. perf. ind. aor. 2.
sapuit. tanquam α γνώμι.
Th. γνώσκω, fut. i. γνώ-
σομαι. a. 2. ἔγνω, ως, ω,
p. ἔγνωκα. ε. 216.

Ἐγχεος, εος, τὸ, lancea, dat.
ἔγχει, dat. pl. ἔγχεσιν.
α. 135. 190.

Ἐγχώριον, domesticum, in
eo loco ubi habitas, ex
ἐν, & χώρος, α, ὅ, locus.
ε. 342.

Ἐγών, ego ἔγωγε, Attice, &
ἔγων, Dorice. ε. 10. 652.
680.

"Εδαν', *rodit*, pro *ἔδανε*, 3. sing. a. 2. act. a *δαίνω*, *rodo*, *mordeo*, f. *δήζομαι*, p. *δήδηχα*. aor. 2. *ἔδανον*. ε. 449.

"Εδάμασσε, a. 1. act. Poëtice pro *ἔδάμασε*, a *δαμάω*, *domo*. α. 408. §. 332.

"Εδασάμεθ', *divisimus*. 1. plur. aor. 1. m. pro *ἔδασάμεθα*. Poëtae duplicant σ, metro id postulante. a *δάζομαι*, *divido*. *ἔδασαυτο*, *destinavit*. Them. *δαλω*, *divido*. ε. 37. §. 530.

"Εδα, *edic*, 3. pers. præsent. ab *ἔδω*. §. 535.

"Εδέξατο, *suscepit*, a. 1. med. a *δέχομαι*, *capio*, f. *δέζομαι*, p. *δέδογμαι*. §. 479.

"Εδησαν, *alligarunt*, aor. 1. a *δῖω*, *ligo*. f. *δήσω*, & *δέσω*, præt. pass. *δέδεμαι*. §. 718.

"Εδίδαξαν, *docuerunt*, 3. pers. pl. a. 1. act. verbi *διδάσκω*, *doceo*, f. *ἔω*, p. *δεδίδαχα*, a. 1. *ἰδίδαξα*. ε. 660. §. 22.

"Εδίδαν, 3. pers. pl. imperf. pro *ἰδίδουσαν*, a *διδώω*, pro *δίδωμι*, *do*. Vide *δόμεν*. ε. 138.

"Εδον, pro *ἔδουσιν*, a. 2. 3. plur. a *δίδωμι*, *do*. §. 30.

"Εδονέτο, *agitabatur*, imperf. pass. Th. *δονέω*, fut. *ήσω*. α. 237.

"Εδος, *sos*, *τὸ*, *sedes*. Th. *ἔζομαι*, f. *ἔδῃμαι*, *sedeo*. α. 203. §. 117.

"Εδουσι, *edunt*, præf. ind. *ἔδω*, *edo*. p. *ἔδηδονα*. cætera tempora non sunt in usu. §. 640.

"Εδρη, Ion. pro *ἔδρα*, *sella*, η. Them. *ἔζομαι*, *sedeo*. §. 386.

"Εδρῶνται, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro *ἔδρῶνται*, ab *ἔδρῶ*, ὦ, poëtice *ἔδρῶ*. Th. *ἔζομαι*, f. *ἔδῃμαι*, *sedeo*. §. 388.

"Εδύναιτο, 3. pl. imperf. a *δύναμαι*, *possum*. Vide supra *δύναμις*. ε. 133.

"Εδυνε, imperf. *induit*, a *δύνω*. Vide in *εγὶ* - *ἔδυνε*. α. 124.

"Εδωδής, gen. sing. ab *ἔδωδη*, *cibus*. Them. *ἔδω*, *edo*. ε. 591.

"Εδωκε, *dedit*. a. 1. verbi *δίδωμι*, *do*. f. *δώσω*. p. *δέδωκα*. a. 2. *ἔδωκ*, *ως*, *ω*. ε. 277. 92. α. 125.

"Εδώρησαν, a. 1. ind. a *δωρέω*, f. *ήσω*, *dono*. Th. *δώρον*, ε, *τὸ*, *donum*. ε. 82.

"Επει, a. 1. vel 2. pro *ἔπει*, prosthesi poëtica. *ἔπειτα*, 3. pl. a. 1. Th. *ἔπω*, *dico*. a. 1. *ἔπα*. a. 2. imperat. *ἔπει*. ε. 86. §. 24.

"Εστ,

- "Εας, unus, pro ες, per προσ-
 θισιν poëticam, f. μία,
 n. εν. §. 145.
- "Είδεται, appetit. præf. ind.
 verb. ἔλδομαι, cupio. hinc
 ἐέλδωρ, τὸ, desiderium.
 ε. 379. α. 36.
- "Εργ', præf. imperat. pro
 ἔργε, cohibe, ab ἔργω,
 pro ἄργω, arceo, f. ξω.
 ε. 333. §. 751.
- "Ερση, pro ἔρση, ras. α. 395.
- "Εξες, fervebat. 3. pers. im-
 perf. act. a ζῆω, ferveo.
 §. 695. 847.
- "Εζόμενον, sedentem, part.
 præf. verbi ἕζομαι, sedeo,
 f. ἕδμαι. ε. 591. 724.
- "Εζων, vivebant, 3. pl. im-
 perf. act. a ζῶω, poët. pro
 ζάω, ὦ, vivo, f. ζήσω. p.
 ἕζηκα. ε. 112.
- "Εν, erat vel fuit. poët.
 pro ἦν, imperf. verbi
 εἶμι, sum. ε. 11. 117.
- "Εν, suam, acc. ab εὖς, ἡ, οὖν,
 suus, α, κτ, ab εἶ, sui. §.
 487. 890.
- "Εηδα, poëtica prosthesi pro
 ἦδα, & hoc pro ἦε, & est
 α. 2. sub. ὦ, ἦε, & poët.
 ἔω, ἔης. §α, est Æolica
 paragoge. Th. εἶμι, sum.
 ε. 312. 515.
- "Εθ' pro ἔτι, ob seq. aspira-
 tam. Et est adverb. signi-
 ficans adhuc. α. 50.
- "Εθίλω, vel θίλω, volo, fut.
 θιλήσω, p. τεθίληκα. ἐθί-
 ληθα, 2. pers. præf. sub.
 pro ἐθίλης per parago-
 gen Æol. ἐθίλησι, vel ἐ-
 θίλῃσιν, 3. pers. sing. sub.
 præf. Ion. pro ἐθίλη.
 ε. 207. 266. 390. 666.
 §. 432.
- "Εθιλημαίς, voluntarius, ab
 ἐθίλω, volo. ε. 118.
- "Εθινο, ponunt. 3. pl. α. 2.
 m. ἐθέμην, αα, το, a τίθη-
 μι, pono. ε. 510. α. 261.
 §. 805.
- "Εθειαν, 3. pl. α. 2. ind. ab
 ἔθην, posui, ἔθηκα, α. 1.
 ind. a τίθημι. ε. 74. 217.
 §. 400. 974.
- "Εθλασε, comminuit, aor. 1.
 ind. 3. pers. sing. a θλάω,
 αἰσω, frango. α. 140.
- "Εθούων, depascebant, 3. pl.
 imperf. a θοιναίω, epulor.
 f. ἥσω. Th. θοίνη, ηε, ἦ,
 epulum. α. 212.
- "Εθρέφθη, innutrita est. α. 1.
 pass. pro ἐτρέφθη, quia
 formatur a τέτραπται:
 alioqui τ scribitur, quo-
 ties sequitur litera aspi-
 rata, prout in voce ἐτρέ-
 φην videre est. a τρέφω,
 αἰο, f. ψω. p. φα. aor. 2.
 ἔτραπον, p. m. τέτραφα.
 §. 192,

Εθύρον, furebat. imperf. a
θύω, idem quod Th.
θύω, impetu feror. f. **ύσω**.
 α. 210. 256.

Εἰ, si. ε. 106. 270. α. 358.

Εἴαρι, vere. dat. sing. pro
ἔαρι, ab **ἔαρ**, ros, τὸ, ver.
 ε. 460.

Εἰαρινός, vernus, a, um, dat.
 pl. **εἰαρινοῖσι**, ab **ἔαρ**, ver.
 ε. 680. 9. 279.

Εἴασε, reliquit, a. i. act. ab
εἴω, sino. f. **εἴσω**. p. **εἴασα**.
 α. 424.

Εἴαται pro **ἦνται**. Ion. *se-*
dent. 3. plur. ind. præf.
 verbi **ἦμαι**, **ἦσαι**, sedeo.
 imperf. **ἦμην**, **ἦσο**. 9. 622.

Εἴβεται, distillat. 3. præf.
 ind. Poëtice pro **λείβεται**.
εἴβeto, Ion. pro **λείβeto**.
 Th. **λείβω**. f. **ψω**. libo,
 fundo. 9. 910.

Εἶδος, εὖς, τὸ, forma, dat. ἔ-
 δεῖ, εἶδει. Th. **εἶδω**, video.
 f. **εἶσομαι**. a. 2. **εἶδον** & **ἶδον**.
 ε. 63. α. 5. 9. 153.

Εἶδώς, **εἶδύα**, pro **εἰδῆκώς**, **εἶα**,
 perf. part. act. **εἶδέω**, vel
εἶδημι, scio, f. **εἶδήσω**, p.
εἶδηκα. ε. 54. 519. 9. 313. 887.

Εἶην, εἶης, εἶη, præf. opt. ab
εἶμι, sum. ε. 296. 346.
 9. 128.

Εἴθαρ, statim. adverb. Poë-
 ticum. 9. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing.

Th. **εἴκας**, *viginti*; un-
 de est **εἰκάς**, **ἄδος**, ἡ, nume-
 rus complectens viginti,
 acc. **εἰκάδα**. ε. 790. 818.

Εἴκ', siquidem. ε. 643.

Εἴκε, præf. imperat. *cede*, ab
εἴκω, *similis sum*. item,
cedo. f. **ζω**. α. 353.

Εἴκελος, ε, ὅ, similis. Them.
εἴκω, fut. **ζω**, similis sum.
εἴκτην pro **εἰκέτην**, 3. dual.
 imperf. act. ab **εἴκω**, fut.
ζω, similis sum. α. 390.
 322. 451.

Εἴκτην, similes sunt, Poëtice
 pro **εἰκέτην**, ab **εἴκω**, simi-
 lis sum. α. 390.

Εἰκνύα, *similes*. part. præf.
 act. g. f. ab **εἴκω**. f. **εἴζω**,
 p. **εἴκα**, (pro **εἴχα**) inde
εἰκώς, **εἴα**, ὅς. α. 206.

Εἴλε, cepit, a. 2. act. ab **εἴ-
 ρω**, capio, f. **ἦσω**, p. **ἦρη-
 κα**, a. 2. **εἴλον**, a. 2. med.
εἴλόμην, ε, ετο. ε. 154. α.
 139. 9. 325.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, *Lucina*, Dea
 quæ parientibus opitu-
 letur, eadem etiam vo-
 catur **Ἐλευθώ** ab **ελευθω**,
 venio. 9. 922.

Εἰλιγμένος, *intortus*, perf.
 part. ab **εἰλίττω**, volvo.
 Th. **εἰλέω**, f. **ἦσω**, verso.
 9. 791.

Εἰλίποδες, *curvipedes*, ab
εἰλίπας, **οδοί**, *flexipes*, ex
εἰλίω

εἰλέω, flecto, & πᾶσι ποδῶς,
 pes. dat. pl. εἰλιπόδεσσι,
 Ion. i. 793. §. 290. 983.
 Εἰλίφαζε, resplendebat, im-
 perf. ab εἰλυφάζω, verso.
 Dicitur etiam εἰλυφάω, ὦ,
 circumvolvō; involvō,
 εἰλυφῶντες Poëtice pro
 εἰλυφῶντες, & hoc pro
 εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω,
 verso. α. 275. §. 692.
 Εἰμαρτο, fato decretum erat.
 3. perf. pl. perf. pass. Att.
 a μεῖρω, divido, partior,
 f. μερῶ. p. μέμαρμα. præt.
 pass. μέμαρμαι, Att. εἰμαρ-
 μαι cum spiritu aspero,
 quæ suum cuique distri-
 buit. in plusq. perf. εἰμαρ-
 μην, σο, το. hinc εἰμαρμή-
 νη, ης, ῆ, *fatum*. §. 894.
 Εἴμα, ατος, τὸ, vestis, ab ἔν-
 νυμι, vel ἔω, induo. ε. 554.
 α. 159.
 Εἰμὲν, sumus, pro ἔσμεν,
 Poëtice, i. pl. ab εἰμι, sum.
 α. 351.
 Εἰν, in, pro ἐν, Poëtice. ε.
 362. 405.
 Εἶναι, præf. inf. esse, ab εἰμί,
 sum. ε. 363. 614. §. 401.
 Εἰνὰς, pro ἐνὰς, ἄδος, ἡ, no-
 narius numerus. Hesio-
 do est nona dies mensis.
 Th. ἐνέαι, novem. ε. 808.
 909.
 Εἶναι, pro ἔναι, propter,
 causa, εἶναι ἀταδάλης,

propter improbitatem.
 §. 516.
 Εἶο, pro ἔ Poëtice, μετὰ εἶο,
 secum. §. 392.
 Εἶπεν, dixerat, 3. perf. sing.
 a. i. vel 2. ind. verbi εἶπω,
 dico. α. 116. §. 163. 392.
 Εἶπατε, a. i. imperat. ab εἶπω,
 dico, εἶπαθ', pro εἶπατε.
 §. 108. 115.
 Εἶργον, coërgens, præf. part.
 n. g. ab εἶργω, f. ἔω, arceo.
 ε. 492.
 Εἶρμαι, aec. pl. cætus, con-
 ciones, ab εἶρήν, ης, ῆ, con-
 cio, cætus, ab εἶρω, necō,
 vel potius dico. §. 804.
 Εἶρῶσαι, enumerantes, pro
 ἐρῶσαι, Dorice εὖ pro ε,
 præf. part. f. g. pl. num.
 ab ἐρῶ, dico, quod est ab
 εἶρω, in fut. ἐρῶ, unde sup-
 pullulavit novum ver-
 bum ἐρῶ, poëtice εἶρῶ,
 dico. §. 38.
 Εἰρημίαι, constituta, perf.
 part. a εἶω. f. εἶσω, dico,
 præf. pass. ἐρῆμαι, & At-
 tice, εἶρημαι. ε. 368.
 Εἰρήνη, ης, ῆ, pax. ε. 226.
 Εἰροπύκων, lanigerarum. a
 πείνω, vel πένω, pecto, f.
 ἔω, p. m. πέποκα, hinc
 πόνος, ε, ὅ, vellus, & εἶρος,
 eis, τὸ, lana. ε. 232.
 Εἰρύμαι, præf. inf. Dorice
 pro εἶρύειν, trahere, ab
 εἶρύω, traho, pro quo e-
 tiam

tiam dicitur *αἶψα*. Sic & *ἄρυστο*, 3. sing. plusquam-perf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, ad. *Ἰκετο δὲ αἰς Κρηϊοντα*, venitque ad Creontem. ε. 21. §. 71.

Εἰσαναβαίνων, conscendens, præf. part. m. g. *εἰσαναβάσσει*, a. 2. part. act. f. g. verb. *εἰσαναβαίνω*. Them. *βαίνω*, incedo, f. *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, a. 2. *ἔβην*, a. 2. opt. *βαίην*. §. 57. 508. 939.

Εἰσκιών, scandens, aor. 2. part. ex *αἰς*, *διὰ*, & Th. *εἰμι*, eo. §. 761.

Εἶκετο, videbatur, a. i. med. ab *εἶδω*, video, f. *εἶσομαι*, a. 2. *εἶδον*, & *ἴδον*. §. 700.

Εἰσαφίνανε, reversus est, ex *αἰς*, *ἀπὸ*, & *ἐνέτω*, venio. Th. *ἐνέτωμαι*, venio, fut. *ἔξομαι* vel *ἴτω*, *ἔξω*, venio. α. 45.

Εἴσει, a. i. ind. act. verbi *ἵω*, collōco, induo, f. *ἔσομαι*, a. i. m. *εἰσάμην*. p. *εἴμαι*. §. 174.

Εἶσ', pro *εἴσι*, vadit, ab *εἴμι*, eo. §. 972. *εἴσι*, epuit, (ut vertunt) ab *εἴμι*, eo, *υαδω*, quamvis hoc in loco commode *εἴσι* ab *εἴμι* esse possit. Nam *εἴμι*, eo, in 3. pl. non format *εἴσι*, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἶσι sunt, ab *εἴμι* sum. ε. 12. 36. 121. §. 363.

Εἰσπέρησα, transivi, a. i. act. ab *εἰσπαράω*. Th. *πεπαράω*, transeo, f. *ἤσω*, & *άσω*. ε. 753.

Εἶπεν, assimilare, præf. inf. pro *εἶπεν*, poëtice. Th. *εἶπω*, f. *αῶ*, similis sum. ε. 62.

Εἰνέκεν, donec, ex *εἰς*, vel *ἐς*, ad, & *ἔκε*. ε. 560. 628.

Εἰρήνα, stabat, 3. singul. plusq. perf. ab *ἔστημι*, sto. f. *εἰήσω*. p. *ἔστηκα*. ubi spiritus asper ex præsentī repetitur ceu initialis littera. a. 2. *ἔστην*. α. 264. 268.

Εἴσω, pro *ἔσω*, intra, poëtice cum gen. Th. *εἰς* vel *ἐς*, ad. α. 151.

Εἴχε, & per apostrophum *ἔχ'* habebat, imperf. verbi *ἔχω*, f. *ἔξω*, & *σχήσω*, p. *ἔσχηκα*. a. 2. *ἔσχον*. ε. 89. α. 122. 214.

Εἴως, poët. pro *ἕως*, donec. Adverb. Th. *αἰς*, sicut. α. 378.

Ἐκ, ex, præposit. regit gen. ε. 70. 104. α. 222. §. 46. &c.

Ἐκείντο, superabat, imperf. a *καίνω*. Th. *καίνω*, proprie occido. it. vinco, per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσε, vocavit, a. i. pro *ἐκάλεσε* Poëtice, a *καλέω*. f. *ἔκαμ*. p. *ἐκάληκα*. §. 391.

Ἐκέρ-

Ἐκκρύναντο, confirmabant,
3. pl. a. i. med. a. κερύνω,
confirmo. Th. κρύος, &
per metathesin κάρτος,
ros, τὸ, robur. §. 676.

Ἐκεί, *procul, longe, cum*
Genit. α. 217.

Ἐκαστος, singuli, ἑκαστος, ἐκά-
στῳ, ἑκάστα. α. 283. §. 151.
370.

Ἐκάνη, *Hecata*, dat. sing.
nomen mul. §. 411. 441.

Ἐκατηβόλος, α, ὁ, *qui procul*
telu ejaculatur. Epithe-
ton Apollinis, ab ἐκαίς,
procul, & βάλλω, *jacio*.
α. 58.

Ἐκατηβέλετας, gen. Æolic.
pro ἐκατηβέλετας, ab ἐκα-
τηβέλετης, α, ὁ, ex βέλος,
ros, τὸ, *telum*, & ἐκαίς,
Adv. *procul*. α. 100.

Ἐκατόμβαι, ἐκατόμβη, ης, ἡ,
sacrificium solenne, con-
stans centum bobus, h. e.
centum nummis argen-
teis, in quibus bos pictus
erat. ex ἐκατόν, centum,
& βῆς, Dorice βῶς, bos,
ὁ, ἡ. α. 479.

Ἐκατόν, centum. ε. 129. §.
150.

Ἐκγεγαυῖα *prognata*, præt.
med. part. f. g. ab ἐκγέγασα,
præt. med. verbi ἐκγαίω,
pro ἐκγίγνομαι, *enascor*.
Th. γαίνομαι, *gignor*, f.

1. γνήσομαι. p. γνήσημαι.
α. 2. m. ἐγενόμην, α. 1. m.
ἐγενάμην. p. m. γέγονα. ε.
254. §. 76.

Ἐκγεγόμεθα, *nati sumus*, α. 2.
m. pl. num. Ion. pro ἐξε-
γεγόμεθα. Th. γαίνομαι. §.
648.

Ἐκ-ἐγέλασσε, α. 1. Ionic. pro
ἐγέλασε, α. γιλαίω, *rideo*. ε.
59.

Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, ης, ο,
ille, α, ud. α. 72. §. 450.

Ἐκατο, *jacebat*, imperf. a
κᾶμαι, *jaceo*, f. κᾶσομαι.
α. 172. 221.

Ἐκίκετο, *acclamavit*, seu
acclamaverat, imperf. a
κίελομαι, pro κέλαμαι,
empeclamo *jubeo*. α. 341.

Ἐκέλευσε, α. 1. ind. a. κελεύω,
jubeo, f. κέσω. Th. κέλω,
jubeo. ε. 60.

Ἐκηβόλος, α, ὁ, *emittens jacu-*
lans, ab ἐκαίς, *procul*, *emi-*
ttis, & βολή, *jaetus*, mu-
tato α in η. Th. βέλω, *ja-*
cio. §. 94.

Ἐκητι, *dativus*, qui Poëtica
ponitur adverbialiter.
Th. ἐκόν, ὄντες, ὁ, *volun-*
tarius. ε. 4.

Ἐκιοι, imperf. a κίω, εο, *ac-*
curro, ex κῶ, per meta-
thesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκπορφύσω, *summatim &*
brevisiter perstringam, f. 1.

verbi ἐκκορυφῶν, f. ὤσω.
Th. κορυφή, ἥς, ἡ, vertex,
q. d. *summa capita indica-*
cabo. ε. 106.

Ἐκλεψ', pro ἐκλεψε, *surr-*
ipuit, a. i. ind. verbi κλέ-
πτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλε-
φα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλινθῃ, *inclinata est*, a. i.
ind. pass. verbi κλίνω,
inclino, f. νῶ. p. κέκλινα,
a. i. ἐκλινά, p. m. κέκλινα.
θ. 711.

Ἐκλονέωντο, imperf. pass. a
κλονέω, *commoueo*, f. ἤσω.
Th. κλόνος, ε, ὅ, *motus*.
α. 317.

Ἐκλυε, imperf. a κλύω, *au-*
dio, f. ὤσω. α. 68.

Ἐκπάλγας, *stupendos*, pro
ἐκπάλγας, per metath. ab
ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα,
attonitum reddo, in a.
2. aet. ἐξέπλαγον. ε. 153.

Ἐκπλείς, *expleto*, gen. ab
ἐκπλεος pro ἐκπλεος.
Th. πλείος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, im-
perf. pass. eodem sensu
accipitur hoc verbum
1 Cor. 6, 1. Th. κρίνω, ju-
dico, f. νῶ, p. κέκρινα. θ. 535.

Ἐκρυψε, *abscondit*, a. i. ind.
verbi κρύπτω, *occulto*, f.
ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἐκρυ-
βον. ε. 47.

Ἐκτελείν, *proventum, acs ab*

ἐκτελείς, *tos, ὅ, ἡ, perfecum*.
Th. τέλος, *tos, τὸ, finis* ε.
464.

Ἐκτελείσῃ, *perfecerit*, a. i.
sub. verbi ἐκτελείω, *perfici-*
cio. a. i. inf. ἐκτελείσθαι.
Th. τέλος, *finis*. ε. 563. α.
22, 28.

Ἐκτενε, *occidit*, a. i. aet. a
κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p.
ἐκτακί. a. 2. ἐκτανον. θ. 527.

Ἐκτη, *sexta, ἕκτος, ε, ὅ, sex-*
tus. Th. ἐξ sex. ε. 611, 780.

Ἐκτολήσας, a. i. part. a τολ-
μάω, Th. τόλμα, *ης, ἡ, au-*
dacia. Alii legunt ἐκτο-
λυεύσας, *cum exautlas-*
set: quæ lectio est meli-
or. Th. τολύπη, *ης, ἡ, lana*
carpta, & pexa, & operi
parata. α. 44.

Ἐκτός, vel ἐκτοθεν, *extra*.
Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727.
115. θ. 813.

Ἐκτυπε, *intonuit*, a. 2. a
κτυπέω, *resono*. a. κτύπος, ε,
ὅ, *frago*. sicut a φάτω,
ἱφίλον. Th. τύπτω, f. ψα.
verbero. α. 383. 61.

Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind.
pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγας;
effugio, f. ἐκφεύζομαι, p.
m. ἐκπέφυγα. Them.
φεύγω. θ. 182.

Ἐκὼν, *ὅντος, ὅ, voluntarius*.
θ. 232.

Ἐλαίῳ, *dat. sing. ὀλαία,*
ας, ἡ,

ας, ἡ, *olea*, nomen arboris. ἔλαιον, ε, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ἐλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. i. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσας, a. i. Æol. opt. ἐλάσσαι, *adigens*, part. a. i. act. pro ἐλάσας metri causa. §. 522. α. 372. ε. 473.

Ἐλαίτης pro ἐλαίταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλαίτη, *abies*, sic dicta a ventorum agitatione ε. 507. α. 190. 188.

Ἐλαίφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρὸς, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς, ᾧ, ὅ, levis. ε. 415.

Ἐλαῦνοι, *dicat*. præf. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ἐλαχεν, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λήξομαι, perf. Att. ἔληχα. p. med. λήλογχα. §. 424. 422.

Ἐλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ἔω, *arguo*. §. 26.

Ἐλέαν, *capere*. pro ἐλαῖν, *diapyl*. Ion. a. 2. inf. ab αἰρέω, *capio*. α. 337.

Ἐλεπτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεπτο, *concupue-*

rat. verbi λέγομαι, *cubo*, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἐλεν, *invafit*, a. 2. ind. pro ἐλεν, ab αἰρέω, *capio*. Vide ἐλέδαι. §. 167.

Ἐλένης, gen. ab Ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεὼν, pro ἐλεωνδόν, per synopen, *misere*, ἐλεωνδὲς, *miser*. ἐλεῶ, *misereor*. Th. ἔλεος, ε, ὅ, *misericordia*. ε. 203.

Ἐλέδαι, *capere*, a. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι, f. i. αἰρεθήσομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. ἄλόμην. ε. 285. 364.

Ἐλεν, *elige*, Dorice pro ἐλεῖν ad formam τυπεῖν, ἐδω, a. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. §. 549.

Ἐλευθῆρος, ἐλευθῆρ, ἦρος, ἡ, nomen proprium urbis in Boeotia. §. 57.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, *decipio*. §. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, αὐτος, ὅ, *elephas*. α. 141.

Ἐλήλαται, *diētiem est*, 3. sing. præf. pass. ab ἤλακα, in præf. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω. p. ἤλακα. §. 726.

Ἐληται, 3. sing. ab ἔλωμαι, η, ηται,

- η, ηται, a. i. med. sub. ab αἰρέσθαι. p. ἥρημαι, a. 2. m. αἰόμην, ponitur & ἤληται, per τμήσιν pro ἀφῆληται. ε. 319. & 603. 357.
- Ἐλθαι, a. 2. opt. act. venerit, ἔλθης, sub. ἔλθῃν, inf. ἔλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἤλθον, ε, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.
- Ἐλικας, acc. pl. ἐλίκεσσι, dat. pl. κυρτας, q. d. anfractuosas, ab ἔλιξ. Th. αἰλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.
- Ἐλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.
- Ἐλικοβλέφαρος, α, ὁ καὶ ἡ, cui palpebrae sunt volubiles, tortiles aut nigrae, ab ἐλικοί, α, volubilis, hoc ab ἐλίσσω, volvo. Th. αἰλέω, verso & βλέφαρον, α, τὸ, palpebrae. 9. 16.
- Ἐλικών, ὄνος, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. 9. 2. 23. hinc
- Ἐλικωνιάδες, Musae. Ἐλικωνιάδες, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. 9. 1.
- Ἐλικώπιδι, dat. ab ἐλικώπιδι, ὄνος, ἡ, limis oculis contuens ex ἔλιξ, quae vox etiam adjective capitur pro

intorto, hoc ab αἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὀπτομαι, video. 9. 307. 998.

- Ἐλιπον, liquerunt. 3. pl. a. 2. act. a λαίπω, linquo, f. ψω. p. φα. p. m. λέλπω. ε. 154.
- Ἐλατε, trahebat, imperf. Ion. pro ἔλαπον, ες, ε, ab ἔλω, traho, f. ἔλξω. α. 258. ἐλάμεν, pro ἔλατε, praef. inf. ε. 629.

Ἐληδόν, Adverb. *hustando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἔλω, ξω, traho. α. 302.

- Ἐλαβέν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λήψω, & Attice, ἄλαφα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε. 9. 179.

Ἐλάδος, genit. ab Ἐλαί, ἄδος, ἡ, Graecia. ε. 651.

Ἐλεδαινοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. αἰλέω, convolvo. α. 291.

Ἐλαοικε, *mutos*, acc. pl. q. d. αἱ ἐλαοικαὶ ἢ ὄψ, quos deferit vox, ab ἔλαψ, οποις, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λαίπω, linquo. α. 212.

Ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ἐλόμενος, sperans, praef. part. ab ἔλωμαι, Poët. pro

- pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς, ἰδος, ἡ, spes. α. 66.
- Ἐλυμα, τοι, τὸ, tempo, ab ἔλω, traho. Th. ἐλίσω, verso. ε. 428. 434.
- Ἐλύσατο, liberavit. a. i. med. a λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα. §. 528.
- Ἐλὼν, attritiens, a. 2. part. ab αἰρίω. §. 487.
- Ἐμ', pro ἐμεῖ, acc. ab ἐγώ, ego. ε. 394.
- Ἐμαρνάθην, 3. dual. imperf. med. a μάρναμαι, pugno. α. 238.
- Ἐμῶς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὄν, meus, a, um. ε. 55.
- Ἐμάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, pugno, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 30. i.
- Ἐμβάλλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, ἄω, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.
- Ἐμβασιλευον, es, e, imperf. pro ἐνεμβασιλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεύς, ἰος, ὅ, rex. ε. iii. §. 71.
- Ἐμβεβαῶς, infistens, ἐμβεβαῶς, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb. ἐμβαίω, ingredior. Th. βπίνω, co. α. 195. 324. §. 12.
- Ἐμῶ, Ion. & Poët. pro ἐμῶ, & hoc pro ἐμῇ, ab ἐγώ. α. 361.
- Ἐμῶς, imperf. a μέλλω, f. μελλήσω, futurus sum. α. 126. §. 552.
- Ἐμελε, imperf. a μέλει, imperson. ἐστὶν αὐτῷ. p. μεμέληκε. ε. 145.
- Ἐμεν, Ionice pro εἶναι, praet. inf. ab εἶμι, sum. §. 500.
- Ἐμενοῖνα, curabat, imperf. a μενοινάω, curō. Th. μένος, τοι, τὸ, animus. α. 368.
- Ἐμήσατο, paravit, a. i. m. a μῆδομαι, f. ἤσσομαι, cogito, machinor. a μῆδος, eos, τὸ, cura. ε. 49. 95.
- Ἐμμενε, mansit, imperf. a μέμνω, maneo. Th. μένω, νῶ, maneo. ε. 97.
- Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσσομαι, idem quod μίγνυμαι, miscor, f. i. μιχθήσομαι, praet. pass. μίμυμαι, a. i. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. §. 56.
- Ἐμμαπέως, adverb. dicto citius. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, τοι, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.
- Ἐμμεμανῶς, f. g. p. m. part. a μέω, cupio. α. 439.
- Ἐμμεναι, esse, Aol. pro εἶμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἶμι, sum. ε. 270. §. 400. 610.
- Ἐμμενέως, fortiter, adverb. μέγας,

μένος, σοι, τὸ, ῥοβητ. α. 429.
 §. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. a μείρω, *divido*, sortior, præt. pass. μέμαρμαι & Att. ἔμαρμαι. α. 345. §. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὄν, *meus*, a, um. ab ἐμῷ. Th. ἐγὼ, *ego*. α. 266. §. 164.

Ἐμπαλιν, *retro*, adverb. Th. πάλιν, *versus*. α. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*, adverb. Th. πέλας, *prope*. α. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. i. part. pl. n. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἐμπίετε, *inciderut*, pro ἐνέπιετε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσῆμαι. p. πίπτωκα, a. 2. ἔπιστον, a. 2. part. πεσών. α. 429. 509.

Ἐμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. α. 141. α. 259.

Ἐμπλην, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, a. i. part. Th. πνέω, *fio*, *spiro*, f. πνεύσω. p. πέπνευκα. α. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th.

παίρω, *transseo*. p. m. πέπορα, unde est πόρος, α, ἷ, via. hinc ἔμπορος, *mercator*. α. 644.

Ἐν, *in*. præposit. regit dat. pro ἐνθα, *ibi*. α. 202. 379. α. 204.

Ἐναιε, *habitabat*, imperf. a ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίκιος, *similis*, q. ex α & λίγγω *resono*, non *absonus*, vel q. d. ἄλλος ἔγγιον. α. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντί, *contra*. α. 184.

Ἐναποψύχαν, *alvum exonerare*, *excernere*, præf. inf. ex ἐν, ἀπό & ψύχω, f. ζω, *refrigero*. α. 757.

Ἐναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, *occido*. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ζω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἐναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero*. α. 192.

Ἐνάτη, poet. pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐννέα, *novem*. α. 770.

Ἐναυλος, α, ὅ, *stabulum*. Th. αὐλή, ἡ, *aula*, *atrium*. §. 129.

Ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, *unum*, & δέκα, *decem*. α. 772. 774.

Ἐνδῆ.

- Ἐνδημοσι**, popularibus, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo est. hinc ἔνδημος vāsos est morbus cuiusdam populo peculiaris. Th. δῆμος, s, ē, populus. s. 222.
- Ἐνδοθεν**, intus, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθεν, intus. §. 964. s. 31. 521.
- Ἐνδυνέως**, adverb. valde accurate. ab ἔνδυνής, ἴος, ὅ, ἡ, promptus, accuratus. α. 427.
- Ἐνδρουν**, s, τὸ, cor & medulla arboris, καρδιά τῆ δένδρου καὶ τὸ μέσον, der Kern vom Holze. Th. δρῦς, υὸς, quercus. s. 647.
- Ἐνέθηναι**, a. i. ind. verbi ἐντίθηναι, impono, f. ἑθήσω, p. τίθασκα, a. 2. ἑθῆν. §. 174.
- Ἐνέκην**, ferat, a. i. sub. ἐνέκων, a. i. aē. infinit. ab ἐνέκω, idem quod ἐνέκω, vel a φέρω, fero. f. ἔσσω, a. i. ἔνεκα, Poëtice ἥνεκα, & abjecto augmento, ἔνεκα, ας. s. 561. §. 784.
- Ἐνέμεσαν**, distribuerunt, a. i. ind. a νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. ἐνέμεμα, a. i. ἐνέμεμα, p. med. νέμεμα. s. 222.
- Ἐνεκα**, propter, causa, adverb. s. 162. ἔνεκα. §. 983.
- Ἐνέκαστο**, inerat, 3. sing. im-
- perf. ab ἐνέκασται, f. κῆσται. Th. κῆσται, jaceo. §. 145.
- Ἐνέπνευσαν**, a. i. aē. ab ἐμπνέω, inspiro, aspiro. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. α. 131.
- Ἐνέποιήσαντο**, duxerunt, a. i. med. verbi ἐμπόρῳ, facio in. Th. ποίω, ῶ, facio. §. 7.
- Ἐνέπων**, alloquens, præt. part. Th. ἔπω, dico, a. i. ἔσκα. s. 192. 200.
- Ἐνερθε**, infra, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra. §. 720.
- Ἐνέροις**, inferis, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίους. Th. ἔρα, ας, terra. §. 850.
- Ἐρῆ**, ης, ἡ, novilunium. Th. ἔρος seu ἔρος, annus. s. 768.
- Ἐνός**, placida, gen. ab ἐννης, ἴος, ὅ, bonus, placidus. Th. est ἔνς, ἴος, ὅ, bonus. §. 65.
- Ἐνήρατο**, a. i. m. ab ἐνείρω, occido, f. ἀρῶ. a. i. ἐνήρα. §. 316.
- Ἐνθά**, pro ἔνθα, hic, ibi. s. 165. 493. hinc ἐνθάπερ, idem quod ἔνθα. §. 586.
- Ἐνθάδε**, hic, huc, adverb. Th. ἔνθα. s. 652. §. 775.
- Ἐνθεν**, hinc, adverb. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic. α. 28. §. 9.

Ἐνθρόνισθαι, *inferere*, a. i. inf. m. ab ἐνθρόνω, alo in. Th. θρόνω, alo, f. θρόνω. p. τέθρονα. a. 2. ἔθρονον. p. m. τέθρονα. ε. 779.

Ἐν, pro ἐνσι, est. ε. 747.

Ἐνι, in, Poët. pro ἐν. α. 276. §. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, α, ὁ, καὶ ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτός, annus, q. d. εἰς αὐτὸν ἐκπελθεῖν. ε. 447. §. 58. α. 87.

Ἐνικάτθες, *repone*, pro ἔγκατθες, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἔγκατατίθηναι. Th. τίθηναι, pono. ε. 27.

Ἐνίσταν, *proloqui*. præf. inf. pro ἐνέπαι. Th. ἔπω, dico, a. i. ἔπα. §. 369.

Ἐννιάτες, novennio. ἐνναετής, novennis. Th. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, eos, τὸ, annus. §. 801.

Ἐνναετήρην, dual. num. ab ἐνναετηρὸς, α, ἡ, novennis, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἑκλίτεον. §. 56. 60. 76.

Ἐνέπετε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præf. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, dico. a. i. ἔπα. a. 2. ἔπον. ε. 2.

Ἐνισίησι, dat. pl. Ion. & poet. pro ἐνσίησι, ab ἐν-

σίῃ, *consilium*. sicut συνέσις, *intelligentia*, est ἀσύνισσις, ita ἐνσίησις ab ἐνίσηναι, *inmitto*. Th. ἔω, mitto. §. 494.

Ἐνηφιν, *perendinum*, ab ἔνη, seu ἔννη, vel ἔνη, seu ἔννη, *vetus* (sub. ἡμέρα) φη, est *paragoge Poëtica*. Th. ἔνος seu ἔνος, annus. ε. 408.

Ἐνοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνώ, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. §. 445.

Ἐνύχιος, α, ον, seu ἐννυχίος, *nocturnus*, adject. Th. νύξ, κτὸς, ἡ, *nox*. §. 10. α. 31.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. i. ind. a νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῆς, *mens*. ε. 89. α. 410. §. 488.

Ἐροπὴν, *clamorem*, ab ἐρέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. §. 780.

Ἐροσις, εως, ἡ, *motus*, ab ἐρώ, *moveo*. Th. ἔς, ἐνός, *unus*. §. 681. 849.

Ἐροσίχθων, *terra quassator*, ex ἐρώ, *moveo*, inde ἔροσις, *motus*, & χθών, *terra*, quod terram moveat. Neptuni epitheton. ε. 665.

Ἐρτός, *intus*, adverb. ε. 367. α. 312.

Ἐρρεδι,

Ἐντοδι, & ἔντοδι, *ihitus* :
idem quod ἐντός, ε. 540.
518. 9. 598.

Ἐντύνασαι, a. i. med. infinit.
ab ἐντύνομαι, *apparo*. Th.
ἔντια, ἔντη, τὰ, *arma*. ε.
630.

Ἐνυαλίσις, gen. Ion. ab Ἐνυά-
λιος, α, ὁ, *Mars*. Th. Ενυώ,
ἡ, *Bellona*. α. 371.

Ἐνυώριος, ἡ, *Bellona*, ab ἐνύω,
perimio. 9. 273.

Ἐξ, ex, præposit. reg. gen.
ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, α, ὁ, nomen viri. α.
180.

Ἐξαλαπάξει, *diripiet*. f. i.
Th. λαπάξω, sive λαπάσ-
σω, f. ξω, *evacuo*. ε. 187.

Ἐξάλεισθαι, *evitare*, a. i. med.
inf. Vide supra ἀλέα-
σαι, ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. ab-
jecto augmento, verbi
ἐξαμείβομαι, *iniungito*. Th.
ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc.
pl. ab ἀπάτη, *dolus*. Th.
ἀπατάω, *decipio*. 9. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε.
a. i. ind. Th. ἀπατάω. f.
ῆσω, *decipio*, proprie πεί-
νω ἀπάγω, a via aliquem
abduco in devia, hinc
ἐξαπατήση, a. i. sub. ε. 321.
371. 9. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt

ἐξαπατίσκων, *fallens*,
quod ab ἀφάω, *palpo*)
Poët. idem quod ἐξαπα-
τάω. 9. 537.

Ἐξαῦτις, *denitō*, Adverb.
Th. εἴ, *aut*, rursus. 9. 915.

Ἐγγίνοντο, *procreati sunt*,
a. 2. m. cum Genit. verbi
ἐγγίνομαι, *enascor*. hoc a
γίνομαι, *nascor*. Vide in
γίνατο. 9. 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθρε, a. 2. act. ἐκθρέω,
profilio. Th. θόρω, vel θο-
ρέω, *salio*. 9. 281.

Ἐξα, *habebit*. f. i. Th. ἔχω,
habeo. a. 2. ἔχων. ε. 270.

Ἐξῆς, Poëtice, pro ἐξῆς, *de-*
inceps, ordine. 9. 738. 809.

Ἐξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελαίαν, Poëtica τᾶ α epen-
thesi, pro ἐξελαῖαν, ab ἐξέ-
λαίω. f. αῖσω, *expello*, p. ἐξή-
λακα. Th. ἐλαύνω. f. αῖσω,
agito. 9. 491.

Ἐξελαίαισι, *expellunt*, præf.
verbi ἐξελαίω. ἐξέλασε, a. i.
act. verbi ἐλαύνω, f. αῖσω,
p. κα. ε. 522. 9. 820.

Ἐξέλειτο, *exemit*. a. 2. m. ab
ἐξαιρέω. Th. αἶρώ, *ca-*
pio, f. ῆσω, p. ἔρηκα, a. 2.
ἔλρον. ε. 104. α. 89.

Ἐξέλθῃν, *exire*. a. 2. inf. ἐξέλ-
θῃς, a. 2. part. f. g. Th. ἔρ-
χομαι, *venio*. f. ἐλεύσο-
μαι, a. 2. ἔλθω. p. med.
ἐλήλυθα. ε. 216. 9. 772.

Ἐξέμεν, f. i. inf. pro ἔξαν,
Ion. Th. ἔχω, habeo, f.
ἔξω, p. ἔχῃκα, a. 2. ἔξον. §.
394.

Ἐξενάριζε, a. i. ind. verbi
ἔξεναρίζω, f. ζῶ. Th. ἐναί-
ρω, occido. α. 329. §. 289.

Ἐξέπτη, a. 2. indic. act. ab
ἔξίπτῃμι. f. ἐκπτήσω, a. 2.
act. ἔξέπτην. ε. 98.

Ἐξεριπόνται, a. 2. part. act.
Th. ἐράπω, f. ψω, cado. in
a. 2. act. ἤριπον. α. 174. §.
704.

Ἐξερύσαι, a. i. part. ab ἔξερύνω,
extraho. Th. ἐρύω, f. ὑσω,
traho. ε. 624.

Ἐξετέλεισεν, & ἔξετέλεισ'·
pro ἔξετέλεισσε, perfecit,
a. i. ab ἐκτελέω, perficio.
ἔξετελᾶτο, imperf. pass.
Th. τέλος, finis. ε. 83. §.
403. 881. 1002.

Ἐξεφάνθη, emerfit. a. i.
pass. ab ἐκφάνω, emergere
facio, pro ἔξεφάνθη, per
epenthesein τᾱ α. Th. φαί-
νω. f. νῦ. p. πῖφῃκα, a. i.
ἔφῃνα. ostendo. §. 200.

Ἐξήμῃσαι, a. i. ind. evomuit,
ab ἔξεμέω. f. ἔσω, vel ἤσω.
Th. ἐμέω, ᾤ, f. ἔσω, vomio.
§. 497.

Ἐξήρχον, incipiebant, duces
erant. 3. pl. imperf. act.
ab ἐξήρχω. Th. ἄρχομαι,
incipio. α. 205.

Ἐξίκετ', pervenit, a. 2. med.
ἐξικόμην, ε, ετο. verbi ἐξι-
κνέομαι, pervenio. Th.
ἐκνέομαι, venio, f. ἔζομαι,
p. ἔγμαι. a. 2. med. ἐκόμην.
α. 471.

Ἐξίτῶν, verbale, οἷς & ἐξίτῶν
ἔστι, quibus non exire li-
cet. ab ἔξαιμι, exeo. Th.
ἔμι, eo. §. 732.

Ἐξόπιθεν, poet. pro ἐξόπι-
θεν, adverb. a tergo. ἐξο-
πίσω. Th. ὀπίσω, retror-
sum, retro. α. 130.

Ἐξοχ', adverb. pro ἐξοχα,
excellenter, ab ἐξέχω, ex-
cello. Th. ἔχω, f. ἔξω &
ἔχῃσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικῶς, ὅτος, part. præt. m. ab
ἔικω, similis sum. hinc ἔοι-
κα dicitur pro οἶκα, sicut
ἔώρακα pro ὦρακα. ε. 233.
α. 215.

Ἐολπα, præt. med. ab ἔλο-
μαι, spero. Th. ἐλπὶς, ἰδος,
ἦ, spes. ε. 271. 473.

Ἐόντες, ἔόντι, ἔόντα, gen. dat.
& acc. ab ἔων, poet. pro
ᾤων, ab εἰμί, sum. ε. 29. 361.
474. §. 32.

Ἐός, suus. hinc gen. Ion. ἐοῖο,
pro ἐξ. §. 472.

Ἐῶσα, præs. part. f. g. ab εἰμί,
sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, in, præposit. ε.
34. 43.

Ἐπαγω, adduco, f. ἄξω, p.
ἤχα,

- ἤχα, a. 2. ἤγον & Attice ἤγαγον. Th. ἤγω, duco. §. 176.
- Ἐπαιέσαι, probaverit, a. 1. act. opt. Aol. ab ἐπαιέω. Them. αἶνος, α, ὁ, laus. e. 12.
- Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινή, gra- vis. Th. αἶνος, α, ὁ, laus. §. 768. 774.
- Ἐπάκει, *animum adice.* præf. imperat. ab ἐπακέω, f. ἐσω. præt. ἐπήκα, a. 1. ἐπήκασα, hinc in sub. ἐπα- κέσω, ης, η. p. m. ἐπήκα. e. 273. 446.
- Ἐπακὸν, auditorem. e. 29.
- Ἐπάλμενος, *insiliens*, præf. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος, hic ἔλμε- νος, ἄρμενος, pro ἐπόμενος, εἰρόμενος. Th. ἄλλομαι, f. ἔμαι, salio. §. 815.
- Ἐπάρμενος, *sufficientem*, præf. part. Vide ἄρμενον. e. 599. 625.
- Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. comederunt; a πᾶς, vel πᾶομαι, possideo, vescor. præt. pass. πέπαμαι. §. 642.
- Ἐπυρᾷ, *fruitur*, ab ἐπυρ- αῖω, qui fruitur aura, qui respirare potest. Them. αὔρα, ας, ἡ. e. 238. 417.
- Ἐπάχυνσεν, a. 1. ind. voca- vit, *constituit*. Th. πά- χυν, ης, ἡ, pruinā. unde παχύνω, ᾠ. e. 358.
- Ἐπεῖ, pro ἔπει, accus. pl. ab ἔπος, eos, *verbum*, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. §. 84.
- Ἐπέβητε, *ingredi fecit*. a. 1. act. active capitur. verbi ἐπιβαίω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. e. 578. 657.
- Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπεσσι, & forte ita legen- dum. ab ἔπος, eos, τὸ, *ver- bum*. Them. ἔπω, dico. e. 184. §. 90.
- Ἐπέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτί- θημι, impono, f. τίθω, a. 2. ἔθην. α. 332.
- Ἐπεὶ, *postquam, quoniam*. a. 120. α. 110. 336.
- Ἐπάγιο, *festinabat*, im- perf. Th. ἐπάγω, urgeo. f. ἔω. α. 21.
- Ἐπατα, ἔπατ', *deinde*. Th. ἄτα, *postea*. e. 614. α. 332. §. 193.
- Ἐπάτα, imperf. verbi ἐπί- παμαι, jaceo, *superimpo- situs sum*. f. πάσομαι. Th. κᾶμαι, jaceo. §. 143.
- Ἐπέβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπιβάλε, ab ἐπι- βάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, αλῶ, jacio, p. βέ- βληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβηκα. e. 98.

- Ἐπεμβάων, *insistens*. perf. part. ab ἐπεμβαίνω. Th. βαίνω, eo. α. 324.
- Ἐπεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. Φα. §. 784.
- Ἐπίπλων, ως, ω, *navigavi*, i. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἔδων, ως, ω, vel ἔδιδων, ως, α δίδωμι, *do*. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. ε. 684.
- Ἐπιρρώσαντο, 3. pl. med. ind. ab ἐπιρρώννυμι. Th. ρώννυμι, *confirmo, corroboro*. f. ρώσω, p. ῥώσωκα. a. 1. ῥώσω. §. 8.
- Ἐπεινάχιζε, *ingemiscebat*, imperf. a. στεναχίζω, f. σω. Them. στενός, ᾧ, ὄ, *angustus*. §. 843.
- Ἐπίστενε, *ingemiscebat*, imperf. a. στένω, γεννός, f. νῶ. Th. στενός, ᾧ, ὄ, *angustus, arctus*. §. 679.
- Ἐπίχετο, 3. sing. α. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐπέξω, a. 1. ἐπέχον. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, & ὀύσω, p. ὀύσωκα. a. 2. ὀύχον. §. 177.
- Ἐπειτα, *sequitur*, praes. ind. Them. ἔπομαι, vel ἔπω. ε. 220.
- Ἐπέτατε, *imperabat*. imperf. act. ut ἡπειτάτε, imperf. pass. th. τέλλω, *in-usitatum verbum*. §. 995.
- Ἐπιτέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, f. ψω, *delecto*. §. 158.
- Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, α φαίνομαι, *appareo*. f. 2. φανήσομαι, praet. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.
- Ἐπέφνη, *occidit*, imperf. a. πέφνω, idem quod φένω, *occido*. p. m. πέφονα. ε. 148. α. 57.
- Ἐπέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco, indico*, f. σω. p. πα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico, memoro*. §. 74. 162.
- Ἐπεφράσσατο, *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπεφράσατο. Th. φράζω, *dico*. §. 160.
- Ἐπέφυνον, *enata erant*, imperf. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor*. f. σφ. a. 2. ἔφυν. α. 76. §. 673.
- Ἐπέχαν, *abstinere*, praes. inf. Them. ἔχω, f. ἔξω. ε. 134.
- Ἐπίων, gen. pl. ab ἔπος, *eos, τὸ, verbum*. Th. ἔπω, *dico*. ε. 401.
- Ἐπή-

- Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice pro ἐπήγε, præt. m. vela. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. ε. 240.
- Ἐπηεταυός, ἤ, ὅ, *annuus*. Th. ἔτος, εἰς, τὸ, *annus*. ε. 31. 515.
- Ἐπῆν, *aderat*, imperf. ab ἐμί, sum. ε. 114. 598. 9. 799.
- Ἐπῆν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ῆν, pro ἄν, & hoc pro ἰάν. ε. 289.
- Ἐπήνεσαν, *lauda. unt.* aor. 1. poëtice pro ἐπήνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, *laus*. 9. 664.
- Ἐπηνύθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *expedio*. Th. ἠνύω, item, ἠνύπτω, *perficio*. α. 311.
- Ἐπήρατος, *amabilis*. Th. ἔραω, ἄσω, *amō*. ε. 63. 9. 67.
- Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tegō*. 9. 598.
- Ἐπὶ, præposit. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.
- Ἐπιβήμεναι, *conscendere*, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι.
- Ἐπιβησέμεν Ion. pro ἐπιβῆσαν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βῆσομαι. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. 9. 306.
- Ἐπιδάελα, *adv. post meridiem*, a δάλη, ης, ῆ, *tempus pomeridianum*, q. ἃ δέω & ἔλη, quum solis splendor deficere incipit. Ma-lo ἐπὶ-δάελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.
- Ἐπιδέρεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρεω, *video*, f. 2. δρεκῶ, a. 2. ἔδρεκον. ε. 266.
- Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.
- Ἐπιέκελες, *similis*. Th. ἄκω, ξω, *similis sum*. α. 182. 9. 207.
- Ἐπιθάς, *imponens*, a. 2. part. act. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.
- Ἐπιθήκη, ης, ῆ, *accessio, additio*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 378.
- Ἐπίδοτε, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. a πάθομαι, *assentior*. a. 2. m. ἐπιθόμην. p. m. πέπειθα. præt. pass. πέπασμαι, f. 1. pass. παθήσομαι. ε. 69. 9. 474.
- Ἐπὶ - - θόρε, a. 2. act. a θορέω, *salio*. α. 311.
- Ἐπιθρώσκειν, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.
- Ἐπίκλησιν, *acc. ab ἐπὶ κλησέ, cognominatio*, ab ἐπὶ & καλέω, f. ἦσω, *voco*. 9. 207.
- Ἐπίκλοπος, *furax*. Th. κλέπτω,

πτω, ψω, furor, p. m. κί-
κλοπα. ε. 67. 68.

Ἐπίκροι, *auxilarii*, ab ἐπι-
κρος, κ, ὁ, *auxiliator*. 9.
815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part.
præs. ab ἐπικρατέω, *præ-
valeo*. Th. κράτος, *robur*.
α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπι-
κρατῶς, *adv. valide*. Th.
κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 104.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*,
Poëtice, dualis num.
part. præs. ab ἐπικυρτόω,
ῶ, *incurvo*. Th. κυρτός, ῥ,
ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθω, *obliviscere*, Io-
nic. pro ἐπιλήθω, præs.
imperat. verbi ἐπιλήθω-
μαι, *obliviscor*. Th. λή-
θω, f. σω, *lateo*, α. 2. ἔλα-
θον, p. m. λέληθα. ε. 273.
9. 102.

Ἐπιμάρτυροι, *testes*. th. μάρ-
τυρ, os, ὁ καὶ ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμαθήσας, *arridens*, α. 1.
part. act. Th. μαθάω, f.
ήσω, *video leniter*. θ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mensura dabo*, f.
l. ab ἐπιμετρέω, *in mensu-
ra addo*. Th. μέτρον, τὸ,
mensura. ε. 395.

Ἐπιμηθεὺς, *nomen viri*. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*,
præs. ind. α μίσγω, *pro μί-
γνυμι, misceo*, f. ζω. θ. 802.

Ἐπιμωμητή, *vituperabilis*,
ἡ. Th. μῶμος, κ, ὁ, *dede-
cuis*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*. α. 2.
act. part. ab ἔπαμι, *acce-
do*. Th. ἔμι, eo. ε. 673. α.
333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὄρ-
κος, κ, ὁ, *jusjurandum*. ε.
280. 802. θ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus, adverb.*
πάγχυ, *pro πάνυ, valde*.
ε. 262.

Ἐπιπαθόμενος, *obtemperans*,
præs. part. α παθομαι.
Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένοιοι, gen. Ion. vol-
vente, ἐπιπλόμενος, *pro*
ἐπιπελόμενος. Th. πέλο-
μαι, *sum*. α. 87. 9. 493.

Ἐπίπλον, *implebant*, 3. pl. α.
2. act. α πιπλάω, *pro πιμ-
πλάω, vel πίμπλημι, im-
pleo*, α 2. ἔπιπλον, *sicut α*
τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος,
κ, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνεύσι, *inspirant*, præs.
ind. Th. πνέω, f. πνέω,
spiro. 9. 872.

Ἐπίρροδοι, ex ἐπι, & ῥόδος, κ,
ὁ, *undarum fremitus*, ἐ-
πίρροδος, κ, ὁ, ἡ, *auxilia-
tor, utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερή, *arripiosa*, ἡ.
Them. σμύχω, *vasto*, f.
ζω. α. 264.

Ἐπι-

- Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*. Th. σπείρω, f. εἰρῶ, fero. ε. 444.
- Ἐπισμίνως, *scienter*, adv. ab ἐπίσμαι, *scio*, ex ἐπί & ἴσμι, *scio*. α. 107. §. 87.
- Ἐπισολάδην, Adv. *ornate, succincte*. Them. εἰλλω, *mitto*, item *orno*, f. εἰλλῶ, p. ἔσαλα, a. 1. ἔσαλα, p. m. ἔσαλα. α. 287.
- Ἐπιστρέφεται, *convertitur*, præf. ind. a. στρέφω, *verto*, f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφον. §. 753.
- Ἐπίχει, præf. aët. imperat. *cobibe, inhibe*, ab ἔχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίχειτον, in dual. α. 350.
- Ἐπιτέδεται, *exoritur*, præf. ind. hinc ἐπιτεδομεναῖων, Æol. pro ἐπιτεδομαιῶν, part. præf. gen. plur. f. g. Th. τέλλω, *verbum inusitatum*. ε. 381. 565.
- Ἐπίφρονα, accus. sing. ab ἐπίφρων, ὅ, ἡ, *prudens*. Th. φρήν. §. 122. ἐπίφροσύνησι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab ἐπιφροσύνη, *prudencia*. §. 122. 661. 896.
- Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*. idem quod ἐπίγαστοι, αἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion.
- ex ἐπὶ & χθών, ὄντι, ἡ, *terra*. ε. 122. §. 372.
- Ἐπιφαύων, præf. part. ab ἐπιφαύω, *contingo*. Them. φαύω, idem quod φαώ, *tango*. α. 217.
- Ἐπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, a πέλαιμα, sum. item, ἔπλετο, imperf. pro ἐπλετο. §. 425. 836.
- Ἐμπλην, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. th. πέλας, *prope*. α. 372.
- Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἔχου ποιῶν, *vestigium facere*, ἀποιέω, *facio*. ε. 678.
- Ἐπομόσση. 3. sing. a. 1. aët. subj. poët. pro ἐπαμόσση, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι, f. ἐπαμόσω. Th. ὁμνυμι, *jiuro*, f. ὁμόσω, p. ὤμοσα. §. 793.
- Ἐπονται, 3. pl. præf. ἔποντο, *sequebantur*, pro ἄποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἔπω, *sequor*. ε. 403. α. 277.
- Ἐποπτεύειν, *inspicere*. Th. ὀπτομαι, *video*, p. m. ὤπα, a. 1. ὤφθην. ε. 765.
- Ἐπόρυσεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ & ὀρύω, f. σω, *impetu feror*. Them. ὀρω, *concito*, f. ῥῶ vel ῥσω. α. 442. 452.

Ἔπος, εἰς, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.

Ἐποῦντο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. ἀποτάομαι, volo, ἀποτή, ἦς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, volo. α. 222.

Ἐπετρύναν, *instigare*, præf. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. υῖν, *incito*. p. γκα. ε. 595.

Ἐπρεσε, a. i. ind. pro ἔπρησε, ἀπρήθω, *incendo*. θ. 856.

Ἑπτὰ, *septem*. α. 272.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πᾶς, ποδὸς, *pes*. ε. 442.

Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. θ. 341.

Ἑπτάπυλος, *septem portas habens*, ἀπύλη, ἦς, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *septem*. ε. 161. α. 49.

Ἐπτοίηται, *evolat*. 3. sing. præf. pass. ἀπτοίω, Poëtice πτοίειν, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτοίομαι, *attonitus sum*, item, *animo specto attento*. quæ significatio huc quadrat. ε. 445.

Ἐπώνυμον, ε, τὸ, nomen e re impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, αἶτος, τὸ, nomen. θ. 144. 282.

Ἐπῶρε, *concitavit*, 3. sing. a. i. act. ab ἐπῶρε, *concito*.

Th. ὄρω, ῥῶ, & ῥω, *concito*. α. 69.

Ἐρχ', pro ἔραζε. Adv. ad locum, *in terram*, *humum*. Th. ἔρα, ῥα, ἡ, *terra*. α. 174. 268.

Ἐραζε, *humum*, in prosa χαμαί. adverb. ε. 419. 471.

Ἐράσσατο, a. i. m. *amavit*, pro ἔρασατο, Poëtice. ab ἔραω, ἀμο, f. ἄσω. hinc ἔρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἔρατινός, ἡ, ὄν, *amabilis*. θ. 70. 130. 915.

Ἐρατῶ, ὄος, ᾤς, ἡ, *Erato*, nomen mulieris vel Mūsæ, ab ἔραω, ἀμο, ἔρατῆ, *amabilis*. θ. 78. 247.

Ἐργάζονται, *operantur*, ἐργάζονται, imperf. pro ἐργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζεσθαι, pro ἐργάζεσθαι, Dorice, præf. imperat. ἐργάσσοιο, a. i. med. opt. ἔργασμαι, p. pass. Th. ἔργον, *opus*. ε. 43. 150. 297. 312.

Ἐργματι, *operi*, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, ἀῤῥέζω, ῥέζω & per metathesin ἔρζω, *facio*. ε. 799. θ. 823.

Ἐργον, *opus*. ἔργοιο, gen. Ion. pro ἔργου. ἔργ', pro ἔργου. ε. 20. 21. 389. θ. 146.

Ἐρδεν, *facere*, præf. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. θ. 417.

Ἐρ-

*Ἐρεβος, eos, τὸ, *Erebus*, est nomen gehennæ, *caligo*. ἔρεβουσφιν, ex orco, ἔρεβους pro ἔρεβας, φιν est paragege Poëtica. ἔρεβενή, *caliginosa*, ab ἔρεβος, eos, τὸ, *caligo*. ε. 17. §. 125.

*Ἐρειπομένης, *diruta*, præf. part. pass. ab ἔρειπω, *diruo*. f. ψω. §. 704.

*Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἔρεβεννῆς, ab ἔρεμνῇ, *obscura*. Th. ἔρεβος, eos, τὸ, *orcus*. α. 444. §. 334.

*Ἐρεύμενον, per syncopen, pro ἔρευγόμενον, vel potius pro ἔρευνόμενον, a Themate ἔρένω, *investigo*. Vide Them. ἔρενγω, f. ζω, *rueto*, a. 2. ἤρευγον. Alii ἔρεύμενον Dorice pro ἔρέμενον, ab εἶρω, seu ἔρέω, *dico*. ε. 474.

*Ἐρέω, *dico*. Th. ἔρω, *dico*. ε. 200. 284. α. 330.

*Ἐριβρύχης, *valde mugientis*, Ion. pro ἔριβρύχης, ab ἔριβρύχης, α, δ, *valde mugiens*, ex ἔρι, quod in compositione valet *valde*, & βρύχω, ζω, *strideo*, *frendeo*. §. 832.

*Ἐριγδάκτος, gen. Ion. ab ἔριγδακτος, α, δ, ἦ, Poët. pro ἔριδακτος, *valde sonans*. Th. δάκτος, α, δ, *sonitus*. §. 41.

*Ἐρίζε, *certabat*, imperf. pro ἤριζε, ab ἔρίζω, *certo*. Th. ἔρις, lis. α. 5. §. 534.

*Ἐριθλήης, eos, ὁ καὶ ἦ, Ion. pro ἔριθαλήης, *valde virescens*, ex ἔρι, intensiva particula, & θάλλω, *vi-teo*. §. 30.

*Ἐριθος, ἦ, *ancilla*, *famula*, ab εἶρος, eos, τὸ, *lana*. hinc ἔριθος, α, ἦ, *ancilla*, *quæ lanificium exercet*. ε. 600.

*Ἐρίτυπον, *valde sonantem*, ex ἔρι *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπος, α, δ, *sonus pulsu factus*, per prosthesin τὰ καίππυ, a τύπος, α, δ. Th. τύπτω, *pulso*, *verbero*. §. 456. 930.

*Ἐρικυδής, eos, *valde gloriosus*. Th. κῦδος, eos, τὸ, *gloria*. §. 988.

*Ἐρίμμος, *valde mugientem*, a μῦκαος, *mugio*. boum proprium. ε. 788.

*Ἐρινύς, ἰος, ἦ, *Furia*, *peccatorum ultrix*. in acc. pl. ἔρινύας, ἔρινυς. ε. 801. §. 185.

*Ἐρίπ', *cecidit*, a. 2. Ionice. Th. ἔρειπω, *euerto*. f. ψω, *item cado*. α. 423.

Ἐπίς, ἰδος, ἦ, lis. accus. τῇ
ἔριδα, & ἔριν. ε. 28. α. 148.

Ἐπισυρτες, antecedentes, a. i.
part. ab ἐρίζω, fut. ἰσω,
contendo, certo. Them.
ἔρις, ἰδος, ἦ, lis. ε. 437.

Ἐπισθενῖς, ἐός, ὅ καὶ ἦ, valde
potens, ab ἐρί, particula
in compositione tantum
usitata, intendens & au-
gens significationem eo-
rum, quibuscum com-
ponitur: & δίνος, εός, τὸ,
robur, vis. Them. δένω,
valen, possum. ε. 414. §. 4.

Ἐπισμαρῶντο, gen. Ion. val-
de tonantis. Th. σμαρα-
γίω, ἦσω, magnos strepi-
tus edo. §. 815.

Ἐρίφωρ, gen. pl. ab ἔριφος, ε,
ὅ, hactenus, q. ἔαρι φανόμε-
νος, quod vere nasci so-
leat. ε. 541.

Ἐρμῆ, dat. sing. ab Ἐρμῆς,
ἄ, ὅ, Mercurius ab εἶρω,
dico, nuntio. Ἐρμείην,
acc. Ion. pro Ἐρμείαν. ab
Ἐρμείας. Dicitur etiam
Ἐρμῖος Poët. pro Ἐρμῆς.
ε. 68. §. 444.

Ἐρξω, fut. i. ab ἔρδω. Them.
ῥέζω, fut. ῥέξω, & per me-
tathesin ἔρξω. hinc ἔρξας,
a. i. part. ε. 325. 708.

Ἐρόσσα, f. g. masc. ἐρός,
eros, amabilis. ἔρω, eros,

ὅ, in malam partem acci-
pitur; ἔρος vero in bo-
nam. Th. ἐράω, amo. §.
120. 245.

Ἔρος, ε, ὅ, Amor. Th. ἐράω,
amo. §. 120. 201.

Ἐρρήξει, perripit, aor. i. act.
a ῥήσω, vel ῥήγνυμι,
frango, f. ξω, a. 2. ἔρρα-
γον, p. m. ἔρρηγα. α. 140.
415.

Ἐρρίγοντι, formidanti, præf.
part. act. ab ἔρρίγω, for-
mido, quod est ab ἔρριγα,
præt. med. verbi ῥύγην.
Th. ῥίγος, εός, τὸ, rigor,
frigus. α. 228.

Ἐρρίψω, a. i. ind. verb. ῥίπτω,
abjicio, f. ψω. p. ἔρριψα,
a. i. ἔρριψα, a. i. part. ῥί-
ψας, aor. 2. ἔρριπον, p. m.
ἔρριπα. §. 181.

Ἐρρώοντο, ruebant, 3. plur.
plusq. Poëtice pro ἔρρων-
το, a ῥώννυμι, roboror, fut.
ῥώσω, a ῥώω, hujus passi-
vum ῥώομαι, roboror, it.
fluo, ruo, in imperf. ἔρ-
ρώοντο, festinabant, rue-
bant. α. 230.

Ἐρυθείη, dat. singul. nomen
proprium loci, ab Ἐρυ-
θεία, as, ἦ. §. 290. 983.

Ἐρύκοι, abducit, præf. act.
opt. ab ἐρύκω, inhabeo,
f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσαι,

Ἐρύσαι, a. i. act. infin. ponitur pro imperativo, *ἔρυτε* pro *ἐρύετο*, & *ἔρυτ'*, pro *ἔρυτε*, ab *ἐρύομαι*, quod idem est cum *ρύομαι*, *libero*. hinc *ἔρυμα*, *τος*, τὸ, *munimentum*, ab *ἐρύομαι*, *custodio*. ε. 534. 622. §. 304.

Ἐρυσάρματος, *currum trahentes*, pro *ἐρυσαρμάτες*, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in *Ἰλιάδ.* π. ex *ἐρύω*, *ἐρύσω*, *traho*, & *ἄρμα*, *τος*, τὸ, *currus*. α. 369.

Ἐρυσσάμενος, *extractus*, poëtice, pro *ἐρυσάμενος*, a. i. part. med. ab *ἐρύω*, fut. *ύσω*, *traho*. α. 457.

Ἐρχεται, præf. ind. *ἔρχομαι*, *venio*, f. *ἔλεύσομαι*, a. 2. *ἦλθον*, p. m. *ἦλυθα*. ε. 417. α. 430. §. 91.

Ἐς, poëtice, pro *εἰς*, in *ἔς* *φάος*, in *lucem*. §. 626.

Ἔσαν, 3. pers. pl. imperf. per systolen poët. pro *ἦσαν*, ab *εἶμι*, *sum*. α. 161. 245. §. 586.

Ἐδαν, præf. infin. ab *ἔδω*, *comedo*, & hinc *ἔδίω*, *idem*. ε. 276. §. 773.

Ἐθλός, ἢ, ὄν, *bonus*, a, um, dat. pl. Ion. *ἔθλοισιν*. ε. 119. 212.

Ἐσίδῃ, *inspexeris*, poëtice pro *εἰσίδῃ*, 3. sing. aor. 2. act. subj. ab *εἰσείδω*, *intueor*. Th. *εἶδω*, *video*, f. *εἶσομαι*, aor. 2. *εἶδον*, & *ἶδον*. ε. 608. §. 82.

Ἐσκάτθeto, *condidit*, pro *εἰσκατέθeto*, aor. 2. m. 3. pers. sing. verbi *εἰσκατετίθηναι*. Th. *τίθηναι*, *pono*. a. 2. m. *ἔθιμην*, *so*, *to*. §. 890.

Ἔσκε, poëtice, pro *ἦ*, *erat*, ab *εἶμι*, *sum*. ε. 150.

Ἐσκέδασ', *dispersit*, pro *ἐσκέδασι*, a. i. ind. a Them. *σκεδάω*, vel *σκεδάινυμι*, *dissipo*, f. *σκω*. ε. 95.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. i. inf. act. a *κομίζω*, *porto*. Th. *κομῖω*, *euro*. ε. 604.

Ἐσμαράγησεν, *striduit*, a. i. act. a *σμαραγέω*, *fragorem edo*. & *ἔσμαραγίζεν*, imperfect. a *σμαραγίζω*. Th. *σμαραγέω*. §. 679. 693.

Ἐσπερίδες, *Hesperides*, ab *ἔσπερος*, ε, ὄ, *vesper*. *Hesperides*, h. e. Tzetze interprete, *vespertina hora*, quibus curæ sunt *poma*, h. e. *quo tempore stellas in cælo videmus*, *tanquam poma*. §. 215. 275.

Ἔσπετο, Poët. pro *εἴπετο*, *sequebatur*. imperf. pass. ab

- ab ἑπομαι, *sequor*. Poët. pro ἑπομαι. ἑσπετε, pro ἑπετε, præf. imperat. verb. ἑπω, *sequor*. §. 114. 201.
- Ἑσσαμένη, a. i. m. part. f. g. ἡέρα ἑσσαμένη, *aëre involuta*. pro ἑσαμένη. τὸ σίγμα Poët. duplicatur. ab ἑννυμι, f. ἑσω, *induo*. Th. ἑω, *induo*. ε. 124. 221. 534.
- Ἑσεται, *erit*, & ἑσειται, pro ἑσεται, f. i. ex εἰμί, *sum*. ε. 182. 501. ἑσεαι, *eris*, pro ἑση. ε. 308.
- Ἑσόμενα, & ἑσομένοισι, f. i. part. verb. εἰμί, *sum*. ε. 56. §. 32.
- Ἑσουμένως, *certatim*, *cum impetu*, adverb. pro σεσυμένως, per metathesin. Th. σεῖω, σεύω. poët. σύω, *concutio*. α. 340. §. 181.
- Ἑσούτ', perf. pass. pro ἑσούται, *inruit*, pro σεσούται, per metathesin. a σεύω, f. σεύσω, f. σεσευκά, præf. pass. σεσευμαι, ubi abjecto ε & facta metathesi est ἑσσυμαι. Th. σεῖω, f. σεῖσω, *concutio*. α. 458.
- Ἑσαι, *erit*, per syncopen pro ἑσεται, f. i. verb. εἰμί, *sum*. ε. 34. 191. 476.
- Ἑσάλατ', *succinctas habebant*, pro ἑσάλαται, 3. pl. præf. pass. Ion. pro ἑσαλ-
- μένοι εἰσι. Them. σέλω, *ornor*. σέλωμαι, *vestibus ornor*. f. 2. σαλῶ. p. ἑσαλμαι. aor. i. ἑσειλα. præf. pass. ἑσαλμαι, p. m. ἑσολα. α. 288.
- Ἑσάβτ', pro ἑσάβτε, *stantes*, part. act. dualis num. ab ἑστημι, *sto*, f. σήσω, præf. ἑσασκα, in part. præf. ἑσασκώς, & per syncopen τῆ κ, ἑσάως, ὅτος, pro quo ἑσηώς. §. 519. item ἑσῶς ὅτος. α. 61. 747.
- Ἑσασαν, *stabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἑστημι, *sto*. α. 196.
- Ἑσῶσι, *stant*. pl. præf. act. ab ἑστημι, quod poëtis idem est quod ἑστημι, *sto*. §. 796.
- Ἑσφάνωνται, *cinctum est*, præf. perf. pass. ἑσφάνωμαι, *ταμ, τας*, hinc in pl. perf. ἑσφάνωτο, a σεφάνω. Th. σέφω, *corono*. α. 204. §. 382.
- Ἑση, *stetit*, aor. 2. ab ἑστημι. f. σήσω, p. ἑσηκα. α. 361. §. 745.
- Ἑσῆρικται, *firmatae sunt*, 3. sing. præf. hinc ἑσῆρικτο, in pl. perf. a σῆρίζω, f. ἑω, *statuo*. α. 218. §. 779.
- Ἑσῆν, dat. Ion. pro ἑσῆα, ab ἑσῆα, *ας, ῆ, focus*, item *Vesta*, quæ vox hinc orta est.

- est. Dicitur & Ion. ἔστιν.
ε. 732. §. 454.
- Ἔστι, ἐστὶ, ἐστω, est, licet. ab
εἰμί, sum. ε. 36. ἐς. §.
720.
- Ἐσφαραγίζον, sonum exci-
tabant, imperf. verbi
σφαραγίζω. Th. σφάρα-
γος, α, ε, sonus. §. 706.
- Ἐσχατιῇ, extrema, dat. ab
ἐσχατία, extremitas rei
alicujus. Th. ἐσχατος, α,
ὁ, ultimus. §. 275.
- Ἐσχον, obtinuerint, a. 2. ab
ἔχω, habeo, f. ἔω. §. 113.
- Ἐστω, esto, 3. sing. præf. im-
perat. ab εἰμί, sum. ε. 368.
- Ἐταῖρος, amicus, acc. ἑταῖ-
ρον, & ἑταρον, Poëtice.
ε. 181. 705. 714.
- Ἐτανύδῃ, extensum est, a. i.
pass. a τανύω. f. σω. p. κα.
Th. τείνω, tendo. §. 127.
- Ἐτα, acc. ἑταί, pro ἑταίος,
gen. sing. ab ἑταίος, amicus.
ε. 129. 171. 694. §. 803.
- Ἐτεκ', pro ἑτεκε, peperit,
a. 2. act. verb. τέκω, pa-
rio, f. τίξομαι, a. i. pass.
ἐτέχθην. p. m. τέτοκα.
§. 60. 211. 287. 295.
- Ἐτελέδῃ, 3. pers. a. i. pass.
a τελῶ, ad finem per-
duco. f. ἔω. Th. τέλος,
os, finis. §. 59.
- Ἐτεροζήλωι, inique, adv.
ab ἑτερόζηλος, qui alio
zelo ducitur, ab ἕτερος,
alius, diversus, & ζῆλος,
α, ὁ, emulatio. §. 544.
- Ἐτερος, ἑτέρη, alter, alius.
ἑτέρῃφι, pro ἑτέρῃ, nomi-
nativ. f. g. φι per parago-
gen additur. ε. 187. 214.
ἑτέρηγε. §. 752.
- Ἐτέρωθεν,θεν, ex altera par-
te, adverb. ab ἕτερος. α.
184. 281. §. 676.
- Ἐτέτευκτο, factus erat, 3. sin-
gul. plusq. perf. Poëtice
pro ἑτέτευκτο. α. τεύχω. f.
ἔω, fabricor. α. 208.
- Ἐτήκετο, liquecebat, im-
perf. verbi τέκω, & Dor.
τάκω, fut. ξω, liquefacio.
p. med. τέτηκα. §. 862.
- Ἐτήτυμα, vera, pro ἑτυμα,
per poëticam epenthesein
syllabæ τη. Th. ἑτυμος,
vetus. α. 10.
- Ἐτεκεν, genuit, imperfect.
verb. τέκω, pario. f. τί-
ξομαι, a. 2. ἐτέχθην. a. 2.
subj. τέκω. a. i. pass. ἐτέ-
χθην. p. m. τέτοκα. §.
45. &c.
- Ἐτι, adhuc. ε. 156. α. 176.
§. 428.
- Ἐτυύσσετο, concutiebatur,
imperf. a τυνάσσω, quatior,
f. ξω. §. 680.
- Ἐτισει, coluit. a. i. ind. a
τίω, honoro. α. 10.
- Ἐτα

- Ἐτεταίνετο, *extendebatur*, imperf. a τεταίνω, quod a τείνω, *tendo*, fut. ἔω, p. τέτανα. α. 229.
- Ἐτλη, *sustinisset*, 3. sing. a. 2. a τλήμι, *tolero*, fut. τλήσω, p. τέτληκα, aor. 2. ἔτλην. Th. τυλαίω, αἶσω, *suffero*, hinc per syncopen τλαίω & τλήμι α. 73.
- Ἐτραπ', *evertit*, aor. 2. act. a τροπέω, *verto*. a. 2. ἔτραπον, fut. φω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. §. 58.
- Ἐτράπειον, imperf. *uvas calcabant*, a novo verbo τραπέω, *formatum* a fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.
- Ἐτρέφε, *nutrivi*, imperf. act. ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, imperf. pass. a τρέφω, f. τρέψω, aor. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτρεφα. ε. 130. §. 107.
- Ἐτρύγαν, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, a τρυγᾶω. Th. τρύγη, ης, ἥ, *triticium*, *vindemia*. α. 292.
- Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ε, ὅ, ἔ, ἥ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. §. 27.
- Ἐτύχθη, *fuit*, aor. 1. pro ἐτύχθη, Poët. Th. τεύχω.
- f. ζῶ, *sum*, *fio*. p. pass. τέτυγμα. α. 366.
- Ἐτώσια, *inanitia*, accus. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐνός. Adv. *frustra*. Th. εἰμί. ε. 438.
- Ἐτωσιοεργός, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.
- Ἐὖ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. ε. 107. α. 355. §. 73.
- Εὐαγόρη, *nomen mul.* §. 257.
- Εὐαί, dat. sing. ab εὐαῖς, εἶος, ὅ, ἥ, *qui bene a ventis perflatur*. Them. αῶ, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.
- Εὐάριη, *nomen mul.* §. 259.
- Εὐβοία, *est nomen loci*, seu insulae maris Aegaei, ex εὖ, *bene*, & βίω, *pasca*. ε. 649.
- Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Them. δαίμων, *onus*, ὅ καὶ ἥ, *Dæus*. ε. 824.
- Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητες, *bene edificatus*. Th. δέμω, f. δέμῳ, præt. δέδμηκα. α. 242.
- Εὐδώρα, *nomen mul.* §. 244. 560.
- Εὖω, *corret.* præt. ind. idem quod φλογίζω, ab εὔω, vel εὖω, *erro*, f. σω. ε. 703.
- Εὐαδής, εἶος, ὅ, ἥ, *speciosus*, ex εὖ & αἶδω, εἶος, τὸ, *forma*. Them.

Them. εἶδω, video. §. 250.
334.

Εὐεργής, *fabrefactum*, n. g.
ab εὐεργής, *bene fabrica-*
tus. Th. ἔργον, opus. ε. 627.
Εὐεργεσιάν, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, opus. §. 503.

Εὐερκής, ἔς, ὁ καὶ ἡ, *bene*
septus, ab ἔρκος, *septum*.

Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὕηνον, nomen fluvii. §. 345.

Εὐθετίσας, αὐτος, ὁ, aor. i.
part. *qui rite disposuit*,
ab εὐθετίζω, *concinne*
dispono. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω. §. 541.

Εὐθημοσύνη, *concinna re-*
rum dispositio, quæ ca-
dit in *industrios*, ab εὐ-
θήμων, ονος, *concinuus*.
Th. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλήτρεα, *placatrix*, a
κηλέω, ἦσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὐκηλος, *tranquillus*, ex εὖ
& ἥκηλος, *mitis, pacificus*.
ε. 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene reconde-*
re, a. i. med. inf. Th. κο-
μίσω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne*,
recte. Th. κόσμος, ε, ὁ,
ordo. ε. 626.

Εὐκρατός, gen. ab εὐκραής,
ἶος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th.
κραίνωμι, *misceo*, f. αἶσω.

vel εὐκραής, per synco-
pen pro εὐκρατής. ε. 592.

Εὐκράτη, nom. mul. §. 243.

Εὐκρινέες, plur. num. sunt
venti etesii, q. d. puri,
non confusi, ubi nullæ
sunt nebulæ, ab εὐκρινής,
purus, liquidus, κρίνω,
discerno. ε. 668.

Εὐκρίμανον, *bene extructum*,
perf. part. pro εὖ ἐκτε-
σμένον, ἀπείζω, f. ἴσω, *con-*
do. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bo-*
nus portus. §. 246.

Εὐμελής, ε, ὁ, Ion. pro
εὐμελίας, ε, ὁ, *fraxini*
peritus. Th. μελία, ας, ἡ,
fraxinus. α. 368.

Εὐνάζη, *cubitum ieris*, præf.
subj. pass. ab εὐνάζω, *so-*
prio. f. αἶτω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ,
cubile. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene*
litigans. §. 247.

Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. i.
part. pass. f. g. ab εὐνάω,
f. ἦσω, *sopio*. Th. εὐνή, ἡς,
ἡ, *cubile*, εὐνή, εὐνήν. ε.
327. α. 6.

Εὐνομίην, nomen mul. *legi-*
timam. §. 902.

Εὐξή, *oraveris*, 2. sing. a. i.
med. subj. εὐξωμαι, η,
ηται, ab εὐχομαι, *precor*.
f. εὐξομαι, p. εὐγμαι, ε. 736.

Εὐξον,

Ἐύζωσι, *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod ἔνζυςος. Th. ζέω, *polio*, fut. έσω. α. 352.

Ἐύρηκος, qui iusjurandum religiose colit. Th. ὅρκος, α, ὅ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εύρημος, *tutus*. ab ἔρημος, α, ὅ, *statio navium*. α. 207.

Εύοχέων, *convivans*, præf. part. ab εὐοχέω, ab ὀχέω, ᾧ, *porto*. Th. ὄχος, *civitus*. Alii legendum esse contendunt εὐοχθόων, *latus & victu abundans*, ut sit ab ὀχῆ, id est, τροφή, interposito θ. Vide in ὀχθέω, ᾧ, *indignor*. ε. 475.

Εὐπεπλον. Th. πέπλος, α, ὅ, *replum, vestis muliebris*. θ. 273.

Ἐυπλεκίων, gen. pl. ab εὐπλεκῆς, έος, ὅ, ἥ, *bene junctus*. Th. πλέκω, ζω, *plecto,necto*. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὖ & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμκη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. θ. 261.

Εὐπυργος, *bene turrita*, α κύργος, α, ὅ, *turris*, ein Burg. α. 270.

Ἐύρει, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὐρίσκω, *invenio*. f. εὐρήσω, p. εὔρηκα. α. 2. εὔρειν, inde in subj. εὔρω, ης, η. ε. 349. 58.

Ἐυρύρειτης, α, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. κω. θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. θ. 276.

Εὐρυβίης, Ionice pro εὐρυβίαις, α, ὅ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίην. Ex εὐρύς, έος, ὅ, *latus*, & βία, ας, ἥ, *vis*. θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, α, ὅ, *latam frontem habens a μέτωπον, α, τὸ, frons*. Them. ὀπτομα, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiofa*. ex εὐρύς, εἷα, *latus*, & ὁδός, *via*. εὐρυνόδειος, ὅ, ἥ, & in f. g. etiam εὐρυοδεία, Ion. vero εὐρυοδείη. ε. 195. α. 464. θ. 119.

Εὐρύπια, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυνόπης, α, ὅ. Th. ὅψ, ὀπός, ἥ, υο. x, & εὐρύ, *late*. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύπια. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύπια

Εὐρύοπα, accusat. casus ab
εὐρύωψ, οπας, latum ha-
bens oculum, ab ὦψ. Th.
ὀπτομαί, video. §. 514.
884.

Εὐρύς, *latus*, εὐρείη, Ionice
pro εὐρεία, εὐρύ. §. 45.
480.

Εὐρυδῆα, acc. pro Εὐρυδέα,
Poëtice, ab Εὐρυδής,
ἴος, δ, nomen viri, cuius
robur longe lateque pa-
tet. α. 91.

Εὐρύςτρος, qui habet latum
pectus, a εἶτρον, α, τὸ,
pectus, & εὐρύς, εἶα, ὃ, la-
tus, α, um. §. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυ-
τίωνα, acc. §. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐ-
ρώεις, *squalidus*, ab ευρώς,
ῶτος, ὃ, *caries*, *mucor*.
ε. 152. §. 731. 739.

Εὐρώπη, nomen proprium.
§. 357.

Εὖς, ἴος, ὃ, *bonus*. ε. 50.
α. 26.

Εὐτέφανος, *bene coronatus*,
ex εὖ & εἶφω, *corono*, fut.
φω. ε. 298. α. 80. §. 978.

Εὖσφυρος, ὃ καὶ ἦ, cui est ele-
gans pedum forma, a
σφύρα, ας, ἦ, *malleus*,
hinc σφυρὸν, ἦ, τὸ, *mal-
leolus*, it. *pes*, qui habet
pulchros talos. α. 16. 254.

Εὖσώτρες, *bene fabre facti*.

Epithet. ἀπήνης, *currens*.
α. 273. ὃ καὶ ἦ εὖσώτρες,
vel εὖσώτρες, *bene instru-
ctus* σώτροις. σῶτρον, τὸ, est
lignum orbiculare rotæ
radios in se continens.

Th. σείω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ', pro εὖτε sequente ἂν,
εὖτ' ἂν, *postquam*, adv.
temporis. ε. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. &
Musæ ab εὔ, *bene*, & τέρ-
πω, *delecto*. §. 77.

Εὐτρητος, *bene perforatus*,
poët. εὐτρητος, accipitur
& pro εὐρύτρητος, *lato ore*.
hians. Th. τιτράω, *per-
foro*, *terebro*, f. τρήσω.
§. 863.

Εὐτροχάλης, dat. ab εὐτρόχα-
λος, *bene currens*, *equa-
bilis*, *planus*, a τροχάλος,
citus, *velox*. Th. τρέχω,
curo, f. τρέξω. p. δειρά-
μηκε, α. 2. εἰδραμον, p. m.
δειδρομε. ε. 597. 804.

Εὐτροχοί, *agilis*. ab εὖ & τρέ-
χω, *curo*. α. 463.

Εὐτυκτον, *bene fabricatam*.
Them. τεύχω, *fabricor*.
α. 136.

Εὐφρων, ονος, *hilaris*. Th.
φρην, ονός, *mens*. ε. 773.

Εὐφρέναι, *noctes*, a nomin. ἦ
εὐφρόνη, *nox*, παρα τὸ εὐ-
φραίνεσθαι, *oblectari*. Th.
φρην, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Th. Φρόν, mens. §. 909.

Εὐχάις, acc. pl. ab εὐχῇ, ἧς, ἡ, precatio. hinc & εὐχος, εος, τοῦ, honor. Th. εὐχομαι, f. εὐχομαι, p. εὐγμαι. §. 419. 628.

Εὐχομαι, precor, εὐχεδαι, præf. inf. hinc εὐχολέων, Ion. pro εὐχολῶν, ab εὐχολῇ, idem quod εὐχῇ, precatio. Th. εὐχομαι, precor. α. 68. §. 463.

Εὐώνυμος, ε, clara, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, nomen. §. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præf. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præposit. in, super. ε. 161. α. 406. 458.

Ἐφατ', pro ἔφατο, dixit, 3. sing. a. 2. med. ad formam ἑσάμην, ἑσασο, ἑσαστο. ε. 59. 210. α. 368.

Ἐφαινον, ostendebant, imperf. a φαίνω, f. φαῖν, p. πίφαγκα, aor. 2. ἔφανον, a. i. ἔφην, f. 2. pass. φανήσομαι. §. 689.

Ἐφασαν, dixerunt pro ἔφησαν, Dorice, 3. pl. aor. 2. verbi φημί. Vide ἔφασ'. §. 29.

Ἐφεζόμενοι, insidens, præf. part. ab ἔζομαι, sedeo, f. 2. ἔδωμαι. ε. 581.

Ἐφίπασσι, incolunt, 3. perf. plur. ab ἔπω, ἔπομαι, sequor. hinc ἑφίπασσα, præf. part. §. 366.

Ἐφερον, es, ε, ferebam. Th. Φέζω, f. οἶσω, a. i. ἡνεγκ. ε. 117. α. 342.

Ἐφέσασαν, instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἑφέσημι pro ἑφίστημι, insto, urgeo. fut. ἐπιστήσω, p. ἑφέσηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ἐφεταῖς, genit. ab ἑφετμή, præceptum, ab ἑφίημι, inmitto. Th. ἔω, mitto. ε. 299.

Ἐφήρωσε, adaptavit, a. i. ind. ab ἑφαρμόζω. Them. ἄρω, apto. ε. 76.

Ἐφίσαν, immittebant, 3. pl. imperf. ab ἑήμι. Th. ἔω, mitto. α. 307.

Ἐφίμερος, ε, δ, amabilis, ab ἑμῆρος, desiderium. Th. ἑμῶρω, desidero. α. 15. §. 152.

Ἐφόρως, ferebas, imperf. a φορέω, fero. Th. Φέρω. Differunt proprie, φέρω, fero, & φορέω, gesto. ε. 38.

Ἐφόρειν, ferebant, imperf. Dorice pro ἑφόραν, a φερέω. Th. Φέρα. α. 293.

Ἐφορμήσασθαι, aggredi. a. 2. m. inf. ab ὁρμήω, inire, feror. hinc ἑφορμηθήναι, a. i.

- a. i. inf. Th. ὄρμη, impetus. α. 127.
- Ἐφρέσαθ', cogitavit. a. i. m. ind. ἰφρευάτην, 3. dual. a. i. act. α φράζω, eloquor, cogito, consulto, fut. σω. ε. 85. §. 892.
- Ἐχ', contine, pro ἔχε, præf. imperat. ab ἔχω, teneo, habeo. f. ἔξω. α. 95. 159.
- Ἐχάρασσον, infrendebant. 3. pl. impetr. α χαράσσω, ξω, sculpro. α. 2. 5.
- Ἐχέσκει, pro ἔχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. §. 533.
- Ἐχέτλη, ης, ἡ, στινα, παρὰ τὸ ἔχειν, quia manu tenetur. ε. 465.
- Ἐχέφρονες, pl. ab ἔχέφρων, vos, ὅ, cordatus. Th. φρήν, mens, & ἔχω, habeo. §. 88.
- Ἐχθαίρη, oderit, præf. subj. ab ἔχθαίρω. Th. ἔχθος, vos, τὸ, odium. ε. 298.
- Ἐχθρὸς, hostis, ab ἔχθος, vos, τὸ, odium. ε. 340. §. 766.
- Ἐχιδνα, vipera, in mascul. ἔχει, vos, & Ἐχιδνα, nomen mul. §. 297. 304.
- Ἐχόλωσε, ad iram commovit, a. i. ind. act. α χολόω. Th. χολή, bilis. ε. 568.
- Ἐχε, habeo, possum, habito. imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, fut. ἔξω & σχήσω, p. ἔχνηα, a. 2.

- ἔχον, a. 2. subj. εἶχῃ. præf. inf. ἔχων, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. §. 75.
- Ἐφ', suo. dat. ab ἐφς, ἡ, ὄν, suus, a, um. α. 385. θ. 464.
- Ἐών pro ὦν, ens. Ionica prosthesis, ab εἰμί, sum. ε. 512. α. 73.
- Ἐωσφόρον, luciferum, ab ἔως, ω, ἡ, 4. simpl. αωρα, & φέρω, affero. phosphorus hinc dicitur. Th. est, ἡώς, ὅος, ἄς, ἡ, aurora, q. d. aurea aura. §. 381.

Z.

- Ζαθέοις, gen. Poëtice pro ζαθέω, a ζαθεος, valde divinus, admirandus. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. Θεός, Deus. §. 6. 23. 192. 253.
- Ζαμένησε, aor. i. Ion. vires intendit. α ζαμέντω, quod est α ζαμένης, vos, vehementis. & hoc ex ζα, & μένος, vos, τὸ, robur. §. 928.
- Ζείωρος, fertilis, pro ζήδωρος, ubertim proferens ad vitam sustentandam, ex ζή, quod ex ζήν, & δῶρον, munus. ε. 117. 171.
- Ζευζὼ, ὅος, ἡ, nomen proprium mul. q. d. conjungens, a ζεύγνυμι, jungo. §. 352.

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Διὶ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζήν, Ζηνός, Ζηνί, Ζήνα, & Dor. Ζάν, Ζανός, &c. ε. 8. 47. §. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro Ζεφύρα, Ζεφυρος, ex ζέω, caleo, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinant. §. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. a ζηλόω, amulor. Th. ζήλος, livor, invidia. ε. 23.

Ζηνός, genit. a Ζήν. Vide Ζεύς, Jupiter. ε. 86. 243. 251.

Ζητεύει, quæras, præf. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, ε, ο, caligo, inde Ζοφεροῖο, gen. Ion. a ζοφερός, ε, ο, caliginosus. α. 227. §. 814.

Ζυγός, jugum, in plurali numero, ζυγά. Th. ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo. ε. 579. 813.

Ζῶε, vivebat, 3. sing. imperf. a ζῶω, Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζῶεσκον, imperf. Poët. pro ἔζων. ε. 90. §. 606.

Ζών, vivat. (differt a ζῶν vitæ). 3. sing. præf. subj. Vide in Ζῶε. ε. 302.

Ζώνησι, dat. pl. pro ζώναις, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. a ζώνη, ἡ, zona. Th. ζωνύω, fut. ζώσω, cingo. α. 233.

Ζωός, ζῶη, ζῶν, vivus, α, um. ζῶῃσιν pro ζῶαῖς, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. i. Ion. cinxit, pro ἔζωσε, a ζώννυμι, cingo. ζῶσαντο, cinxerunt se, 3. pl. a. i. med. pro ἔζωσαντο. ε. 72. 343. §. 573.

H.

H Art. præpos. ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 13. 14. 210. &c.

H, art. postp. ut ἅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod. ε. 277. α. 4. §. 262.

H, cui, quatenus. ε. 136. α. 85. §. 430.

H, sequente μὲν, profecto, tamen, adverb. α. 103.

H, erat, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum. α. 11. 201.

Hκ', dixit, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. aor. 2. ind. a φημί, dico.

H, aut. ε. 173. §. 6. 35.

Hῆ, ἡ, pubes. ab Hebr. Ebb, viror. quod flos est in arbore revirescente, id

- id pubes in homine est,
& "H6η, Dea pubertatis.
e. 131. §. 17. 930.
- "Hβήσας, annos pubertatis
attigisset, 3. sing. aor. 1.
Æol. opt. ab ηβάζω, ω, &
Poëtice, ηβώω. Th. ηβη,
ης, η, pubes. e. 131.
- "H6ψη, 3. sing. præf. act.
opt. Attice, communiter,
ηβάζομαι, ωμαι, Attice, ηβώ-
μην, ης, η, ab ηβάζω, f. ησω,
pubesco. e. 696.
- "Hγάγετο, duxit, 3. sing.
a. 2. med. (pro ηγετο, est
ηγάγετο per Atticam re-
duplicationem) ηγάγετ',
pro ηγάγετο, duxit. verb.
αγω, duco, f. αζω, p. ηχα.
aor. 1. ηζα. aor. 2. ηγον, &
Att. ηγαγον. §. 266. 901.
- "Hγαθή, divina, ηγάθεος,
q. d. αγαν θεός. Th. θεός,
Deus. §. 499.
- "Hγε, a. 2. act. ind. abduxit.
Attice ηγαγε, ab αγω, f.
αζω. §. 994.
- "Hγεμινεύω, præf. ind. praeo,
sum dux. Th. ηγέομαι,
f. ηγήσομαι, duco. §. 387.
- "Hγέρθοντο, congregaban-
tur, 3. pl. imperf. pass.
indicat. ab αγέρθεσθαι,
Poëtice pro αγείρεσθαι,
congregor, hinc imper.
ηγείρετο. α. 475. Them.
ηγείρω, congreco, f. ερω,
p. ηγερω. α. 184. 473. 475.

- "Hγῆτ', 3. sing. præf. med.
subj. pro ηγηται, prae-
ventat (pro προηγῆτο) si
precibus te antevertat.
præf. pass. ηγημαι. e. 710.
- "Hγνόησε, ignoravit, aor. 1.
act. ab αγνοίω, Poëtice
αγνοίω, ex α, & νόος, νῆς,
mens. §. 551.
- "Hγοντ', pro ηγοντο, duce-
bunt, 3. sing. imperf.
med. ab αγω. Vide ηγά-
γετο. α. 274.
- "Hδε, ε. 22. tum ηδ', pro
ηδε. e. 316. 381.
- "Hδεῖα, f. g. ab ηδύς, suavis,
neut. ηδύ. Comp. ηδίων,
Superl. ηδίστος. §. 40.
- "Hδη, adverb. nuper, tum.
e. 37. α. 172. At ηδη, novit,
pro ηδε.
- "Hδύεσσαι, suaviloquæ, ab
ηδύ, suave, & έπω, dico.
§. 965.
- "Hε, aut, pro ε. e. 207.
α. 345.
- "Hέλιος, sol, Poëtice, pro
ηλιος, Hebr. El, splendor.
Græc. έλη, German. hell.
ηελίον, Ion. pro ηελία.
e. 154. 524.
- "Hen, erat, scil. licitum, pro
ην, ης, η. Poëtice, ηα, ηας,
ηε, ab εἰμι, sum. α. 15. 22.
- "Hεῖ, dat. pro αέρι, aëre, ca-
ligine, in mascul. genere
aër, sed in f. g. caligo.
Z 3 Th.

- Th. ἀήρ, αἶρος, ὁ, aër.
 ε. 124. §. 9.
- Ἡεροσδεῖ, *obscurus*, ab ἡεροσ-
 δής, εὐος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*,
 ab ἡήρ, ἡέρος, pro ἀήρ,
 apud Poëtas, pro caligine
 & tenebris, & εἶδος, *for-*
ma. Th. εἶδω, *video*. θ. 352.
- Ἡέροας, *tenebrosus*, ἡερόεν-
 τος, ab ἡήρ, pro ἀήρ, αἶρος,
 ὁ, aër. §. 119. 294. 807.
- Ἡθεα, *mores*, acc. pl. ut &
 ἡθεῖ, *domicilia*, ἡθεσι, *ha-*
bitaculis. ε. 166. 523. θ. 66.
- Ἡθεῖος, *patruus*. ἡθεῖ, vocat.
 pro ἡθεῖε, a θεῖος, *patruus*.
 Th. Θεός, *Deus*. α. 103.
- Ἡθος, εὐος, τὸ, *mores*, ἐπὶ κλο-
 πὸν ἡθος, *furaces mores*.
 ε. 67.
- Ἡθελον, *volebant*, imperf.
 ab ἐθέλω, *volo*, θέλω,
 idem, f. θελήσω. p. τεθέ-
 ληκα. ε. 135.
- Ἡδύνη, *nomen mul.* §. 255.
- Ἡίσαν, *incedebant*, 3. pl.
 plusq. ab ἦαν. Alii vo-
 lunt esse 3. pl. imperf.
 pro ἴσαν, quia ἡ initio ali-
 quando abundat. Sunt
 qui volunt esse 3. perf.
 pl. aor. i. inusitat. εἶσαν,
 & Poëtice, ἡῖσαν. Them.
 εἶμι, εὐ. α. 170.
- Ἡκε, *immisit*, 3. sing. a. i.
 aët. ab ἦμι, *mitto*. α. 343.
 §. 669.
- Ἡλασα, *percussit*, aor. i. aët.
 ab ἡλάνω, f. ἡλάσω, a. i.
 ἡλασ', pro ἡλασε, *vulne-*
ravit, p. ἡλακα. α. 363.
 419. §. 291.
- Ἡλέκτρη, *nomen mul.* §. 266.
- Ἡλεκτρύωνη, *nomen mul.*
 α. 86.
- Ἡλεκτρύων, *nomen viri*. α. 3. 82.
- Ἡλεκτρος, κ, ἡ, & ἡλεκτρον, κ,
 τὸ, *electrum*, a λέκτρον,
lectus. Th. λέγομαι, *cu-*
bo. α. 142.
- Ἡλήλαντο, 3. pl. imperf.
 pass. ab ἄλλημι, *erro*, *va-*
gor. Attica reduplica-
 tione, pro ἡλαντο. Th.
 αἰλόμαι, ὤμαι, *vagor*.
 Alii volunt esse pl. perf.
 pass. per Atticam redup-
 licationem ab ἡλάνω,
 f. αἰσω, in pl. perf. ἡηλά-
 μην, σο, το, & cum au-
 gmento temporali in pl.
 ἡηλάντο, *discurrebant*,
 α. 143.
- Ἡλθε, *venit*, a. 2. Vide ἡλυ-
 θεν. ε. 633. α. 81. §. 404.
- Ἡλιβάτοιο, *gen. Ion.* ab ἡ-
 λίβατος, τκ, ὁ, ἡ, tam al-
 tus locus, ut Soli uni sit
 pervius, ab ἡλιος, *sol.*
Æol. ἡλιος, & βαίνω, εὐ.
 θ. 422. 483.
- Ἡλιτην, *peccavit*, a. 2. aët.
 ab ἡλιτέω, vel ἡλείτω,
 ἡλιτον, ες, ε. α. 80.
- Ἡλυ-

Ἡλυθάμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἥλυθεν. §. 660.

Ἡλυθεν, *venit*, a. 2. & per syncopen ἥλθεν, ab ἔρχομαι, *venio*, f. ἰλεύσομαι, p. m. ἥλυθα, a. 2. m. ἔλθω. α. 2. 435.

Ἡμαθίων, *ωνος*, nomen regis. §. 985.

Ἡμαθύεντος, *arenosi*, genit. ab ἡμαθός, Ion. pro ἡμαθός, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, *arenosus*. Th. ψάμμος, ε, ή, *arena*. α. 360.

Ἡμαρ, *dies*. gen. ἡματος, ἡματι hinc ἡμάτιος, *diuturnus*. Th. ἡμέρα, ας, ή, *dies*. ε. 174. 417. 776. §. 597.

Ἡμεδα, imperf. augmentum Atticum, sic ἡβελήθην, pro ἰβελήθην, a μέλλω, *futurus sum*, f. μεδήσομαι. §. 478. 888.

Ἡμεν, εἴ, sequente plerumque, ἡδὲ, εἴ. ε. 337.

Ἡμινον, part. præf. ab ἡμιν, *sedeo*. ε. 478. 499.

Ἡμέρη, Ionice pro ἡμέραι, *dies*. ε. 102. 820. 823.

Ἡμερόκοιτος, ε, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοιτή, ης, ή, *lectus*. ε. 603.

Ἡμέτερον, *nostrum*, ἡμετέ

ρα, ἡμετέροις, dat. plur. Ionic. Them. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Ἡμησε, aor. i. ind. act. ab αἰμῶ, *meto*, fut. ἥσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. §. 181.

Ἡμίθεοι, *semidei*, ab ἡμισυς, εος, *dimidius*, & θεός, *Deus*. ε. 159.

Ἡμίωνων, genit. pl. ἡμιόνοις, dat. pl. ab ἡμίονος, ε, ό, καὶ ή, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἡμισυς, *dimidius*, & ὄνος, ε, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἡμισυ, *dimidium*, in masc. ἡμισυς, in f. ἡμισυα. ε. 40. §. 299.

Ἡμος, *quando*. adv. ε. 418.

Ἡμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab αἰμῶ, *meto*, f. ἥσω. α. 288.

Ἡν, *erat*, 3. perf. imperf. ab εἶμι, *sum*. ε. 149. α. 178.

Ἡν, *quam*, acc. ab ὅς, ή, ό. α. 93. 408. §. 409.

Ἡν, *si*, pro ἂν: ἂν vero per aphæresin, pro ἰάν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ή, *habena*, item τὸ ἡνιον. α. 95.

Ἡνίοχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ε, *auriga*, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quolibet inflectit. α. 323.

- Ἡγορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἡγορέα, idem quod ἀνδρεία. Them. ἀνὴρ, *vir*. §. 516.
- Ἡντινα, *quam*, acc. ab ἦντις, ὅσις, ὅτι, gen. ἦσιν, ἔτι-νος. ε. 761.
- Ἡνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*. ἦνωξ, pro ἦνωξε, *jussit*, a. i. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.
- Ἡῶς, gen. ab ἡῶς, *aurora*. Vide in ἡῶς. ε. 722. 819.
- Ἡπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. §. 523.
- Ἡπερος, ἡπείροιο, pro ε, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 622. §. 189.
- Ἡπανα. Poëtice, pro ἔπαντα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. §. 405.
- Ἡπεροπεύσας, part. a. i. act. *qui decipit*. ab ἡπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρω ὀπί, infinitis vocibus impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.
- Ἡπιος, ε, *placidus*. ε. 785. §. 235.
- Ἡπε, *profecto*. α. 92.
- Ἡπυον, imperf. *clamabant*, ἀπύω, f. ὑπώ, *sono*. α. 3. 6.
- Ἡρακλῆς, ἦος, ἦι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ, hinc ἡρακληεῖν, *Herculea*. Th. κλειώ, *ce-*
- lebro*. α. 74. 115. 448. §. 318. 332.
- Ἡρακον, imperf. *proscindebant*, ab ἡραίνω, *scindo*, f. ζω. α. 287.
- Ἡρείσατο, *sustinuit se*, a. i. med. ab ἡραῖω, fut. εἰσώ, *fulcio*. α. 362.
- Ἡρευν, pro θῆρευν, *Dorice*, *venabantur*, a θηρεύω, *venor*. Them. θῆρ. Alii scribunt ἥρευν, imperf. *Doric*. esse, pro ἥρεν, ab αἰρέω, *capio*. f. ἥσω, p. ἥρηκα, imperf. ἥρεον, ἥρεν, a. 2. εἴλω. α. 302.
- Ἡρα, *Juno*, pro ἦρα, *Ionice*. ἦρα vero videtur per metathesin dici pro ἀῖρα. §. 314.
- Ἡριγένεια, *mane genita*, proprie, *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ. 381.
- Ἡριδανός, nom. fluvii. θ. 338.
- Ἡρισεν, *contendit*, a. i. act. ab ἡρίζω, *rixor*. fut. ἴσω. Th. ἔρις, *ides*, ἡ, *contentio*. θ. 928.
- Ἡριπε. aor. 2. ind. *cecidit*. Th. ἡρίπω, f. ψω, *evertō*. α. 421.
- Ἡρασεν, *rapuit*, a. i. ind. ab ἡραάω, *rapio*, f. σω, & Dor. ζω, p. ἥρακα. a. 2. pass. ἡραάην. p. m. ἥρακαγα. θ. 914.
- Ἡρυον,

- **Ἡρουν, hauriebant, imperf.*
ab *αἰρύω, f. ὑσω. α. 301.*
- **Ἡρχε, ducebat, imperf. ab*
ἄρχω, f. ξω. α. 26.
- **Ἡρως, uos, ὁ, heros. α. 37.*
- **Ἡς, sua, gen. ab ὅς, ἡ, ὅν, suis,*
α, υμν, ἡς παρὰ μητρὸς, a sua
matre. α. 18. 40.
- **Ἡσαν, erant 3. pl. imperf. ab*
εἰμι, sum. ε. III. α. 20.
- **Ἡσιν, pro ἦσιν, per pleona-*
smum τῷ σ. est 2. dual. im-
perf. ab εἰμι, sum. α. 50.
- **Ἡθα, fuisti, 2. sing. imperf.*
ab εἰμι, θα est paragoge
Æolica. α. 119.
- **Ἡδιον, imperf. edebant.*
ἡδιον, comedebat, ab ἰδίω,
edo, f. ἰω, p. ἡδικα. Th.
ἰδίω, edo. ε. 146.
- **Ἡτίοδον, nomen auctoris ex*
ἡσις, εως, ἡ, delectatio, &
ὁδὸς, via. q. d. via delecta-
tionis. Facetus comes est
in via pro vehiculo. θ. 22.
- **Ἡς, pro αἷς, quibus, Ionice,*
ab ἡ, quæ. θ. 904.
- **Ἡσαν, suis, pro αἷς, ab ὅς, ἡ, ὅν,*
suis. ε. 47.
- **Ἡσιν, sint. 3. sing. præf. subj.*
pro ἦ. σιν est paragoge
Poëtica, ab εἰμι sum; sic
Homerus ἰδέλῃσιν, pro
ἰδέλῃ, ἰλίαν. α. 408.
- **Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf.*
ab ἀσπάζομαι, f. σπασαί,
amplector. α. 84.
- **Ἡσσον, Attice, ἥττον, minus,*
ab ἡσσων, ονος, minor. a
positivo μικρὸς, parvus,
caret superl. θ. 426.
- **Ἡσο, Poëtice pro ἦτο, sede-*
bat, 3. sing. imperf. ab
ἦμαι, sedeo. α. 214.
- **Ἡσυχοί, quieti, ab ἡσυχος,*
quietus. ε. 119. θ. 763.
- **Ἡτε, hæcque, ἡ, est articul.*
præpos. accentum habet
ob seq. dict. encliticam
τε. sic & ἦτ'. ε. 20. 316.
- **Ἡτι, vere, certe, adv. α. 79.*
- **Ἡτις, quæ, ὅς, ὁ, τι. Vide*
ἦντινα. ε. 404. 698.
- **Ἡτοί, sive, seu. Th. ἡ, aut. ε.*
165. α. 413. θ. 1004.
- **Ἡτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.*
- **Ἡύκομος, pulchricoma, ge-*
nit. ἡυκόμα, & ευκόμα.
Poëtice ἡυκόμοιο, ex εὖ &
κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164.
θ. 625.
- **Ἡὺν, accus. ab ἡὺς, bonus.*
Th. εὖς, εὖς, ὁ, bonus. θ.
817.
- **Ἡὔξετο, 3. sing. imperf. pass.*
ab αὔζομαι, pro αὐξάνο-
μαι, augeo, perf. ἡὔξομαι,
a. i. pass. ἡνέξθην. f. i. med.
αὐξήσομαι. Th. αἰέξω, au-
geo. θ. 493.
- **Ἡφαιστος, α, ὁ, Vulcanus, sic*
dicitur, ab ἄπτω, accen-
do, & αἰσίνω, destruo, fa-
bro-

brorum metallicorum
Deus. α. 319. 244.

Ἦχᾱ, 3. person. præf. act.
verb. ἤχῃω, f. ἤσω, *sono*.

Th. ἦχος, α, *sonus*. β. 42.

Ἦχ'τα, pro ἡχήτα, vocati-
vus, ab ἡχήτης, α, ὁ, *cano-
nus*. Th. ἦχος, α, ὁ, *so-
nus*, unde ἡχή, *fragor*. ε.
580. α. 438.

Ἦχῆας, εντας, ὁ, *sonorus*, ab
ἦχος, *sonus*. β. 767.

Ἦχθῆρε, α. 1. act. ab ἔχθαι-
ρω, odio *prosequor*. f. ρω.
p. ἤχθαρηα. Th. ἔχθος,
ες, τό, *odium*. β. 138.

Ἦχθοντο, 3. pl. imperf. ab
ἄχθομαι, *succenseo*, f.
έσομαι, vel ἥσομαι. Th.
ἄχθος, ες, τό, *pondus*.
β. 155.

Ἦχώ, ὅος, ἔς, ἡ, *sonus reci-
procus*, *Echo*, ab ἦχος,
sonus. α. 279. 348.

Ἠῶς, ὅος, ἔς, ἡ, *αιωρα*, acc.
ἡῶα, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, circa *ai-
roram*, & ἡῶθ', *αιρο-
ramque*, pro ἡῶτε, vel
ἡῶτε. ε. 548. β. 18. 372.
Ἠῆος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ, pro τε, Ε. ε. 554. α. 109.

Θαλαμηΐα δῆρα, *ligna*
thalamo vel *ædibus* *stru-
endis apta*. Them. θαλα-
μος, α, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, *nomen mul.* (pro
Θαλία, ας, ἡ, Ion.) α θαλ-
λω, *vireo*. β. 245.

Θαλῖαι, *convivia*, θαλίησι,
dat. pl. Ion. Th. θαλλω,
vireo. ε. 115. 229. β. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, *mare*. ε. 163.

Θάλαα, *nomen Musæ*, ut
Poëtæ *finxerunt*. ε. 740.
β. 77.

Θαλερός, ἡ, ὄν, in *flore* *exi-
stens*, α θαλλω, f. κῶ, *flo-
reo*, *vireo*. β. 138. 946.
999.

Θάλλειν, *florent*, præf. ind.
α θαλλω, f. κῶ, *vireo*, *flo-
reo*. ε. 234. θαλλοντα, *flo-
rentem*. ε. 171.

Θαλφθαῖς, *calefactus*, α. 1.
part. pass. α θαλπω, f. ψω.
β. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*,
adv. ε. 360.

Θάνατος, α, & θανάτοις, Ion.
μοις. Th. θνήσκω, f. θανῶ-
μαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανῶν, μοι, α. 2. inf. θάτοις,
α 2. opt. med. α θνήσκω,
morior. f. 2. θανῶμαι, f. 1.
med. θνήζομαι. p. τέθηκα.
α. 2. θανον. p. m. τέθαια. ε.
173. 376.

Θάπτειν, *sepelivit*, imperf.
Ion. verbi θάπτω, *sepelio*,
f. ψω, p. τέταθα, aor. 2.
έταθον, præf. med. τέθη-
κα. α. 472.

Θάρ-

Θάρσος, εος, τὸ, *animi præsentia (fiducia) θράσος, audacia*. Hinc **θαρσήςσας**, a. i. part. verb. **θαρσέω**, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, *fiduciam affero*. **θαρσύνεσ'** pro **θαρσύνεσκα**, præf. part. Th. **θάρσος**, εος, τὸ, *fiducia*. α. 26. θ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro **τάχιον**, ex **ταχύς**, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*. **θαῦμα ἰδέσθαι**, *mirum visu*. Th. **θαυμάζω**, f. σω, *miror*. α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαντος, genit. a **θαύμας**, *αντος*, ὅ, *nomen viri*. θ. 237. 265.

Θεά, ας, *Dea*. **θεῶν**, gen. Dor. pl. num. & **θεάων**, *Æolice*. α. 338. θ. 41. 103.

Θε, imperf. pro **ἔθει**, *ferrebat*, a **θέω**, *circo*, f. **θεύσομαι**. α. 224.

Θεῆς, Ionice pro **θεαῖ**, *Deabus*. Vide **θεά**. ε. 62.

Θετὸς, ᾧ, ὅ, *cum admiratione spectandus*. a **θεέω**, *cum admiratione spectro*. Th. **θεάομαι**, *specto, contemplan*. f. **άσομαι**, Ionice, *ἡσομαι*.

Θᾶ', *patruus*, voc. a **θάος**. α. 103.

Θᾶ, *nomen mul. & θάην*, *divinam*, Ionice pro **θάεν**, a **θάος**, α, εν, adj. Th. **Θεός**, *Deus*. θ. 32. 135. 371.

Θάη, 3. perf. præf. sub. **πονάτ**, h. e. *faciat*, more *Hebræorum*, a **θέω**, *pono*, pro quo *Poëtæ* **θάω**, *sicut pro πνέω πνάω*, vel est aor. 2. *Poët.* pro **θή**, a **τίθημι**, *pono*, a. 2. **ἔθην**. ε. 554.

Θάνα, a. 2. act. infin. a **τίθημι**, *pono*. f. **θήσω**, a. 2. **ἔθην**. ε. 813.

Θῆος, *divinus*, gen. α, vel Ion. **θάοιο**. α. 138.

Θέλαια, *volens*, præf. part. f. g. a **θέλω**, f. **ήσω**. θ. 446.

Θεμεθλοῖς, dat. pl. a **θέμεθλαν**, *idem quod θέμεθλον, fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ion. pro **θάνα**, a. 2. inf. a **τίθημι**, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ισος, vel ἰδος, ἦ, *jus*, acc. **θέμιν**. **θεμισίων** gen. pl. pro **θεμίτων**. *Ionismus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. simplicium*, nisi dicamus, **θεμισίων** esse a **θεμισή**, ἥς. **θεμισός**, ἥ, ὄν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & **θέμις**, *nomen Dex.* θ. 16.

Θεμισονόην, *nomen mul. quæ sapit ex legibus*. α. 356.

Θεμι-

Θερίτω, ὅος, ἡ, nomen mul.
 9. 261.

Θεοαδής, forma Deum refe-
 rens. ex Θεός, & ἄδος, for-
 ma. Th. ἄδω, video. 9.
 350.

Θεόδοτα, divinitus data, a
 δίδωμι, do. ε. 318.

Θεός, Deus, gen. Θεῶ & Θεοῖο.
 Ion. α. 415. dat. pl. Ion.
 Θεοῖσι, Θεοῖσιν. ε. 334. α. 28.
 Θεόφιν, adverb. ex Deo.
 9. 871.

Θεραπεύειν, præf. inf. act. a
 -Θεραπεύω, famulor, ser-
 vio. f. εὖσω. Th. Θεράπων,
 οντος, ὁ, minister. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister,
 famulus. 9. 100.

Θέρος, Θέρει, τὸ, aestas. ε. 500.
 501.

Θερμός, ᾧ, ὁ καὶ ἡ, calidus.
 Th. Θέρω, f. Θερῶ, & Æol.
 Θέρσω, calefacio. 9. 696.

Θέδω, a. 2. med. infin. a τί-
 θημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, divina, per synco-
 pen pro θεσκέλα, Deo si-
 milia, ex Θεός, & ἄνω, si-
 milis sum. α. 34.

Θεσπία, ἡ, divina, a Θεσπέ-
 σιος, ὁ καὶ ἡ, divinus. Th.
 Θεσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus.
 α. 383.

Θέτις, nomen mul. 9. 244.

Θέτο, fecit, & Θερ' pro ἔθε-
 το, ab ἐθέμην. a. 2. med.

verbi τίθημι, pono. θ. 886.
 953.

Θεόντων, gen. pl. part. Alii
 θεόντων, a θέω, curro. At
 illi a Θεάω, exhibeo me vi-
 dendum. α. 146.

Θήκη, ἡ, nomen urbis Θήβης,
 &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενής, ἑος, ὁ, ex urbe
 Thebarum oriundus, a
 γαίνομαι, nascor. θ. 530.

Θήγα, acuit. 3. pers. præf.
 ind. a θήγω, f. ζώ, acuo. α.
 388.

Θητόν, mirandum. a θηέο-
 μαί. Th. Θεάομαι, ὤμαι,
 specto. θηήσονται, suspici-
 ent, f. I. a θηέομαι. ε. 480.
 9. 31.

Θήκαν, a. I. ind. Θήκατο. a. I.
 med. verbi τίθημι, pono, f.
 θήσω, a. I. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.
 α. 465.

Θήλυς, εος, ὁ vel ἡ, fæmine-
 us. Θήλαια, fæmina. 9.
 667. θηλυτέρων. gen. Æol.
 a θηλυτέρη, comparat. a
 Th. Θήλυς, α, fæmineus.
 α. 4. 395.

Θησαυρός, ᾧ, ὁ, thesaurus.
 ε. 717.

Θήρ, ρός, ὁ, fera, in pl. Θῆρες,
 dat. Θηρσί. ε. 275. 510.

Θηρευτής, pro Θηρευταῖ, dat.
 pl. Poët. a θηρευτής, venā-
 tor. θηρευταί, in pl. a θη-
 ρεύω,

- γνῶ, *venit*. Th. θῆρ, *fera*. α. 303. 388.
 Θησεία, acc. a θησεὺς, nomen viri. α. 182.
 Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, a θῆς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. α. 600.
 Θνησκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανῶν. ε. 116.
 Θνητὸς, ὅ, ὁ, *mortalis*, θνητῇ, θνητοῖαι, a θνήσκω, *morior*. α. 88. 103. α. 73.
 Θνή, nomen propr. θ. 354.
 Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.
 Θοός, ὅ, ὁ, *celer*. α. 97.
 Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. a θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.
 Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, a θόρω, *salio*. α. 370.
 Θοῶς, adverb. *celeriter*. Th. θοός, ὅ, ὁ, *celer*. α. 418.
 Θρασῆα, f. gen. a θρασὺς, *audax*. Them. θάρσος, εὐς, τὸ, *fiducia*. α. 263.
 Θρασυκάρδιος, *audaci præditus corde*. a θρασὺς, *audax*, hoc a θάρσος, εὐς, *fiducia*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.
 Θρεπτήρια, *educationis præmia*. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 186.
 Θρέφθη, a. i. pass. Ion. a τρέφω, *alo*. f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτρεφα, hinc & θρέψασα, a. i. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. i. θ. 298. 314. 328.
 Θρηνίς, gen. a θρηνίος, *Thracius*, a θρηξ, *Thrax*, nom. gentile. ε. 551.
 Θρήκη, ης, ἡ, *Thracia*, nomen regionis. ε. 505.
 Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατρα Poëtice. vocat. ὦ θύγατερ. a. 3. θ. 265. 346.
 Θῦε, *astuabat*, imperf. Ion. a θύω, *maçto*, & impetu feror. θ. 848.
 Θυεῖα, ης, ἡ, *præcella*. ε. 549. α. 345. θ. 742.
 Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. a θύος, εὐς, τὸ, *victima*, a θύω, *immolo*. ε. 336.
 Θυήας, εντος, *redolens*, ὁ, a Them. θύω, f. ὕσω, *maçto*. θ. 558.
 Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. a θυμαλγής, *afferens dolorem in animo*, ex θυμός, *animus*, & ἄλγος, εὐς, *dolor*. θ. 629.
 Θυμήνασαι, a. i. part. f. g. pl. *succensentes*. a θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, a. i. act. ἔθυμήνα, hinc part. a. i. act. θυμήνας, ασα, αν. Them.

Them. θυμός, ira. κ.
267.

Θυμοβορᾶν, præf. inf. a θυ-
μοβορέω, animum exedo
tristitia, ex θυμός, ani-
mus, & βορᾶ, pabulum,
esca. ε. 797.

Θυμολίοντα, acc. sing. a θυ-
μολίω, leonino animo
præditus, ex θυμός, ani-
mus, & λίων, oncos, leo. Ϛ.
1007.

Θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθό-
ρος, animum labefactans,
ex θυμός, animus, & φθά-
ρω, corrumpo. Th. φθέω,
corrumpo. ε. 715.

Θυμός, ᾧ, ὅ, animus, ira. ε.
379.

Θύον, furens, part. præf. act.
g. n. a θύω, μάττο, cum
impetu feror. ε. 618.
θ. 131.

Θύραζε, adv. foras, θύρηφι,
foris, adv. aut dativus
adverbialiter positus a
θύρα, janua. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, villi seu nodi,
quales dependent a cru-
menis, fimbriæ α. 225.

Θύων, præf. part. a θύω, sa-
crifico, sumitur & θύω,
pro ἑρμῷ, impetu quo-
dam feror: it. furo. hinc
μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύαν.
a sacrificiis enim sole-
bant epulari. Ϛ. 199.

Θῦκον, acc. a θῦκος, ε, sedile,
pro θάκος, eos, τὸ, a θαύσ-
σω, sedeo. Th. θοός, ᾧ, ὅ,
celer. ε. 491. 572.

Θῶμισυ pro τὸ ἡμισυ, me-
dium. ε. 557.

Θώρηκα, thoracem, acc. pro
θώρακα, Ion. a θώραξ, ακος,
ἰ, Ionice mutatur α in η,
θώρηξ, pectus: unde θωρήσ-
σω, ἕω, pectus armis seu
lorica munio, per syn.
speciei armis, θωρήσσον-
ται, armantur, præf. ind.
α. 24. θ. 431.

Θωῦτα, nom. pl. θωῦτά ἔργα,
admiranda opera, θάυ-
μα, Ionice, idem est quod
θαῦμα, & hinc θωῦτα, pro
θαυμαστά, Ion. Th. θαυ-
μάζω, f. ἴσω, miror. α. 165.

I.

Ἰάλλον, volitabant, 3. pl.
imperf. pro præf. enal-
lage temporis, ab ἰάλλω.
mitto, volo, f. αλῶ. Ϛ.
269.

Ἰάντρα, ας, ἡ, nomen mul.
ex ἴ, sola, & ἀνὴρ, quæ
sola animo virum imita-
tur. θ. 356.

Ἰά, Ϛη, nomen mul. ab
ἰαίνω, calefacio. item,
exhilare, letitia perfun-
do. Ϛ. 349.

Ἰαπετοῖς, gen. Ionic. ab
Ἰαπε-

- Ἰαπετός, nomen viri, ab ἰάπτω, mitto, it. *maledictus laceſſo*. Ἰαπετιονίδης, voc. casus ab Ἰαπετιονίδης, *filius Japeti*. α. 54. §. 528.
- Ἰασίω, dat. nomen viri ab ἰάω, f. ἰάσω. §. 970.
- Ἰαχε, & ἰάχεσκε, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, hinc in part. ἰάχων, οἶκος, hinc ἰαχή, *clamor*. α. 232. 441. §. 69.
- Ἰδαωνός, ἦ, ἡ, nomen urbis. α. 380. 474.
- Ἰδάλιμος, sudorificus. ab ἰδός, ἰδός, τὸ, sudor, idem quod ἰδρῶς, ὠτος, ὅ. ε. 413.
- Ἰδέ, a. 2. act. imperat. ab ἰδῶ, video, f. ἰδομαι, a. 2. ἰδόν, & ἰδόν, in part. ἰδῶν, ὄντος, & ἰδέσθαι pro ἰδέσθαι. α. 445.
- Ἰδέ, idem quod ἡδέ, ἔ, atque. α. 19. θ. 19.
- Ἰδα, ἄστει, dat. sing. ab ἰδός, εἰς, τὸ, sudor. α. 397.
- Ἰδῶν, a. 2. act. infin. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἰδῶ, video. Vide ἰδέ. α. 176. 224.
- Ἰδης, gen. ἡ Ἰδης, mons Cretæ, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumſpicere. θ. 1010.
- Ἰδης, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab. ἰδῶ, video. α. 335.
- Ἰδμεν, pro ἰσμεν, & hoc per syncopen pro ἰσμεν, *scimus*, ind. præf. 1. pl. Th. ἰσημι, *scio*. imperat. ἰσαθί, & ἰάθι. §. 27. 656. Hinc ἰδμων, *peritus* & ἰδυοσύνη, *peritia*, dat. pl. Ion. ἰδυοσύνησιν. θ. 377.
- Ἰδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab ἰδῶ, video. α. 445. §. 451.
- Ἰδρῆι, *periti*, ab ἰδρῆς, quod est ab ἰσημι, *scio*. α. 351.
- Ἰδρῆς, εἰς, ὅ, ἡ, *provida*, sic κατ' ἰζῶχην, dicitur *formica*. Th. ἰσημι, *scio*. ε. 776.
- Ἰδρῶτα, acc. ab ἰδρῶς, ὠτος, ὅ, sudor, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἰδός, εἰς, τὸ, sudor. ε. 287.
- Ἰδυῖα, αἰ, ἡ, nomen mul. quasi ἰδυῖα, *gnara*. §. 352.
- Ἰδῶν, *videns*, a. 2. part. ab ἰδῶ, video. Vide ἰδέ. §. 21. 699.
- Ἰᾶσαι, *emittentes*, part. præf. g. f. pl. num. ab ἰημι, *mitto*. alii scribunt ἰᾶσαι, idque Æolic. imperf. ἰην, ης, η, 3. pl. ἰεσαν. f. ἰσω. p. ἰκα, a. 1. ἰκν, a. 2. ἰν, ἡς, ἡ. præf. pass. ἰμαι, a. 1. pass. ἰθην. θ. 10. 43. 65. 838.
- Ἰέμεν,

Ἰέμεν, Ion. pro ἰέμεναι; Att. præf. inf. ab ἰέναι, ubi Iones αι in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, mitto. ε. 594.

Ἰέμενοι, cupientes, part. præf. m. ab ἰέμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum. Ἰέντο, cupient, imperfect. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, ire, ab ἔμι, eo, pro quo etiam dicitur ἵημι, ὥστ' ἰέναι, perrexit ire. α. 40. 353.

Ἰερός, ε, ε, sacer, item magnus, imminens, ἱερή, Ionic. pro ἱερά. ἱερά, gen. plur. num. intelliguntur sacrificia. ἱέρ', pro ἱερά, ἱερῶν ἱέρ', facere sacra, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερώων, in f. g.) Dorice. ε. 334. α. 201. 9. 417. 1014.

Ἰησι, tranat. ab ἵημι, mitto, spiritu differt ab ἵημι, eo, de quo paulo ante. 9. 806.

Ἰήσωνι, dat. sing. nomen viri, ab ἵητων. 9. 1000.

Ἰθάαι, ab ἰθὺς, ἄα, υ, idem quod ἰθὺς, rectus. ἰθαίησι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. 9. 86.

Ἰθι, præf. imperat. accede, ab ἔμι, vel ἵημι, eo. ε. 491.

Ἰθδικαιοι, justis, dat. pl.

Ion. paragoge, ab Ἰουδίκης, ε, ε, cuius judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθαί, ἰθὺ, rectus, α, um, & δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύναι, dirigit, 3. sing. præf. ab ἰθύνω, dirigo. Them. ἰθὺς, εος, ε, rectus. ε. 7. 9. 261.

Ἰκάνεν, pervenit, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵζω, a. 1. ἵζα, venio. 9. 681. 697.

Ἰκελος, similis, & ἄκελος, ab ἱκω, similis sum. ε. 302. α. 198.

Ἰκετ', pro ἱκετο, pervenit, a. 2. m. ab ἱκέτομαι, venio, f. ἵζομαι. 9. 285.

Ἰκέταυσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, supplico. Them. ἱκέτης, ε, ε, supplex. α. 13.

Ἰκέτησι, supplicibus, dat. pl. ab ἱκέτης, ε, ε, supplex. ε. 325. α. 85.

Ἰκηαι, attigeris, 2. sing. a. 2. med. sub. Ionice pro ἵκη. ab ἱκέτομαι, venio, f. ἵζομαι, p. ἵγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ε, ετο, & in 3. pl. ἵκοντο, in aor. sub. ἵκωμαι, ηται. ε. 466.

Ἰκταρ, Adverb. celerrime, ἀπὸ τῆς ἱκέδαι. Th. ἱκέτομαι. 9. 695.

Ἰκτο, per syncopen pro ἱκετο, pervenit, a. 2. m. ἱκέτομαι. Vide in ἵκηαι. 9. 481.

Ἰλα-

- Ἰλαδὺν, *cateruatim*. ε. 285.
 Ἰλαον, ab Ἰλαος, *propitius*,
 Attice Ἰλαως. ε. 338.
 Ἰλαΐσπεδα, *præf. inf. ab ἰλά-
 σκομαι, plato*. Th. ἰλάω.
 ε. 336.
 Ἰμάσσει, Poëtice pro ἰμά-
 σαι, part. a. i. act. a verbo
 ἰμάσσω, *loris cado*. f. ἰμά-
 σω. Th. ἰμάς, ἄντος, ὅ, lo-
 rum. §. 857.
 Ἰμαίρω, *desidero, cupio*. f. ῥῶ,
 hinc ἰμερος, *desiderium*,
 & ἰμερόεντος, acc. plur.
desiderabiles, ab ἰμερός,
 εσσα, εν. Th. ἰμαίρω. ε. 616.
 α. 31. θ. 359.
 Ἰν', pro ἴνα, ut. ε. 544. ἴνα. ε.
 459.
 Ἰνώ, ὅς, ἡ, *valida*, nomen
 mul. ab ἴς, ἰνός, ἡ, *robur*,
fibra. §. 976.
 Ἰξε, 3. sing. a. i. act. ind. Th.
 ἴκω, *venio*. f. ἴξω. a. i. ἴξα-
 να. α. 32.
 Ἰξαι, *pervenies*, 2. sing. fut.
 l. med. Ionice pro ἴξη, ab
 ἰκνέομαι, ἔμαι, f. ἴξομαι,
 præf. pass. ἴγμαι, a. 2.
 med. ἰκόμεν, ε, ετο. ε. 475.
 Ἰσαδία, acc. sing. in nom.
 ἰσαδής, ἑός, *niger*, ab ἴον, ε,
 τὸ, *viola purpurea*, nigri-
 cans, & ἄδης, εός, *forma*,
 & hoc ab ἰδω, *video*. §. 3.
 844.
 Ἰόλαος, ε, nomen peritissi-

mi aurigæ. *Iolaus*, q. ἰ.
 ἰὸς τῆ λαῶ, *jaculum seu te-
 lum populi*. α. 74. 102. θ.
 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part.
 ab ἴμι, εο. part. a. 2. act.
 ἰών, ἰῆσα, ἰίν. ε. 718. α. 257.
 §. 773.

Ἰχέαιρα, ας, ἡ, *sagittis gau-
 dens*. ex ἰός, ἔ, ὅ, *telum*, &
 χαίρω, *gaudeo*. §. 14.
 918.

Ἰππόδαμος, *equorum domi-
 tor*, ex ἵππος, & δαμάω,
domo. α. 346.

Ἰπποθίη, nomen mul. *celer
 instar equi*, vel *valde ce-
 ler*. Nam ἵππος in com-
 positione quandoque au-
 get, sic & βε, quod est ex
 βῆς, ut βῆλιμος. §. 251.

Ἰππονόη, nomen mul. *valde
 intelligens*. §. 251.

Ἴππος, *equus*. dat. pl. Ion.
 ἱπποισιν. ε. 814. α. 341.

Ἰππότα, *vocativus casus ab
 ἱππότης, ε, ὅ, eques*. voca-
 tivus pro nominativo
 ponitur Poëtice, & Atti-
 ce. α. 216.

Ἰπποτρόφος, gen. sing. *equo-
 rum altricis*, Thraciæ
epitheton. ε. 505.

Ἰππακρήνη, *equifons*. No-
 men fontis in Boeotia,
 non procul ab Helicone
 monte. θ. 6.

"Ιρηξ, ηνος, ὁ, Ionice, pro ἰ-
ραξ, ανος, ὁ, accipiter. ε.
201.

"Ιρις, ιδος, ἴριος, & ἱραως, ἡ, iris.
in acc. ἱριν. θ. 780.

"Ις, ἐνός, ἡ, vis. ἴς ἀνέμω, vis
venti. ε. 516. θ. 332.

"Ισ', pro ἴσα ab ἴσος, par. ε.
350.

"Ισαν, ibant, 3. pl. imperf.
act. ab ἴμι, eo. imperfect.
ἴν, α. 2. ἴον. pl. perf. med.
ἡν. θ. 68.

"Ισασι, & ἴσασιν. 3. pl. ab ἴση-
μι, scio. ε. 40.

"Ισον, parem, æqualem, ab
ἴσος, par. ε. 325. θ. 126.

"Ισον, æquale, scilicet prima
in ἴσος est anceps, & pro-
inde scribitur etiam ἴσος,
quum prima corripitur.
ε. 750.

"Ισῶδαι, pro ἰσῶιδαι, præf.
med. infin. æquare, ab
ἰσῶω, ῶ, æquo. Th. ἴσος, ε,
ὁ, par. ε. 560.

"Ισοφριζα, æquiparat. q. d.
ἴσον φέρει. ε. 428.

"Ισαμένε, part. præf. pass.
ἰσάμενος, stans, genit. ἴον.
ἰσαμένοιο, ab ἴσαμαι. ε. 567.

"Ισασ', pro ἴσασο, 2. sing.
præf. pass. imperat. ab
ἴσημι, ἴτο. f. ἴησω, α. 2.
ἴτην. α. 449.

"Ισιν, Ion. pro ἰσιν, ab ἴσι,
ας, ἡ, Vesta, focus. θ. 454.

"Ισοβῶνι, ἴτινα, dat. sing. ab
ἰσοβῶνς, temo, ἴτινα. ab
ἴσος, tela, quod ab ἴσημι,
ἴτο, & βῶς, bos. ε. 433.

"Ισὸν, telam, acc. ab ἴσος, ε, ὁ,
tela, & malus navis. Th.
ἴσημι, ἴτο. ε. 64. 777.

"Ισορα, ab ἴσωρ, ορος, ὁ, ἡ, gna-
rus, sciens. ε. 790.

"Ισρον, acc. ab ἴσρος, nomen
fluv. Germanici, Danu-
bius. θ. 339.

"Ιχάνα, detinet, ab ἰχάινω,
idem quod ἰχῶ, habeo.
Th. ἴχω, habeo. ε. 493.

"Ιχῶ, ας, α, idem quod ἴχω,
habeo. ἰχῶσ', 3. pl. præf.
sub. act. ε. 623. ἴ. 687.

"Ιχὺς, ὑος, ἡ, robur. dat. ἰχὺι,
accus. ἰχὺν, fremitum.
Hinc ἰχὺώ, robustus sum.
ἴ. 146. 823.

"Ισῶσαντο, exæquabant. α. 1.
m. ab ἰσῶω, ῶ, æquo. Th.
ἴσος, ε, ὁ, par. α. 263.

"Ιτον, abierunt, 3. dual. præf.
activi, ab ἴμι, eo, ponitur
vero præsens pro α. 2.
ἴον, qui 3. dual. format
ἴτην. enallage temporis.
ε. 197.

"Ιτον, extremam oram. ab
ἴτος, υος, ἡ, extremus ambi-
tus, circumferentia. α. 314.

"Ιφθίμς, genit. fortis, ab
ἰφθίμος, & hoc ab ἴφ, for-
titer, quod est ex ἴς, ἐνός,
ἡ, vis,

ἦ, vis, robur. ἰφθίμω. α.
136. θ. 768.

Ἰφί, adverb. fortiter, ab ἴε,
ἰνός, ἦ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α.
III.

Ἰφικλῆα, nomen viri, ad
formam ἡρακλῆα. a no-
minativo ἰφικλέης, con-
tracte ἰφικλῆς, q. d. *val-
de honoratus, gloriosus.*
α. 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhi-
antes, præf. part. ab ἰ-
χθυάω, ᾧ, piscor. Them.
ἰχθὺς, ὕος, ὅ, piscis. α. 210.

Ἰχθὺς, ὕος, ὅ, piscis, ἰχθὺς,
pro ἰχθύες, acc. pl. sicuti
δρῦς pro δρύας, &c. α. 212.

Ἰχνοῦς, τοῦ, τὸ, *vestigium.* ε. 678

Ἰῶ, dat. sing. ab ἰός, ᾧ, ὅ, *sa-
gitta*, quod est ab ἰημι
mitto. item *arugo*, quæ
in metallo serpit, *vene-
num* quod transmittitur
in venas. At ἰός, ἴα, ἴον,
idem quod οἶος, α, ον, *so-
lus, a, um.* α. 409.

Ἰωή, ἦς, ἦ, clamor, vocife-
ratio. θ. 682.

Ἰωλκόν, acc. ἰωλκός, ᾧ, ὅ, *κρῖς*
Thessalia. θ. 997.

Ἰωχμοῖο, *τιμνίτης*, genit.
Ion. ab ἰωχός, ᾧ, ὅ, *perse-
quutio hostilis*, idem
quod ἰωπή. Th. διώκω. f. ζῶ,
persequor. θ. 683.

Κ.

Κ' pro καί & ἦ κ' *dixit* &.
ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', pro-
stravit. a. 2. ind. pro κατ-
έβαλε, a καταβάλλω, *de-
jicio*, κάββαλετ', a. 2. m.
3. pers. sing. Th. βάλλω,
f. βάλλω, p. βέβληκα. a. 2.
έβαλον, p. m. βέβολα. α.
130. 462. θ. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν,
pro virili, a δύναμις, εως,
ἦ, *potentia*. Th. δύναμαι,
f. ἤσομαι, *possum.* ε. 334.

Καδδ', καδ'δ' βάλε pro κατέ-
βαλε δδ', *dejicit vero.*
α. 384.

Κάδμος, α, nomen viri. hinc
καδμεῖος, καδμείοισι, dat.
pl. & in f. g. καδμεῖη, & κα-
δμητι, ἴδος, *cadmea.* ε. 161.
θ. 927.

Καθαπτόμενος, præf. part. a
καθίπτω, *invado*. Them.
ἄπτομαι, *tango*, f. ψομαι.
ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. a κα-
θαρός, ᾧ, ὅ, *purus*. Them.
καθαίρω, *purgo.* ε. 335.

Καθεζόμενος, præf. part. *resi-
dens*, a καθίζομαι, *sedeo*.
Th. ἔζομαι, f. ἐδεμαι, *se-
deo.* ε. 257. α. 34.

Καθίκα, 3. pers. præf. ind.
Α α 2 *sedet.*

sedet. καθίζαν, præf. inf. collocare. a καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio.* ε. 748. 9. 434.

Καί, *sed etiam*, τε καί, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὅμῃ καί, *simul etiam.* ε. 43. 241.

Καίαν, præf. infinit. Vide καίαν.

Καΐκον, *Caicum*, Nomen propr. 9. 343.

Καίαν, *adolent*, pro καίαν, καίαν, *ardens*, præf. part. a καίω, πτο, *accendo*, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. i. pass. ἐκάην, f. i. pass. καυθήσομαι. ε. 335. 9. 557.

Καινέα, a Καίνεος. έας, ό, nomen proprium regis. α. 179.

Καιρός, έ, ό, *tempus opportunum*, occasio. ε. 692.

Καί, pro καί εκ, ε ex. 9. 447.

Καίανος, ille: ex καί & καίανος. ε. 293.

Κακρύπτων, pro κατακρύπτων, *abscondens*, præf. part. a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω. p. φα, a. 2. ἔκρυβον. ε. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακόν, *malum*, & θήμων, *onus*, ό, *acervus rerum simul congestarum.* Th. τίθημι, ποιο. ε. 470.

Κακός, *malus*, proprie piger, a χάζω, *cedo*, κακή, ή, neut. κακόν. κακ' pro κακὰ. dat. pl. κακοῖσιν. ε. 177. κακόν, pro κακῷ, adv. ε. 325. comp. κακίον, κάκιστος. ε. 264. 344. 591.

Κακότητι, dat. sing. a κακότης, ητος, ή, *improbity.* α. 42. 93.

Κακίχαρτος, *alienis malis gaudens*, ex κακόν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo.* ε. 28. 194.

Κακτάμεναι, *occidere*, Doric. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτείναι, a. i. inf. activ. a κατάκτεμι, pro κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτειῶ, *occido*, p. ἔπτακα, a. 2. ἔπτανον. α. 453.

Κάλα, *ligna*, a κάλον, α, τὸ, *lignum.* ε. 125.

Καλᾶν, *vocare*, *invitare*, a καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα. καλέεσκον. 3. pers. imperf. Ion. pro ἐκάλεε, α. καλέεσ', pro καλέασι, *vocant.* ε. 340. 9. 187. 207. 234.

Καλιαί, *horrea*, καλιαί, ας, ή, *nidus ex virgultis*; καλιήν Ion. pro καλιαί. Th. κάλον, α, τὸ, *lignum.* ε. 305.

Καλλιγύναικα, acc. a καλλιγύναικα, acc.

λεγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνή, *mulier*. ε. 651.

Καλλιόμοιο, genit. Ion. καλλίκομοι, *pulchricoma*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ε. 35. 9. 915.

Καλλιπάρης, Æol. seu Bæotice pro καλλιπάρης, *pulchras habens genas*, ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & παρὰ & Æol. παρηά, ᾤς, ἡ, *mala, gena*. 9. 238. 270. 970.

Καλλιπείθρον, *pulchrituum*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ευκα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Muxæ, cuius est elegans eloquium, *facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπός, ἡ, *vox*. 9. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. 9. 288.

Καλλίτριχαι, *pulchricomos*, καλλίτριξ, ὁ, ἡ, *pulchros crines habens*, ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & θρίξ, τριχός, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλιρρόον, *limpidam*, ex καλός, *pulcher*, & ῥόος, *fluentium*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, fluo. ε. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros talos habens*. ex καλός, & σφύριον, *malleolus*. Th. σφύρα, ρας, ἡ, *malleus*. θ. 384. 526.

Καλός, ἡ, ὄν, *pulcher, bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ. Superl. κάλλιστος, *optimus, pulcherrimus*. 9. 384.

Καλυπτόμενοι, *contectæ*, præf. part. pass. a καλύπτω, *tego*. f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 139. 196. α. 134. θ. 541.

Καλύπτρην, acc. Ionic. a καλύπτρα, *tegmen capitis muliebri*. Th. καλύπτω, *tego*. θ. 574.

Καλυψώ, nomen mul. 9. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, a κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάματος, κ, ὁ, *labor*, hinc καματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέμμηκα, *lassescō*. ε. 175. 382.

Κάμμεν, pro κατὰ μέν. ε. 437.

Κάμπυλα καῖλα, *circa ligata*. a καμπύλος, κ, ὁ. Th. κάμπω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κᾶν, *quavis*, etsi, ex καὶ & ἄν, si. ε. 335. 355.

Καυχή, *crepitatio, sonitus*.
Aa 3 hinc

hinc *καναχῆ*, adverb.
cum strepitu. Th. ἦχος, *z*,
ὁ, *sonus*. α. 160. 164. 9. 267.

Καναχίζε, imperf. *substrepe-*
bat, a *καναχίζω* & *κανα-*
χέω, *resono*, hinc *καναχή*,
crepitatio, *καναχῆσι*, dat.
plur. Ion. Th. ἦχος, *z*, ὁ,
sonus. α. 373.

Καπνός, *z*, ὁ, *fumus*. ε. 45. 627.

Κάπρος, *z*, ὁ, *aper*, item *ver-*
res, quo sensu accipitur.
ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *ca-*
puit, per apocopen pro
κάρηνον, *z*. ε. 532. α. 223.
θ. 42.

Καρπαλίμως, *cito*, *raptim*.
adv. q. d. *ἄρπαλίμως*, ab
ἄρπάζω, f. *σω*, ex *ξω*, *rapiō*.
α. 432. 9. 492.

Καρπός, *z*, ὁ, *fructus*. ε. 170.
235.

Κάρτεϊ, *robore*, pro *ἰκράται*.
h. e. *κρατερῶς*, more He-
braeorum, *κάρτος*, pro
κράτος, *eos*, τὸ, *robur*. 9.
83. 710.

Καρτεροθύμῳ, dat. *καρτερό-*
θυμον, a *καρτερόθυμοι*, *z*,
ὁ, *pertinax*, qui toleran-
ti animo est, ex *κάρτος*,
per metathesin litera-
rum pro *κράτος*, *eos*, τὸ, *ro-*
bur, & *θυμός*, *z*, ὁ, *ani-*
mus. θ. 378. 476.

Καρτερόφρον, acc. a *καρτερό-*

φρων, *ones*, ὁ, ἡ, *præfractus*,
item *magnanimus*, a *κρά-*
τος, *eos*, τὸ, *robur*, & *φρήν*,
animus.

Κάρτισον, *præstantissimum*,
pro *κρίτισον*, ab *ἀγαθός*,
bonus, *κράσων*, *κράτισος*.
9. 981.

Κάρφα, *siccatur*. Th. *κάρφω*,
sicco, *arefacio*. f. *φω*. ε.
7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus *asperum*, a *κάρχα-*
ρος, *asper*. Th. *χαράσσω*,
f. *ξω*, *sculpo*, & *ὀδάς*, *ίγτος*,
ὁ, *dens*. ε. 602. 694. α.
303.

Κασίγνητος, *z*, ὁ, ex *κρίσις*, *eos*,
ὁ, ἡ, *frater*, *soror*, & *γίνομαι*,
nascor. ε. 182. 9.
756.

Κασσίτερος, *κασσίτεροιο*, gen.
Ion. ὁ, *stannum*. θ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. per. cum
Accus. *ad secundam*. κατ'
ὄρος, *in monte*, κατὰ οἶκον,
domi. κατ' ὥρην, *ad tem-*
pus, idem quod πρὸς και-
ρὸν. ε. 100. 615.

Καταβιβράσκει, *omissa sunt*,
3. pl. præter. medii, a *βρίθω*,
oneror, sum *gravis*, f. *σω*,
p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. κα-
ταβάνω, f. *βήσεται*, *descen-*
do. Them. *βαίνω*, *eo*, α. 2.
ἔβην. 9. 750.

Κατα-

Καταγηράσκει, præf. ind. a
καταγηράσκω, senesco. th.
γηρας, ατοι, τὸ, senectus.
ε. 93.

Καταδύειν, 3. præf. sub. huius-
fuit. a δύνω, rigo. f. δύνω.
ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. in-
gredi, pro καταδύναι, a. 2.
act. infinit. a καταδύνω. a.
2. act. κατέδυν, vs, ε. Th.
δύνω, & δύνω, subeo. α. 196.
Καταδύντα, occidentem,
part. a. 2. act. Th. δύνω,
subeo, vel δύνω. θ. 596.

Κατάθω, ponerēs. 2. sing. a.
2. med. opt. κατάθῃς, de-
posueris, 2. sing. a. 2. med.
subj. κατάθωμαι, κατάθῃ,
& pro hoc κατάθῃς, Ion.
ατίθῃμι, pono. ε. 45. 599.

Κατέθω, Poëtic. pro κατάθῃς,
& κατάθω, recondē, a. 2.
imperat. med. a κατατέ-
θῃμι, repono. Th. τίθῃμι,
f. θέσω. α. 2. ἔθην. ε. 625.

Κατακείμενον, præf. part. a
κατάκειμαι, jaceo, decum-
bo. ε. 362.

Καταλείβεται, destillat,
præf. ind. a καταλείβωμαι,
destillo. Th. λέβω, f. ψω,
libo. θ. 786.

Καταλείπω, præf. infin. a
λείπω, linquo, f. ψω, p.
φα. α. 2. ἔλιπον. p. m. λέ-
λοιπα. ε. 744.

Καταλείβεται, cubat. fut. ind.
αλέχομαι, cubare facio.
ε. 521.

Καταμάρψω, opprimat. a. 1.
sub. a καταμαίρω, com-
prehendo. Th. μαίρω, f.
ψω, capio. ε. 494.

Καταπεπτηνία, exterrita,
perf. part. activi, per syn-
copen τῆς χ, pro καταπε-
πτηνία. a verbo κατα-
πτέσσω, f. ξω, perterrefio,
præf. act. καταπέπτῃχα.
Th. πτοέω, ᾧ, f. ἤσω, ex-
terreo. α. 263.

Κατάπινε, deglutiebat, Im-
perf. Ion. Th. πίνω, bibo,
f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2.
ἔπιον, inde in imperat. πῖ-
νε & πίε. θ. 459. 497.

Κατάσκιος, opacus, a σκιά,
ᾧς, ἡ, imbrata. ε. 511.

Κατυσύφελος, ε, a συφέλοι,
durus, asper. Th. σύφω,
astringo, f. ψω. θ. 806.

Καταφθιμένοις, mortuis,
dat. pl. perf. part. Ionici
αφθίω, idem quod φθίω,
f. ἤσω, corro. θ. 830.

Καταφλέξω, combussisset, 3.
sing. a. 1. act. opt. αφλέ-
γω, uro, f. ξω, p. χα.
α. 18.

Καταφράζει, præf. imperat.
pass. a καταφράζομαι, con-
sidero. Th. φράζω, deo,
Αα 4 f. σω,

f. σω. p. κα. α. 2. ἔφραδον.
p. m. πῆφραδα. ε. 246.

Καταχέυει, *effundit*, 3. im-
perf. a. καταχέυομαι. Th.
χέω, f. χεύσω, *fundo*. ε.
581.

Κατᾶν, *descendebat*, ex κα-
τὰ & ἄνι, εἰ, est 3. sing.
præt. med. ᾶα, & Attice,
ῆα, ας, ε. κατιών, part. α. 2.
α καίταμι. α. 254. θ. 723.

Κατελεγχίτω, *redarguat*.
præs. imperativ. a κατε-
λέγω. Th. ἐλέγω, f.
ζω, *arguo*. ε. 712.

Κατέλεξε, *recensuit*, α. i. ind.
a καταλέγω. Th. λέγω,
ζω, *dico*. θ. 627.

Κατεναντίον, *adverb. ex ad-
verso, coram*. Th. ἀντί,
pro. α. 73.

Κατένασσε, α. i. ind. pro κα-
τέμασε, ab inusitato ver-
bo, κατανάω, *habitandum*
do. Th. ναίω, *habito*. ε.
157. θ. 538.

Κατενήνοθεν, *constraverat*.
præt. med. a κατενθίω.
ἐνθίω ex ἐν, & θίω, pono
per metathesin ἐνέθω, in
præt. med. ἥνοθα, & per
reduplicationem ἐνήνοθα:
præposita præpositione
κατά, fit hinc κατενήνοθα
constravi. Errant qui a
κατανθίω derivant. Sic
enim reduplicatio foret

κατανήνοθα, &c. *Malo*
ita resolvere, ut dicam,
κατενήνοθα, esse duntaxat
præt. medii, & carere
præsenti. Præsens, si usi-
tatum foret, esset κατενέ-
θω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit, seda-*
vit, α. i. act. ind. verb.
καταπαύω, *desisto*. Them.
παύω, *finio, cesso*. θ. 87.

Κατέπεμψε, *detrusit*, α. i. a
πέμπω, *mitto*. f. ψω. θ. 515.

Κατέπινε, *imperf. devorabat*,
α πίνω. θ. 467.

Κατέταθεν, *oppositi sunt*,
pro κατέταθησαν, *Æolice*,
α. i. ind. pass. a καθίσταμαι,
constitutor. Th. ἵστημι, f.
στήσω, *statuo*. θ. 674.

Κάτεχευ, *imperf. ut & κατέ-*
χευε, detinebat, pro ἔχω,
dicitur χέειν. θ. 575. 700.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, a
κατηρεφῆς, ἑός, ὁ ἀγὼς, *te-*
ctus, dat. pl. Ion. κατηρε-
φέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω
tego. θ. 594. 778.

Κατηρεῦντο, *suspensi erant*,
3. pl. imperf. pass. Don
pro κατηρεῦντο, a verbo
καταωρέομαι, *dependo*, ex
κατά & αἰωρέω, f. ἥσω, in
sublime tollo. α. 225.

Κατοπάσῃ, *expulerit*, præs.
sub. ab ὀπάσσω, f. σω, *perse-*
quor. ε. 322.

Κάτω,

Κάτω, *infra*, deorsum. §. 301.

Καυάζει, *fregeris*. a. i. opt. act. a καυάζω, *contero*, *frango*. sic Æoles pro αὐρ dicunt αὐήρ, vel pro κατάρξας, Poët. sublato τ, & inserto υ, Æol. ab ἄγω, *frango*. ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, a καίω, *uro*, fut. καύσω. ε. 413. §. 844.

Κε, & κέν, particula potentialis, sicut in prosa αὐ, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέατο, *jacebant*, pro ἔκειτο, Ion. & κέατο pro κείατο. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροις, dat. pl. Ion. a κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 393.

Κεδνή, *castæ*, dat. sing. a κεδνός, ἡ, ὄν, *castus*, probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 69. 129.

Κεῖν, *illo*, pro ἐκείνῳ, per aphæresin, κείνους, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκείνος, ἡ, ον. §. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κίτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 227. §. 795.

Κεκαλυμμένη, perfect. part. pass. a καλύπτω, *operio*, *tego* f. ψω, p. φα. aor. 2. ἐκάλυβον. §. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. a κάζω, *orino*, f. σω. §. 929.

Κεκούθα, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. a κεύθω, fut. κεύσω, p. κη, in præt. med. κέκευθα. sicut πληθώ, πέπληθα, γηθίω, γέγηθα, &c. §. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες a κλάζω. Verior analysis hæc est: ex præterito κέκλημα, novum verbum κεκληγώ, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præf. κεκληγών, οντοισι, in pl. οἱ κεκληγόντες. α. 379. 412.

Κεκληγώς, *vociferans*, præt. med. a κλάζω, *clamo*, in fut. κλαίγω, a. 2. ἐκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc part. f. g. κεκληγυῖν. ε. 447. α. 99.

Κεκληθῶ, *vocari*. perf. inf. pass. a καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. §. 410.

Κέλνυτε, *audite*, a κλῦμι, (Th. κλύω, *audio*). Hinc κλῦθι, & Poëtica redupl. κέκλνυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλνυτε, *audite*, correpta penultima. §. 644.

Κεκοιμένος, *pulverulentus*, Attice pro κεκοισμένος, ἀκορίζω, *pulvere impleo*, quod est ἀκόνις, εος, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, a κό-
ρειω, *satio*. f. έσω, & είσω,
p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένην, *diversam*. Th.
κρίνω, f. νῶ, *secerno*; p.
πέκρικα. α. 53.

Κεκρύφωτα, *latent*. 3. pluri
præt. pass. Ionice, pro
κεκρυμμένοι είσι. a κρύ-
πτω, *abscundo*, f. ψω, p.
φα, α. 2. έκρυβον. ε. 384.

Κεκτηῖσθαι, *comparare*, præt.
pass. infin. a κτάσθαι, *ac-*
quirere, f. κτήσθαι, p. κέ-
κτημαι. ε. 435.

Κελάδω, gen. Poëticus, pro
κελάδω. a κέλαδος, α, ὅ,
strepitus. θ. 851. 926.

Κελαϊνεφεί, *nubium offusca-*
tori, dat. sing. a κελαϊνε-
φής, ex κελαϊνός, *niger*.
idem quod μέλας, & νέ-
φος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. est
μέλας, μέλαινα, μέλαν,
niger, pro μ ponitur κ,
κελαϊνόν. α. 173. 429.

Κελεύθω, gen. κέλευθος, α, ἡ,
via. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præs. indic.
a κέλωμαι, Poëtica, κέ-
κλωμαι. κέκλωνθ', pro έκέ-
λονται, 3. pl. imperf. ε. 34.
θ. 33. 686.

Κενήν, Poëtica, pro κενήν,
a κενός, ε, ὅ, *vacuus*. ε.
496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεν-
τίω, *stimulo*, pūngo, &
ταῦρος, Latine, *taurus*.
α. 184.

Κεραμεύς, έος, ὅ, *figulus*, a
κέραμος, α, ὅ, *utceus*, vel
terra figularis. ε. 25.

Κεραοί, *cornuta*, a κεραός, ε,
ὅ, hoc a κέρας, *cornu*.
ε. 527.

Κεραυνῷ, gen. sing. a κεραυ-
νός, ὅ, *fulmen*, q. a κείρω,
scindo. & αὔω, pro. hinc
κεραυνῶω, *fulmino*, *fulmi-*
ne percutio. κεραυνωθέν-
τος, α. f. part. pass. genit.
θ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. θ.
789.

Κέρβερος, *Cerberus*. θ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδαίαν, *lucrari*, a κερ-
δαίνω. ε. 321. 350.

Κερκῆς, nom. mul. θ. 355.

Κέρσε, 3. perf. α. f. ind. Io-
nice. verbi κείρω, *tondeo*,
f. ρῶ, & Αἰολ. κέρσω, α. f.
έκασα, & έκρσα. hinc
κέρσε, per τμήσει, pro
απέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi di-
cas convicia, a κέρτομος,
mordax, *cavillatorius*.
hinc κερτομέω, *convictor*,
ex κείρω, *tondeo*, & τομή,
sectio, quod est a τέμνω,
feco,

ſeco, p. m. *τίτομα*. i. 786.

ſ. 545.

κενθρεσι, dat. pl. a *κενθρος*, *εως*,
τὸ, *caverna profunda*.

a *κενθω*, *occulto*. unde

etiam est *κενθμῶν*, *ἄνθος*, ὁ,

locus qui occultat. Re-

gula: Nomina appella-

tiva in *ων*, & *ειων*, signifi-

cant locum, ut *ἀμπελών*,

ἄνθος, ὁ, *vinetum*. ſ. 300.

334.

Κεφαλή, ἡς, ἡ, *caput*, genit.

pl. *κεφαλῶν*, Ionic. pro

κεφαλῶν, dativ. *κεφαλῇσι*.

e. 416. 543. ſ. 827.

Κεφάλω, dat. sing. in nom.

κέφαλος, α, nomen viri.

ſ. 986.

Κεχαρήλο, *latatus est*. 3 sing.

a 2. med. ut *ἐχαρόμην*, α,

ετο, & per reduplicatio-

nem Poëticam, *κεχαρό-*

μην. Dicitur vero *κεχα-*

ρητο, per *συστολήν*, ut vo-

cant. Mallem a plusqu.

perf. formare, *ἐκεχαρή-*

μην, ησο, ητο, a *χαίρομαι*,

lætor. perf. *κέχαρμαι*, &

κεχαρήμαι, quasi a *χα-*

ρίω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*,

perf. part. a *χαρίζομαι*,

rem gratam facio. Th.

χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

e. 681.

Κεχημένος, *indigus*, præf.

perf. part. a *χεῖμαι*, *μτορ*,

f. *χρήσομαι*, p. *κέχημαι*,

a. i. m. *ἐχρησαμην*. e. 476.

491.

Κέχυνται, *fusa est*, 3. persf,

perf. pass. a *χύνω*, f. *ύσω*,

p. pass. *κέχυμαι*. Th. *χέω*,

χύνσω, *fundo*. ſ. 727.

Κήδεα, *lædit*, 3. persf. præf.

a *κῆδω*, *ango*. Th. *κῆδος*,

εως, τὸ, *cura*. e. 362. θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. a *κῆδος*, *εως*,

τὸ, *cura*, *damnum*. e. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num.

a *κῆλον*, Ion. pro *κᾶλον*,

lignum. ſ. 708.

Κηλίο, dat. a *κῆλεος*, *cali-*

dus. Th. *καίω*, f. *καύσω*,

uro. ſ. 865.

Κῆρ, *κηρός*, ἡ, *Parca*. men-

dose scribitur *κῆρ*. α. 156.

Κῆρ, pro *κίαρ*, *αυτο*, τὸ, *cor*.

(sic, uti pro *ῥαρ*, *ῥρ*, dici-

tur). *κῆρα*, *κῆρες*. α. 249. 435.

Κηρόδι, *ex corde*, adverb.

a *κῆρ*, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, α, τὸ, *favus*, a *κηρός*,

ῥ, ὁ, *cera*. ſ. 579.

Κηριτρεφίων, gen. pl. a *κηρι-*

τρεφῆς, *εως*, ὁ, ἡ, *mortē*

obnoxius. q. d. *fato nu-*

tritius. a *κῆρ*, *fatum* & *τρέ-*

φω, *alo*. e. 416.

Κῆρυξ, *υκος*, ὁ, *præco*. e. 80.

ſ. 939.

Κητώ, *έως*, ἡ, nomen mul.

forte sic dicta a *prodi-*

gioſa

giosa éraffitie, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, *Κηκῆς*, genit. contract. θ. 270. 336.
Κῆρυκα, accus. sing. a *Κήρυξ*, ὕκος, ὅ, nomen regis. α. 354. 476.
Κηφῆνεςσι, dat. pl. Poëticus, pro *κηφῆσι*, a *κηφῆν*, ἤνοϊ, ὅ, *ficus*, ex apum genere. ε. 302. θ. 595.
Κίβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi *κεῖται βάσις*, ubi vitus reconditur. α. 224.
Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento. a *κιθάριζω*, f. *ίζω*, *cithara cano*. Th. *κιθάρα*, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.
Κιθαριστῆς, ὁ, *citharista*. pl. οἱ *κιθαρισταί*. a *κιθάρα*, ας, ἡ, *cithara*. θ. 95.
Κιλήσκω, *vocat*. 3. person. ind. a *καλέω*, *voco*. Poët. *κιλήσκω*. ε. 816. θ. 418.
Κίσσω, *columnis*. dat. pl. a *κίων*, ονος, ὅ, ἡ, *columna*. *κίον*, acc. pro *κίονα*. θ. 522. 779.
Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. θ. 957. 1011.
Κλάζοντε, præf. part. dual. num. *κλάζω*, *clamo*. Vide supra *κεκληγώς*. α. 406.
Κλαίωσα, *fletis*, præf. part. a *κλαίω*, *fleo*, f. *κλαίωσα*, p. *κέκλαυκα*. ε. 220.

Κλεῖα, pro *κλέα*, & hoc ex *κλέα*, *res præclare gesta*, a *κλέος*, εος, τὸ, *gloria*. Th. *κλείω*, *celebro*. θ. 100.
Κλείετε, præf. imper. *celebrate*, *κλείεσθαι*, *celebres*, præf. part. f. g. pl. num. a *κλείω* *celebro*. hinc *κλειτός*, ὁ, *inclytus*. ε. 1. θ. 105.
Κλαῖω, ὅας, ἡ, nomen mul. & *Musæ*. θ. 77.
Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur *κλειτός*, εος, τὸ, *gloria*. Th. *κλείω*, *celebro*. α. 107. θ. 530.
Κλέψας, *furatus*, a. i. part. a *κλέπω*, *clepo*, *furo*, fut. *κλέψω*, p. *κέκλεφα*, p. pass. *κέκλημαι*, p. med. *κέκλομαι*. ε. 55. θ. 613.
Κληῖρον, acc. a *κληῖρος*, ας, ὅ, *sorts*, *patrimonium*. ε. 37.
Κλόνον, acc. a *κλόνος*, ας, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc *κλονέω*, ὤ, *commoueo*. fut. ἥσω. ε. 551. θ. 931.
Κλυζομένη, *inundanti*, dat. præf. part. a *κλύζω*, *eluo*, f. *σω*, p. *κέκλυκα*. α. 209.
Κλυμένη, nomen mul. & pro *κλυομένη*. θ. 351. 508.
Κλύοιμι, præf. opt. *αὐδῆται*, a *κλύω*, *audio*, *κλύθι*, præf. imperativi est a *κλύμι*, at *κέκλυθι*, & *κέκλυτε*, per reduplicationem, pro *κλύθι*, & *κλύτε*, in

in præf. imperat. hinc
κλυτός, κλυτῷ, *inclytus*.
ε. 9. 70. 9. 32. 644.

Κλυτή, nom. propr. 9. 352.

Κλωθῶ, nomen Parcæ. Vide
Calepin. α. 258. 9. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro
κνήμασι, Ionice, a κνήμη,
tibia, sura, crus. α. 123.

Κνημῖδας, accus. pl. a κνημῖς,
ἴδος, ἡ, *ocrea*. Th. κνήμη,
ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοῦροις, a κόουρος, epithe-
ton fuci, παρὰ τὸ κεύθαν
τὴν ἄραν, quod aculeum
non exerat more apum,
a κεύθω, *occiso*, & ἄρῶ,
cauda. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl.
κοίλησι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. i. part. pass. a
κοιμάω, *sorpio, facio dor-
mire*. κοιμάομαι, ὦμαι,
dormio. f. i. pass. κοιμη-
θήσομαι, a. i. m. ἐκοιμη-
σάμεν. 9. 214.

Κοινῷ, genit. a κοινός, ὦ, ὁ,
communis. ε. 721.

Κοῖος, Κοία, nomen viri. 9.
134. 404.

Κοιρανέων, præf. part. *impe-
rans*, a κοίρανος, ὦ, ὁ, *rex*.
hinc κοιρανέω, ὦ, *dominor*.
9. 331.

Κοῖτον, accus. a κοῖτος, α, ὁ,
idem quod κοίτη, ης, ἡ,
cubile. ε. 57.

Κοκκύζω, *canit*. 3. pers. præf.
a κοκκύζω, *coccyzo*, a κόκ-
κυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε.
484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, n.
pl. a κολλῆαι, εσσα, εν,
glutinated. Th. κόλλα,
ης, ἡ, *gluten*. α. 306.

Κολοσυρτῷ, *palearium stre-
pitu*, a κολοσυρτῆς, ὦ, ὁ,
Schol. ἦχος φρυγάνων συ-
ρομένων, h. e. *strepitus sar-
mentorum*, quum tra-
huntur. ex σύρω, *traho*,
& κῆλον, *lignum*, seu κό-
λος, *mutilus*. Est enim
sarmentum lignum de-
fractum. 9. 880.

Κομῆν, *nutrito*, præf. inf. a
κομέω, ἡσω, *nutrio* & cu-
ram gero. hinc κομίζω, &
κομίσασθαι, aor. i. m. inf.
ε. 315. 602.

Κονάθησι, *edidit fragorem*,
a. i. ind. Ion. a κοναθῆω, ὦ,
resono. Th. κοναθος, α, ὁ,
sonitus. 9. 840.

Κονίησι, dat. pl. Ion. pro κο-
νίαις, a κονία, ας, ἡ, idem
quod κόνις, εος, ἡ, *pulvis*,
acc. κόνιν. α. 365. 9. 706.

Κονιόντες, *pulverem exci-
tantes*, præf. part. a κο-
νίω, vel κονίζω. Th. κόνις,
εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præf.
part. a κόπτομαι, *pulsor*,
scindor.

scindor. Th. κόπτω, fut. ψω, *scindo*. α. 63.

Κορεσάμενος, *satiatus*, a. i. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *saturato*, aor. i. infin. m. pro imperativo, Hellenismus, a κορένυμι, vel κορέω, *saturo*. §. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύνω, vel κορθύνω, *coar-cervo*. Th. κόρθυσ, vos, ἡ, *acervus*. §. 853.

Κόρος, α, & Ion. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. §. 593.

Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσαν, præf. inf. a κορύσσω, *armio*, q. d. *galea munio*. κορύσσεσθαι, præf. part. f. gen. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. §. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ion. a κορυφῇ, ἡς, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορώη, ἡς, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωντα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνιάοντα, a κορωνιάω, ω, *incurvus & lunatus sum*. a κορώη, *summitas, curvatura*. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κόσμη-

σε, *ornavit*, a. i. pro ἐκόσμησεν, a κοσμέω, fut. ἥσω. Th. κόσμος, α, ὁ, *ornatus, ordo*. ε. 72. 76. §. 573.

Κοττα, 3. præf. ind. est *infestus*. κοτέσσα, præf. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. a κοτέω, ἴσω, & ἥσω, *irascor*. Th. κύτος, α, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. §. 315.

Κόττος, α, ὁ, *nomen viri, seu gigantis*. §. 714. 817.

Κόρη, ἡς, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi τῇ υ. pl. κᾶραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κορίζων, a teneris educant, 3. pl. præf. verbi κορίζω, a puerili ætate educo. a κᾶρος, idem quod κόρος, *puer*. Th. κορέω, *verro*. §. 347.

Κερότατος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos per sæpe comparantur. a κᾶρος, idem quod κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, f. ἴσω, & ἥσω, *verro*. ε. 445.

Κεροτρόφος, *juvencularum nutritor*. a κᾶρ, hoc a κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*, quæ dum se commit, *annus it*. ε. 226. §. 450.

Κεφίτταν, præf. part. f. g. a κᾶ-

a καφίζω, f. ίσω. *leuo*. a
κᾶφος, *levis*. ε. 461.

Κᾶφοι, ε, ὁ, *levis*, ut κᾶφη
ἐλπὶς, *levis spes*. ε. 759.

Κᾶφα, *leviter*. α. 323.

Κράδην, ης, ἡ, pro ficu sylve-
stri. ε. 679.

Κραδίην, accus. sing. Ion. a
κραδία, per metathesin,
pro καρδία, ας, ἡ, cor. ε.
338. 448.

Κράτει, dat. sing. *imperio*,
a κράτος, εος, τὸ, *robur*.
hinc κρατερός, *validus*.
κρατεράων, gen. pl. *Æoli-*
ce. κρατερώτατος. *superl.*
validissimus. α. 101. θ.
403. 683. 684.

Κρατεῖ, *præpotens est*, 3. pers.
præs. ind. a κρατέω, ὦ, *im-*
perium obtineo. fut. ἥσω,
p. κεκρίτηκα. Th. κράτος,
εος, τὸ, *robur*. θ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. singul. a
κρατερόφρων, *infracto ani-*
mo sum. ex κράτος, *robur*,
& φρήν, *anims*. α. 458.
κρατερόφρονα. ε. 146. θ.
509. κρατερόφρον'. θ. 297.
308.

Κρατὶ, *capiti*, dat. singul. a
κράς, κρατός, ὁ, vel τὸ.
Th. κάσκηον, ε, τὸ, *caput*,
unde per apocopen, κᾶ-
ρη, τὸ ἄκλιον. Pro κᾶρη
dicitur κᾶρα, Dorice &
per novam apocopen καῖρ

pro κᾶρη. item pro καῖρ,
per metathesin κᾶρας, κ-
τος, & κᾶς, κρατός. unde e-
tiam descendunt, κᾶνον,
ε, τὸ, & diminutivum
κᾶνιον, ε, τὸ, *calvaria*.
α. 136. 328.

Κράτος, εος, τὸ, *robur*. α.
328.

Κρείας, ατος, & Attice, κῆως,
τὸ, *caro*. ε. 589.

Κρεῖον, acc. a κρεῖος, ε, ἰ, no-
men viri. θ. 134.

Κρεῖοντα, acc. sing. nomen
viri. a κρεῖον, οντος, ὁ.
α. 83.

Κρεῖσσων, vel κρείττων, ονος,
ὁ, καὶ ἡ, *præstantior*, vel
melior. a positivo ἀγα-
θός, *bonus*. Th. κράτος,
εος, τὸ, *robur*. ε. 208. 211.

Κρεμᾶσθαι, a. i. med. infin.
a κρέμαμαι, *suspendor*.
conjugatur, ut ἴσθαι.
Th. κρεμᾶω, & κρεμάνυ-
μι, fut. ἄσω, *suspendo*.
ε. 627.

Κρήδεμνον, τὸ, proprie capi-
tis ligamentum, ex κράς,
& θέω, *ligo*. per metaph.
pinnae mivorum, & po-
nitur pro *manibus*. α.
105.

Κρήθεν, adverb. a *capite*.
ex κράς, ατός. Th. est
κᾶρηον, ε, τὸ, *caput*. α. 7.
θ. 574.

Κρήνης,

Κρήνης, gen. a κρήνη, ης, ἡ, *fons*. a fundendo, quia fundit aquas. κρηναίων, Æolice, pro κρηνῶν, gen. pl. ε. 756. §. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Insulæ. §. 477. 480.

Κρητήρες, gen. Ion. κρητήρ, Ionice, pro κρατήρ, ἥρος, ὁ. Latine, *crater*. a κραίνωμι, f. άσω, *misceo*, *tempero*; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο, *pugnarunt*, 3. pl. a. i. med. a κρίνω, *discerno*, f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. i. act. subj. κρίνας, part. a. i. act. ε. 792. §. 882.

Κρισίη nomen mul. §. 359.

Κρίω, nomen mul. §. 375.

Κρόκα, *tramam*, per syncopeν, pro κροκίδα, a κροκίς, ίδος, ἡ, vel tanquam a κρόζ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκόπεπλος, , *croceo peplo*. a κρόκος, ε, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ε, τὸ, *peplum*, vestis muliebris. §. 273. 358.

Κροκίδης, ε, ὁ, *filius* τῷ Κρόνῳ, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεὺς. Κροκίδαω, Ion. pro Κροκίδα. ε. 18. 53. §. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod

Κροκίδης. a Κρόνος, ε, ὁ, *Saturnus*. qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. *karan*, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. §. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κρόταφος, ε, ὁ, *tempus*, pars capitis. παρὰ τὸ προτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερός, ε, & Ionic. κρυερότο, *frigidus*. hinc κρύοας, εντος, ὁ. Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. §. 657. 936.

Κρυπιδίης, *secreti*, genit. a κρυπιδίος, apud Poëtas idem quod κρυπτός, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπιω, ψω, *occulto*, abscondo. α. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. i. Ion. a κρύπιω, *occulto*. hinc κρύψας. a. i. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. §. 174.

Κρώζη, præf. subj. a κρώζω, *crocito*, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occisæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad

ad formam ἰσάμεν, ab
a. 2. act. ἔκταν. pro quo
Dores ἔκταν. a κτῆμι, oc-
cido. f. κτήσω. Th. κτεῖω.
a. 539. α. 402.

Κτεάων, gen. pl. a κτέων, α,
τὰ, possessio. Poëtis idem
quod κτῆμα, & κτέαρ,
ατοι, τὸ, idem. Th. κτέο-
μαι, fut. ἴσομαι, acquiro.
ε. 313.

Κτείναντα, acc. a κτείνω, κν-
τος, part. a. i. a κτεῖω, oc-
cido, f. κτενῶ, p. ἔκτακα.
a. 2. ἔκτανον. a. i. ἔκτανν.
κτανέμεναι, Dorice pro
κτείναν, præf. infin. act.
α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτή-
μασι, per apocopen a κτῆ-
μα, possessio. Th. κτέο-
μαι, ὤμαι, acquiro. ε. 34.

Κτητὴν, famulam, accus. a
κτητὸς, acquisibilis. Th.
κτέομαι, f. ἴσομαι, acqui-
ro. ε. 404.

Κτύπος, sonitus, a τύπτω,
pulso. α. 98.

Κυανόπεπλον, caeruleo peplo,
a κύανος, caeruleus, & πέ-
πλον, peplum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas ha-
bens. ex κύανος, caeruleus,
& πτερόν, ἄ, τὸ, ala. α.
393.

Κυάνη, genit. a κύανος, ca-
eruleus, hinc κυάνεια, ni-

gra. dat. pl. κυανέῃσι pro
κυανέαις, & κυανέαιων, cilio-
lice, pro κυανίων. α. 7.
143. 249.

Κυανοχαίτης, α, nom. ex
κύανος, α, ὁ, caeruleus, co-
lor niger, & χαίτη, ἡ, ju-
ba, coma. α. 120. θ. 278.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc.
a κυανῶπις, ἡ, caerulea
aspectu, a κύανος, caeru-
leus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, ocul-
lus. Th. ὀπτομαι, video.
p. m. ὤπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδι-
μος, gloriosus. a κύδος, εος,
τὸ, gloria. α. 74. 467.

Κύδος, εος, τὸ, gloria, in
comparat. κυδίων, glorio-
sior, superl. κύδιστος, α, ὁ,
gloriosissimus. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, illustrans, præf.
part. a κυδαίνω, glorio-
sum reddo, fut. νῶ, p. κα.
Th. κύδος, εος, τὸ, gloria.
ε. 38.

Κυδίων, exultans, jacta-
bundus, præf. part. pro
κυδαίνω, a κυδαίω, glorior,
jactito. Th. κύδος, εος, τὸ,
gloria. α. 27.

Κυδῖος, ἡ, ὄν, inclytus, cele-
bris. Th. κύδος, εος, τὰ,
gloria. ε. 255.

Κυδῆμὸς, ἄ, ὁ, stimulus, q.
a κύω, pario, & δῆμα,
timor. α. 156.

Κοθήρα, ας, ἡ, *Venus*. ὄνι
καύθαι τὰς ἑρωτας, occul-
tat amorem venereum.
Tenebras amat, propter
opera tenebrarum. θ. 934.
1008.

Κυθήροις, κυθήροις, dativ.
pl. a Κύθηρος, α, ὁ. Th.
Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri.
θ. 192.

Κυκλοτερής, ἴος, ὁ παρ' ἡ, tor-
nando rotundus factus,
ex κύκλος, α, ὁ, *circulus*,
& τερέω, *terebo*. α. 208.
θ. 145.

Κύκλωψ, ωπας, ὁ. οἱ Κύκλω-
πες, *Cyclopes*. ex κύκλος,
α, ὁ, *orbis*, *circulus*, &
ὤψ, *oculus*. Th. ὄπταμας,
video. θ. 139. 144.

Κύνος. α. 65. 346. 368. 413.
κύνου. α. 57. 329. 331. 466.
472. κύων. α. 550. κύωνι.
α. 316.

Κυλίνδω, praef. ind. pass.
a κυλίνδω, *volvō*. hinc
κυλινδόμενος. Th. κυλίω,
volvō. α. 378. 438.

Κυμαίνοντες, gen. praef. part.
a κυμαίνω, *fluctuo*. Th.
κύμα, ατος, τὸ, *fluctus*.
θ. 388.

Κύματα, nom. pl. a κύμα,
ατος, τὸ, *fluctus*, q. a κυ-
κάω, *misceo*, unde est κύ-
κημα, pro quo κύμα.
κύματ'. ε. 685. θ. 252.

Κυματάληξη, *nomen mul.*
θ. 253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη,
ας, ἡ, *nomen urbis*. ε. 634.

Κυμοπόλιν, *nomen mul.*
θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, *nom. pro-*
prium mul. θ. 252.

Κυμοδόη, *nomen proprium*
mul. θ. 245.

Κυνίη, ης, ἡ, (sub δόρα,) pel-
lis canis, *galea*. Them.
κύων, κυνός, *canis*. α. 227.

Κυμώ, *nomen mul.* θ. 255.

Κυπερίνα, epitheton Ve-
neris, quæ nata dicitur
in insula Cypri. Cu-
prum quoque ceu scor-
tum, metallis omnibus
misceri dicitur. θ. 199.

Κύπρος, α, *nomen insulae*
Veneri sacrae: unde &
Κύπρις, *Venus*. θ. 193.

Κυρήσας, a. i. part. a κυρέω,
incido. Them. κύρω. fut.
Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κύρσαι, aor. i. inf. *incidere*.
a κύρω, fut. κύρω. κύρσας,
a. i. part. ε. 689. α. 426.

Κυσσαμένη, a. i. part. med.
f. g. pro κυσαμένη, quæ
concepit, verbi κύωμαι,
in utero gestor. Them.
κύω, *osculor*. θ. 125. 405.

Κύων, κυνός, ὁ vel ἡ, *canis*.
κύων, acc. κύνη, *nom. &*
acc.

acc. dual. *πυσι* dat. plur.
α. 303. §. 769.

Κῶμα, *τος*, τὸ, *veternus*, *sonus* *profundus*. θ. 798.

Κῶμαζον, imperf. Ion. pro
ἐκώμαζον, verbi *κωμάζω*,
comellor. Th. *κῶμας*, α, ῆ,
comessatio. α. 181.

Κῶμη, *ης*, ῆ, *vicius*. ε. 697.
α. 18.

Κωτίλασσα, praes. patt. f.g. a
κωτίλλω, *garrilo*. ε. 372.

Λ.

Λάβῃσι, *prehenderit*, a. 2.
act. subj. *σι* est *paragoge*
Ion. a *λαμβάνω*, *accipio*,
fut. *λήψομαι*, p. *λήληθα*,
Att. *έληθα*, aor. 2. *ἔλαβον*,
inde in part. *λαβών*, *ἔσθ*,
ον. ε. 466. §. 765.

Λαγῖς, acc. pl. Dor. pro *λα-
γῆς*, *leporēs*, a *λαγῶς*, α, ῆ,
lepus. Att. *λαγῖς*, ὦ, ex
λα, particula quae inten-
dit significationem, &
ἔς, ὡτός, τὸ, *auris*, quia
habet longas aures. Alii
a *λαίω*, τὸ *βλέπω*, *video*,
quia dormit apertis ocu-
lis. α. 302.

Λαδῶνα, nomen fluv. accus.
sing. §. 344.

Λάθεθε, *obliviscimini*. 2. pl.
a. 2. med. imperat. a *λάν-
θάνομαι*, f. *λήσομαι*, praet.
pass. *ἔλησμαι*, a. 2. act.

ἔλαθον, praet. m. *ἔληθα*.
ε. 262.

Λαθιφθόγγος, *facientis o-
blivisci vocem*. gen. Ion.
a *λαθιφθογγος*, vocis obli-
vionem inducens. a *λά-
θος*, *ος*, τὸ, *oblivio*. Th.
λήθω, *lateo*, & *φθόγγος*,
sonus. hoc a *φθόγγος*,
f. *γθόμω*, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris flu-
ctus* ex *λα*, *valde*, & *ἔσθ*,
ire. Vel dictum quasi *λαί-
τμημα*. Nam quum unū
versum distributum esset
in partes duas, *terram* &
mare, *λαῖον τμήμα* voca-
batur ἡ *θάλασσα*. Vide
in *τέμνω*, *seco*. ε. 163.

Λαυψηρέλεσθον, *ταρίδμη*,
acc. ex *λαῖψ*, *απὸς*, ῆ,
tempestas, & *πέλεσθος*, ε,
ῆ, *via*. ε. 379.

Λάνα, *crepitabat*, pro *ἔλα-
νε*, a. 2. act. a *ληκίω*, *cre-
pitant* *creo*; a. 2. *ἔλαπε*,
praet. m. *ἔλανα*. θ. 694.

Λανίονζα, *ης*, ῆ, *loquax*, *stri-
dula*. ε. 745.

Λάμπεν, *cothicebat*. imperf.
Ion. pro *ἔλαμπεν*, a *λάμ-
πα*, *luceo*. f. *φω*. p. *Φα*. α. 711.

Λαμπρόντα, *fulgentia*.
Poëtice pro *λαμπρόντα*,
a *λαμπρόω*, *luceo*. dat.
λαμπρόντι. a Th. *λάμ-
πω*, f. *φω*, *luceo*. §. 110.

Λαμπόμενος, *splendens*. λαμ-
πομένοισι, dat. plur. Ion.
part. præf. Th. λάμπω.
α. 145. §. 186.

Λαμπρὸς, ἢ, ὄν, *splendidus*,
clarus, a λάμπω, *luceo*.
§. 18.

Λαομέδαια, *nomen propr.*
mul. §. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat.
plur. Ion. Attice λαὸς,
ὦ, ὁ, *populus*. ε. 225. 241.
§. 430.

Λαοσώος, *populorum defen-*
sor vel agitator. ex λαὸς,
ὦ, ὁ, *populus*, & αἰώ, *ser-*
vo. Th. σώος, *salvus*. Vel
ex λαὸς, & οἰώ, *moveo*.
α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθῶν,
genit. plur. Dorice, a no-
minativo Λαπίθης, ε, ὁ,
Lapitha. Vide in Cale-
pino, *Lapitha*. α. 178.

Λατῆος, *nomen viri*. §. 1013.

Λάχαις, in gen. Attice λα-
χέως, ἡ, *Lachesis*, no-
men *Parcae*. a λαγχάνω,
fortior. α. 258. §. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lamugo, vellus*.
ε. 511.

Λέγων, *dicere*, præf. infin.
verbi λέγω, *dico*, f. λέξω,
p. λέλαχα, præf. m. λέλο-
χα. §. 27.

Λαυγόρη, *nomen propr. mul.*
suaviloqua. ex λαῖος, ε, ὁ,

lævis. & ἀγοράομαι, *con-*
cionor. Them. ἀγορά, ἡ,
forum. §. 257.

Λείβεται, *stillat*. a λείβω, f.
ψω. ε. 725. α. 390.

Λαμῶν, dat. a λαμῶν, ὤτορ,
ἡ, Latine, *pratium*, q. d.
paratium, ubi non opus
est *satione*. Namque in-
jussa *virescunt grami-*
na. §. 279.

Λεῖπεθ', pro λείπετο, imperf.
pass. Ion. verbi λείπω, *lin-*
quo, relinquo. f. ψω, p. φα,
p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἡ-
λεπόμην. ε. 198. §. 490.

Λαριόεσση, dat. sing. *florida*.
Th. λαίριον, ε, τὸ, *lilium*.
Hinc est *λαριόεις*, εντος, ὁ,
in f. g. *λαριόεσσα*, *lilia-*
cens, a. & per synecd.
sp. *floridus, suavis*. §. 41.

Λελάθειτο, poët. *lateret*,
pro λάθειτο, aor. 2. med.
opt. a λανθάνομαι, *lateo*.
Mutuatur sua tempora
a λήθω, fut. λήσω. aor. 2.
med. ἡλαθόμην, hinc in
opt. λαθόμην, οιο, οίτε.
p. m. λέληθα. §. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. a
ληκίω, *resono, trepo*. in
aor. 2. ἤλακον, unde est
præf. med. λέλακα, *stre-*
pi. accipitur hic in si-
gnificatione *præsentis*,
cujus

- cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.
- Λέλαπται, *relieta est*, præt. pass. λέλαμμαι, ψαι, πλαι, a λείπω, *linquo*. ε. 282.
- Λελαχόντες, *lambentes*, part. præt. act. per syncopen, & epenthesein τᾷ ε, pro λελεχμακόντες, a λεχμαίω. Them. est λείχω, *lingo*, f. ξω. §. 826.
- Λέλογχε, *consecuta est*. 3. sing. præt. med. indicat. (tanquam a λέγω.) Th. est λαγχάνω, *fortior*, fut. πληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα, §. 203.
- Λέοντες, pl. num. a λέων, οντος, ὅ, *leo*, in dual. λέοντε. λέσσι, dat. plur. α. 175. 402.
- Λεπτῇ, *macilenta*, dat. a λεπτός, ᾧ, ὅ, *tenuis, exilis*, viribus destitutus. ε. 495.
- Λερναίην, acc. nomen hydræ. a Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant fons confluges*. proverb. Λέρνη πακῶν, *Lerna majorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίη, quod in illa versata fuerit palude, a loco. §. 314.
- Λέσχῃ, dat. sing. a λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.
- Λευγαλέισον, dat. pl. Ion. *tristibus*, h. e. in casulis pauperculorum, a λειγαλός, ε; ὅ, *perniciosus*. Them. λαιγός, *perniciēs*. ε. 523.
- Λευκός, ᾧ, ὅ, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσω, *video*, alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖ. ε. 196.
- Λευκώλενος, *pulchris ulnis*, ex λευκή, *alba*, & ὠλήνη, *ulna*, quæ habet candida brachia. §. 314. 914.
- Λεύσσειν, *vident*, 3. pers. pl. præf. ind. a λεύσω, *video*. Poëticum est. ε. 248.
- Λέχοι, ιοι, τὸ, *lectus*, dat. pl. λεχέσσι: Poëtica pro λέχισι. Them. λέγω, vel λέγομαι, *cuho, dormio*. §. 57. 798.
- Λέων, *leo*. Vide paulo ante Λέοντες. §. 323.
- Λήγῃ, *cessat*, 3. pers. præf. a λήγω, *cesso, desino*. fut. λήξω. ε. 412. §. 48. 221.
- Λήθῃ, *latet*. præf. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθω. ε. 266. 489.
- Ληΐδ', pro ληίδα, accus. a ληΐς, *ides, ἡ, pecus*, α λεία, ας, ἡ, *præda*. ληΐς, proprie *præda*. item *pecus*,
Bb 3 quia

quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent. §. 444.

Ληΐζετ', *sortitur*. imperf. Ion. verbi ληίζομαι, *nanciscor*, fut. ίσομαι. hinc ληίσσεται, f. i. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ή, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ε, τὸ, *seges*. α. 228.

Ληναίων, accus. a ληναίων, ὦνες, ὁ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνός, ε, ὁ, *lacus preli torcularii*. hinc ληναῖος, *Bacchus*. ε. 502.

Λημοσύνη, ης, ή, *oblivio*. a λήθω seu λανθάνω, *lato*. §. 55.

Λητοῖδης, ε, ὁ, *Latona filius*. α. 479.

Λητώ, ὅος, ες, ή, *Latona*, acc. λητώα, λητώ. ε. 368. θ. 19.

Ληγέας, *stridule*. adverb. a λγύς, εῖα, λγύ. α. 206. a λίγγω, *strideo*. Hinc ληγυρός, *sonorus*. ληγυρήν. ε. 581.

Ληγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἶς ή φωνή λγιῖν. Th. λίγγω. f. ξω, *strideo*, & φωνή, ης, ή, *vox*. §. 275. 518.

Λίδον, accus. a λίδος, ε, ὁ,

lapis. §. 485. hinc λίδος, dat. pl. Ion. ε. 622.

Λιλαϊόμενοι, *cupientes*, præf. part. a λιλαιόμαι, apud Poëtas idem quod γλίζομαι, *cupio*, *desidera*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ένος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μέαν, quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ή, *stagnum*, *palus*, *lacus*. παρὰ τὸ λίαν μέαν. §. 365.

Λιμός, ε, ὁ, *fames*. ε. 228. 306.

Λιπαρήν, Ionice pro λιπαράν, *splendidam*, accus. sing. λιπαρός, α ὄν, *proprie pinguis*, a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. §. 63.

Λίπ', pro λίπα, (ut vult Tzetzes,) *dativus sing.* a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βέλομ' ἐγὼ pro βέλομαι ἐγὼ. Esset ergo appositio, *pinguedine*, nempe oleo, sicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λίπ' pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέαν, dialysi Poëtica pro λιπεῖν, α. 2. act. infin. Λίπεν,

πειν, 3. plur. aor. 2. aor.
opt. a λείπω, linquo. fut.
φω, p. φω, aor. 2. ἔλιπον,
hinc in opt. λίσσομαι, &
in 3. plur. λίσσονται. aor. 2.
part. λίσσων, ἔσσα, ὄν. ε. 435.
α. 332.

Λίς, leo, acc. λῆν, Poëticum
est pro λέων, οὐτος, ὁ.
α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect.
aor. lingebant. a λιχμίζω,
lingo, lambo. quod est a
Th. λείχω, f. ζω. α. 235.

Λόγον, sermonem, accus. a
λόγος, ε, ἰ, dat. pl. Ion.
λόγουσιν. Th. λέγω, dico,
f. ζω, præt. med. λέλογα.
α. 106. β. 890.

Λουσαμένη, lota. Poëtice
pro λασαμένη, part. a. i.
med. ubi ε resoluitur in
ω, & τὸ εἶγμα duplica-
tur, lota. λείδαμ, lavari.
Poët. pro λείδαμ, præs.
infin. pass. Poëtæ abji-
ciunt τὸ ν, metri causa.
Th. λέω, fut. σω, lauo.
α. 520. 748.

Λουγός, ἔ, ὁ, perniciosus. α. 240.

Λοιμός, acc. a λοιμός, ἔ, ὁ,
pestis. ε. 241.

Λοιδότατην, postremam, a
λοῖδος, pro quo etiam
λοῖδοι, ε, ὁ, postremus,
ultimus. β. 921.

Λοκροί, nomen nationis,
Locri. α. 25.

Λουτρον, balneo, dat. a λου-
τρον, ἔ, το, lavacrum.
Λουτρον vero, aqua sor-
dida, qua nos lavimus.
Accentu differunt. Th.
λέω, f. σω, lauo. ε. 751.

Λοφίη, dorso, Ionice pro
λοφίῳ, dat. sing. a λοφίῳ,
ἡ, cervix. Th. λόφος, ε, ὁ,
cervix, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in
insidiis. ellipsis præposi-
tionis ἐν a λόχος, ε, ὁ,
insidia a λέγομαι τὸ κοι-
μαί, jaceo, quod sole-
ant καθεῖσθαι οἱ λοχῶντες,
federe insidiantes. hinc
λοχάω, ὤ, insidior. θ. 174.

Λοχοῖο, gen. sing. Ion. ex
insidiis. ubi additur præ-
positio a λοχός, ἔ, idem
quod λόχος, ε, ὁ, insidia.
β. 178.

Λυγγῆος, gen. a Λυγγῆος, ἔος,
ὁ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρῇ, pro Λυγρῇ, Ionic.
gravis, λύγρ' εἰδυῖαν, pro
λυγρῇ, perniciosam. θ. 313.

Λύκτον, acc. a Λύκτος, ἔ, ἡ,
nomen urbis in Creta.
β. 477. 482.

Λυπῆς, molestus sis, 2. pers.
præs. subj. a λυπέω, ὤ, f.
ἤσω, dolore afficio, con-
tristo. Th. λύπη, ης, ἡ,
dolor. ε. 399.

Λύσαι, a. i. act. infin. & λύσει, pro ἔλυσε, aor. i. ind. solvit. h. e. liberavit, a λύω, λύω, f. λύσω, p. λέλυκα. a. i. ἔλυσα. e. 606.

Λυσιδάνασσα, nomen mul. §. 258.

Λυσιμελής, solvens membra. somni epitheton est. a λύω, λύω, & μέλος, εος, τὸ, membrum. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τῆς λύαν τὰ μελετήματα, id est, curas. §. 911.

Λύσω, solutionem, a λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, λύω. e. 402.

Λώβη, ης, ἡ, contumelia, τίσαδαι λώβην, ulcisci contumeliam illatam. §. 165.

Λωβητὸς, ἔ, ὁ, infamia notatus. a λωβάομαι, ὦμαι, contumelia afficio. Th. λώβη, ης, ἡ, injuria. α. 366.

Λώϊον, melius, comparat. a positivo ἀγαθὸς, comp. λώϊων, superl. λώϊος. Th. λῶ, λῆς, volo. e. 348. 431.

M.

Μάζα, ης, ἡ, libum. Hinc Latinum massa. e. 588.

Μαίανδρος, α, ὁ, nom. fluvii. §. 339.

Μαίη, proprie obstetrix. Hic vero nomen mul.

quæ fuit soror Atlantis. §. 938.

Μαίόμενοι, inquirentes, præf. part. a μαίομαι, cupio, item pro ζητῶ, quero. Th. μαῶ, ὦ, vehementer cupio. e. 530.

Μαίκαρες, beati. nom. plur. a μαίκαρ, προς, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, beatus, felix, in dat. pl. μαίκαρσι, & Ionice μακάρησσι. Μαίκαρ, sic videtur dici, quasi μὴ καὶ (Dorice μὴ καὶ) ὑποκείμενος, morti non subiectus: hinc μακαρέτης, α, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς αἰγίοις. e. 138. 140.

Μακέλην, acc. ligonem, a μακίλλω, ἡ, ligo, a μή, & κίλλω, moueo. Poëta propter metrum hic λ abjicit. e. 468.

Μακρὸς, ἔ, ὁ, longus, κύματα μακρὰ, fluctus decuranti. h. e. magni. in accus. μακρὴν, Ion. pro μακρὰν. μακρῇσι, dat. pl. pro μακράϊς. Ionice. Th. μήκος, εος, τὸ, longitudo. Dor. μάκος. e. 288. 778. §. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλακοῖσι. dat. pl. Ion. μαλακός, ἔ, ὁ, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, fut. ξω. e. 534. §. 90. 279.

Μαλα-

Μαλαίχη, η, ή, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, *maxime*. ε. 202. 308. 341. κ. 176. ϑ. 666.

Μαλερῶ, *fragranti*, dat. sing. a μαλερός, ᾧ, ὁ, *ustivus, perniciosus*. Th. μαλός, pro ἀμαλός, ᾧ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*. dat. pl. α. μαλλός, ᾧ, ὁ, *vellus, lana promissa*. ε. 232.

Μαπίαν, *apprehendere*, per syncopen τῆρ, pro μαρπίαν, a μαρπτω, *apprehendo*, in a.2 infinit. μαρπᾶν, & poëtice μαπᾶν, Ionicaque dixeret μαπίαν, & poëtica reduplicatione *μῆμαρπῆαν*, præt. med. *μήμαρπα*. α. 231. 252. & 304.

Μαρμαίρεα, *splendida*, pl. f. g. a μαρμαίρεος, *splendidus*. Th. μαρμαίρω, *splendo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. *μαρμαίρεσσα*. ϑ. 699. 811.

Μαρμαμένεος. Vide in μαρνώμεθ'. ε. 162.

Μαρνώμεθ', pro μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνώμεθα, *pinguentius*, i. pl. sub. medii. *μαίροντο*, & *μαίρανθ'*, 3. plur. imperf. pro *ἐμαίροντο* Ion. Th. *μαίρουμεα*, *pingno*. ε. 162. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a μάρτυρ, υρες, ὁ, *testis*. hinc μαρτυρίῃσιν, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, αἱ, ή, *testimonium*. ε. 280. 369.

Μασίετην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. a μασίω, Poëtice pro *μασιγῶω*, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. *μασιόων*, *flagellans*, per syncopen pro *μασιγῶων*. Th. *μάσιξ*, *γος*, ή, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχῶντι, *mandenti*, dat. sing. part. a *μασιχάω*, ᾧ, & Poëtice *μασιχῶω*, *μασιχάοντι*, ᾧντι, & Poëtice *μασιχῶντι*. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, *sine usu, frustra*, Adv. ε. 872.

Μαυροῖ, *obscurant*, 3. pl. præf. ind. per aphæresin pro ἀμανροῖσι, ab ἀμανρόω, *obscuro; effusco*. Th.

ἁμαυρὸς, ᾧ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*, α μάχομαι, ε. μαχῶμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχέσθην, 3. dual. imperfect. med. Ion. μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόταται, *salacissima*. α μάχλος, *libidinosus*. ε. 584.

Μέ, & μ' pro ἐμε, accus. ab ἐγώ, ego. ε. 660. 9. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, α, um, *multus*, α, um. μέγα, *valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde stulte*, h. e. *stultissime*, μέγ' pro μέγα, μέγ' αἰμάνων, *multo melior*. ε. 774. item pro *μαγάλως*, ibid Compar. μαίζων, ους, superl. μέγιστος. η, ον, *maximum*. ε. 41. 147. α. 237.

Μεγαθήρσι, dat. sing. α μεγαθήρσης, *magna fiducia præditus*. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, α, um, & θάρσοι, εος, τὸ, *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. α. μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμός, ᾧ, ὁ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, accus. sing. α

μεγαλήτορ, *magnanimus*. α μέγα, *magnum*, & ἦτορ, cor, *animus*. α. 450. Th. ἦτορ. μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάρουσι, dat. pl. Ion. α μέγαρον, ε, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. ε. 375. 9. 49.

Μεγέθρα, dat. α μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγέρετα τέκνα, *perquam amabiles liberi*, ex μέγα, *valde*, & ἔραω, amo. alii legunt *μεγέρετα*. 9. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*, α μέγας, μαίζων. *major*. θ. 49

Μέδωτα, nomen mul. α μέδω, cito. Μεδίτσα, præf. part. f. g. α μεδίω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέξ', pro μέξῃ, ex μέξσα, ταί, *prudenda*. Thema μέσος, ε, ὅ, *medius*. ε. 510.

Μεθ', pro μετά, præposit. cum gen. cιμι, cum acc. post. ε. 442. 445. 9. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Them. ἔημι, ἔῃσω, p. ἔηκα, α. 2. ἦν. unde μεθήμι, *dimitto*. ε. 207.

Μαίδησεν, a. 1. α μαιδίω, *subrideo*. μαίδηματα, acc. plur. α μαίδημα. α. 115.

Μαίζων, *major*, comparat. α μέγας, *magnus*. in superl. μέγιστος, *maximus*. in acc.

- acc. sing. *μαῖζο*, ex *μαῖζο*-
να, *μαῖζοα*, u. i. 270. 378.
- Μαίλιχος*, α, ὁ, ἡ, *blandus*.
hinc *μαλίσχιος*, η, ον, idem.
- Th. *μαλίσσω*, f. *ζω*. p. *χα*,
delinio, *deinulceo*. §. 92.
206. 406.
- Μαίναντες*, part. a. i. Th. *μῑ*-
νω, *μανεο*, *expreſto*, f. *μῑ*-
νῶ. p. *μεμῑνηνα*, a. i. *ἔμα*-
να. hinc in aor. i. part.
μῑνας, *αντος*, ὁ. ε. 650.
- Μαίονα*, acc. ex *μῑων*, *μῑνον*,
in gen. *μῑονος*, ὁ καὶ ἡ, &
τὸ *μῑον*, est comparativus
irregularis, nominis *μῑ*-
προς. ε. 688. θ. 447.
- Μαῖς*, *mensis*, Æolice pro
μῑν, *μῑνός*, ὁ, *mensis*. ε. 555.
- Μελαγχαίνην*, acc. sing. a *με*-
λαγχαίνης, α, *nigram ca-*
sariem habens. ex *μέλας*,
μέλανα, *μέλαν*, *niger*, *γα*,
τυμ, & *χαίτη*, ης, ἡ, *juba*,
casaries. α. 186.
- Μελάνετον*, nigro illigatus
capulo. ex *μέλας*, & *δέω*,
ligo. α. 221.
- Μελάνθησαν*, 3. pl. a. i. pass.
ind. Ion. *nigrescebant*. a
μελαίνω, *denigro*, f. *ανῶ*.
Th. *μέλας*, *ανος*, *niger*. α.
167. 300.
- Μέλας*, *μέλαινα*, *μέλαν*, *pi-*
ger, *γα*, *τυμ*. ε. 150. 634.
θ. 69.
- Μελιῶνας*, acc. pl. *ειπας*,
a *μελεῶν*, ὤνος, ἡ, *ειπα*. a
μελεδαινῶ, *ειπο*. ε. 66.
- Μελέσσειν*, & *μέλεσσειν*, *mem-*
bris, dat. pl. Ion. & Poë-
tice. a *μέλος*, *εος*, τὸ, *mem-*
brum. ε. 148.
- Μελέσει*, dat. pl. *misēris*.
Th. *μέλεος*, α, ὁ, *vanus*,
infelix. §. 563.
- Μελετᾶς*, 2 pers. ind. præf.
act. a *μελετάω*, ὤ, *ειπαπ*
gero. f. ἦσω. Them. *μέλας*,
ειπα est. ε. 414. 441.
- Μελέτη*, *meditatio*. Th. *μέ*-
λα. ε. 78. 410.
- Μελία*, ας, ἡ, *fraxinus arbor*.
hinc *Μέλικι*, pro *Nym-*
phis, ita dictis. α. 420.
- Μελίαι*. *Nymphæ creditæ*
sunt dictæ *Μελίαι*, διὰ τὸ
ἐν ὄρεσι δειδροφόροις ἀναερέ-
φεισθαι. Epitheton hoc er-
go est a *μελία*, ας, ἡ, *fra-*
xinus. Ion. *μελίη*, *μελιᾶν*,
Dorice pro *μελιῶν*, gen.
pl. ε. 144. §. 187.
- Μελιηδέα*, *dulcem*, acc. a *με*-
λιηδῆς, *dulcis instar mel-*
lis. ex *μέλι*, & ἡδύς, *suavis*.
ε. 170.
- Μελισσάων*, gen. pl. Æol. pro
μελισσῶν, a *μέλισσα*, vel
τα, ἡ, *apis*. ε. 303.
- Μελίτη*, ης, ἡ, *nomen pro-*
prium mul. §. 246.
- Μελίφρονα*, *dulcem*, ac. sing. a
μελίφρων, qui mellea dul-
cedi-

cedine animum perfundit. a μέλι, *mel*, ac Φῆν, *enōs*, *animus*. α. 428.

Μέλαισι, *cura sunt*. a μέλα, impersonali, *cura est*. §. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. a μέλπομαι, *cano*. §. 77.

Μεμάποιεν. Vide paulo ante μαπέαν. α. 252.

Μεμαρπώς, præt. med. a μάρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέαν. Μέμαρπαν, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἡμαρπον. præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαῶς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. act. pro μεμακῶς. a μαῖω, ὤ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μίμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per synopen & pleonasmum τᾱβ, ad euphoniā: & denique η Attico more in ο mutato. a μέλα, impersonali, *cura est*. §. 61.

Μέμηλε, *cura est*, per synopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλας. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μερίζεται, *admiscebantur*. 3. sing. futuri paulo post. a μέζωμι, f. μίξω, p. μί-

μιχῶ, præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. pass. a. μνήσσομαι, ὦμαι, *recordor*, f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήδην. ε. 296. 420. §. 103.

Μέμνονα, nomen viri. accus. sing. a. μέμνων. §. 984.

Μέμνυκε, *percutit*. præt. med. a μυκάω, *pingio*, in a. 2. act. ἔμνυκεν, sicut a τιμάω est ἔτιμον. Hinc præt. med. μέμνυκε. 506.

Μέμψονται, f. 1. m. a μέμφομαι, *accuso*. ε. 184.

Μέν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενάινων, *furens*. præf. part. a μενεαίνω, *cupio*, ira percitus sum. Th. μένος, *ira*, τὸ, *animus*. α. 361.

Μέναν, pro περιμέλειαν, *expectare*, præf. inf. a μένω, *maneo*, *expecto*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμενα, ε. 672.

Μινεῶ, ὅς, ᾧ, ᾧ, nomen mul. §. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *valde robusta*. §. 260.

Μενόϊτων, Nom. proprium. §. 514.

Μένος, *ira*, τὸ, *animus*, *ira*. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἥ, *cura*. ε. 176.

Μερίπων, gen. pl. a μέρω, *divisum*

visam vocem habens. ex
μέρος, pars, & ὁψ, vox. ε.
109. 142.

Μέριμνα, sollicita, acc. pl.
a μέριμνος, & ὁ, anxius.
Th. μερμαίρω, anxie co-
gito. ὁ. 603.

Μερμηρίων, gen. pl. Æol.
pro μερμηρήων, a μέριμνα,
ἤ, cura. Them. μερμαίρω,
vel μερμήρω, curo. ὁ. 5.

Μεσάβη, loro, dat. sing. a
μέσας, &, τὸ. medium
lignum inter boves, ex
μέσος, & ὁ, medius, & βῆς.
ε. 467.

Μέσος, & ὁ, medius, μέσση,
media. μέσσε, pro μέσσε,
Poët. μέσσοι, adv. in me-
dio, μέσσοθεν, e medio,
μέσσην, pro μέσσην,
adv. inter. ε. 231. 500. α.
367. 417.

Μεσσηνός, a μέσος, medius. α.
417.

Μετὰ, & μετ', præposit. re-
git gen. & acc. ὁ. 137. 449.

Μετάρηποι, intermedia, in-
certa. a δῆρος, & ὁ, sonus
aquarum ex alto ruen-
tium. κατάρηπος, & ὁ, ca-
taracta, quod est ab
ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναιέτας, cohabitatores,
acc. pl. a μεταναιέτης, & ὁ.
Th. ναιώ, habito, ultima
per naturam longa hic li-

centia Poëtica corripit-
tur. θ. 401.

Μεταξύ, idem quod μέσση-
νός, inter. Th. μετὰ. ε.
392.

Μεταπρέπω, eminet, 3. pers.
ind. a μεταπρέπων, deco-
rus sum inter. μετέπρεπεν;
præcellerat, imperf. Th.
πρέπω, decorus sum. ὁ.
430.

Μεταπυλαχίζετ', ingemisce-
bat, 3. sing. imperfect.
med. Th. στενός, & ὁ, an-
gustus. α. 92.

Μετάρπος, qui potest con-
verti, mutabilis. Hinc

Μετάρποα ἔργα τελέσαι, res
in integrum restituiunt.
ex μετὰ & τρέπω, verbo.
θ. 89.

Μετάρρενον, & τὸ, tergum,
q. d. post pectus. Them.
Φρήν, εὐός, ἤ, mens. α. 223.

Μεταχρόνιοι, in cælo degen-
tes, a μεταχρόνιος. Sed
sunt qui hic legant με-
ταχθόνιοι, ut sit relicta
terra, a χθών, terra. Est
& χρόνος, cælum. vel με-
τὰ, trans, q. d. quæ sunt
trans tempus, a χρόνος, &
ὁ, tempus. ὁ. 269.

Μετῆκε, interlocutus est,
pro μετῆκε, a. i. indic.
Them. ἔγω, dico. α. i. im-
perat.

perat. *ἄπὸν*, *ἀπὸν*. aor. 2.
ind. *ἄπων*, es, e. θ. 643.
Μετῆναι, præs. inf. cum dat.
interesse, ex *μετὰ*, *inter*,
& *ἐμὶ* sum. e. 172.
Μεταποναχίζετ', Vide in *με-*
ταποναχίζετ'. α. 92.
Μετόπισθεν, & *μετόπισθε*, *pone*,
post. adv. Th. *ὀπίσω*, re-
trosum. e. 283. θ. 210.
Μεταπωρινόν, in autumnno.
Adv. a *μεταπωρινός*, au-
tumnalis. Th. *ὀπώρα*, ας,
ή, autumnus. e. 413.
Μετράδω, præs. inf. pass. a
μετρέωμαι, *ἔμαι*, *mensu-*
ram admitto. Th. *μέ-*
τρον, s, τὸ, *mensura*. e. 347,
Μέτρον, s, τὸ, *mensura*. hinc
μέτριος, s, ὁ, *modum* non
excedens. e. 131. 304.
Μετώπῃ, genit. a *μέτωπον*, s,
τὸ, *frons*. ab *ὄπτομαι*, *vi-*
deo. α. 147. θ. 145.
Μεῦ, pro *με*, *me*, Dorice,
gen. ab *ἔγω*. θ. 644.
Μή, Adverbium prohiben-
di, ne. e. 350. 405.
Μή, Adverbium neganti,
non. e. 21. 31. 352.
Μηδὲ, neque. & *μηδ'*. e. 486.
Μήδεια, *consilia*, *genitalia*,
a *μήδω*, es, τὸ, *cura*, *con-*
silium, & significat etiam
τὰ αἰδοῖα, *rudenda*. θ. 180.
398.
Μήδ', pro *μήτε*, idem quod

μηδὲ. e. 294. ut & *μήτ'*.
e. 268.
Μήδων, θ. 1001. *μήδων*, no-
men viri, & *μήδων*, no-
men mul. θ. 961.
Μηδὲν, *nihil*, q. d. *μηδὲ ἓν*. e.
98. 393.
Μηδὲποτε, & *μηδέποτε*, *nun-*
quam, ex *μηδὲ*, *νεμε*, &
ποτε, *aliquando*. Th. ὅτι,
quando. e. 713. 742.
Μηδέτο, pro *ἐμάδετο*. Vide
μήσατο, *versabat*, imper-
fect. verb. *μήδομαι*, f. *μή-*
σομαι. Th. *μήδω*, es, τὸ,
cura. α. 34.
Μηδέων, gen. pl. Vide in *μή-*
δεα, *genitalia*. θ. 200.
Μήδω, es, τὸ, *cura*, *consili-*
um; & significat etiam
τὰ αἰδοῖα, *rudenda*. θ. 180.
Μηκέτι, idem quod *ἔτι*,
non amplius. Th. *ἔτι*,
ad hoc. e. 172. α. 21.
Μῆλα, *oves*, a *μήλον*, s, τὸ. e.
298. Sic & *Μῆλον*, & Do-
rice, *μήλον*, s, τὸ, *romum*.
Th. *μηλέα*, αι, ή, *malus*,
arbor. θ. 784. 335.
Μηλόεσσι *nomen* mul. q.
d. *ovium* *custodes*. θ. 344.
Μῆν', ή, *μήν*. *quaque*. α.
11. 101.
Μῆνιν, a *μήνη*, es, ή, *ira* *in-*
vetrata. α. 21.
Μηνός, gen. a *μήν*, *mensis*, *μή-*
νας, acc. *μήνας* *φθινόπωρον*,
mensi-

mensibus decrefcenti-
bus. ε. 764. θ. 59.

Μήποτε, nequando, ex μή,
ne, & ποτε, aliquando. Th.
ὅτε, quando. ε. 86. 379.

Μήπως, ne quando. Th. πῶς,
(adv. interrog.) quomodo?
ε. 392.

Μηρόν, Vid. in Μηρόν.

Μηρόν, femur, crus, a nom.
ῥός, μηρός, ῥ. Dicitur & μη-
ρίον, & τὸ, idem quod μη-
ρός, femur. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. inf.
α μηρύω, revolve, intexo,
agglomerō, f. ὕσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m.
α μῆδομαι, curam gero.
Th. μῆδος, ιος, τὸ, cura.
θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, mater, μητρός, μη-
τέρι, & μητρί, acc. μητέρα,
tantum. hinc μητρικά, &
Ionic. μητρική, poverca.
ε. 561. 823. θ. 170.

Μητίστω, consultor, vocati-
vus pro nominativo, μη-
τίετης, & ὁ, μήτις, ιος, ἡ,
consilium, ἀμῆδομαι. item.
θ. 358. Nomen mul. μή-
τις. ε. 104. α. 33. θ. 886.

Μητιώντος, genit. παρὰ μη-
τιώντος, a consulto, con-
silio pollente, α μητιώης,
εντος, ὁ. Th. μήτις, ιος, ἡ,
consilium ε. 51. θ. 457.

Μηχανιάται, machinatur,

3. præs. ind. m. pro μηχαν-
ιανῶται, per Poëticam
novi τῷ ἄλφ. epenthe-
sin. Sic pro ἀποτροπᾶ-
σαι, averfari, dicunt me-
tri causa ἀποτροπιάσαι. α
μηχανία, machinor. Th.
μηχανή, ἡς, ἡ, artificium.
ε. 239.

Μηχανή, ἡς, ἡ, artificium,
machina. pl. αἱ μηχαναί.
θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, &
Ionice μιῇ, in masc. εἷς,
unus. θ. 321. 792.

Μίγῃσθαι, a. 2. part. pass. f. g.
α μίγνυμι, misceo, f. μίξω,
p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμί-
γην, a. 2. part. μίγῃς, præt.
pass. μέμιγμα, ἔα, & τας,
a. 1. pass. ἐμίχθην, & c. μι-
γῆμαι, Dorice, pto μι-
γῆναι, a. 2. pass. infin. pau-
lo post fut. μεμίξομαι. θ.
53. 305. 970.

Μίμντα, acc. μίμης, αντος,
ῥ, nomen viri. α. 186.

Μίμναι, manet. 3. perf. præs.
ind. α μίμνω, verbum
Poët. pro μένω, f. ῶ, ma-
neo. ε. 518.

Μίν, ipsam, Poët. pro αὐτήν,
αὐτήν. ε. 18. 48. θ. 127.

Μινύθαι, minuit, 3. præs. ind.
ut μινύθῃ, sub. minuatur,
α μινύθω, minuo. Th. μι-
νύς, ῥ, ὁ, parvus. ε. 6. 407.

Μίνωες,

Μῆωρ, genit. a **μήωρ**, **φορ**, **ὅ**,
nomen viri. §. 948.

Μισγόμενος, præf. part. a
μίσγω, idem quod **μίσγνυμι**, *misceo*, f. **μίζω**, p. **χα**,
a. 2. **ἐμίσγων**. §. 238.

Μισθός, **ᾧ**, **ὅ**, *merces*. **μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἐσθμῆτος ἄριστος** **ἔστω**, ein Wort ein Wort, ein Mann ein Mann. α. 368.

Μιχθαίς, & **μιχθαῖος**, a. i. part. pass. Vide paulo ante **μυγᾶσα**. §. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Dææ, & idem quod **μνήμη**, **ἡ**, *memoria*. Th. **μνέομαι**, f. **ήσομαι**, *memoro*, *commemoro*. §. 54. 915. hinc a. i. med. **μνησάμενοι**, *memores*. §. 651.

Μογήσας, *perpressus*, a. i. part. a **μογέω**, **ῶ**, *arumnas patior*. Th. **μόγος**, **α**, **ὅ**, *labor*. §. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, a **μόθος**, **α**, **ὅ**, q. **παρὰ τὸ ὁμῶ θᾶν**, a *concurrendo*. α. 158.

Μοί, pro **ἐμοί**, *mibi*, per aphæresin, ab **ἐγώ**, *ego*. §. 30.

Μοῖρα, **ρα**, *fatum*, a **μείρω**, *divido*, in præf. med. **μίσωρα**, unde est **μόρος**, **α**, **ὅ**, *fatum*, *mors*, & **μοῖρα**, **αι**, **ἡ**, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod **ἀμαρ-**

μένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologia. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur **μεμψίμοιροι**. ε. 743. §. 204. 607.

Μολπή, dat. sing. a **μολπή**, *cantilena*. hoc a **μέλομαι**, *cano*. in præf. med. **μεμολπα**. §. 69.

Μόρος, **α**. Vide in **μοῖρα**.

Μορφνοῖα, **νίγνα**, gen. Ionic. a **μορφνός**, *obscurus*, ab **ὀρφή**, *caligo*. α. 134.

Μονογενής, *unicus*, a **μῆνος**, pro **μόνος**, *solus*, & **γάνομαι**, *nascor*. ε. 374. §. 426.

Μῆνος, pro **μόνος**, *solus*, Poët. α. 96. §. 143.

Μῆσαι, nom. pl. & in gen. pl. **μεσάων**, Æol. pro **μεσῶν**, a **μῆσα**, **ης**, **ἡ**, *Musa*, dat. pl. **μέσση**, pro **μέσαισι**. ε. i. 656. §. 100.

Μόχθος, **α**, **ὅ**, *labor*. α. 306.

Μόφον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χροῖτα, *madidum corpus*. Th. **μυδαίω**, *destillo*, f. **ήσω**. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. i. med. opt. Vide in **μῦθος**. ε. 110. §. 28.

Μόθος,

Μῦθος, α, ὁ, *verbum, sermo*,
dat. plur. *μύθοις*, Ionic.
Hinc est verbum *μυθίσ-
μαι*, *dico*, *μυθησαίμην*,
dixero, a. i. m. opt. *μυ-
θήσασθαι*, a. i. inf. m. e. 10.
9. 24.

Μυλίσκτες, præf. part. pro
μυλίσκοντες, ex *μυλίσκω*, ὦ,
dentibus frendo, epen-
thesis Poët. τὰ ὀ μικρὰ.
Scilicet præcedenti sylla-
ba brevi interponitur ο
μικρὸν, ut ὄραω, ὄρω, ἔρω,
ac præcedenti syllaba
longa, interponitur ο
μέγα, ut ἡβάω, ὦ, Poëtice
ἡβῶα, ζάω, ζῶ, ζῶα. Th.
μύλη, η, ἡ, *mola*, *mola-
ris dens*. e. 528.

Μύζαι, nom. pl. a *μύζω*, η,
ἡ, *micor*, *mucus*, τῆς ἐν
μὲν ἰσῶν μύζαι ῥέον, *cujus*
quidem ex naribus mucus
res fluebant. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med.
lugebat, a *μύρω*, proprie
fluo. at *μύρομαι lugeo*, ubi
lacrymæ per genas de-
fluunt. e. 204.

Μύριοι, mille, οἱ μύριοι, infi-
niti, innumeri, a *μύριοι*,
α, ὁ, infinitus, e. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. Græco-
rum, a *μυρμιδῶν*, ὄντες,
Græcus. Vide *μῦρμος*, α, ὁ,
formica. α. 380. 474.

Μύρον, prima longa, 3. pl.
imperf. act. pro *ἔμυρον*, a
μύρω, *madeo*, *fluo*, un-
guentis imbuo, *μύρον*, σ,
τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῶ, dat. sing. in recessu,
in penetrati, a *μυχᾶς*, ὦ,
penetrati, a *μύνω*, claudio,
i. σω. 9. 116. 1014.

Μῦλον, bellum, stragem, a
nom. *μῦλος*, pro quo eti-
am *μῶλος*. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*. Deus qui-
dam reliquorum omni-
um Deorum irrisor &
reprehensor. sumitur &
pro dedecore. 9. 214.

N.

Ναία, incolit, ναίω, habito,
incolo, e. 8. ναῖόν, pro
ἔναον, imperfect. Hinc
ναισταίω, idem quod *ναίω*,
ναισταίω, 3. pl. ind. præf.
Hinc *νάσσατο*, *habitavit*,
a. i. med. pro *ἐνάσσατο*,
& hoc pro *ἐνάσσατο*, a *ναίω*,
habito, in Themate, *ναίω*.
e. 637. 9. 387. 775.

Ναότων, fluentium, genit.
pl. part. præf. a *ναίω*, *fluo*.
Th. *ναίω*. e. 648.

Νάρθηκι, dat. sing. a *νάρθηξ*,
ῥοα, ὁ, *ferula*, *bacillus*.
e. 52.

Ναυίδος, nomen viri, qui
Cc *navi*

· *ναυὶ* *cirrit.* Nāvem
· Plautus vocat lignēum
· equum. §. 1016.

· *Ναυσίνοον*, nomēn viri, cuius
· animus est in nāvibus.
· §. 1017.

· *Ναύτας*, acc. pl. a *ναύτης*, α, ὁ,
· nauta, a *ναῦς*, *ναὺς*, ἡ, *na-*
· *vis*. §. 876.

· *Ναυτίλης*, gen. Ion. a *ναυ-*
· *τίλια*, ας, ἡ, *ναυίγatio*.
· Th. *ναῦς*, *ναυίς*. e. 616.
· 640.

· *Νέες*, *naues*, acc. pl. pro *ἡ-*
· *ας*, & simpl. *ναῦς*, a *ναῦς*,
· *ναυίς*, gen. *ναὺς*, & Att.
· *ναῦς*, & Poëtica *νηὺς*, dat.
· *νηὶ*, accus. *νηῦν*. e. 245.

· *Νέειν*, præf. inf. *redire*, a
· *νέειν*, vel ex *νέω*, eo, *re-*
· *deo*. e. 552. 671.

· *Νῆ*, *net*, spinner. a *νέω*, f. *ἔσω*,
· *no*, *neo*. e. 775.

· *Νάκεια*, acc. pl. a *νάκος*, eos,
· τὸ, *contentio*, *νάκεις*, pro
· *νάκεια*, *lites*. *νακέην*, pro-
· *bris* *affecerit*, pro *νακέην*.
· 3. sing. præf. act. subj. a
· *νακέω*, ὦ. Them. *νάκος*,
· eos, τὸ, *jurgium*, *lis*. Qui-
· dam componunt ex *να*,
· *non*, & *ἔκω*, *cedo*. hinc *να-*
· *κεῖν*, *conviciatorem*,
· acc. a *νακεῖν*. Th. *νάκος*.
· e. 33. 35. 714. §. 87. 208.

· *Νῆλος*, α, ὁ, nomen fluvii
· maximi. §. 338.

· *Ναίσι*, adv. loci, pro *ναί-*
· *εῖσι*, in imo fundo, *ναί-*
· *δεν*, ex ima parte, a *ναῖος*,
· *novellus*. Th. *νάος*, α, ὁ,
· *novus*. §. 567.

· *Ναῖς*, ε, ἡ, Ion. pro *ναῖς*, ε,
· ἡ, *novalis*. e. 461. §. 971.

· *Νεώσονται*, *navigant*, 3. pl.
· præf. a *νέωσμαι*, eo, *na-*
· *εῖγο*. Th. *νέω*, eo, *redeo*.
· e. 235.

· *Νέκταρος*, gen. a *νέκταρ*,
· *αρός*, τὸ, *potius generosus*.
· §. 640. 796.

· *Νεμείης*, nomen regionis,
· sic dictæ a *nemoribus*, *νέ-*
· *μος*, eos, τὸ, *nemus*, a *νέμω*,
· *pasco*, hinc *νεμεαῖος*, *Ne-*
· *meaus*. §. 327. 329. 331.

· *Νέμεις*, eos, ἡ, *indignatio*,
· a *νεμεσάω*, *indignor*. Est
· & nomen certæ Deæ,
· quæ præ cæteris insolent-
· tiam hominum reprime-
· re, & de injuriis pœnas
· sumere solet. e. 198. §.
· 223.

· *Νεμεσῶ*, *indigne fert*, Poë-
· tice, pro *νεμεσῶ*, 3. præf.
· ind. a *νεμεσάω*, ὦ, *transcor*,
· *fuccensco*. e. 739. 754.

· *Νέωνται*, *fruuntur*, 3. præf.
· pass. *νέμομαι*. Th. *νέμω*, f.
· *μῶ*, *possideo*, *tribuo*. p. *να-*
· *νέμενα*, a. i. *ἐνταμν*. e. 119.
· 229.

· *Νεοθλήεις*, eos, ὁ, ἡ, *super vi-*
· *vens*

- tens, ex νέος, & ὁ, novus,*
& θάλλω, vireo. θ. 576.
Νεοκηδής, eos, recentem dolo-
rem habens, νεοκηδεῖ, dat.
Th. κηδός, eos, τὰ, cura,
& νέος, & ὁ, novus, recens.
θ. 98.
Νέον, recens, nuper. Th. νέ-
ος, novus. ε. 567. 672.
Νεάτατος, recens vulnera-
tus, a νέος, novus, & ἀτάω,
ᾧ, ἤσω, vulnero. α. 157.
Νέσσον, nomen fluvii. θ. 341.
Νέναιεν, nutabunt, vergent,
præf. ind. opt. a νεύω, in-
πινο, nuto, f. εὐσω. ε. 471.
Νεύρω, dat. a νεῦρον, nervus.
hinc νευρήs, gen. Ionic. a
νευρά, ῥᾱs, ἡ, nervus, arcus.
ε. 542. α. 409.
Νεφέλη, nubes, in dat. pl.
νεφέληs. θ. 745.
Νεφεληγερέταο, gen. Æol. a
νεφεληγερέτης, & ἔ, nubes
excitans, ex νεφέλη, nu-
bes, & ἐγείρω, excito. ε. 99.
θ. 944.
Νέφος, eos, τὸ, nubes, dat. pl.
Ion. νεφέεσσιν. ε. 202.
Νεωμένη, iterata, præf. part.
f. g. scil. γῆ, a νεάω, reno-
ω. Th. νέος, novus. ε. 460.
Νεώτερος, junior, comp. in
superl. νεώτατος, a νέος,
novus. ε. 443.
Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro
ναῦν, navem, a ναῦς, νηs,
dat. pl. νήεσσιν. ε. 163. 641.
θ. 641.
Νηδύν, accus. a νηδύς, ὕος, ἡ,
venter. θ. 460. 487. 800.
Νηῖα, navalia, νηίος, & ὁ, να-
valis. Them. ναῦς, navis.
ε. 806.
Νήκεροι, sine cornibus, a νή-
κερος, & ὁ καὶ ἡ, ex νῆ, &
κέρας, ατος, τὸ, cornu.
ε. 527.
Νήκετον, insanabiliter, ex
νῆ, negandi particula &
ἀκέω, sano. ε. 281.
Νηλεής, εος, ὁ καὶ ἡ, crudelis.
νηλεῖs, per sync. pro νηλεεῖs,
dat. singul. ex νῆ, & ἔλσος,
εος, τὸ, misericordia. Sic
& νηλεῖs, σᾶνις, pro νη-
λεῖs. θ. 765. 770.
Νηλεόποινος, inmitis, cru-
deli supplicio puniens,
a πεινῆ, πᾶνα & νηλεῖs,
inmitis. θ. 217.
Νήματ', pronήματα, fila, &
νήμα, τὸ, filum. Th. νέω,
neq. ε. 775.
Νημερτής, verus. Th. ἁμαρ-
τάνω, aberro, f. ἤσω, a 2.
ἡμαρτον, & νημερτής, no-
men proprium mul. θ.
234. 262.
Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, &
ναός, ᾧ, ὁ, templum. θ. 990.
Νηοπόλον, æditiuon, a νηοπό-
λος, & ὁ, æditivus, qui circa
templum versatur, ex νηός

- pro ναός, & πολίτω, *verso*,
item *versor*. §. 991.
- Νηὲς, *navis*, gen. Poët. dat.
pl. νηυσί. Vide in νέας. ε.
626. 632.
- Νήπιος, ε, ὁ, *infans*, vocat.
νήπιε. ε. 130. 284.
- Νηρέας, pro νηρέως, a νηρεύς,
νηρέα, *nomen viri*. §. 233.
240.
- Νήριτος, ex νη *negativo*, &
ἔρις, *idos*, ἡ, *lis*, tanta, ut
adversus eam non inte-
grum sit sese opponere.
Epitheton sylvæ. ε. 509.
- Νησαίη, *nomen mul.* a νῆσος,
insula, q.d. in salo. θ. 249.
964.
- Νήσοισι, *insulis*, dat. pl. Ion.
a νῆσος, ε, ἡ, *insula*. ε. 169.
- Νησώ, *nomen mul.* §. 261.
1014.
- Νηυσί, dat. plur. a ναῦς, *na-
vis*. Vide in νέας. ε. 632.
- Νήυτμος, *animæ expers*, ex
νη, *negativo*, & αὐτμή, ῆς,
ἡ, *spiritus*. Alii legunt,
νήποτμος, *infaustus*. §.
795.
- Νήχον, pro ἔνηχον, *nata-
bant*; a νήχω, ξω, *idem*
cum νέω, *nato*. α. 211. 317.
- Νίκη, νίκης, *victoria*, a νικάω,
f. ἡσω, *vinco*. ε. 209. α.
311.
- Νικηθεὶς, *victus*, part. a. i.
pass. νικήσας, part. a. i. act.
- a νικάω, ὦ, *vinco*, f. ἡσω,
p. νενίκηκα. §. 73. 466.
- Νίσσοντ', *imperf. pro νίσσον-
το, revertebantur*. Vide
νέσσομαι, *redeo*, pro quo
νίσσομαι, seu νάσσομαι. α.
469.
- Νίφα, *accus. per apocopen*
pro νιφάδα, a νιφαίς, *άδος*,
ἡ, *nix*. a νίφω, *ningo*, f.
ψω, p. φα. ε. 533.
- Νιφόντες, *gen. sing. a νιφάσας*,
nivosus, a νίφω, f. ψω, p.
φα, *ningo*. θ. 42. 62. 118.
- Νιψάμενος, *lotus*, a. i. part m.
a νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.
- Νοήη, *sapit*. 3. præf. sub. a
νοέω, ὦ. νοεῦντες, *Dorice*
pro νοεῖντες, *cogitantes*,
præf. part. Th. νόος, νῆς,
mens. ε. 259. 294.
- Νόημ', pro νόημα, τό, *intel-
lectus, cogitatio*. Them.
νόος, νῆς. α. 222.
- Νόησας, a. i. part. νοῆσαι, *inf.*
νόησε, pro ἐνόησε, *Ion.* a. i.
ind. Th. νόος, νῆς, *mens*. ε.
12. 482. θ. 838.
- Νομὸν, *pabulum*, acc. a νομός,
ᾧ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω,
pasco. ε. 401. 524.
- Νόμος, *lex, νόμους, leges*, a νέ-
μω, *tribuo*. ε. 274. θ. 66.
- Νόος, νῆς, ὁ, *mens*, νόοιο, *gen.*
Ion. ε. 481. 683. §. 661.
- Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν,
seorsum. ε. 91. νόσφιν ἄτερ
τε κα-

σε κακῶν, hoc est *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἁμφοτερικῶς. ε. 91.

Νότος, α, ὁ, νότιοι, genit. Ion. notus, aster. ε. 673. 9. 380.

Νῆσος, α, ἡ, Ionic. pro νῆσος, α, ἡ, morbus. ε. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, noctem, accus. a νύξ, nox, νύκτ', pro νύκτα. ε. 102. θ. 166.

Νύκτωρ, adv. nocte, a νύξ, νύκτες, ἡ, nox. ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, Nympha, νυμφίω, nymphaeum, Ionic. pro νυμφῶν, a νύμφη, sponsa h. e. promissa, nempe fœdere promissa, fœderata. 9. 298. 305.

Νῦν, nunc, adverb. temporis. ε. 174. 200. α. 99.

Νύξ, νυκτός, ἡ, nox, νύκτ', pro νύκτα, accus. sing. ε. 17.

Νυχίη, nocturna. Th. νύξ, νυχίη, nocturna, pro nocte. Sic Virgil. Georg. 3. lupus nocturnus obambulat. ε. 51.

Νύσσοι, præf. part. a νύσσω, pungo. f. ζω. α. 62.

Νῶϊ pro νῶτα, a νῶτος, α, ὁ, dorsum. in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat. dual. Th. ἐγὼ, ego. α. 358.

Νωμῆσας, vibrans, a. i. part. a νωμάω, agito, moveo, a νόμος, sicut σρωφάω, a σρέφω. α. 462.

Νώνυμος, ignobilis, ex νῆ & ὄνυμα Æol. pro ὄνομα, nomen. ε. 153.

Νῶτα, pl. num. a νῶτος, α, ὁ, dorsum. & in plur. τὰ νῶτα. ε. 532. α. 176. 9. 762.

Z.

Ζαῖνθη, nomen mul. θ. 356. & ζανθή, ἡ, ἡ, flava. θ. 947.

Ζῆνος, Poëtice pro ζῆνος, α, peregrinus. ε. 181. dat. plur. ζῆνοισι. ε. 223.

Ζενόδοκος, hospiti, dat. a ζενόδοκος, Ion. pro ζενόδοχος, α, ὁ, qui recipit peregrinos, hospes publicus, ex ζῆνος, & δέχομαι, f. δίζομαι, capio. ε. 181.

Ζετοί, raffles, a ζῆτος, ε, ὁ. Th. ζῆω, f. ἔω, rado. α. 133.

Ζύλα, ligna, a ζύλον, α, τὸ, lignum. ε. 806.

Ζύμασσα, universa, in m. g. ζύμας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. ε. 238.

Ζύν, Atticè pro σύν, cum, præposit. dativum solum regens. 9. 347.

Ζυνήνας, participes, acc. plur. a ζυνήων, onos, ὁ καὶ ἡ, a ζυνός, pro κοινός, communis, unde ζυνήων, onos, ὁ καὶ ἡ. θ. 595.

Ζυνιόντων, confligentibus. part. a. 2. act. genit. a ζυνίημι, congregior, confligo, vel ζύνεμι. Th. ἦμι, & ἔμι, eo. illud in a. 2. ἦον, es, ε. θ. 705.

O.

O, Ille. ε. 89. α. 135. & ὁ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὁάρες, confabulationes, acc. pl. nam pro ὁάρες dicimus & ὁάροι. Th. ὁάρ, αρες, ἡ, ηxor. θ. 205.

Ὁβριμον, terribilem, fortiter, ponitur adverbialiter, ab ὄβριμος, validus, hoc a βριάω, fortis sum. α. 135. θ. 839.

Ὁβριμοεργός, fortium facinorum patrator. composita cum voce ἔργον sunt ὀβρύονα. θ. 996.

Ὁβριμόθυμος, α, ὁ, ab ὄβριμος, robustus; & hoc a βριάω, robustum reddo, & θυμός, animus. θ. 140.

Ὁβριμοπάτρης, forti patre nate, genit. sing. ab ὄβριμοπάτρη. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, fortis, & πατήρ, ἕρως, pater. θ. 587.

Ὁγδοάτη, dat. ab ὀγδοάτης, Poët. pro ὀγδοός, ὀκτάυτος. Th. ὀκτώ, ὀκτο. ε. 770. 788.

Ὁγε, g. m. ε. 355. ὄγε. g. n. ε. 244 & ὄδ' pro ὅδε. ε. 361.

Ὁδόντα, dentent, acc. ab ὀδός, ὄντος, ὁ, dens. α. 146. 135.

Ὁδός, ὄδῃ, ἡ, via. ε. 577. 727.

Ὁδυσῆι, dat. & ὀδυσσῆος, pro ὀδυσίῳ, gen. Ion. ab ὀδυσσεύς, Ulysses. θ. 1012. 1016.

Ὁδύσατο, 3. sing. a. i. med. iratus fuit, ab ὀδύσσομαι, f. ὀδύσομαι, a. i. med. ὠδύσαίην. Th. ὀδύσω, irascor. θ. 1012.

Ὁζος, α, ὁ, proprie significat ramusculum, stolonem. Metaphorice, homo bellicosus. "Ὁζος" Ἀρης dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὁθρύος, genit. ab ὀθρύς, ὕψος, ἡ, nomen montis. θ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 518.

Οἱ, qui. ε. 39. 123. α. 84.

Οἷδ', hi. ε. 118.

Οἷ, an ὅι, legend. illi. θ. 503.

h. e. αὐτῶ, illi, ab ὅ, ὅς, ἔ. ε. 69. 73. 79. 77. 263. α. 20.

Οἷε. α. 288. 301.

Οἷα, qualia, ab ὁῖος, α, ὁ, qualis. α. 400. θ. 93.

Οἷε, aperi, præf. imperat. act. ab οἷω, aperio. f. οἷω, p. ὠχα, & ἔφαχα, præf. med. ἔφαγα. ε. 817.

Οἷ.

Οἰκιστάς, genit. *Æol.* πρό
οἰκιστάς, ab οἰκιστάς, ε, ο,
nomen viri. ε. 162.

Οἶδ' pro ὀίδε, novit, præ-
med. οἶδα, pro οἶδαδα,
nostri. *ἑα*, *Æolica* parago-
ge. præmed. οἶδα, ας, ε.
ab οἶδω, vel οἶδμι, scio,
f. οἶδω, p. οἶδμι. ε. 454.
α. 355.

Οἰματι, dat. sing. ab οἶδω,
per syncopen pro οἶδμια,
aeros, n. g. tumor. *Th.* οἶ-
δω, vel οἶδιω, f. ἡσω, tu-
meco, inflatus sum. θ. 109.
131.

Οἶστος, genit. ab οἶστος, ὄστος, ἡ,
arumna, in accus. οἶστος,
hinc οἶστος, calamitosus,
οἶστος, *Ion.* pro ὄ. ε. 113.
193. 937. θ. 214.

Οἰκίων, Poëtice pro οἰκίων,
præf. part. habitans, com-
morans, f. ἡσω, p. οἰκίαι,
ab οἰκίω. *Th.* οἶκος, ε, ο,
domus. *ἑα*. 330.

Οἰκήτις, τὰ, res domestica,
ab οἰκήτις, *Ion.* pro οἰκήτις,
domesticus. *Them.* οἶκος,
ε, ο, domus. ε. 455.

Οἶκος, accus. ab οἶκος, ε, ο, οἶκος
pro οἶκος, a singul. οἶκος,
ε, ο, domuscula, οἶκος
& οἶκος, domus. ε. 521.
574. θ. 64. 758.

Οἶκος, ε, ο, ἡ, semita, idem
ε. 162.

quod οἶκος, ἡ, ἡ, semita,
ε. 228.

Οἶκος, gen. pl. *Ion.* pro οἶ-
κος, ab οἶκος, ἡ, ἡ, vitis.
Th. οἶκος, ε, ο, vinum.
ε. 570.

Οἶκος, dat. sing. nigro, οἶ-
κος, acc. ab οἶκος, οἶκος,
qui vinei coloris est, q.
ὄψις τῆ οἶκος, niger instar
vini. Vina illa Græco-
rum calidissima subni-
gram imitantur colo-
rem. *Th.* οἶκος, vinum, &
ὄψις, oculus. *Th.* οἶκος,
video. ε. 620. 815.

Οἶκος, οἶκος, vinum. ε. 594.

Οἶκος, ἡ, patina libatoria,
trulla, ex qua vinum
fundebatur, ex οἶκος, &
χέω, fundo. ε. 742.

Οἶκος, pro ὅμοιος, similis. ε.
312. α. 386.

Οἶκος, pro ὅμοιος, similis, ὅς,
qualis, idem, similis, sed
οἶκος, ε, ο, solus. Neut. οἶκος,
solum. ε. 311.

Οἶκος, tantummodo, adv. ab
οἶκος, οἶκος, οἶκος, solus, α, um.
ἑα. 386. "Οἶκος, contracte
pro οἶκος, oves, acc. plur.
Them. est. οἶκος, οἶκος, vel οἶκος,
οἶκος, ἡ, οἶκος, ε. 232. 773.

Οἶκος, & οἶκος, dat. pl. *Ion.* ab
ὄς, qui. ε. 144. *ἑα*. 432.

Οἶκος, pro οἶκος, nosti. Vi-
de in οἶκος. α. 355.

Οἷσαι, feras, f. i. a φέρω, f.
οἷσω. ε. 480.

Ῥοιοί, sagittæ, ab ῥιός, ῥ, ὅ, sagitta. ab ῥω, fero, f.
οἷσω. α. 130.

Οἷτε, ῥιτ', nom. plur. ab ῥσε.
ε. 303. α. 351. ῥ. 46.

Οἷτινες, nom. pl. ab ῥσι, ῥτις,
ῥ, τι, quicumque. α. 150.
163.

Οἷωνοῖς, dat. pl. ab οἷωνός, ῥ, ὅ, aves. hinc οἷωνιστής, ῥ, ὅ, *augur*. ε. 799. α. 185.

Ῥω, sive ὀῶ, *piceo*, item fero.
α. III.

Ῥῶν, *ovium*, gen. plur. Vi-
de supra ῥις. θ. 446.

Ῥτάβλωμον, *octo morsu-
um*, a βλωμός, ῥ, ὅ, pro
panis portione, *buccella*,
& ὀκτώ, ὀκτώ. ε. 440.

Ῥταπόδη, *octopedalem*.
acc. ab ὀκταπόδης, a πᾶς,
ποδός, pes. ε. 423.

Ῥῶς, ε, ὅ, *beatitudo*, *feli-
citas*. q. d. ὅλος βίος, hinc
ὀλβιος, *beatus*. ε. 324. 824.

Ῥεθρον, *perniciem*, ab ὀλ-
λυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, α. i.
inf. act. ὀλέσσαι, præt. m.
ὤλα, & Att. ὤλωλα. ε. 178.
666. θ. 326.

Ῥίλον, *pauillum*, adv. ab
ὀλίγος, ε, ὅ, *paucus*. ε. 478.
hinc

Ῥίγιτος, superl. *paucissim-
us*. ε. 721.

Ῥαμῶν, ῥ, ὅ, fluvius in He-
licone Boeotiae, sic dictus
ab Holmeio Sisyphi fi-
lio. ῥ. 6.

Ῥμας, ε, ὅ, *mortarium*. ε.
421. ῥ. 96.

Ῥολ, *perniciosa*. ab ὀλός,
ῥ, ὅ, hinc & ὀλώεις, idem.
Them. ὀλλυμι, f. ὀλέσω,
perdo. ε. 743.

Ῥλυμπος, quasi ὀλόλαμπος,
ε, ὅ, *totus lucens*. Thes-
saliae mons altissimus, &
pro ipso caelo ponitur.
Hinc ὀλύμπιος, *caelestis*,
& ὀλυμπιάδης, Musæ di-
ctæ, tanquam Olympias
domus inhabitantes. α.
203. θ. 25. 52. 390.

Ῥμά, *similia*, ab ὀμός, *simi-
lis*. α. 50.

Ῥμαδος, ε, ὅ, *tumultus*, mul-
titudo. Th. ὀμός, ῥ, ὅ, *si-
milis*. α. 255.

Ῥμαρτήσαι, *secutus*, a. i.
part. ab ὀμαρτέω, ῶ, *sequor*,
f. ἤσω. Th. ὀμαρτῇ, idem
quod ὀμῶ, *simul*. ε. 194.
674.

Ῥμβρηνῶ, *pluviosæ*. Alii
ὀμβρηρᾶ. est adject. g. n.
ab ὀμβρος, *imber*, hinc ὀμ-
βρηνός, *pluviosus*. ε. 449.

Ῥμβρημος, *robustus*. Vide
supra ὀβριμος. ε. 144.

Ῥμβρος, ε, ὅ, *imber*. παρὰ τὸ
ὀμῶ ῥᾶν *simul fluere*, ubi
aqua

aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρέω, ὤ, πλοο, ὀμβρήσασθαι, plueret. a. i. part. ε. 413. 490.

Ὀμῆται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὀμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμῶμαι, ἦ, εἴται. p. ὤμοπα, a. i. ὤμοσα. ε. 192.

Ὀμήλικας, *coetaneos*, acc. pl. ab ὀμήλιξ, ικος, *coetaneus*. Th. ὁμός, *similis*, & ἡλικία, κς, ἦ, *statura*. ε. 441.

Ὀμηρεῖσαι, pro ὀμηρεῦσαι, præf. part. f. g. pl. num. ab ὀμηρεῖω, in unum convenio. Th. ὀμῆρος, ε, ὅ, *obses*, quasi ex ὀμῆ, *simul*, & εἶρω, *loquor*. §. 39.

Ὀμιληδόν, *turmatim*, Adv. Th. ὀμιλος, ε, ὅ, *turba*. α. 170.

Ὀμιχεῖν, *meiere*, præf. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὀμῆ χεῖν. ε. 725.

Ὀμμασι, *oculis*, dat. pl. ab ὀπτομαι, *video*. f. ὀφτομαι, p. ὤμμαι. hinc est ὄμμα, *oculus*, τὸ, *oculus*. α. 262.

Ὀμόθεν, *simul*, ab ὀμῆ. Them. ὁμός, ε, ὅ, *similis*. ε. 108.

Ὀμοῖος, *sive ὁμοῖος, ε, ὅ, similis*, Poët. ὁμοῖος, Th. ὁμός, ε, ὅ, *similis*. ε. 143. 180.

Ὀμοκλής, gen. ab ὀμοκλή, ἦ, *hortamentum*, *comminationis*, q. ἀπὸ τῆ ὁμῶς κέλευσας. Eustath. Th. κέλομαι, *hortor*, *jubeo*. α. 341.

Ὀμόν, *eundem*, ab ὁμός, unde est ὁμοῖος. §. 508.

Ὀμίσση, *juraverit*. aor. i. subj. ὀμίσσης. a. i. part. pro ὀμόσσης. ab ὀμνυμι, fut. ὀμόσω. a. i. act. ὤμοσα. ε. 280. §. 232.

Ὀμῆ, *simul*. ab ὁμός, *similis*. ε. 241.

Ὀμφακες, nom. pl. q. ὠμοί ἐκ τὸ φαγεῖν, *crudi ad vescendum*, ab ὀμφαξ, *ακος*, ἦ, *uva acerba*. α. 399.

Ὀμόφρων, *consors*, acc. pl. ὀμόφρονες, ab ὁμός, *similis*, & φρὴν, *enōs*, ἦ, *mens*, *animus*. §. 60.

Ὀμῶς, *tamen*, sed ὁμῶς, *simul*. Th. ὁμός, ε, ὅ, *similis*. ε. 3. 30.

Ὀν δὲ: ἀφίκετο ὃν δὲ δόμον δὲ, *redit domum suam*. δὲ postpositum accusativo, valet ad. α. 38.

Ὀντε, *quemque*. ε. 3.

*Οναος, ατος, τό, *utilitas*, *emolumentum*, ab ὄνημι, *prosum*, f. ἡσω. ε. 41.344.

*Οναδος, ερς, τό, *probrum*. hinc ὀνειδίζω, *exprobra- re*. ε. 309. 716.

*Ονειρων, *somniorum*. genit. pl. ab ὄνειρος, ε, ὅ, *somni- um*. Th. ὄναρ, *somnium*, *nomen indeclinabile*. 9. 212.

*Οίνησιν, *juvat*, 3. praesent. ind. sing. ab ὀνίνημι seu ὄνημι, fut. I. ὀνήσω, aor. I. ὤνησα. ε. 316. 9. 429.436.

*Ονομα, ατος, τό, *nomen*, Aol. ὄνυμα. ὄνομ' pro ὄνομαι. hinc ὀνομαστοί, *ce- lebres, nominandi*. θ. 148. 369.

*Ονόμηνε, *appellavit*. aor. I. aet. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ανῶ, a. I. ὠ. ὀμήνα. Th. ὄνομα, *nomen*. ε. 80.

*Ονοτάζων, praes. part. *con- vicians*, ab ὀνόω, *vitu- pero*, fut. ὀσώ. Th. ὄνημι, *vitupero*, fut. ὀσώ.

*Οντινι, *quemcunque*, ab ὄσις, ἕτινος, ὥτινι, ab ὄς, & τι, *quis*. 9. 82. 96.

*Ονυχες, *ungues*, ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὅ, *unguis*. prov. ἐξ ὄνυχος λέοντα, *ex un- gue leonem*. ὀνύχεσαι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.

β Οξῆα, *acutum*. In plur. pro ὀξῆα capitur, & me- tri gratia pro ὀξέως, ab ὀξύς, εος, ὅ, *vicinus*. ὀξείη- σι, dat. pl. Ion. ut ὀξείη- σιν αἰχμηῆς, *macronibus acutis*. α. 289. 335-348.

*Οπ', ὅπα, *vocem, sonum*, acc. ab ὀψ, ὀπός, ἥ, *vox*. q. ab ἔπω, *dico*.

*Οπάζα, 3. pers. praes. ind. ὀπάσαι, a. ε. aet. inf. ab ὀπάζω, *persequor, sequi* jubeo, *praebeo*. ὀπάσας, pro ὀπάσας, part. aor. I. aet. ε. 166. 9. 433.

*Οπέρ, *quod*. 9. 864.

*Οπηδεῖ, *comitatur*, 3. pers. praes. ind. ab ὀπηδέω, *co- mitor*. Th. ὀπάζω, fut. ἄσω, *persequor, comitem do*. ε. 141. 9. 80.

*Οπι, *voce*, dat. ab ὀψ, ὀπός, ἥ, *vox*. Vide ὅπα. 9. 41. 68.

*Οπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπιζομαι, *curo*, ab ὀπις, *ides, ἥ, ultio, cura*. α. 21.

*Οπίθεν, *metri causa*, pro ὀπιθεν. Them. ὀπίσω, *re- trosum*. 9. 323.

*Οπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύον- τα, *spectantem*, praes. part. accus. casus, ab ὀπι- πτεύω, *ab inusitato ὀπιπτεύω*.

Th.

- Th. est ὄπτομαι, *video*.
 ε. 29. 804.
- *Οπιν, acc. sing. ab ὄπις, *idos*,
 ἡ, ultio, *vindicta*, *cura*.
 ε. 349.
- *Οπιθεν, adv. pone, a tergo.
 ab ὀπίσσω, Poët. pro ὀπί-
 σω, *retrosum*, *retro*. ε.
 467.
- *Οπλα, *instrumenta*, ab ὀ-
 πλοι, ε, τὸ, *arma*. ε. 625.
- *Οπλέα, acc. ab ὀπλεὺς, *tos*,
 ὁ, *nomen viri*. α. 180.
- *Οπλήν, *ungulam*, *ungulâ*
pecus est armata, ab ὀ-
 πλή, ἡς, ἡ. Th. ὄπλον, ε,
 τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, *ar-*
ma. ε. 487.
- *Οπλότατος, *minimus natu*,
superlat. grad. in comp.
ὀπλότερος, ε, ὁ, *junior*,
 ab ὄπλον, ε, τὸ, *arma*.
 θ. 137. 333.
- *Οπότε, *quando, cum*, ex ὅτε,
 ὅπ' ἀρκτικόν τι, ut liquet
 ex ὀπάσος, ὀποῖος, &c. sic
 ut & ληπτικά sunt com-
 plura, quorum alia ra-
 tio reddi nequit, ut πεν-
 τήκοντα, &c. ὀπότε, i-
 dem quod ὀπότε. π du-
 plicatur metri causa. ὀ-
 πόταν, ex ὀπότε & ὤν,
ubi. ε. 541. α. 397.
- *Οπη, Poët. pro ὄπη, *ubi*.
 θ. 387.
- *Οπότερον, *utram*, accus.
 f. g. Poët. ab ὀπότερος,
uter. Th. πότερος, ε, ὁ,
uter. θ. 549.
- *Οπωρινὸς, εὖ ὁ, *autumnalis*.
 ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*,
 q. d. ὥρα ὀπᾶ, *tempus*
jucci. α. 672. 675.
- *Οπως, *ut, quo pacto*. θ. 156.
 471.
- *Ορᾶται, *spectat*, 3. person.
præf. indic. verb. med.
κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρᾶται,
caput pavimentum spe-
ctat, est senis descriptio.
 ab ὀράω, *video*. imperf.
 ἔωρων, perf. ἔωρακα. ε. 532.
- *Οραχάλκοιο, gen. Ionic. ab
 ὀρείχαλκος, *orichalcum*,
aes montanum, ab ὄρος,
tos, τὸ, *mons*, & χάλκος,
 ε, ὁ, ας. α. 122.
- *Ορέξαι, *porrigere*, α. i. inf.
 ὀρεζαμένη, part. f. g. α. i.
med. ab ὀρέγομαι, por-
rectis manibus prendo.
 Them. ὀρέγω, fut. ἔω,
porrigo, extendo. θ. 433.
 456.
- *Ορος, *montis*, gen. sing.
 α τὸ ὄρος, *mons*, α. 374.
 θ. 484.
- *Ορεσσινόμεν, *in montibus*
pascentis. gen. ex ἄρος,
tos, τὸ, *mons*, & νέμω,
pasco, in part. m. νένομεν.
 α. 407.
- *Ορηται,

- "*Ὀρήτωρ*, *orta fuerit*. 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὀρομαι, η, ηται, praesens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum *orior*. §. 782.
- "*Ὀρθός*, *rectus, erectus*. ε. 725. hinc
- "*Ὀρθαί* πλῆξαι, *erecti pili*. α. 395.
- "*Ὀρθίος*, gen. com. *arduus*, ex ὀρθός, ᾤ, ὅ, *rectus*. ε. 388.
- "*Ὀρθρογόν*, ης, ἡ, *mane luggens*, ab ὀρθρος, α, ὅ, *tempus matutinum*, & γόναι, f. ἡσώ, *gemo*. ε. 566.
- "*Ὀρθρα*, gen. ab ὀρθρον, τό, *diluculum*. ὀρθρα ἀνισάμενος, ἵνα τοι βίος ἀγχιός εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*. ε. 275.
- "*Ὀρθρ*, dativ. singul. nomen proprium viri, ὀρθρς, α, ὅ. §. 293. 399.
- "*Ὀρκος*, α, ὅ, *juramentum*. ε. 217.
- "*Ὀρμήσασαι*, *impetum faciunt*, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὀρμᾶν, ᾤ, *impetu feror*, f. ἡσώ. ὀρμηθῆναι, a. i. pass. infin. Them. ὀρμή, ης, ἡ, *impetus*. ε. 524. α. 73. 403.
- "*Ὀρμᾶς*, *monilia*, acc. pl. ab ὀρμος, α, ὅ, *monile*, *colli ornamentum*. ε. 74.
- "*Ὀρνις*, ἰθὺς, ὅ, ἡ, *avis*, dat. plur. ὀρνιθεσσιν, Ionice & Poët. ε. 210. 468.
- "*Ὀρος*, εὖς, τό, *mons*. At ὄρος, α, ὅ, *terminus*. ε. 316. §. 2.
- "*Ὀρσαν*, *irruerant*, pro ὀρσαν, 3. plur. aor. i. act. indic. ab ὀρᾶν, ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρίνω, & ὀρυμι. item ὀρᾶν, a praet. med. ὤρορα per metathes. ὀρῶρα. ὀρᾶσα, pro ὀρᾶσθαι, *precipitans*, part. a i. act. f. g. ab ὀρᾶν. α. 412. 434.
- "*Ὀρπηκᾶ*, *stimulum*. accus. ab ὀρπηξ, ηκος, ὅ, *virga aculeata e ramo*. ε. 446.
- "*Ὀρφανᾶ*, *orphanos*, ab ὀρφανός, ᾤ, ὅ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὀρφνός, *obscurus*, q. d. ἐν σκότειν ᾧ, *negligitur enim & veluti in tenebris versatur*. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.
- "*Ὀρχόμεναι*, ἑμαί, *salto*. 3. perf. pl. num. ὀρχεῖνται, *trispudiant, saltant*, Dorice pro ὀρχᾶνται, f. ἡσώμαί, a. i. med. ὀρχησάμεν. Hinc ὀρχηθμός, ᾤ, ὅ, *chorea*. α. 282. §. 4.
- "*Ὀρχος*, α, ὅ, *pulvinus*, *ordines virium*. α. 296.
- "*Ὀρώρεα*,

**ὄρωα*, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi *ὄρω*, *excito*, fut. *ὄρω*, & *σω*, præt. m. *ὄρωρα*, & *ῥωρα*, quod active & passive usurpatur. α. 274. §. 307.

**ὄρων*, *videns*, præt. part. ab *ὄραω*, ῶ, f. *άσω*, *ῥαα*. Att. *ῥααα*. α. 426. θ. 5.

**ὄς*, *qui*. ε. 8. 22. 208. & c.

**ὄς*, *suus*, *πατέρ* *ὡς* *ὄν*, *ad patrem suum*. α. 38. θ. 71.

**ὄσα*, *quanta*, & *ὄσσα*, ab *ῥσας*, & Poët. *ῥσας*, α, ῥ, *quantus*. §. 575. 651.

**ὄσσα*, π, ῥ, *vox*. §. 10. 43.

**ὄσας*, pro *ὄσας*, *quotquot*, pl. n. f. g. *ῥσας*, pro *ὄσα*, *quacunque*, ab *ῥσας*, & Poëtice *ῥσας*, α, ῥ, *quantus*. §. 183.

**ὄσσετα*, *prævidebat*, imperf. verbi *ῥσσομαι*, *video*, Æolic. pro *ῥσσομαι*. f. *ῥσσομαι*, p. *ῥσσομαι*. θ. 551.

**ὄσσοι*, α, ῥ, & *τοι*, τὸ, *oculus*, *ῥσσοι*, *oculis*, *ῥσσοι* dualis numeri pro *ῥσσοι* per apocopen τᾱ ῥ ψιλᾱ. α. 426.

**ὄσσο*, *quantum*, Poëtice, pro *ὄσσο*. §. 41. 49.

**ὄσσοι*, *quicunque*, Poëtice pro *ὄς*, ἄν. *ῥσσοι*, *quotquot*. *ῥσσοι*, pro *ῥσσοι*. ε. 301. §. 154.

**ὄσσι*, *offa*, pl. num. ab

ὄσσι, ἔν, ἔς, ῥ, *os*, *offis*. §. 540.

**ὄτ'*, pro *ὄτι*, ut & *ὄτ'*. ε. 111. 337.

**ὄτι*, *quando*, *quum*. Notetur discrimen *ὄτι*, *quando*, extra interrogationem. *πότε*, *quando?* in interrogatione. ε. 89. §. 54. 291.

**ὄτοσος*, α, ῥ, *sonus*. §. 709.

**ὄτραλίως*, *celeriter*, *ocysissime*, adverb. Th. *ὄτρύνω*, f. *νῶ*, *incito*, *instigo*. α. 410.

**ὄττι*, *quia*, *quoniam*, *ὄττι* *τάχιστα*, *quam celerrime*. Poëtice, pro *ὄτι*, *quod*. ε. 48. 60. α. 428.

ὄν, *non*, *ἀδίκη*, pro *ἀδικία*, more Hebræorum. ε. 242.

ὄντι, *non*, Poëtice. pro *ῥ*. §. 182.

ὄντα, accus. plur. *aures*, ab *ῥας*, *αυ*, τὸ, Poëtice, pro *ῥι*, ῥτῶς, dativ. plur. *ῥασιν*. ε. 544. §. 702.

ὄνδ', *neque*, *ῥδ'*, pro *ῥδ'*, per apostrophum. ε. 40.

ὄδᾱμῃ, *misquam*, adv. ab *ῥδαμὸς*, ex *ῥ*, & *ῥμὸς*, ῥ, ῥ, *iamis*. α. 218.

ὄδᾱς, τὸ, *paucimentum*, idem quod *ῥδᾱς*, *τοι*, τὸ, hoc in nomin. inusitat. Illud in nom. & accus. tantum usitatum. ε. 532.

ὄδᾱν,

Οὐδέν, nullum, ab οὐδείς, οὐδε-
μία, οὐδέν, nullus, α. ιηη.
ε. 309. §. 295.

Οὐδέποτε, nunquam, ex πό-
τε, quando. Them. ὅτε,
idem. ε. 174. §. 759.

Οὐδέτερος, neuter, ex οὐδὲ,
& ἕτερος, alter. α. 171.
§. 638.

Οὐδέτι, neque ullum, ex ἔ,
& τι, quid. ε. 145.

Οὐδὲς, ἔ, ὅ, limen, ab ἔδος,
eos, τὸ, solum. α. 329.
§. 794.

Οὐκ, sequente tenui, non:
ἐχ sequente vocali aspi-
rata. ε. ιι. 318.

Οὐκέτι, non amplius, ex ἔκ,
& ἔτι, adhuc. ε. 34. α. 118.

Οὐλῖος, idem quod ὀλοός, ἔ,
ὅ, sic ἔλιος ἔρης, pernicio-
sus Mars. Them. ὄλυμι,
f. ὀλέσω, perdo. α. 192.
441.

Οὐλομένην, Poët. pro ὀλο-
μένην, miseram, accus. a
ἐλόμενος, factum ex α. 2.
ὀλόμενος, interposito υ,
metri causa. Th. ὄλυμι,
fut. ὀλέσω, aor. 2. med.
ὀλόμην. ε. 715.

Οὐλυμπος, olympus, quasi
ὀλόλαμπος, totius lucens,
ἐλύμπος, genit. Ionic.
ἐλυμπόνδε, ad olympum,
hinc ἐλύμπος, olympius,
vel cælestis, omutatus in
α Poëtice. §. 855.

Οὐνεκ, pro ἱ ἕνεκ, eius
rei gratia, ἕνεκ, per
apocopen τῆ α. ε. 157.
515.

Οὐν, igitur, τοιγαρὺν. α. 299.

Οὐποτε, nunquam, ex ἔ, &
πότε & hoc ab ὅτε, quan-
do. ε. 811.

Οὐπω, nondum, ex ἔ, & πω,
(enclitic.) quodammodo,
hoc ab ὅς, ε. 271. α. 10.

Οὐρανίδη, dat. sing. ab ἑρα-
νίδης, ε, ὅ, cælestis. Th.
ἑρανός, ἔ, ὅ, cælium. θ. 486.

Οὐρανός, ὅ, cælum. Hinc
ἑρανία, Ion. pro ἑρανία.
Urania, una ex Musis.
ἑρανόθεν, e cælo, cælitus.
α. 240. ἑρανίωνων, cælico-
larum, gen. pl. ab ἑρανίων,
ωνος, ὅ. §. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, mejere, præf. infin.
pro imperativo, more
Hebræorum. Vide in ἑ-
ρήρης. α. 756.

Οὐρεος, pro ὄρεος, montis,
ἑρεα, pro ὄρεα, Poëtice,
montes. dat. pl. ἑρεσι, ab
ὄρος, eos, τὸ, mons. ε. 230.
508.

Οὐρεῖ, Ion. pro ἑρεῖ. dativ.
sing. ab ἑρεῖ, αἶς, ἡ, cauda.
α. 431.

Οὐρεῖας, mulos, acc. pl. ab
ἑρεῖς, Ion. pro ὄρεῖς, eos,
& Ion. ἡος, ὅ, mulus, ab
ὄρος, eos, τὸ, mons, quod
huius

huius iumenti magnus
fit usus circa montana
opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσῃ, *mejas*. 2. sing. a. i.
aet. subj. ab ὀρέω, *mejo*,
f. ἡσω. Th. ὕρον, ε, *urina*.
ε. 727.

Οὐριον, seu potius, ὕρον,
nomen viri. α. 186.

Οὐς, *quos*, ab ὤς, ἡ, ὄ. At *suos*
ἄς, ab ὄς, ἡ, ὄν. θ. 45. 473.

Οὐτάμην, Ion. pro ἑτάμην,
praef. inf. ab ἑτημι, seu
ἑτάω, *vulnere*. hinc part.
ἑτάμενος, *vulneratus*. ni-
si velis in praet. pass. per
syncopen dici, pro ἑτα-
σμένος, ab ἑτάζω, ἄσω.
idem quod ἑτάω, ὦ, fut.
ἡσω. α. 335. 363.

Οὔτασ', pro ἑτασε, *vulne-*
ravit, ab ἑτάω. α. 461.

Οὔτε, *neque*, & ἔτ', pro ἑτε,
ut & ἔθ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὔτ', *cujusque*, genit. ab ὄς,
qui. α. 532.

Οὔτις, ὅ, & ἡ, *nullus*, non
aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15.
ἔτι, *nusquam*. ε. 105.

Οὔτος, αὐτή, ἑαυτο, ex ὄ αὐ-
τός, *hic*. ε. 291. 386.

Οὔτως, sequente vocali, *sic*,
ἔτω, sequente consona.
ε. 422.

Οφείλας, *auget*, 3. praef.
ind. verbi ὀφείλω, *adqu-*
geo. in praef. imperat.

ὀφθαλμῶς, *foue*. ε. 14. 211.

ὀφθαλμοῦς, ἔ, ὅ, *oculus*,
ὀφθαλμοῖσι. dat. pl. Ion.

Th. ὀπτομαί, *video*. ε.

265. θ. 451.

Ὄφις, *serpentis*, gen. ab
ὄφης, ἰας, acc. ὄφιν. α. 161.
θ. 334.

Ὄφρα, adverb. Poët. pro ὄνα,
ut. ε. 258. ὄφρ' ἄπω, ut di-
cam. ε. 339.

Ὄφρυσι, dat. pl. ab ὄφρως,
ὄος, ἡ, *supercilium*. θ. 827.

Ὄχθιστος, a. i. part. aet. con-
tristatus, ab ὀχθεῖω, ὦ,
gravatè fero. θ. 558.

Ὄψαρθης, ε, ὄ, *qui fero arat*,
ex ἄροω, *aro*, & ὀψί, *fero*,
adverb. ε. 588.

Π.

Παγασαίς, gen. pro πηγα-
σαίς, *Dorice*, a πηγασος,
ε, ὄ, *Pegasus*, *alatus Per-*
sei equus. Them. πηγῇ,
ἡς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκατος, omnino *malus*,
ut, πάγκατον ἡμαρ, *infan-*
stissimus dies. ex πᾶς, πᾶ-
σα, πᾶν, *omnis*, ε, & κα-
κός, ἔ, ὄ, *malus*. ε. 911.

Πάγος, ε, ὄ, *collis*, ubi mul-
ti lapides sunt quasi
compacti, & in unam co-
aluerunt caudem. Th. πη-
γνύω, vel πηγνυμι, *compi-*
ngo. f. ἔω. α. 439.

Παγ-

Παυχρύσια, *prorsus atrea*,
quasi ditas, πάντως χρύ-
σεια, a χρυσοῖς, ε, ε, au-
rum. §. 335.

Παθών, *passus*, inf. g. παθῶ-
σα, a. 2. part. act. a πάχω,
patior, f. πείσομαι, a. 2.
ἐπαθόν. præf. med. κέπον-
θα. ε. 216. §. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica dix-
ressi, παῖς, παιδός, in acc.
παῖδ', pro παῖδα, in dat.
plur. & Ion. παισὶ, παίδεσ-
σι. ε. 50. 129. 376. 397.

Παίζοντες, *ludentes*, præf.
part. a παίζω, f. παίζω, &
ωω, ludō. α. 277.

Παιπαλούσης, dat. pl. Ioni-
cus, *asperis*, a παιπαλό-
εις, εσσα, εν, asper, præ-
teritus. Th. παίπαλα, τέ,
loca præterita. α. 860.

Παλαίει, *luctatur*, a πάλη,
ης, ῆ, λυκτα, hinc παλαίω,
luctor. ε. 411.

Παλάμιας, *manibus*, dativ.
plur. a παλάμη, palma,
παλάμησι, dat. pl. Ionic.
pro παλάμιας. α. 320.
§. 860.

Πάλιν, adv. *Iterum*, τῆςςς.
ε. 671. §. 181.

Παλαιάγριτος, *recocabilis*,
ex πάλιν, & ἀγρίομαι,
colligor. Th. ἀγρίζω, fut.
ρῶ, congreγο. α. 93.

Παλιώξις, pro παλιωσίς,
q. d. post persecutio. Th.
διώκω, persequor, insector,
fut. ξω, p. ωξε. α. 15.

Παλαίς, *aidos*, ῆ, Pallas,
Sapientiae Dea, quæ &
Minerva dicitur. ε. 76.
α. 126.

Πάδαντι, dat. a πίδαα, no-
men viri. πάδαντα, acc.
§. 376.

Πάδεν, *jactabat*, imperf.
pro ἐπαδεν, a παδάω,
vibro, agito, fut. αλῶ.
α. 323.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*,
q. d. πάντως πάντας. ε.
273. 300.

Παμφαίνω, præf. part. a
παμφαίνω, totus appa-
reo. μ est ante φ, quæ
literæ sunt cognatæ, &
ut ita dicam, consanguini-
tate. ελ πᾶς, πᾶσα, πᾶν,
omnis, & φαίνω, appa-
reo, fut. ανῶ, p. πίφαγκα.
a. 1. ἔφασα, a. 2. ἔφατον.
ε. 565.

Πανίολοι, *omnino variis*,
ex πᾶς, & αἰόλοι, ε, ὅ,
variis. α. 139.

Παναπήμων, *prorsus inno-
xia*, ex ἀπήμων, ονος,
ὁ ἡγ' ῆ; illæsus. Them.
πῆμα, ατος, τὸ, damnum.
α. 809.

Πανί-

Πανάριστος, *longe praestantissimus*, ex πᾶν & ἄριστος, *praestantissimus*. Th. ἄρης, εὖ, ὁ, *Mars*. ε. 291.

Πανδίωνis, *Fabula de filia Pandionis*. ε. 566.

Πανδώρα, *nomen mul. videtur epitheton telluris, quae omnis generis fruges profert*, ex πᾶν δῶρον. ε. 81.

Πανειδήνεσσι, *dat. pl. Ionic. omnibus ad unum Graecis*, a πανίδηνες, ex πᾶν, & ἴδην, *enos, i, Hellen, Graecus*. ε. 526.

Πανέφθικ, *gen. a πάνεφθος, omni ex parte coctus*. Th. ἔψω, *coquo, elixo*, f. ἔψησα. α. 208.

Πανήμεριος, *toto die. ex πᾶν, & ἡμερ, seu ἡμέρα, dies*. α. 396.

Πανύχιος, *tota nocte, elegantia Poëtica, ubi nomen ponitur pro adv.* Th. νύξ, *noctis, ἡ, nox*. α. 46.

Πανόπη, *nomen mul. q. d. pro omnibus loquens*. ε. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque, adv. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis*. ε. 613.

Παντοῖον, *acc. f. g. παντοίων, gen. pl. a παντοῖος, ε, ὁ, omnigenus, varius*. Th.

πᾶς, *omnis*. ε. 618. ε. 830.

Παντός, *πάντα, πάντεσσι, &c.* Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, *præt. part. a παπταίνω, circumspicio*. ε. 442.

Παρχ, *cum gen. α, ab*. ε. 51.

Παρ, *pro παρὰ. ε. 17. Cum dat. apud. ε. 129. Cum acc. trans, præter, &c.* ε. 169. *πᾶρα, pro παρῇ, iurgent*. ε. 452.

Παραγίγεται, *3. pers. præf. adest*. Th. γίνομαι, *seu γέinomαι, sum. fut. i. pass. γενήσῃσθαι, p. γεγνησθαι, a. 2. m. ἔγενόμην*. ε. 432. 436.

Παρακαίρια, *importuna, a παρακαίριος, seu παρακάσρος, intempestivus*. Th. *παρὸς, ἤ, ὁ, occasio, tempus*. ε. 327.

Παραμύβηται, *prætereat, 3. præf. subj. a παραμύβω, prætereō*. Th. ἀμύβω, f. ψω, *commuto*. ε. 407.

Παραβασία, *delictum, transgressio, idem quod παράβασις, ex παρὰ, & βαίνω, eo, incedo*. ε. 220.

Παραφάμενοι, *appellantes, metri gratia inserto, vel per epenthesein Poët. est aor. i. part. med. a παράφημι, hortor*. Th. φημί, *seu φᾶω, dico*. ε. 90.

Παρακοίτη, dativ. a παρακοίτης, α, ὁ, maritus, παράκοιτις, ἡ, marita, uxor, σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι, ex παρὰ, juxta, & κοιτή, ης, ἡ, cubile, lectus. θ. 328. ρ 28.

Παραφαίνεμεν, Ion. pro παραφαίνειν, revelare, præf. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.

Παρασχεῖν, est a. 2. act. inf. a παρίχω, efficio, præsto, παρείχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, habeo, fut. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. α. 84.

Παραῶν, gen. pl. παραῶ, αῖ, ἡ, gena, maxilla. α. 267.

Περικβαίνουσι, exorbitant, 3. pl. ind. præf. ex παρὰ, ἐκ, & βκίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.

Παραλαύνω, avehō, præterveho. Th. ἱλαύνω, agito. f. ἱλάσσω, p. κα. α. 353.

Παρελέξατο, concubuit, cum dat. a. i. m. ind. a λέγομαι, cubo, fut. λέξομαι. θ. 278.

Παρελθεῖν, pervenire, aor. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἔλευσομαι, a. 2. ἤλυθον & ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 214.

Παρεξ, extra, dicitur & παρὲκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, ε. α. 352.

Παριόντος, præsentis, Ion. pro παρόντος, gen. præf. part. a παρὰ & εἰμὶ, sum. ε. 364.

Παρεσάμην, adesse, adstare, Ion. pro παρεσάνην, præf. act. inf. a παρίστημι, pro παρίστημι. Non solum ἵστημι, sed etiam ἔστημι usitatum est, fut. σήσω, ε. 2. ἔστην. θ. 439.

Πάρεσιν, a πᾶραμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum. θ. 420.

Παρέσχεθεν, apposuit, 3. perf. præf. imperf. a παρασχεῖν, idem quod παρίχω, præsto. Th. ἔχω, habeo. θ. 639.

Παρέτραπτε, deflexerunt, a. 2. act. a παρατρέπω, diverto, deflecto, fut. φω, p. φασ. a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτραπα. θ. 103.

Παρθένος, α, ἡ, virgo, hinc παρθένος, & παρθενικός, ἡ, ὄν, virgineus, virginalis. ε. 63. 254. θ. 344.

Παρακλίνουσι, deflectunt, pro παρακλίνωσι, 3. perf. pl. ind. præf. a κλίνω, f. νῶ, veclino, p. κέκλινα. ε. 260.

Παρήσειο, gen. Ion. a παρήσσειν, ,

- ῆσος, ε, δ, nomen montis in Delphis. §. 499.
- Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πρός, ante. §. 53.
- Πάρος, ante. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.
- Πᾶσα, f. g. a πᾶς, omnis, g. παντός, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασών, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι, πάσῃσιν, pro πάντας, πάντ', pro πάντα. πάντῃ, adverb. passim. ε. 76. 124. 509. §. 372. 828.
- Πασιδίη, nom. mul. §. 247.
- Πασιδόη, nomen mul. quia ad omnes currit. §. 352.
- Πάσχω, patitur. a πάσχω. fut. πείσομαι, præf. med. πίπονθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.
- Πατήρ, pater, gen. πατέρος, πατρὸς, dat. πατρί, accus. πατέρα, tantum, vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρὶς, ides, ἡ, patria. ε. 5. α. 1. §. 73.
- Πατροπαιγιγνήτας, patruos, ex πατήρ, pater, & παιγιγνήτος, frater. Th. πάσις, frater, & γέγονα, nascor. §. 502.
- Πατρῴος, ε, δ, πατὴρ, pater-nus. Th. πατήρ, pater. ε. 374.

- Παῦε, desiste, præf. imperat. aor. παύθη, 3. sing. aor. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαυον. α. 499. §. 533.
- Παῦρον, exiguum, παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, ad exiguum tempus, a παῦρος, ε, ε, poet. paucus. Hinc παῦρα, neutr. pl. adv. raro; hinc & παυρίδιον, pauxillum. Them. παύω, fut. παύσω, cessō. ε. 132. 324. §. 780.
- Παχείας, densas, accus. pl. a παχύς, εἶα, υ, densus, crassius, in gen. παχέος, in acc. παχύν. ε. 495. 507.
- Πέδιλον, ε, τὸ, calceus, talare. §. 22.
- Πεδίον, ε, τὸ, campus. πεδίοιο, gen. Ionic. πεδόθεν, adv. ex fundo. Th. πέδον, ε, τὸ, solum. α. 342. 378. §. 680.
- Πεῖθ', pro ἔπειθε, persuasit. imperf. a πείθω, persuadeo. παῖθω, Suada, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, fut. πείσομαι, α. 2. m. ἐπιθόμην. præf. med. πίποιθα. ε. 73. α. 450.
- Πέλειον, zondere, præf. inf. a πείω, vel πέω, pello. f. ζῶ, α. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν, a πέρας, ατος, τὸ, finis. ε. 167.

Παρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. i. inf. pass. a παράω, ὦ, conor, nitor, fut. ἄσω, vel ἥσω, p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Παρίθρον, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris, pelagus*, πέλας τῆς ἀκτῆς, κατ' ἀντιφρασιν, vel quia πέλας ἄγα. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. i. part. a πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adverb. prope. ε. 370.

Πελεμίζετ', pro *πιλεμίζετο*, imperf. pass. *contremuit, quassatus fuit*, πελεμίζεται, *concutitur*. 3. præf. ind. pass. a πελεμίζω, fut. ἔω, *moveo, quasso*. 9. 458. 842.

Πέλας, 3. præf. ind. a πέλω, *sum*, πέλεν pro ἔπελεν, 3. imperfect. act. πέλομαι, idem quod πέλω. ε. 806. α. 164.

Πελίης, α, ὁ, nomen viri. 9. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, α, ὁ, *ingens*, πε.

λώριος, idem quod πέλωρος, a πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. 9. 159. 295.

Πέμπε, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. i. ind. act. a πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cas. πέμπται, acc. pl. πέμπτοις, dat. pl. Ion. a πέμπτος, α, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένεσθαι, præf. inf. a πένομαι, ago, *efficio*. unde est ἡ πενία, *paupertas*, Ion. πενιη. ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus, mætorum*. κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes ultimum corde dolorem*. 9. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 612.

Πεντήκοντα, *quingenta*. ε. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πενήκοντα, *quingenta*, & κάρηνον, α, τὸ, *caput*. 9. 312.

Πεντόζοιο, gen. Ion. a πέντοζος, α, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi arbor inversa. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *polluitus*, perf. part. pass. a παλάσσω, *inquino, fædo*, f. ξω. p. πεπαλά-

παλάχα, aor. i. ἐπαλάχα.
Th. πάλω, αλώ, vibro.
alii a πηλός, ἔ, ό, lutum.
ε. 731.

Πεπρυμένη, confixa, perf.
part. pass. a πείρω, trans-
adigo, f. περώ, perf. pass.
πέπρωμαι, p. m. πέπορα.
ε. 203.

Πεπείραμαι, expertus sum,
perf. pass. Dorice pro
πεπείρημαι, a περάω, ῶ,
tento, f. άσω & ήσω. Th.
πείρα, as, ή, conatus.
ε. 658.

Πεπινυμένα, sapientia. perf.
part. Th. πνίω, flo, spiro,
unde πνύμι, seu πνύω,
fut. σω, præt. pass. πέπινυ-
μαι, sapiens sum. ε. 729.

Πέπειθ', pro πέποιθε, præt.
m. confidit. a πείθω, per-
suadeo, f. πείσω, p. πέπει-
κα, a. 2. ἐπίθον. ε. 373.

Πέπον, mollis, vocativi ca-
sus, a πέπων, onos, ό, ή,
maturus, mitis. Th. πέ-
πω, coquo, fut. φω, præt.
pass. πέπευμαι. α. 350.

Πεπόνητο, volabat. 3. sing.
plusqu. perf. pass. a πο-
τάομαι, ῶμαι, volo. Th.
πέτομαι, unde est ποτή
volatus, & hinc ποτάο-
μαι. α. 148.

Πέπρωτο, fatis constitutum
esset, 3. sing. pl. perfect.
pass. per syncopen pro
πεπερίτωτο. a περικόω,
determino, f. ῶσω, perf.
pass. πεπερίτωμαι, & per
syncopen πέπρωμαι. Th.
πέρας, ατος, τό, terminus.
θ. 464. 475.

Πεπυκασμένος, præt. perf.
part. pass. hinc πεπυκά-
σμενος νόον, prudens,
callidus, a πυκάζω, den-
so. Them. πυκα, dense.
θ. 791. θ. 484.

Περάω, præf. inf. Them. πε-
ράω, ῶ, fut. ήσω, & άσω,
transeo. ε. 736.

Περ, in fine quamvis. Θεοί
περ, quamvis sint Dii.
θ. 739.

Πέρην, ultra, Ion. pro πέραν,
idem quod πέρα, ultra.
θ. 215.

Περί - - ἔδυνε, induit, im-
perf. a περιδύνω, induo.
Th. δύνω, & δύνω, f. δύσω,
a. 2. ἔδυν. α. 124.

Περί - - ἔθηκε. Vide in ἔθε-
σαν. α. 123.

Περιγλώχες, cuspidulosa fo-
lia. per syncopen pro
περιγλώχινες. Th. γλω-
χίν, vel γλωχίς, ἴνος, ή,
cuspis, acies. α. 398.

Περὶ, cum Genitivo *πρα*, circa, *περὶ χοροῖ: περὶ πάντων*, *super omnes*. Cum Dativo, *circa*, *περὶ εἰσεσι*, *propter*. Cum Accusativo, *circa*, *περὶ σόμα*. ε. 817. α. 129. 247. 279. §. 3.

Περὶ, *valde*. ε. 54.

Περὶ -- ἐστὶ, *excellit*. θ. 656.

Περὶτ', ἀμφότε, *circumquaque*. §. 848.

Περ, particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat *quamquam*, *quamvis*. Sæpe etiam vacat. ε. 20. 153. 206.

Περὶαχε, *insonuit*, a. 2. act. a *περιηχέω*, Dorice *περταχέω*, ᾧ, *circumsono*, fut. ἥσω. Th. ἤχος, ε, ὅ, *sonus*. §. 678.

Περίεσααδω, *circuminduito*, a. 2. med. infn. a *περιέννυμαι*. Th. ἔω, *induo*, pro quo ἔννυμι, fut. ἔσω, p. εἶμαι, a. i. m. ἑσάμην, ε. 537.

Περικαδέα, accus. sing. f. g. a *περικαδέης*, *perpulcher*. *περὶ* enim auget significationem. Th. καλός, λή, λόν, *pulcher*. §. 10.

Περίκεται, *circumdatur*, 3. præf. a *κείμαι*, *jaceo*, f. κείσομαι. §. 733.

Περικλυτάν, *celebrem*, acc. a *περικλυτός*. Th. κλύω, *audeo*. ε. 60.

Περιμαίνεται, *circumquaque furit*, 3. pers. præf. ind. *περὶ* intendit significationem, a *μαίνομαι*, *furo*, f. *μανῆμαι*. α. 99.

Περιμαρνάμεθ', *propugnabimus*, pro *περιμαρνάμεθα*, i. pl. præf. ind. verbi *μαρναμαι*, *pugno*. §. 647.

Περιμήδεια, nom. viri. α. 187.

Περιμήκει, *prælongæ*, pl. n. a *περιμήκης*, εος, ὅ, ἥ. Th. μήκος, εος, τὸ, *longitudo*. *περὶ* in compositione auget significationem. α. 133.

Περιναεστάωσι, *circumhabitant*, 3. pl. præf. subj. a *περιναεστάω*, *circumhabito*. Them. ναίω, *habito*. §. 370.

Περιπλομένα, *circumvoluta*, pro *περιπελομένα*. Them. πέλω, *moveo*, sum. ε. 348. §. 184.

Περίρρυτος, ε, ὅ, *circumfluit*. Th. ῥύω, pro ῥέω, *fluo*. §. 193.

Περύσσα, *eximia*, plur. num. a *περυσός*, ε, ὅ, *excellens*. a *περὶ*, præpositione, variam habente constructionem & significationem. §. 399.

Περί-

Περιστάχισι, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. a περιστάχίζω, idem quod περισίω, *circumcirca gemitu*. Them. ενός, ᾧ, ὃ, angustus. α. 344.

Περιτμήμεν, *incidito*. Ion. praesentis act. inf. pro περιτάμναι, a περιτμήναι pro περιτέμνω, *circumscido*. Th. τέμνω, *seco*. fut. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, praet. med. τέτομα. ε. 568.

Περίφρονος, *prudentis*, gen. a περίφρων, ουος. Them. φρήν, mens. α. 279.

Περαιεσός, ᾧ, & Ion. οἷα, ὃ, fluvius Boeotiae ex Helicone, Phaebo & Musis sacer.

Περσεύς, ἑός, ὃ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνα, ας, ἥ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Them. φένω, *occido*. θ. 768. 913.

Περσηῖς, ἰδοί, ἥ, nom. mul. θ. 356. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ Πέρση, vocativi casus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. sing. aor. 2. act. a πέστω, cado, f. πεσῶμαι. p. πέστωκα, a. 2. act. ἔπεσον, inde

in part. πεσών, ἔσα, ὄν. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, a πέταλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, a πετάννυμι, seu πετώ, *expando*, f. αῖω, part. pass. πέπταμαι. ε. 678.

Πτεανῶν, volucris, dat. pl. pro πετανοῖς, per euphthesin. Poëticam, a πετανόν, ᾧ, τὸ, volatile, avis, & Poëtica πετανόν, a πέταμαι, *volo*, in imperf. ἑπεκόμην, & in 3. plurali, ἑπέσαντο. ε. 276. α. 398.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 89.

Πετραίη, nomen proprium. θ. 357.

Πέτρα, Ion. pro πέτρα, petra, rupes, cautes. Differunt πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα sit grande saxum, rupes, πέτρος vero, lapis, μικρὴ τραχὺς bilis. πέτροισι, dat. pl. Ion. θ. 728. πέτρας. θ. 7. Hinc πετραίη, saxatilis. α. 587. & πετρήν, saxosum, a mascul. πετρήης, εντος, ὃ. ε. 531.

Πεύθετο, imper. a πεύθομαι, idem quod πυνθάτομαι, *interrogo*, sciscitor, fut. πύσομαι, praet. pass. πέπυσμαι, a. i. m. ἐπυνθίμην.

- Πεύκαι, *abietes*, a πεύκη, ης, ἡ, *abies*. α. 376.
- Πευκίδας, acc. a πευκίδης, ε, ὁ, nomen gentile. α. 187.
- Πεφραδέτην, *commemoraverunt*, 3. dual. aor. 2. act. pro ἐφραδέτην. π initialis litera præponitur a Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, fut. φράσω, a. 2. act. ἐφραδόν, es, ε. & Poët. πέφραδόν, es, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδεῖν, aor. 2. act. infin. p. m. πέφραδα. ε. 764. β. 475.
- Πεφρηδῶ, ὅος, ἡ, nomen mul. a πέφραδα. Them. φράζω, dico. β. 275.
- Πεφύασι, *nati seu producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύνασι, a φύω, fut. ὕσω, gigno, p. πέφυκα, aor. 2. ἔφυον, & ἔφυν. β. 728.
- Πεφυλαγμένοι, *observans*, perfect. part. πεφύλαξο, esto *cautus*, 2. sing. præter. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ζω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.
- Πηγίδας, acc. pl. a πηγῆς, ἰδος, ἡ, *glacies*. Th. πήγνυω, seu πήγνυμι, f. ζω, compingo. ε. 503.
- Πήγασος, ε, ὁ, *Pegasus*, ala-

- tus Persei equus, ita dictus, quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγῆ, ἡς, ἡ, fons. β. 281.
- Πηγαί, plur. a πηγῆ, ἡς, ἡ, fons, παρὰ τὸ πηγυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi* acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδῆ, a πηδαίω, *jalio*, quod scaturiat e terræ visceribus. πηγῆς, acc. pl. β. 809.
- Πηδάλιον, ε, τὸ, *tema, gubernaculum*. Th. πῆδος, ε, ὁ, ligni species. ε. 45.
- Πηκτόν, *compactum*, a κηκτός, ε, ὁ, *compactus*. Th. πηγνύω, vel πῆσσω, f. ζω, compingo. ε. 431.
- Πηλεΐ, dat. sing. a πηλεὺς, ἰος, ὁ, *Peleus*, nom. viri. β. 1006.
- Πῆρα, ατος, τὸ, *damnum, noxa*. ε. 56.
- Πηρωί, nomen viri. β. 343.
- Πῆξας, *insigens*, part. aor. 1. act. a πῆπτω, πῆσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πῆγνυμι, *pango*, compingo, f. πῆξω. α. 1. ἔπηξα. ε. 428.
- Πῆξασθαι, *fabricare*, aor. 1. med. inf. a Th. πῆσσω, vel πῆπτω, vel πῆγνυμι, compingo, f. ζω, α. 1. m. ἐπηξάμην. ε. 453.

Πηοί,

Πηοί, Ion. pro παῖ, cognati, affines, α παῖς, ὅ, ὅ. Th. παῖς, ὦ, vel potius παῖς, ὦ, possideo, præf. pass. πέ-
πακα, α. 2. 343.

Πίειν, bibere, pro πῖεν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, a πίνω, bibo, f. πῶσω, p. πέ-
πωκα, α. 2. ἔπιον, α. 2. im-
perat. πῖθι, α. 252.

Πιέζου, premas, præf. opt. Th. πιέζω, f. έσω, premo. α. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regio-
nis in finibus Macedo-
niae, quæ ob summam
amoenitatem credita fuit
Musarum sedes. Hinc est
πιερήθεν, Adv. e loco, ad
formam Θήβηθεν, κλισίη-
θεν, ex tentorio, ἱλιάδ. λ.
603. a κλισίη, Ionic. pro
κλισία. πιαίδες, Pierides,
pl. num. a πιαρίς, ἰδος, ἡ. ε.
I. α. 206. θ. 53.

Πιθήσας, fretus, a. 1. part.
act. a πιθίω. Th. πείθω,
persuadeo, f. πείσω, p. πέ-
πωκα, α. 2. ἔπειθον. ε. 357.

Πιθήσας, paruerit, 3. sing. a.
2. med. subjunct. Th. πεί-
θω, f. πείσω, α. 2. ἔπειθον, p.
m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθξ, vasis, gen. a πίθος, α, ὅ,
dolum. πίθοιο, poëtice
pro πίθξ. ε. 98.

Πλνῶ, dejicit, 3. præf. ind.

a πλνῶ, idem quod πε-
λάω, appropinquo, πίλ-
νατο, imperf. pro ἐπύλνα-
το, a πύλναμαι, ab act.
πύλνημι, quod est a πύλ-
νῶ, appropinquo. Th. πέ-
λαι, prope. ε. 508. θ. 703.

Πῖλον, πῖλοις, a πῖλος, α, ὅ,
pileus. ε. 540.

Πιμπλεῦσαι, replentes, præf.
part. f. g. pl. num. pro
πιμπλάσαι, Æolice, a
πῖμπλημι, ης, ησι, idem
quod πλήθω, impleo.
hinc in pass. πῖμπλημαι,
σαι, τας, expletur. Them.
πλέος, α, ὅ, plenus. ε. 299.
α. 429. θ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico
πινέμεναι, abjecto αι, &
retento accentu in loco
suo, pro πίνεν, bibere,
præf. inf. a πίνω, f. πῶσω,
p. πέπωκα, α. 2. ἔπιον. ε. 590.

Πίνος, gen. Th. πῖων, ὄνος, ὅ,
ἡ, pinguis. θ. 538. Hinc
in comp. πῖότερος, superl.
πῖότατος. ε. 583.

Πίπτω, incidentes, pl. n. f.
g. præf. part. a πίπτω, cado,
f. πῖσμαι, p. πέπτωκα, α. 2.
ἔπεσον. subj. πίπτωσιν, in
præf. ε. 618. θ. 873.

Πίσας, nom. pl. a πίσις, εως, ἡ,
fides. Th. πείθω, f. σω,
persuadeo. ε. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω, p. πα, persuadeo, a. 2. ἐπειθον, p. m. πέπειθα. 9. 506.

Πιφάσκω, Ion. pro πιφάσκη, *loqueris*, 2. pers. praes. sub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito*, dico, αφημί, dico, & hoc a φάω, dico. 9. 655.

Πλάσσει, *finxit*, a. i. ind. pro πλάσει, Poëtice, & rursus πλάσει, pro ἐπλασει, Poëtice duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, *fingo*, f. άσω, p. πέπλακα, a. i. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστός, ἡ, ὄν, *factus*, a, um. e. 70. 9. 512.

Πλατὴν. Vide in πλάσσει. θ. 513.

Πλατὶ, *lata*, pro πλατία, pl. num. g. n. a πλατὺς, α, υ, *latus*. θ. 445.

Πλάη, Ion. pro πλάα, hoc pro πλέα, *plena*: a mascul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλάος. Attice, πλέως. e. 101.

Πλάση, *plurima*, & πλάσων, *plurimum*, superl. a πολλός, *multus*. Vide in πλέων. e. 718.

Πλάων, *major*, & pro πλείων, Poëtice πλείων; unde

est πλείονες, & dat. pl. Poëtice πλεόνεσσι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλέονα, nec non per synopen & crasin, πλέω. e. 377. 378. 686.

Πλαῖων, ὦνος, ὁ, *apertus*, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. πολλός, *multus*. e. 615.

Πλεκτοῖσιν, *placatis*, dat. pl. Ion. a πλεκτός, ἔ, ὁ, *plexus*. Th. πλέκω, *necto*, f. ἔκω, praet. act. πέπλεχα, a. 2. ἐπλεπον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, saepe adverbiascunt, a πλείων, & πλείων, ονοι, ὁ, καὶ ἡ, *amplior*. in superl. πλεῖστος, *plurimus*. Th. πολλός, πολλή, πολύ, *multus*, a, um. e. 42.

Πλευράς, acc. pl. a πλευρά, αῖ, ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλίφ, *pleno*, in dativ. a πλείος, *plenus*. e. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλάων.

Πληγέντος, *percussus*, gen. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, πλαγῶσα, ejusdem temporis & modi. f. g. a πλῆσσω, vel πλῆττω, *percussio*, f. ἔκω. a. 2. ἐπληγον, & ἐπλεγον, p. m. πέπληγα. 9. 961. Hinc πληγή, ἡ, ἡ, *pla-*

- *πλῆγ᾽*, plaga, Dorice, *πληγὰ*.
πληγῇσιν, dat. plur. Ion.
§. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præf.
subj. *απλήθω*, *impleo*, f.
ήσω, sed quum de mari
aut fluviis dicitur, *ιμιν-*
δο. Th. *πλείς*, *ε, ό*, plenus.
ε. 306. 459.

Πληϊάδες, poëtice, pro *πλε-*
άδες, *vergilica*, *fidus in*
dorso tauri, *απλειάς, άδος*,
hoc a *πλείονες*; quod ibi
sint stellæ complures.
Th. *πολύς*, multus. ε. 613.

Πλήμναι, nom. pl. f. g. *απλή-*
μνη, *rotæ modiolus*. Sunt
fistulæ, quæ axi inserun-
tur. Eustath. *παρά τὸ πλή-*
θειδαι ἤτοι πληρῆδαι ὑπὸ
τῷ ἄξονος. Th. *πλείς*, *ε, ό*,
plenus. α. 309.

Πλήν, cum Genit. *præter*,
Adverb. α. 74.

Πληζαύρη, nomen mul. *qua*
multiloquio aërem ver-
berat. §. 353.

Πλήξεν, *percussit*, a. i. ind.
Th. *πλήσσω*, *percutio*, f.
ξω, p. m. *πέπληγα*. §.
855.

Πλήξιπποι, nom. pl. a *πλή-*
ξιππος, *agitator equo-*
rum. ex *πλήσσω*, f. *ξω*,
percutio, & *ἵππος*, *ε, ό*,
equus. α. 24.

Πλήτο, *implebatur*, 3. sing.

plusquamperf. pass. Poë-
tice pro *ἐπέπλητο*, a *πλή-*
θω. Sic & *πλήντο*, in pl.
Verum malim derivari
ab imperfect. verbi *πλή-*
μι, a *πλήθω*. Th. *πλείς*,
plenus. α. 146. θ. 688.

Πλόος, & contracte *πλέε*,
navigatio, a *πλέω*, f.
πλεύσω, *navigo*. ε. 663.

Πλέσιος, *dives*, a *πλέω*, *ε, ό*,
divitiæ. ε. 22.

Πλετεῦντα, Dorice, pro
πλετῆντα, præf. part.
acc. a *πλετέω*, *ditesco*. Th.
πλέτος, *ε, ό*, *divitiæ*. ε. 311.

Πλετώ, *όος*, *ή*, nomen mul.
q. d. *opulenta*. §. 345.

Πλετοδοῦται, *orum datores*,
nom. pl. a *πλετοδοῦης*, *ε*,
ex *πλέτος*, *divitiæ*, & *δί-*
δωμι, *do*. ε. 125.

Πλέτος, *ε, ό*, q. ex *πολύ*, &
έτος, *divitiæ*, ex *multis*
annis collectæ, at *ἄφινος*,
εος, *τὸ*, *divitiæ*, (*ἂν* *ἐνός*
ένα) ex uno anno *supersti-*
tes. ε. 375.

Πλωῖσκει, *navigabat*, 3.
perf. sing. imperf. act.
Poëtic. a *πλώζω*. Th.
πλέω, f. *πλεύσω*, *navigo*.
ε. 632.

Πνέοντες, *anhelantes*, præf.
part. Poët. pro *πνέοντες*,
πνέσαν, acc. f. g. præf. part.
πνέσαντες, p. a. i. act.
Th.

- Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. ε. 504. α. 24.
- Πνοιάς, *flatus*, acc. pl. a. πνοιή, quod est a πνέω, flo, *spiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνοα, unde est πνοή, ἥς, ἡ, *flatus*, Poët. πνοιή, πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. §. 253. 268.
- Πόδα, acc. sing. a πῆς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poët. ποδοῖν. ε. 495. α. 158. ποδῶν, gen. pl. §. 70.
- Ποδώκεα, accus. sing. q. ὠκὺς ποῖς ποσὶ, *pedibus celer*, a ποδιάκης, εὐς, ὁ καὶ ἡ, *pedibus celer*, a πῆς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*. θ. 320.
- Πόθος, α, ὁ, *desiderium*. α. 41.
- Ποῖ, *facit*, 3. præs. a ποιέω, ὦ, *facio*. ποιήσει, & ποιήσ', a. i. pro ἐποίησε. ε. 100.
- Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεσσα, *herbosa*. α. 381.
- Ποικιλόδεντος, *versutus*, qui animo suo agitat varia consilia, a ποικίλος, α, ὁ, *varius* & δαλή, ἥς, ἡ, *consilium*. θ. 521.
- Ποικιλόδαρον, *canoram*, *variantem vocem*, a δαρή, ἥς, ἡ, seu δαρή, *collium*, & per metonym. causæ, *vox*, & ποικίλος, ὁ, *varius*. ε. 201.

- Ποικίλος, α, ὁ, *varius*. §. 300.
- Ποιμαίνονθ', *pascentem*, acc. singul. præs. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, *pasco*, aor. i. ἐποίμανα. Th. ποιμήν, ἑνος, ὁ, *pastor*. §. 23.
- Ποιμένι, dat. sing. a ποιμήν, ἑνος, ὁ, *piscator*. Hinc ποίμνη, ἥς, ἡ, *grex ovium*. ε. 785. §. 100. 446. hinc & ποιμνήϊος, ὁ, ad ovium gregem pertinens.
- Ποινη, ἥς, ἡ, *proena*. ε. 753.
- Πολεμήϊος, Ionica dialysi, pro πολέμειος, *bellicus*. Th. πόλεμος, α, ὁ, *bellum*. α. 238.
- Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλάς, (differt a πόλεας, *urbes*, solo accentu) Th. πολὺς, in genit. usitate πολλῆ a πολλός, sed Poëtice etiam πολέος. ε. 578.
- Πολῆν, *verte*, præs. inf. a πολέω, ὦ, *verto*, ἄαρ, πολῆν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἤρι πολῆν. ε. 460.
- Πόλεμος, α, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.
- Πόλις, ἡ, *urbs* in gen. πόλιος, πόλεως, & Poëtice πόληος. in acc. πόλιν, πόληα, Poët. dat. plur. πολέσιν, Ionic. & Poët.

& Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, α, ό, *pars capitis dicta tempus. Homo proprie canescit. Vide κρόταφος. ε. 179.*

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, *sepe. Th. πολὺς. ε. 238.*

Πολλά, πολὺς, & πολλάς, & πολὺ, *multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro multo, πολὺ μᾶλλον, multo magis. πολλόν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλόν ἀμείνω, multo meliora. πολλά, adverb. valde, multum. Comp. πλείων, ονος, superl. πλείους, η, ον, plurimus, a, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. 9. 9.*

Πολυγηθός, gen. a πολυγηθής, *multum latitiae afferens. Them. πολὺ, multum, & γυθίω, f. ήσω, latet. ε. 612.*

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, α, ό, *clavus. ε. 658.*

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*, ex πολὺς *multus*, & Δαίδαλος, α, ή, *Dædalus, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.*

Πολυδερκέος, genit. a πολυδερκής, *multos intuens*, ex πολὺς, *multus*, & δέρκω, *video. 9. 451.*

Πολυδώρη, nomen mul. θ. 354.

Πολύδωρος, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατος, *peroptabilis. Th. ἱράω, ῶ, f. αῖσω, amo. 9. 404.*

Πολύιδριν, *multiscium*, idem quod πολυῖστορα, a πολὺς, *multus*, & ἰδῖς, εως, ό καὶ ή, *sciens. Th. ἰσημι, scio, 9. 616.*

Πολυκλήδα, accus. sing. a πολυκλής, *multis transitis instructa*, vel *multa compage juncta*, a κληῖς, *sedes nautica*, vela κληῖς, pro κλαῖς, δός, ή, *clavis. Th. κλαίω, f. σω, claudo. ε. 815.*

Πολυκλύςω, in dat. a πολὺκλυςος, α, ό, *undis agitur. a κλύζω, abluo, f. σω. 9. 189.*

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, α, τὸ, *ovis. Th. μηλέα, ας, ης, malus arbor. ε. 306.*

Πολύμνια, ας, ή, nomen Musæ, a πολὺς, *multus*, & ὕμνος, ό, *hymnus, carmen*, & hoc ab ὕδω, *celebro, cano. θ. 78.*

Πολύζανος, *multoties hospes, a ζένος,*

a ξένος, s, & Poët. ξᾶνος,
hospes. ε. 713.

Πολυπτυχος, s, *multiplex*,
implicatus sphaeris. a
πτύσσω, f. ξω, *complico*.
θ. 113.

Πολύς. Vide in πολλα.

Πολυπερές, *dispersa* a πο-
λυπερή, εός, ὁ καὶ ἡ, *mul-*
tum sparsus. Them. σπά-
ρω, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβος, *multisoni*,
gen. Ion. φλοῖσβος, s, *fre-*
mitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρβη, gen. casus, *mul-*
tos pascentis. Th. φέρβω,
ψω, *pasco*. θ. 912.

Πολυφραδῆεςσι, *astutis*, dat.
pl. a πολυφραδῆς, *valde*
consultus. Th. φράζω, f.
σω, *dico*, a. 2. ἔφραδον. θ.
494.

Πολύχρυσος, *affluens auro*.
Th. χρυσοί, s, ὁ, *aurum*.
κ. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens*
nomina, *celebris*, ab ἄνο-
μα, ατος, τὸ, *nomen*. θ. 715.

Πονησάμενος, *laborans*, part.
a. i. med. verbi πονέω, ῶ,
f. ἦσω, *laboro*. Them.
πένωμαι, *facio*, p. m. πέν-
ποναι. ε. 430.

Πόνος, s, *labor*, πόνος. gen.
Ion. th. πένωμαι, *facio*. ε. 91.

Πόντος, s, ὁ, *mare*. ε. 668.

Ποντοπόρος, *nomen mul-*

pontivaga. Sic ποντόπο-
ρος, a πόντος, s, ὁ, *mare* &
πορεύω, ας, ἡ, *iter*. Th. πέρ-
ω, *transeo*. ε. 626. θ. 256.

Πόρον, acc. a πόρος, s, ὁ, *iter*.
Th. πέρω, f. ερῶ, *transeo*.
θ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. a πέρω,
Poët. pro πορίζω. πόρεν,
pro ἔπορεν, a. 2. act. πόροι.
praeluerit, a. 2. opt. act.
Th. πέρω, f. περῶ, *trans-*
adigo, *pertranseo*, praet.
m. πέπορα. ε. 377. θ. 412. 904

Ποσειδάων, & *contracte*, πο-
σειδῶν, gen. ῶνος, ὁ, *Neptu-*
nus. ε. 665.

Πίσις, εος, ἡ, f. g. *potus*, idem
quod πόμα, τὸ. Th. πίνω,
f. πῶσω, *bibo*. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ, *pedibus*, &
ποσσ', pro ποσσί, & hoc
pro ποσὶ, dat. pl. Poët. a
πᾶς, ποδός, ὁ, *pes*. *vocat.*
ῶ πᾶς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. a ποτα-
μός, s, ὁ, *fluvius*. θ. 242.

Ποτέ, ποτ', & ποθ', *quando*.
ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτέοντο, *volabant*, imperf.
Ion. a ποτέωμαι, f. ἦσομαι,
idem quod πέτομαι, *volo*,
ας. θ. 671.

Ποτὶ, Dorice pro πρὸς, *ad*.
ε. 550.

Πότνια, *veneranda*, a πόντιος,
s, ὁ, *venerandus*. ε. 73.

Πῆ,

Πῆ, *ubi*, adv. ab ἔ. Th. ἔς, qui. ε. 88.

Πελυδῶσα, *multorum alimonia*, epitheton terræ, ex πελὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ἴσω, *pasco*. a Th. inusitat. βόω, ὦ, f. ὅω, *pasco*. ε. 156. θ. 536.

Πελὺν, acc. sing. m. g. pro πελὺν. Vide in πολὺς. θ. 190. 258.

Πραθαῖαν, *vastare*, Ion. pro πραθαῖν, a. 2. inf. verbi πέρθω, *vasto*, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ. hinc a. 2. ἐπραθεν. α. 240.

Πραπίδισαι, dat. pl. a πραπίδες, αἶ, *præcordia*. θ. 908.

Πρέπαι, 3. præf. a πρέπω, *decorus sum*. μεταπρέπω, *decorus sum inter*. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρεσβύς, ἔως, ὅ, idem quod πρέσβυς, υος, ὅ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum ætatis*, superl. grad. a πρέσβυς, *senex*. θ. 363.

Πρηνῆς, ἔως, ὅ, ἦ, *pronus*. α. 365.

Πρήξαι, *facies*, f. ind. Ion. pro πράξαι, a πράττω, *facio*, f. ξω, p. χα. ε. 400.

Πρηγῆρων, *valde spiranti-*

um. gen. pl. a πρηγῆρ, ἦρος, ὅ. Th. πρηθω, *incendo*. 846.

Πρηῖνα, *mitigat*, 3. sing. præf. Ion. pro πραιῖνα. Them. πραιῖς, vel πραιῖος, α, ὅ, lenis. θ. 254.

Πρηῖνος, *præcipitio*, gen. a πρηῖν, ὠνος, ὅ, *eminentia montis*. α. 4. 7.

Πρίν, *prius*, adv. ε. 90.

Πρίνον, *ilignum*, a πρίνος, α, ἦ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρίνα, genit. πρίνος, α, ἦ, *ilex*. ε. 434.

Πρό, *juxta, una*. πρό τ' ἔοντα, *præteritum*. 303. θ. 32.

Προεάδην, adv. *in progrediendo*, a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, εο, f. βήσομαι, p. βίβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*. a. 2. med. opt. a προβάλλω, *profero, propono*. Th. βάλλω, f. αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβυλον, p. m. βέβολα. ε. 777.

προβάτοις, dat. pl. a πρόβατον, α, τὸ, *ovis, pecus*. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνας, *anteo, supero*. Vide in προεάδην. α. 355.

Προγέγοντ', *procedebant, proprogenunt*, & hoc pro προγένοντο, 3. pl. a. 2. med. indie. Th. γείνομαι, *sum, nascor*,

nascoi, f. *γενήσομαι*, p. *γεγένημαι*, a. 2. m. *ἐγενόμην*. p. m. *γέγονα*, a. 1. m. *ἐγενάμην*. α. 345.

Προθύελλα, *impetiosa*, a *θύελλα*, ης, ἡ, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρὸ per τμήσιν referendum ad τὰ φέρεται. §. 742.

Προῖδαι, a. 2. med. infinit. a *προῖδω*, *prævideo*. Th. *αἶδω*, *video*, f. *ἴσομαι*, α. 2. *ἴδον*, & *ἴδον*. α. 386.

Προῖωξις, εως, ἡ, *persecutio*, pro *πρὸδιωξις*, per syncopeν a *προδιώνω*. Th. *διώνω*, f. *ζω*, p. *χα*, *persequor*, *abigo*. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. *προλιπέσα*. *προλιπόντ'*, pro *προλιπόντε*, nom. dual. a. 2. part. Th. *λείπω*, *linquo*, f. *λείψω*, p. *φα*, a. 2. *ἔλιπον*, p. m. *λέλοιπα*. ε. 197. 564. α. 1.

Πρύλογος, nomen viri. q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, nomen viri. Th. *μηδός*, *eos*, τὰ *κυτα*, sed in composito *προμηθεύς*, *εὖς*, ὅ, ἡ, *providus*, mutatur δ' in §, quæ sunt literæ cognatæ. α. 48.

Προνόη, nomen mul. §. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*, *omnis*, e. §. 525.

Προπάροιθε, pro *πρὸ*, *ante*, *cum*. Gen. vide *πάρος*, *ante*, *πρόπαρ*, per apocopen, pro *προπάροιθε*, e regione. α. 285. §. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*. Dorice pro *προπεφρασμένα*, perf. part. a *φράζω*, *dico*, f. *σω* in a. 2. *ἔφραδον*, p. m. *πέφραδα*, perfect. pass. *πέφρασμαι*. α. 653.

Προρέα, *præf. ind. profliuit*, *προρέοντων*, *influentium*, *præf. part. gen. pl.* Th. *ῥέω*, *fluo*, f. *ρεύσω*, p. *ἔρρευκα*. §. 792.

Πρὸς, cum Dativo, *ad*, cum Accus. *ad. πρὸς ἄρανόν*, *ad cælum usque*, *præter*, *adversus*. ε. 308. 317.

Προσαρήρεται, *adaptaverit*, est 3. sing. *præf. pass. ind.* a *προσαρήρομαι*. A præterito enim medio formatur *Præfens*, significans idem quod *primitivum*. Sic ab *ἄρω*, *apto*, *congruo*, f. *ῥῶ*, part. m. *ἤρα* & Attice *ἄρηρα*, unde *præfens* hoc *ἀρήρομαι*. ε. 429.

Προσεβήσατο, *accessit*, a. 1. med.

med: ἀπὸ προσώπου, accedo.

Th. ἐπὶ προσώπῳ 37.

Προσέειπε, alloquebatur, imperfect. vel a. 1. vel a. 2.

ἀπὸ προσώπου. Vide Th. ἔειπε,

dico. p. π. ἔειπε, a. 2. ἔειπε

α. 349. f. π. ἔειπε.

Προσέειπε, adesse, junctare,

præf. inf. ex πρὸς, & εἶπε,

sup. π. 35.

Προσέειπε, appellat, a. 1. a. 2.

ἀπὸ προσώπου, appropinquo.

Th. πρὸς, f. ἔειπε πρὸς,

accido. π. 198.

Προσέειπε, ut sit, a. 1. m.

Th. ἔειπε, dico, f. ἔειπε.

π. 497.

Προσέειπε, a. 2. a. 2. ind. a. πρὸς

ἔειπε, alloquebatur. Th. ἔειπε

μὲν, dico, vel ἔειπε. π. 53.

Προσέειπε, alloquebatur, im-

perfect. a. 2. a. πρὸς ἔειπε, f. ἔειπε

σω. Th. αὐτὸς, vox. α. 117.

326.

Πρόθεν, prius, ante, & πρὸς,

pro πρὸς. Th. πρὸς, ante.

π. 98. 377.

Προσώπῳ, dat. sing. part. a. 2.

a. 2. a. πρὸς, accido, in

aoi. 2. πρὸς, es, adivi,

ex πρὸς, ad, & ἔειπε, eo, a. 2.

π. 351.

Πρόσωπον, τὸ, vultus, ex ὤφ,

oculus. Th. ὀφθαλμῶν, vi-

deo. π. 592.

Προτέρω, dat. pl. Homer.

αὐτοῖσι δὲ προτέρωσι ἱερί-

ταις ἐν ἱερῶν, cum vi-

ris me maioribus conten-

dere noluerō. Hic locum

habet illud, cede majori.

& Rom. 13, 7. honorem,

cui honor. πρὸς, prior.

Th. πρὸς, ante. π. 424.

Προσέειπε, proposuit, pro

πρὸς ἔειπε, a. 1. med. a. πρὸς

ἔειπε, propono, f. ἔειπε.

π. τὴν ἔειπε. a. 1. ἔειπε. a. 2.

ἔειπε. π. 537.

Προσέειπε, propositus erat,

pro πρὸς ἔειπε, imperfect.

verbi πρὸς, f. πρὸς.

π. 312.

Προσέειπε, promouet, g. sing.

præf. Th. φέρω, fero. f.

ἔειπε. π. 577.

Προσέειπε, ἔειπε, ὁ καὶ ἔειπε, præ-

stans, in comp. πρὸς ἔειπε

ἔειπε, superl. πρὸς ἔειπε

ἔειπε, a. πρὸς ἔειπε, præsto. Th.

φέρω. π. 260.

Πρόσφρων, οὐκ, πρὸς, pro-

φρονέω, adverb. π. 665. π.

433.

Προσφύγων, a. 2. infinit. a

πρὸς φύγω, effugio. Th.

φύγω, fugio, f. φεύγω.

a. 2. ἔφύγον. π. π. π. φεύγω.

π. 645.

Προχέαν, infunde, præf.

inf. Them. χέω, f. εἰσω,

fundo. π. 594.

π. c

Προχέαν,

Προχῶν, alveo, gutturinio,
ex πρό & χῶ, f. εἶς, fun-
do. s. 755.

Προχῶν, gutturinio, dat. a
πρόχους, π, ὁ, aqualis,
vas aquarium. Th. χῶ, fundus. s. 785.

Πρυλείας, pedestribus, dat.
pl. a πρυλῆς, εἰς, ὁ. Legi-
tur tantum in pl. πρυλείας,
οἱ, pedites conferti, Iliad.
λ. 49. s. 744. α. 193.

Πρυμνῶ, ὅος, ἦ, nomen mul.
q. d. αἰκία. s. 350.

Πρῶτῃ, πρῶτῃ, τῇ ὀρθῇ, τῇ
πρῶτῃ, vesperi. s. 459.

Πρῶτη, prima, a πρῶτος, π,
ὁ. Them. πρό, ante. s.
379.

Πρωτηρότη, illi qui tempesti-
ve aravit, dat. sing. a πρω-
τηρότης, ex πρῶτος & ἄρω,
ἀρῶ, f. ὄρω. s. 488.

Πρωτόγονων, primogenito-
rum, gen. pl. a πρωτόγο-
νος, ex πρῶτος, primis, &
γίνομαι, nascor, inde γ-
ῆ, genus. s. 541.

Πρωτόμειρα, nomen mul.
quæ prior curat. s.
249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, Adverb.
primum, πρωτί, ut & su-
perl. πρώτισυ & πρώτισυ.
Th. πρό, ante. s. 239. 456.
809.

Πρυτῶ, ὅος, ἦ, nomen mul.
q. d. πρῶτος, geringtos.
s. 24.

Πυλῆς, πυλῆς, gen. Ion. a
πυλῆς, αἰ, ὁ, ulania. 433.

Πτερῶν, acc. pl. a πτερῶν, αἰ, ὁ,
hinc πτερῶν, ὅτος, ὁ, ala-
tus, acc. pl. πτερῶντα.

Πτερόγῳ, gen. pl. a πτερόγῳ,
υγος, ἦ, αἰ, πτερόγῳσι,
dat. pl. Ion. Th. πτερόγῳ,
αἰ, τὸ, αἰ, α. 682. α.
134.

Πτολεμίδας, Poëtico pro πο-
λεμίδας, πρᾶξ. inf. a πολε-
μίδας, f. ἴσθ, bello, Th. πό-
λεμος, π, ὁ, bellum. s. 318.

Πτολείδας, oppidulum. pro
πόλεις, dicunt Poët. πτολεις,
ἴσθ, ἦ, unde est πτολείδας,
α, τὸ, idem. α. 81.

Πτολείδας, dat. sing. a πτο-
λείδας, ἴσθ, ἦ, everfor,
ex πόλεις, pro πόλεις, urbs,
Poët. & πτολῶ, ἴσθ, ἦ, in
præt. med. πτολῶ, s.
936.

Πτόρθας, gen. Ion. a πτόρθας,
π, ὁ, τανυς. Th. ὀρθας, ἦ,
ὁ, rectus. s. 419.

Πτύχες, plicæ, pl. num. a
πτύξ, πτυχός, ἦ, plica. Th.
πτύσσω, f. ἴσθ, πlico. α.
143.

Πτώσση, τ. perf. sub. πρᾶξ.
a πτώσσω, mendico. hinc
πτωχός, ἦ, ὁ, mendicus.
Th.

Th. *πτοίω*, ᾧ, f. ἦσω, *per-*
terrefacio, i. 26. & 393.
Πυγορέας, ε, ἦ, *qua nates*
vestibus ornat. ex *πυγῇ*,
 ἦ, *nates*, *clunas*, & *εἰλ-*
λω, ὀρη. f. *εἰλῶ*, p. 371.
Πύθεται, 3. pres. ind. *ἐστὶν*
πύθεται, ossa computre-
 scunt. a *πύθω*, fut. *ύσω*,
putrefacio, unde est La-
 tinorum *putreo*, es, ere.
πύθονται, *putrebo*. α. 153.
Πύθω, 3. pers. pres. subj. act.
 a *πύθω*, fut. *ύσω*, *putrefa-*
cio. i. 624.
Πυθμῆνι, dat. sing. a *πυθμῆν*,
ἶνος, ὅ, *fundum*, *ima pari*.
 Th. *πύθω*, *putrefacio*, ὁ.
 952.
Πυθῶν, dat. sing. a *πυθῶ*, ἔσ, ἦ,
 nomen urbis. ὁ. 499.
Πυθόιδι, *Pythum versus*.
 Hic δὲ postponitur Dati-
 vo, alioquin postponi so-
 let Accusativo, ut *ἀκὶν*
 de. *ἰλιάδ.* β. 158. Unicum
 hoc exemplum, ubi δὲ da-
 tivus postponitur, non
 evertit regulam. δὲ post
 accusativum casum post-
 positum significat *adver-*
sus; & est dictio encliti-
 ca. Sic legimus *ἀγχιπτόν*
 de. *ὄδον* γ. 426. α. 480.
Πυκᾶσαι, a. i. inf. a *πυκᾶζω*,
 f. *άσω*, *munio*, *fumio*, pro-
 prie *condenso*. Nam Th.

est *πύκναι*, Adverb. & ver-
 titur *dense*, it. *accurate*.
 i. 622.

Πυκνός, idem cum *πυκνός*, ᾧ,
creber: a *πύκναι*, *dense*, i.
 530. 531.

Πύλαι, nom. plur. *απύλων*, ἦ,
porta, & *πυλῶν*, gen.
 pl. Ionic. pro *πυλῶν*, α.
 246. 272.

Πύλας, acc. pl. a *πύλη*, *porta*.
 ὁ. 732.

Πύλας, genit. a *πύλος*, ε, ἦ,
 nomen regionis. α. 360.

Πύματος, Poëtice *πύμηνος*, a
πυθμῆν, ἶνος, ὅ, *fundum*.
 Th. *πύθω*, *putrefacio*. ὁ.
 497.

Πύξ, Adverb. *pugno*, *mit der*
 Faust. α. 302.

Πῦρ, *πυρῆς*, τό, *ignis*. i. 57.

Πύργος, *turrum*, gen. pl. a
πύργος, ε, ὅ, *turris*. α.
 242.

Πυροφόρος, *frugifer* Epithe-
 tum *aëris* a *πυρῆς*, ᾧ, ὅ,
triticum, & *φῆω*. i. 547.

Πῶμα, acc. pl. a *πῶν*, τοι, τό,
grex. Th. *πάω* vel *πάω-*
μαι, *possideo*. i. 514.

Πωλᾶται, *vertitur*, pres. a
πωλέω, *verto*, ut *πολέω*. ὁ.
 781.

Πῶν, pro *πῶμα*, *pecus*, τό,
operculum. i. 94. 98.

Πῶποτε, *unquam*. Th. ὅτε,
quando. i. 648.

P.

- P***αδωνίσι*, mollibus, et *παδινός*, ε, ό, gracilis, mollis. q. d. *παδινός*, qui facile movetur. Th. *δίνης*, vortex. 9. 195.
- P**aper metathesis, pro *απε*, ex *απα*, dictio encl. ε. 323. α. 4.
- P**, pro *πα*, dictio enclitica, hic expletiva. Græce *μὲν πρὸν συμπληρωματικόν*, v^ocul^a expletiva, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.
- P***αδάμωγες*, pl. num. guttae, a *παδάμωγῃ*, γγος, η, gutta, Poët. q. a *παδάμω*, *παδάμω*, perfundere semper. 9. 183.
- P***έα*, constituit unam syllabam, vulgo mendose *πα*. Vide in *πα*. α. 5.
- P***είδρα*, fluentia, a *πείδρον*, ε, εό, fluentum. Th. *πέω*, f. *πείσω*, fluo. 9. 695.
- P***έα*, acc. *Rheam*, a *Ρέα*, *Rhea*, est nomen mul. 9. 625.
- P***έα*, Poëtice pro *πα*, facile, idem quod *πῆδιος*. Th. *πῆδιος*, ε, ό, facilis, comp. *πῆδιος*, superl. *πῆδιος*. ε. 6. 7.
- P***έα*, nomen mul. *Rhea*. 9. 135. 453.
- P***είζασι*, faciunt, 3. pers. præf. pl. num. a *πέζω*, facio, f. *πέζω*, p. *πα*, præf.

m. *πέζω*, & per metathesin *πέζω*, feci. *πέζω*, a. i. infinit. act. ε. 783. 9. 269.

P*έω*, fluo, *πέω*, pro *πέζω*, 3. sing. imperf. ut *πέω*, pro *πέζω*, 3. pl. imperf. act. f. *πέω*, p. *πέζω*. α. 267. 314. 9. 84.

P*εκτήρ*, *ήτοι*, ε, factor. a *πέω*, *έω*, facio. α. 189.

P*ήγνυται*, refringitur, 3. pl. ind. præf. a *πήγνυμαι*, frangor. Th. *πήσω*, f. *έω*, frango, unde *πήγνυμαι*, *ήγνυμαι*. α. 377.

P*ήδιος*, facilis, a *πῆδιος*, Ionice *πῆδιος*, facilis, hinc *πῆδιος*, facile. ε. 43. 290.

P*ήζωρα*, acc. sing. a *πῆζωρα*, ερος, ό, qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus, martius, a *πῆσω*, *έω*, frango, & *αἰήρ*, vir. 9. 1007.

P*ήσος*, nomen fluvii. 9. 340.

P*ήτοι*, clari, *αἰρήτοι*, ignobiles, a *πέω*, *ήσω*, dico. ε. 4.

P*ήλως*, ε, rigidus, horrendus, hinc *πῆλως*, durus, comparativi significatione, a *πῆγος*, εος, τό, rigor, frigus. ε. 701. α. 131.

P*ήζωσι*, pro *πέζωσι*, Ionice, a *πέζω*, ε, η, radix. α. 19.

P*ήμω*,

ῥίμφα, facile, celeriter, a
ῥίπτω, f. ψω, projicio.

ῥυός, ᾤ, ᾧ, fellis, per quam
ἰδρῶτες ῥέουσι. ῥυῶ, gen.
Ion. pro ῥυνᾷ. ε. 513.

ῥωτόρεψ, dat. sing. clypeos
dissecanti, a ῥωτόρος,
proprie pellem tere-
brans, pertundens, trans-
verberans: est Martis
epitheton, ex ῥυός, ᾤ, ᾧ,
pellis, & τρός, penetrans,
ex τρέω, f. τω, terebro,
item vulnere. θ. 934.

ῥιπῆ, impetu. ὑπὸ ῥιπῆ, pro
ῥιπῆς, dativus pro geniti-
vo: ἀντίπτωσις, a ῥιπῆ, ᾤς,
ᾧ, impetus rei, quæ proji-
citur, a ῥίπτω, f. ψω, pro-
jicio. θ. 681.

ῥίπτουσιν, abjiciebant, 3.
pl. imperf. act. Ion. pro
ῥέπτουσιν, a ῥίπτω, ja-
cio. Th. ῥίπτω, jacio, f.
ψω. α. 256.

ῥίψε, 3. plur. a. t. pro ῥέψει,
a ῥίπτω, abjicio, projicio,
f. ψω, p. ῥέψω. θ. 868.

ῥοδία, nomen mul. q. d. ro-
seæ, quæ colore rosam
fuit imitata. θ. 351.

ῥόδιος, nomen fluvii, a ῥό-
δον, & τὸ, rosa.

ῥοδοδάκτυλοι, habens roseos
digitos, ex ῥόδον, & δάκτυ-
λοι, digitus. ι. 608.

ῥοδόπῃ, quæ habet roseos

cubitos, ex ῥόδον, & τὸ, ro-
sa, & πῆχυς, εως, ὅ, cubi-
tus. θ. 247.

ῥόθος, & ὅ, impetus, unda-
rum strepitus, fragor.
ε. 218.

ῥοῖζασχ', stridebat, 3. pers.
imperf. pro ῥοῖζασκε pro-
pter sequentem spiritum
asperum, a ῥοῖζω, strido,
in imperf. act. ῥέροῖζεσκον,
& poetice ῥέροῖζεσκον. Sed
Hesiodus magis gaudet
litera α. confer. θ. v. 157.
ubi est ἀπαρῥύπτασκε, pro
ἀπαρῥύπτσκε. Th. ῥοῖζος,
ᾧ, ὅ, stridor. θ. 835.

ῥόν, acc. sing. a ῥόν, ᾤς, ὅ,
fluxus, a prætm. ῥέρον,
verbi ῥέω, fluo. fut. ῥένω.
ε. 564.

ῥύεσθαι, tuetur, 3. præf. ind.
verbi ῥύω, vel ῥύομαι, ser-
vo, hinc fut. med. ῥύσο-
μαι, & in pl. ῥύσσομεθα,
vindicabimus. α. 105. θ.
662.

ῥυτῆ, τῆ, fræna, a ῥύνω, tra-
ho. α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριος, no-
men viri. θ. 344.

σαίνω, adulatur, 3. præf.
sing. ind. & σαίνω, idem
quod σαίω, moveo, pro quo
dicitur etiam σαίω: quod

tribuitur proprie canibus caudam moventibus.

θ. 771.

Σάκος, εοι, τὸ, *scutum*, σάκος
Dorice pro σάκας, ex σά-
κος, gen. Dotes mutant &
in ευ. Th. σάττω, f. ζω. p.
χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίσσι, *putrefacta*, part.
α. 2. pass. g. f. ex σήπω, f.
ψω. α. 2. ἔσαπον, *putrefa-*
cio. α. 152.

Σαίς, tuas, accus. pl. α σοίς, σή,
σόν, tuus, α, uni. Them.
σὺ, tu. α. 107.

Σαῶ, ὅος, ᾧ, nomen mul. *sal-*
va. θ. 243.

Σβεννυμέναων, non amplius
lactantium. Æol. pro
σβεννυμένων, quæ diale-
ctus in illo casu genus
distincte exprimit. gen.
pl. part. præf. α σβέννυμι,
f. σβίσω, p. ἔσβικα, α. 1.
pass. ἰσβέδην. ε. 588.

Σέ, & σέθεν, pro σέθεν, per
syncopen τᾶ ο μικρᾶ, ex
σέο, pro εἶ, τι. Th. σὺ,
tu. θ. 541.

Σάβμενος, præf. part. Th.
σάω, moveo. f. σάσω, p. σέ-
σακα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen stel-
læ, quæ etiam canicula
dicitur, a σείρω, retro,
item *bio*. ι. 415.

Σέλα, *jubare*: dativus con-
tractus pro σέλαϊ, α σέλας,
αος, τὸ, fulgor. α. 60. θ.
867.

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*, α σέλας,
αος, τὸ, fulgor. θ. 18.

Σεμέλην, a nom. σεμέλη, ης,
ἡ, nomen mul. θ. 940.

Σέο, pro σᾶ, ex σὺ. ε. 476.

Σεσαρυῖα, *ridens, dentes stri-*
dens. præf. med. in m. g.
σεσαρύς, proprie scopis
purgatus, α σαίρω item,
sum ore bianti seu didu-
cto, prout illi faciunt,
qui cachinnantur, unde
pro *ridente* accipitur, f.
αρῶ, p. σέσαρχα, p. m. σέ-
σηρα & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμένος, *peritus*, cum
Genitivo, α σοφίζω, *reddo*
sapientem, f. ἴσω, p. κα.
Th. σοφός, ᾧ, ὁ, *sapiens*.
ε. 647.

Σηκόν, acc. *stabilium*, α ση-
κός, ᾧ, ὁ, *stabilium ovium*,
caprarum, affine Hebræo
such, *sepire* vel τῷ Σεχ,
tegere. ε. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, &
σημά, pro σῆμα. Hinc ση-
μαίνω, *signum do*, *jubeo*,
unde σημάτωρ, ὁρος, ὁ,
præfectus, dux. ε. 448.
α. 56.

Σῆν, acc. sing. α σή, tua. σῆσι,
& σῆσιν, pro σαῖς, Ion.
tuus,

- εὐδὲ, aedi, a, ὄν, εὐδὲ, a,*
ion. v. 272. a. 104.
Σθῶν, ὄσι, ἡ, nomen mul.
voluptu, a θῶν, robur. 9.
276.
Σθῖν, robur. i. 62. 613. 617.
a. 97. 420.
Σθῆ, tacite, dativus, adver-
bialiter sumitur, a σθῆ,
silentium. Th. εὐαῖν, si-
leo. i. 104.
Σθῆρες, α, ὅ, ferrum; hinc
σθῆρες, ferreus, & con-
tracte σθῆρας. i. 150. 9.
764
Σιμβλα, acc. pl. a σίμβλος,
α, ὅ, vel σίμβλον, & σίμ-
βλα, αἰνῶρε, capsula ubi
mellificans apes. 9. 598.
• Σιμῶν, pro σιμῶνα, no-
men viri. 9. 342.
Σίον, 3. præs. ind. a σίω-
μαι, laedo, nocceo. i. 316.
Σίτος, α, ὅ, frumentum, τῖτον,
α, τὸ, panis ex frumento.
i. 145. 602.
Σκῆ, dat. sing. urde Lati-
norum scava, a σκῆς, ἡ,
ὄν, sinister. Th. Σκῆζω,
f. σκω, claudico. θ. 179.
Σκῆμνός, οἱ, fluvii nomen. θ.
345.
Σκῆφος, fossio, a σκάπτω, f.
σκω, fodio. p. Ἰσκαφ. i.
570.
Σκῆρα, tecta, acc. pl. per apo-
copen pro σκαράματα.
Th. σκῆρα, tego. i. 530.
Σκῆτρον, α, τὸ, a σκῆπτω,
niton, inniton. Est ergo
σκῆπτρον, baculus, cui
quis inniti potest. 9. 30.
Σκιδναΐη, dispersa, præs.
part. Th. εἰς σκιδναῖα, f.
αἶσα, unde σκιδναίνωμι, &
σκιδναῖα, dissipio, disper-
go, in passivo, σκιδναίμαι,
unde est part. præs. pass.
σκιδναίμενος, θ. 42.
Σκῆ, ἡ, ὄν, α, Ionice
pro σκῆ, hinc σκῆρος, ἡ,
ὄ, umbrosus. i. 572. 587.
Σκλήρον, acc. a σκλήρος, dis-
cus. Th. σκῆλω, exsicco.
4. 839.
Σκολιόν, accus. sing. a σκο-
λιός, tortuosus, obliquus,
metaph. παντός, dat. pl.
σκολιῇσι pro σκολιαῖς,
Ion. hinc σκολιῶς, tortuo-
se, adv. i. 217. 256.
Σκῆλυμος, α, ὅ, carduus. i.
580.
Σκοτίειν, in mascul. σκότης,
εντος, caliginosus. Them.
σκότος, α, seu εἰς, τὸ, te-
nebra. i. 553.
Σκυλάπτεσσιν, dat. pl. Ionic. a
σκύλαξ, αἰς, ὅ, catulus.
Th. ὑλάω, ὤ, f. αἶσα, latro,
as. 9. 834.
Σκυλεύσαντες, a. i. part. pl.
num. a σκυλεύσας, αἰντος,
Ec 4 ver-

verbi συλεύω, idem cum συλεύω, vel συλεύω, ὦ, spro-
lito. Th. σύλη, η, ἥ, sproli-
um. α. 468.

Σμήνυνται, dat. pl. Ionice. a
σμήνος, τοι, τὸ, apum exa-
men. θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, par-
vum, metri causa. ε. 338.

Σμερδαλίον, terribiliter,
proprie visum, a σμερδα-
λίας, idem quod σμερδός,
aspectu terribilis. Th.
μέρδω, intueor. κ. 341. 840.

Σοί, tibi, σοῦ, αὐτῷ pro διαν-
τῷ, a σὺ, tu, ε. 34. 96.

Σός, ἡ, ὄν, εἰς, a, um. ε. 631. α. 98

Σπαργανίσσα, fasciis invol-
vens, part. a. i. act. a σπαρ-
γανίζω, f. ἴω, fasciis in-
volvo, idem quod σπαρ-
γανόω. Th. σπάργανον, fa-
scia. θ. 485.

Σπείραν, serito, praes. inf.
pro imperat. Ion. a σπεί-
ρω, f. εἶω, sero, semino, f.
2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. i.
ἔσπερα, a. i. inf. σπείρω,
a. 2. ἔσπερον, praet. m.
ἔσπερα. ε. 389.

Σπῆ, ὅος, ἡ, Speo, nomen
mul. q. d. in specu latitans.
θ. 245.

Σπέος, τοι, τὸ, spelunca, spe-
cus, antrum. θ. 301.

Σπέρματι γένειν, ferere
prosapiam, h. e. procreare

liberos, sedolet Hebrai-
smum, posterius enim He-
braeis dicuntur semen, a
σπέρματι, idem quod
σπείρω, f. εἶω, semino. ε.
734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, semen-
tem incipere, σπέρματι, a
σπέρμα, υἱος, τὸ, semen.
Th. σπείρω, sero. α. 444.
460.

Σπερχνόν, celerem accus. a
σπερχνός, ὁ, festinus: hoc
a σπέρχνο, idem quod
σπέρχω, urgeo. σπέρχω,
festinare ego. α. 454.

Σπρίδα, festinat, a σπρίδω.
σπρίδω, accus. part. pro
σπρίδων, f. σπρίσω, p. κα,
praet. m. ἔσπριδα. α. 22.

Σπῆ, alii legunt σπῆ, id-
que melius. Dativus sing.
a σπῆος, εἰς, τὸ, antrum,
pro quo poëtae per epen-
thesin τῇ ἰῶτα, dicunt
etiam σπῆος, & in dativo
pro σπῆ per syncopen τῇ
ἰῶτα, pro σπῆα, dicunt
σπῆι, per novam τῇ ἰῶτα
ἐπένθησαν. θ. 297.

Σπονδῆσι, libaminibus, dat.
pl. Ionice προσπονδῆσι, a
σπένδω, libo, promitto, f.
σπῆσω, praet. m. ἔσπονδα.
ε. 336.

Σταδμῷ, dat. sing. σταδμῷ ἐν
δεξιῇ, in stabulo ob-
scuro.

στειρο. σταδμάται, dat. pl.
stabulis, a σταδμῶν, ᾧ, ὅ,
stabulum. Th. ἱσχυμ, sto.
§. 294.

σταφυλῆναι, uvis, dat. plur.
a σταφυλή, ᾗ, ὅ. Them.
σταφίς, ἰδὲ, ᾗ, uva. u. 300.

στάχυς, spica, nom. pl.
σταχίων, gen. pl. a στάχυς,
υῖς, ᾗ, spica. u. 471. u.
290.

στανομένη, arctata, Ion.
pro στενομένη, præf. part.
f. g. a στενω, gemo, & hoc
a στενός, ᾧ, ὅ, Ion. στενός,
angustus, arctus. §. 160.

τείχων, pro ἰσχυων, 3. pl.
imperf. act. incedebant.
Th. τείχω, eo, vado. fut.
ἔω, p. χα, adr. 2. ἱσχυων.
§. 10. 690.

στενάζει, ingemifcebat, 3.
perf. imperf. Ion. a στε-
ναίχω, idem quod στενω,
gemo. Them. στενός, ᾧ, ὅ,
angustus. §. 858.

στενοεντα, acc. pl. a στενός,
εντος, ὅ, gembundus.
Them. στενός, ᾧ, ὅ, arctus.
u. 144.

στερείται, privatur, pro στε-
ρεΐται. Th. στερέω, privo,
f. ἴσω, & ἡσω, pro στερέο-
μαι, ἔμαι, dicitur Poët.
στερομαι. u. 209.

στειροπήν, per aphæresin,
pro ἀστειροπήν, fulgur, ab

ἀστειρόν, fulguro, & στε-
ροπήν, nomen proprium
Cyclopi. §. 140. 845.

στέφον pro ἱεφον, corona-
runt, imperf. a στέφω, co-
rono, f. φω, p. φα, præf.
pass. ἱεφον. u. 75.

στηθεσσι, Poëtice, pro στή-
θεσι, dat. pl. Ion. a στήθος,
ios, τὸ, pectus. u. 77.

στάμνι, stamine, dat. sing.
a στήμων, onos, ὅ, stamen.
Th. ἱσχυμ, sto. u. 536.

στήριξις, pro ἱσχυίς, firmi-
ter fixit. a. 2. ind. a στή-
ρίζω, fut. ἔω, a. 1. ἱσχυίς.
§. 498.

στήσασθαι, ordiatur, faciat
stare, a. 1. med. opt. στή-
σας, statuere. fut. 1. act.
inf. ab ἱσχυμ, sto. u. 777.
u. 114.

στιβαροῖς, & στιβαροῖσι, va-
lidis, dat. pl. a στιβαρός,
densus, item robustus.
Th. στιβω, calco. Quæ
calcantur, condensan-
tur: quæ vero conden-
santur, evadunt densio-
ra, spissiora, & proinde
firmiora. hinc & στιβαίς,
culcitra. u. 76.

στύματα, puncta, nom. pl.
a στυμα, τὸ, punctum, a
σίζω, pungo, fut. σίζω, p.
ἱσχυα, p. pass. ἱσχυμαι.
u. 166.

Ec 5

Στιχis,

Στίχαι, αἱ, ordines, a στιζ, στιχός, ὁ, ordo. Th. στιχῶ, ordine incedo, more militum, f. στιχός, a. 2. στιχῶν. α. 170.

Στολίαις, ornare praeparans. a. i. part. a στολίζω, amicio, apparo. Them. στιλῶ, f. λῶ, apparui, orno. ε. 626.

Στόμα, στόματι, τό, οἱ. α. 146. β. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi στοναχίζεσθαι, f. στομαχ. idem quod σίνω, fut. σῶ, gemo, ingemisco. Th. στενός, ὁ, angustus. β. 159.

Στονόεντες, suspiriosa. acc. pl. a τονόεις, ενος, ὁ, gemebundus. Th. στενός, ὁ, arctus. β. 684.

Στρατός, ὁ, δ, exercitus. ε. 244.

Στρυμόνα, accus. a στρυμών, ενος, ὁ, nomen fluvii. β. 339.

Στρωτός, dat. pl. a στρωτός, stratus, hoc a στρώννυμι, sterno, fut. στρώσω. Th. στρώω, ὦ, fut. ἴσω, sterno. β. 798.

Στραφάται, vertitur, 3. praes. indic. pass. a στραφίσκουα. Th. στράφω, fut. φω, verto, p. φω, aor. 2. ἔστραφον. ε. 526.

Στυγερή, Ion. pro στυγερή, horribilis, a στυγέω, ὦ, f. σύζω, odio prosequor. β. 226.

Στυγερῶντες, ignivus, ex στυγερός, horribilis, & ὦψ, ὠπός, ὁ, vultus. ε. 194.

Στύξ, γέν, ἡ, Styx, nomen fluvii. Th. στυγέω, ὦ, fut. σύζω, ab inusit. σύγω, odio prosequor, exhorresco. ε. 308. β. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, fues, a σύς, υός, ὁ, ἡ, fuis, pro quo usitatus, ὤς, υός, ἡ. α. 177.

Σύλασται, vi spoliabat, imperf. Ionic. vel Poëtice pro ἑνυλα, a συλάω, ὦ, spolio. Th. σύλα, η, ἡ, praeda. α. 480.

Σύμμικτος, omnigenus, a συμμίγνυμι, commisceo. Th. μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro συνέπλασε, conformavit, aor. i. ind. Ion. a πλάσσω, & Att. πλάττω, f. αἶσω, p. πέπλανα, aor. i. pass. ἐπλάσθην. β. 571.

Σύμφερος, ε, comes, a σύν, & φέρω, fero, fut. οἴσω. ε. 300.

Συμφράσσουσαι, suggere-
rent, a. i. med. infinit.
a συμφραΐζομαι, simul de-
libero.

libero. Th. Φράζω, f. σω, dico. p. κα. α. 2. ἑΦραδον, p. m. πῑΦραδα. §. 471.

Σιν, cum. συν κεινους, cum illis. §. 628.

Συναβιτη, 3. dual. plusqu. perfecti, pro συνήικτην, irruerant, a συναίσσω, una impetu feror. fut. συναίξωμαι, præt. pass. συνήϊγμαι, plusqu. perf. συνήϊγμην, ξο, κτο. Th. αἰσσω, f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναντῶν, occurrerint, 3. pl. præt. subj a συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ἦω, occurro. Th. ἀντι, præp. pro. §. 877.

Συνῆχε, continebat, imperf. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & ἔχῃσω, p. ἔσχηνα, imperf. ἔχον, α. 2. ἔχῃ. α. 315.

Συνεχῶς, continue. adv. a συνεχῆς, ἑος, ὅ, ἦ, continuus. Them. ἔχω, habeo. §. 636.

Συνελκταί, confertur, 3. præt. ind. ab ἐνελκω, Poëtice, pro ἐτέλκω. Them. Φέω, f. οἶσω, α. 1. ἤρευνα. α. 440.

Συνήθεας, acc. pl. a συνήθης, ἑος, ἔ, ἦ, consuetus. Th. ἤθεος, εἰ, τὸ, μοι. §. 230.

Συνέμεν, Ion. pro συνδμεν, præt. inf. a συνίμμι, committo, intelligo.

Συνίεν, concurrerunt, una iverunt, 3. plur. imperf. act. ex συν, & ἰμι, eo, in imperf. ἰν, ἰς, ἰ, ἰτον, ἰτην, ἰμεν, ἰτε, ἰταν, α. 2. ἰν. α. 383.

Συνοισόμειθε, congregati sunt, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφίρω, f. οἶσωμαι. Th. φέω, fero. α. 358.

Συνωχάδην, adv. confertim, a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo. §. 690.

Συρίγγων, gen. pl. a σίρυξ, ῖγγος, ἦ, tibia. Th. σφίσω, sibilo. α. 278.

Συρῶσπλον, confuere, a σῶσπλε, fut. ψω, p. ἔσπλονα. α. 542.

Συνιδάω, adumbrato, α. 1. inf. act. a συνιῶω. Th. σκιά, ἄς, ἦ, umbra. α. 611.

Συρφετόν, paleas, sordes corrasus, tanquam a σύρω, f. ρῶ, traho.

Συῶν, aprorum, gen. pl. a σῶς, Dorice, pro quo ἑς, sus. α. 168.

Σφείων, ipsorum, vel ipsarum, σφι, illos duos, pro σφι, accensat. dual. σφι, pro σφίσι, σφίσι, pro σφίσι, σφίσι, σφίσι, ipsos. α. 62. §. 144. 624.

Σφίσι

Σφίπερον, *sumptus*, a σφίπερος,
a, ὁ, *sumus*. σφετέραισι, &
σφετέρῃσι, dat. pl. Th.
ἔ, sc, pronomen. ε. 2.
α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accus. a
σφίγγξ, σφ γγός, ἡ. Th.
σφίγγω, *constringo*. Vide
in Calepino, *Sphinx*. 9.
326.

Σφύρα, ας, ἡ, *maheus*. ε. 423.

Σχιδόν, prope. α. 426. 432.

Σχίτλιος, α, ὁ, *miser*, σχέ-
τλια ἔργα, *prava opera*.
ε. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, pro
σχίσαι, part. aor. i. act.
a σχίζω, *findo*, f. ίσω, p.
έσχισα, p. pass. έσχισαμαι,
aor. i. pass. έσχισάην. α.
428.

Σέζω, *servavit*, praes. opt.
a σέζω, fut. σω, p. σείσωκα,
p. pass. σείσωμαι, aor. i.
pass. έσέσθην. ε. 374.

Σάκκ, ατπ, τὸ, *cervus*, σά-
κκι. α. 426.

Σωρόν, accus. a σωρός, ε, ὁ,
hircus. hinc σωραίω, co-
accuso. ε. 776.

T.

Τά, τάδε, τὰδε, τὰδ'. ε. 266.
ταύ'. ε. 286. ταί, Poëti-
ce pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργών, genit. pl. *labo-
riferorum*, a ταλαεργός,

qui patienter opus facit,
a τάλαις, ανος, ὁ, *miser*.
Th. τάλαιω, *suffero*, vel
τλήμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλαπάρδιος, *magnanimus*,
qui animo res arduas
perferre & superare po-
test, ἐκ τάλαιω, *suffero*, &
παρδίω, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρις, *cistas*, accus. pl.
a τάλαιος, α, ὁ, *qualis*,
in quo lana & fusi. Th.
ταλάω, *suffero*, f. άσω.
α. 293.

Ταλασίφρονος, *arumposi*,
gen. sing. a ταλασίφρων,
cujus pectus omnia tole-
rat, ex τάλαιω, *suffero*,
& φρήν, ενός, ἡ, mens.
9. 1012.

Ταμῆν, aor. 2. inf. act. τέ-
μεναι, & ταμύμεναι, Do-
rice pro τέμεναι, praes.
activ. infin. τέμεαι, α. 2.
opt. med. verb. τέμεναι,
feco, f. μῶ, p. τέτμηκα,
α. 2. έταμεν, p. m. τέτομα.
Sic & τέμειο, per τμήσιν,
pro ἀποτάμειο, aor. 2.
opt. m. ε. 421. 223. 789.
805.

Τανύπτελος, *longa vestis*, a
τανύω, idem quod τεί-
νω, *extendo*, & πτέλον.
α. 83.

Τανύρριζος, *expandens ra-
dices*. Epitheton arboris,
ut

ut hoc in loco populi,
quæ radices in visceri-
bus terræ diffundit, in
aëre vero ramos, a τα-
ρῶν, pro τεινῶ, tendo, &
ρίζα, ῥι, ῥ, radix. u. 377.

Ταυροειπίος, expandens a-
las, ex ταυῖν, pro τεινῶ,
extendo, & πτερον, τὸ,
ala. i. 210.

Τεινοσφυρᾶ, procera, a τε-
νόςφυρος, ex ταυῖν, pro
τεινῶ, extendo, & σφυρᾶ,
malleolus pedis, qui fe-
stinat, & extensis passi-
bus incedit. §. 364.

Τανύτριχα, hirsutam, acc.
singul. a τανύτριξ, qui
laxo capillo est, ex τα-
υῖν, seu τεινῶ, extendo,
& τριξ, τριχὸς, ῥ, caput-
lus. i. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', ut pri-
mum. Th. πρό. i. 465.

Ταρτάρα, Tartari, gen. a
τάρταρος, α, ὅ, in pl. τάρ-
ταρα, quam anomaliam
Scapula præterit. §. 807.

Ταρφῆς, crebra, nom. pl.
a ταρφῆς, seu ταρφύς,
ος, ὅ, ῥ, densus, creber.
Th. ταρφοί, ος, τὸ, den-
sitas. §. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab
ἴσος, αὐτή, τῆτο, hic,
hæc, hoc. i. 27. §. 75.

Ταῦρος, α, ὅ, idem quod
ταύροι, taurinus. Th.
ταῦρος, α, ὅ, taurus. u.
104. §. 832.

Ταφῖον, populi quidam di-
cuntur τάφιοι. u. 19.

Τάφος, α, ὅ, sepulcrum, a
θάπτω, f. ψω, sepelio. in
a. 2. ἔταφον. u. 477.

Τάχα, μοx, adv. a ταχὺς,
celer, in accus. ταχὺν, &
τάχ' pro τάχα, ταχέως,
superl. τάχιστα. ὡς τάχι-
στα, quam ocissime. i. 85.
310. §. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g.
ab articulo, ῥ. i. 824. u. 6.

Τ, vide, ροι. i. 4. 7.

Te respondet Latino que &
hinc est ἔ. i. 3. 4. τε id',
atque. §. 624.

Τέθνηκε, floruit, præter. med.
a θάλλω, pro τέθαι, me-
tri causa, hinc in præter.
part. med. τεθαλίκα. i. 225.
§. 902.

Τέθναωτος, mortuum, part.
præter. act. pro τεθναίνωτος,
a τέθνηκε, pro θνήσκω,
mori. f. 2. m. θνήσκας,
a. 2. ἔθναον, præter. τέθνη-
κα, & τέθνακα, ad for-
mam τῆς τέθναωτος, pro
τεθναίνωτος, mortuus, Pla-
to in Epist. τεθναίνω, Poë-
tica etiam τεθναίς, p. m.
τέθνα. u. 454.

Τέχνη

Τέχνη, *ars, τὸ, ingenium*. ε. 244.

Τέκε, & τέκ', a 2. act. pro
έτεκε, a τέκτω, *ratio, te-
nida*, a. 2. med. infinit.
Vide Έτεκε. §. 53.

Τέκονσι, dat. pl. Ion. pro
τέκεσι, a τέκον, *res, τὸ,
factus*. Th. τέκτω, *ratio*.
§. 478.

Τέκετο, *perperit*, 3. sing. a. 2.
med. indic. pro έτέκετο,
metri causa abjicitur au-
gmentum. Them. τέκτω,
fut. τέξομαι, a. 2. Έτεκον.
§. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3.
perf. præf. a τεκμαίρομαι,
ad finem perduco, *struo*.
Them. τέκμαρ, τὸ, *finis*.
ε. 227.

Τέκνον, *liberi*, a τέκνον, ε, τὸ,
filius. Th. τέκτω, *ratio*.
§. 233.

Τέκον, *perpererunt*, 3. pl.
aor. 2. indic. pro Έτεκον,
a τέκτω, *ratio*. ε. 6.

Τέκνη, *res, τὸ, factus, proles*,
a τέκτω. ε. 216.

Τεκῶσα, *pariens*, part. a. 2.
act. ut & τεκων, a τέκτω,
ratio, a. 2. έτεκων, p. m.
τέτρηκα. §. 471.

Τέκτων, *ones, ε, faber*, pro
τεύκτων, a τεύχω, fabri-
cor, f. ξω, p. pass. τέτυγα-
μαι. ε. 23.

Τελαμῶν, *ōns, ε, lorum*,
εις. Th. τελαίω, ε, fut.
άσω, *suffero*. ε. 222.

Τελέσθαι, præf. infin. pass.
τελέσθαι έμειθεν, *perfi-
cienda erant*. a τελέω, ε,
fut. έσω, p. κη, *ad finem
perduco*, præf. pass. τετέ-
λεσμαι. ε. 271. §. 352.

Τελέθωσι, præf. subj. a τε-
λέθω, (Poët.) *sum*. Th.
τέλλω. ε. 179.

Τελέθω, *ōns, ε, η, nomen*
mil. §. 358.

Τελέσασμι, *peragunt*, aor. i.
opt. act. a τελέω, fut. έσω,
perficio, τέλεισιν, pro έτέ-
λεισιν, aor. i. act. τέλεισθ,
aor. i. subj. τετελεισμένος,
perf. part. ε. 559. κ. 30.
§. 170.

Τελέσσι, pro τελέσι, Dori-
ce, a τελέω. Th. τέλοι,
res, τὸ, finis. §. 89.

Τελεσφόροι, *ad finem per-
ducens vel perductus*, ex
τέλοι, *res, τὸ, finis*, άσφί-
ρω, *fero*. §. 740.

Τελευτή, accus. a τελευτή,
ε, η, idem quod τελετή,
sum, exitus. Th. τέλος,
res, τὸ, finis. ε. 331.

Τελέντος, gen. a τελέτης,
perfectus. Th. τέλος, *res*,
finis. §. 242.

Τέλος, *res, τὸ, finis, exitus*.
ε. 165. 216.

Τεμῆνα,

Τημεν, hinc, à τήμων, uos,
et, hinc, Th. τέμων, μω,
Jeco. α. 78.

Τηδω, arrodit, 3. præs.
ind. a τήδω, rudo, arro-
do. α. 622.

Τήνω, accus. dual. a τή-
νω, ortos, ό, tendo. The-
ma est τήνω, tendo, έ. 58,
pr. τένω. α. 419.

Τήσσω, paritura, fut. 1.
med. inf. a τήσω, fut. 1.
med. τήσσω, a. a. τέσσω,
a. 1. pass. τέσσω, præt.
a. τέσσω. 9. 469.

Τέσω, τέσω, a τέσω, ό, όι,
τέσω, μω. Dorice, pro
όι, όι, όν. Th. ές, tu.
α. 339.

Τέρον, αση, τέ, prodigium.
α. 744.

Τέσσω, accus. sing. a τέσω,
τέσω, sener, mollis. Th.
τέσω, uero, affligo 9. 5.

Τεταίον, calareu, accus.
singul. a τεταίον, uos,
ad pedes usque dimissus.

Th. τέτα, ας, τέ, τέ-
τα, meta. α. 335.

Τέπρω, 3. præs. ind. τέ-
πω, pro τέπρω, de-
lectabantur; imperfect.
abjecto augmento. Th.
τέπω, ψω, delecto. α. 115.

Τέπω, delectat, a τέπω,
ψω. α. 47. 9. 37.

Τεταίον, fulminibus

gaudentem, a τέπω, de-
lecto, α. 115, α. 271.

Τεταίον, ας, ό, nomen
Musæ, tripudiis se ob-
lectans, a τέπω, delecto,
α. 115, α. 271, chorus,
tripudium. 9. 78.

Τέπω, ας, ό, delectatio.
Th. τέπω, delecto, fut.
ψω. 9. 917.

Τεταίον, quadragin-
ta. Th. τέτα, qua-
tuor. α. 382.

Τεταίον, quadra-
genarius, ex τεταίον-
τα, quadraginta, α. hoc
a τέτα, quatuor, α.
τέτα, α. 439.

Τέτα, extensus est, præt.
pass. α. τέτα, pro τέ-
τα, plusqu. perf. verbi
τέτω, fut. ψω, p. τέτα,
præt. pass. τέτα, 9. 638.

Τεταίον, quartus, dat. a τέ-
τα, α. 271, quartus.
Th. τέτα, α. 798.

Τεταίον, perfect. part.
Vide in τεταίον. α. 559.

Τεταίον, honorata est, per
epenthesein Poëtice. τεταί-
ον, perf. part. pass. a
τέτω, punio, honoro, fut.
ψω, p. α. 9. 415.

Τεταίον, honorata est, a
τέτω, honoro. Th. τέτω,
idem. 9. 449.

Τέτα, 9.

Τετλαδ', *sustineas*, pro τε-
τλαθι, per reduplicatio-
nem pro τεληθι, a. 2. im-
perat. ab aor. 2. τελην,
verbi τελημι vel τελευω.
per syncopen pro τελευ-
ω, f. τελευω. e. 716.

Τέτμη, 3. sing. præs. subj.
a τέττω, *sortior*, invenio.
Vide τέμνω, *fero*. unde
τμάω, τμῶ, & per redup-
licationem (uti placet
Eustathio) τέττω. 9. 610.

Τετοκύνε, ἐπύχα; præt. m.
part. a τέτω, πάτω, fut.
τέττωμαι, a. 2. τέτων, p. m.
τέτωνα. e. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual.
num. τέτορες, *quatuor*,
sic accipitur a Poëtis pro
τέσσαρες. Videmus hic
aptari numerum dual.
etiam non dualibus. e.
696.

Τέτραμύτροι, *versus*, perf.
part. pass. a τέττω, *verto*,
fut. τω, p. m. τέτρωνα.
e. 725.

Τετραί, ἄδεις, ἦ, *quaternaria*
tius, τετραίδι, τετραίδ',
acc. pro τετραίδα. Them.
τέσσαρες, *quatuor*. e. 792.
796.

Τετραίτροπον, qui in qua-
tuor partes dividitur, ex
τετραί, ἄδος, ἦ, *quatuor*,
& hoc a τέσσαρες, qua-

ναιον, & θραύω, *frango*,
f. θω, perf. pass. εἰθρυμ-
μαι. e. 440.

Τέτρακες, per metathesin
πέτρας, α, ὁ, *quartus*.

Th. τέσσαρες. e. 594.

Τέπις, ὄγος, ὁ, *cicada*. e.
393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a
τέτυγμα, verbi τέττο-
μαι, *sum*. Th. τέτορ, ζω,
fabricor. e. 749. 750.

Τέτυκτε, pl. perf. pro τέ-
τυκτε, a τέττω, *fabricor*.

Vide in τετυκται. e. 194.

Τεῦ, Dorice pro τε, & hoc
pro τε. Them. εὐ, tu.
e. 328.

Τεῦξε, a. i. ind. pro τεῦξε,
ut & τεῦξω, pro τεῦξω,
aor. i. act. 3. pl. τεύξαι.
Ion. pro τεύξω, 2. sing.
fut. i. med. e. 79. 399.
9. 141.

Τεύχεα, τὰ, ἄρμα, τεύχε',
pro τεύχεα, τεύχεα α.
60. 9. 186.

Τεύχων, *machinans*, a ver-
bo τεύχω, αα, α, *fabri-*
cor, f. ζω. e. 263.

Τέχνη, η, ἦ, *ars*. τέχνησι,
Ion. pro τέχνη. 9. 496.
863.

Τεῖ, dat. a τεός, *tuis*. e. 23.

Τῆ, hac, τῆδ', e. 206. 699. &

Τηθύς, υἱός, ἦ, *nomen mul.*
in acc. τηθύν. 9. 136.

Τήνται,

- Τήκυναι**, liquefcit; a τήκω.
 §. 866.
Τῆλε, procul, adverb. τῆ-
 λῆ, procul, idem quod
 τῆλε, τελόθεν. §. 785.
Τηλεβοῶν, gen. pl. nomen
 gentis. n. 19.
Τηλεκλάτος, gen. Ion. pro
 τηλεκλάτῃ, inclyti, a τη-
 λαπνῆ, ἔ, ὅ, est nomen
 viri. q. d. longe lateque
 celeberrimus, ex τῆλε
 procul & κλατός, incly-
 tus. Th. κλαῶ, celebroy.
 α. 327.
Τηλόσκαπον, eminus appa-
 rentem, ex τῆλε, procul,
 & σκίπτωμαι, fut. φέμαι,
 video. §. 566.
Τῆμος, τυπε, τημαῖτες, pro
 τῆμος. Th. ἔμος, quum.
 α. 574.
Τῆν, τῆνδε, τῆνγε, τῆσιν pro
 σαῖων. Ion. ab ἡ. α. 12. 39.
 §. 917.
Τῆν, aec. Dorice, pro σῆν,
 a σῶι, σῆ, σῶν. Th. est σῶ.
 Dorice τῶ. α. 299.
Τητῆ, canteas, 2. pers. prael.
 a τητῆσθαι, ὤμαι. Th.
 τητῆω, ὤ, f. ἡσθαι, privo.
 α. 406.
Τί, interrogativum, quare.
 α. 205. α. 380. τί indefin.
 aliquid. α. 88.
Τίσαν, honorabat, im-
 perfect. Poëtice pro τίς,
- a τίς, honoro, fut. τίσει.
 α. 9. hinc & τίεται.
Τίς, Poëtice pro τί, quid.
 §. 35.
Τίθουσι, τιθῶσι, faciunt. τι-
 θεῖν, prael. opt. α. 516.
Τίθει, prael. part. τιθίμεν,
 Ionice pro τιθίοναι, prael.
 inf. a τίθημι, ποιο, α. 2.
 ἔθην. α. 74. §. 597.
Τίθων, dat. casus, nomen
 viri. §. 984.
Τίκτε, Poëtice pro τίκτε,
 imperf. verbi τίκτω, pa-
 rio, f. τίξομαι, α. 2. ἔτε-
 κον, p. m. σέτακα. β. 223.
Τίμῃ, honorat. τίμα, im-
 perfect. pro τίμαι, ho-
 norabat. Th. τίω, hono-
 ro. τίμησι, α. 1. ind. pro
 ἐτίμησι. §. 532.
Τιμή, ἧς, honor. τιμήν, α
 τίω, honoro. §. 203.
Τίτυδας, τιτυρί, prael. inf.
 idem quod τίεθαι, τινυ-
 μέναι, vindicantes, prael.
 part. Them. τίω, punitio.
 α. 802.
Τίον, honorarunt, 3. pl. α. 2.
 aεί. pro τίον, prima in
 α. 2. brevis est, cetero-
 quin longa a τίω, hono-
 ro. α. 85.
Τίτυνθαι, nomen oppidi, τι-
 τυνθ', per apostrophum
 insolentem, pro τίτυκ-
 θαι. α. 81. §. 292.
 Ff

Tis, quis? interrogativum,
genit. τίος. α. 72.

Tis, indefinitum in g. masc.
quispiam, εἷς, si quis.
in fœm. g. τίς, nlla, & in
neutro τι, quod. α. 21.
188.

Τισυμεθα, uli fuerimus,
i. pl. a i. med. opt. a τίω,
ulciscor, punio, f. τίσω,
a. i. ἴσμεν. §. 165.

Τισυ, ultionem, acc. a. τίσις,
ultio. Th. Τίω, punio.
§. 210.

Τισινορες, nocentes, acc.
pl. præf. part. a τισίνα,
idem quod τίω, punio,
lædo, τίω, habet primam
longam. Alii vertunt
festinantes, a τίσω, sed
sic prima foret brevis.
§. 209.

Τιτάρις, calci, gypso, dat.
sing. a τίταρος, α, η, calx.
α. 141.

Τιταρῆσις, nom. proprium.
α. 181.

Τιτῆες, Titanes, posteri
Saturni, τιτῆς, dativ.
plur. & τιτῆεσσι, Poëti-
ce a τισίνα, ulciscor,
pœnas luo. Them. τίω,
punio. §. 630.

Τιτηέω, cæsu, a. i. part.
pass. a τίπω, feci, scin-
do, f. i. τίω, p. τίπηκα.
aor. 2. ἔτιμον, aor. 1. pass.

ἔτιμην, præf. med. τίω-
μα. α. 418.

Τὸ, τό, & τόδε, articulus
præposit. α. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, tunc & τόθεν,
idem. α. 32. 76.

Τοί, particula est enclitica,
quæ adverbis vel con-
junctionibus adnectitur
interdum ornatus tan-
tum gratia. α. 106.

Τοίγε, illi. α. 724.

Τοῖς, Poët. pro τᾷ, ab ὁ,
art. præpos. pro αὐτῷ.
§. 210. 493.

Τοῖς, talis. Th. τίος, qua-
lis. α. 41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖς,
paragoge lon. τοῖσιν, ab
ὁ, ἡ, τό, art. præposit.
α. 57. 170.

Τοῖχος, parietem, acc. sing.
α. 730.

Τοκῆι, dat. Ionice, pro το-
κῆι, a τοκεύς, parens, acc.
τοκῆα, dat. pl. τινεύσιν, a
τίκτω, f. τίξμαι, pario.
α. 186. §. 155.

Τόν, quem, acc. ab ὁ, art.
præp. α. 32.

Τόσος, & Poëtice τόσος,
tantus. Th. ὅσος, & Poë-
tice, ὅσος, α, ὅ, quantus.
α. 658. α. 441.

Τότε, τότε, pro τότε, tunc.
Them. ὅτε, quando. α.
563. 614.

Τὸ,

Τὸ, τ', *hocque*, art. prap. ab ὁ, ἡ, τὸ. α. 358.

Τοῖσι, idem quod πρὸς, Poëtice pro πρὸ, ante, τοῖσι, α. 182. β. 394.

Τοῖσι, *primum*. Sic τὸ πρῶτον, *mane*, τὸ καθῆμεν, *quotidie*, eleganter prapponitur τὸ. α. 485.

Τῷ, & τῷδε, *quo*, art. prap. ab ὁ, ἡ, τὸ. α. 33. 228.

Τῷ, & τῷ, τῷ, pro τῷ, ab ἑτοί, αὐτῇ, τῷ, *hic, hac, hoc*. α. 120. 360.

Τῷ, *quo circa* pro τῷ, *cujus gratia*. α. 49. β. 88.

Τῷ, *vos*, ab ὁ, art. prap. α. 136.

Τῷ, *timebant*, 3. dual. imperf. act. pro ἑστῶν, ad formam, ἑστῶν, a τῷ, *tremio*, f. τῷ. α. 171.

Τῷ, imperf. pro ἑστῶν, *tremebant*, a τῷ, *tremio*. α. 213.

Τῷ, αἱ, & αἱ, *tres*. β. 148. 321.

Τῷ, *convertens*, & in acc. τῷ, α. 1. part. act. τῷ, *verto*, p. m. τῷ. α. 314. 414.

Τῷ, Ion. pro τῷ, aor. 2. act. infin. a τῷ, *alo*. fut. βῶ, α. 288.

p. τῷ, aor. 2. βῶ. p. m. τῷ. β. 480.

Τῷ, *aspera*, f. g. a τῷ, *aspere*, f. α. 119.

Τῷ, Poëtice pro ἑστῶν, *expavit*, a τῷ, *expavesco*. β. 850.

Τῷ, *abit*, 3. praf. ind. a τῷ, *curro*, f. βῶ, perf. βῶ, aor. 2. βῶ, p. m. βῶ. α. 217.

Τῷ, *cavernosa*, Poët. pro τῷ, in f. g. a τῷ, *perforatus*. Th. τῷ, pro quo usitatum τῷ, *perforo*, f. τῷ, dicitur & τῷ, pro τῷ, unde aor. 1. βῶ. β. 331.

Τῷ, genit. a τῷ, *ivos*, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τῷ, Ion. pro τῷ, *asper*. α. 289.

Τῷ, *atterunt*, 3. pl. praf. ind. a τῷ, f. βῶ, *tero*, *attero*, p. φῶ, praf. pass. τῷ, praf. m. τῷ. α. 249.

Τῷ, *triceps*, τῷ, *tria capita*, ex τῷ, αἱ, & αἱ, *tres*, & καί, τὸ, *caput*. β. 288.

Ff 2

Τῷ

Τρεπίκων, *triginta*, pro
 τριάκοντα: sunt enim ἄ-
 κλιτα. Th. τρεῖς, *tres*.
 4. 694.

Τριαντά, accus. a τριάκας,
 αἶδος, ὅ, *tricesima pars*,
 τριακσίαις, *trecentas*, a
 τριακόςιοι, *trecenti*. Th.
 τρεῖς, *tres*. 2. 764. 3. 715.

Τριπύχον, *tricubitalem*,
 acc. a τρίαρχος, ex τρεῖς,
 & πύχον, τοι, ὅ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τριπόδα, tri-
 podem, a τρίαρι, ὀδος, ὅ,
 tripes. τριπόδον, accus.
tripedale, a nominat.
 τριπόδης, 2, ὅ, τρίαρι, 2, ὅ,
 Æol. pro τρίαρι, ὀδος, ὅ,
 ex τρεῖς, *tres*, & πῆς, πο-
 δός, pes. 2. 421. 655. α.
 312.

Τριπόδιον, dativ. singul. *ter*
 πῆτο, hinc τριπόδος γῆ,
terra, qua ter πῆτο
versa fuit, a τρεῖς, &
 ποδίον, *verto, ardo*. θ. 971.

Τρίς, *ter*, a τρεῖς, *tres*. 2. 171.
 250.

Τριαντά, accus. a τρια-
 νῆς, αἶδος, ὅ, *tertius novus*
dies mensis, h. e. vigesi-
 mus septimus, ex τρίς,
ter, & ἑνῆς, novem. ἑ-
 νῆς, αἶδος, ὅ, & εἰνῆς, αἶδος,
 ὅ, *novus dies*. 2. 812.

Τριαντάκων, h. e. trice-
 simum. ex τρεῖς, *tres*, &
 δέκα, *decem*. 2. 778.

Τριωντάκων, a σπιδάμη, ἥς,
 ἡ, *spidama*, eme Espan-
 ne, quantum longissimo
 digitorum porrectu com-
 plecti licet. 2. 424.

Τριούχι, *triplici serie*,
 adverb. ex τρίς, seu τρεῖς,
tres, & οὔχι, 2. 727.

Τρίτον, *tertium*. pro τρίτον
 dicitur etiam τρίτονον.
 Th. τρεῖς, *tres*. 2. 142.

Τριτογένεια, nomen Miner-
 να. α. 197. est etiam no-
 men mul. 3. 924.

Τρίχες, *pili*, a nominat.
 τριχῆς, τριχός, ὅ. α. 391. in
 dat. pl. τριχῶν. 2. 537.

Τροίαν, *Trojan*, a τρώς,
 τρώος, ὅ, *Trojanus*. 2.
 164.

Τροπή, *conversio*, τροπῆς,
 accus. pl. ubi as corri-
 pitur per licentiam Poē-
 ticam, quam vocant συ-
 στήν. 2. 477. 562.

Τροχάδης, *incursus*, meta-
 phora desumpta a rota.
 Them. τρέχω, *curro*. 2.
 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. a τρυ-
 γητήρ, ἥρος, ὅ, *vindemia-*
tor,

Τόρ, h. e. qui vīta demit,
 α τρυγία, fruges carpo,
 item per synecd. gener.
 vīndemio. Them. τρύγη,
 τρυγία, triticum. α. 293.
 Τρυφάλαν, galeam, q.
 τριφάλον, a triplici co-
 no. Th. Φαλῆς, ὁ, δ, co-
 nus galeæ. α. 199.
 Τρύχασσι, ὀψιφασίαν, α τρύ-
 χω, idem quod τρύω,
 αττερο. α. 303.
 Τύη, tu, pro Dorica, τυ,
 ὁ hoc προα, tu. α. 10.
 Τυκίς, percussus, a. α. pass.
 α τυπτα. α. 362.
 Τυρσηνῶν, dat. pl. Tyrrhe-
 nis, nomen populi. β.
 1015.
 Τυτθός, ἄ, ὁ, parvus, &
 τυτθόν, paululum. Adv.
 Neutra ponuntur pro
 Adverbíis. Th. τυτθός,
 ἄ, ὁ, माम्मा. α. 467.
 Τυφάνα, accus. α τυφάων,
 ον, ὁ, nomen proprium
 viri, τυφάονιον, nomen
 proprium loci. α. 32.
 β. 306.
 Τυφάος, gen. τυφάως, no-
 men est gigantis. θ. 869.
 Τύχη, nomen propr. nūl.
 β. 360.
 Τυχέρτι, ei qui obviam
 fuerit, part. aor. 2. act. α
 τυγχάνω, σιν, evenio,
 incido, f. τινύζομαι, α. 2.

Τυχον, p. τέτυχα. β. 973.
 Τώγ, hi, dual. num. ab ὁ,
 hic. α. 473: sed τῶ, dat.
 sing. α. 279.
 Τῶν, & τῶν, gen. pl. ab
 ὁ, ὅ, το, hic, hæc, hoc.
 α. 244. 333.
 Τῶς, sic, pro ὅτως, per a-
 phæresin. Th. ἔτος, α, ὁ,
 hic. α. 219.

Τ.

Τάδες, stellæ septem in τῶν
 nibus tauri, quæ quinquē
 orizontis aut occidunt,
 pluuias excitant, ab ὕω,
 pluo. α. 613.
 Τβρις, ὕβρις, ὕβρις, ὕβρις,
 injuria. Hinc est ὕβρις,
 ὕβρις, contumelia afflicto,
 unde est ὕβρις, ἄ, ὁ,
 insolens, protervus, in
 accusat. ὕβρις. α. 212.
 β. 307.
 Τυρός, ἄ, ὁ, humidus: hinc
 ὑγραίνω, humecto. α. 623.
 Τῶν, aquæ, dat. cas. ab
 ὕδωρ, eos, το, Poët. pro
 ὕδωρ, aqua. α. 61.
 Τῶν, Ion. pro ὕδωρ, Hy-
 dram ab ὕδωρ, ατος, το,
 aqua. β. 313.
 Τῶν, aqua, genit. ὕδωρ.
 α. 194.
 Τῶ, pluit, 3. præf. ind. ab ὕω,
 pluo, fut. ὕω, hinc ὕεος,
 ἄ, ὁ, pluvia. α. 543. 550.

Τῖς, a nominativo, υῖος, *filius*, in gen. υῖος, & contracte υῖος, in dat. υῖω, & contracte υῖι. α. 150. υῖι, υῖις, ad formam βασιλέω, ab υῖος, *filius*. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. §. 368.

Τῖος, ἄ, ὅ, *filius*. §. 526. 532.

Τλη, ης, ἡ, *sylva*, hinc ὕλη-ος, εντος, *sylvosus*, ὕληισ-της. §. 1010.

Τληπαῖται, qui in sylvis dormiunt, nom. pl. ab ὕλη-παίτη, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & παίτη, *lectus*. confer supra ἡμερόκορτοι, qui toto die dormit. α. 527.

Τλοτόμοι, α, *casor lignorum*. hinc & ὕλοτομία, *ligna in sylvis cado*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, *seco*. f. μῶ, p.m. τέτομα. α. 420. 805.

Τλοφάγος, gen. Ion. ab ὕλο-φάγος, qui sylvas depascitur, ab ὕλη, *sylva*, & φάγω, *edo*, α. 2. ἔφαγον. α. 589.

Τμεῖς, vos, a σὺ tu, hinc δμείτερος, *vester*. §. 963.

Τμῆναιος, *hymenæus*, ab ὑμήνη, ἑως, ὅ, *pellicula*, qua fetus involvitur. α. 274.

Τμαι, vobis, Æolice, pro ὑμῖν. ὑμῶν, pro δμείτερον. α. 328. §. 662.

Τμῶω, *celebro*, *laudo*. fut. ἔσται, ὑμνέσται, Poët. pro ὑμνέσται, pl. part. præf. f. g. ὑμνήσῃ, α. i. aët. subj. ὑμνήσῃ, Dorice, pro ὑμνέσῃ. ὑμνέσται, part. præf. f. g. pl. num. pro ὑμνέσται, Dorice, ab ὕμνος, *hymnus*, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*, *cano*. α. 2. §. II. 33.

Τμῶσι, α, ὅ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*, ὕμῳ, *carmine*. α. 655.

Τοι, *pluat*, præf. opt. Vide in ὕα. α. 486.

Τπα, præp. pro ὑπὲρ, Poët. ubi redundat. α. 71. 278.

Τπαλεύσας, *subterfugere*, sc. debes, (α. i. med. inf. Them. ἄλῳ, *molo*, *vito*, Poët. ἄλεύω.) α. 555. ὑπα-λέυω, *evita*. α. 758.

Τπαλύξαι, *effugere*, aor. i. aët. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἄλῳ, *vito*. α. 304.

Τπιδέκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέκτο, 3. sing. plusqu. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, f. ἔομαι, præf. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ἔομαι, *capio*. §. 513.

Τπειδήκατο, *instruxit*, 3. sing. aor. i. med. ind. ab ὑποτι-

ὑπεπλάθηναι, suppono. Th.
εὐθύηναι, pono. §. 173.

Ἰππεροφύγει, effugiat, a.
2. opt. ab ὑπεκροφένγω,
clani effugio, ab ὑπέρ, & εὐ-
γίω, fugio. α. 22.

Ἰππερτίος, adversarius, ab
ἱππερτίος, oppositus. Th. ἁν-
τι, propositio pro. α. 347.

Ἰππερθε, ab ἱππερθε, infra.
Them. ἔρα, ας, ἡ, terra.
α. 410.

Ἰππερλύξε, evitavit, aor. 1.
ind. Them. ἁλύν, unde
ἁλύνω, f. ἔλν, a. 1. ἡλύξε,
α, ε. §. 615.

Ἰπέρ, proposit. pro, supra.
α. 45.

Ἰππερβάδων, superans, part.
part. Th. βαδύν, jacio,
f. ἁλύν, p. βέβληκα, a. 2.
ἔβαλον. α. 487.

Ἰππερβάσις, ας, ἡ, trans-
gressio, Poëtice, pro ἱππερ-
βάσις, ab ἱππερβαίνω, trans-
gredior. Th. βαίνω, εἰς,
f. βέβηκα, a. 2. ἔβην. α. 825.

Ἰπέρβιος, violentus, omnem
vim excedens, ex ὑπέρ,
supra, & βία, ας, ἡ, vis,
robur; unde est Latino-
rum, superbus. §. 139.

Ἰππερφανής, & ὑπερφανής,
α, ὁ, καὶ ἡ, superbus, con-
spicuius super alios, ut
ὑπερφανετήναι, superba
prolet, ex ὑπέρ, & φαίνω,

f. αὐτῷ, p. πέφαγκα, offen-
do in lucem edo. θ. 149.

Ἰππερήναι, opus, ὁ, superbus.
Th. ἀνδρ, ἀνδρής, ὁ, vir.
§. 995.

Ἰππερθε, seu ὑπερθε, supra.
Th. ὑπέρ, super. α. 543.

Ἰππερδυμολογία, magnanimitas.
Th. δυμολογία, ὁ, αἰνέσις.
§. 719. 937.

Ἰππερδύριον, superliminare.
Th. δύριον, ας, ἡ, janua.
α. 271.

Ἰππεριονίδης, gen. Ael. pro
ἱππεριονίδης, ab ἱππεριονίδης,
α, ὁ, nom. gentil. θ. 1010.

Ἰππεριονος, gen. ab ἱππεριών,
nom. viri. §. 134. 374.

Ἰππεριόδαντα, acc. ab ἱππερ-
ιόδαντας, αὐτοῖς, ὁ, gloria si-
pereminens. Th. κῦδος,
αὐτοῖς, τὸ, gloria.

Ἰππερμενός, proposit. entis, ab
ἱππερμενής. Th. μένος, αὐτοῖς,
τὸ, animus. α. 413.

Ἰππεροι, α, ὁ, pistillum, vete-
res mortario usi fuerunt
pro molis. α. 421.

Ἰππερόπλη, gen. ab ἱππερο-
πλος, insolens, cuius ro-
bur arma superat. Th.
ὄπλον, α, τὸ, & in pl. τὰ
ὄπλα, arma. §. 516.

Ἰππερ, pollicitus erat, a. 1.
act. ab ὑφίστημι, suppono.
Th. ἵστημι, statuo, f. ἔστη-
κα, a. 2. ἔστην. §. 402.

Ff. 4

Ἰππερ-

ὑπερτάτα, *supremas*, *superl.* ab ὑπέρ, *super*, comp. ὑπερτίος, *superior*. ab ὑπερτάτος, dicitur etiam ὑπατος, per syncopen, *Consul.* ε. 8.

ὑπευνηθεῖς, *congressa*, a. i. part. pass. pro ὑπευνηθεῖς, ab ὑπευνάω. Th. εὐνή, ἡ, *lectus*. 9. 374.

ὑπεύσαν, *prominebant*, imperf. ab ὑπάμ, *subsum*. α. 266.

ὑπνός, ε, δ, *somnus*, ὑπνός. ε. 116.

ὑπὸ, & ὑφ', *a vel sub*, praeposit. α. 63. 367.

ὑποδείσας, *subveritus*, part. a. i. act. δ ingeminatur metri causa, ab ὑποδείω. Th. δίδω, *timeo*, f. δέισμα, p. δέδοικα. α. 98.

ὑπεκπροφύγη, a. 2. act. subj. alii ὑπεκπροφύγοι, aor. 2. act. opt. effugerit, a φεύγω, *fugio*, fut. φεύξομαι, a. 2. ἴφθυον. α. 42.

ὑπομνηθεῖς, *subjugata*, participium aor. i. pass. ab ὑπομνίσκω. f. ἡσόμεν, p. δέδοικα, pro ὑποδαμάσκειν. Th. δαμάω, ὦ, *domo*. α. 53.

ὑπερσυνμνή, σ duplicatur metri causa, part. a. i. m. ab ὑποκύνω, *pro gravidā*. Them. αὐῶ, f. εὐ, in utero fero. 9. 308.

ὑπόδρα, *torus*, adv. ponitur ἐπιθήματι, ὑπόδρα, pro ὑπόδρα, per epenthesein τῷ δὲ Th. ὄδρα, f. αῖω. p. ὄδρα, & Att. ὄδρα. α. 445.

ὑπολαμπής, *neutr.* ab ὑπολαμπής, *sublucidus*. Th. λάμπω, fut. φω, *luceo*. α. 142.

ὑπαλείψω, *fuge*, pro ὑπαλείψ, *pres. imper.* ἐκὶνδ & αἰλούμαι. Th. ἐστ' αἰλῶ, *molo*, item *vito*. ε. 758.

ὑπνός, ε, δ, *somnus*. 9. 212.

ὑπόπορτις, *qua liberos habet*, a πόρτις, αἰ, ἡ, *vitula*. ε. 601.

ὑποταγτάρισι, *sub tartarum deitum*. Th. τάρταρος, ε, δ, *tartarus*. 9. 851.

ὑποσυνεομένων, *irruentibus*, *pres. part.* verbi συνῶ, *agito*, idem quod σείω. α. 373.

ὑποσχεόμενος, part. a. i. m. ab ὑπέσχωμαι, *promitto*, fut. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, a. i. m. ὑποσχεμένη, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, *habeo*. 9. 170.

ὑποχθόνιοι, *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ, *sub*, & χθών, *terra*. ε. 140. 6. 304.

ὑποδέξομαι, *suscipit*, f. i. m. ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι. & δέχομαι, *capio*. 9. 419.

ὑσμίνη,

Τεμάχη, ἡ, pugna. Them.
μῆνω, maneo. α. 178.

Τετρα, α, ὁ, posterior, sequens.
ε. 349.

Τερε, terebat, imperf.
act. ab ὑφάω, idem quod
ὑφαίω, texo. α. 28.

Τηόσω, aliquando minor
ἔ junior, q.d. subminor,
ab ὑπὲρ, & ἡττων, vel ἡσ-
των, οὐκ, ὁ, ἡ, minor. α.
258.

Τηλός, ἡ, ὄν, altus, α, ἡ, ἡ,
ab ὑψος, οὐκ, ὁ, ἡ, altitudo.
α. 440.

Τησπνέρε, α, ὁ, αλκίον-
ανς, ex Adverbio, ὑψι,
alte. Th. ὑψος, οὐκ, ὁ, ἡ, al-
titudo, & σπέρμα, fremeo,
resono. ε. 8.

Τηζυγος, alijugus, ex ὑψι,
alte. Th. ὑψος, οὐκ, ὁ, ἡ, al-
titudo, & ζυγος, jugum.
Them. ζυγύνω, jungo.
ε. 18.

Τηκομος, alte comatus. E-
pith. quercus, ex ὑψι, alte,
& κόμη, ἡ, ἡ, coma. α.
376.

Τημεδοντος, genit. ab ὑψι-
μέδων, in alto regnans.
ex ὑψι, alte, hoc ab ὑψος,
οὐκ, ὁ, ἡ, altitudo, & μέδω, im-
pero. θ. 529.

Τηίδον, & ὑψι, alte, adver-

bia. Th. ὑψος, οὐκ, ὁ, ἡ, al-
titudo. ε. 349. 847.

Φ.

Φαίθοντα, Phaëtonτα, no-
men viri. Φαίθων, οὐκ, ὁ, ἡ, lucidus, praef. part. q.
d. lumen currens, a Φαί-
θω, idem quod Φάω, lu-
ceo. θ. 760.

Φάνα, lucet, α, praef. ind.
act. a Φαίνω. Th. Φάω, lu-
ceo. ε. 526. θ. 372.

Φανός, ἡ, ὁ, splendidus, α
Φανώ, idem quod Φάω,
splendo. α. 225.

Φαισμεδόντα, genit. a Φαισμέ-
δοντες, lucem hominibus
præbens, a Φάω, luceo,
& σπέρμα, mortalis. θ.
958.

Φαίδμος, α, ὁ, ἡ, illustris.
Them. Φαίδμος, ἡ, ὁ, bi-
lavis. θ. 940.

Φαίδμωσθαι, abluī, praef.
inf. pass. a Φαίδμω, ni-
tidum reddo. Them. Φαι-
δμός, ἡ, ὁ, alacer. ε. 751.

Φαυμένον, apparentem,
praef. part. pass. a Φαίνω,
ostendo, facio apparere.
Φαίετε, ostendite. Φαίτε
pro ἔφατε, exserebat,
imperfect. Ionic. Vide
Φαυαί. θ. 443. 689.

F f 5

Φα.

Φάλαγγος, acc. pl. Φάλαγξ,
γῆος, ἡ, *acies quadrata*.
§. 935.

Φάληρον, nomen viri. α.
180.

Φανείη, apparuerit, 3. sing.
a. 2. pass. ut & Φανῆ, 3.
sing. a. 2. pass. sub. Φανῆ-
σα, part. a. 2. pass. verbi
Φάινω, *in lucem profero*,
f. Φανῶ, a. 1. ἔΦηνα, p. πέ-
φαγκα, p. pass. πέφαμμαι,
a. 2. pass. ἰΦάνην. ε. 456.
596.

Φάος, eos, τὸ, *lumen*, a Φάω,
luceo. ε. 154.

Φαίεσσι, dat. pl. Poët. a
Φᾶρος, eos, τὸ, *vestis ex-
terior, palla*. ε. 196.

Φαρέτην, accus. Ion. ἀπὸ
τῆ Φερετῆ, *quia sagittæ
in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, α, τὸ, *remedium*,
accipitur etiam pro vene-
no. ε. 483.

Φασι & Φασίν, agunt, 3. plu-
ralis indicativi præsen-
tis, a Φημί, dico. ε. 801.

Φάσιν, nomen fluvii. §. 340.

Φάσκει, *distitabat*, imperf.
pro ἴσθι, Poëtice, ab infi-
nit. Φάσκω. Sic εὔσκει
(*iliad.* 6. v. 60.) pro ἔσθι.
θ. 209.

Φατός, *celebris*, Φτατός,
enarrabilis, & in genit.

pl. Φατῶν. Them. Φημί
vel Φάω, *dico*. ε. 3. α. 144.
161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἑφάτο,
ad formam ἑτάμην, ατο,
ἑτάτο. Them. Φημί, vel
Φάω, *dico*. α. 115.

Φάδεο, *parcas*, præf. imper.
m. Ion. pro Φάδε, ver-
bi Φάδομαι, *parco*, f. Φά-
τομαι, p. πέφασμαι. ε.
602.

Φαδῶ, οἱ, ἡ, *parsimonia*, 4.
contract. hinc Φαδωλή,
parca. ε. 367. 718.

Φεβέμεν, Ion. pro Φέβαν,
pasceret, præf. inf. a Φέ-
βω, f. φω, *pasco*. ε. 375.

Φερόμενος, epitheton so-
cibleæ, *domiporta a Φέρω*,
fero, & οἶκος, *domus*.
ε. 569.

Φερέσβιος, α, ὁ, ἡ, *alivus*. a
Φέρω, *fero*, & βίος, α, ὁ,
vita. §. 693.

Φερισσακίας, *ferentes scuta*,
scutiferos, a Φερισσακῆς,
hoc a Φέρω, *fero*, & σάκος,
eos, τὸ, *scutum*. Th. σάτ-
τω, *onero*. & 13.

Φέρον, *gererent*, 3. præf.
ind. opt. Φέρασα, præf.
part. Φέρετ', pro ἑφέρετο,
3. perf. imperf. Φερέμεν
Ion. pro Φέραν, a Φέρω,
fero. f. εἶω, a. 1. ἤνεγκα, p.
m. ἤνοχα. ε. 213. α. 150.

Φέρε-

Φίρα, η, ἡ, nomen Nym-
phae. §. 248.

Φίρτατοι, superl. praestantis-
simus. a Φίρ, Φίρτατοι.
i. 49.

Φίρ, Φίρτα, ferens, praes.
part. Vide in Φίρτα. §.
202.

Φίρτατοι, fugientes, praes.
part. f. g. pl. num. a Φίρ-
τα, fugio, Φίρτατοι, f. i.
inf. a. 2. Φίρτα. p. m. α-
Φίρτα. i. 618. u. 112.

Φῆ, dixit, pro Φη, a. 2. vel
imperf. a Φημι, dico. θ.
550.

Φηλῆται, (alii Φηλῆται)
furibus. dat. pl. Ion. a Φη-
λῆται, η, ἡ, fur. hoc a Φη-
λοι, η, ἡ, amicus, sed Φη-
λῆται, η, ἡ, impostor, a
Φηλοι, η, ἡ, impostor, hinc
Φηλῆται, decipio. i. 373.

Φῆμα, η, ἡ, fama. a Φημι,
vel Φάω, dico. i. 759.

Φημι, dico, praes. ind. Φημι,
a. 2. hinc Φημίζω, divul-
go, dico. i. 654. 762.

Φθάμενος, antevertens, part.
a. 2. med. a Φθάω, praeve-
nio, f. Φθάω, a. i. Φθάνω,
a. 2. act. Φθάνω. a. 2.
med. Φθάνω, ad for-
mam τῷ ἐπείμην. i. 352.

Φθίγγονθ', pro Φθίγγοντες,
sonabant, imperf. a Φθίγ-
γω, loquor. Φθίγγονθ',
a. i. med. Ion. praes. pass.
Φθίγγονθ', praes. m. Φθίγγ-
ω. §. 831.

Φθίγγονθ', perdiunt, 3. pers.
pl. ind. praes. a Φθίγγω, f.
φθίγγω, p. Φθίγγω, a. i. Φθίγγω,
a. i. Φθίγγω, p. m.
Φθίγγω. Them. primum
Φθίγγω. §. 876.

Φθίγγω, pereco, deficio, praes.
ind. hinc in genit. part.
Φθίγγων, Φθίγγων, i.
796. §. 59.

Φθίγγω, act. sing. a Φθίγγω-
ω, perdens viros, epithe-
ton bello congruentissi-
mum, a Φθίγγω, corrumpo,
Εφ' ἑνὶ, vir. θ. 431.

Φθίγγω, invidet, 3. pers.
praes. ind. a Φθίγγω, invi-
deo. f. φθίγγω, p. Φθίγγω.
Them. Φθίγγω, η, ἡ, invi-
dia. a 26.

Φθίγγω, accus. a Φθίγγω, no-
men montis. ex Φθίγγω, for-
ziter, & αἶμα, incedo, quia
ardui montes summis vi-
ribus sunt superandi.
a. 33.

Φηλῆται, furibus, dat. pl.
pro Φηλῆταις a Φηλῆται, η,
ἡ, fur. Them. Φηλοι, ami-
cus. a 373.

Φηλοι, η, ἡ, amicus. Φηλοι &
Φηλοι in pl. i. 182. 304.

Φηλοι,

Φίλει, amat, 3. præf. ind. a
 φίλω, f. ήω, p. ηεφίλη-
 ας, part. in. εεφίλω. α. 15.
 258. 340.

Φιλύται, Dorice pro Φι-
 λήται, 3. pl. præf. a φίλω,
 amo. Them. φίλοι. 9.
 97.

Φιλλυρίδης, nomina gentile.
 9. 1002.

Φιλομυρμήδης, έος, ή, ης ή,
 intransisus, die æterni la-
 chet. Poët. geminant μ.
 ex φίλος, amicus, & μύ-
 ρμη, rideo. 9. 989.

Φιλομυρμήδα, acc. sing. & Φι-
 λομυρμήδης, έος, quæ amat
 genitahia, a φίλος, & μύ-
 ρμη, eus, eura, & μύρμη, α,
 να, αιδούν, prudenda. In
 terminis dimensione hic
 legendum: Φιλομυρμήδης.
 9. 200.

Φιλότης, ητος, ή, απικισία.
 Them. φίλος, έ, amicus.
 9. 651.

Φίλη, carē, genit. a φίλος, &
 έ, amicus. 9. 180.

Φίλη, απίκο, dat. sing. ut &
 φίλη in f. g. φίλωσιν, &
 φίλησι, dat. pl. Ion. α. 368.
 9. 162. 283.

Φίλτερος, αντίος, comparat.
 pro φιλότερος, in superl.
 φίλτατος, a φίλος, & έ,
 απίκην, 9. 307. α. 78.

Φαυλίδης, ardentis, genit.
 part. present. a φαυλίω,
 ex φαύω, uro, & δέω, curō.
 9. 846.

Φαυλάα, aquila, genit. Αο-
 λικης & Φαυλάας, & έ, αηφί-
 λα, & έ, αηφί Φαυλάας, ης
 λαμπρός άναγ. α. 134.

Φλόξ, γός, ή, flamma, a φλέ-
 γω, ζω, uro. 9. 697. 859.

Φόβος, timor, a φόβομαι, in
 præf. med. πείφοβα. α.
 144. 155.

Φόβισκος, 3. pl. imperf. Poë-
 tice pro φόβος, a φόβω,
 ω, timorem injicio, ter-
 reo. Φόβισμαι, έμαι, ti-
 meo. Th. φόβομαι, τι-
 meo. α. 162.

Φοῖβος, Φοῖβη, purus, lucidus.
 εἴςque Apollinis epithe-
 ton: & Φοῖβη, nomen
 Dex. 9. 404.

Φοινίκης, εντος, puniceus, a
 φοινίξ, κος, ό, palma ar-
 bor, color ruber. α. 194.

Φοινῶσι, Φοινάω, ventito,
 frequento. f. ήω, p. ηκα,
 α. 103.

Φόνος, exdem, a φένος, & έ,
 cedes, a φένω, occido, un-
 de præf. med. πείφονα.
 α. 17. 9. 228.

Φόρκευ, Phorco, dat. sing.
 nom. propr. 9. 270.

Φέρυγες, gen. a nomine Φέρ-
 κων,

κνῆ, ἡ, ὁ, & Φόρυς, πο-
νεῖν πνεύσιν πνεύσιν in
acc. Φόρυς, in dat. Φό-
ρυς, pro Φόρυς. 9.
237.

Φόρυς, dat. ἡ Φόρυς,
γυγος, citra, testis.
a. 280.

Φόρυς, ἡ, ὁ, sparta. a. 480.
Φορτίδια, improprio, præf.
inf. pass. verbi Φορτίζω,
onero, f. σω. p. πφορτίμα.
Th. Φορτίς, a, ὁ, opus. a.
688.

Φορτίς, a, ὁ, opus, hinc Φορ-
τίον, a, τὸ, opus, Φορτί-
pro Φορτία, opera. a. 641.
Φόως, in luce, a Φόω,
idem quod Φῶς, οὐός, τὸ,
lux. Th. Φῶς, luceo. 9.
669.

Φροδυσύνησις, dat. pl. Ion.
pro Φροδυσύνησις, a Φροδ-
μύνη, ἡ, confidit. Th.
Φροδύω, f. σω, dico. e. 243.

Φροδύω, cogitare, præf.
inf. Φροδύω, 3. dual. a.
1. act. Ion. Φροδύω, pro
Φροδύω. Φροδύω, pro
Φροδύω, 3. sing. a. 1. med.
opt. Φροδύω, part. a.
1. med. pro Φροδύω, metri causa. Φροδύω,
confidit. Them. Φροδύω,
dico, f. σω, p. σω. a. 2. 3. Φρο-
δύω. e. 365. a. 218. 9.
892.

Φροδύω, & Φροδύω, præcordiis,
meus, dat. pl. a Φροδύω,
meus. e. 47. 389.

Φροδύω, horret, 3. præf. ind.
Φροδύω, contremisco, f.
σω, p. σω. Φροδύω, pro
Φροδύω. Φροδύω, pro
Φροδύω, imperf. a. 510.
a. 171.

Φροδύω, sapio, cogito, f. σω.
p. σω. Th. Φροδύω,
meus, ἡ, meus. a. 200. 9.
461.

Φύγω, effugeris, a. 2. opt.
act. αφύγω, fugio, f. Φύ-
γομαι, a. 2. 3. Φύγω, p. π.
πύγω. a. 682.

Φύγω, in pace, a Φύγω,
f. σω, ἡ, Th. Φύγω, pa-
cor. a. 88.

Φύλας, nom. pl. a Φύλας,
απὸ, ὁ, ἡ, custos. Th.
Φύλας, custodit. e. 128.
Φύλλα, folia, nom. pl. a
Φύλλον, a, τὸ, folium,
dat. pl. Φύλλαις. e. 419.

Φυλάσσω, custodit, 3. præf.
Φυλάσσω, pro Φυλάσσω,
præf. imperat. pass. αφυ-
λάσσω, custodit, f. σω, p.
σω. e. 489. 9. 769.

Φύλας, a, τὸ, idem quod Φύ-
λας, ἡ, ὁ, tribus, genus,
Φύλας, pro Φύλας, nom. pl.
e. 90. 197.

Φύλας, dos, ἡ, pugnatio, in acc.
Φύλας, & Φύλας, pro-
prie

pric clamor bellicus, a
 φύλον seu φυλή, ἥ, ἡ, na-
 tio, gens, & ὄψ, ὅπς, ἡ,
 vox. q. d. ὄψ τῶν φύλων,
clamor nationum. Sic
 βού ponitur pro bello,
 ἀνὰ β. 408. per meto-
 nymiam adjuncti, vel
 quasi, ἡ τῶν φύλων θεῖς,
 quod bellis puniat Deus
 homines, ab ὅπς, ἰδὲ, ἡ,
 πλῖο. α. 23. Π4. 200.

Φύρα, *miscere*, præf. inf. a
 φύω, f. φῶ, & Æolic.
 φύρα, p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, ἄ, τὸ, *planta*, in dat.
 pl. φυτοῖσι, hinc φυτεύω,
planto, φυτεύω *planta-*
re, 3. pers. a. l. sub. φυ-
 τεύετε, a. l. m. ind. Ionic.
 Them. φῶ, *nascor*. ε.
 567. 580. 810. α. 29. θ. 986.

Φυκίης, *nomen gentis*. α.
 25.

Φῶκεν, *nom. viri*. *phoca* est
bellua marina, Φώκαια.

Φῶκη, *viculus marinus*,
pestime olet. ἰδὲ σ. δ. 443.
 3. 1004.

Φωῆ, dat. sing. a Φωνή, ἥ, ἡ,
vox. α. 382.

Φωτὸς, *vir*, genit. sing. Φῶ-
 τε, *virum*, accus. sing. a
 Φῶς, *vir*, Φωτῶν, *virorum*.
 per synec. spec. *homi-*
nium, Φῶτα, *vir*. Sed
 Φῶς, πτὸς, τὸ, *lumen*, dif-

ferentia causa facit Ge-
nitivum pluralem Φῶτων.
 Them. Φῶς, *luceo*. ε. 191.
 α. 149. 420.

X.

X', propter sequentem
 Vocalem aspiratam pro
 κ' pro κσ, sæpe pro κς,
 κς, quæ sunt dictiuncu-
 læ potentiales. ε. 390. 432.

Χάος, genit. sing. a χάος, εος,
 τὸ, *rudis indigestaque*
materia, qualem finge-
bant. Vide in χάος. 3.
 123.

Χαίρας, *gaudes*, 2. pers. præf.
 verbi χαίρω, *gaudeo*, f.
 χαρῶ, p. μέχαρκα, a. 2.
 ἔχαρκα, f. 2. pass. χαρίσο-
 μαι, p. m. μέχαρκα. ε. 55.
 356. α. 327.

Χαλάρωντες, *laxantes*, præf.
 part. a χαλαίνω, idem
 quod χαλῶν, f. αἶω, *laxo*.
 α. 308.

Χαλίστω, *damno afficio*,
evertō, hinc χαλεπός, *gra-*
vis, χαλεπή. χαλεπῶς,
 gen. Ion. χαλεπότης, dat.
 pl. Ion. χαλεπώτατοι,
difficillimus, superl. &
 χαλεπῶς, *adverb.* ε. 5. 91.
 290. 330. 555. 672.

Χαλεψύφωνος, α. ὁ, *antea voce*,
 ex χαλεπός, ἡ, ὁ, κς, & φω-
 νή, ἥ, ἡ, *vox*. 3. 311.

Χαλ-

Χαλκιδεύτην, *area galea munitum*, acc. sing. a χαλκιδεύτης, ex χαλκός, ἄ, ὁ, ας, & πόρις, υθός, ἦ, *galea*. §. 984.

Χαλκῷ, *tere*, dat. sing. χαλκός, ἄ, ἔ, ας. ε. 130. α. 415. hinc χάλκεος, ἄς, *areus*, & χάλκεος; *metri gratia*. χαλκίδα, accus. a χαλκίς, *nomen urbis*. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, *humī*, adv. hinc χαμαιγενέων, *humī prognatorum*; a χαμαιγενής, ex χαμαί & γάνομαι. θ. 879.

Χάος, *hiatus, tenebrae*, a χάινω, *hisco*: hinc χάω, *in chaos verto*. §. 116.

Χαρασσόμενος, *præf. part.* χαρασσέμεναι, *Dor. & Æol. pro χαράσσειν*, a χαράσσω, f. ξω, *sculpo, incido*, acuo. ε. 571.

Χαρίεντας, acc. pl. a χαρίεις, χαρίεσσα, εν, *elegans*, a χάρις, ιτος, ἦ, *gratia*. §. 129.

Χάρις, ιτος, ἦ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, *Dæ*, in gen. pl. χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ιτος, τὸ, *gaudium*. Them. χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαρποῖδ, gen. Ion. a χαρ-

ποί, *truces, fulvi alioquin*, χαρποῖς, ἄ, ὁ, *letus, vultu serenus, castus, caruleus*, ab ὤφ, *oculus*. Them. ἵππομαχ, *video*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 321.

Χάσμα, ιτος, τὸ, *hiatus*. Th. χαίω, *hisco*. §. 740.

Χαρίζων, *egens, præf. part.* a χαίρω, *egeo*. ε. 21.

Χαυλιόδων, ιτος, ὁ, *curvus dentes habens, dicitur & χαυλιόδας*, ab ὀδὸς, ὄντος, ὁ, *dens*. α. 387.

Χία, *fundis, præf. ind. verb.* χίω, seu χάω, *fundo*, f. χίσω, χάσω, & χύσω, α. 1. ἔχουσα, ἔχουα, & ἔχουα, α. 1. pass. ἔχουθην. ε. 419.

Χάλεσι dat. pl. a χᾶλος, ιτος, τὸ, *labium, labrum*. ε. 97.

Χάμαρος, *clavus ligneus sub carina*. χάμαρος, *hyeme fluens*, a χᾶμα, ιτος, τὸ, *hyemis*, & ῥίω, *fluo*. ε. 624.

Χᾶμα, χάματος, *hyems, hinc χαμῶν, ὠϊος, idem*. hinc χαμέριος, & χαμερίη, *hyemalis*. ε. 492. 563. 738. 673.

Χάσιν, 3. pl. præf. ind. Poët. pro χέσιν, a χέω, *fundo*, f. χεύσω, α. 1. ἔχουα, & ἔχουα, pro ἔχουσα, f. 2. χέω, α. 1. pass. ἔχουθην, *quali a χύω*. §. 83.

Χαρδοάει, nom. pl. a χαρ-
δοάει, cuius est in mani-
bus, ex χάρ, manus, & δ-
ει, ἡ, juss. c. 187.

Χαῖρα, gen. a χάρ, manus,
χαῖρι, χαῖρα, χαῖρες, dat. pl.
χεῖρι, χερνῖν, & χείρεςσι,
Ion. & Poët. ut & χείρε-
σσιν. c. 478. 795. α. 188.
§. 747.

Χάριον, Chiron, nomen viri.
§. 1001.

Χελιδὼν, ὄνις, ἡ, hirundo.
c. 566.

Χερσίον, deterius, & χαρότε-
ρον, deterius, novus com-
parativus, a κακός, malus,
in comp. κακίον, χάρων,
& Poët. χερσίον, in superl.
κακίστοι, & χάριστοι. c. 819.
α. 51.

Χερσί, dat. plur. Vide in χα-
ρσί. c. 319.

Χελῖσι, dat. pl. Ionic. a χη-
λή, ἡ, ἡ, ungula, fortis.
α. 62.

Χερυταί, remoti cognati.
Them. χῆρος, c, ὅ, viduus.
§. 607.

Χήρα, dativus sing. a χῆρος,
cui, τὸ, penuria. Th. χα-
τήν, ἡ, egeo. §. 605.

Χθόνις, gen. a χθόνιος, ter-
restris, a χθών, γῆ, ἡ, ter-
ra. α. 373.

Χίλια, in f. g. & χίλια, mil-
le, in n. g. χίλια. §. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαῖρος,
Ion. capra hyemis μαιρα, a
χάμα, τοι, τὸ, hyemis, per
syncopen τῆ + ψιλῆ, me-
tri causa. §. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a χιτῶν,
ὄνις, ὅ, tunica, Ionice, χι-
τῶν. c. 534. α. 287.

Χλαῖναν, accus. a χλαῖνη, ἡ,
lana, vestis species. α. 535.

Χλοερῶ, dat. a χλοερὸς, vi-
ridis, unde per crasin
χλωρὸς, χλωρῶ. c. 741. α.
393.

Χλῆναι, agrestes, a χλῆνης,
per crasin pro χλοῖνης,
ut sit, qui in virenti gra-
mine cubat, epitheton a-
pri, ex χλόα, herba vi-
rens, & εὐνή, ἡ, cubile.
α. 177.

Χοῖνοι, gen. Ion. χόινος, ca-
tinus, a χίω, fundo. §. 863.

Χόλος, gen. Ion. pro χόλα,
a χόλος, c, ὅ, bilis, item
χίρα. Th. χολή, ἡ, ἡ, bilis.
§. 221.

Χολάμενος, iratus, part. part.
a χολόομαι, ἔμην, irascor.
Th. χολή, ἡ, bilis. c. 137.

Χολωσάμενος, iratus, part. a
i. med. pro quo Poëtae
quoque dicunt, χολωσάμε-
νος, a χολόω, irascor. Th.
χολή, bilis. c. 53.

Χορός, ὅ, ὅ, chorus, chorea,
tripudium. α. 201.

Χόρ-

Χρίστας, α, ὁ, *ferunt*, hinc
 χρίστας, proprie *herbis*
 seu *feno pascere*, per
 synecd. *saturare*. ε. 604.

Χρία, *debita*, in dimensio-
 ne Poëtica legendum
 χρῆ vel τε abesse debet,
 quod mihi fit verisimili-
 us, χρία vero derivatur
 a χρίον, α, πῶ, *debitum*,
 χρίος, ως, *idem*. ε. 645.

Χρεῶν, gen. pl. a χρεῶν, ας, ἦ,
egeſtas, *utilitas*, &c.
 ε. 402.

Χρέμας, *binivere*, α. ι. Iō-
 nic. a χρεμίζω, per synco-
 pen pro χρεματίζω, f. *ισα*,
binivere. α. 342.

Χρηῖς, præf. inf. a χρεῖω,
idem quod χρεῖω, *eg eo*.
 Th. χρεῖα, *indigentia*.
 ε. 365.

Χρήμα, ατος, τό, τετ. χρῆμα
 pro χρῆμα, & χρῆμα
 pro χρῆματα. ε. 242.
 603.

Χρησμένον, part. a. ι. med.
 αἰετα. Errant ergo qui
 ajunt, aor. ι. med. non ha-
 bere passivam significa-
 tionem. a χρίω, f. *ισα*, un-
 go, perf. pass. αἰχρισμαι.
 α. 521.

Χρόνος, α, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χροῖς, genit. a χρῆς, *cutis*.
 Them. χροῖα, ας, ἦ, *color*.
 Dicitur χροῖς, α, ὁ, & χρῆς,

χρόος, ὁ, χρός, χροῖα. ε. 74.
 196. 534.

Χρυσάμπυκας, *aurea mitra*
revincta, ex χρυσός, ὅ, ὁ,
aurum, & ἀμπύξ, υκας, ὁ,
 ἦ, proprie *funiculus au-*
ratus, quo *juba equorum*
in fronte sparse colli-
gantur, ab ἀμπέχω, *cir-*
cundo. Deinde per me-
 taph. tribuitur mulieri-
 bus. θ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo*
gladio, nomen viri, in
 acc. χρυσάωρα. ε. 769. ex
 χρυσός, *aurum*, & ἄωρ,
 ρας, τό, *ensis*. θ. 282.

Χρύσας, pl. a χρύσα, χρυ-
 αῖς, pro χρυσίης. θ. 975.
 χρυσῆν. ε. 65.

Χρύστος, *idem quod χρύσι-*
ος. α. 313.

Χρύσιος, & contracte, χρυ-
 σῆς, *aureus*, a χρυσός, ὅ, ὁ,
aurum. α. 297. θ. 216.

Χρυσόκομος, α, ὁ, *aureo crī-*
ne conspicuus, ex χρυσός,
 & κόμη, ἦ, *coma*. θ. 947.

Χρυσοπῆδιλον, *aureis calcea-*
mentis gaudentem, ex
 χρυσός, ὅ, ὁ, *aurum*, & πῆ-
 διλον, α, τό, *calcens*. θ.
 454.

Χρυσοτέφανος, *aurea redimi-*
tus corona. a χρυσός, ὅ,
aurum, & τέφανος, *corona*.
 Th. τέφω, *corono*. θ. 17.

Χρῆς, *corpus*, idem
quod χρῆς, χρῆς. Th.

χρῆς, ἡ, *color*. e. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυ-
τρόπας, olla pedes ha-
bens, ex χύτρος, α, ὁ, olla,
& πᾶς. e. 746.

Χωόμενος, *succensens*; part.
præs. med. pro χολοόμε-
νος. χωσόμενος, part. a. i.
med. verbi χωόμεαι, idem
quod χολοόμεαι, *irascor*.
Th. χολή, ἡς, ἡ, *bilis*. a.
2. 9. 533.

Χῶρος, genit. a χῶρος, α, ὁ, lo-
cus, *sedes*, item, *spatium*,
item, *ager*, *prædium*,
fundus. a. 410. 9. 731.

Χῶρος, pro ἰχολοόμενος, *ita-*
tus fuit, a. i. m. Ionic. a
χωόμεαι, *irascor*. Them.
χολή, ἡς, ἡ, *bilis*, a. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nom. mul. a ψάμ-
μος, α, ὁ, *arena*, *sabu-*
lum. a. 260.

Ψεύδης, *mendacia*, accus.
plur. a ψεύδης, ψεύδης,
ubi in dimensione le-
gendum, ψεύδης, accus.
pl. a ψεύδης, τος, ὁ, ἡ, ἡ,
falsus, *mendax*. Them.
ψεύδω, *fallo*, f. ψεύσω, p.
ἐψεύκα, p. pass. ἐψεύσμαι,
a. i. m. ἐψεύσμεν. e. 78.
707. 9. 229. 783.

Ψιδίς, *gustas*, accus. plur.
a ψιδίς, ἡ, τος, *gutta*.
a. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, dativ.
sing. a ψολόας. Th. ψόλοι,
α, ὁ, *fuligo*, a. 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχῆς,
vitas. per metonym.
causæ. a. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, a ψύχω,
f. ψω, *refrigero*. ψυχρὴ,
pro ψυχρῶ, Ion. e. 545.

Ω.

Ω, O, *vocativus*. a. 27.
Ω, *cui*. e. 57.

Ωγύγιον, *antiquum*, ab ωγύ-
γιος, antiquissimi The-
banorum regis nomen.
inde pro antiquus. 9.
806.

Ωδε, *sic*. e. 35.

Ωδύσαντο, *iratus est*, a. i.
m. Poët. ὠδύσμεν, ab
ὠδύσμαι. fuit. ὠδύσομαι.
9. 617.

Ωκεανίη, *Oceanis*, nomen
pæerperæ. ὠκεανίη, *filiæ*
Oceanis. 9. 364. 507. 996.

Ωκεανὸς, *Oceanus*, ex ὠκεῖος,
εἶς, ὁ, ὠκεῖος, *fluo*. e. 189.
ὠκεανὸς, pro ὠκεῖος. e.
564. 9. 133.

Ωκίς, pl. *vetores*, ὠκίς, gen.
sing. f. g. ὠκία, ab ὠκίς,
celer, m. g. & in n. g. ὠκί.
a. 615. 9. 996.

Ωκίς,

Ὠκείης, pro ὠκείαις, dat. pl.
Ion. §. 269.

Ὠκείων, acc. f. g. ab ὠκύν, *los*,
δ, celer, ὠκείης pro ὠκείαις.
Ion. dat. pl. ὠκεία, Poët.
pro ὠκεία. §. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*,
ex ὠκύν, *los*, δ, celer, &
πέτομαι, *volo*. est & ὠκυ-
πέτης, nomen mul. ε. 210.
267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠ-
κύπας, ὀδοι, δ; idem quod
ποδώνης. ὠκυπόδεσσι, dat.
pl. Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. §. 360.

Ὠλῆσι, a. i. ind. ab ὦλυμι,
perdo, in fut. ὀλίσω, a. i.
ὤλισα. 3. pl. ὤλισαν. ε.
370.

Ὠμαρτῆσι, a. i. ind. aët. ab
ὀμαρτίω, *sequor*, f. ἦσω.
Th. ὀμαρτή, simul, idem
quod ὀμῆ. §. 201.

Ὠμισυ, § ὦμισυ, pro ὀ ἥμι-
συ, *quod dimidium*. Th.
ἥμισυι, εος, δ, *dimidius*.
ε. 557.

Ὠμητῆν, *crudis vefcentem*,
acc. ab ὠμητῆς, ᾧ, δ, cru-
divorus, παρὰ τὸ πὰ ὠμαί
ἔσθην, ab ἔδω, *edo*, & ὠμὸς,
ἔ, δ, *crudus*. §. 300.

Ὠμῶ, *cruda*, dat. ab ὠμὸς,
ᾧ, δ, *crudus*, item, *eru-
delis*. ε. 703.

Ὠμοί, ε, δ, *biomeris*, ὦμων,
gen. pl. ὠμοις, & ὠμοκοίται.
dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῇ, 3. sing. præf. subj. med.
ab ὠνέομαι, ετιο, fut. ἦσο-
μαι. ε. 539.

Ὠπα, accus. ab ὤψ, ὠπὸς, δ,
vultus. Them. ὤπτομαι,
videt. ε. 62.

Ὠπασι, *dedit*, & ὤπασεν, a. i.
aët. ind. ab ὀπάζω, f. σω,
præbeo, item *insequor*.
§. 442.

Ὠραῖος, *tempestivus*, *specio-
sus*, ab ὦρα, ας, ἥ, *pulchri-
tudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὠραῖσι, *matura reddunt*,
pro ὠραῖσιν, Æolic. ab
ὠραίζω. Th. ὦρα, *tempus*.
§. 903.

Ὠρέζατο, *petiit*, a. i. med. a
Th. ὀρέγω, *porrigo*, fut. ὠ-
ξω, præf. χα, aor. i. pass.
ὤρεχθην. §. 178.

Ὠρῇ, Ion. pro ὦρα, *hora*, &
per syn. membri, *tem-
pus*, ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας.
ε. 30. §. 501.

Ὠριγνώτο, *certabant*, *porri-
gebantur*, 3. pl. imperf.
pass. ab ὀριγνάομαι, ὠμαι,
idem quod ὀρέγω vel ὀρε-
γνυμι, fut. ξω, p. χα, *por-
rigo*. α. 190.

Ὠρινε, *concitat*. a. i. aët. ab
ὀρίνω. Th. est ὄρω, *exci-
to*. ε. 674.

Ὠριος,

"Ωρε, *tempessivus*, ab ὥρα,
hora, ὥρια, ὥρι. ε. 392.

490.

"Ωρον, ωρον, ὁ, Orion, signum
coeleste. ε. 607.

"Ωροντο, *excitabatur*, im-
perf. pass. ab ὄρνυμι. Th.
ὄρω, excito. §. 191.

"Ωρε, immisit, a. i. act. ab
ὄρω, fut. ὄρω, & Aëolic.
ὄρωω ὤρω, 3. sing. pret.
plusq. pass. in ὤρω. α. 40.
§. 523. 990.

"Ω, particula varios habens
usus. ε. 86. 108. ὡς,
ὡςπερ ε. 697. §. 402.

"Ωι, pro ἔως, sic. α. 44.

"Ωει, perinde. α. 189.

"Ωε, adeo ut, ὡς, utque,
pro ὡς τε. α. 405. §. 831.

"Ωει, cui, dat, ab ὄει, qui.
ε. 31.

"Ωεινον, *jubebant*, imperf.
ab ὄτεινω, incito, f. ὠνῶ,
p. γκα. §. 883.

"Ωειντα, *auktum*, h. e. an-
sation, ab ἄς, ὥτις, τῆ,
auris, unde est ὠτάς,
εσσα, εν, auritus, α, um.
ε. 655.

"Ωφαλον, imperf. ab ὀφείλω,
debeo, fut. ὀφείλω, p. γκα.
ὠφείληκα, aor. 2. ὠφείλον.
ε. 172.

"Ωχετο, *gradiebatur*, sing.
imperf. med. ab οἴχομαι,
abeo, unde ἀποίχομαι,
abeo, morior, fut. οἴχη-
σομαι, perfect. ἔχημα.
α. 200.

F I N I S.

L I P S I Æ,

L I T E R I S E I S F E L D I A N I S.

† †

✱ ✱ ✱
✱

